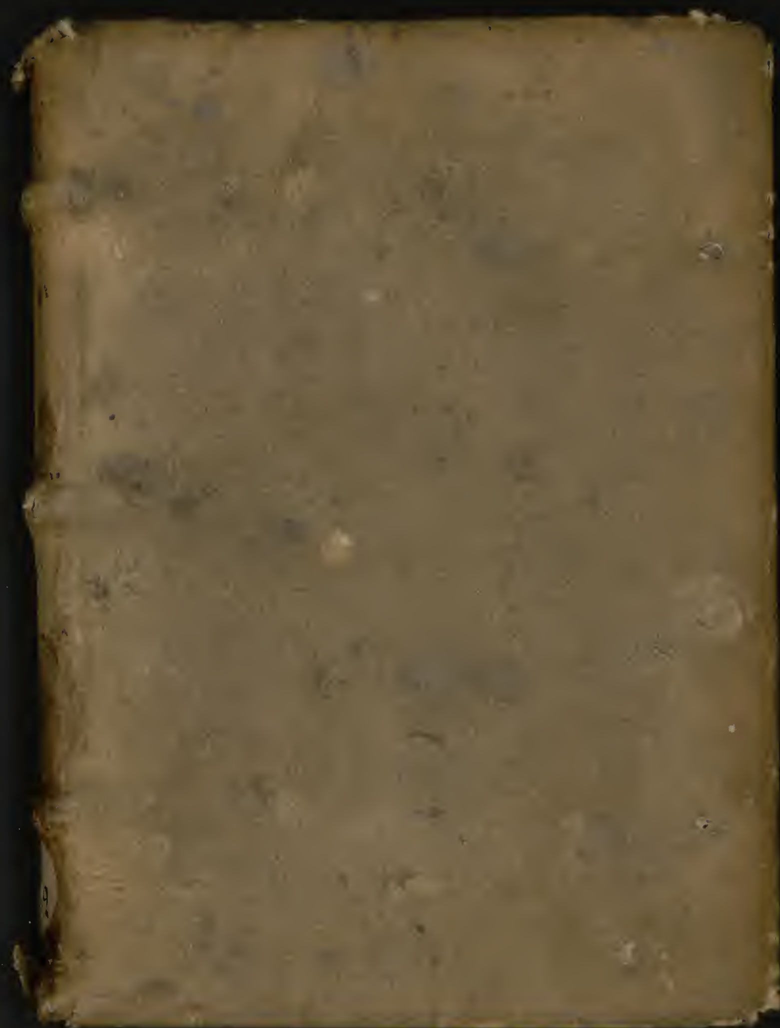




Fr Johannes de Sepe Rothomagen ordinis predicatorum
sui superioris dispensatione habita isto libro utitur

De Sepe.

Sermones

Fratris Oliverij Maillard

In Dominicis per annum; et de stipendio peccati, et gratiæ præmio.

Parisiis

Per Antonium Caillaut

In vico S. Jacobi, ad insigni de la Couppe dor.

1498.

¶ Dñica prima post penthecostē

Recordare quia recepisti bōa in vita tua. ꝛ lazar⁹ similit̄ mala. nunc autē ꝯsolat̄: tu vero cruciaris Luce. 16. ꝛ in euangelio hodierno. Vos ascēdite ad diē festū hunc: ego aūt nō ascēdā. Jo. 17. Salutē appetentiū ac gaudia p̄ntis seculi contē nentiū ꝑ saluatorē mūdi verba sunt ista. Jn quibus duo notantur.
Primo mūdane viuentiū occupatio
Scd̄o sp̄ualit̄ ābulantiū ꝯuersatio.
Quo ad p̄m̄. cū ſm egidiū de roma libro de regimīe principū triplex sit vita hominis; scʒ
Bestialis.
Rationalis.
Diuinalis.
Prout videlicet hō ꝯparat̄ ad creaturas sibi īferiores: ad sibi pares: ꝛ ad deū: mūdaneviuētes ꝛ dignitatē propriā ignorantes: dūtaxat in his inferiorib⁹ delectari querūt. Ambulant in vanitate sensus sui tenebris obscuratū h̄ntes intellectū alienatū a via dei ꝑ ignorātiam q̄ est in illis ꝓpter cecitatē cordis ipsoꝝ q̄ despe rātes semetipsos tradiderūt īpudicitie in opatiōe īmūditie oīs in auariciā. Ad ephe. 4. Tenent tales (vt dr̄ iob. 21.) tīpanū ꝛ cytharā: ꝛ gaudent ad sonitū organi dicētes illud Sapiētie. 2. Venite fruamur bonis q̄ sunt. vtam² creatura tāq̄ in iuuētute celeriter vino p̄cioso ꝛ vnguētis nos repleamus: ꝛ nō pretereat nos flos tp̄is. vbiq̄ reliq̄m⁹ signa letitie qm̄ hec ē pars nr̄a. Tales iuxta auctoritatē aristotel̄. i. ethicoꝝ vidētur bestiales vitā pecudū eligētes. Talibus dr̄ non cōsiliatiue: sed permissiue. Vos ascēdite ad diem festum hunc: ego aūt non ascendā. Ad quā ascēdit ille cui dicit̄ in themate. Fili recordare ꝛc. Sed in persona oīm iustoꝝ p̄io saluatoris nr̄i: m̄ris sue ac oīm salutē cupientiū: dicit. Ego aūt nō ascendā. Renuit cōsolari aīa mea (ait ꝓpheta) vt scʒ digna h̄eat̄ eternis ꝯsolationib⁹. dicit augu. in soliloquiis. Necesse est enī vt alterā perdāt qui reliquā volunt possidere. Et hiero. in aureola. Jmpossibile ē vt quis de delicis ad delicias transeat: vt in p̄nti seculo pariter ꝛ in futuro gaudeat: vt hic ventrem ꝛ illic mentē repleat. Meli⁹ est ḡ ſm illḋ eccl̄ia. 7. ire ad domū luctus q̄ ad domū ꝯuiuii Jn illa eī cūctoꝝ finis āmonet̄ hoīm: ꝛ iuuenis cogitat qd̄ futurū sit. Hoc euidēter demōstrat̄ nobis in vita dn̄i nr̄i: qui cū diues esset ꝓ nobis factus est paup: qui ꝑ totā vitā suā in penalitate fuit ꝛ labore. Hoc etiā oñdit beatissima eius mater: q̄ tm̄ gaudia huius mūdi cōtēpsit. ſm illud apoc. 12. Mulier q̄ amicta erat sole ꝛ pepat filiū fugit in solitudinē vbi h̄ebat locū paratū a deo. Hoc etiā ostenderūt omnes sancti qui ſm illud. 2. thimo. 3. ca. Qui pie viuere volūt in xp̄o: ꝑsecutionē patiunt̄. Hoc declarat̄ in p̄nti euāgelio: vbi ad augmētuʒ pene īducitur diues ad recordationē sue felicitatis in p̄nti seculo: ꝛ calamitatis lazari: qui tñ viceuersa ꝯsolat̄ nunc ꝛ ille diues cruciat̄. Juxta v̄ba pre assumpta. Recordare ꝛc.

¶ Pro fundamēto mouet̄ q̄stio. Utrū necc̄m fuerit ad salutē: doctrinā aliquā sp̄alē reuelari q̄ nō potuit nāli lumine īdagari: P̄ria q̄stione ꝓlogi r̄ndet Sco. q̄ cuilʒ agēti ꝓpter finē cognitio triptita ē necc̄ia. P̄io cognitio finis. Scd̄o cognitio medioꝝ q̄ sunt ad finē. Tertio q̄ illa media



sint sufficiētia ꝛ efficatia ad ꝯsequē
dū illū finē: Per naturalē aūt viam
intellectus agētis ꝛ fantasticū hoc
cognoscere nō possumus. Et ideo ne
cessariū fuit ꝙ nobis reuelarētur.
Finis vero noster ac media salutis
ꝛ damnationis in hoc euāgelio tan
gūt. Finis ē hic: ꝙ paup deportat⁹
est ab āgelis. Media fuit vita eius
ꝛ diuitis. Fatui enim putāt vanita-
tibus dediti fore possibile hoc mūdo
frui: ꝛ in gloria eterna satiari. Df
enī. C. Qui militari non possunt li
bro. xii. lege is quidē. Nemo pōt hr̄e
duas milicias. Et extra de religio-
sis domib⁹. c. monachus locum hic
non potest in duobus monasteriis.
Et ex eodē capitulo habet. Nemini
licere religionē nouam introducere:
sed si quā habere voluerit: assumat
approbatā. cum nā ꝛ in īstitutione
ipsius ex eadē nō potest prelat⁹ in-
ferior a sūmo pōtifice vt monachus
vt diuisis gaudeat monasteriis. neq;
eciā abbas pluribus monasteriis p̄si
dere pōt. Hoc est consonū illi qd df
Math. 6. Nemo pōt duobus dñis
seruire. Audiāt hoc cuncti pctōres/
pōpis/choreis/ludis/aleis/ebrieta-
tibus/vsuris/fraudib⁹/luxuriis/ꝛ
rācorib⁹ dediti. Oportuit xp̄m pati
ꝛ ita ītrare in gloriā suā. Jndt ber:
ꝙ fatui sunt q̄ alienā sine passione
gloriā sperāt intrare. Nust ḡ quilꝫ
ꝯsolatiōes hui⁹ seculi spnere: ne cū
īpio diuite ad penas tēdat eternas.
cui df in ꝓthemate. Recordare ꝛc.
¶ Qꝛ euāgeliū hꝫ duas ꝑtes princi
pales. s. statū meriti: ꝛ statū premii
duo erūt sermōnes. qm̄ nūc in statu
meriti ꝛ ipsi vie sūt boni ꝛ mali ſm
typū diuitis ꝛ lazari.

¶ Jn isto sermone
erunt due partes.

Prima de voluptate huius seculi
deserāda. Scda de austeritate peni
tētiali viriliter amplexāda.
Quo ad primū oīs voluptas huius
seculi merito ē contēpnāda ꝓpt. 3.
Primo ꝓpter vite breuitatē.
Scdo ꝓpter culpabilitatē.
Tertio ꝓpter periculositatē.
Quo ad primū oīs voluptas huius
seculi breuis ē. Jo. 21. Gaudiū ypo
crite ad instar pūcti. ꝛ iterū ducūt
in bonis dies suos ꝛ in pūcto ad in
ferna descēdunt. Mane sicut herba
trāseat: mane floreat induret ꝛ are-
scat. Sap. 5. Quid nobis ꝓfuit sup
bia: aut diuiciaꝝ iactātia: qd ꝯtulit
nobis: trāsierūt oīa tanq̄ vmbra ꝛ
tanq̄ nūcius ꝑcurrēs: ꝛ tāq̄ nauis
q̄ ptrāsit fluctuātem aquā non ꝑteri
erit nō est vestigiū īuenire nec semi
tā carine illius in fluctib⁹: aut auis
q̄ trāsuolat in aere: cui⁹ nullū inue
nit vestigiū itineris illi⁹. Ponatur
nūc diues iste in inferno cruciatus
añ oculos nr̄os: ponātur ꝛ oēs mū
dane diuiciis/deliciis/ꝛ honoribus
fruētes mētetenus introgētur ꝛ ab
eis petat q̄tuꝫ durauerūt aut dura
bunt hec delicie. O filii hoīm vsq;
graui corde vt qd diligitis vanitatē
Certe beat⁹ iob verū dicebat. Dies
mei trāsierūt velocius q̄ tela a texā
te succidat. Hic occurrit illa para-
bola de illo q̄ exn̄s in diuitiis ꝛ de-
liciis nō cogitabat vite breuitatē. sꝫ
dicebat Aīa mea habes plīma bona
reposita in ānos plurimos. epulare
ḡ ꝛ letare. qui tn̄ protinus audiuit.
Stulte hac nocte aīam tuā repetā a
te. Vere stultus q̄ letitiā sibi suade-
bat ꝓ ānis plurimis ignorās ꝙ eadē
nocte peritur⁹ esset. O filii adā q̄tū
durabūt ioci vr̄i: q̄tum risus/luxu
rie/vīdicte/fraudes/ebrietates. ven-
tales pn̄t dicere. Nos cōtinuo nati
defecimus ꝛ desinimus esse. Despi

ciēda est scdo oīs seculi voluptas
ppter culpabilitatē: qz videlicet po-
nens cor/affectū/mentē/ꝛ desideriū
ad considerandū voluptatē pñtis se
culi labit in pctā inestimabilia .2.
thimo.3. In nouissimis diebus in-
stabunt tpa periculosa. erunt hoīes
seipos amētes/cupidi/elati/superbi
blaphemi: parētibus non obediētes
īgrati: scelesti sine affectōe: sine pace
criminatores: īcōtinētes: īmites: sine
beīgnitate: pditores: pterui: timidi:
ꝛ voluptatū amatores magis ꝙ dei
spēm quidē pietatis hñtes: veritatē
aūt eius abnegātes. Ex hac radice
(vt dicit magr̄ sententiarū in glosa
hec q̄ sequūtur) mala oriuntur. i. ꝙ
erunt cupidi pecunie: elati ꝯ dñm:
superbi de honorib9 sibi impensis:
blaphemi contra deū: parētibus nō
obediētes: ipsos contēpnēdo: ingrati
mala pro bonis reddētes: sceleiti in
grauibus pctīs perpetratis: vt qñ
modū peccādi transcēdunt sine affe
ctione ad aliquā nō ꝯpatiēdo alioꝝ
necessitatib9 corporalibus vel spiri-
tualibus sine pace cōminatores .i.
aliis īponentes crimē. incōtinētes
gule ꝛ libidinis: nō seruādo cupidi
tates voluptatū amatores magis ꝙ
dei .i. delicias carnales spūalibus
preferētes. Qō aūt hec ꝛ similia ex
affectu mūdane vanitatis oriantur:
fingatur in mediū quis ambiciosus
vsurarius adulter vel cōcubinarius
Quis numerare sufficeret pctā que
cōmittit si ābiciose ducat ꝙtum in-
uidus torquat: quot iracūdiis affli-
gitur: ꝛ per fas ꝛ nefas cupit ascen
dere: quot contēptus in corde suo p
ximos vilipēdēdo ascēdunt: si vero
auaritia laboret quot fraudes: quot
fallacias: quot piuria cōmittit: Si
aūt luxuria inficiat quot voluptates
quot cogitationes bestiales; quot af
pectus: quot demum verba scurilia
priuati ꝛ publice ppetrat: Primis
loquit propheta. Ascēdunt vsqꝫ ad
celos: ꝛ descendunt vsqꝫ ad abyssos
aīa eos in malis tabescebat Scdis
vero .1. thimo.6. Qui volūt diuites
fieri incidūt in tētationē ꝛ in laqueū
dyaboli: ꝛ desideria multa nociua q̄
iungūt hoīem in interitū ꝛ pditionē
Tertiis vero Joel primo. Cōputru
erunt iumēta in stercore suo. demo-
lita sunt horrea. dissipate sunt apo-
thece: qm̄ cōfusum est triticū. Uere
tales merito dicūtur putrescere: qm̄
omnē gustū: nutū: verbum: aspectū
cogitatū ꝛ actū ordinant ad putredi
nem. O deus si electi tanto tēpore
insistūt vnum pctm̄ mortale vitare ꝛ
plerūqꝫ mori corporalit potius elige
runt ꝙ vni solo mortali consentire:
quis tā miser vt sic voluptatē hui9
mundi velit diligere. ꝛ tot pctīs velit
se exponere. Uñ augu. li.2. de ciui
tate dei. ꝛ ponit.32.q.5.ca. Ita ne
aliquē. potius expedit q̄libet mala
tolerare ꝙ malo cōsentire. Et extra
de his que vi metu ve causa fuit ca.
sacris dicit. Pro nullo metu debet
quis mortale pctm̄ incurrere. Ter-
tio vitanda est atqꝫ contēpnenda pre
sentis seculi voluptas ppter tria pe
ricula ex ea veniētia.
Primū est infatuatio.
Scdm est dei obliuio.
Tertiū est sui desperatio.
¶ De primo autē dicitur. Infatuat
eni mundi fallax voluptas: siue in
deliciis: siue in diuiciis vt nec homo
de suo periculo aduertat aut proui-
deat. Unde ecclesiastici.30. dicitur.
Quasi qui apprehendit vmbram ꝛ
persequitur ventū: sic qui ascendit
ad vetera mendatia. Quanto magis
ergo fatuus iudicaretur qui vellet

vmbram capere ⁊ ventū detinere. Sic vtiq fatuꝰ merito est iudicādꝰ qui felicitatē huius seculi attendēs de salute sua nō ꝓuidet. Notaīt hoc saluator Luce.19. qui vidēs ciuitatē fleuit super illā dicens. In hac die tua q̄ ad pacē t:nūc autē abscōdita sunt ab oculis tuis. Scđo obliuionē dei causa maligna mūdi ꝓsperitas Jere.22. Locutꝰ sum ad te in abundancia tua: dixisti nō audiā: hec est vita tua: adolescētia tua: quia nō audisti vocē meā Gen.46. dicitur ꝙ effrain ⁊ manasses fuerūt germani fratres. Effrain interp̄tat crescens seu frugiferꝰ. Manasses vero interpretat obliuio qui sepenūero ex abūdantia tpaliū homo deū obliuiscitur Osee.13. Adimpleti sunt: saturati sūt leuauerūt cor suū ⁊ obliti sunt mei. Tertio inducit desperationē. Nulli mirū debet esse si tales ifine dierꝫ desperāt attēdendo ꝙ nichil penalitatꝫ pro dño in pñti seculo pertulerūt: sꝫ totaliter voluptatibꝰ se imiscuerunt Quid ꝯtalibꝰ dicit deutero.32. Ubi sunt dii eorꝫ in quibꝰ habebant fiduciam: de quorꝫ victimis comedebāt adipes: ⁊ bibebant vinū libaminū. surgāt ⁊ opitulāt vobis ⁊ i necitate vos ꝓtegant. Adducat hic diues in mediū: querat ab eo quid ꝓdest sibi nūc fuisse indutū purpura ⁊ bisso: ⁊ epulatū fuisse splēdide ac diuitē fuisse. Surgāt diuitie tue ⁊ te adiuuent O deus dāpnatur hic qui non dedit ꝓpria qui nutriuit corpus suum splēdide: q̄ indutꝰ fuit pōpose. Ubi ergo parebit qui detinet alienū qui quotidie voluptat in luxuria vt bestia: qui deniq ornatur supra statū suū de ere alieno ad iactantiā vanitatem ⁊ mulierū ꝓcacitatem. O vani pctōres oculos aperite hic vanitatē despicite: quia cuilibet vestrū nūc dicitur ꝙ dāpnato huic ꝓponit in ꝓpositione p̄assūpta. Recordare ⁊c.

¶ Quo ad scđm pricipale. Sicut in typo diuitis hodie ꝓponitur vanitas ⁊ voluptas seculi ꝯtēpnēda: sic vtiq sub typo lazari pauperis iacentis ⁊ languētis itroducit pñie austeritas amplexāda que merito adipiscēda ē ꝓpter tria scꝫ

Primo ꝓpter breuitatē

Scđo ꝓpter fiducialitatē.

Tertio ꝓpter auxiliationē.

¶ De primo .i. petri .i. Modicū nūc si oꝫ ꝯtristari in variis tēptationibꝰ vt ꝓbatio fidei vestre multo p̄ciosior sit auro ⁊ argēto qđ per ignē purgatur ⁊ ꝓbatur Isaie.54. Ad punctū in modico dereliqui te: ⁊ in miserationibꝰ magis ꝯgregabo te: in momento idignatōis abscōdi faciē meā parūper a te ⁊ in mīa sempitna misertus sū tui. Quid est totū tēpꝰ vite pñtꝫ nisi pūctꝰ ad ꝯpatione ētnitatꝫ Numera penas martirū ⁊ sanctorꝫ angustias: etiā si diu visi sunt in illi tn̄ transierunt. Sic etiā gaudia iniquorꝫ breuit transierūt. Hanc ergo viam pñie sic salubrit duraturā qlibet cupiat dicēs illud Job.10. Dimitte me vt plangā (nō vt ridea) paululū (q2 oē qđ hic agitur breui termino claudit) anteq̄ vadam ad terrā ⁊c.

¶ De scđo ad hebreos.12. Omis autē disciplina in pñti videt non esse gaudii: sed meroris. Postea vero fructū pacatissimū exercitatꝫ per eā reddet iustitie. Et Jacobi.1. Omē gaudiū existimate fratres mei cum in tēptationes varias icideritis sciētes ꝙ probatio fidei vestre paciētiā operat vbi glosa. Non est xp̄iane dignitatis in tpalibus exaltari: sed potius depmi Mali nichil habēt in celo: ⁊ vos nichil habetis in mūdo. sed spe istius boni ad qđ tēditis quicq̄d in via cō

tigerit gaudere debeṫ. Hac fiducia aīata beata Agatha q̄si ad epulas leta ꝛ gaudēs ibat ad carcerē. vt di cit augustin⁹ in soliloquiis. Hac ex citatus stephanus lapides torrētes illi dulces fuerūt. Hac aīatus an/dreas clamabat ad crucem. Salue crux p̄ciosa. De tertio. i. cor. 10. Fi delis aūt deus est qui nō patiṫ vos tēptari supra id qđ potestis: sed fa/ciet etiā cum tēptatione prouentū vt possitis sustinē. Sed, pthdolor pauci sunt q̄ hanc vitā velint accipere: sed sensualitate ac cupiditate victi nihil aliud timēt q̄ viā austeritaṫ āplecti De quibus dicit Grego 47. di. ca. Oēs hui⁹ seculi amatores in ṫrenis rebus fortes sunt: in celestibus aūt debiles. Nā pro tēporali gloria vsq̄ ad mortē desudare expectāt: ꝛ p spe perpetua nec parū quidem in labore subsistūt pro ṫrenis lucris quaslibet iīurias tolerant: ꝛ p celesti mercede vel tenuissimi v̄bi ferre cōtumelias recusant: terreno iudici toto etiā die assistere fortes sunt. In orone vero corā dño vel vnius hore momēto las santur. Sed certe velint nolint si in p̄nti seculo nolint gemere in futuro sine fine habebūt dolorē. Juxta qđ pretēdit euāgeliū in ppōe passūpta Recordare q: recepisti bona in vita tua: lazarus similiter mala.

¶ Sermo post prandiū p̄ie dñice post penthe.

Recordare q: recepisti ꝛc. vbi supra fuerit allegata. Qui fodit foueam incidit in eā. ꝛ qui dissipat sepē mordet eū coluber. Ecclesiastes. 10. Ut peccatoꝝ occasiones vitemus ꝛ legē diuinā obseruēmus verba spūs sancti sunt ista. Dictum nempe fuit in precedēti sermone q̄ mūdani pro sequūtur delectatiōes ne forte excu sando dicant se male nō cogitare. Dicitur eis. Qui fodit foueam ꝛc. Dicit enī de lira. Qui occasionē pec cati querit: in peccatum cadet. Qui enim amat peccatū: peribit in illo. Ecclesiastici tertio. Null⁹ ergo pec catū requirat in deū nullus cōque/ratur si a peccato nō caueat. Nemo cū tēptatur dicat qm̄ a deo tēptaṫ. Deus enī intēptator est malorum. Unusquisq̄ aūt tēptatur a: cōcupis cētia sua abstract⁹ ꝛ illectus. Ja. 1. Unde ꝛ. 15. q. 1. caplo. nō est. Dicit Ambrosius. Non nisi volūtarium militē elegit sibi xp̄s. ꝛ nō nisi vo/luntariū seruū exactionaṫ dyabol⁹ Per foueā enim cōuenicter peccatū mortale intelligiṫ. Peccator enī ex gratia in mortale cadere pōt: per se vero resurgere mīme. Sicut de ca/dente in foueā contingit: q: spiritus vadēs ꝛ nō rediens. Esaye. 24. For mido ꝛ fouea ꝛ laqueus sup te qui habitator es terre. Peccatū mortale formido dṙ: quia mentē reddit insta bilē. Fouea: q: a suo statu deicitur. Et laqueus: q: mens vinculaṫ.

¶ Putaret forte, aliquis nō esse g̃ue periculū peccatum cōmittere ꝛ legē dei pretertre. Jdeo sequiṫ. ꝛ q̄ dissi/pat sepē ꝛc. Noīe sepis hic diua lex intelligiṫ. Mathei. 21. Homo quidā plātauit vineā. i. ecclesiā catholicā. ꝛ sepē diuine legis circūdedit ei. vt dicit glosa. Sepē ergo dissipare est diuinā legē frangere ꝛ pctā cōmit/tere: quā dissipantē mordet coluber infernalis. Ecclesiastici. 21. Quasi a facie colubri fuge pctm̄. si accesse ris ad illū suscipiēt te dētes leonis. Hoc fecit ille de quo in euangelio ꝛ

cui dicit thema. Recordare qꝛ ⁊c. Quesiuit delectationes: diues fuit: in deliciis vixit: foueā fecit: ⁊ in illā incidit: sepē diuine legis fregit: eūqꝫ coluber grauissime mordet: qꝛ mortuus est ⁊ in īferno sepultus. Sed nunc quero: cū tot pctōꝛes in pctīs regnēt cur viuere a deo sinūtur? Dicit apo. ad hebꝛeos. 12. Chꝛistus in ipsum celū introiuit ad interpellandū pꝛo nobis. Et de beata virgīe dicit Gregoꝛius in secreta vigilie assumptionis. quā idcirco de p̄senti seculo trāstulisti vt apud te ꝓ nobis intercedat. Audite miserrimi peccatores dediti faciē colubꝛi fugite: legem diuinā ſuate: ab occasionibus peccatoꝝ cauete: alioquī in fine dierum pena eterna estis puniendi. ꝙ si ꝯ̄queramini: merito dicet vobis quod dānato diuiti īpꝛoperatur. in pꝛoꝑōne p̄assumpta. Recordare ⁊c.

¶ Pꝛo fundamento mouet questio. Cū iuxta p̄dicta in sermone fuerit necessariū aliquā doctrinā supernaturalr reuelari qua infoꝛmemur de mediis efficacissimis ⁊ necessariis ad salutē. Merito querit. An om̄e necessariū ad salutē sit nobis in scriptura sacra traditū? Rūdet Sco. 2. questione ꝓlogi: ꝙ supposito ex opinione doctoꝝ scripturā declarantiū necessariū ad salutē est sufficiēter reuelatū. nec mirū ꝙ plura sūt adhuc dubia: qꝛ a dubiis tanqꝫ a pꝛiculosis est abstinēdum. Nota tamē dr̄iam inter sciētiam, fidē, opinionē, suspitionem, ⁊ dubium.

Scientia enī est noticia certa cum euidentia.

Fides est noticia certa sine tamen euidentia.

Opinio est adhesio vnius partis cū foꝛmidine alterius.

Suspitio ad vnam partē declinat: lꝫ illā nō audeat āplecti.

Dubiū vero stat in biuio nō habens maioꝛem rationem pꝛo vna parte q̄ pꝛo alia.

Et ab illis ē cauēdum. Nulli mirū esse debet si plures dānantur. Sepeliri debet quis in pꝛopꝛia parrochia si aliter nō disposuerit ante moꝛtem suā. Ut extra de sepulturis caplo. Is qui censet aut parrochian⁹ aliꝰ cuius parrochie quā frequētius habitat ⁊ colitur. Ut notat. ff. ad municipales: lege municeps. Audiant verbū hoc cuncti p̄ntis seculi īhabitatoꝛes: ⁊ querat ab eis cuius ecclesiam plus frequētant dei vel diaboli cuius opera plus faciāt peccati vel meriti attēdantur volūtates verba ⁊ facta. ꝙ si pꝛoterue asserent se oīa facturos pꝛopter deū: ⁊ per ꝯ̄ns se forte de ecclesia dei. Audiāt hiero. Et ponit de pe. di. 1. ca. ecclesia vbi dicit. Ecclesia est spōsa chꝛisti non habēs maculā neqꝫ rugā aut aliq̄d hmōi Qui ergo aliqua soꝛde peccati (glosa) moꝛtalis maculatus fuerit non est de ecclesia xp̄i: licet numero esse videat. Pꝛoperāt ergo certe tales ad cimiteriū illud. de quo dicit in euāgelio. moꝛtuus est diues: ⁊ sepultus est in īferno. vbi cū fuerint merito eis dicet. Recordare ⁊c.

¶ Uiso in sermone pꝛecedēti de via declināda ⁊ āplectanda iuxta typū duoꝝ quoꝛū vie ⁊ vite diuerse fuert videndum est secundo

De gloꝛia petenda.

Et de pena fugienda.

Quod notat in themate ibi. nūc aūt hic ꝯsolatur. Pꝛo pꝛimo pauci ideo voluptates nō refugiunt: qꝛ pꝛemiū nō attēdunt. Sic enī (ait gergoꝛius in omel.) vilescūt animo ea que habentur in terris. Que autē sint illa inexplicabilia sunt. Cum enī dicat

Apostolus. i. ad corynthios secūdo Oculus nō vidit: nec auris audiuit nec in cor hominis ascēdit que preparauit dn̄s diligētibus se In cuius figura tertii regū. 10. dicit q̄ regina Sabba vidēs sapiētiam Salomonis ꝛ domū quam edificauerat: ꝛ cibos mense eius: ꝛ ordines min strātium vestesq̄ eorū non habebat vltra spūm Quis autem totaliter nequeāt explicare: ait tamē beatus bonauētura in tractatu de multiplici exercitio. Cōsiderādū est ꝛ frequēter meditandū seu cogitandū q̄ deus qui nō mentitur sperātibus ꝛ diligētibus eum promittit amotionē oīm malorū associationē omniū sanctorū ꝛ ipletionē omniū desideriorū. Et sup his trib9 consolatur lazarus in sinu abrahe. consolātur ꝛ oēs electi. ¶ Nota aūt q̄ sinus abrahe accipit pro loco iustorum qui ante passionē erat libus post ascensionē est celū empireum. Et dicit sinus abrahe: quia abrahā fuit pater fidei. q2 primus inter ydolatras cultū dei viui tenuit. qui etiā primus de īcarnatione promissionē habuit. De amonitione oīm malorū dicit Jo. apoca. 21. Absterget deus omnē lachrimā ab oculis eorum: ꝛ mors vltra nō erit: neq̄ luctus neq̄ clamor: neq̄ dolor erit vltra q̄ prīa abierunt. De associatione omnū sanctorum scribitur Mathei octauo. Multi venīēt ab oriente ꝛ occidēte ꝛ recūbent cum Abrahā, Ysaac, ꝛ Jacob in regno celorū. De īpletione omniū desideriorū dicit psalmista. Satiabor cū apparuerit gloria tua Et Johānis quarto dr. Qui bibet ex aqua quā dabo ei nō sitiet ineternū. Hec si quis mēte attēta reuolueret quicq̄d durū: quicq̄d graue: q̄cquid ve difficile dulce leue ꝛ facile putaretur; Dicit enim Gregorius in moralibus. Spes in eternitate animū erigit. Et Hieronimus dicit. Nulla mala que exterius tollat sentit. Et Isidorus de summo bono ait. Qui vite future premia diligēter excogitat: mala omnia p̄sentis vite equanimiter portat. quoniā ex illius dulcedine huius amaritudinē temperat. In hoc premio si cogitarēt homīes iuuenes ꝛ puelle nō formidarēt religionē ingredi ꝛ virginitatē seruare. Si deniq̄ verentes peccata cōfiteri attēderent q̄tum premiū dabit peccata relinquētibus non erubescerēt confiteri. Si demū auari ꝛ cupidi qualis fuit hic diues attēderēt q̄ta remuneratione elemosinarii premiabuntur non aliena tollerent: de suis quoq̄ facultatibus pro tēpore distribuerūt. Preterea dicit Crisostom9 super matheū. Si tēpestas nautis: si vulnera militibus: si frigora agricolis ꝓpter premiū temporale leuia sunt: quāto magis debent esse leuia propter premiū eternū ꝛ perpetuū. Si īsuper querētes voluptates vite presentis attēderent illam suauissimam felicitatē libenter vtiq̄ cuncta spernerēt. Unde beatus Augustin9 de libero arbitrio. Tāta est pulchritudo iustitie: tantaq̄ est iocunditas lucis eterne vt etiā si non liceret amplius in ea manere q̄ vni9 diei hora propter hoc solū innumerabiles āni vite huius pleni deliciis ꝛ etiā affluētia bonorū temporaliū recte merito contēpnerentur. O pauperrime lazare nunc licet mēdicus fueris licet vlcerib9 plenus licet spretus a pluribus seu ab oībus: tamē certe nūc ꝯsolaris. i. consolabūtur. etenī qui spernēt p̄nis seculi luxus. Juxta thema p̄assumptū. Recordare ꝛc.

¶ Quo ad secundum principale q2 peccatorū corda īdurata facilius



terrore cōpungūtur ꝙ precii amore
allicitūtur. ne putēt insani pctōres
fore fabulā penas inferni eis prepa
ratas. Dicitur de isto dānato diuite
tu vero cruciaris. Nec parabola ē:
sed res gesta in cuius signū mēdic⁹
noīe proprio describit: cum dicitur
lazarus. Diuitis ergo nomē tacetur
q2 eius opera corā deo nō sunt appro
bata. Mathei.25. Nescio vos. ꝙ si
cruciatus datur illi qui nō dedit ꝓ
pria iuxta grego. Quid dabitur illi
qui tulit aliena. Si in flāma torque
tur q̄ corpus suū nutriuit splendide
vbi locabit qui ꝑ totā vitā suā vixit
luxuriose. O execati pctōres nunc
dū luditis: dū lasciuitis: dum pōpa
tice ac ābiciose incedit: dū mulieres
ꝓuocatis: ⁊ ad eas prouocādum ocu
los clauditis. Sed dū torq̄bimini
velut hic diues. de quo dr. dum eēt
in tormētis eleuās oculos suos eos
certe aperietis. Dr enī per gregoriū
i moralib⁹. ⁊ habet. 38. di. ca. q̄ ea
Quicūq; stultus est in culpa: sapiēs
erit in pena. Ad terrorē ergo pctōꝝ
de penis dāpnatoꝝ aliquid dicam⁹
Tamē vt dr extra de iudeis ca. ad
liberādum. pena vni⁹: metus est al
terius. De inferno loquēs hugo de
sanctovictore libro de aīa sic anima
Infernus lacus est sine mēsura. ꝓ
fundus sine fundo. plen⁹ ardore in
corruptibili. fetore itolerabili. plen⁹
dolore inextinguibili ⁊ inumerabili
ibi miseria. ibi tenebre. ibi ordo nul-
lus. ibi horror etern⁹. ibi nulla spes
boni: nec desperatio mali. Ubi circa
hec notātur tria.

Primū est veritas.
Secundū est varietas.
Tertium est perpetuitas.

¶ De primo. nō putēt incēsati ꝙ sit
fictio de iferno loqui. veritas enī est
ait psalmista. Conuertētur pctōres
in infernū omnes gētes qui obliui-
scūtur deū. Pondera oēs gentes: q2
sine deletu sine exceptione. Ecclesia
stes. 2. dr. Corda filioꝝ hoīm iplent
malicia ⁊ contēptu. post hec ad in-
ferna deducētur. Hieronim⁹ ad pā
machiū ⁊ occeanū. An putam⁹ fra
tres ꝙ iocando predicēt apostoli: ri-
dendo loquētur ꝓphete: aut infanti
liter christi iudiciū cōminetur: Sed
ioci nō sunt vbi supplicia itercedūt
Esayas. Serra secat daniel leonib⁹
traditur. Petrus in cruce xp̄o xp̄i
suspēditur. Paulus capite trūcat:
Et hec oīa pertulerūt vt nos a pec-
catis cohiberent. Si iocando locuti
sunt: iocando credātur ⁊ passi. O in
sensata hoīm miseria. filius patrē
offendēs exheredatur. vxor se prosti
tuēs a sponso repudiatur. subditus
crimē in principē cōmittēs trūcat.
⁊ indurati pctōres in dei offensa cō
tinue debachātes ipune relinquātur
absit. Tunc certe cognoscet dñs iu-
dicia faciēs qui nō fuit recognitus
(ait Bern.) miam quirēs. Congre
gabo (inquit deuteronomii. 32.) sup
eos mala: ⁊ sagittas meas cōplebo
in eis. ¶ Sed q̄reret aliquis vbi sit
infernus. Dicit Richardus in q̄rtor
ꝙ in centro terre distans a supficie
terre ſm quosdā astronomos trib⁹
millibus ducētis quiquaginta mil-
liaribus in medio dyametri. Et hoc
est ad maiorē penam malorū. quia
sicut missus in exiliū quāto lōgius
mittitur: tanto plus dolet. Et q̄to
carcer profundior censetur ⁊ pena-
lior. Corpora vero ordinant in locis
ſm exigētiam ponderū. ⁊ spiritus
debent locari ſm qualitatē suorum
affectuū. Quia dicit Augustinus.
Pondus meū amor meus. Mali
ergo statuerūt oculos suos decliare
in terrā, ⁊ iō in terra austere locāt.

Secūdo de varietate pene eorū. nullus viator posset exprimere quot erūt Dicitur enim sapiētie septimo. Per que quis peccat: per hec et torquetur Quia ergo constituti sunt ex quattuor elemētis puniētur ab eis. Peccauerunt in corpore: in spiritu: in loco: in societate: in tpe: in donis a deo sibi datis. In his oībus puniētur. Nec habebūt requiē die ac nocte. Apocalipsis. 14. Trāsibunt ab aquis nimis ad calorē nimiū. Sed merito queritur quō ignis īfernalis poterit agere in eos: dicendū q hoc licet videatur esse contra nāturam nō tn̄ contra diuinā potentiā. Dicit enī augu. 21. de ciuitate dei. Licet in aqua ignis non ardeat nāliter: īmo in ea extinguitur: tamē potest ardere in aqua sulphurea de dāpnatis autem dicit Apoca. 21. pars illorum in stagno ardenti igne et sulphure. Sic ergo scdm scotū in quarto distinctiōe. 50. q ignis aget in spiritū tanq̄ instrumentū diuine iusticie per detentionē diffinitiuā et ītellectualē. Adde scdm quendā scotistā per coligantiā: quia spiritus hūanātur igni vt recipiant ab eo penā. O miserabilis īmo maledicta dāpnatorum cōdicio: q2 enī ī cūctis deliquerūt: in cūctis ferientur. Tertio de ppetuitate harum penarū dicitur Apoca. 14. Fumus tormentorum eorum ascēdet in secula seculorum. O deus eterne ī eternū mei memor nō eris. Certe apud Aristotelē quinto ethicorum. Offensa et per consequens offense pena ponderatur scdm qualitatē psone contra quā fit. Et extra de excessibus platorum. Quantū psona dignior: tanto tum peccatū grauius. Cū ergo deus sit īmēsus: iustū est q pena sit eterna O diues non amplius nūc epulatur splendide non plus induetur purpura et bisso: Transierunt hec oīa: recordare et tu quoniā nunc cruciaris Recordātur et oēs ne pro simili conditione ad talem veniāt locū tormētorum. Nota hic q ille diues de fratribus suis timebat ne pēa eius accidētalis ex eorum aduentu augmētaretur quibus fuerat peccādi occasio. Nota insuper q licet diues viderit lazarum in sinu abrahe quia tūc erat in limbo que est vna pars inferni: dāpnati tamen non vident beatos visione intuitiua scdm ipsum Richardū de lyra: sed solū scdm quādā noticiā in gnāli

¶ Domīca secūda
post penthecosten
Sermo primus

Homo virorum illorū qui vocati sunt gustabunt cenā meam Luce. 14. et in euāgelio. Sperate in eam qui offertur vobis gratiā in reuelatione hiesu christi quasi obediētie filii non cōsignati prioribus ignorātie vestre passionibus desideriis. Sed scdm eum qui vocauit vos sanctū vt et ipsi in omni conuersatione sancti scitis prime petri scdo. Ad vniuersos xpicolas saluari cupientes per beatū petrum verba sunt ista in quibus duo notantur ad salutem necessaria

Primū est diuine dignationis susceptio.

Scdm donatiōis gratie operatio

¶ Primū notatur cū dicitur sperate etc. Sperate per gratiā que vobis offertur. Anima enī sine spe est sicut nauis ventis exposita sine anchora Quo contra de spe dicitur ad hebreos sexto. Fortissimū solaciū habeamus qui confugimus ad tenendā proposi tam nobis spē quam velut anchorā firmam et tutā habemus incedentē

vsq̧ ad interiora velaminis. Hec autē
gratia dicitur afferri ꝛ nō ex meritꝭ
acquiri. Si enī ex operibus iam nō
esset: nullusq̧ est cui refutetur si dis
positus fuerit. Unde ciprianꝰ de cō
secratiōe distinctiōe quarta capitulo
Nec quēq̄. Si dies equaliter oībus
noscitur: ꝛ si sol super omnē patet
ꝛ eq̄lance diffūditur q̄tomagis sol
christus super oīs patet ꝛ eq̄lāce
ꝛ dies verus in ecclesia sua lumen
vite eterne pari eq̄litate largitur. Et
augustinꝰ in quodā sermone. Ema
nat aquā oībus reperire volētibus:
ꝛ sicut sol cum suo radio oībus pre
sentatur vt luceat supra terram: sic
christus suam gratiā. Respicite filii
nationes hominū ꝛ scitote: quia ne-
mo sperauit in dominū ꝛ ꝯfusus est:
vt dicitur Ecclesiastici secūdo. Sed
aduerte ꝙ dicit sperate non psumite.
Estimare enim consequi gloriā sine
operibus perinde est ac si in bello pericu
losissimo estimaret reportare triūphū
sine armis vel mare periculosissimū
transire sine velo ꝛ remis. Preterea
ait Apostolꝰ petrus quasi obediētie
filii qui vꝫ tunc sperare pñt de salute
si deo obediāt. Si christo a quo chri
stiani nomināter cōformes fuerint:
alioqui vt dicitur sapientie tertio.
Uana est spes illoꝝ ꝛ labor sine fru
ctu. Et puerbioꝝ. 10. Expectatio iu
storū leticia: spes autē impioꝝ peribit
Sicut eī seruus qui nichil deseruit
nichil recipere debet. Extra de cleri
cis non residētibus capitulo cōque
rente. Sic qui xp̄iani nomen portāt
nisi xp̄iani opera faciāt. Hoc decla
ratur in euangelio vbi cena per sal
uatorē parata mittitur ad īuitatos
q̄ affectu luxurie/auaricie/ꝛ superbie
detenti venire contēpnunt. De q̄bus
dicit thema. Nemo viroꝝ ꝛc̄.
Tales iam resipiscant ad christum

ꝛ eius matrē piissimā que non re-
futabit eos. Unde Anselmꝰ in qua
dam oratiōe que incipit. Uirgo mū
da. Tunc īpossibile est beatissima vt
hec merita tua tam singularia tibi
nobis tam necessaria obliuiscaris.
Reddeat ergo ad eam quilibet cenā
eternam fastidiēs ꝛ amplius illam
non renuat. Quia nemo viroꝝ illoꝝ
qui vocati sunt gustabūt cenā meā
In quo themate īnuitur refutantes
cenam nunq̄ ad eam peruēturas.
¶ Pro fundamēto mouetur questio
An aliqđ peccatum sic graue possit
homo cōmittere ꝙ de eo nūq̄ valeat
penitere: Questionē hanc in sentētia
mouet Bōauētura in scđo distictiōe
.43. 2. articulo scđa questione de pec
cato in spiritū sanctū. Et respondēs
dicit: ꝙ irremissibile dicitur dupliciꝩ
Unomō quia nullomō valeat remit
ti. Aliomō quia raro remittiꝩ. Pri
momō peccatū habens annexā fina
lem impñiam est irremissibile: qđ vi
delicet cōtinuatur vsq̧ ad instans
mortis inclusiue. q̄diu autē quis vi
uit non peccat hoc peccato sed potest
reddere si deus inspirauerit. Scđo
peccatū in spiritū sanctū dicitur ir
remissibile. omne enī peccatū in spi
ritū sanctū includit quodāmō ppo
situm non penitendi ꝛ claudit viam
ad gratiā ꝛ īpedit. s. ingressum qui
per gratiā introduciꝩ. qđ autem ad
gratiā disponit de congruo est ipsa
volūtas recedēdi a peccato. Et ideo
cum voluntas faciē suam firmat ad
oppositū nisi fiat ei specialis vocati
onis donū non puenitur ad remissi-
onis gaudiū. licet autem alia pecca
ta tollent iustitiā non tamen reddūt
voluntatē rebellē ꝛ repugnantē cō
tra diuinam vocationē. Et ideo licet
propter negligentiā peccatoris vel
poccupationē mortis nō remittātur

non tamē dicūtur irremissibilia Ex his apparet ad questionē q lapsus q̄rūcunq sit grauius potest recuperari. Tamē scōm eundē bonauēturā vbi supra est aduertendū in solutiōe tertii argumenti. Q̄d aliquādo aliq̄ sunt in peccatis obdurati qui nō merētur a deo visitari spūalit: et deus suo occulto iudicio nōvult eis suam manū mīe ampliare et in peccatis finaliter remanēt. Et de his dicitur Hiere. septimo et .9. Tu autē noli orare pro pplo quia non exaudiā te qui scz dixerint Hieremie.18. Desperam⁹ post vias nostras ibimus: Admiretur nullus si plures dāpnant et pauci saluētur. Vocatus autem a iudice tribus vicib⁹ vel de iure amonitus: aut vna pro tribus et venire dissimulat excoīcet.11.q. tertia ca. certū. fecit etiam q si aliquis vocatus fuerit a suo superiore et venerit si tamē non steterit potest excoīcari. Extra de verbo⌐ sigatione capitulo experte. Seruus quoq cōtumax penam grauiorē meretur et penā acumulat. C. de seruis fugitiuis. l. quicunq ex primo legis capite habetur q suscipiēs seruū inscio dño q punitur ad restituendū seruū et alterū seruū cum decem solid. Ex scdo legis capite habetur q si aliquis scdo vel tertio suscepit preter ipsum dñz debet dare dño duos vel tres alios in estimatiōe pro vnoquoq. Et sic p eandem legem patet q recidiuās in pctō grauiori pena punitur. Quid ergo faciet deus modernis tēporis pctōribus totiēs vocatis per ipsum ad penitentiā et mīaz eius renuētib⁹ qui indurauerūt facies suas et noluerunt reuerti Hiere. q̄nto. Qui nec a pluriis cessent nec a blasphemiis nō ab ebrietatib⁹/luxuriis/vsuris: nec ludis abstinere volunt. Nō audierūt eum. vt dicitur Hieremie scdo nec inclinauerūt aurē suam: sed abierūt in voluptatib⁹ suis et in puitate cordis sui male quibus certe cōminatur dñs. Iuxta ppositionem primeuā. Nemo viro⌐ qui vocati fuerūt gustabunt cenā meā. Quod thema allegatū cōtinet quattuor de quibus fit mentio in euangelio videlicet.

Cenam.
Vocationem.
Excusationē.
Et expulsionē.

De quibus quattuor in duobus sermoib⁹ dicet. In prīo erūt due ptes Prīa erit de subli cene pparatione Secunda de mirifice vocationis dignatione.

Quo ad primū bm dictū Gregorii per hominē iustum qui cenā magnā fecit xps itelligit qui fecit cenā in hoc vel in presenti vel in futuro per glorie collationē, dicam⁹ aliquid de qualibet. De prima enī intelligitur illud Apoca. tertio. Ego sto ad ostiū foris et pulso, si quis aperuerit mihi ostiū intrabo ad eum et cenabo cum eo. Immo ipse christ⁹ est cibus Johā. sexto. Ego sum panis viuus qui de celo descendi. Nam oēs effectus quos cibus corporalis ipfecte efficit in corpore hic cibus facit in anima pfecte. Cibus enim corporalis nutrit: augmentat ac roborat corpus. Sic vitq cibus eukaristie nutrit animam in bonū: augmētat virtutes et merita: et econtra omnē tēptationē roborat. hic est panis de celo descendens. si quis māducauerit ex eo viuet ineternū. Unde de psecratione distinctione secunda. Qui māducāt et bibunt. Illud manducare est refici: et illud bibere est viuere. Hec cena nobis proponitur quotienscūq nobis missa celebratur. Nec solum

missa dicitur vt solũ verba misse le
gamus vel audiamꝰ: sed vt potius
spũaliter nutriamur. Dicit eĩ btũs
bonauẽtura.4.di.13. Jlle est qui di
cit vel audit missam:non enĩ qui le
git vel audit verba misse sed qui at
tendit ad memoriale hoc passiõis do
mini nostri iesu christi. Sicut autem
vt homo nutriat̃ exigitur primo vt
cibũ masticet.⁊ masticatũ in stoma
chũ trahat:⁊ tractũ retineat ac sibi
vniat. Sic vtiqꝫ volens nutriri spũ
aliter debet cogitare ꝑ fidẽ quis est
hic deus scꝫ verus ⁊ homo passus⁊
crucifixus:ac iudex futurus.⁊ hoc
fit per fidẽ demũ in stomachũ sui de
siderii trahat eũ:oĩa contẽpnendo vt
sibi possit adiũgi.⁊ hoc fit per spem
Tertio vniat sibi voluntatẽ suã per
amorẽ delectabilit:ordĩadilit:⁊ obe
diẽtaliter ⁊ hoc fit per charitatẽ. Et
tunc nutriet̃. Unde augustinꝰ suꝑ
Jo. Et ponitur de ꝯsecra.di.2.ca.
Crede in christũ iesum supple fide
formata hoc est mãducare panẽ viuũ
qui credit mãducat ⁊ ĩuisibiliter sa
ginatur qđ est dum mãdata eius ser
uãtur. Uere magna cena vbi talis
cibus ꝓponitur. habemꝰ enĩ altare
dei de quo ptãtem edere non habent
nisi qui tabernaclo deseruiũt moysi
vbi habebãt coẽdere vitulos⁊ agnos
Sed ve mũdo qui de hac cena non
vult gustare:ĩmo potius cum filiis
israel affectãtibus porros/cepas/⁊
allia egypti dicũt. Aĩa nostra nau
seat super cibo isto. O si parietes ec
clesiaꝝ aures haberẽt os ⁊ oculos
dicerent vtiqꝫ. Quid ecclĩastici/scho
lares/iuuenes puelle/mulieres me
diocres/nobiles tpe huius cene ꝑpa
rant? O bone deus qui nõ tanta fla
gicia:nutuũ: aspectuũ: verborũ:ta
ctuũ: affectionũ: põparũ: ac iudicioꝝ

in ecclesia tua in tui sacri corporis
ꝑñtia tẽpore quo deberes honorari
ꝑmittis? Uere potest dicere qđ dicit̃
Hieremie secundo ⁊ ponitur de ꝯse
cratiõe distictiõe scđa capitulo. Qui
scelerate viuũt. Quid est qđ dilectꝰ
deus operatus est in domo mea sce
lera/multa? O xp̃iani dampnati vt
quid loco ⁊ tẽpore spũaliter deditis
ad deũ placandũ illum ꝓuocare illũ
nitimĩ. Nisi mãducaueritis supple
spũaliter carnẽ filii hoĩs non habe
bitis vitam in vobis Johãnis sexto.
Hoc timeatis ⁊c̃. Alia cena quam
homo iste ꝑparauit in fine huiꝰ sc̃li.
scꝫ gloriã paradisi q̃quidẽ cena ma
gna est ⁊ ratione loci ⁊ ratione per
sone ꝑparantis ⁊ ratione epulaꝝ. de
hac Apocalipsis.19. Beati qui ad
cenã agni nuptiaꝝ vocati sũt. Esaie
.21. Faciet dominus hoc cõuiuium
oĩbus populis ꝯuiuia pinguiũ vin
demie pinguiũ medulatoꝝ videmie
defeccate. de hac Bernardꝰ in quođ
sermone seu meditatiõibus. Jllud
est summũ ⁊ verũ gaudiũ quod nõ
de creatura:sed de creatore concipit̃
qđ cum possideris nemo tollet a teꝫ
cuius aliũde omnis iocũditas cõpa
rata meror est omnis suauitas dolor
omne dulce amarũ:omne decorũ fe
dum. postremũ omne quod delecta
bile vel delectari potest molestũ. O
popule: o mũdane hõ miser de hac
cena cogita ne sis velut bestia. attẽ
de stature sue qualitatẽ. Pronaqꝫ cõ
spectent aĩantia cetera terram. Os
homini sublime dedit sursumqꝫ vi
dere Jussit. primo methamor.o. Au
di quia si illam refutas scꝫ in hac
miseria contẽtus manere nũquid ad
illam intrabis. Juxta ꝓpositionem
primeuã. Nemo viroꝝ illorũ qui vo
cati sunt gustabũt cenam meam

¶ Quo ad scđm pricipale parū fuit dīne dignatiōi cenā opulētissimā p̄parare vbi sunt thauri ꝛ altilia. s. societates sanctoꝝ veteri testamēti qui in tpalibus bonis bene vtēdo abūdauerūt ꝛ testamēti noui q̄ p altilia designātur qꝛ mūdana spnētes ad celestia corda leuauerūt. Uocat autē deus ad hanc cenā tribus modis.

Generaliter.
Specialiter.
Specialissime.

¶ Prīo vocat gñaliter dando eis naturā rōnalē ac oīa ad salutē nccia. Prime thīo. 2. Uult deus oēs homines saluos fieri. Et actuū. 10. In veritate cōperi qꝛ nō est psonaꝝ acceptoꝛ deus: sed in oī gente q̄ timet deū ꝛ operat iusticiā accept⁹ est illi Unde hic dicit ꝙ pauperes cecos ꝛ nudos iussit intrare. Scđo vocat spiritualr bona tpalia ac gratias grat datas multis ꝯferendo. Et figurāt isti per tria gña hominū hic positoꝝ hñtia bona nature: fortune: ꝛ gratie gratis date. dignitas ville ad dona fortūe ptinet. Quīqꝫ talēta sensuū p quīqꝫ iuga boū figurata. Ad cōplementū nature vxoꝛ mrimonialit ducta ad pfectionē sacmentalis gratie ꝛ ideo sunt data hoī vt p ipsa tēdat in deū. Eccl'iastici. 39. Bona bonis creata sunt ab inicio ꝛ infra multis bonis enumerat dt. hec oīa factis ī bona: ꝛ impiis ꝛ pctōꝛibus in mala ꝯuertētur. Dicit enī ambrosius in omelia. Sic diuicie ī pꝛobis sūt occasio dānatiōis: sic ꝛ in bonis sunt adiuuamenta ꝟtutis. Tertio vocat specialissīe Ozee. 2. Adducā eā in solitudinē ꝛ locar ad coꝛ eius. Hec vocatio fit per internā inspirationē.

Aliquādo per externā tribulationē
Aliquādo per vnam p̄dicationem
Que omnia hic deus oꝛdinait ad extrahendū hominē a pctō suo ꝛ ad reducandū eū ad vitam paradisi. De hoc habem⁹ figurā genesis. 6. In agar ancillā que dñam suam despexit ꝛ recedēs ab ea fugit in desertū locū. Cui angelus apparēs dixit. Reuerte ad dñam tuam ꝛ humilia te sub manib⁹ ipsius. Quāquidē figuram ptractans btūs augustin⁹ sup Jo. Et habetur. 23. questiōe quarta capitulo qñ vult. sic īquit. Ad hoc ancilla affligit vt reuertat: qꝛ ples eius pꝛolis cū fratribus hereditatē tenebit supple in pꝛima. Hec specialissime vocatur in hoc qđ dicitur de quibusdā. Cōpelle eos intrare. Et quis est qui nō fuerit sufficiēter vocatus? q̄s murmurare sufficeret q̄t inspirationes: quot moniciones sup ꝯuersatiōe nostra: quot deniqꝫ infoꝛmatiōes/exempla/p̄dicationes que oīa cōtulit altissim⁹? Sꝫ pꝛoth dolor ceperūt omnes singuli se excusare: vt dicetur pleni⁹ in sermone sequēti Uere pōt dicere dñs iesus illud iob. 19. Seruū meum vocaui: ꝛ non respondit michi. oꝛe pꝛopꝛio dep̄cabor eum. Sed audiāt tales quid. 99. distinctiōe capitulo diaconi. scribitur Miseratio dei ac pietas solū nostrū redditū requirit. Si autē duri colli fuerim⁹ si reuerti noluerim⁹ assidue peccātibus non miserebitur. Audite hoc peccatoꝛes obstinati: audite hoc qui per totum annū nec de ꝯfessiōe nec de salute cogitatis: sed potius vt bꝛuta viuit. quia veniet dies in qua erit cena clausa qui nunc eam refutatis. Juxta thema pꝛeassumptū. Nemo viroꝝ illoꝛum qui vocati sūt gustabūt cenā meam.

¶ Sermo post pꝛandiū
scđe dñice post penthe.



Nemo virorum illorum etc. vbi ꝯ Uidete ne recusetis loquentem. Si enim illi non resurgerunt recusantes eum qui supra terram loquebatur: multo magis qui de celis nobis loquentem aduertimus cuius vox mouit terram tunc: nunc autem repromittit dicens. Adhuc semel et ego mouebo non solum terram: sed et celum Ad hebreos. 12. Ad induratos peccatores per oppositum verba sunt ista. Ubi duo notantur:
Primum saluatoris monitio.
Secundum eius dura comminatio.
Cum enim (vt dictum est in sermone precedenti) deus multipliciter nos vocet ad cenam supernam merito infertur. videte etc. Loquitur enim sanguis xpi immo ipse xps commemorando suam passionem. Trenorum. 4. Recordare paupertatis mee. Et ad ipsius imitando sequelam primi petri. 2. Christus pro nobis passus est etc. Merito ergo nos non debemus recusare: quia quicquid petit: quicquid precipit pro nostra vtilitate et nostro bono petit et precepit. Unde hieronimus ad celenciam. Quid tam ingratum tam superbum videri potest quam aduersus eius viuendo voluntatem que ideo aliquid imperat vt causas habeat renumerandi: neque enim obsequio nostro deus indiget: sed illius imperio indigemus. et hoc vt nos venire faciat ad cenam suam. Unde merito subiungitur dura comminatio. Si enim filii israel quibus deus solum promittebat terram contempnendo eius promissa grauissime puniti sunt adeo quod omnes a 40. annis mortui sunt in deserto duobus exceptis quid faciet xpianus contempnentibus promissionem eternorum ac cene infinite. Timeamus ait apostolus ad hebreos quarto vt forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius existimetur aliquis nobis deesse. Et ad hebreos. 10. Irritam quis faciet legem moysi sine vlla miseratione duobus aut tribus testibus moritur. quanto magis deteriora putatis eum promereri supplicia qui filium dei conculcauit et sanguinem testamenti pollutum duxerit et spiritui gratie contumeliam fecerit. Talibus certe dicet illud prouerbiorum. 1. Uocaui per inspirationem et renuistis extendi manum meam per beneficiorum largicionem et non fuit qui aspiceret. despexistis omne consilium meum/ de penitendo/ de mundo contempnendo/ de a peccato cessando/ ac alia opera iusta faciendo. Increpationes quoque meas per reprehensiones flagellationes et conscientie remorsus neglexistis. sequitur punitio. Ego quoque in interitu vestro ridebo et subsanabo vos. Hoc consonat themati nostro. Nemo virorum etc. O deus quid ergo agent miseri peccatores spacio. 10. 30. annorum vel plus in peccatis fuerunt: monita dei spreuerunt. Audiant apostolum ad hebreos quarto. Adeamus inquit cum fiducia thronum gratie vt misericordiam inueniamus. Hic thronus est deus primo secundo beata virgo et hoc dummodo a peccatis de cetero desistere velit: alioquin si recusant audiant quia nemo virorum

¶ Pro fundamento mouetur questio iuxta illud euangelium. Exi in vias et sepes et quoscunque inueneris compelle intrare. Utrum liberum arbitrium possit a deo cogi. Respondet bonauentura distinctione. 25. 2. arti. 2. q. 5. Illud quesitum potest intelligi dupliciter. Uno modo quod deus possit auferre libertatem et illam auferendo subinducere coactionem. et hoc modo nulli dubium esse debet quin deus possit hoc facere. quantum est de immensitate sue potentie. Alio modo potest intelligi quod deus cogat liberum arbitrium salua proprietate libertatis et eius natura. et etiam hoc modo non solum est possibile sed etiam in intel

ligibile ꝑ eo ꝙ īplicat in se duo ꝯdictoria opposita. ex hoc ꝙ liberū arbitriū est si aliquid vult libere vult ⁊ seipso monēte vult. Ex hoc autē ꝙ cogitur si quid vult seruiliter vult: ⁊ si aliquid īuite vult ab alio vult. quia violentū est cuius principiū est extra non cōferente vi passo ergo liberū arbitriū cogi nichil aliud est ꝙ actum liberi arbitrii simul ⁊ semel liberū ⁊ seruilē voluntariū ⁊ non voluntariū esse a se ⁊ nō a se. Sic ergo īpossibile ē: quia claudit in se vtrāqꝫ partē ꝯdictionis. hoc modo non est tñ īpossibile creature verū etiam creatiue nature quia illud posse non est posse nec monere debet auctōs allegata sicut nec illa Jo. 6. Nemo pt venire ad me nisi pater meus traxerit eum. Et illud ꝓuerbiorum. 10. Sicut diuisiōes aquaꝝ ita cor regis in manu dñi quocūqꝫ voluerit īclinabit illud. hec oia habent intelligi ꝙ deus sua infinita potētia voluntatē creatā īmutat īmutādo affectiones ꝓprias. Sicut enī de amatore tpaliū eorum facit ꝯtēptorem in qua īmissione non est coactio pro eo ꝙ ita voluntarie volo illud qđ deus īmittit sicut illud qđ ex meipso volo. Non mirū si plures dāpnātur. Dicēt forte quidā ꝙ nō sic cōtumax est ppl's iste ꝑut īuehebatur in sermone precedenti. Conueniūt enī ad ecclīaꝫ: missam audiunt: ꝑdicationi intersunt: vt quid ergo excoīcabunt? Sed audiāt tales nō solū cōtumax est qui monitus non ꝯparet: sed etiā qui iussus a iudice vbi offensa est manifesta non vult emēdare. sicut habet de verboꝝ signi. ca. ex parte prīo in fine iussus enī non satisfaciēs ꝯtumaciā cōmittit. ff. de rei vendicatiōe. l. qui restituere. Audiant hoc cuncti moderni tpis xpicolle ꝙtū qualiter vel quō se corrigūt. si vsuras restituūt. si pignora reddūt. si alleas dimittūt. si a luxuria caueant: a mēdaciis: piuriis: ⁊ ebrietatibus: qđ cū non faciāt pluries tñ vocati pluries moniti plu ries iussi dīnā miaꝫ eos ꝯminātē intrare audeāt. Quia nemo viroꝝ ⁊cē.

¶ Viso in sermone ꝑcedenti de supͣme cene ampla ꝑparatiōe ⁊ ad illā multiplici vocatiōe: ordine sequenti de duobus est agendū. Primū de humane segniciei in sui excusatiōe. Secundū de diuine volūtatis iusta indignatiōe. Quo ad primū: ⁊ si nullus neget se velle ire ad gloriā ac salutē cōsequi ope tamē plures exhibēt se hoc nolle. Dicit enī euangeliū. Cū seruus missus iret ad īuitatos simul ceperunt se oēs excusare. de qbus. 21. dixerūt deo. Recede a nobis: sciaꝫ viarum tuarū nolumus quis est omps vt seruiamus ei ⁊ quid nobis ꝓdest si orauerimus illum. De hoc quoqꝫ ad Titū primo. Fatētur se nosse deum: factis autē negāt. Cū enī (vt dicit augustinus in sermōe de ascentione) Nullū viciū nostrū ascendit cū medio nr̄o. Si volumus cū eo ascendere vicia ⁊ pctā debemus deponere. Si vtiqꝫ si ad cenam grē vel glorie volumus ptigere: pctā debemus deserere. Filiis nēpe isrl' datū fuit māna qñ eis defuit farina egypti: non autem ante. Sicut nullomō est possibile dei gloriā ⁊ gratiam adipisci ⁊ in peccatis viuere. Cum enim dicit se nosse deum ⁊ mandata eius non custodit mendax est Johānis primo. Unde hieronimus ⁊ poni. 2. questiōe tertia Estimant quidem ait quotiensciūqꝫ vincimur a viciis: totiens deum negamus. ⁊ econtra. quotiens bene agimus: totiēs deū ꝯfitemur. de hac puto ꝯcessione xp̄s ꝑcepit apostolis suis dicēs Eritis michi testes in hierusalē

⁊ in omĩ iudea et samaria ⁊ vsqꝫ ad
vltimũ terre. Motiua quibus hu⸗
mana natura trahit ne ad salutẽ tẽ
dat ponũtur cum dicit: villã emi: ⁊
iuga boum ⁊ vxorẽ duxi. Hec sunt
tria vicia oĩm alioꝝ radices ⁊ fomẽ
ta/supbia/auaricia/⁊ luxuria. Per
villã notat superbia seu appetitus
dominãdi: ex q̃ nascũtur ãbiciones
scismata/diuisiones/ inuidie/secte/⁊
contẽtiones. De hac dr eccũa. 10.
Initiũ omnis pctĩ superbia. Et pro
uerbioꝝ. 2. Ubi supbia: ibi ⁊ contu⸗
melia. Q̃ summe desiderabat fugere
qui dicebat. Non veniat michi pes
supbie. ⁊ merito: qꝛ talis non vadit
ad cenã. Non habitabit in medio do
mus mee qui facit superbiã. maxĩe
si laboret superbia pharisiaca vel lu
ciferiaca. Dicit enĩ crisostomus. ⁊
ponitur di. 40. ca. Quicũqꝫ deside⸗
rauit primatũ in terra ꝯfusionẽ ĩue
niet in celo: nec inter seruos dei ꝯpu
tabit qui de primatu tractauerit.
Per iuga boum notat auaritia: ad
quã homo applicat per quĩqꝫ sensꝰ
exteriores. Sicut boues arant ⁊ ver
tunt hi sunt q̃ oculos suos statuerũt
declinare in terrã. De quibus ꝓuer
bioꝝ. 17. Oculi stultoꝝ in finibus
terre. ⁊ hoc vel male acquirẽdo vel
iniuste detinẽdo vel ĩmisericorditer
⁊ illa restituere nolẽdo. Hiere. 8.
Apprehẽderunt mẽdaciũ: ⁊ noluert
reuerti. Bonoꝝ enĩ. vt dicit grego.
Et ponit di. 47. ca. bonoꝝ aliter in
herere non valemus nisi cupiditatẽ
(q̃ radix est oĩm maloꝝ) a mẽtibus
nr̃is resecemus. Per vxorẽ vero no
tatur luxuria: siue in matrimonio:
siue extra. Licet enĩ vxore sine pctõ
quis possit vti: tñ qꝛ sepe perniciose
ducit: ⁊ ducta quis aliqñ pniciosiꝰ
vtitur. Ideo notãter dr vxorẽ duci.
in eos qui ita cõiugia suscipiunt: vt
deũ a se ⁊ a sua mẽte excludãt ⁊ sue
libidini vacẽt. Sicut equus ⁊ mulꝰ
quibus nõ est intellectus. Sup eos
habet potestatẽ dyabolus: nec tales
ad cenã tendũt. Ad ephe. 5. hoc aũt
scitote intelligẽtes: qm̃ oĩs fornica⸗
tor aut ĩmundus nõ habet partẽ in
regno xp̃i ⁊ dei. Et ãbrosius. ⁊ po⸗
nitur. 32. q. 4. ca. Nemo licet scire
mulierẽ preter vxorẽ. Ideo cõiugiũ
datum est tibi ne in laqueũ dyaboli
incidas. ¶ Sed petet quis. An sint
multi se excusantes? Dicit euãgeliũ
ꝙ oẽs. Et verũ est de gñibus singu
loꝝ: sed de singulis generũ si nõ sit
verũ: tamen q̃ plurimi sunt irretici
his criminibꝰ. ⁊ scriptura clarat: ⁊
experiẽtia ꝓh dolor mõstrat ⁊ mani
festat. De multiplicitate supbie dr
ezechiel. 7. Germinabit supbia ini
quitas surrexit in virga impietas.
De mltiplicitate auaricie Hiere. 6.
A mĩmo vsqꝫ ad maximũ oẽs aua
ricie studẽt. De multiplicitate luxu
rie apoca. 17. dr ꝙ de vino prostitu⸗
tionis sedẽtis super bestiã inebriati
sunt oẽs. O deus eterne aut deus
ĩmortalis q̃d aliud cernit in omni
loco: in oĩ statu: ⁊ in oĩ etate: ĩ vtroqꝫ
sexu: oĩ fere momento tp̃e: precipue
diebꝰ dñicis ⁊ festiuis: nisi petulãs
luxuria: cõsumẽs auaritia: ⁊ patẽs
supbia? Fallor si hec non pretẽdant
habitꝰ/nutus/gestus/verba/ actus
reliqꝫ oĩa euidẽter patẽtia. O filii
ade. o miseri pctõres. o excecate men
tes: apite oculos sensuũ ⁊ respicite
cenam ad quã vocamini. Attendite
attẽdite: quã si contẽpseritis sciatis
qꝛ Nemo viroꝝ ⁊c.

¶ Quo ad scdm principale videt
multis miseris pctõribus: ꝙ si pec⸗
catis sint dediti si tp̃e iuuentutis de
salute sua nõ sint soliciti: nichilomi
nus aliquãdo in finevite in articulo

mortis penitere poterūt. Sed certe vt dr ecclesiastici. 29. Repromissio nequissima multos perdidit diligētes supple mūdū ꝛ cōmouit illos quasi fluctus maris. Propterea dr in the mate. Nemo virorum ꝛc. Hac enī ani maduersione dicit Augustinus in ser mone innocētum. Percutit pctōr vt mori ēs obliuiscat sui qui dū viueret oblitus est dei. Qd autem debite vix tales peniteāt: pʒ primo auctoritate rōne ꝛ exēplo. Auctoritate dr eccle/siastici. 5. De propiciatu peccatorū noli esse sine metu: neqʒ adicias pec catum super pctm̄: ꝛ ne dicas mise ratio dn̄i magna est mltitudini pec catorū meorum miserebit. Sequit nō tardes cōuerti ad dn̄m ꝛ ne differas de die in diem. subito enī veniet ira eius ꝛ in tpe vindicte disperdet te. Luce. 12. Et vos estote parati: qꝛ qua hora nō putatis filius hoīs veniet. Et math. 25. Que parate erāt intra uerunt ad nuptias cū eo. que autē tunc: scʒ in articulo mortis se prepa rare neglexerūt audierūt nescio vos Rōne autem probat sic vere penitēs dʒ pctm̄ suum agnoscere. agnitum ppter dei bonitatē quā peccādo con tēpsit horrē ac detestari. ꝛ detestādo ppter dei amorē ꝛ honorē ppōnere abstinere. Sed in graui infirmitate hō tm̄ grauat dolore: q vix aliquid pōt cogitare. Dicit enī Gregorius. Cū egritudine depmeris: vix aliud cogitare poteris preter illud qd sen/tis. Insup licet tunc quis doleat: lʒ abstinere ppōnat: hoc tamē nō facit ppter deū: sed timore iudicii/mortis/ ꝛ inferni. Proptea bn̄ dicit Augu. Et habet de pn̄ia di. 7. Nullus qui prius a pctīs relinquit q̄ ipse ea re linquāt nō libere: sed necessitate con dēnatur. Et cyprianus eadē distin. Fratres charissimi si in infirmitate ꝛ periculo ceperint deprecari. qꝛ ro gare eos nō delicti pn̄ia: sed vrgētis admonitio mortis compellit. nec di gnus est in morte accipere solaciū qui se nō cogitauit moriturū. Exē/plum recitat doctor quidam: q cum quidā delicate viueret ꝛ multiplicit peccaret tandē infirmus timore mor tis confessionē fecit: peccatū defleuit emendationē vite promisit: viaticum accepit ac vnctionē: ꝛ mortuus cū magna gloria ꝛ pōpa tanq̄ nobilis sepultus est. Dicebant autem hoīes adinuicem. multa bona prestitit illi deus: nihil ei defluit eorum que bonus xp̄ianus habere debet: sacramentis diuinis munitus est. Post paucos dies apparuit socio suo dicēs se esse dānatum. q expauescēs socius viso q receperat sacramenta respondit ꝛ dixit. quia sine charitate sed timore mortis/iudicii/ ꝛ inferni nihil mihi profuerūt. O indurati hoc itelligite qui obliuiscimini deū ꝛ ad cenam tendite. qꝛ Nemo virorum illorum qui vocati fuerāt (ſm ppōnē primeuā) gustabunt cenā meam.

¶ Dominica tertia post penthecostē.

Erant appropinquātes ad Jesum publicani ꝛ pecca tores. Luce. 15. Custodite aīas vestras ꝛ nolite por/tarē pondera in die sabbati. Hiere. 17. Ad vniuersas xp̄icolas per. ss. Vba sunt ista. p quorum introductiōe qꝛ Ber. lt. de ɔſe. Bos vel asinus in puteo releuat. continuo cadit aīa in pctō ꝛ nullus est q̄ recogitet: cuius defectū exitīo puenire ex ignorātia aīe ditate. ps. Hō cū in honore eēt nō itellexit. Et augu. in prīo de tri. Inuisa possumus dilige; incognita

nequaq̄. Si tria ꝯsideremus: aīe di
gnitatē vtiq̄ȝ cognoscemꝰ. ⁊ ꝑ ꝯñs
illam iuxta monitionē propheticam
custodiemus.

Primū est sublimitas creationis
Scdm̄ est sollicitudo req̄sitionis
Tertiū est ꝓciositas redēptionis

De p̄mo dr̄ Geñ. i. Faciamꝰ hoīem
ad ymaginē ⁊ similitudinē nostrā.
Hec aūt tante est dignitatis ꝙ maior
ꝑ naturā dari nō possit. Dicit enim
Augu. in libro de trinitate. Licet aīa
nr̄a nō sit eius nature cuiꝰ est deus.
tñ in deo ymago eius querēda est ⁊
inuenienda. vbi aīa nichil melius hȝ
ꝙ capis hanc dignitatē. attēde totū
vniuersum in q̄ nichil nobilius est
ipsa aīa: ⁊ corpus dr̄ vmbra vel ve
stimentū. Unde dicitur canticorum
primo. Si ignoras te o pulcherrīa
mulierū egredere ⁊ abi post vestigia
gregū: ⁊ pasce hedos tuos iuxta ta⸗
bernacula pastorū. De scd̄o dicit̄ in
euāgelio hodierno. Si ꝑdiderit vnā
ex illis dimittit. 99. ⁊ vadit ad illā
q̄ perierat donec īueniat eam. Et q̄s
enumerare posset q̄ñta sollicitudine
pastor ille sūmus aīam errantē que
siuit. Primo in infantia sua in sta⸗
bulo iacens. In synagoga circūcisi
onē recipiēs. In tēplo oblatus a pa
rētibus. In egypto fugatꝰ. In. xii.
āno in hierusalē ascēdens ⁊ desertū
introiēs. ⁊ post per mūdi castella ⁊
villas circuiēs. Deīde hymno dicto
hortū trāstorrētem cedrō ingrediēs
⁊ ad domū anne/ cayphe/ pylati/ ⁊
herodis deueniēs: ac tandē baiulās
crucē in montē caluarie ascēdens.
Quid queso in oībus his locis q̄re⸗
bat? certe aīam errantē ac ouē mise
ram. Sic in figura dicit̄ geñ. 37. de
Joseph misso in valle ebron existēte
in sichen introgato a quodā qui in⸗
uenit eū errantē in agro inquit. frēs
meos q̄ro. De tertio dr̄ p̄me petri. i.
Sciētes ꝙ nō corruptibilibꝰ auro
vel argēto redēpti estis de vana vr̄a
cōuersatione paterne traditiōis: sed
ꝓcioso sanguīe quasi agni īmaculati
xp̄i. Empti estis enī precio magno.
p̄me cor. 6. O mūdani pctōres cu
stodite aīas vr̄as. Audiat quilibet
Bernardū in meditatiōibꝰ ad aīam
loquentē. O aīa insignita dei yma⸗
gine: decorata silitudīe: redēpta xp̄i
sanguine: desponsata fide: dotata spū
deputata cū angelis: capax beatitu
dinis: heres bonitatis: ꝑticeps rōis
quid tibi cū carne? Relinquāt ḡ mi⸗
seri pctā ⁊ pctōꝝ vilitatē. ad deum
reddeāt qui creauit illos. faciāt ve⸗
lut publicani ⁊ pctōres qui (vt dicit
thema) Erāt appropīquātes iesum.

¶ Pro fundamēto moueẗ questio
qm̄ pctōr xp̄o appropīquat ꝑ gr̄am.
Ideo merito querit̄. Utrū gratia
aliq̄d dicat circa acceptantē vel ac⸗
ceptatū? Rn̄det bona. di. 26. 2. q. 1.
ꝙ gr̄a diuina aliq̄d ponit circa gra
tificatū. Ratio huiꝰ est: q2 diuina vo
lūtas in acceptādo non afficit̄: dīna
veritas in approbādo nō fallitur. ⁊
neutra eaꝝ in gratificādo mutatur.
Quia ḡ diuina volūtas nō acceptat
aliquē effectū: ⁊ ita aliquis effectus
ponit̄ circa eū qui acceptat̄. q2 vero
veritas dīna in approbādo n̄ fallit̄
ideo nō approbat magis vnum q̄ al
terū: nisi q2 habet in se aliq̄d qd̄ est
magis approbatione dignū: q2 aut
nec volūtas acceptādo: nec veritas
dīna approbādo īmutat̄ cū aliquis
īncipit de nouo acceptari vel appro
bari necc̄e est ꝙ aliq̄ cadat īmutatio
ex ꝑte acceptāti ⁊ approbati. Sed
hoc nō est qui aliquid ei aufferat̄.
Est ergo īmutatio cū aliqd̄ donum
sibi ꝯfertur. Pctōres ḡ debēt appro
piquare ad eum. s. deū. non ꝙ deus

(ait idem bonauētura in breuiloquio) cum descēdat per hoc per sui essentiā incōmutabilē: sed per influentiā ab ipso manātem. Similiter anima pctōris non eleuat super se per sitū localē: sed per habitū deiforme. Laborāt pctōres sarcinas suoꝝ peccatorū deponere: alioquin ad gloriam nullo pacto sunt venturi. Dicit enī extra de obligatis ad ratiocinia ca. vnico. Incipit aūt Magnis epīs ꝙ procuratores, actores, ⁊ executores post reportata onera ⁊ reddita rōcinia ordinari pñt. Textus illius capituli adhuc vlterius hꝫ: ꝙ adhuc deposita onera ⁊ reddita ratiocinia vite ipsoꝝ debent approbari. ita ꝙ si honeste cōuersationis ⁊ laudabil' vite nō fuerint nō debent ordinari. posito ꝙ reddiderīt ratiocinia. Per argumētum a cōtrario sensu. Item vult ꝙ si ante libertatē negocioꝝ vel officioꝝ fuerit ordinati dicit ꝙ ecclesia infamet. Ex hoc sequit ꝙ obligatus rōciniis per se promoueri nō debet. Et. xi. questione tertia caplo Credo ⁊ capitulo Ciprian⁹ qui volunt: ꝙ qui de cetero annexi sunt secularium possessionū procurēt non fiant. quasi velint dicere: ꝙ secularium negocioꝝ clerici ⁊ persone deo dedicate debent prorsus alieni fieri. Et allegat apostolū dicens. Nemo militās deo īplicet se negociis secularib⁹. Codice de epīs ⁊ clericis. l. officialis maxīe si ista rōcinia sint publica. In pricipio legis habetur ꝙ tales sic ignoti ant eredditam rationem tanq̄ temerarii vel audaces debent retrahi ad priorē conditionē.

¶ Ex secundo capite illius habetur etiā ꝙ reddita ratione debet ꝓbari ꝙ sint studiosi ⁊ laudabilis vite.

Audite hoc pctōres vniuersi qui coram deo reddituri estis rationem de vniuersis actibus vestris anteq̄ ꝓmoneami ad beatoꝝ angeloꝝ ordines. O lignū aridū (īquit Anselm⁹ in meditatiōib⁹) quid facies cum a te exigetur oē tempus qđ tibi inpensum est qualiter fuerit a te expēsum vsqꝫ ad ictum oculi. O deus eterne tunc vt dicitur Eccl'i. vltio. Cūcta que fiunt sub sole adducet deus in iudicio ⁊ pro omni errato rationem exigetur. Quod remediū more istoꝝ pulicanoꝝ appropīquam⁹ ad iesum dicente Jacobo. Appropīquate deo ⁊ ipse appropīquabit vobis. Iuxta p̄missas propōnes. Erant appropinquantes iesum ⁊c̄.

¶ Quia appropīquare ad deum seu alicui p̄supponit ab eo discedere seu distare. Igitur erunt due partes.

Prima qualiter peccatores a deo discedunt.

Secūda qualiter penitētes ab eum accedunt.

Quo ad primā nota ꝙ sic̄ octo gradibus ascēdebatur ad templū Ozee. 41. sic octo gradibus descendit ad infernū. de quattuor primis in presenti sermone dicetur.

Primus est inuētio.
Secūdus est publicatio.
Tertius est exultatio.
Quartus est multiplicatio.
Quintus est obduratio.
Sextus est cōtaminatio.
Septimus est deffensio.
Octauus est desperatio.

His octo gradib⁹ nisi respuisset processerat ille de quo Luce. 15. qui patre dimisso non passibus corpis inq̄t a mēbris: sed affectibus mentis abierat in regionē longinquā ⁊ omnia ꝯsumpserat viuēdo luxuriose. Quo ad p̄mū nota ꝙ pctōres miseri a đo discedūt pctā ꝯmittēdo ⁊ peti mōs adiueniēdo Pctā enī vr̄a Isa. 49.

Dimiserūt intervos ⁊ deū vestrum.
Non sufficit aūt malignis peccato-
ribus deū offendere nisi modos offē
dendi nouos adinueniāt quibus de
dignatur deus. Deuteronomii.28.
Donec cōterat te ⁊ disperdat ꝓpter
adinuētiones tuas pessimas quib⁹
dereliquisti me. Nitantur deo pla-
centes modos inuenire potiores qui
bus deo seruiāt. Scd̄m illud.2.coꝝ
quinto. Contēdimus siue presentes
siue absentes placere illi. Sꝫ proth-
dolor filii huius seculi sunt pruden
tiores filiis lucis in generatione sua
Luce.16. Quia vix est aliquis qui
tantopere ⁊ tam sollicite deo seruiat
ꝙtum miseri pctōres satagunt mōs
⁊ vias īuenire quibus deū offendāt
Ita vtvere dicat ps̄. Fornicati sunt
in adinuētionibus suis nedū corpo-
ralibus sed etiā spiritualibus videlꝫ
peccatis per que aīa recedit a spōso
suo. Quis queso nūeraret inuētiōes
peccandi in factis: in verbis: in mer
cātiis: in litigiis seu aduocationib⁹
siue ludis: in lenociniis: pōpis ⁊ etiā
spurciciis. Hi sunt inuētores maloꝝ
Ad romanos secūdo. Morte digni
officiū dyabolicū faciētes h° gradu
consummato aīa peccatrix peccare
cupiēs dei timore perdito: pudoreq̄
mundi sublato pulchre in peccatū
labitur. Si enī iusta valentiū vere-
cundia maxime sit pars honesti. Et
cum ꝯm aristotelē quarto ethicorū
verecūdia passio sit laudabilis ꝯñs
est qui sineverecūdia est patēter pas
sim ⁊ sine defectu publice peccat.
Deplorabat hoc hieremias.3.distin.
Frōs meretcis facta ē tibi: noluisti
erubescere. Et eiusdē.6. Cōfusione
nō sunt confusi ⁊ erubescere nescie-
runt. O prothdolor nefas ꝙ multi-
plicatum est hodie hoc malū. Vere
cundātur plurimi bñ opari-ꝯfiteri-
ieiunare vestimēta hūilia portare. ⁊
Sed palā ⁊ publice peccare blaphe
mare: mulieres ꝓuocare: mr̄imoniū
corrūpere actus fetidissimos in mē-
sa ac locis publicis referare. Ita vt
pene oīs honestas morūq̄ grauitas
a plurib⁹ sit semota ꝯm illud Isa
ie tertio. Peccatū suū sicut sodoma
ꝑdicauerūt. Ve aīe eorum quoniā
reddita sunt eis mala. Cū autē aīa
miserabilis in hunc gradū decidit
ibi non stat. Sed amplius a deo dis
cedit ita vt enī non sufficiat peccatū
publice cōmittere sꝫ etiā letari ⁊ ex
ultare qd̄ est opus dāpnatoꝝ. Nota
beatus Bonauētura in quarto dist.
17. in questione in qua queritur.
Utrū in lege nature fuerit confessio
īstituta ꝙ pro palatio peti potest du
pliciter fieri ⁊c̄. De his dicitur pro
uerbioꝝ secūdo letātur cum male fe
cerint ⁊ exultant in rebus pessimis
parū est talibus peccare parum qꝫ
eis peccatoꝝ occasiones querere nisi
⁊ de malis suis glorientur qd̄ est gra
uissimū mortale. Secundū Thomā
⁊ Alexandrū scd̄a secunde. Et ꝯm
Bonauē. in loco predicto. Ab exulta
tione autē ista prouenit ad quartum
grad⁹ qui dicitur mltiplicatio deba
chante autē anima: ⁊ deū deserante
quid restat: nisi vt offense ⁊ peccata
multiplicentur. Dicit enī Scotus
distictiōe.39.tertii. Queadmod̄ pru
dens seu virtuosus ratione habitus
virtuosi in tēpore quasi īperceptibili
deliberat ꝙquidē deliberatio sufficit
ad meritum. Sic malus ⁊ ꝑuersus
peccator habituat⁹ in tempore quasi
in ꝑceptibili deliberat pctā que sine
nūero multiplicat. Nouerat hoc iob
qui dicebat. Celi non sunt mūdi in
cōspectu eius ꝙto magis hē qui q̄si
aquas bibit iīquitatem. Et ps̄. Cō
prehenderūt me iīqtates mee ⁊ non

potui vt viderē. multiplicate eī sunt super capillos capitis mei. Experimentaliter pōt hoc pbari in his qui pctō sunt deditī vtpote in iracūdiis periuriis lubricis in odiosis vsurariis ɔtūeliosis symoniacis ac qbus libet aliis sic pctō dedītq. De talib⁹ potest dici illud Hiere.13. Si potest ethiops mutare pellē suam: ⁊ pdus varietates suas: ⁊ vos poteritis bñ facere cum didisceritis malū. Sed audiāt tales quid dicit Isidorus. ⁊ ponit di.2.ca. vsus prauū vsum lex scȝ dīna ⁊ rō scȝ naturalis vincat. De his pctōribus q̄ sic deū dereliquerūt ⁊ pctā pctis accumulāt conquerit dñs Hiere.2. dicens. Dereliquerūt me fontē aque viue: ⁊ fodeēt sibi cisternas dissipatas. Sȝ audiāt tales dñm clamantē ad eos ⁊ dicentem. Redite preuaricatores ad cor. Hieremie.43. qd si fecerint ad deū erūt appropinquātes. Iuxta thema ¶ Quo ad scdȝ nota ꝙ queadmodū pctōres a deo discedūt octo gradib⁹ Sic viceuersa quasi octo gradibus ad deū accedūt. Dicit enī per sapientem puerbioꝝ.23. Fili prebe michi cor tuū. Et sic hō prebet cor suum volūtate ad deū appropīquat. Dat aūt hō cor suum octo modis.

Aperiendo
Abluendo
Custodiendo
Deprimendo
Exercendo
Erigendo
Refouendo
Veritatē tenendo.

¶ De q̄tuor primis dicamus nunc Primū q̄rit deus Cāt. coꝝ.1. Aperi m̄ soror mea spōsa. Dicit eī ambro. ⁊ ponit.15.q.1.ca. Non ē. Nō nisi voluntariū militē elegit sibi xp̄s: ⁊ nō nisi volūtariū seruū exactionat dyabol⁹. Aperiendū est g̃ volūtarie cor deo vt igrediat. Si q̄s mihi cor aperuerit intrabo in eū ⁊ cenabo cū eo. Apo.3. Hoc nō faciūt illi q̄ neqꝫ ppter pdicationē neqꝫ ppter bñficia neqꝫ ppter flagella ad deum volūt redire. ¶ De.2. puerbioꝝ.20. Quis pt dicē mundū est cor meū: mūdus sum a pctō. q. d. null⁹. Cū g̃ deus q̄rat cor merito exigit vt cor leuet. Sicut dr̄ hiere.4. Laua a malicia cor tuū. Et Jaco.4. dr̄ Purificate corda vr̄a. Sed mod⁹ purificādi ibi addit. miseri estote. Tunc enī cor a pctī macula lauat cū aīa p pniam ⁊ amaritudinē a pctō mundat. Est enī ſm ābro. ⁊ habet de pe. di.3 pñia dolor cordis ⁊ amaritudo anime p pctis cōmissis. Et idē ibidē. de illis lauāt lachrīe delictū: qd voce pudor est ɔfiteri. Sed pthdolor hodie pōt dici de mltis illud Joel.3. Computruerūt iumēta in stercore suo. Abstergit(inqt ber.)caliga ⁊ ɔtēnitur aīa pudet ablui sȝ nō puduit inq̄nari Si v̄a sunt hec his malis dieb⁹ cōia vt ɔscie plurime q̄ p totuȝ annū in fecib⁹ pctōꝝ iacēt. ⁊ vtinā solū per annū sic stetissēt nō per triēniū imo aliqñ p decēniū: imo forte aliqñ per .20. ānos. Taceo de pctis infantie. de vilitatib⁹ cōmissis in mr̄imonio. de falsificātib⁹. de furtis secrete cō missis. de aliis pctīs q̄ ⁊ sup quib⁹ aliqñ dubitabatur ⁊ sic retinebātur paruūqꝫ āt foret abluere cor nisi post modū custodiret. Qui enī baptizat a mortuo ⁊ iteꝝ mortuū tāgit. quid prodest lotio eius Eccle. ⁊ puer.4. Omni custodia serua cor tuū: qm̄ ex ipso vita pcedit. Est eī cor sīc q̄ddā castrū obcessum ab inimicis: qd cum hēat multas portas vna sola nō bñ custodita de facili itrat hostis ⁊ capit. Sēsus aūt corpales porte sunt hui⁹ castri: q̄ si nō custodiant facile castrū capit.32.q.5.ca. Nec a solo

Et est Augu. Non dicatis vos hēre paucos animos si habeatis īpudicos oculos. Impudicus enī oculus īpudici cordis est nūcius. Hysbosesch .2.reg.4.occisus fuit a duob⁹ prīcipibus latronū Rephas et Banaa.qr ancilla purgās triticū obdormiuit. Qui ergo penitēt in paschate: caueant ne redeāt. parū sunt hec oīa nisi.4 adueniāt. Cor enī est deprimendū: et hoc per humilitatē. Deus enī supbis resistit:huīlibus dat grām loco q̄rto. Et aug. in sermone ascēsionis dñi. Erigis te et fugit a te. huīlias te et venit ad te. Merito autē debemus nos huīliare si ↄsiderem⁹ q̄d cōmisimus:qr toto tpe vite nr̄e deū offendimus. vbi sumus qr in cōtinua miseria ↄ̄samur. q̄ ibimus qr ad iudiciū durissimū pgibimus. quid finalr̄ erim⁹ qr saluati aut dānati. Humiliemus ergo nos iuxta ↄsiliū iudich.8 Illi aīas nr̄as et illi per humilitatē ppinq̄mus. Qr humilia respicit de ppinquo vt sic p pniam et huīlitatē Iuxta q̄stionē euāgelii āgelos letificemus. Qđ nobis ↄcedat Jesus.

¶ Sermo secūdus tertie dominice.

Erant appropinquātes etc. Beati q̄ lauāt stollas suas in sanguīe agni vt sit ptās eorum in ligno vite. Apo.23. Cupiētibus saluari p.ff. verba sunt ista. vbi duo notātur

Primū est puritatis mūdicia

Scōm est brificationis copia.

Pro prīo lȝ multi p̄dicatores a via veritatis errauerīt:salutis tn̄ via non est seclusa si ad deū redire voluerīt Dr̄ enī de pe.di.1.ca.multis. Maia dei ita lapsibus hūanis subuenit vt nō solum per baptismi lauacrū;sed etiā p pnīe remediū pctōribus der. Et hoc notat eū dr̄. Beati q̄ abluti estis et scīficati estis p nomē eius: scȝ in sanguīe. Et apo.7. de iustis. Hi sunt q̄ venert de tribulatiōe mag et lauerunt stollas suas et dealbauerunt eas in sanguīe agni īmaculati Nullū enim meritū nostrum corā deo acceptat sine morito christi. Jō primo de plenitudine ei⁹ oēs nos accepimus gratiā pro gratia vt aūt animarentur fideles ad sic lauandū conscientias: et purgandum voluit saluator plorare in cruce ad hebreos 6. Cum lacrimis et clamore valido exaudit⁹ est pro sua reuerētia. In q̄bus lacrimis penitentia fuit prefigurata: sicut baptismus in aqua lateralī. Pro.2. quia nullus culpa sordidus: aut pene obnoxius: gloriam introibit: secundū est apoc.21. Nihil in mundum ad abhominationē factus intrabit in illud. Et.3.regū. Nō fuit auditus in templo sonitus malei merito additur vt sit potestas eorum i ligno vite: vt sic purgati a pena et culpa possīnt edē de ligno vite: lignū vite est ipse christus a beatis in pr̄ia clare visus: afferens christus .12. videlicet.12. gaudia que sunt in paradiso scilicet.

Sanitas sine egritudine

Uita sine morte

Societas sine deffectu

Scientia sine dubitatione

Gaudiū sine tristicia

Pax sine tribulatione

Securitas sine timore

Saturitas sine fastidio

Libertas sine seruitute

Claritas sine obscuritate

Pulchritudo sine deformitate

Canticum laudū sine terminatione

¶ De quo dicit Augu. in cītate dei vocabimus et videbim⁹ amabim⁹ et

laudabimus. Et ille quid erit i fine sine fine. Sed prochdo. hodie quasi de vniuersis peccatorib⁹ potest di-cere deus quod dudum dixit Jesa-bel: apocal. 2. Dedi ei tempus vt pe nitentiã ageret: ꝛ non vult penitere a fornicatione sua. Et Job. 24. De dit illi deus locũ penitentie ꝛ ipse abutitur eo in superbiã ideo vt rede amus ꝛ penitentiã agamus hodier num euangeliũ proponitur vbi sal-uator iducitur benigne sustinẽs pec catores scd̃m ꝙ dicit thema. Erant appropinquantes ꝛc. Si quis vero ad eũ accedere vereatur virginẽ pi-issimaꝫ adeat que sicut bersabee. 3. regũ. 1. Regnũ eternũ sibi ꝓcurabit vt illa fecit salo. filio suo. Sic de ea dicit Bern. in quodã sermone puto ꝙ refutari non poterit: regina enim misericordie ẽ facile que exauditur qm̃ regis mater est matri ergo ꝛ fi lio per desideriuꝫ appropinquimus iuxta thema. Erant appropin. ꝛc. Pro fundamẽto mouetur questio qꝛ sermone precedenti: dictũ fuit aĩam descendere ad deũ non per motũ lo calem sed per habitũ deiformeꝫ qui est gratia merito. Queritur an volẽs xp̃o appropinquare illam gratiam possit promereri. Respondet beatus Bonauẽtura in dubiis litteralibus di. 28. 2. scilicet ꝙ gratiã primã nõ contingit promereri. Tũ qꝛ est fini tũ oĩs meriti: ꝛ pĩcipiũ. Tũ ẽt qꝛ ẽ donũ mere gratuitũ: nisi eñi qs hẽ at grãꝫ dĩ: nihil apd̃ deũ mereri põt: merito condigni: qꝛ sine illa nihil acceptat de⁹ in opib⁹ nr̃is. vñ Jere. 10. dĩ. Scio dñe qꝛ non est hominis via neqꝫ viri si dirigat gressus suos rursus ipa gratia: est ita bonuꝫ gra tuitũ quod nõ reddit meritis. Sicut eñi dicit aplus ad Ro. 11. Si grã est ex meritis iã nõ est grã: ꝛ sic tollẽt grẽ dignitates si meritis attribuen tur. Hec aũt vera de merito cõdigni qd̃ est qñ est cõmensuratio aliqua i ter meritũ ꝛ premiũ. Merito auteꝫ cõgrui per donũ grẽ gratis date fa ciendo bonũ ꝓpter deũ: meretur qs vt ad eũ deus aspiciat: ꝛ grãm ꝯfe-rat. Si pauci saluẽtur nullus mere tur: deũ eñi a cordibus suis eiciunt pctõres: ſm illud Job. 20. Dicũt dõ recede a nobis: scientiã viarũ tuarũ nolum⁹. Ex vero illud graue sic no tatur: de hiis q̃ ad ecclesiã cõfugiũt loqtur. Extrahẽs violẽter hominem crimine lese magestatis incurrit. Au diatis hoc dñi q̃ pctĩs dediti estis. Coangustiatũ ẽ stratũ dei psal. 28. vt alter decidat ꝛ palliũ vr̃m ꝛ vtrũ qꝫ cooperire nõ põt: in eodẽ hospitio eẽ semel: de⁹ ꝛ dyabolus. nequeũt: q̃ sedes tm̃ a quodã plato diligit ꝙ tũ ꝯsciã adeo: hoc eñi dicit delicie mee eẽ cũ filiis hoĩꝫ. Quid ergo fiet illis q̃ deũ a se abiciũt. Sꝫ audiãt tales verbũ Jere. 3. Nũc ergo voca me pa ter me⁹ dux virginitatis mee: ꝙ sin-guli debẽt facẽ pctõres: vt ad Jesũ appropinquãt iuxta theuma. Erãt appro. Erũt due ptes. Pĩa ꝙ mise rabilit a deo discedũt pctõres. 2. ꝙ vtilit xp̃o appropinquẽt penitẽtes. Quo ad pĩaꝫ qꝛ appropinq̃tio ꝑsup ponit distantiã vt dicebat ſmõe pce dẽti: vꝫ q̃ttuor g̃dibus q̃bus misera bilis pctõr a deo discedit ꝛ tẽdit ad interitum. Consequẽter declarandi sunt alii quattuor videlicet

Obduratio
Contaminatio
Deffensio Desperatio

Pro nũc. Prius dĩ mẽtis obduratio seu cordis. Multiplicasti eiꝫ pẽis: q̃d aliud restat nisi i eis cor firmarẽ eas nole dittere: sꝫ poti⁹ i eis velle cõti nuare d̃ talib⁹ iere. 7. dĩ induraueꝛt

faciẽ suã: ꝛ pẽis fecerũt ꝙ pñes eoꝝ auctꝯ.7.vt sctũs stephanꝯ. Judeis dura ceruice ꝛ icircũcisi cordibꝰ et auribꝰ vos sp spũisctõ resistitꝭ. Hec aũt obduratio ꝓuenit qñ hõ nec deũ timẽs: nec hoĩes veritꝰ: nullo pẽitꝰ pacto erubescit peccare. ymo ꝙ plꝰ est dolet ꝙ peiora neqt cõmittere. de talibus Ezechi. tertio dicitur. Domus israel atrita fronte est: ꝛ indomabilis corde. Et gregorius.9.mo raliũ. Sunt nonnulli iquos ad ppetrandũ nequiciã aborta malicia mutat. Sed tamẽ eos hũana verecũdiã reuocat. Et sunt quidem qui postꝙ mẽte contẽpserũt: multo magis humana iudicia spernũt: atqꝫ omne qđ appetunt: facere non erubescunt. de horum nũero sunt: qui rancores per decenniũ tenent qui cõcubinas dietĩ retinẽt qui lenociniis q̃tidie operã dant ludos prohibitos frequentãt: qui lucris impiis vsuraꝝ fraudũ variarũ inseruiũt qui actus semper iniquos faciunt: qui aduocãdo atqꝫ in foro cõtencioso patrocinãdo causas iniquas fouent ꝛ cauillatiões ppetrant. Talibus dicit Apo. ro. scdo Sed scđꝫ duritiã tuam ꝛ impenitẽs coꝛ tuũ thesaurizas tibi iram in die ire ꝛ reuellatõis iusti iudicii dei. Ex isto gradu a đo magis recedẽdo puenitur ad sextũ. Qui est alienũ ita minatio queãdmodũ enim iussu verbo ꝛ opere ꝛ exº ad deũ nitũtur recede pctõres: omnis viceuersa maligni aliquos abducunt. ꝓpterea Jheremie quĩto dicitur. Fugite de medio babilonis vt saluet vnusquisqꝫ animam suam. Et secundo corin. sexto Separamĩ đ medio eius pple meus ꝛ in mnndũ ne tetigeritis. Et apo. .18. Exite de medio babilonis ꝛ ne ꝑticipes sitis delictoꝝ eius. hec cõtaminatio fit ꝯsulendo: precipitãdo: cooperãdo: ꝛ exemplum malum prebendo distinctione.45. Si non dicitur polluit ex vno peccatore populꝰ sicut ex vna oue morbida totus grex inficitur. O deus eterne quot mala nascunt occasione alioꝝ que causa iuramẽtorum piuriorũ in mendatiorum in filiis in seruis quia sic parentes viderunt ꝛ audierunt agentes. Que causa falsitatis ponderum ꝛ mensuraꝝ in seruis nisi quia a dominis ꝛ dñabus. sic preceptũ erat. que causa luxurie in malis puellis ꝛ pueris nisi quia persuase a maq̃rellis: a sociis: a sacerdotibus: a clericis domus: imo aliquãdo iducuntur exẽplo patris vel matris: qui in eorum presentia non verent sua opera mr̃imonii carnalia exercere. Certe eleganter dictũ est prouerbi. Qui cõmuniauerit supbo induet supbiã qm̃ magna pars maloꝝ q̃ fiunt in ludis põpis potatiõibus festoꝝ violatoribꝰ ꝓuenit alioꝝ maloꝝ ꝑsuasione aut exẽplo. propterea dicit.23.q. .4.ca. Resecãde sunt carnes putride ne totũ corpus itereat: sicut resecanda est ouis morbida a caulis ne grex totꝰ depereat. Ex hoc aũt gradu ꝓuenit ad.7. qui est pctis deffensio seu excusatio qui fit.

Aut peccatũ alleuiando.

Aut ĩpotentiã ĩ peccãdi attribuẽdo

Aut est qꝛ deo nõ displiceat credẽdo

Alleuiãt eĩ tales pctã maxĩe cũ passione supiori. dicũt se ad hoc ꝓnos a natura ꝛ.3. ꝙ deus est misericors Sꝫ audiãt pmi qđ dicatur.2. q. pria Nõ mlti ardebũt qui cũ mltis ardebunt đm autẽ opa eoꝝ facere nolite Mat.23. Audiant etiã Jhero. super simbolũ dicentem Anatema sit qui dixerit xp̃m dñm ꝓcipisse ĩpossibile Assidue pctm̃ nõ miserebit deꝰ. Dicit Psal. Non declines coꝛ tuũ ꝛ ẽ

finaliter restat.8.gradus qꝛ peccatis perpetratis nō restat nisi desperatio nec miruꝫ: dicebat eīn Job. verebar omnia opera mea. sciens ꝙ nō parceres delinquenti. Si ille cuius cor reprehendebat eū in tota vita sua verebatur sed tūc timebat super omnibus operibus suis. quid facere debꝫ ille: qui nunꝙ̄ bene fecit. dixit enim saluator discipulis suis. Cū omnia benefeceritis. dicite: serui inutiles sumus. Si se inutiles reputare debēt qui per omnia bene egerunt quid facere debent hii: qui nunꝙ̄ vel vix aliquid boni fecerūt. O deus meus verax. O miseri peccatores audite hec quo tenditis pensare: ꝛ mors horuꝫ publicari xp̄o appropinquate. Juxta propositiones. Erant appropinquātis ꝛc. Quo ad.2. ptē principalē visis sermoni precedēti.4. gradibꝰ quibus anima penitens appropinq̄t deo. Subiungendi sunt alii quattuor solū a uobis exigit.cor.i. voluntatem qm̄ si voluntas bona fuerit omnia essent bona: nō eīn potest arbor bona fructus facere malos. Cū ergo per humilitatē vt sermone precedenti dicebatur cor depressum fuerit dandū est mihi cor suum.

Exercendo
Erigendo
Respuendo

¶ Et in veritate tenendo. Venit ergo quito cor exercendū. vnde eccle. 2. Jn bonis sit cor tuum. ꝛ prouer. 12. Qui operatur terrā scilicꝫ cordis suis saturabit pāibꝰ. q̄ autē seq̄tur ocium: hic stultus est: dicitur enim de renūciantibus nisi cū pridem in glo. Occiositas ꝛ volūtas arma sūt hostis antique ad miseras animas capiendas. Propterea de pe. di. 5. c. nunꝙ̄. dt hieronimus. Semper aliquid boni facito vt te semper dyabolus inueniat occupatum hoc exercitiū consistere bebet aliqn̄. missam audiendo: aliqn̄ legendo: aliquādo infirmos visitando: aliquando elemosinas faciendo: ieiunando alias: docendo. ꝛ bona spiritualia. vel sermones audiendo. Aliquando etiā corporaliter laborando. Adseruerūt a xp̄o refici quidem in deserto qꝛ de longe venientes triduo post eū steterūt. Sexto cor est erigendū ad deū. per affectum intensum trenorū.3. Tenemꝰ corda nostra cū manibus. operatiōibus sine operibus ad deū. hoc debēt facere de quibus iam dedit gratiaꝫ dn̄s penitendi cōsiderando gratiam eis factaꝫ. ꝛ q̄ꝫ varii sūt dāpnati. ꝙ nō tot pctā q̄ꝫ ipi ꝯmiserūt. Cōsiderā do vlterius ꝙ vana fuit ac miserabilis omīs eorū in peccato delectatio. Cōsiderando.3. ꝙ gaudiosa est cōsciencie puritas atqꝫ tranquillitas. Prima volebat a nobis considerari. Paulus qui dicebat. An ignoras quia benignitas dei ad misericordiā te expectat aliis supple. derelictis ꝛ forte damnatis de.2. consideratione valet miseria peccati ad ro. 6. Queꝫ fructum habuistis. in illis in quibꝰ nūc erubescitis. Et luce.15. dicebat filius prodigꝰ. Ego hic fame pereo interrogentur quotquot in peccatis fuerunt q̄d profuerūt icoi risus ludi luxurie pōpe vindicationes blasphemie ꝛ sic de aliis.3. retinebat qui dicebat. Secura mens cōiunge cōmuni. Cum autem quis ad hūc gradū deuenit restat.7. vt videlicet cor reformetur. Cor eīn continue debet laborare ideo frueri debet sicut ꝛ corpus. de hoc p̄s. viriliter age: ꝛ cōfortetur cor tuum. corpus hominis maxīe corfortatur pane vino et odoribꝰ. Sic vtiqꝫ cor spirituale.i. mēs hominis confortanda est pane eucha

ristie ꝛ vino sanguinis preciosissimi domini nostri Jesu christi. ac exemplis sanctorum Helias. 3. Regū. 19. Ambulauit in fortitudīe cibi illius siue panis subcinericii vsqꝫ ad montem dei. panis hic christi corpus est in sacramento: mōs dei vita eterna. Dictum enī fuit Ruth. 3. Intinge panem tuum in aceto .i. in acerbitate passionis. Ruth interpretatur deficiens. de exemplis autem sanctorum 2. corinth. 2. bonus odor christi sumus. hoc vero pacto. restat octauus. vt videlicet cor vnitate teneatur hoc ē vt de cetero penitēs ac salutem querēs omnia in deum referat. in omnibus deum querat ab omnibus que deo displicent proposse abstineat hec docuit apostolus ad coll. 6. Siue cōeditis siue bibitis aut quodcunqꝫ aliud facitis: omnia in gloriam dei vestri facite: hoc suadebat sapiens ecclesi. 3. qui dicebat miserere anime tue placens deo ꝛ congrega cor tuū in sanctitate hic est enī finis omniū salutem optantium ; Qm̄ vt ait Bonauentura di. 36. 2. omnium bonaꝝ volumtatū: materialiter ꝛ formaliter est vnus finis vlterius qui sic iam incedit cum christo manet. Sibi certe de proximo appropiquat: angelis letificat: vt habet finis nostri euāgelii quod nobis concedat ꝛc.

¶ Dominica quarta post penthecostes.

Relictis oībus secuti sūt eum Luc. 4. Sciant omnes ecclesie ꝙ ego sū scrutans renes ꝛ corda: ꝛ dabo vnicuiqꝫ vestrum secundū opera sua apoc. 2. ad omnes in peccato viuentes sunt verba ista. Nempe cū dicatur in euangelio: ꝙ apostoli in nocte laborantes nihil ceperunt. in verbo autem domini piscium multitudinem copiosam: ꝛ propter hoc relictis omnibus secuti sunt eum ꝛ in quo innuitur pctōribus cum nihil in peccato pficiant merito omnia cōtempnēdo sequi debent christū. Qꝛ si duri sunt ꝛ obedire saluatori noluerint dicitur eis verbum secundū. Sciant oēs ꝛc. vbi duo notantur. Primū examinatio rigorosa. Secundū retributio ponderosa.

¶ Pro primo ꝙ nihil latera oculos altissimi. In omni enī loco oculi domini contēplantur bona ꝛ mala. vt dicitur Eccli. quarto ꝛ non est vlla creatura inuisibilis apud deū Ad hebreos quarto. Propterea dicit Boetius. Magna nobis indita est. vel agendi vnde necessitas ꝙ omīa agamus ante oculis iudicis cuncta cernentis. merito dominus prohibet se scrutatorē renū ꝛ cordiū. i. cogitationū ꝛ desideriorꝫ. Scrutator ꝛ heru in bīenis. O quot sunt peccatores ꝙ si putarent se videri in actibus suis ea que cōmittūt minime perpetrarēt quot enī furta quot false testificationes quot false signature in contractibus iniquitātis ꝛ in obligationibus ꝑpetrant. Si deniqꝫ adulteria: stupra incest⁹ fornicatiōes mollicies ac alia nefaria ꝯmitunt ꝛ hoc iō qꝛ putent se non videri. Sed audiant tales quid eis dicatur Sapien. 6. Altissim⁹ introgabit opera vestra: ꝛ cogitatiōes scrutabit. Erubescāt igitur videri a deo que faciē homis in suis opatioib⁹ erubescerēt. Hoc enī modo ꝯuersa fuit sancta Thais publica peccatrix per btm̄ panuciū: qui in habitu seculari ad eam veniēs cum omī volenti ꝛ exposita dicit ei idem sciēs se nolle peccare: vbi possꝫ videri ab aliquo ꝙ cū ad plura loca

duxisset. Renuēs ille peccare: asserēs se timere videri in peccato: finaliter eū ad locum secretissimū: vbi adhuc peccare noluit dicens ꝙ videret. Respondit ille a nullo videri posse nisi forte a deo: vel dyabolo. intulit ille. Si hoīm aspectus est timēdus: cur deū nō times: qui te in tot sceleribꝰ cōtinetur: que illico ad pedes sancti corruēs. Relictis oībus secuta est eū O vtinā sic vniuersis peccatoribus contingeret. Pro. 2. parum feret videri a diuinis oculis: nisi ꝛ retributio digna retribueretur. Equū enim non est equo premio annotari digna dei seruitorem. ac magestatis eius cōtemptorem vnde. 13. q. 2. ca. in presēti. Cum ante tribunal venimus nec Noe nec Job nec Daniel scimꝰ nos posse iuuare scilicet orationibus vel meritis: sed vnusquisqꝫ onus suum portabit. 2. Cori. 5. Omnes nos magnificare oportet ante tribunal christi vt recipiat vnusquisqꝫ propa corporis prout gessit siue bonū siue malum. Audiant hoc vniuersi peccatores dediti peccatis. Attendant quid eis retribuetur: videant si petant iusticiam dei euacuare. deus angelis peccantibus non pepercit. Sed in īfernum viuentibus detraxit eos. 2. pe. 2. Quid ergo miseris peccatoribꝰ ꝙ si timeāt puniri a peccato desistāt saluatorem imitantur cum apostolis de quibus dicit premissum verbum Relictis omībus ꝛc. Pro fundamēto mouetur questio. An de necessitate salutis teneamur in omnibus actibus nostris conformare voluntatem nostram voluntati diuine: notat beatus Bonauentura distinct. 17. 3. Si voluntatis create ad diuinam multiplex potest esse conformitas. Prima in volito tantum. Secūda in modo volendi tantum. Tertia in vtroqꝫ simul. Scđo idē Bonauen. 8. di. dicit ꝙ in nobis multiplex potest attēdi voluntas prout scilicet

Orationis
Sensualitatis
Pietatis

Notat. 3. idem doctor seraphicus in apologis ꝙ multiplices fuerunt actus christi: quia aliqui eminentis potentie: ꝛ in illis nullus debet se cōformare vt facere miracula ꝛ conficere sacramenta. Aliqui pre excellētis scientie: vt predicere futura ꝛ cordiū dicere secreta nec in illis est cōformandum. Alii sunt excellectioris vite: vt omnia relinquere propter deum morti se offerre. In hiis christo conformari est perfectionis et consilii. Ad questionem dicit Bonauentura di. vl. primi. si. voluntate absoluta tenemur: velle illud quidem deus precipit non velle. Nulla enī voluntas potest esse iusta nisi conformetur siue reguletur diuina autem volūtas est prima regula omnium voluntatū videant ergo qui cupiūt saluari quā vitam eligant: quia carnalia amplecti ꝛ demū beatificari est impossibile. Non enī decet quempiam volētē sacerdotari matrimonio copulari extra qui clerici vel vouētes matrimonium contrahere possunt ca. 1. dicit de dyacono de iure vxorem accipere non potest: ꝛ si de facto acceperit cogetur vxorem dimittere: ꝛ eo contrito ꝛ humiliato corde si ad ecclesiam redire voluerit ad officium dyaconatus reddi potest: ꝛ idē poterit in p̄sbiterum ordinari. Ex quo infertur ꝙ venia non datur nisi correctis. vnde. 24. q. 2. capitulo legatur. Nec potest gaudere de correctis nisi prius doleat se fuisse peruersum. Et. 23. q. 7. capitulo Quemadmodum et dicit Salomon. Qui abscondat pecca

ta sua. non videbit lumē in eternū. vt Glo. 2. allegat in presenti ca. vz prio Certe dicit Augustin⁹ in soliloquijs de ꝯsolatiōe ac gaudio vite presentis ꝛ alteri⁹ necesse est illi alterū vt probat: qui reliquum. voluerit possidere. Audiāt hoc symoniaci per fas ꝛ nefas bñficia obtinētes bōaqꝫ ecclīaꝝ ꝛ xpi in lupanarib⁹ ꝯsumētes. Audiant choreis cōuiuijs bancātis vacantes. Audiāt officiarii lucris ꝛ cupidini īseruiētes tot sensent lex: Codice de bonisqꝫ libris lege cū non solum filiis aut famuli. Melius est reformare artus iuueniles: ne cupidini dediti: triste exiliū sensiāt. hoc documentū capiāt cūcti saluari cupientes. Audiant Apo. phil' tertio. Omne detrimentū feci: ꝛ arbitrat⁹ sum vt stercora vt christū lucrifaciā Et hoc inuit in his de quibus dicit verbū ꝛ premissū. Relictis ꝛ tridue erunt partes. Prima de mūdi ꝛ totius peccati derelictiōe. Secūda de christi ꝛ actibus eius virtuosa ꝓsecutione. ¶ Quo ad primā: mirū non est si pauci sint qui mundū ꝛ pctm̄ euadāt legit enī Josue sexto ꝙ iherico ciuitas erat nūeri. i. munita qui vix poterat capi. Ac tamē Josue de precepto dñi cum sacerdotib⁹. 7. muros ihericofūditus corruerunt. Spiritu aliter iherico que interp̄tat luna mundū representat. Dicitur enī de illo stultus vt luna mutatur. 7. muri iherico per iste sunt q̄ ad mundum ꝛ pctm̄ ducunt scilicz

Concupiscētia diuitiarum.
Desideriū deliciarū.
Ambicio bonorum.
Amor parentum.
Obliuio dei.
Ignorantia sui.
Immēoria futuri.

¶ Circuit⁹ septēnarius Josue ꝛ sacerdotum contuens plāgentibus in manu habentis considerationem ꝓfundam de septem miseriis que in mundo sunt. ac eorum documentuz ore ꝛ opere significat. Prima miseria est vanitas seu mutabilitas ps. filii hominum vsquesuo graui cor de ꝛc. ꝛ. 1. cor. 7. Preterit enī figura huius mundi. Hugo de sancto victore libro de anima dic michi de amatoribus seculi vbi sunt. riserunt luserunt biberunt atqꝫ comederunt. ꝛ posthec ad inferna descenderunt. In figura huius iussit domin⁹ loth iusto vt egrederetur de regione sodomorum que videbatur vt paradisus deliciarum ne inuolueretur igne et sulphure viciorum et eterna dampnatione. genesis. 19. dicit magister historiarum. ꝙ ibi ex arboribus nascuntur quidem fructus pulcherrimi aspectu. Sed ipsis apertis non reperitur in eis nisi fauilla fetor et cinis mortuorum. hic est cinis voluptatum vsurarum pomparum ebrietatum ꝛ huiusmodi. 2. miseria est vilitas nouerat hoc qui dicebat de anima mundum amplectente Jere. 2. Quaz vilis facta est nimis iterans vias tuas. Et trenoꝝ 4. dicitur de nigrata est facies eorum super carbones figuratur mundi vilitas per lepraz qm̄ sicut lepra a consortio hominum separat. sic amor mundi a dei gratia Ja. 4. Qui voluerit amicus esse huius seculi. inimicus dei cōstituitur. Et. 1. Jo. 2. Nolite diligere mundum. ꝛ ea que in mundo sunt id ē vicia que sunt in mundanis. quia qui mundum diligit. non est carus patris in eo ī figura huius Math. 8. dicitur. Cum descēdisset domin⁹ de monte ecce leprosus adorabit euz dicens. domine si vis potes me mūdare. quia videlicet saluator venit ð

celo.mūdus totus pctīs erat plen⁹ nec quis tāto opere de lepra corporis deberet timere ac verecūdari licet sit infirmitas vilissima et cōtagiosa ꝙ de lepra spūali et vilitate pctī. Separat enī illa solum tēporaliter. sed hec eternalit. Tertia miseria ē malignitas. Jrā licet totus mūdus in maligno positus ē. in maligno igne auaritie/ꝯcupiscētie/superbie/luxurie/ac alioꝝ vicioꝝ. Et ideo ī figura huius legit Josue.5. ꝙ hierico tota igne succēdenda est. ꝓcepitqꝫ deus: vt de rebus illius: nullus de ꝓprio suo aliquid sumeret. Et quia achor ꝯtrium fecit aliqd surripiēdo: de mādato dei lapidat⁹ est. Audite hoc q̄ mundū cupitisq̄ honores qui officia Hierico (vt dictū est) luna interpꝛtat Luna in scriptura mundū sigāt: qꝛ sicut ipsa est aliqn̄ vacua in apparētia lumīs aliqn̄ plena: ita in mūdo sunt aliq̄ pleni tpālibus aliq̄ vacui. aliqui mediocrit se hn̄t. et pene oēs incēdit ignis cupiditatis q̄ est radix oīꝫ vicioꝝ.7.thimo.6. Et qꝛ bonoꝝ auctori alit inherē nō valemus nisi cupiditatē funditus euellam⁹. vt dt gregori⁹. et habet.27. di. ca. bonoꝝ Ideo ꝓhibet accipere res hierico vilia mundi. qui autem accipit mortē perpetuā incurrit. sicut achor tpālē Exite ꝗ dicit hiere.5. De medio babilonis mundi. et cū his appostolis qui nocte laborātes nichil ceperunt Attendite vitam vestrā ab infantia in pctō ductā: nihil penitus boni faciēdo ac totā perditā: et pctīs oībus relictis seqmini xp̄m. Juxta premissum verbū. Relictis oībus etc.

¶ Quātum ad secundū pꝛīcipale visis mundi miseriis sit relinquēd⁹ Consequēter declarāde sunt vie quibus xp̄s est imitādus. Nemo ascendit in celum nisi qui descēdit de celo filius hoīs qui est in celo: ꝙtūcunqꝫ iustus sciuisset illā viā nisi xp̄s eam ostēdisset. Pꝛeterea ysa.2. dr̄. Venite ascēdamus ad montē dn̄i et docebit vos vias suas etc. Mons iste ē mōs moria vbi īmolatus ē ysaac.i. mōs caluarie vbi saluatoꝛ fuit crucifixus sicut enī petētibus viam docet iter crucis: sic volētibus saluari necesse est xp̄m imitari: in septē virtutibus ꝯtra septē pctā moꝛtalia: q̄ virtutes sunt quasi septē vie ad pr̄iam q̄ perfecte repn̄tant in cruce.

Pꝛima est via humilitatis.
Scd̄a est pn̄ie et paupꝛtatis.
Tertia est puritatis et castitatis.
Quarta est charitatis.
Quinta dulcedinis et mititatꝭ.
Sexta abstinētie et sobꝛietatꝭ.
Septima diligētie et strēnuitatꝭ.

Pꝛima est via huīlitatis q̄ repn̄tat in capitis inclinatōe. Huīliauit enī se factus obediēs vsqꝫ ad moꝛtē hāc dꝫ arripere q̄ salutē optat. Mat.11. Discitꝭ a me qꝛ mitis sum et huīlis coꝛde. Omni aīali gressibili nāliter de aīalibus perfectis loquoꝛ via mōtuosa ē difficilis et facili⁹ descēdere ꝙ ascēdere solo lepoꝛe dēpto. Nā qꝛ crura āterioꝛa hꝫ bꝛeuia.i. ꝑ paruā affectionē ad deū. posterioꝛa vero lōga.i. āplum affectū ad mundū: non tñ laboꝛē sentit appetēdo aliis dn̄ari magnus reputari: alios depꝛimere: se extollere: se exaltari. Sꝫ sciat talꝭ illud ysaie.14. Si ascēderit vsqꝫ ad celū supbia tua: verūtñ ad infernū detraheris. Cucurrit enī talis aduersus deū erecto collo. Job.15.

Scd̄a via est pn̄ie et paupꝛtatis seu liberalitatꝭ. hanc oñdit saluatoꝛ qui nudus pepēdit in cruce q̄ coꝛpus et sanguinē dedit: nec nō vestes ꝓpꝛias crucifixoꝛib⁹ q̄ deniqꝫ in cruce bꝛachia et man⁹ hꝫ aptas; viā hāc sua-

debat cũ dicebat. Beati misericordes Math.5.⁊ Luce.6. Mutuũ date nichil inde sperãtes q̃libet p̱ viã spinosã ire refugit: q2 p̱ eã trãsiens in pãnis apprehẽdit dilacerat pungit ⁊ cruẽtat. Sic ẽ de amore diuitiaꝝ inordinato q̃ dicunt spine. Luce.8.q̃ mẽtẽ lacerãt distrahẽdo a dei amore ⁊ timore. pungũt timoribꝫ ⁊ sollicitudinibꝫ vt ãgustiis. cruẽtant inducẽdo ad diuersa pctã pluriorꝝ proditionũ fraudũ ⁊ hmõi finis huius vie dãnatio eterna. Qui volũt diuites fieri incidũt in laq̃os dyaboli ⁊ in tẽtatiões malas q̃ iungũt hoĩem in interitũ.

Tertia via est puritatis ⁊ castitatis. Hãc saluator ondit in cruce: in hoc ꝙ corpus virgineũ sup̱ illud durissimũ crucis lectũ pẽdẽs ab oĩ ꝯpla cẽtia carnali fuit alienũ: ⁊ a capite vsq₃ ad pedes totũ cruẽtatũ. Ondit etiã cũ mr̃ virgo cũ discipulo virgĩe iuxta crucẽ stabat ⁊ hanc viam suadebat. mat.10. Qui nõ accipit crucẽ suã ⁊ nõ sequit me nõ est me dignꝰ. Suadebat apl's ad gal.6. Qui xp̃o sunt carnẽ suã crucifixerũt cũ viciis ⁊ ꝯcupiscẽtiis suis horret ⁊ cauet q̃libet p̱ viã lutosã incedẽ in q̃ ⁊ pes inficit ⁊ hõ lubricat ⁊ ab ea vix extrahit. hec ẽ vilissima luxuria in q̃ volũtas inficit ⁊ de pctõ in pctm̃ labit: ac semel in ea vir iplicatus vix excutit. vt dt boñ.14.di.4.2.q. p̃mi articuli qui q̃rit. Utrũ per pñiam ꝯtingat resurgẽ? Et p̱batur ꝙ nõ. auctẽ pauli ad heb.6. Impossibile ẽ eos q̃ prolapsi sunt rursus renouari ad pñiam. dt boñ. ꝙ põt fieri vix in hoc ꝙ dt ipossibile prĩo: q2 non ex viribus hũanis: vel ipossibile. i. difficile. Loquit eni de illis q̃ difficult insurgũt. vide aliã passionẽ. Audiui de mgr̃o meo de quodã religioso viro p̱fecto pro tp̃e ⁊ dormiẽte sup̱ sicca. Cum aũt incepit labi in pctĩs ⁊ specialit in pctõ luxurie p̱seuerauit vsq₃ ad mortẽ. ita ꝙ obiit: ribalda existẽte in camera. Dr̃ eni osee.5. Non dabunt cogitationes suas vt ad dñm reuertẽtur. q2 spũs fornicationis in medio corꝝ. ex qua cupiditas saluari viã puritatis ãplectũt vt xp̃m dñm imitãtur qui dicit. Ambulãs in via imaculata hic michi ministrabat. Quod nobis concedat ⁊c.

¶ Sermo secũdus eiusdẽ dominice.

Relictis oĩbus secuti sunt eũ: vbi supra. Qui vicerit faciã illũ colũnã in tẽplo dei mei: ⁊ foras nõ egredieẽt ãplius ⁊ scribã sup̱ illũ nomen dei mei ⁊ nomẽ ciuitatis noue ihr'l3 apoc.3. Q2 in sermone precedẽti inducti sumus ad pctã ⁊ mũdana cõtẽnenda ac xp̃m imitãdum: ne quis putet paruũ premiũ sic faciẽtibus p̱. ss. verba ꝑponũtur ista. In q̃bus duo notãtur. Primũ operatio virtuosa Scdm̃ premiatio gaudiosa.

Pro prĩor cum p̱ fragilitatẽ nostrã praui sumus ad appetendũ mala. Dicit eni Ber. in quodã sermone. Hec ẽ maledictio terre nr̃e tã corpis q̃ aĩe: q2 passim ⁊ sine deletu spine ⁊ tribuli vicioꝝ in ea oriũtur. ñ nisi aut difficultate virtutũ ergo ẽ miraꝝ. Uñ ⁊ in figura huiꝰ dictũ fuit primo hoĩ gen.3. Maledicta tra i ope tuo spinas ⁊ tribulos germiabit tibi volenti p̃miari necesse ẽ passiones ⁊ appetitꝰ sensuales iordinatos domare Milita est eni vita hoĩs sup̱ terrã Job.7. Hec autẽ militia est potẽtissima ⁊ nobilissima. prouerbioꝝ.6. Melior est patiẽs viro forti: ⁊ qui dñatur aĩo suo expugnatore vrbium

Per nctm̄ ḡ est homī in hac pugna nō dormitare: qꝛ pugna est ꝯ illum q̄ de om̄i gn̄e pctī in oī loco specie ꝛ statu tētare. Un̄ Iob. 40. Esca eius electa ꝛ hꝫ fiduciā ꝙ īfluat iordanis in os eius. i. ꝙ devoret baptizatos. Et. 16. q. 2. ca. visis dr̄ mille nocēdi hr̄e artes seu modos. nec ignoramꝰ astutiā eius. Conat̄ enī a principio sue ruine: vnitatē ecclesie rescīdere: charitatē vulnerare ꝛ oībus modis humanū genus euertere ꝛ pturbare Sed si volumꝰ possumus resistere. Dicit eī greg. in moralibꝰ. Debilis est hostis qui nō vincit nisi volentē. Et hiero. de pe. di. 2. §. Si eī liberi arbitrii nos cōdidit deus nec ad vir tutes nec ad vicia necītate trahim̄ Si vero nō resistamus ꝛ vincamus p̄mio sublimi coronabūtur. Et hec triplicit̄ notant̄ in verbis predictis Talis enī qui sic vicit

Prio ad numerū electoꝝ assumet̄.

Scđo in bono ꝯfirmabit̄.

Tertio in deū transeundo ꝛ totalit̄ assimilabit̄. Pro p̄mo dr̄. faciā illū vt columnā in tēplo dei mei. In cā ticis dr̄. Colūnas eius fecit argen teas reclinatoriū aureū. he columne firme ꝛ argētine per ꝯscie claritatē sunt oēs electi in quibus ꝛ ex q̄bus construit̄ devero salomonis reclina torio aureo per charitatē ꝯsūmatā Pro scđo foras nō egrediet̄ āplius qꝛ qui semel vsqꝫ ad mortē per bonā perseuerantiā pctm̄ vicerit in morte īpeccabilis erit. Un̄ ꝛ apoc̄. 2. dicit̄ Stabiles ante thronū amicti stollis albis ꝛ palme ī manibꝰ eoꝝ. palma aūt signū est victorie. Pro tertio dr scribā ꝛc. Un̄ ps. Ego dixi dii estis ꝛ filii excelsi oēs. O q̄ gloriosus ē triūphus. o q̄ excellēs premiū. nūc ḡ torqueāt demones: insistāt viri po tētes, certemꝰ virilit̄; veniēt dies qn̄ cōgregabūtur oēs electi ad cenam magnā dei: vt ciues regis tribuni ꝛ fortes ac oēs liberi ꝛ serui mādueēt vt dr apoc̄. 9. vt delectātur ī crucia tu in pn̄tia tam maiorū q̄ minoruꝫ Quis ḡ taꝫ duri cordis: q̄ merito nō d̄beat oīa relinq̄re q̄ ad pctā īducūt ꝛ cū hiis piscatoribꝰ xp̄m imitari. iuxta vebū ꝛc. Relictis oībus ꝛc. ¶ Pro fundamēto mouet̄ q̄stio. qꝛ p niores sumꝰ ad ꝓsequendū delecta bilia q̄ ad xp̄m imitanduꝫ merito ꝫ Queritur an hōi possit dari per natu ram ꝙ esset inflexibilis ad pctm̄ rn̄ det Bon. di. 24. 2. Si creature rōna bili repugnet. p naturā esse inflexibi lem ad pctm̄. Et rōe pricipii inicial̄ ꝛ rōe termini finalis. Si em̄ arbitri um creature rōalis sum it naturalit̄ ad malū inflexibile eē. Aut hoc esset pp ipius artationē ad bonū Aut pp determiatonē. Si pp artationeꝫ vt veꝫ sic faceret bonū. vt lapis tendit deorsū. Itaqꝫ certe liberū arbitriuꝫ nec esset liberū nec opꝰ eius eēt laud dignū. Et ita ineptū essꝫ ad finē pp quē factū ē veꝫ. ad laudis ꝛ glie pre miū ꝯsequendū. Si autē inflexibile eēt ad malū pp determiatōnē qꝛ sic potius esset p ppriā naturā in bonuꝫ vt nō possit defficē in malo. sic ē d li bero arbitrio dino ꝙ ad sola bona ē determinatū. nā tale liberū careret vanitate per naturā suā. ḡ iam non esset creatura nec ꝓductuꝫ de nihilo cū oīs creatura vanitati sit subiecta ꝛ ita esset ꝯ naturā principii inicia lis s̄m quod deus creaturaꝫ ratōna lem ex nihilo producit nec sequitur Si per grām possit confirmari libe rum arbitriuꝫ ꝙ hoc posset habere a natura. Quenadmodum ꝓpt̄a ope ris moralis. q̄ est laus vel vituperi uꝫ nō p̄t ꝯueīre ne q̄d p virtutem ui tatur quilibꝫ oīa bona ꝯtēpnere xp̄ꝫ

sequi virtuose vt valeat p̄miari. q̄ꝛ
veniēt dies in quib⁹ velit nolit opoꝛ
tebit oīa dimittē: ꝛ tūc sine fructu.
Q̄m ᷑ ff. ad cenatus ꝯsul trabel⸗
lianū q̄d poterat bn̄ficiū iure amittē
dꝫ qui ꝯpulsus facit q̄ facere dēbat
Et r̄la iuris in ātiquis ᷑. Qui ex
tiore facit p̄ceptū: aliṫ facit q̄ꝫ facē
debeat. ꝛ ideo iam nō facit. Ex hoc
colligiṫ: ꝙ qui inuitus seruit ꝛ rem
ꝛ meritū perdit. ꝛ ideo est īdignus
p̄mio. 23. q. 6. §. Audite hoc vniūsi
pctīs dediti velitis noliꝗ semel relī
quetis p̄dia/possessiones/symonias/
bn̄ficia/vsuras/oꝛnamēta vana/luxu
rias/ꝯcubinas/ludos/taxillos ꝛ so
cietates ꝛ sine fructu tūc. Nūc aūt
si oīa dicta ꝯtēpseritꝗ nō infructuose
agetis: q̄ꝛ premiū illud accipietꝗ vꝫ
Ois qui relīquet parētes ꝛc. centu
plū accipiet ꝛ vitā eternā possidebit
Quare cunctis in exēplis pꝛoponiṫ
verbū p̄assumptū. Relictꝗ oībus ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes
Pꝛima de oīm trāsitoꝛioꝝ ꝯtemptu
ꝛ abdicatione.
Scd̄a de x̄p̄i virtuosa atq̄ꝫ perfecta
imitatione.
Quo ad pꝛimā tribus de causis po
sitis ꝯtēptus mūdanoꝝ addiṫ. 4. q.
Si diligēter ꝯsidereṫ merito mūdū
ꝯtēptibilē reddet ꝛ est ꝯtinua p̄tur⸗
batio: q̄m in nulla re mundi est pax
siue trāquillitas nisi hō secum h̄eat
deū. Vn̄ Jo. 14. In mūdo pꝛessurā
h̄ebitis: in me aūt pacē. nec mirū cū
mūdus in iniq̄tatib⁹ abundet: pacē
h̄ṫe nō vꝫ: q̄ꝛ nō est pax īpiis dt dn̄s
Vn̄ in signū hui⁹ ꝭm hie. scrutādo
scripturas īueniṫ ꝙ semꝑ mundus
pace caruit vsq̄ꝫ ad saluatoꝛis aduē
tū. Sic enī dom⁹ ade bellū habuit
inter frēs ꝛ dom⁹ abꝛahe ꝛ domus
ysaac ꝛ dom⁹ iacob. Dn̄i aūt bona
ē pax. vt ait aug. ꝙ in hūanis reb⁹
nihil meli⁹ posset desiderari: q̄re mū
dus merito est ꝯtempnēdus. Post⸗
tremo enī quot discoꝛdie: q̄t īuidie ī
ter parentes ꝛ ꝯsanguineos succes⸗
sionum bonoꝛū occasione quotiens
eis moꝛtem optant sibi mutuo. Siṁr
quot discoꝛdie officioꝛū occasione q̄⸗
runcunq̄ꝫ. Quīta miseria est tenebꝛo
sitas siue cecitas. vel ignoꝛātia veri
tatis. Naturaliter oēs hoīes scire ᷑
siderant. 1. metha. Sed nūc ꝓcdo.
mūdus lucē veritatis caret. vt possis
merito dici egiptus. q̄ intelligitur te
nebꝛosa densissimis tenebꝛis fuit fla
gellata. vt per triduū alter alterius
videre non potuit. nec ᷑ loco suo mo
ueri. Ex hac q̄ꝫ egipto ydolatria et
sup̄sticio ꝓcessit de q̄ exiṙ iussit dn̄s
populū suū. Quid est triduū istud. q̄
egyptus tenebꝛis abūdat nisi tēpus
adolescētie. Juuētutis ꝛ senectutis
in q̄bus deus deberet cognosci ꝓxi
mus ꝛ sui ipsius status. Adeo tn̄ ex
cecati sunt pctōꝛes. vt nec deuꝫ nec
seip̄os cognoscūt vn̄ Jo. dicit Sp̄ꝫ
mūdus nō potest accipere q̄ꝛ nō vi
det eū nec scit eū. Et si qui sint qui
videātur magnā h̄ēre noticiā. vt the
ologi p̄oposi legiste cāoniste causidi
ci ecclesiastici. artiste trutinantes.
Sapiētes sunt vt faciāt mala bn̄ au
tem facere nescierunt ꝛ. 1. coꝛin. 1.
Stultā fecit deus sapientiā hui⁹ se
culi. Tales enī nec de deo nec de cō
sciētie puritate nihil sentiūt. Q̄ꝛ aīa
lis hō nō sapit que dei sūt. Stulti
cia enī est illi sp̄ēalis autē oīa diiu
dicat. vbi supꝛa q̄ꝫ graue autem scit
hoc. 38. di. ᷑ꝛ ꝑ gregoꝛiū. c. q̄ ea que
dei sunt. nesciūt a d̄o nesciūtur pau
lo attestāte q̄ ait. si q̄s ignoꝛat igno
rabitur. ꝛ in eodē. c. ᷑ꝛ q̄ ea q̄ dei st̄
sapiunt adeo sapiūtur Et hieron̄. su
dꝛa ysido. ꝛ habetur eadē di. Sicut
stellas nō extiguit nox. sic mētes fi

delium inherētes sit scripture sacre nō obscurat mūdana iniqtas. merito ꝗ despiciēda sunt hui⁹ caduca ⁊ ele uāda est mēs ad spūalia. ¶ Sexta miseria ē periculositas lapsuū tam spūaliū ꝙ corporaliū. Qui mari na uigāt (inqt ecclesia ecclasticis) enar rāt picula eius in oī statu ī oī etate in oī loco sunt picula. Uñ math. 8. Discipuli in mari laborātes merito clamauerūt dicētes. Dñe salua nos perim⁹. Et paulus. 1. ad cor. xiii. Periculoꝝ gña ponit ī quib⁹ ɔtinue versat ecclesia dicēs. Periculis flu minū piculis latronū vidim⁹ aliqs dt aug. in soli. ꝙ sine grā dei ⁊ tre more dicere nō possum⁹ q̄ pene vsq̄ ad celi sydera nidū suū collocare vi debant: postmodū in iferni baratro detrusos. Alios vidimus adusq̄ in sceno peti pene mersos ac postea de facilitate dextere ad supna eleuatos vt nō glorietur accinctus plusꝙ disti ctus: btō quoq̄ anthonio ōnsus fuit mūdus plenus laqis: cui mirāti qs euaderet rñsum fuit sola huilitas. Septia miseria ē sterilitas seu ifru ctuositas: qm ꝙtūcunq̄ capiat qs de mūdi ɔsolationib⁹ atq̄ volupta tib⁹ nunꝙ saciabit. In figura hui⁹ ɔueniēter dictū fuit samarithane. q̄ biberit ex hac aq̄ sitiet iterꝝ. qui aūt biberit ex aqua quā dabo ei ñ sitiet ineternū. Pēsent hoc singuli pecca tores in quocūq̄ delectabili vsent: si qetatē quietē seu satietatē habeāt Uñ ⁊ sap. 5. Lamētant dānati de ifructuositate suaꝝ delectationū ds Quid nobis pfuit sapia: quid diui tiaꝝ cōtulit nobis: trāsierūt hec oīa velut vmbra. O miseri mūdani qui nūc in pulchritudīe ⁊ sanitate floreꝗ semel diceꝗ. lassati sum⁹ in via pdi tionis: vias difficiles ābulauimus. Nōne pua ifirmitas hoc tollet: vos quoq̄ q̄ iuuenes ⁊ fortes estis nōne hec ɔsūmet senectus: ꝙ si diuitias ⁊ longā vitā sperasꝗ: nōne mors. hec oīa aufferet a vobis: O miseri pctō res hic oculos apite. Hierico. i. mū dū totū reiicite. his ɔsiderationib⁹ circuite ⁊ cū petro. Math. 9. dicit. Ecce nos reliqm⁹ ⁊c. Et vñ nec ad insipiētiā sibi inquit ber. de colloqo symonis ad xp̄m. Sciebat enim ꝙ onerat⁹ xp̄m sequi nō poterat vt sic cū istis pctōribus ⁊ cū piscatorib⁹ seqmur xp̄m. Iuxta p̄missum vbū Relictis oībus secuti sunt eū.

¶ Quo ad scdam partē visis ser mone p̄cedēti tribus viis qbus xp̄m insequi debemus ɔñter ponēde sunt alie quattuor vie.

Prima est via charitatis
Scda dulcedinis ⁊ mititatis
Tertia abstinētie ⁊ sobrietatis
Quarta diligētie ⁊ strēnuitatꝗ

Refugiūt hoīes nāliter incedē p viā tenebrosā ⁊ frigidā. Hec ē via iuidie q̄ alienū bonū videre nō pōt q̄ torqt ex felicitate gaudii: ⁊ gaudet in ad uersitate xp̄i. Sicut valles pfunde ⁊ cauee tp̄e estiuo sunt frigide. hye mali vo sunt calide. De hac via ma ligna dr puer. 2. Ambulāt vias te nebrosas q̄ letātur cū malefecerit ⁊ exultāt in reb⁹ pessimis. De via vo clara ac charitatꝗ ardore inflāmata pōt dici psalē. 8. Hec ē via ābulate in ea ⁊c. Charitas enī sic clare facit incedē ⁊ recte ꝙ nec pximi diligāt vicia: nec odiat nā. Fuit aūt a hiesu xp̄o in cruce denūciata in hoc ꝙ crux qttuor hz ptes: ad oēs benigne se ex tendēs ꝑm illud Io. 12. Ego si exal tatus fuero a terra oīa trahā ad me ip̄m ⁊c. Hec ē via regia de qua dr. Uia regia gradiemur. Charitas eī hec ñ gaudet sup iniqtate: ɔgaudet aūt veritati. Quinta via ē mititatis

τ dulcedinis. horrēt τ refugiūt nā/liter hoīes incedere p vias petrosas atq͡ duras. hec est via iracūdie τ furoris: de qua pōt dici illud ps. Contritio τ ifelicitas in viis eoꝝ τ viā pacis nō cognouerūt. hec ē via ifernalis. ꝓuer. 14. Est via q̄ videt hoī recta nouissima eius ducūt ad mortē. Uidet enī iracūdo ꝙ iuste ꝑsequat offensorē. Numerū incedentiū his duab⁹ viis videlꝫ tenebrosa τ petrosa vix aliq̄s numerare posset. quot enī exultationes de aduersitate ꝓximi. q̄t afflictiones de ꝓsperitate. Ceteꝝ quot desideria q̄t volitōes: quot opiniones mortis īfamie dāni ac amori incōmodoꝝ p iram τ vindictā. Certe de harū qualibet pōt dici math. 7. Lata ē via q̄ ducit ad perditionē: τ multi īgrediūtur per eā. ꝗ qui iusti per viā dulcē τ amenā māsuetudīs incedūt sine furore sine tribulatione sine clamore. De hac pōt dici illud Uiā mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: qꝛ in flāmatus diuino amore indulget oīa. Hanc ostendit saluator in cruce qñ cū lachris τ clamore valido orauit ꝓ crucifixorib⁹. De q̄ ber. in quodā sermone. Uide opera dñi q̄ tunc posuit ꝓdigia sup terrā: xp̄s flagellis cesus: spinis coronat⁹: clauis cruci fixus: nec verbū maledictionis protulit qn potius verbū lenitis inauditum d̄t. pr̄ ignosce illis. Et nō ꝙ tunc erat in maxīo dolore τ pena. Sexta via ē sobrietas. timent hoīes singuli incedē per viā sumptuosā τ expēsis plenā. hec ē via gulosoꝝ: de qua ps. Hec via illoꝝ scandalū ipsis propterea in ore suo cōplacebunt. Et .1. coꝝ. 6. Esca vētri vent escis. de⁹ aūt hanc τ has destruet. Justi autē sobrietatē τ vite austeritatē amplectūtur cum illo qui d̄t. 1. coꝝ. 9. Et habet. 32. q. 5. c. Si paul⁹. Castigo corpus meū τc. Sic curro nō quasi in icertū. Uiā hanc ostēdit in cruce mūdi saluator q̄ aceto fuit potat⁹ τ felle cū d̄t. sitio. Septīa via est strēnuitas ac diligētie. Refugiūt ire homines vias tepidas τ ꝓlixas. hec ē via accidie. Hac via incedebāt filii isrl qñ in deserto taeduit eos via itineris. vt habet numeri. 21. ꝙ q̄ iusti strēnui τ diligēter nitūtur ꝑficere q̄ ceperūt. Sic currite vt ꝯprehēdatis .1. coꝝ. 9. Nescit tarda molimīa. sꝑ. s̄cti gr̄a. ait āb̄ro. in omelia ferie quarte añ quartā dñicā aduētus. Hanc viā ostēdit saluator in passione qñ ap̄lis d̄t. Surgite eam⁹. Math. 26. vltro se offerēs īimicis τ de cruce descendere nolēs vt redēptionis nr̄e mysteriū ꝯpleret. He sunt vie q̄bus quis seq̄t xp̄m cū istis ap̄lis has orabat sibi oñdi ꝓpheta dicens. Uias tuas dñe demōstra m̄ τc. Audiat ꝗ q̄libet viā peti relinq̄t. ꝑm illud ysa͞e. 55. Derelinquat īpius viā suā τc. Et merito qꝛ d̄t aug. di. 25. §. vl. Quicūq͡ cū aliq̄ mortali trāsit ex̄na eū flāma cruci dabit. τ sꝑ. p ꝯclusiōe euāgelii In verbo autē tuo laxabo rhete ꝑm verbū premissuꝫ Relictis oibus τc.

¶ Si isti duo s̄mones placeāt poterūt seruire ꝓ quarta τ quīta dñica post pascha capiēdo ꝓ themate vado ad eum q̄ me misit. Itē ꝓ festis scti mathei τ ādree: capiēdo ꝓ themate Seq̄re me. Itē ꝓ vno ꝯfessore capiendo ꝓ themate. Justū deduxit τc.

¶ Dñica quinta post penthecostē.

Nisi abundauerit iustitia vr̄a pluſq͡ scribaꝝ τ pharisеoꝝ τc. Mathei.

Nomen habes ꝙ viuas τ mortuus es. esto vigilās τ confirma

cetera q̃ mortua erãt. Non eñ inuenio opera tua plena. Apoca. tertio. Ad xp̃ianos solo noĩe vitã aut xp̃ianitatis nomẽ habẽtes per .ss. vba sunt ista. Ubi duo notãtur.

Primũ est charẽtia detestanda.

Secundũ est exhortatio ꝓsequẽda.

¶ Quantũ ad primũ. qꝛ vt dicit Augu. ex sacmento vnctionis xp̃ianorũ nomẽ sumptũ est vt vez a xp̃o xp̃iani dicamur. Et colligi potest ex emplis de sacra vnctione. ca. vnico. Qui eñ xp̃iani nomẽ ꝛ rem tenet viuit vita gratie. Unde dicit Jo. io. Ego veni vt vitã habeãt. carens aũt re ꝛ ope: ꝛ si nomẽ habeat vite: mortuus est tamẽ morte culpe. Unde de talib⁹ Math. 7. dicit. Nõ oĩs q̃ dt mihi. Dñe dñe intrabit in regnũ celorum. Sed quicũq₃ facit voluntatẽ patris mei: ipse intrabit ꝛc̃. vt dicit ad titũ primo. Fatẽtur se nosse deũ: factis autẽ negãt. Hi habent nomẽ vite: ꝛ mortui sunt. Hi dicũtur xp̃iani ꝛ nõ sũt: sꝫ antixp̃iani. de quib⁹ ait Bern. i quodã s̃mõe. Serui xp̃i sũt ꝛ seruiũt ãtixp̃o. Unde ꝛ .i. Jo. .2. Filioli mei hora nouissia ẽ: ꝛ sicut audistis ꝙ antixp̃s veiet ꝛ nũc antixp̃i multi sũt. Unde ambro. ꝛ hẽtur d22. q. 5. ca. cauete. Cauete fr̃es cauete mẽdaciũ: qꝛ oẽs q̃ amãt mẽdaciũ sunt filij dyaboli. Mẽdaciũ nõ solũ ꝯsistit i falsis vbis: sꝫ etiã i simulatis opibus. mendaciũ est xp̃ianũ se dicere: ꝛ opa nõ facere. Mẽdaciũ est se clericũ aut presbiterũ vl̃ religiosũ ꝓfiteri: ꝛ opa ꝯ̃ria huic ordĩ opari. si diligẽter vita q̃ q̃si hodie ab oĩbus hoĩbus ducit: põderaret: reperiret vtiq₃ ꝙ solo noĩe xp̃iani dicũtur. Dicit eñ Augu. li. de xp̃iana religiõe. Christiani nomẽ ẽ nomẽ castitatis atq₃ hũilitatis ꝛ sic d̃ alijs. Qua frõte hoc nomen ẽ arrogas cui nihil de oĩb⁹ his inest: Tales erãt pharisei d̃ sola apparẽtia gloriãtes cupiẽtes videri ab hoĩbus appetẽtes reputari sancti ob qd̃ dilatabãt ĩte philateria ꝛ magnificabãt fimbrias suas vt dr̃ mat. 23. Sꝫ certe hoc ñ sufficit ad salutẽ hr̃e videlꝫ tale nomẽ sine re. hr̃e nomen vite ꝛ gerere opa mortis: qꝛ si ita sint tp̃ibus elapsis: exortat dñs apponẽ remediũ. cum dr̃ esto vigilãs. i. sollicitus d̃ salute tua ꝛ ꝯfirma ꝑ opera fidẽ quã portas ꝛ nomẽ. vigilia hec põt distigui s̃m vigilias excubãtiũ castroꝝ. Et ponũtur. 4. q̃ notantur Math. i3. Uigilate: nescitis eñ qñ veniet dñs: sero an media nocte an galli cãtu an mane. Ut ꝑ pria vigilia hõ pctm̃ suũ cognoscat. Pro. 2. cognita ꝛ ꝯtrita corrigat. Pro tcia ad bona agẽda se cõuertat. Pro. 4. bona q̃ hꝫ ꝑseuerãdo custodiat. In hac. 4. vigilia venit Jesus ad discipulos suos in naui. Math. i4. Audite igitur cuncti xp̃icole: de salute sitis soliciti: qꝛ s̃m sniam p̃missoꝝ verboꝝ Nisi abundauerit ꝛc.

¶ Pro fundamẽto mouet questio Utrum xp̃iani teneãtur ad maiorẽ iustitiã ꝙ iudei: etiã in sua lege boni obseruatores: Rñdet sco. di. 44. 3. q. vltĩa. ꝙ ex duob⁹ pẽdet vnius grauitas legis in ꝯparatione ad aliã: scꝫ ex onere ĩposito. ꝛ ex defectu remedii ad supportandũ onus ĩpositum. Onera ĩposita in veteri lege erant: p̃cepta moralia cerimonialia ꝛ iudicialia. In lege nr̃a moralia sũt ead̃ sꝫ magis explicata. Cerimonialia sunt mlto pauciora ꝛ leuiora. Nam aug. ad inq̃sitores ianuarii. ꝛ tãgit di. 12. c. oĩa dt ꝙ rabbi moyses enũerauit plusq̃ sexcentũ p̃cepta; quoꝝ q̃dã erant valde difficilia. vt in ãno sexto masculũ ꝯpareret i hierusalẽ ꝛ omnẽ masculũ circuncidi. Judi-

cialia autē multa sunt posita: ꝛ si e
simplr q̄tum ad onus īpositum lex
vetus fuit grauior. Quantū ad scđz
scz defectum remedii lex vetus fuit
grauior. qꝛ in lege noua multa sunt
adiutoria: scz passio xp̄i exhibita: sa
cramēta ex ope opato efficatia ipoꝝ
sanctoꝝ suffragia: lex explicita: grā
collata. Sed đt alexāder in. 3. pte
ꝙ lex noua q̄tum ad moralia parti
est difficilior. Est aūt perfectior.
Primo qꝛ lex vetus ꝓmittit tp̄alia
lex noua eterna.
Secundo lex vetus est lex timoris:
ꝛ noua est amoris.
Tertio qꝛ lex vetus ꝓhibet manū:
lex noua animum.
Et iuxta hº loquit themā: qꝛ scribe
ꝛ pharisei male legē interpretātes:
lz in veritate ꝓhiberet aīm: videlz
in prohibitione duplicis ꝯcupiscētie
qꝛ tū non puniebat nō curabāt. De
actibus interioribꝰ habet ꝙ repellit
dñs dicēs. Nisi abūdauerit iustitia
vr̄a plusq̄ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ ꝛc.
Nulli mirū si plures dānant. licet
enī glorietur plerīqꝫ dicēdo: ꝙ sunt
xp̄iani ad ecclesiā pergāt ꝛ aquam
bn̄dictā capiant ꝛ missam audiāt ꝛ
ꝑ hoc saluari cupiāt. Sciant enim
tales hoc ad salutē nō sufficere: nisi
aliud intueniat. Dr enī de regulis
iuris libro. 6. Accessoriū sequit suū
pricipale. Ad hoc est textus. 16. q.
.7. c. Et hec dicimꝰ. Scribit quoqꝫ
.ff. de pignoraticia actiōe. l. elegant
ꝙ reproba pecunia ñ liberat soluētē
.ff. q̄ reprobos. Censet q̄qꝫ pecunia
reproba: vel ex defectu materie vel
forme vel pōderis. Notate hoc in
pctis viuētes. Principale hominis
est cōsciētia: opera vero nō sunt nisi
accessoria. Si consciētia sit in pctō
mortali: q̄d faciat hō: nichil est deo
acceptū. Dr enim geñ. 4. Respexit
dñs ad Abel ꝛ ad munera eiꝰ vt no
tatur ꝑ Greg. 3. q. 7. in grauibꝰ ope
ra quoqꝫ ſm scotū vt sint deo grā
oportet habere triplicē bonitatē vcz.
Bonitatē in genere
Bonitatē moralē seu ex circūstātiis
Et bonitatem meritoriam
¶ Quā triplicē bonitatez ponit ipse
sco. 8. q. quod ac. 41. di. 2. ꝛ. 6. Et
qꝛ scribe ac pharisei hac bōitate scz
meritoria. ꝛ sepius morali carebāt
cuilibz nr̄m đz ſm naturā verboruz
ꝓmissorū. Nisi abūdauerit ꝛc. Ex
illo ca. ꝛ hec diximus prius alegato
habetur vt vult textus: ꝙ ille colum
bas vēdit q̄ ecclesiā in disciplinatis
ꝯmittit vñ epl̄a canit: domus mea
ꝛc. ꝛ hoc ponitur in eodē textu ꝛc.
¶ In isto sermone erunt due ptes.
Pria đ iusticia xp̄ianorū āplectāda
Scđa de maloꝝ punitiōe formidāda
Pro pria nō ꝙ phariseorū iusticia i
2. deficiebat vcz. In operee exteriori
solum reputabant bonum vel ma
lum. In intētione qꝛ oīa faciebāt vt
viderētur ab hōibus. In punitione
qꝛ solū putabant puniri de appeten
tibus. Scđo vere deficiebāt q̄ ad prim
in hoc: qꝛ actus exterior nō est bonꝰ
aut malꝰ moraliter etiā apud arist.
nisi ꝓsupposito actu īteriori. Nullꝰ
em̄ actus est bonus vel malꝰ: nisi fi
at ex electione. vñ ignorātia ꝛ neces
sitas seu violētia tollūt rationē volū
tarii ꝛ causant inuolūtarium. Volū
tariū autē est principiū boni vel ma
li: vt deducit idē aristo. 3. ethicoruz.
Propterea remouet hoc saluator di
cens. Audistis qꝛ dictū est antiquis
nō occides ego autē dico vobis: qui
irascitur fratri suo appetēdo scz de
liberate eū puniri q̄ ñ meruit vel no
tabiliter plusq̄ meruit vel sine ordi
ne iuris vel. 4. cā vindicte in suo ma
lo magis quiescendo reus est dānatio

nis. Et ibi idẽ dr de volũtate mechã
di. Et cum sola volũtas deliberata
peccãdi sit pctm̃ mortale: euidenter
notatur de pe. di. i. in glo. ca. homi-
cidiorum vbi dr apuit dñs oẽm ini-
quũ motum ad nocendũ fratri: i ho
micidii gñe deputati. Et sic ꝓpterea
nõ facis furtũ qr times ne videaris
intus in corde reus furti teneris: ꝛ in
tulisti. Et sic si cui etiã nõ contingit
facultas cõcubandi cũ ꝯiuge aliena
dum tñ velit ꝛ deliberet se facturuꝫ
si potestas adessꝫ nõ minus reus est
q̃ si in facto ip̃o dep̃henderet. Audi
te ergo miseri, qr nisi cõscientiã plus
q̃ pharisei de volũtatibus malis fe
ceritis: regno eterno carebitis. Quã
tum ad scd̃m deficiebãt opa de gñe
bonorũ ordinãdo ad laudem ad glo
riaꝫ hoĩm ꝯm illud Math. 23. Oĩa
opa sua faciũt vt videãtur ab hoĩb9
Qd̃ q̃ incõgruum sit ondit saluator
Math. 5. Amen dico vobis recepe-
runt mercedẽ suam dicit ambro. Af
fectus opi tuo nomẽ imponit. Pro-
pterea vt iusticia vr̃a sit pfecta dicit
saluator: Audite ne iusticiã vr̃am fa
ciatis corã hoĩbus vt videamini ab
eis. Quo ad tertiũ deficiebant putã
tes solum debere puniri de appetiti
bus vñ dicit eis saluator Math. 23.
Ue vobis scribe ꝛ pharisei q̃ mũda
tis: qd̃ de foris est calicis ꝛ p apsi.
Cũ dicat apl's prĩo ad cor. 4. veni
et dñs q̃ ꝛ illuminabit abscõdita te-
nebrarũ: ꝛ manifestabit cõsilia cor-
dium. Et q̃s numerare posset: quot
xp̃iani in hoc deficiũt. Si rep̃hendũ
tur illi: q̃ nõ cauent a pctis volũtatis
vbi parebũt q̃ nõ abstinent a pctis
opis. Si reprehẽdantur hi q̃ intẽtio
ne vana: bona agunt ꝛ secreta mala
nõ formidant: q̃d de illis fiet q̃ pas-
sim ꝛ sine delecta peccare nõ verẽtur
vtinam nũc de xp̃ianitate nr̃a: q̃ de

beret abundare sup iusticia scribarꝫ
ꝛ phariseorũ nõ dicat illud eze. xvi.
sceleratiora ill' fecisti i oĩb9 viis tuis
mltiplr sũit iusti vno mõ stricte p
afflictõe pñitẽtiali de q̃ ber. nllm no
mẽ dei ẽ: qd̃ nõ sõet iustitiã aut pie
tatẽ. Scd̃omodo accipitur large pro
iusticia ordinata de qua dicit macro
bius. Quod est reddere vnicuiqꝫ quod
suũ est. Cui consonã dat diffinitõeꝫ
iurisperitus. ff. de iusticia ꝛ iure. l. ꝛ
iustitia est ꝯstans ꝛ ppetua volũtas
ius suũ vnicuiqꝫ tribuens. Tertio-
modo largissime capitur p vt cõpre
hendit oẽm virtutẽ de qua Mat. 6.
Primũ querite regnũ dei ꝛ iusticiã
eius. Et heb. prĩo dilexisti iusti ꝛc.
Quartomõ iusticia dr cõis virtus ꝛ
legalis. 5. ethic. ei aĩam habens ta
lem iusticiã plus fulget q̃ lucifer vel
hesperus: vt ibidẽ dicit arist. Qua
re autẽ talis iustitia dicatur virtus
legalis ꝛ talis declarat sctũs Tho.
2. 2. q. 58. Qr iustitia ordinat hoĩem
in cõparatione ad alterũ in commu
ni secundum q ille fuit alicui cõi
tati videlicet oĩbus hoĩbus: q̃ sub il
la cõitate continẽtur: quodlibet aũt
bonũ ptis est ordinabile in bonũ to
tius ad bonũ g̃ cuiuslibet v̓tutis si-
ne ordinat hoĩem aliũ siue ad seip̃ꝫ
siue ordinãt ad aliq̃s alias psonas
in glia omĩ augmẽto v̓tutuꝫ: possũt
ad iusticiaꝫ ptinere ꝯm q ordinat ad
bonũ cõmune. Et ꝯm hoc iustitia dr
virtus gñalis: ꝛ qr ad legẽ pertinet
ordinare in bonũ cõe inde est q iusti
tia legalis: qr per hoc hõ cõcordat le
gi ordinãti actus oĩm virtutũ ad bo
num cõmune. hec iusticia sumit p
bonitate. ꝯm Guillm lugdunẽseꝫ in
summa virtutũ: que duas habet par
tes videlicet declinare a malo ꝛ fa-
cere bonũ: hec iustitia est excellentis
sima ymo hec ĩcludit formaliter vel

virtualiter seu eminẽter oẽm virtutẽ
Et de hac põt intelligi illud. 12. q. 2.
c. si seculi. Summum in rebus
bonũ ẽ iusticiaꝫ colere: ac sua cuiqꝫ
iura seruare ⁊ in subiectis nõ sine
ꝙ potestatis est fieri. Sed ꝙ equum
est custodiri in aucte. coll. 5. vt oẽs
obediant iudicibus ꝓuinciarũ ⁊ in
⁊ in criminalibus causis
In principio vnũ q̃dem esse: oẽm per
fectissimã virtutẽ: arbitrãdum ẽ hõi
bus q̃ iure distribuit: hec ẽ causa co
nõinata iusticiã hanc habere suadet
tam ecclesiasticis ꝙ̃ nobilibus taꝫ iu
dicibus optatam burgẽsibꝰ in se spe-
rantibus ꝙ̃ armigeris ⁊ religiosis.
Quãuis dicit ps. Sacrificate sacri
ficiuꝫ iusticie ⁊c. eccle. 4. vsqꝫ ad mor
tem certa pro iustitia ⁊ deus expu-
gnabit pro te inimicos ⁊c. sap. 1. dili
gite iusticiã vos q̃ iudicatis terram
⁊c. eccle. 14. Ante obitũ tuũ operare
iustitiã qm̃ nõ est apud inferos ĩue-
nire cibum ⁊c. eccle. 18. Ante iudici
um para iusticiã tuaꝫ ⁊c. eccle. 45. ĩi
quitatem ⁊ rapinas intermittite: et
iusticiã ⁊ iudiciũ facite ⁊c. ethico. 5.
homo dei sectare iusticiã. Sꝫ quis
est nũc: q̃ faciat iusticiã. Corruit eĩꝫ
veritas in plateis ysa. 58. ⁊ eq̃s re-
gredi non potuit ⁊ Jere. 5. Circui
te vias hi͛lm ⁊ aspicite ⁊ ꝯsiderate ⁊
est q̃ faciat iudiciũ ⁊ iusticiã: ibo igr̃
ad optĩates: ⁊ ipĩ magis fregerũt le
gem vel fidem. O fili adam audite
illud quod scribitur de consec. di. 5.
ca. Nihil ꝓdest hõi ieiunare ⁊ orare
⁊ alia bona religiõis agere nisi mẽs
ab iniquitate ⁊ ab obtrectationibus
ligua cohibeat. Audite q̃d vobis dr.
Math. 6. vt sic faciatis ⁊ abũdetis sup
scribas ⁊ phariseos. Indicabo tibi
homo: ait philo. q̃d sit bonũ ⁊ q̃d deꝰ
requirat a te veiqꝫ facere iudiciũ ⁊ iu
sticiam: ⁊ diligere miam; ⁊ solicite
ambulare corã deo tuo hoc certe fa-
ciendo abundabit iusticia vr̃a. Quod
si nõ feceritis iuxta sententiã ꝑmis-
sorum verborũ. Non intrabitis ⁊c.
¶ Quo ad scd̃m pricipale dicit theu
ma p lyptotam nõ intrabitis in ⁊c.
Sed supple ibitis ad penã inferna-
lem de his tormẽtis ad q̃ pctõres la
ta via incedũt: vidẽde sũt septẽ q̃lita-
tes seu varietates: vt sic corda indu
rata resipiscant ⁊ ad deum ⁊ ad iu-
sticiã redeant diligẽter ⁊ sine mora.
Prima est eternitas
Secũda est localitas
Tertia ĩfernalis ignis cruciatio
Quarta est refrigerii carentia
Quĩta ĩestimabilis obscuritas
Sexta demonis associatio
Septima ꝯfusio ⁊ ĩordinabilitas
¶ Prima qualitas est eternitas seu
perpetuitas de hac Job. 10. dimitte
me vt plãgã. p. do. mo. ⁊c. q2 nõ est
agnitus q̃ reuersus sit ab inferis sa
pieñ. 2. Et iterũ. 10. in inferno nul-
la est redemptio. Et math. 25. Ite
maledicti in ignẽ eternũ. Et apoc.
14. ñ habebũt reqꝫ die ac nocte ⁊c.
fumus tormentorũ illorũ ascendet
in secula seculoꝝ. Si pẽa nulla alia
foret in inferno: nisi ꝑpetuitas inter
minata hec maxĩa. Sꝫ cur deus ve
rax ꝑmittit et̃naliter pũiri qd̃ ꝯmis
sum fuit tp̃aliter dicit greg. in dya.
Et notat de pe. di. 1. Voluissẽt iniq̃
si potuissẽt sine fine viuere: vt potu-
issent sine fine peccar̃: q2 dũ viuerẽt
peccare nõ dimiserũt. Ad magnã q̃
iudicãtis iusticiã ꝑtinet: vt nunꝙ̃ ca
reant supplitio: q̃ dũ viuerẽt nũꝙ̃ vo
luerunt carere pctõ. Alia rõ huiꝰ ꝑ
petuitatis est manẽte causa manere
dꝫ ⁊ effectus culpa est cã pene ⁊ dã
nati sũt in culpa q̃ ⁊c. licet em̃ dole
ant de offensa: hoc nõ est ꝓpter deuꝫ
sed rõe pene ⁊ talis penitẽtia nõ est

fructuosa de hac sapie. 5. dr dicet in/tra se pn̄iam agentes et pre angustia spūs gemētes. O mūdani petōres: deū et conscientiā negligētes. Audi te greg. in moralibus Momētaneū ē qd delectat eternū vero qd cruciat ¶ Scda q̄litas hui⁹ penalitatis est rōe localitatis de q̄ Job vbi supra. Anteq̄ vadā ad terrā tenebrosā īfernus em̄ fm theologos est in cētro terre in loco vilissimo sicut padisus in loco nobilissimo de hoc loco dicebat ps. punitionē petōrum insinuans ītroibūt in inferiora terre in manus gladii ptes etc. dr autē hec terra te/nebrosa ppter carentiā oīs lucis maxime q2 visione diuina carebūt que q̄dem visio vt ait aug. in libro de ciuitate dei. Tāte pulchritudinis ē tāto q2 amore dignissima: vt sine hac q̄buslibet et quātislibet bonis p̄dictā protinus estimet infelicissimā. Hec autē pēa a miseris peccatoribus nō ppenditur q2 nō cōsiderant quātuz bonū sit videre deū xp̄us autez hoc nō ignorabat dicēs. Si mille gehennas mihi p̄ponas nō tantā penā arbitror quāta est separatio a deivisione de qua dicit. Tollatur impius ne videat gl'iam dei. ¶ Tertia qualitas est cruciatio infernalis ignis Jdeo dicit Job opertā mortis caligine. Sicut em̄ mors in hac vita ē vltimū terribiliū. 4. ethi. Sic pena illius ignis quo cruciabūtur dāpnati ppetuo: in corpore et aīa est sūma de hac psal. 30. preparata est ab heri tophet a rege p̄parata pfunda et dilatata nutrimenta ei⁹ ignis et ligna mlta flat⁹ dn̄i sicut torrēs sulphuris succedēs eū. tophet īterp̄tat gehēna siue aula pl'chra stercoz. i. īfern⁹ plen⁹ stultis petōrib⁹. Ab heri p̄pata li3 aūt hec sūt petā reproborū flat⁹ ille vt⁹ dīna ē cul⁹ p ignē tanq̄ p istrumētū dīne iustitie āffligūt nūc spūs et demū corpa. Audite hec mūdani audite hoc petōres. Quis ex vobis poterit habitare cū ardorib⁹ sempi/ternis/cessabūt tūc gaudia/ludi/de/licie/pompe/honores/et officia. Hic est locus qui vos prestolat fm sentētiam p̄missoz. Nisi abūdauerit etc.

¶ Sermo secūdus eiusdē dn̄ice.

Nisi abūdauerit vt supra. Suadeo tibi emere aurū ignitum a me vt locuplex fias: et vestimentis albis induaris et non appareat confusio nuditatis tue Apoca. 3. Uiso sermōe p̄cedenti q̄ defectuosa erāt pharisei opa cōsiderō: nr̄a sint pfectiora ad ea q̄ ptinēt in vbis p̄assū psū. Monem⁹ cū dr. suadeo etc. Jn q̄b⁹ duo notāt Primū salutifera monitio.

Secundū fructuosa cōsecutio.

Pro prio q2 tāte libertatis ē hōis vo/lūtas vt cogi nō possit ad malū vl' ad bo. Dicit em̄. 15. q. 4. ca 1. Nemo nroz tenet ad culpā: nisi voluntate p̄ōpta deflexerit. et. 23. q. 4. vasis habet nunq̄ deus p̄pararet interitū nisi hō spōtaneū iueniret. hr̄e petiti Et. 15. q. 1. c. 1. Ex volūtate petā procedūt: q̄ ex libero menū arbitrio et delinquēdi pposito cōmittūtur liberū arbitriū ppt sui libertatē cogi neq̄t Propterea dr suadeo. Et q̄d suadeat subdit. Emere aurū ignitū dr charitas seu sapiētia q̄ est primū donū sp̄s. Sicut ei aurū oīa supat metalla Sic charitas oēs vtutes Corin. 13. Maior aūt hoz est charitas. Et prouerbioz. 3. dr de sapiētia q̄ ē eadē cū charite. fm Bonauē. in. 3. Oīa que desiderāt nō valēt huic cōpari. Emit aūt hoc aurū nūmismate ppr'o. tradendo deo illud qd est nobis ppriū

ſcȝ peccata: q₂ nichil aliud a nobis habem⁹. Et recipiẽdo donũ ſuũ ſcȝ charitatẽ pctã deponim⁹: ⁊ per amo rem co₂ noſtrũ ſibi dam⁹. Ad hoc in ducebat ip̄ſe cũ dicebat ꝓuerbi.23. Fili p̄be mihi co₂ tuũ. Magna cer te ꝓdigalitas p₂o tã vili nũmiſma te: tã celibẽ atq̃ p̄cioſam dare mer⸗ cedẽ. quã tamẽ fecit xp̄s: q₂ dum hõ pctm̃ dimittit: xp̄s gratiã infundit. Filio em̃ ꝓdigo p̄occurrit pater. Et .27.q.1.et ſunt verba ambro. Cum renũciatur ĩp₂obitati ſtatim aſſiſtit virtus. egreſſu enim malicie virtuꝫ opatur ĩgreſſu eodẽq̃ aditu quo vi⸗ ciũ excludit ĩnocẽtia copulat. Quis aũt fruct⁹ aut qđ bonũ inde ſequat. Notat cũ dicitur ⁊ veſtimẽtis albis Eccleſi.9. Si tẽpo₂e veſtimẽta tua ſint cãdida. Hec veſtimẽta ſunt vir tutes amo₂e nuditatẽ cooperiẽtes ꝺ quib⁹ Apoca.xvi. Beatus qui cu⸗ ſtodit veſtimẽta ſua ne nud⁹ ãbulet Propterea dicit ⁊ nõ apparet cõfu ſio nuditaꝫ tue. Ad hoc em̃ labo₂ãt demones. vt dicit beatus Andreas. Ergo vt ſic detineãt ⁊ deludãt hoĩes quouſq̃ ab hac vita nudi ⁊ rei nihil ſecũ p₂eter pctã po₂tãtes: ⁊ tunc di citur Jhere.20. Cõfundãtur pecca to₂es vehemẽter: q₂ obp₂ob₂iũ non intellexerũt ſempiternũ qđ nũq̃ de lebitur. O miſeri pctõ₂es hoc audite Jam em̃ nos mouet atq̃ p̄ſtolatur dies illa quo charitatem ⁊ ſapientiã habeatis. Dicit em̃ ſapiẽtie.7. Ue⸗ nerũt mihi oĩa bona pariter cũ illa Uirginẽ quoq̃ mariã matrem cum hoc aurũ vendat: ſupplicit ĩplo₂ate vt efficiat filius ſuus vobis ꝓpici⁹ peccata veſtra condonanda. Quia niſi abundauerit iuſtitia vr̃a pluſq̃ ſcribaꝝ ⁊ phariſeo₂um.

¶ Pro fundamẽto mouet queſtio quia dicitur in themate. Niſi abun⸗ dauerit ⁊c. ¶ Utrũ bonũ opus addi tum bono operi reddat operantẽ di⸗ gnũ maio₂i p̄mio eſſentiali. Reſpõdet bonauẽ. diſti.40.2.arti.2.q.2. Qđ oĩa bona opera ꝓficiũt ad meritũ q₂ in ipſis charitas exercetur cõſeruat opatur ⁊ radicat vt homo finaliter pſeueret in illa: ⁊ hoc non eſt paruũ q₂ quicquid homo facit non ſaluat niſi finaliter pſeueret. ⁊ ꝯfert quoq̃ bonũ opus aditũ p̄cedẽti ad augmẽ tum p₂emii accidentalis.

P₂io ad adeptionẽ aureole: ⁊ ſit op⁹ ſpiritualis excellẽtie.

Secũdo ad adeptionẽ alicui⁹ dele⸗ ctationis interne.

Et ſic oĩa opera que fiũt ex gr̃a quo dãmodo valent ad ꝓfectũ p₂emii ac cidentalis: q₂ ſm q̃ homo ſimul bo na opera facit. ſm hoc de plurib⁹ io cũdabitur in ꝯſcientia ſua. Tertio valet tale bonũ op⁹ ad pene diminu⸗ tionẽ. ⁊ ſic opera difficilia ⁊ penalia valent ad ꝓfectum meriti: ⁊ addũt ad meritũ bone volũtatis: q₂ remiſſi onem alicui⁹ pene meret hõ maius p₂emiũ etiã ſpeciale: ſ₃ maio₂ẽ gra dum glo₂ie ĩnuit ſtatura q̃ vbicũq̃ loquit de p̄mio aſſerit illud reſpõdero opibus. Reddet ait p̄s ſe⸗ cundũ opa ſua videãt ſinguli ſi deo ſoluãt q̃ ſibi debent: oĩno em̃ vt dice bat ſermõe p̄cedẽti ñ ſufficeat ire ad ecleſiã niſi ꝯſciẽtia ſit in ſtatu debi⸗ to: pecunia em̃ rep₂obata nõ liberat ſoluentẽ. dicẽt fo₂te qui hui⁹ ſũt q̃ ſi tp̄ibus retroactis hoc nõ fecerũt facient tñ in futurũ. ſ₃ audiãt tales quid habet. ff. de re militari in oĩb⁹ obligatõibus: vbi dies certus nõ p̄ſi gitur p̄ñti die obligatio ceſſet. ꝺ₂ de electõe ⁊ electi ptãte. c. cũ int vniuer ſas verſiculis quia vero vbi textus Quia vero mo₂a longio₂ eſt in electi⸗ onibus valde ſuſpecta. Certe immo

ſepe dānoſa: vbicūq; mora affert pi-
culum nullatenus eſt differēdū. Et
merito q: vt d: ꝺ regulis iuris li. 6.
Mora regulariter eſt dānoſa. Audi-
te ergo vniuerſi pctīs dediti. Aſ-
ſeritis eñ vos velle corrigere velle
reſiſtere: ꝯcubinas emittere: peto qñ
hoc fiet: qñ hoc erit: diceꝗ forte cras
memētote ꝓhibitū fuiſſe leuitico po-
plo: ne vnq̄ auel coruini gñis cōede-
rēt ⁊ ad dñz redit feſtiate: q: niſi ab-
undauerit iuſticia ⁊c. erūt due ptes.
Pria de iuſtia xp̄ianoruz āplectāda
Scda de pena iniquoꝝ ptimeſcēda
¶ Quo ad primā ptem viſo ſermōe
precedēti de pfectiōe iuſticie: ad oēm
ſtatum: q: curabant pueri iudei or-
dine ꝯſequenti dicendum eſt de qua-
litate ipſius: ergo ꝙ iuſticia xp̄iano-
rum Si mortē etiaz velint euadere
debet eſſe
Integra
Ordinata
Et perfecta
¶ Integritas vero xp̄ianorum ꝯſi-
ſtit in tribus: hec autē predicta ſcrip-
ſit breuiſſime clariſſime ⁊ faciliime.
Et hoc ne memoria grāuaret: ne in-
telligētia cōfunderet: ⁊ ne facultas
impediretur. Tanta ꝗdam neceſſi-
tate artatur homo ad obſeruātiā ho-
rum preceptorū ꝙ nullus ꝗ ad ānos
diſcretionis ꝑuenerit ex ignorantia
excuſetur: vñ recte dicit deutero. 30.
Mandatuz quod egotibi precipio
hodie nō eſt ſupra te: neq; in celo ſi-
tum neq; vltra mare. Et intra te eſt
ne facias illud. vñ Jere. 31. Dabo le-
gem meam in viſceribus eorū: ⁊ in
cordibus eorū ſcribam eam. Ne au-
tem horum ꝑceptorū de mente mēo-
ria aboleatur cōditor nature in tri-
plici corporis pte ſcripſit illa.
Primo in organis ſenſuū. 2. eñ ſūt
oculi. 2. aures. 2. nares. 2. labia. 2.
manus
Secūdo in decem digitis manuuz.
Tertio in articulis pedum.
¶ Ex hoc miſtice inuenies ꝙ oīs
nr̄a cognitio q̄ per ſenſus: oīs affe-
ctio q̄ per pedes ⁊ oīs actio q̄ per di-
gitos ſm diuina precepta debet re-
gulari: libēter hoc inquirerē: ꝗs ſit
ꝗ diuina mandata obſeruet certe: d:
ps. oēs declinauerūt ſimul: inutiles
facti ſūt: nō eſt ꝗ faciat ⁊c. Loquen-
do ſupple de gñibus ſingulorꝫ. Quā
vero ſit periculoſuz diuina mādata
tranſgredi d: deut. 27. maledict⁹ ꝗ
non per penitentiā in ſermonib⁹ le-
gis huius: nec eos ope proficit ſ; obe-
diendo: ⁊ eccle. 14. Ve vobis viri ī-
pii ꝗ dereliquiſti legē altiſſimi ſcilꝫ
per inobedientiā: ⁊ ſi mortui fueritꝭ
in maledictione erit ps vr̄a. Audite
hoc miſerabiles peccatores ne glo-
riemini: dicendo ꝙ non committitis
tis homicidia: mēdatia publica la-
trocinia. Audite ꝗd dicatur Jacobi
2. Qui totā legem ſeruauerit: ⁊ offen-
dat in vno: factus eſt omniuz reus.
Et ꝺ regulis iuris idē defleat pctōr
Sufficit eñ ꝙ dānemini ꝓpter for-
nicationē: vel propter pctā cōmiſſa
in matrimonio vel pro d[?]tractiōib⁹
aut rācoribus in corde habitis. Ado-
leſcens eñ quē iheſus intuitus ē: et
dilexit eum Mathei decimo dicit lo-
quens de mandatis magiſter hec
omnia obſeruaui. Exigit. 2. inte-
gra iuſticia vt nō ꝯtemnetur diuina
cōſilia d: eñ yſa. 8. Ego dñs deus
tuus docens te vtilia. Licet eñ cōti-
nua nō obligent ad obediendū obli-
gāt tñ ad nō contēnendū dicit eniz
ſcotus ⁊ bene. di. 3. 4. Qui cōtēpnit
cōſiliū ꝯtēpnit cōſulentē vñ in ꝓuer.
Qui ꝯtēpnunt te erunt ignobiles ne-
ꝗs debet firmare mentē ſuaz: ne illa
refutet ꝓuer. 1. deſpexiſti oē ꝯſiliuz

meum. Sequitur ego vero in interi-
tu vř̃o ridebo. Exigit tertio iusticia
integra vt custodiantur ꝑcepta eccle
siastica gñalia oēs status obligātia
que sunt quinq;. Primū est de audi
tione misse die dñico ⁊ ponit̃ de ↄse
cratōe di.i.c. missas: ⁊ dꝫ audiri in
tegra a pricio vsq; ad benedictionē
sacerdotis nisi assit necessitas infir
mitatis piculi vel dāni aut alia pia
causa rōnabiliter excusans in q̄ ca-
su debet hō recōpensare in aliis bo-
nis vt orationib⁹ suffragiis vel alia
recognitione creatoris ⁊ bñficiorum
eius. Scōm est de obligatione festo
rum de ↄsecra. di. i. ca. Pronunciā
dum ⁊ siār si fieri pōt his dieb⁹ au
diri debet missa. Tertiū est de obser
uatione ieiuniorū extra de obseruati
one ieiuniorum capitulo consilium
Quartū est de ↄfitendo semel ī an-
no: ⁊ de cōicando in pasca. Et ponū
tur hec .z. de penitētiis ⁊ remissioni-
bus ca. omis. Necessitas custodiēdi
hec precepta notatur Luce. 10. vbi
xp̄us dicit p̄latis ecclesie. Qui vos
spernit me spernit ⁊ q̄ vos odit me
odit. Et illud qđ ꝑcipitur impatur
quod autē impatur necesse est fieri.
Sed q̄ro quis nūc hec rite obseruat
Si mētio fiat de missa licet plures
ad eā vadant: ad eā tñ non attendūt
de festis certe nūc pōt dici. viderunt
eam hostes ⁊ deriserunt sabbata ei⁹
treno. ca. priō. Q̄m dies dñice ⁊ so
lēnitates ad q̄ dei honorē ⁊ sctōrum
gliam debent applicari ꝓphanantur
⁊ pctīs dedicātur. De ieiuniis pauci
sunt q̄ obseruent. Sꝫ certe dicit dñs
per ysa. fractoribus. Serui mei cōe-
dent: ⁊ esurietis. De ↄfessione autē ⁊
ↄmunione verēdum q; plus multis
obsint q̄ ꝓsint de ↄsecra. di. z. c. Et
sctā dr. Sancta obsunt mala ꝓsunt
bonis. O ppl'i duri xp̄iani renegati
O petōres miseri: audite illud pro-
uerbio. 28. Qui declinat aurē suam
ne audiat legē oř̃o erat execrabilis.
videatis q̄ singuli q̄liter iusticia vř̃a
sit integra: q: nisi abūdauerit iusti-
cia ⁊c. Qualiter autē debeat eē ordi
nata: ⁊ zelās alias dicet̃ deo duce.
Quantū ad r̃m pricipale p̄sent sin
guli si voluerint q: nisi eoꝝ vita seu
iusticia sit pfectior vita iudeorū non
intrabūt in regnū celorū: ymo ibūt
in suppliciū eternū: vtinā autē mo-
dernorū xp̄ianorū vita nō esset dete-
rior statu phariseoꝝ: q̄m seclusa mor
te xp̄i xp̄iani nūc in pl'ibus deterio
res sūt iudeis q̄ tūc erāt potissime ī
blasphemia, pōpa, ebrietate, luxuria
ac vere aīcitie carētia. Visis aūt tri
bus q̄litatibus pene infernalis: sub
dende sūt. 4. vltie vt miseri petōres
horrendū illud suppliciū formidāt.
ad qđ certe tendūt nisi resipiscāt.
Quarta est carētia refrigerii.
Quīta obscuritas īestimabilis
Sexta associatio demonis
Septīa est fordinabilitas ⁊ ↄfusio
Quarta q̄ q̄litas est carētia refrige
rii. Notat hec Job cū dr terra mise
rie et in pñti etēm sunt miš̃ie mul-
sed tandē finiētur insup' sūt multe
ta solatia. Ibi aūt nō hēbūt requiē
die ac nocte apoc. 14. Pro gr̃a sin-
gulari dānati reputarēt mārere in il
lis pēis: tot ānis q̄t gutte aq̄ maris
⁊ g̃na arene eius: ū postmodū liberi
essent: ⁊ ex hoc refrigeriū aliquomō
receperāt. Quāuis eī illa inūabilia
sint nobis finita. tñ sūt adeo innūe
rata ⁊ sic finē aliqñ hērēt. Sꝫ cū sci
ant penā eoꝝ finē nō habē refrige-
rio carēt. Societas q̄ꝫ afflictoꝝ so-
let aliqđ refrigeriū p̄stare: iuxta illđ
Solatiū est miseris socios habere ī
pēis. Sꝫ ñ sic ibi ymo poti⁹ augmē
tant vñ aug. ⁊ hētur. z. q. i. c. multi

non ppterea minus ardebūt qui cū multis ardebūt. O duricia cordiū: cur ad hec non attēdis. Transibūt risus gaudia ioci pompi ei solacia. Venient dies qn dicēt. Eram⁹ invia veritatis ꝛ sol iustitie nō luxit in nobis. Quita calamitas hui⁹ pene est obsuritas inestimabil. erunt eñ ibi tenebre īteriores per gratiā deficientem. ꝛ tenebre exteriores ppter lucis corporalis carentiā Math. 22. Mitite eū in tenebras extiores. Et ecclesiasti. 9. neq ratio neq sciencia aut sapiētia sunt apud īferos ꝙ tu ppe ras. Sexta calamitas est associatio demonis. de his dicit Job vbi supra scꝫ. 10. Et tenebraꝝ vbi vmbra mortis ꝛ nullus ordo inhabitās. hec vmbra mortis est demon. qꝛ sicut mors priuat vita naturali: ita demon per pctm̄ vita spūali Apoca. 6. Et ꝙ sedens super equū pallidū nomen illi mors ꝛ īfernus seqbatur eū. Congrue autē talē habebunt societatē vt quos habuerūt incēsores in culpa: habeāt tortores in pena. vt dt Gre. in moralibus. Quantū vera sit habitare cum demonibus potest colligē ex eo qd legitur in vita fratrū pdicatorū de quodā iuuene fratre q vidēs demonē in corpore assūpto tanto pauore est cōcussus vt exclamādo semi mortuus remāsit. Cū autē ad se reuersus fuisset inqsitus de causa clamoris dicit se demonē vidisse. īterrogauerūt de forma eius. dicit se eum describere nō posse: verū īquit. poti⁹ eligerē me picere in fornacem vel in furnū ardentē ꝙ ictu oculi adhuc videre qd vidi. Audite hoc mūdani q societates ꝛ cōuiuia banqta cupitis: qꝛ hec est societas que vos pstollatur. Septima cōditio est īordinabilitatis ꝛ ꝯfusionis. ꝛ notat per Job cū dicit. Null⁹ ordo: sed sēpitnus horror inhitans. Unde ps. Ignis sulphur ꝛ sps pcellaꝝ. O deus si non sint hec nisi partes quid erit totū. Tūc certe dicet diuina iustitia ꝙtū glorificauit se in deliciis tantū: date illi tormentū ꝛ luctū. Cōgregabūtur tūc oēs pctōres. Isay. 24. Et cōgregabūt in ꝯgregatiōe vni⁹ fascis ad cōburēdū. O mors pctōrū pessīa: praua in diuisiōe aīe a corpe: ꝛ diuisiōe oīm bonoꝝ pñtis seculi. Peior in separatiōe seculoꝝ ꝛ diui cōsortii: sed pessima intollerātia eterni supplicii vellent tūc dānati plurima bona fecisse/penituisse/ieiunasse/fleuisse/elemosinas cōtulisse. sꝫ certe nimis tarde. Dū g tēpus hēm⁹ opemur bonū Qꝛ nisi abūdauerit iustitia vr̃a ꝛc.

¶ Dñica sexta sermo primus

Misereor super turbā. quia ecce iam triduo sustinent me nec habent ꝙ māducet Mathei. 8. ꝛ in euāgelio hodierno vincēti. Dabo māna abscōditum: ꝛ dabo ei calculū. ꝛ in calculo nomē nouū ꝙ nemo scit nisi accepit Apo. 2. Dine dignatiōis ad vniuersos qui a pctīs abstinere cupiūt Uerba sūt ista in quib⁹ duo notant Primū est interne iocūditatis īfusio Scōm est supne felicitatis pticipatio Quo ad pmū licꝫ vt dr hebre. 12. oīs disciplīa ī pñti: videat eē meroris postea aūt fructū pacatissimū affert ñ solum in futuro sꝫ etiā in pñti. ob hoc saluator vincēti māna pollicet abscōditum ꝛc. Et aūt hoc māna spūalis dulcedo interna ꝙ hō in pñti recipit de bonis opibus. de q dulcedie sapi. 1. O ꝙ bon⁹ ꝛ suauis est spūs tu⁹ in nobis. Et ecclesia. 24. Spiritus meus super me dulcis. ꝛ hereditas mea super mel ꝛ fauū. ¶ Figuratur

autẽ hec dulcedo cõgrue per mãna ꝓpter ipsius manne ꝯditionẽ. Man na ad ignẽ indurabatꝫ sed ad solẽ li quescebat: erat quoqꝫ granum velud granũ pillotõsum. popul⁹ quoqꝫ qui egiptũ reqrebat mane per singulos dies exibat ꝛ ipsũ colligebat dempto sabbato in quo die collecto aliis di; ebus viuebat. ¶ Audiant hoc singuli ꝙ diuinã miaꝫ ac ꝯsolationẽ expetũt hec spũaliter teneãt: ꝛ vere manna ꝑcipiant. Quid ignis adustiuu⁹ qui amorẽ ꝯsumit nisi amorem mũdanũ sigt. Quid sol omniũ florũ ꝛ fructuũ productiu⁹ nisi diuinũ spiritũ ꝛ ar dorem representat. Mãna ergo ad ignem induratꝫ ꝛ ad solem liquescit quia cõsolatio spiritualis in ardore voluptatũ deficit in amore vero cele stum dilatatur ꝛ crescit. i. corinth. ii Aialis homo non sapit que dei sunt Stultitia enĩ est illi. Spiritualꝫ autẽ omnia dimicat. Et bernar. in quodã sermone. Delicata est dina ꝯsolatio que non datur admittẽtibus aliena hoc mãna grano pillo tonso ꝯparatꝫ quia sepenũero talis ꝯsolatio datur ꝓpter tribulatiões: ꝓpter deũ tolle; ratas. Jacobi pꝛio. Omne gaudiũ existimate fratres cũ in vanas tẽp; tatiões icideritis: populus aũt qui egiptũ reliquid: statũ scꝫ peccati ha bet hoc colligere. quia nullus ꝑfecto gaudio spũali replezꝫ nisi a peccato mortali sit purgatus. ¶ Unde nihil filiis israel datũ fuit quousqꝫ defe; cit eis farina egipti. i. species pecca ti. Emũdate ergo man⁹ ꝛ purificate corda duplici aio Jacobi qrto. Po pulus autẽ q̃ vult hoc colligere egre diatur mane de tabernaculo suo mẽ tem vcꝫ eleuet a mundo ꝛ assensibus ad deũ ꝛ ad spũtualia. ẜm illud ꝑs Ad te leuaui oculos meos qui habi tas in celis. sequitꝫ. Sicut oculi an; cille in manib⁹ dñe sue ita ocli ꝛc. Certe tales mãna colligũt. non so; lum autem eis manna. i. consolatio spũalis datur. sed etiã calculus. i. totalis aie purgatio ꝯfertur. Est eĩ calculus lapis lucidus: ꝛ in calculo nomẽ nouũ qđ nemo scit nisi qui ac cipit qm̃ talis sit mẽte purus nõ ser uus: qđ est nociuũ vetus. Sꝫ filius aut amicus vocatꝫ Jo. 14. Jam non dicã vos seruos: qꝛ seruus nescit q̃d faciat dñs eius. vos aũt dixi aicos qꝛ quecũqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. Et ad gal. 4. Jã non su mus serui sꝫ filii: qꝛ si filii ꝛ heredes Heredes quidẽ dei coheredes autẽ xp̃i. Sed quid hoc mãna sit nemo scit nisi qui accepit. Miseri eñ pec catores voluptatib⁹ ꝛ fecibus pecca torum inebriati quid hoc sit ignorãt Multiqꝫ ipsoꝝ sepe dicunt. Custo; diat dñs paradisum suũ: ꝛ nos dimit tat. Acetũ eñ terrene dilectõis In; quit Augu. Nõ sinit eos degustare suauitatẽ iterne dulcedĩs. Sed pur gati his fecib⁹ qꝛ nemo mitteret vnũ nouũ in veteres Math. 9. Quid sit ꝛ quãta est spũalis leticia attendũt quã quidẽ leticiã paratus est deus ex sua clemẽtia ꝛ mediãte suffertur matris sue dare etiã quibusdã pec; catorib⁹: si tamẽ velint sequi quod figuratiue ostenditur in hoc ꝙ tur; bas istas triduo eũ sequẽtes miseri corditer ꝛ cordialitꝫ educauit. Jux; ta qđ dicit thema. Jnqualibet sui parte miserere super turbã. qꝛ ecce iã triduo sustinent me.

¶ Pro fundamẽto mouetꝫ questio Cum mia sit cõpassio ac tristitia de malo alieno. Utrũ in deo vel in xp̃o ẜm hũanitatẽ gl'iosa sit mia. Respõ; det Scotus distin. 46. quarti ꝙ mi sericordia aliqñ assumitꝫ pro passiõe que est spẽs tristitie vt habet aristo.

in rhetorica, ſm quã quis mouetur
⁊ ꝯpatitur alieno malo. ⁊ ſic in deo
nõ cadit: nec etiã in beatis a quibus
oĩs relegata ẽ miſeria. Alio[o] mĩa
põt dici virtus ſeu ꝑfectio ſm quã
aliqs vult liberalit̃ exñtem in neceſ
ſitate ꝙtum in ſe eſt ſeu indigentia
liberari niſi ponat̃ obex. ⁊ ſic forma
liter eſt in deo ſecluſa oĩ impꝑfectiõe
Et tribus modis poteſt hoc fieri.
Primo releuãdo ab oñi culpa ⁊ mi
ſeria. ⁊ ſic diuina mĩa ſolũ appa/
ret in celo. Scdo liberãdo a culpa
⁊ reliquẽdo pro tpe in miſeria. ⁊ ſic
de mĩa apparet in preſenti ſeculo:
Tertio põt dici mĩa totum malũ de
bitũ nõ infligendo: ⁊ eſt in ĩfernovbi
dãnati puniũtur citra condignum.
De prima põt dici illud ps. Dñe in
celo mĩa tua. De ſecũda. Mĩa dñi
plena ẽ terra. De tertia Miſericor
diã ⁊ iudicium cantabo tibi dñe. De
ſcda loqt̃ thema cũ dicit Miſereor
ſuꝑ turbã. ſi quiſpiã damnet̃ de ne
mine niſi de ſua ignauia ꝯquerat̃.
Dr̃ enĩ de regul' iuꝝ. Scienti ⁊ con
ſentiẽti non fit iniuria neqꝫ dolus.
libro. 6. Et ſumit̃. ff. eodẽ titulo. l.
nemo Ad hoc eſt caſus. 29. q. 2. ca.
Si quis ingenua qui ſciens ⁊ con
ſentiẽs contrahit ꝯſeruat Itẽ in eo
qui ſciebat rem quã emebat ſerui/
tutẽ debere. ff. de actibus ẽpti ⁊ ven
diti. l. 1. Et ꝙ dr̃ hec r'la dieuel ſcire
debẽti Audite hoc q̃ peccatis inſer
uitis: qui delicijs occupamini: qui
tẽporalia pluſꝙ deum diligitis: qui
de peccatis nunꝙ cõfiteremini niſi
paſcha veniret: q̃ per totã vitam ſtu
detis vt vſuris rapinis aliena bona
auferatis Reddite ad cor qm̃ ſerui/
tutem pctĩ ſoluetis: qꝛ q̃ facit pctm̃
ſeruus eſt pctĩ. Emens enĩ poſſeſſi/
onẽ ſeruituti ſubiectã: ſeruitutẽ ſol
uere tenet̃ Lege p̃fata de actionib⁹
empti ⁊ venditi. Nec iniuria vobis
fit ſi exigat̃ a vobis qđ ꝑ pctõ vr̃o
dẽtis. Quid igit̃ ad deũ reditis poſt
xp̃m ite: ſicut turbe iſte q̃ triduo ſe/
q̃bant̃ eũ: vt de vobis efficiat̃ thema
dicẽs Miſereor ſuꝑ turbã ⁊c.

¶ In iſto ſermone erũt due ꝑtes
Priã de ĩeſtimabili clemẽtia xp̃i.
Scda de ꝟtuoſa deuotione populi.
Quo ad primã ſciẽdum ẽ: ꝙ diuina
mĩa nobis multipliciter oſtẽditur.
Prĩo pctõres ad ꝯuerſionẽ p̃ſtolãdo
Scdo ad ꝯuerſionẽ mltiplr̃ ĩuitãdo
Tertio cõuerſos benigne recipiẽdo:
⁊ pctã totaliter dimittẽdo.
De prĩo. 1. petri. 3. Deus patiẽt̃ agit
erga nos nolẽs aliquẽ perire: ſꝫ oẽs
ad mĩaꝫ reuerti. Certũ eſt eĩ ꝙ oẽs
exiſtẽtes in pctõ mortali digni ſunt
morte eterna. In q̃cunqꝫ hora come
deritis morte moriemĩ Geñ. 3. Aĩa
que peccauerit: ipſa morie̾t Eze. 8.
Cũ g̃ pctõr ſtatĩ nõ punit̃: an forte
pctõres deus non intuet̃: abſit. Oĩa
aũt nuda ⁊ aꝑta ſunt oculis eius.
ad heb. 4. An nõ facultatẽ ⁊ ptãtẽ
hꝫ puniendĩ ĩmo certe expti ſunt eã
egyptij q̃ ꝑſequẽtes filios iſrael ſub
merſi ſunt q̃ſi plũbum ĩ aquis vehe
mẽtibus. exo. 14. ps. Deſcẽderũt in
ꝓfundũ quaſi lapis. dathã ⁊ abirõ
q̃s viuos t̃ra abſorbuit. An forte qꝛ
pctm̃ ei nõ diſplicet: abſit. Odio enĩ
ſunt deo impius ⁊ ĩpietas eius vel
forte pctõres ⁊ pctã non ſunt ſuper
terrã. Sed certe ſi hoc veꝝ eſſet: ſa/
piens eccleſiaſtes primo nõ diceret.
Stultoꝝ ĩfinitus ẽ numer⁹ Et ozee
. 4. Maledictũ mẽdaciũ ⁊c. Quot
nãqꝫ ſũt in hac vita heretici excati
ſortilegi/ ꝓditores/ ſacrilegi/ detra/
ctores/ mẽdaces/ ſuſurratores/ bilin
gues/ ꝑiuri/ blaſphemi/ vſurarij incã
tatores/ ſuperbi religioſi ꝓprietarij
non officiãtes/ clerici ſymoniaci in

bñficiis ⁊ ordinib⁹ dei tēpla violātes
⁊ īdebite officiātes/ tyrāni ⁊ crude/
les aduocati/ officiarii sine fide sine
iusticia ⁊ eq̄tate: atq̃ vtriusq̃ sexus
ꝑsone vel īdebite vel nō per multos
ānos sacra pnīe ⁊ eukaristie recipi/
entes: q̄s expectat deus ⁊ tollerat
paciēter quosd ad vnū annū: quosd
ad duos quosdā ad decē quosdā ad
viginti ⁊ vsq̃ ad vltimū sue vite.
Cur ḡ tales viui nō descēderunt ad
īfernū: cur tanto tp̄e deus expectat
Certe rn̄det sapiēs sap.2. Misere/
ris oīm dn̄e ⁊ nichil odisti eoꝝ que
fecisti dissimulās pctā hoīm ꝓpter
pniam ⁊ parcens illis Et eze.10.
Nūquid volūtatis mee ē mors ipii
dixit dn̄s: ⁊ nō magis vt cōuertat ⁊
viuat De scd̄o videlȝ ꝙ multiplicit
vocat nos deus habet can.6 vbi dr
Reuertē sunamitis ⁊c. Sunamitis
repn̄tat aīam peccatricē: interpretat
enī captiua cui quater dr reuertere
Per remorsum consciētie: Per īfor
mationē doctrine: Per cōīcationem
gehēne: Per collationē beneficētie
Et sic deus ex summa mīa incitat
nos ad pniam An ignoras dt pau.
ad ro.2. q̄ benignitas dei ad pniaȝ
te adducit Redite preuaricatores ad
cor Hiere.43. Un̄ si cōuersi sumus
vel cōuersionis ꝓpositū habem⁹ vn̄
inq̄t hoc: nisi a mīa dei Isaye.41.
Quis suscitauit ab oriēte iustū ⁊ vo
cauit eū ⁊c. Utinā de sic vocatis nō
dicat illud prouer.1. Uocaui ⁊ renu
istis: expādi manus ⁊ nō fuit q̄ aspi
ceret. Quo ad tertiū hui⁹ partis ꝙ̄
benigne scȝ remittat pctā atq̃ multi
plici aucte dr exo.39. Dn̄ator dn̄e
deus ⁊c. Et ysa.50. Inuocabis ⁊
dn̄s exaudiet ⁊c. Et ioel.2. Cōuerti
mini ad dn̄m: qm̄ benign⁹ ⁊ miseri
cors ē ⁊c. Et sunt vba hiero. Quia
deuatis ꝑā clemēs ē ⁊ pia magisq̃
ad indulgētiā ꝙ̄ ad vindictā prona:
qui nō vult mortē pctōris: sȝ vt con
uertat ⁊ viuat. Si q̄s post lapsum
vicioꝝ ad verā pniam cōuersus fue
rit: cito a vero iudice mīaȝ īpetrabit
Et de pe. di.1.c. Si agam⁹. Nouit
deus mutare sn̄iam si noueris mu/
tare ꝓpositū: licet emēdare delictū.
Audite hoc ⁊ ꝯsiderate mīaȝ dei vr̄i
Un̄ ber. sup cātica sermōe.22. Dino
ꝓpter māsuetudinē q̄ de te predicat
bone Jesu currem⁹ post te audiētes
ꝙ nō spnis pauperē pctōrem. Non
horruisti ꝯfitentē latronē nō lachry
mantē peccatorē: nō cananeā suppli
cantē: publicanū nō negantē: nō de
prehēsam in adulterio: nō sedentē in
theloneo: nō negantē discipulū: non
ꝑsecutorē discipuloꝝ: n̄ deniq̃ cruci
fixores tuos. hec ille. Tāta est diua
mīa ꝙ ī cruce ꝯtinue appet in pedū
affixione: manuū extēsione: capitis
īclinatōe ac amorosa lateris aptiōe
Tāta insr̄ ꝙ liberat nedū a miseria
spūali scȝ culpa: sed etiā tp̄ali ⁊ cor
porali: qn̄ q̄s debite ad deū recurrit:
⁊ vt eius expedit saluti. Et q̄s nūe/
rare sufficeret: quotiēs de⁹ liberauit
filios isrl̄ a miseriis tp̄alibus ⁊ cor
poralib⁹: ab egypto ꝑ moysē a diūs
tp̄e iudicū ⁊ regū demū a captiui/
tate babilonica. Uidi (ait de⁹ exo.3)
afflictionē populi mei in egypto: de
scēdi liberare eū: ꝙ ⁊ nūc silem for
mā ondit deus saluator q̄ videns po
pulū in deserto cibo carentē nec vir
tute hūana posse hr̄e subsidiū ondēs
ꝙ̄to affectu ꝯpatiebat ait. misereor
⁊c. ¶ Quo ad scd̄m pricipale visa
multiplicitate diue mīe ꝯn̄ter decla
rāda est dispō de eiusdē mīe suscep
tione. Motus enim fuit saluator ad
ꝯpatiēdū huic pplō ꝓpter ipsius cō
tinuā sequelā: q̄ inq̄t iā triduo susti
nēt me. Perq̄rere vellē q̄d h⁹ triduū

est.exo.3. Dt Moyses viā triū dierū
ibimus vt sacrificem⁹ deo nr̄o. Tho
bie.6. Cū acceperis eā ingressus cu
biculū p tres dies ꝯtinuos esto ab ea
ꝛ nichil aliud nisi orōibus vacabis
cū ea. Tertia ꝟo nocte bn̄dictionē
ꝯseq̄ris. Jonas quoqꝫ dieb⁹ tribus
ꝛ tribus noctib⁹ fuit in vētre cete.
Jone.3. Post triduū vero īuenerūt
parētes saluatorē in tēplo. Luce.2.
Audīte ḡ q̄ cuiꝫ cupiēti a dīna mīa
subleuari necēꝫ est triduū ꝛc. hec ta
necīa sunt cuilibet volēti saluari.
Fides credendoꝝ. Spes eternoꝝ. ꝛ
dilectio agēdoꝝ. De p̄rio dr̄ ad heb.
12.vel.11. Sine fide īpossibile ē deo
placere. Et enī fides (inquit boā. in
breuiloq̄o) q̄diu pegrinamur a dn̄o
oīm supnaturaliū illuminationū lu
cerna diriges ꝛ fūdamētū stabiliēs
ꝛ ianua introducēs. Un̄.28.q.1.§.
Ex his vbi deest cognitio īmutabil'
ꝟitas si p fidē falsa ē virtus: etiā in
optīs morib⁹. hec est enī victoria q̄
vincit mundū fides nr̄a. 1.thimo.1.
ppterea eph.5. Jn oībus sumētes
scutū fidei ꝛc. Scti enī per fidē ꝛc.
dicit ps. A custodia matutīa ꝛc. A
principio videlꝫ cognitionis ꝛ vsus
rōis vsqꝫ ad finē vite. q: vt dr̄ eccl'.2.
Respicite filii natiōes hoīꝫ ꝛ scitote
q: nullus spauit in dn̄o ꝛ ꝯfusus ē
Et ro.5. Spes nō ꝯfundit. Felix ḡ
(vt dr̄ eccl'.14.) q̄ nō habuit sui tri-
sticiā. Qui enī digne vult penitere:
tētationē euadere ꝛ afflictionē tolle-
rare spet in p̄mio. De p̄rio dt ābro.
et habet de pe.di.1. Nemo digne p̄t
agere pn̄iam nisi q̄ spauerit indul-
gentiā. De scdo pu̇er.3. Clipeus est
sperātib⁹ in se. De t̄tio ps. Jn dn̄o
spaui ꝛc. De necc̄itate dilectiōis agē
doꝝ dr̄ io.14. Si q̄s diligit me dili
get a p̄re meo ꝛ ego diligā eum ꝛc.
Et d pe.di.2. Si ei inq̄t hie. q̄m sic
dies ꝛ nox misceris nequiūt sic iu-
sticia ꝛ īiquitas pctm̄ ꝛ bona opa ꝯ-
tio. Si susceperim⁹ xp̄m in hospicio
nr̄i pectoris illico fugam⁹ dyabolū
si peccauerim⁹: ꝛ per pcti ianuā in-
trauit dyabol⁹: p̄inus recedet xp̄s
His tribus ḡ sustineam⁹ xp̄ꝫ: īmo
seq̄mur: ꝛ certe nostri miserebit. Si
q̄s est nūc q̄ hoc triduū habeat: īmo
q̄s est qui verā fidē ꝛ viuā habeat:
vt taceā de sortilegiis ꝛ supstitōib⁹
q̄ fiūt in multis locis ꝛ vanis obser
uātiis. q̄s est qui deū credat p̄ntē iu
stum iudicē oīa videntē ꝛ punientē
fatētur se nosse deū factis aūt negāt
ad thio.1. Quis est etiā qui speret in
dn̄o ꝛ btītudinē sup oīa cupiat: ꝛ nō
plus ꝯfidat in vanitate hui⁹ mūdi.
Certe dt Esaias. Posuerūt spē suā
mēdaciū suū in vmbra egipti. Quis
est.3. q̄ diligat ea q̄ deus agere p̄ce-
pit. certe dt Jhere. Uerterūt ad me
terga ꝛ nō faciē. Ambulāt tales in
vanite: sensus sui obscuratū hn̄tes
intellectū. O paupculi ad deū redite
ꝛ per triduū sustinete vt vr̄i misere
atur xp̄s Amen.

¶ Sermo secundus.

Misereor super turbā ꝛc.
Uenite ad me oēs q̄ labora
tis ꝛ onerati estis: ꝛ ego re
ficiā vos Mat.11. Ad mise
rabiles pctōres ī pctīs turpit errā-
tes ꝛ iacētes dīne dignatiōis verba
sunt ista vbi duo notantur.
Primū est īuitatio gratiosa.
Secundū ꝓmissio fructuosa.

¶ Pro p̄rio q̄m teste ber. libro de
de libero arbitrio. Conat⁹ liberi ar
bitrii cassi sūt nisi gratia aduuent
Jo.6. Nullus potest venire ad me
nisi pr̄ me⁹ q̄ misit me traxerit eum
Sꝫ poti⁹ īducat ꝛ īclinet. hac tra-
ctōe nouerat se īdigē q̄ dicebat.2.co.
Nō q̄ sumus sufficientes cogitare

a nobis q̄ſi ex nobis. Sȝ ſufficiētia
nr̄a ex deo ē. qui aūt ſunt illi quos
ipſe vocat ſubdit vs. oēs q̄ laboratis
ꝛc. oēs ī pctō mortali exñtes labori
multiplici, ac vario oneri ſunt ſub⸗
iecti. Hiere. 9. vt iniq̄ agerēt labo⸗
rauerūt. Pōt hoc verificari pene in
oībus pctōribus dura ac grauia pro
ſuis luxuriis fraudib⁹ rapinis. ābi
cionib⁹: ac aliis nephariis actibus
tollerātib⁹. Et de tali labore quē fru
ctum recipiēt dr̄ iob. 7. Ego habui
mēſes vacuos: ꝛ noctes laborioſas
enūeraui m̄. Et eccl'e. 1. Labor ſtul⸗
toꝝ affliget eos. Quanto aūt oneri
tales ſuppoſiti ſunt notauit ps vs.
Iniq̄tates mee ſupgreſſe ſunt caput
meū ꝛc. Notari hic pōt exēplum de
illo q̄ ligna ſcīdebat ꝛ faſciculū col
ligebat qui a pricipio tanti pōderis
erat ꝙ leuari nō poterat. ꝛ q̄to pl'a
ligna appōebat tāto pōderoſior erat
put demōſtratū fuit btō Arcenio p
angelū ꝛ expoſitū ꝙ ligna ſcindēs
ꝛ faſciculo reponens eſt pctōr pctā
pctis addēs. pctm̄ eſt tāti oneris ꝙ
ſurſū ferri nō pt. Quid ğ ſunt mille
mortalia. His ſic oneratis ꝓmittit
deus refectionē ꝛ hoc triplici cibo.
ſcȝ doctrine/gratie/ꝛ eukariſtie.
In cuius ſignū ponit dñs ſequētes
ſe. prīo de q̄nqꝫ panibus q̄ repñtant
notitā quiqꝫ neceſſarioꝝ ad ſalutem
videlȝ credēdoꝝ/agēdoꝝ/fugiēdoꝝ/
ſperādoꝝ/metuēdoꝝ. Credēdi ſunt
articuli fidei. agēda p̄cepta decalogi
fugienda capita pcti. ſperāda bona
p̄mii. metuēda tormēta ſupplicii.
Scdo ponit de ſeptē panib⁹ q̄ repñ
tant ſeptē dona. ſſ. Tertio ponit de
p̄cioſo ſanguīe ꝛ corpore ſuo. Habes
(inquit ambro. in omelia hodierna)
primū cibum habes ſcdm ꝛ tertiū.
Dñs inq̄t. Si puulus es lac hēbis:
ſcȝ doctrie. ſi grādeu⁹ ſolidiorē cibū
vcȝ grāȝ ſeptiformā vel eucharistia
eam ſolidanteȝ veniāt ğ oēs laborā
tes iuxta theuma vt reficiātur qm̄
inq̄t idē. Miſereor ſup turbā veniē⸗
tes aūt ꝛ refici cupiētes matreȝ mīe
venerēt: qm̄ ipa ē q̄ vinū gr̄e ꝛ leti⸗
cie ī nuptiis obtinuit ipa q̄ nūc pa⸗
nē gr̄e nobis dabit dicit eīȝ bern̄. Ni
hil em̄ nobis deus dare decreuit ve⸗
nie: quod nō trāſeat p man⁹ marie
ipa q̄ȝ eſt mr̄e mīe q̄ miſeret dicēdo
vinū ñ hñt. Et hic filiū ſu⁹ iq̄t ñ hñt
ꝙ mādücēt. Qr dictū fuit in ſmone
p̄cedēti quod in eſt mīa merito q̄ri
tur An in omni ope diuino ꝯcurrat
iuſticia ꝛ mīa. Rñdet doctor copio⸗
ſus Richar. de medi. vl' ī. 4. di. 46.
Qd iuſtitia dīna vno° capitur ꝓ di
uina volitione q̄ vult illud qd decet
maieſtatē ſuā. Et mīa dīna ꝓ voli⸗
tione dīna q̄ vult creature ſue bñfa
cere ꝛ ſic in oīni creatura ꝛ in omni
ope dino appet diuina iuſtitia ꝛ mi
ſicordia. Alio° capitur dīna iuſtitia
ꝓ volitione q̄ deus vult retribuere ꝓ
meritis ꝛ ſic ſolū in rōnali creatura
vl' ſpūali appet ei⁹ iuſtitia ſic ſtricte
ſūpta vel mīa rñdet idē richar. diſt.
p̄dē ꝙ tpe ꝛ nā ſūt ſiml' ſcdm vero
noſtrū modū intelligēdi mīa p̄cedit
iuſtitiā ſtricte ſūptā: qm̄ talis iuſti⸗
tia reſpicit merita vl' de merita velle
aūt liberare aculpa ſi a miſia aſpi⸗
cit p̄ciſe prīo dīnā mīam q̄ liberalis
nullis p̄cedētib⁹: meritī vl' ſuis me
reri ido merito dr̄ Miſereor ſup tur
bam ꝛc. mirari nullus debet ſi plu⸗
res dānantur lȝ em̄ pro nobis ſalua
tor fuerit incarnatus ac crucifixus
multaqꝫ bñfcia ꝓ miſeriis cōtulerit
nihilomin⁹ multi dānātur. Et h° ra
tionabiliter dr̄ em̄. C. de appoſtatis
l. vltīa. Si q̄s ex lege exierit ꝯſtitu
ꝛ ex xp̄iano iude⁹ effectus fuerit ſa⸗
crilegiis cetibus agregetur accuſa⸗

tio fuerit approbata facltates eius dñi fisci iubem⁹ vĕdicari. dr quoqȝ .11.q.3.c. estimāt. quotiēs peccam⁹ deū vicijs nr̄is negamus nec in fine seculi tm̄ putem⁹ xp̄ȝ illos ɔdēnare q̄ eū voce negauerūt. sed ēt oēs illos q̄ morib⁹ ⁊ opibus quibus xp̄ȝ offē derūt ⁊ negauert. Audite hoc cūcti pctīs dediti: qm̄ tanq̄ renegati xp̄i ani nisi resipiscatis ɔdēnabimī. qd ḡ post saluatorē post triduū mor̄ hui⁹ turbe currite vt ab eo gr̄a sua refici amini: qm̄ vt asserit in themate.

Misereor super turbā ⁊c. Uiso ser mone pcedēti de multiplici mīa dei ac ppli ad ipam sustinēdā dispōne. ordine ɔñti agendū de spūali refe ctiōe figurata p corporalē refectōeȝ in euāgelio positā. Et q: corpalis rfectio fctā fuit ex panib⁹ ⁊ piscib⁹ licet paucis Erūt due partes.

Pria de opis boni spūali refectiōe. Scda de subsidij ɔferētis auxiliatōe

Pre notandum puto iuxta lr̄am de augmētatione istoꝝ panū. an fuerit ibi creatio vel aliena appō vel quid Rn̄det boñ. sup io. Jo. 6. De quinqȝ panib⁹ q̄ nec fuit ibi creatio nec ali ene nature appō: sed potius pexn̄tis nature augm̄tatio. Augmētatio aūt ista facta ē nō tm̄ ƀm materiā vt in gn̄ali ⁊ nāli: sȝ etiā ƀm formā cui⁹ exm in nā reperiri non pt̄. hec ille.

Nota ḡ p pria pte q̄ aīe cupiēti sal uari septē status sunt ƀm quos idi get panib⁹ vt reficiat. Prim⁹ stat⁹ est aīe a pctō resurgētis ad pn̄iam: cui⁹ refectio ē pctoꝝ remissio ⁊ vt re ficiat dȝ hr̄e panē ɔtritionis in me rore ⁊ dolore. Hoc pane ps refici no uerat, q̄ dicebat Surgite postq̄ sede ritis ⁊c. Cibabis nos (ait alio loco) pane lachrymaꝝ ⁊c. Merito autē dolere dȝ qui a pctō surgere q̄rit. do let mr̄ sr̄ mortē vnigeniti. ⁊ captiu⁹ sup relegatiōe sui auxilij. dolet ⁊ ad mortē ɔdēnatus sup pena sui sup plicij. Jn tali statu est pctōr dū in pctō est. Deduc q̄si torrētē lachrīas ⁊c. Surge surge in pricipio vigilaꝝ effūde sicut aquā cor tuū in ɔspectu dñi. Scds status ē aīe in tētatione pugnātis cui⁹ refectio ē stabilitas ⁊ ī hoc statu idiget auxilio seu pane ɔfirmāte. De hoc geñ. 18. Ponā bu cellā panis ⁊ ɔfortet cor vr̄m. ps. Panis cor hoīs ɔfirmet. Mirū nō est si exire volēs a pctō auxilio indi geat. q: tunc maxīe inimicus psequit Jn cui⁹ figura pharao maxīe pse cut⁹ fuit israelē cū ab eo recedebat Exo. 15. Dicit inimicus persequar ⁊ ɔphendā eū Eccl. 2. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in timore ⁊ ppara aīaȝ tuā ad tētationē. Terti⁹ stat⁹ est aīe bonū incipiētis cui⁹ refectio ē dei placatio ⁊ suiipsius a deo acce ptatio. ⁊ idiget aīa in ho statu pane ppriē mortificatiōis ⁊ p xp̄i subuē tiōs. De tali dr̄ puer. 12. Qui opat terrā suā. i. carnē: saturabit panib⁹ Et ibidē vltimo. Panē ociosa nō co medit. dedit cibaria ācillis suis.

Qui enī deū placare vult ⁊ ei placē dȝ carnē suā macerar ⁊ elemosinas largiri. Ball. 6. Qui xp̄i sunt ⁊c. Et luc. Date elemosinā ⁊ oīa mūda sunt vobis. Quartus status est aīe bōa cumulātis: cui⁹ refectio ē corro boratio seu fortificatio. ⁊ idiget aīa in hoc statu pane fortificatōis. Hoc pane nutrit⁹ fuerat ille de q. 3. reg. 19. Qui comedit panē subcinericiū ⁊ ābulauit ⁊c. Panis subcinerici⁹ ē mortis meōria. Cū enī q̄s ignoret qn̄ quō ⁊ vbi moriet durissimus ē si nō velit bona opa q̄diu facultas est opari. prime pe. 1. Satagite bonis opibus ⁊c. Et eccl. 9. Quodcūqȝ pt̄ man⁹ tua instāter opare. Ball. vi.

Dum tẽpꝰ habemus operemur bonũ. Quintus status ẽ aĩe pro xp̃o mala patiẽtis: cuiꝰ refectio ẽ in aduersis exultatio. ⁊ indiget aĩa in hoc statu pane dilatãte. Sicut ferrũ malleus dilatat sup incudẽ. Hoc pane saturatus fuit Job. 42. Uenit ad iob ⁊ comedit panẽ cũ exultatõe. Nullus enĩ glorietᷣ se virtutẽ hr̃e nisi ꝑ xp̃o sciat aduersa tolerare. 2. cor. Si cõpatimꝛ ⁊ regnabimꝰ. Aug. Recusat eẽ in corpe qui odiũ nõ vult sustinẽ cũ capite. Sextꝰ status ẽ aĩe alioꝝ salutẽ cupiẽtis: cuiꝰ refectio ẽ ꝯgratulatio. ⁊ hꝫ refici in hoc statu pane iusticie seu operatiõis exẽplaris ⁊ fructuose. Hoc pane nutritꝰ fuerat de q̃ dr̃ eccl. 15. Cibauit illũ pane vite ⁊ ĩtellectꝰ. Hoc pane nõ reficiũtur q̃ sctõꝝ ac iustoꝝ ꝯsortia aspnãtur. De quibꝰ math. 6. Non est bonum sumere panẽ filioꝝ ⁊c. Quãtus aũt sit hic panis testatᷣ greg. super eze. dicẽs. Nullũ gratius oĩpotenti deo offerri põt sacrificiũ q̃ȝ zelus aĩaꝝ. hoc pane educatꝰ fuerat q̃. 2. coꝝ. 12. dicebat. Quis ĩfirmatᷣ ⁊ ego nõ infirmor ⁊c. Nec q̃s credat deo placẽ q̃ ꝓximi salutẽ toto corde nõ exoptat Ns. eius cibus ẽ (ait saluator Jo. 4) vt faciã voluntatẽ eius q̃ misit me. Beati ℥ qui esuriũt ⁊ sitiũt iusticiã Septimꝰ status est aĩe ꝯtẽplantis cuiꝰ refectio ẽ deuotio ⁊ hꝫ saturari ⁊ nutriri in hoc pane seraphico vel extatice ꝯuersatõis. de hoc sap̃. 16. Panẽ de celo ꝓstitisti eis. hoc pane vescuntᷣ q̃ dei bñficia scꝫ ĩcarnatõeꝫ cõuersationẽ passionẽ pie recogitãt. q̃ ad gaudia supna mentẽ eleuãt: q̃ diuinã suauitatẽ ⁊ potentiã in ꝯpũctione admiratione ⁊ fruitiõe suaui recogitãt. De talibꝰ p̃s. Panẽ angeloꝝ mãducauit hõ. sed q̃s est nũc q̃ his panibꝰ viatᷣ qui pctã velit desereret: tẽtationibꝰ resistẽ: deũ placare bona cumulare: aduersa tollerare. Certe dicit quidã. In domo mea ñ est panis neq̧ vestimentũ. Esa. 3. ⁊ p̃s. Percussus sũ vt fenũ ⁊c. Hodie renegati xp̃iani mãna celicũ fastidientes comedẽ cupiũt cũ israeliticis cibos egypti porros scꝫ cepe ⁊ allia ⁊ hr̃e olas carniũ. hec eĩ ⁊ si acumẽ gustui ingerãt lachrymas tñ ꝓuocãt sic pctõꝝ delicie. Audiãt tales deutero. 32. Adhuc esce erãt in ore eoꝝ ⁊ ira dei descẽdit sup eos. O deus nr̃ vtinã misereri digneris huic turbe q꞉ non hñt q̃d mãducent. ¶ Quo ad scðm pricipale viso ope salutifero q̃ aĩa saluari cupiẽs nutriri dꝫ ꝯñter. videndũ est de subsidio spũali ꝑ qð aĩa adiuuatᷣ ad bene operandũ sicut pisces ꝯferũt ad bñ cõedendũ panẽ Sunt aũt duo pisces. Primus est securitas ex merito passionis. Scðs est fiducialitas ex spe btificationis. Pro p̃io lu. vl. dr̃. Discipuli obtulerũt dño ptẽ piscis assi. piscis assus est xp̃s. Attendãt hoc cũcti viatores salutẽ cupiẽtes. si durũ sit eis pctã relinq̃re ⁊ panes. i. virtuosa opa comedere: passionẽ xp̃i ad memoriã reuocẽt ⁊ nihil erit eis difficile he. 12. Recogitate eũ qui talẽ aduersus seipm sustinuit ꝯdictionẽ vt nõ fatigemĩ animis vr̃is deficiẽtes. 1. pe. 4. Christo ℥ passo ĩ carne ⁊ vos eað passione armamĩ. Et lu. 24. Oportuit xp̃m pati ⁊c. q̃ȝ fatui sunt (ait ber.) q̃ sine passiõe gloriã alienã sperant. Si oportuit filiũ dei pati: comedat q̃libet de hoc pisce ꝯtẽpletᷣ saluatorẽ suũ nudũ flagellatũ spinis coronatũ in cruce ad modũ pellis distractũ ⁊ affixũ ⁊ nichil durũ videbitᷣ. Si enĩ (ait grego.) passio dñi ad memoriã reuocetᷣ nichil ẽ q̃ nõ equo aĩo toleretur. ¶ Scðs piscis est ex aq̃ dulci

De q̄ luc.15. Si quis patrē petierit piscē nunqd pro pisce serpentē dabit illi. Audite hec q̄ deo seruitis. Dicit enī greg. in moralib⁹. q̄ spes p̄mii vi minuit flagelli. Estimo aūt q̄ n̄ sunt cōdigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā q̄ reuelabit in nobis. ro.8. Quis ḡ nos separabit a caritate xp̄i. Audite hoc q̄ in deserto p̄fitis vite statis q̄ xp̄m sequi nitimī qui petis ac voluptatibus renūciare cupitis. Oculus nō vidit nec auris audiuit ꝛc. Sed quis hos pisces ministrabit q̄bus prouocemur ad ꝯdendū opa sp̄ū alia: certe null⁹ nisi ille q̄ ex īfinita sua clemētia ait. Misereor sr̄ turbā Qui nobis misereri dignet. Amen.

¶ Dn̄ica.7.sermo prim⁹.

Omnis arbor q̄ non facit fructū bonū excidet ꝛ in ignē mittet. Mathei.7. Ecce ego elegi vos ꝛ posui vos ꝛc. Jo.15. Aduniuersos xp̄i colas v̄ba sunt ista. Ubi duo notāt Primū est dīne dignatiōis electio. Scd̄m est dīne ꝯuersationis exactio Pro p̄rio q̄ oēs nascamur filii ire ī culpa ꝛ digni morte nō sine magna dignatōe dei fuit q̄ ceteris gētibus in īfidelitate dimissis ad xp̄i notitiā ac legē eius sum⁹ euocati. De hac dignatione.7.cor.1. Fidel' deus p quē ꝛc. Et ephe.1. Elegit nos de⁹ añ mūdi ꝯstitutionē ꝛc. De multis enī natio nib⁹ terre exceptis xp̄ianis pōt dici illud p̄s. Sicut vulnerati dormiētes in sepulchris quorum nō est memor āplius ꝛ ipsi de manu repulsi sunt xp̄iani aūt vocati sunt ad dīnā parti cipationē ad legē euāgelicā ad sacra mētoꝝ noue legis susceptionē ita q̄ illis melius q̄ synagoge pt dici illō deuto. Beatus es o isrl̄ q̄s silis tui in gētibus. ad ephe.2. Qui aliqñ fu istis lōge nūc facti estis ꝓpe in san guīe iesu xp̄i. Pro scd̄o paꝝ ē electū fuisse a dn̄o ad statū xp̄ianitatis nisi sit aliud. ꝓptea addit posui vos ꝛc. .1.pe.2. Uos aūt estis genus electū regale sacerdotiū ꝛc. Df ad ro.2. Per vos nomen dei blaphemat.1. Jo.1. Qui dicit se nosse deū ꝛ man data eius nō custodit mēdax est.22. q.5.ca. Cauete frēs mēdatiū. Mē datiū est se xp̄ianū dicere ꝛ opa xp̄i nō facere. Mendatiū est nō solū in falsis v̄bis s; etiā in simulatis opib⁹ Qm̄ vero cū ex nobis simus infructuosi ſm illud p̄s. Aīa mea sicut t̄ra sine aq̄ tibi. Si cupim⁹ fructificare iūgamus nos arbori vite in me dio padisi exñti: cruci videl; saluatoris: ac virgini marie. Qm̄ lignū vite est his q̄ apphenderūt eā ꝛ qui timēt eā bt̄i ꝓuer.3. Alioquī erim⁹ arbores autūnales eradicate ꝛ bis mortue. vt dr̄ in ep̄la iude. digni sc; morte. Juxta thema. Oīs arbor.

¶ Pro fundamēto mouet questio An in oī actu deliberato sit boitas vl̄ malicia moral: vel possit eē aliqs actus neut: Rñdet boñ.41.di.2. Sz cū sint multi actus q̄ nō semp referūtur in deū nec actualit nec virtualit q̄ insup nullā h̄nt inordinatōe; in se tales p̄nt eē neutri ita q̄ nec sit boni nec mali moralit. Et q̄uis bonitas ꝛ malicia sint p̄uatiue opposita ꝛ videātur se h̄re vt ꝯdictoria in sub iecto apto nato: nō tñ opz q̄ realiter respectu oīs act⁹ deliberati hec duo sc; bonitas ꝛ malicia moralis sint ꝯdictoria. Nullus enī mirari dz si ples dānant. dr̄ enī extra de lite nō contestata. ꝛ de dolo ꝛ cōtumacia ca.2. in glo. ber. Sex modi ponūtur ꝯtumacie. quoꝝ vnus est qñ citatus corā iudice nō vult ꝯparere vel sniē

iudicis obtēperāre. Et.ff. d penis.l. relegati vř φ ɔtumacia penā accumulat. Quid ğ mirū si hui⁹ tp̄is infelices xp̄iani peste/clade/ guerra/ p̄dicationib⁹ ⁊ inspirationib⁹ a deo citati nolētes p pn̄iaȝ corā eo ɔparē nec eius volūtati obtēperans excōicētur. Ad vos īdurati corde sit v̄bū hoc ⁊ resipiscite fraudes ludos extortōes luxurias ac spurcitias v̄ras amittite alioquī. Dīs arta ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima de arbor̄ fructificatione.
Scōa de īfructuosor̄ ɔcrematiōe.

¶ Quo ad primā partē nota: φ sub tipo arboris euangeliū sacrū nobis de pctōribus hoībus ꝓponiř vt sic citius fructificēt. Et tria dicit oīm fortitudine digna:

Primū est culpa inexcusabilis.
Scōm est sentētia ineuitabilis
Tertiū est punitio irreuocabilis

Quo ad primū nota illud Luce .iȝ. Arborē fici hēbat quidā plātatā in vinea sua ⁊ venit querens fructū in illa ⁊ nō inuenit. dt autē ad cultorē vinee. Ecce āni tres sunt ex q̄ venio querēs ī fructū ficlnea hac ⁊ nō īuenio vt q̄d terrā occupat succīde illā Ac ille rn̄dens dt. dn̄e dimitte illā ⁊ hoc āno vsq̧ dū fodiā circa illam ⁊ mittā stercora ⁊ siquidē fructū fecerit: sinaūt in futur̄ succīdes illam. Audite hoc ppl̄i īdurati: gēs infructuosa viri duri ceruicis si dānemī si nō fructificel̄ de deo nō ɔq̄ramī. tres ānos hūistis in fructu faciēdo ⁊ ex abundāti.4.vobis cōcediř rogatu cultoris vinee. Arbor fici hec q̄libet ē ꝑsona siue cītas vinea xp̄ianitas. Dn̄s ficulnee deus est cultor vinee xp̄s. venit aūt dn̄s vinee.s.de⁹ p suā sapiētiā querēs fructū bonor̄ oper̄ nec v̄bor̄ folia nec vmbraticā hōestatē īuenit ⁊ ait ad cultorē vinee i.xp̄m. Ecce āni tres sūt ⁊c. Tres āni isti sunt tres etates.s.puerilis etas/adolescētia/⁊ iuuēt⁹. In q̄bus nil boni fecimus: puerilis eñi vsq̧ ad.12.vel.14.ānuȝ ignorātia ac defectibus innumērabilib⁹ ē cōsūpta. Testimoniū ferāt īpudicitie ɔmisse in fratrib⁹ ⁊ sororibus cum puellis ⁊ pueri eiusdem sexus: nec non iuramēta ⁊ ꝑiuria in illa etate ɔmissa adolescētia q̄ȝ ꝓ dolor pudor q̄ dei dō debebat explicari exposita fuit luxuriis ludis rixis fraudib⁹ ac latrociniis: iuuētus v̄o multis grauiorib⁹ pctīs vtpote ebrietatib⁹ vsuris adulteriis verberationib⁹ ac extorsiōib⁹ īnūerisq̧ viciis. Quart⁹ ānus rogatu cultoris vinee adhuc ɔceditur hoc ē modicū tp̄s adhuc viuēdi p merita saluatoris crucifixi: vt bn̄ operemur nobis ɔcediř intrauit eñi in ip̄m celum vt appereret vultui dei ad interpellandū ꝓ nobis hic aūt ān⁹.i.residuum nobis vite ɔceditur nō q̄n deus videat vitā nrām detestabilē sibi displicentē ɔscriptū sit. Omīa nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹ hebre.4. Nec q̄n bn̄ posset nos pūire: ⁊ q̄n pctā nostra sibi displiceāt cū scriptū sit sapieñ.14. Odibilis est deo īpius ⁊ īpietas eius. Sȝ sola mīa nos expectat de⁹ eñi patiēter agit nolens aliquē nr̄ȝ perire vt dr.2.pe. Sȝ certe ait greg. Eos q̄s diuti⁹ tollerat n̄ cōuersos acrius dānat. In hoc autē āno fit ɔfossio circa arborē ⁊ mittūtur stercora hac fit cū mīsricors de⁹ mēti īgerit mortis ɔsūmatōnē ⁊ peccati ɔfusionē q̄ mēs nisi tūc fructificet erit inexcusabil: nec de deo cōq̄ri poterit: qn̄ eā expectauit. Sȝ ꝓ dolor nūc de pctōribus pōt dici illō ysa.28. Manda remanda expecta ⁊ reexpecta modicū ibi modicū ibi donec ɔterātur ⁊ illaq̄anř ¶ Pro scōa

huiꝰ ꝑtis vez ꝙ sentētia sit ineuitabi
lis ḋz luc.3.securis ad radicē arbo-
ris posita ē deꝰ enī sꝗt.2.pe.angelis
peccātibus nō pepcit. Sed īferni de
traxit eos q̄to minꝰ supple pcet hōi
impio in virtute ait sctūs Boñ.di.
6.2. Credo ꝙ qꝛ stipēdiū mōstratuz
dīne iustitie in āgelo nobilissimo et
hoīe pr̄io appōit nobis deꝰ vt cogno
scamꝰ q̄ arduū q̄ꝙ horrendū sit in
cidere in manꝰ dei viuētis: dic.3.no
tatur math.21. vbi saluatoꝛ querēs
fructū in ficulnea ꝛ solū folia inue
niēs maledicēs ei dicēs. Ex te nūq̄
fructꝰ nascat. O verbū durū ꝛ omī
formidine plenū. Erigātur ocli ꝛ in
mediū deducātur oēs ꝛ singuli qt-
quot fuerūt ante vos interrogētur si
nūc meritorie q̄spiā aget possit. Rñ
dit ꝑ eis sap.eccle. mortui nihil no-
uerūt āpliꝰ meritoriū.s. ad salutem
mortuo enī hoīe ipso nō erit āplius
spes. Expgiscimī eya singuli ꝛ duz
tps hētis operemur bonū nō cibū qui
ꝑit: sz q̄ ꝑmanet in vitā eternā fructi
ficate dico de ꝯsciā ꝓuidete terrā n̄
inaniter occupate. Qm̄ oīs arboꝛ q̄
n̄ facit bonū fructū excidet. ¶ Pro
scd̄o pr̄icipali corda filioꝝ hoīm im
plētur malitia ꝛ ꝯtēptu: pꝰ hec autē
adiferos deducētur viso ꝙ q̄libet dz
formidare alioqui manet inexcusa-
bilis pena q̄ euitari nō p̄t vidēdū est
nūc q̄liter talis īfructuosus puniet

Primo quomodo excidetur
Secundo quomodo in ignez mittet

Pr̄io excidūtur ꝑ mortē corꝑalē: q̄
mors q̄lr qñ ꝛ vbi futura sit ignora
tur eccle.9. Nescit hō finē suū: sz si
cut pisces capiunt hamo ꝛ aues la-
q̄o: sic pctōres in tpe malo. Et q̄s ē
q̄ dicere possit q̄li morte puniet qñ vl
vbi. O deus ꝛ q̄s enarrare sufficeret
modos q̄bꝰ moriūtur hoīes. Alii in
agro/alii in domo/alii ī ecclia/alii ī
vico/alii ī aq̄/alii ī igne/alii seip̄os
suspendūt/alii se submergūt/alii in
toxicant/alii fulgure pcutiuntur.
Mors ait seneca ꝛ pꝰeū vt ait ber
nar.ī meditatiōibꝰ vbiq; te expectat
tu q̄z si sapiēs fueris eā vbiq; expe
ctabis. Scd̄o excidūt mali ꝛ spoliā
tur māibꝰ oībus bonis tꝑalibus cor
poralibꝰ ac spūalibꝰ.1.regū.15. ḋt
pinguissimꝰ agag siccine sepat amara
mors luc.19. Omni hn̄ti dabit ꝛ qui
hz supple spirituale bonū qd̄ hz: vel
habere videt. auferet ab eo de tali-
bus dicit p̄s. mors pctōꝝ pessima.

Praua in priuatione bonoꝝ tꝑaliū
Peioꝛ in priuatione bonoꝝ spūaliū
Pessima ī ꝑuatiōe bonoꝝ eternalium

Hic libz videre si ī mortis articulo
possit q̄s penitere. Certū ē ꝙ aīa se-
ꝑata a corꝑe āplius nō ē viatrix ꝛ ꝑ
ꝯñs cū sit in ťīo nec bñ nec male a
gere pōt. Añ aūt instās q̄ꝙdiu vtitur
libero arbitrio penitē pōt ꝛ delinq̄re
Sz cū passiones vehemētes sepenu
mero iudiciū rōnis tollerat ī tali ar
ticulo vix aut nūq̄ fit dign̄ penitētia
de pe.di.7.c. Nullꝰ rctē scribit q̄ cū
morbꝰ vrget: ꝛ pēa currit vix digne
pēitebit ḋt Boñ.17.di.4.q.2. ꝙ sicē
iustificatio nō ē volētis sic ēt nō dat
deꝰ nisi volēti verū est ꝛ adhuc voire
ꝛ encoire gallice req̄ritur ꝙ sit in
tali statu ꝙ possit ꝯsentire ꝛ dissen-
tire. Sz mirū videt hoc posse fore ī
aliq̄ posito in extremis ꝑꝑ doloꝝ ꝛ
infirmitatū vehemētiā nisi spēali gr̄a
visitet. Tūc de talibꝰ miseris pctōri-
bus poterit dicē creatoꝛ illō deutro.
3. vbi sūt dii in q̄bus hēbant fiduciaz

Tertio excidūt mala arboꝝ ꝯsortio
ꝑsa. In tra sctōꝝum iniq̄ gessit
Tollat ipiꝰ ne videat gl'iaz dī disce
dite ame opari iniq̄tatē n̄ noui vos ano
ticia ꝓbatōis math.7.2.q.3.c. nihil
ḋt aug. nihil ē ꝙ tm̄ hō tunē debeat

ꝙ separi a corpe xp̄i q̄ eñi nō ē ī cor
pe xp̄i nō vegetaꝛ a corpe xp̄i nō so
lū autē ī ptīt mali nūc excidūt. Sʒ
etiā in ignē mittētur de hac missione
scribit apo. 14. vbi sic dr. Si q̄s a
dorauerit bestiā ꝛ ymaginē eius et
caracterē in frōte sua aut in manu
sua. hic bibet de vino ire dei qd est
mixtū mero in calice ire ipius ꝛ cru
ciabit igne ꝛ sulphure in cōspectu
angelorū scōꝝ ꝛ añ ꝯspectuʒ agni
ꝛ fum⁹ tormētoꝝ eoꝝ ascēdet in se
cula scloꝝ. nec hēbunt requiem die ac
nocte q̄ adorauerit bestiāꝛ ymaginē
eius. In q̄bus v̄bis. tria notanꝛ de
penis damnatorum.

Primuʒ est de doloribus mētalibus
Secunduʒ est de penis corporalib⁹
Tertium de tormētis eternalibus
De p̄io nūc dicet qd includit tria
Prim offensionē — Primū ꝙ offē
Scdʒ ꝯmēsuratōeʒ — sio notat cuʒ
Tertium punitōnē — dr. Si q̄s ado
rauerit bestiā. vbi aduertēdū ꝙ ī ꝓ
posito bestia est dyabol⁹: ymago be
stie vir ꝑuersus d̄ hac bestia eze. 39.
feris auib⁹ oīq3 volatilitꝛ bestiis ter
re dedi te ad deuorādū quo ꝯ orabat
ps. Ne tradas bestiis aīas ꝛc. de y
magine vo tali eze. 7. ymagines ab
hominationū suaꝝ ꝛ simulachrorūʒ
fecerūt certe ē ꝙ ver⁹ fili⁹ gerit yma
ginē p̄ris de obduratꝭ pctōrib⁹ dr io
hā. 8. vos ex p̄re diabolo estis. Ado
rat eñi q̄s hāc bestiā vel ei⁹ ymagiēʒ
q̄ pctm̄ mortale ꝯmittit. Qui eñi fa
cit pctm̄ seru⁹ ē pctī vñ ꝛ auaritia di
cit ydoloꝝ seruit⁹. Caracterē aūt ī
frōte vel ī manu suscipit: q̄ pctm̄ cor
de vel volūtate aut ope ꝑpetrat. Ca
racter dr signū seu silitudo dr autēʒ
dyabolo sap. imitātur eū oēs q̄
sūt ei⁹. Et q̄s scit ꝙ pctā ore corde ꝛ
ope ꝯplēt. Cōprehēderūt me ait ps.
iniq̄tates mee: ꝛ n̄ potui vt viderē ꝛc.

Et iteꝝ mltiplicate sūt sup capil ꝛc.
Scdo aūt subdit ꝑūitio taliū. Cuʒ
dr hic bibe de vino ire dei: qd aūt vt
q̄le sit illud vinū eoꝝ deut. 32. dr fel
draconū vinū eoꝝ vua eoꝝ vua felt
ꝛ de suburbanis gomorre hic nota
exēplū si velis de magistro odone dā
nato viso q̄ p̄io iubebat bibere dice
bat maledicta culpa ꝛ oīs ꝯplacen
tia. Scdo maledicta sit mecū omis
creatura. 3. maledict⁹ sit ipe deus ꝛ
dt lucifer hoc ē vinū meū ꝛ inetnuʒ
bibet. Audite pctōres gustetis būvo
luptates mūdanas gallice humes
bié desplaisāces: q2 postmodū de a
lio vino bibeti. Nō ꝙ ꝯgrue pēa in
ferni vino ꝯpat vinū eñi cū bibitur
ad īteriora trāsit. Sic spūalis dolor
a dīna ira ī mētē hōis dānati īfun
dit vt nihil mēte videre nihil cogitaꝛ
ad aliq̄d oīno affici pōt nisi ꝙ sit illi
ad cruciatū. Scdo eñi addit ꝯmēsu
ratio ꝭm eñi mēsurā culpe dʒ eē mē
sura pene. Q2 ꝭm quātitatē delicti
erit ꝛ plangarū mod⁹. Et apoc. 18.
Quātū glorificauit se ī delicijs tm̄
date illi tormētū. Propterea subditur
ī calice ire ipi⁹. Calix nēpe dei mē
sura discretiōis iudicij ē ꝙ de⁹ ꝭm
mēsurā sui iudicij pctōres ī hoc mū
do peccare: ꝛ ꝙ eos ietnū punit ꝭm
mēsurā pctī sic ysa. 27. Scriptū est
ī mēsura ꝯ mensurā cū adiecta fuit
radicabit q̄si teneat de⁹ ī manu sua
mēsurā hāc: ꝑmissiueq3 pctōri dicet
mitte ī hūc caliceʒ q̄cq̄d tibi placet
hōicidia innocētū oppssiōes viduaꝝ
vsuras/rapinas/sodomias/luxuri
as. īple mēsurā iniq̄tatū: adde furta
falsas excusatiōes blasphemias iniu
rias falsa testimonia ꝑiuria mendatia
Cōple mēsurā dīne punitiōis q2 vt
dr deut. 25. ꝭm mensurā delicti ꝛc.
Ecce hōi pctōri euenit sic porco qm̄
ad suas expēsas īpinguat vinū eñi

delectatiōis causatiuū quod ē merū
τ punitionis sceleꝝ qđ ē fetulētum:
mixtū ē ī calice in mēsura vini iudi
cii de hoc ps. Calix ī manu dñi vini
meri plen⁹ mixto: q₂ videt dñs sua
iustitia punitionē amarissimā misce
bit culpis ḡuissimis videlꝫ igr̄ quem
fructuꝫ facitis iuxta thema qđ fuit
alegatū Dis arbor τc.

¶ Sermo scđs

Omnis arbor q̄ non facit
fructū bonū: excidet̄ τ in
ignē mittet̄ math. 7. τ in
euāgelio hodierno. video
hoies sicut arbores marc. 8. Qual̄
d₃ eē vita boni xp̄iani in ꝟdo p̄ssūp
to scribit̄ vbi figurat̄ nā hūana seu
hō et quātū ad sui p̄miam ꝭminatio-
nē τ quātū ei⁹ opationeꝫ. Arbores
eñi plātant̄ vt fructificēt τ fructuꝫ
bonū afferāt Jere. 2. Plātaui vineā
meā electā τ ysa. 5. expectaui vt fa-
ceret vuas: fecit aūt labruscas. Pr̄
aūt celestis naturā hūanā plātauit
ī orto padisi ꝭrestris gen. 2. plātaue-
rat aūt de⁹ padisū voluptatꝭ a p̄nci-
pio: in q̄ posuit hoiem: q̄n formaue-
rat vt oparetur τ custodiret illū Sꝫ
ꝓtholor ꝯtigit de duab⁹ p̄mis ꝓso-
nis hūane natur̄ ꝙ iudas ca. vnico
in canonica ait. Arbores autūpna-
les īfructuose bis mortue eradicate
fructiferi maris despumantes suas
ꝯfusiōes sidera errātia q̄bus ꝓcel-
la tenebrarū ꝯs̄uata ē īetnū τ data
fuissꝫ nisi celestis agricola remediū
apposuissꝫ. Sꝫ vidēs toti⁹ hūane na
tur̄ ruinā d₂ eccl. 24. Ego q̄si fluui⁹
dorix rigabo ortū meū plātationis
τc. hoc ē gr̄aꝫ meā dabo d₂ fili⁹ dei
dorix eñi int̄ptat̄ ḡratiōis medica
mētū τ nō solū has arbores siccas
τ mortuas irrigare voluit: sꝫ etiā se
metip̄m tāq̄ surculū trunco nature
hūane vt viuificaret̄: īferre voluit.

vñ τ ꝯgrue figurat̄ p ramum oliue
quē virētib⁹ foliis detulit colūba ad
noe vt d₂ gen. 8. hec colūba ꝟgo est
maria veni ait cāti. 5. aīa mea colū
bo mea. Ram⁹ aūt oliue xp̄s ē. Oleū
eñi effusū nomē tuū cāti. 1. Ego ait
ps. in ei⁹ ꝑsona sicut oliua fructifi-
caui ī domo dñi. Suscipite h⁹ ī mā
suetudīe īsitū ꝟbū iaco. 1. hoc ē bñfi
ciū īcarnatiōis ꝓ aīaꝝ vr̄aꝝ salute
īpensū q̄ q̄dē a deo platate τ create
fuer̄t r̄cognoscite hoc suadebat ysa.
6. q̄ de se τ de oībus saluari cupien
tib⁹ asserebat miꝫatiōnū dñi recorda
bor laudē dñi dicā: ꝓ oīb⁹ q̄ retribu
it m̄ dñs h⁹ suadebat ps. Cor meuꝫ
loq̄tur potētias dñi τc. hoc suadebat
aug. li. ꝯ hereses in ꝑsona dñi loq̄ns
O hō inq̄t cogita q̄lia τ quāta ꝓ te
feci cū nō eēs creaui te cū oberrares
q̄siui te carnē sūpsi ꝓ te hūeris me-
is portaui te τc. tū tu diuideris a me
Quid aūt faciendū sit de xp̄o dimit
tētib⁹ d₂ Jo. 15. Mittet̄ foras sicut
palmes τ arescet τ colligēt eū τ in
ignē mittēt τ ardet viso ꝙ hoies sūt
sicut arbores q̄ꝛtū ad sui creationeꝫ
seu plātationē ostēdēdū ē ꝙ etiā di-
cūt̄ sicut arbores q̄ꝛtū ad opationeꝫ
Certū ē eñi ꝙ arbor neq̄t fructuꝫ fa
cere sine bñficio sol̄ τ lune ministrat
eñi sol calorē τ lūa hūorē q̄ꝝ ꝟtute
arbores ī ramis ꝓducūt folia flores
τ fruct⁹. Sic certe lꝫ xp̄iani q̄uis fō
te baptismatꝭ r̄gnāti fructū tū facer̄
neq̄m⁹ nisi nobis a sole xp̄o aīmistret
calor gr̄e seu caritatꝭ τ a lūa ꝟgie m̄a
hūor miēr pietatꝭ vñ ī figura ioseph
q̄ d₂ auct⁹ dei ē xp̄ian⁹ volēs augē
meritū xp̄i crucifixi ꝟgis m̄ris cu
pit opari de plētudīe eñi vtusq₃ oēs
accepim⁹ h⁹ ḡ sol̄ τ lūe suscipiam⁹
īfluētiā vt fructū bonū faciam⁹. Cū
arbor mala sit īfructuosa hō pctōr vl̄
ocios⁹ dēat ī ignē mitti merito q̄rit̄

An tot⁹ hõ vel sola volũtas punieṫ
sic ipi⁹ volũtatꝗ ꝓpũ ẽ pũiri dt boñ.
di.41. ꝙ pena duo dicit scilicet
Ultionẽ　　Inquantũ vltio ꝓpe
Et passionẽ　　hꝫ opari ad volũtatẽ
de⁹cũ nõ vlcisciṫ de mãu vel de pe
de vel alia potẽtia sẽsitiua. Sꝫ devo
lũtate deliberata nõ solũ ipam affli
gẽdo in se sꝫ etiã in cetis potẽtiis: ⁊
in mẽbris corpis ĩ qb⁹ ipa cupiebat
delectari. inq̄tũ aũt pẽa passio ẽ. vt
sit pẽa plẽa seu pugnitio oportet ꝙ
sit passio ledẽs. passio affligẽs ⁊ pas
sio displicẽs. Et sic pena q̄ pfecte et
plene facit hoiem miseꝝ. respicit vo
lũtatẽ rõe sue ꝯplectiui. Nemo eniꝫ
miser est vt dt aug. solũ ex hoc ꝙ pa
tiṫ sꝫ solũ ex hoc ꝙ patiṫ ⁊ sic se pa
ti ⁊ nõ vult se pati hoc q̄dẽ patiṫ se-
cundũ aũt ꝙ passio tenet se in rõne
pene. ꝓut dr passio ledẽs vł affligẽs
nec ẽ nata eẽ de pria ꝯditione natuṫ
sic nõ tm̃ respicit volũtatẽ sꝫ oẽs po
tẽtias aie oia mẽbra corpis nõ tñ re
spicit illa sine volũtate. qꝛ ĩ nulo pt
eẽ pẽa vt ẽ punitio nisi in q̄ ẽ rõalis
volũtas vñ bruta quãuis patiãṫ nõ
tñ puniũṫ null⁹ mireṫ si plures dã-
nenṫ dicebaṫ ꝑ mõe p̄cedẽti ꝙ ꝯtuma
tia penã accumulat. Rñdebit q̄dẽ si
aliqñ ꝯtumax punit⁹ vel dãnat⁹ fu
it nõ videṫ ꝙ ois sꝫ audiat talis q̄d
dicaṫ de legib⁹. l. Si imperiał ma-
iestas cãm cognouerit ⁊ examinaue
rit ⁊ ptib⁹ illis iudex ꝯstitut⁹ sniãꝫ
dixerit oino iudices q̄ sub nr̃o ĩpio
sũt sciãt hoc eẽ legẽ nõ solũ illi cau
se ꝓquo ꝓducta sꝫ ⁊ oĩb⁹ silib⁹. i.
q̄3. q. vltia ca. vltio in fine dr ꝙ pe-
na vni⁹ ẽ met⁹ multorũ. Audite hoc
q̄ pctis dediti estis de⁹ luciferũ iudi
cauit pp supbiã adã pp inobediẽtiã
sodõam pp luxuriã. diuitẽ epulonez
pp auaritiã: blaphemã lapidari fecit
pp blapheiam coligẽtẽ ligñ ĩ sabbato
ꝓpter sabbati violationẽ q̄d fiet mo
dernis pctõrib⁹ peiora cõmittẽtibus
Nõ sco. 22. di. 2. dicentẽ pctm̃ ade ñ
fuisse grauissimũ. Amen dico vobis
(Lu. 13.) qꝛ nisi pniam egeritꝭ ⁊c.
O pctõres hoc aiaduertite bonũ fa
cite qꝛ oĩs arbor ⁊c. Erũt due ptes
Pria de bonaꝝ arboꝝ fructificatõe
scda de arboris ĩfructuose crematõe
Uiso ꝙ si nõ fructificem⁹ ĩexcusa-
biles sum⁹. Restat dicẽ quẽ fructũ
ferre debem⁹ Dr̃ ei ꝓuer. 2. Fruct⁹
iusti lignũ vite. ⁊. 13. De fructu oris
sui satiabiṫ hõ bon⁹ ⁊c. Uñ de pe.
di. 5. ca. ꝯsideret dr̃ devolẽte ad deũ
redire q̄rat dignos fruct⁹ pnĩe. sũt
enĩ digni fruct⁹ virtutũ: fructus q̄
nõ sufficiũt penitẽtib⁹. pnĩa eĩ gra
uiores expostulat. Nota ğ ꝙ opatio
nr̃a ad fructus dꝫ hr̃e. 3. ꝯditiones
Prĩo dꝫ esse recta p intẽtionẽ.
Scdo sapida per deuotionẽ
Tertio honesta per cõuersationẽ
Fructus enĩ q̄ nõ est purus sapid⁹
⁊ mũdus placẽ nunq̄ pt. sic pt ĩtel
ligi qd dr̃ ephe. 5. Fructus eĩ lucis
est in oĩ bonitate iusticia ⁊ veritate.
Ꝟitas dat puritatẽ: bonitas saporẽꝫ
iusticia honestatẽ. Nulla enĩ comme-
stio ẽ grata si ñ sit mũda: sic nec ea
q̄ facimus nisi ꝓpter deũ faciamus
De sic aũt faciente ꝓpter deũ diciṫ
ꝓuer. 3. Primi ⁊ purissimi fructus
eius. Uidemus enĩ fructus puros
magis appeti: Penitẽtia ergo q̄ in
iuuẽtute est primus fructus: purissi
mus aũt qñ nõ fit cã breuitatis vel
cõmoditatis: sed intuitu diuini amo
ris ⁊ ꝓprie salutis. Scdo operatio
nr̃a dꝫ esse deuota cũ magno deside
rio facta: qm̃ nõ placet fructus nisi
sapidus. sic nec deo placet lente vel
tepide virtuosa opa agere: pctã dete
rere: ꝯfessionẽ facere: elemosinã lar-
giri: ieiunare: ⁊ alia bona agere.

Talibus lētis dr. apoc. 3. Qr tepi-
dus es incipiā te euomerē ex ore meo
ītellige rq̄ semel euomitur nūq̄ in-
corporatur. Pōdera h̄ q̄m talia ope
ra sūt ī pctō faciētes aūt cū magno
desiderio opus suū dat ei saporē de
sic faciēte pōt dici illō cāticoꝝ. Fru
ctus eius dulcis gutturi meo. Ter
tio opatio dꝫ esse honesta. Nō enim
sufficit ꝙ sit pura ac integra ꝑ ꝯsciē
tie puritatē nisi etiā sit honesta exte
rius ꝑ totius scandali amonitionē
ꝛ oīs occasionis male declinationē
Scđe ad thesa. ab omi spē mala ab
sciētie vos vñ aug. ꝛ hēt. 2. q. 3. c. Nō
sunt audiēdi siue viri siue mulieres
qui q̄n reprehendūtur in aliq̄ negli-
gentia ꝑ quē fit vt in malā suspitio-
nem dicant corā deo sufficere ꝯscien
tiā crudeliter ꝯtēptores cū occidant
eorū aīas. Seq̄tur paulo post nobis
necessaria est vita nostra aliis fama
nr̄a dic si autē fructificāte dici pōt
ꝛ eccle. 4. Flores mei fructus hono
ris ꝛ honestatis. Pōdera hic de scā
dalis de gestibus de nutib9 oculorū
ac aliorū mēbrorū de societatib9 or-
namētis capitis ac mamillarū de cō
cupiscētib9 apetētibus ꝯcupisci. Et
quis habet oīa nō velit ex se vꝫ ꝙ
alii sui occasione peccēt nihilomin9
sine dubitat occasione sui ornat9 vel
societatis multa mala ꝯmitti dꝫ ī tali
casu dare remediū de illis vo q̄ faci
unt fructū purū sapidū ꝛ honestum
dr sap. 4. bonorū operuꝫ gloriosus ē
fructus. Sꝫ nūc q̄s est in q̄cunq̄ sta
tu seclari vel regulari eccle. vel lai
cali in q̄cunq̄ sexu q̄ sic fructificꝫ q̄
bōa opa de gn̄e faciat ꝛ cū magno d
siderio ꝛ sine scādēdo sap. 4. fruct9
eorū inutilis q̄ ad opa tepida supple
q̄ d gn̄e suo sūt moralia ī q̄bꝫ se9 re ꝑ
c dolor occupat tota vita xp̄ianorū q̄
bus dicit apo. rom. 6. Quē fructū
hūistis tūc in illis in q̄bus erubesci
tis nūc. O miseri xp̄iani vitā vrām
īspicite exēplariter q̄d fiet arborib9
in fructuosis .i. vobis qr oīs arbor
q̄ nō facit fructū bonū ꝛc. Quo ad
scđm p̄ncipale merito q̄ diu durat
tp̄s fructuose opādū ē alioquī ꝯuer
tētur in infernū oēs gētes q̄ obliuis
cūtur deū viso aūt in p̄cedenti s̄mo
ne de punitiōe mētali qua puniūtur
dānati eternalr̄ dicendū est ꝯseq̄n-
ter de pena corꝑali ac illi9 pene du
ratione ꝑpetua ꝛ eternali. Pro pr̄io
dr in auctoritate s. Jo. apoc. 14. ser-
mone p̄cedēti posita. Cruciabuntur
igne ꝛ sulphure. gloria eñi aīe btōꝝ
redūdabit in corꝑe ꝛ silr̄ ꝛ dānato-
rū pena pr̄icipaliter erit in aīo. Se-
cūdario in corꝑe ī quolibꝫ aūt pctō
duo sūt. Ardor seu ꝯcupiecētia faci
endi ꝓpriā voluntatē. Et delectatio
seu ꝯplacētia adīplēdo ipam volūta
tē. Prīm pōitur in igne de hoc p̄s.
Scđm in sulphure pluet sup eos la-
q̄os ignis sulphur ꝛ sp̄s ꝓcellaruꝫ
pars ꝛc. O deus etne si hec fuit p̄s
q̄d totū libēter hic inq̄rerē si aīe af-
fligētur in igne corꝑeo dicendū s̄m
sco. di. 46. ꝙ sic tanq̄ instrumento
dīne iustitie. Prīo detētione diffini-
tiua. 2. detētōne intellectiua. 3. iuxta
q̄nādā scotereūl affligūtur rōe colli
gationis cū igne vtsicut dīna potē
tia aīaꝫ corpori alligari potuit ad vi
tam influendā. Sic ꝛ eadē aligatio-
ne poterit cū igne ad pn̄iam ipsius
ignis suscipiendā. Scđo merito du
bitabit An ille ignis agat in corꝑa
dānatorū actionē reali vel materia-
le aut solū reali intētōnali rñdet sco
tus loco p̄fato ꝙ actio ignis realis
intētionalis sufficit ad causandū do
lorem vehemētissimū sine actiōe rea
li materiali. Et ꝓbat illō ēꝙ sic solū
aget ignis in corꝑa qr hec affligeret

non cõsumet: poterũtq corpa dãna-
torum simul pati ab igne τ a frigo
re quia spẽs ꝯtrariorũ nõ sunt ꝯrie
posset etiã dici ꝙ ignis aget actionẽ
reali materiali τ tũc deus cõcurret
cũ igne ad affligendũ nõ ad ꝯsumẽ
dũ. O deus τ q̃s ex vobis dicit ysa
ias habitarẽ poterit cũ ardoribꝰ sem
piternis. Tũc dicẽt dãpnati infru-
ctuose tñ lamẽtabilẽ illã cãtillenam
sap. 5. lassati sumꝰ in via ꝑditionis
vias difficiles ãbulamꝰ viã dñi non
cognouimꝰ q̃d nobis profuit suꝑbia
q̃d diuitiaruꝫ iactãtia cõtulit nobis
transierũt hec oĩa velud vmbra: tũc
sicut ex ꝯtemptu dĩ peccauerũt sper
nendo dulcissimi iesu ꝯsilia angeloꝝ
sctõrũ τ añ ꝯspctũ agni: viuãt autẽ
iusti: dãnati in speculo eťno ẽm Bo
naueñ. nũc τ post iudiciũ ad augmẽ
tũ glĩe ipoꝝum τ ꝯuersionẽ diũe iu
sticie: τ tũc letabitur iustus cũ vide
rit vindictã suꝑ dãnatos excecutaꝫ
τ seq̃tur lauabit manus suas in sã
guine pctõris vcꝫ pugniti τ tũc dã
nati videntes pauꝑes soluatos dicẽt
hi sũt q̃s aliq̃ñ hũimꝰ ĩ derisũ τ in
similitudinẽ impropꝛii τ vitã illoꝝ
estimabamꝰ infameꝫ: τ finẽ illorũ si
ne honore. O deus eťne q̃ta ꝯfusio
erit tũc affligẽtẽ cũ hac societate ma
lorũ dãnatorũ: sicut τ beati letabũt
Ex societate alioꝝ sctõrũ. Sed que
ro q̃tum durabit pẽa hec corꝑalis τ
dãnatoꝝ associatio seq̃tur in apoc̃. τ
fumꝰ illorũ tormẽtorũ ascendet ĩ se-
cula sclorũ τ nõ habebũt requiẽ die
ac nocte. Tũc q̃rent hoĩes mortẽ si-
cut dĩ in apo. 6. τ mors effugiet ab
eis. O mors inq̃t aug. q̃ dulcis eẽs
tũc q̃bus amara fuisti. Audite nũc
ĩdurati corde venient dies: venient cer
te tẽpa inq̃bus vos penitebit ꝓpter
culpã τ pctã q̃ nũc agitis. Sed cur
punietur eťnaliter ꝙ ꝯmissuꝫ est tꝑa
li τ rñdet magister petrꝰ aureoli di.
4. 4. Q̃ꝛ priuatio mẽsuratẽ ẽm ha-
bitũ τ q̃ꝛ pctm̃ mortale ꝑuauit quo
mẽ fiissent eternalr̃ in glĩa vel actum
meritoriũ: ideo tale pctm̃ eternaliter
merito punitẽ. Audite hoc mundani
audite hoc pctõres q̃ꝛ oĩs arbor q̃ nõ
facit fructũ bonũ excidetẽ τ in ignẽ
mittetẽ τ sic ẽ finis: si p̃ria ꝑs huiꝰ
ẽmõis nõ placꝫ dic ꝙ bonos fructꝰ
q̃s debet aĩa facere: est pnĩa de qua
dñica. 10. facite dignos fructꝰ peni
tẽtie Mathei. 3. τ Luce. 13.

¶ Dñica octaua

REdde rationẽ vilicatiõis tue iam enĩ nõ poteris vi
licare luce. 6. τ in euãge
lio. Oẽs nos astabimus
añ tribunal xp̃i vt recipiat vnusq̃sq
ꝓpria corꝑis ꝓut gessit in corꝑe siue
bonũ siue maluꝫ. 2. cor. 5. Ad indu
ratos pctõres vt ꝯterãtur tepidos vt
ad bñ agẽdũ excitẽtur verba sũt ista
vbi duo notantur
Primum tremenda comparitio
Scdm ponderenda retributio
quo ad priꝫ q̃ꝛ filiꝰ iudicarẽ ẽ q̃ dñiũ
τ auctãtẽ suꝑ iudicãdos hẽt. Snĩa
eĩ a ñ suo iudice lata nullã optiet fir
mitatẽ extra d̃ clericis. c. ac clerici.
Et de ꝯsuetudine ad nrãm audãtiã
cũ glosa. Et. C. si a nõ ꝯpetẽti iudi
ce. l. 2. xp̃o aũt inq̃tũ iudex iure cre
ationis dñiũ hꝫ in hõie τ inq̃tũ hõ
iure redẽptionis velimꝰ nolimꝰ corã
eo tanq̃ corã iudice nr̃o oꝫ ꝯparere
nedũ in fine seculi. Sꝫ ẽt in puncto
mortis ꝓpterea Jo. 15. dĩ dedit ei po
testatẽ iudiciũ facere q̃ꝛ filiꝰ hoĩs ẽ
Et cã tua q̃si impii iudicata est ꝓp
terea cãm iudiciũ q̃ꝛ recipies. Quid
aũt ĩ hora mortis ac die iudicii mihi
pctõres faciãt math. 24. dĩ plãgent
se oẽs tribus terre. Oñdet enĩ dñs ĩ

morte ait lotharíꝰ ī libro de miseria
ꝯditionis hūane tūc plagas ⁊ hoc
vt appat eorū dānatio iusta q̄ tātam
mīam ꝯtempserūt. O indurati ī(n)q(ui)et
xp̄s vbi meritum passionis mee. O
paupercula aīa nuda eras ⁊ ego pro
priis indumentis cooperui te per mō
tes ⁊ siluas quesiui te propriis hūe-
ris meis portaui te/laboraui/sudaui
esuriui/siui/caput meū spinis obie
ci latus lācea pforaui: videte manꝰ
meas ⁊/pedes meos. q̄d faciet tunc
virga deserti inq̄t grego. in omel. vbi
ꝯcutiet cedrꝰ padisi. Quid faciet tm̄
agnꝰ vbi aries tremet. Si iustꝰ vix
saluabit ipiꝰ vbi pebit. Certe dt ber.
in eplā ad fr̄s de mōte dei plꝰ valebūt pura corda
q̄ astuta v̄ba ⁊ ꝯsciā bōa q̄ marsu
pia plena qñ̄dē iudex ille nec falli
tur v̄bis nec flectit dōis q̄d v̄o seq̄t
talē ꝯpitionē notat appost cū addit
vt recipiat ⁊c. dz eni pūer. 10. Opus
iusti ad vitā fructꝰ aūt ipii ad pctm̄
pōat hoc q̄s in sp̄u ad deū loq̄ns et
ei dicat. Clementissime deꝰ audi vo
cē fui tui nōne tu iustꝰ in oībꝰ opibꝰ
tuis iustꝰ cm̄ dn̄s ⁊ iusticias dilexit
Tu blasphematoribꝰ ⁊ lusoribꝰ lu-
xuriosis hōicidiis vsurariis iracūdis
iuidiosis ceterisq̄ īimicis tuis ī mi
sericordia bōa ꝯtinue largiris. nullꝰ
in hoc mūdo vt plīmū felix nisi q̄ ti
bi aduersat ī oībus. Nūq̄d ⁊ hi sih
pctō tranbūt nūq̄d tot tātisq̄ sceleri
bus ad padisū vēient absit. Nō ad-
mittit rō vt eodē solatō ꝯpēsāt dei ī
imici ⁊ eiꝰ aīci dei offēsores ⁊ vitu-
patores dei honorē nō q̄rētes ⁊ nec
ei seruiētes ⁊ dōni īimico suo seruien
tes ier. 16. ego sū dn̄s scrutās corda
⁊ pbās renes q̄ do vnicuiq̄ iuxta opa
sua iuxta viā suā ⁊ iuxta fructū ⁊c.
Quid ḡ restat nūc dū tp̄s hēmꝰ ⁊c.
videamꝰ q̄d agimꝰ qm̄ vt dz eccl. 12.
Cūcta q̄ sūt sub sole adducet dn̄s ī
iuditio ⁊ pro oī errato siue bonū ⁊c.
Submittamꝰ ad domū nostrū regē
matrē mīe virginē mariā vt nobis
īpetret regnū celeste sicut sub missa
fuit ad regē Dauid bersabee q̄ impe
trauit regnū Salomōi. 3. reg. 1. qm̄
velimus nolimꝰ ad diē mortis p̄sen
tamur in quo reddituri sumꝰ rōem.
Juxta thema reddetur rōez ⁊c.

¶ Pro fundamēto mouet questio
An in extremo mortis examine fiet
disceptatio de oībus q̄ in p̄nti seculo
fuerūt facta. Respōdet richardꝰ di-
stinctione. xlvii. q. 3. Quod in iudicio
erit disceptatio mentalis ⁊ vocalis
Prima de oībus opibus: mētalis: ⁊
vocalis. Nō solū in plurali. sz etiā
in singulari (q2 vt ait Augustinus)
.20. de. ci. ix. ca. v̄tute dīna fiet vtq̄-
cūq̄ opa sua bona vel mala cūcta i-
memoriā reuocēt ⁊ mētis ītuitu mi
ra celeritate asceruant vt accusasset
suā. sciaz atq̄ ita siml' oīs ⁊ singuli
iudicēt. Utrū autē de aliis opibꝰ
q̄ de opibꝰ mīe ibi vocalī aliq̄ disce-
ptatio sit futura. Oēs q̄ in pctā ceci
ciderūt idigni sūt mīa. iuriste aūt in
c. Si qn̄ de rescript. sup v̄bo. Rōna
lem causā mouētes difficilia q̄ inge
nio vt rōne hois ꝯsistūt. De his aūt
q̄ in pncipis volūtate ꝯsistūt. nō est
rō reddēda vt lege. 2. de ꝯscētiōibus
pncipū. ff. Mirat nullus si plures
dānent ea eni q̄ dino cultui sūt dedi
cata vsibus pphanis applicādo sa-
crilegiū cōmittitur. Un̄. C. de sacro
sanctis ecclesiis. l. sancimus vasa sa
cra vestis donaria q̄ ad dinā religi
onē sūt necessaria: ⁊ q̄ sūt iuris dini
nō hūanis nexibꝰ alligāda illud et
est textꝰ. 17. q. 4. ca. quisq̄s ⁊. ca. ne
mi ⁊. ca. ꝯstituit. Sacrilegus aūt ve
nit cōmouere puādus vt. 17. q. 4. c.
Si quis domū vbi dz donec satisfa-
ciet sciat esse cōmouere dīe priuandum

ac demõis collendis expositã nõ enim
ait Augu. mētitus est ille q̃ dicit. 2.
corinth. 3. Tēplũ dei sanctũ est quod
estis vos. Sz hoc templũ hãc yma-
ginē dei et gloriã. i. ymaginē gloriosã
Ut dicit ro. p̃mo pchdolor ↄmutaue
rũt petõres in similitudīez ymagīs
corruptibilis hõis et seruierũt creatu
ris potius q̃ creatori qui est benedi-
ctus in secta. et ps. Mutauit gliam
suã in similitudinē vituli cõmedētis
fenũ. Sed certe veniũt dies qñ de
oĩbus actis dictis et cogitatis et de
verbis occiosis. Ut. 2. 2. q. 5. c. vltīo
in fine ratio exiget exactissia. Jux-
ta qd notat in pabola hodierni euã
gelii de quo dicit in themate. Redde
rationē vilicationis tue etc. In pñti
sermõe due erũt partes
P̃ma de ecrũ que nobis pmissa sunt
formidãda ratione
Scda de bene operando in morte diffi
cili dispositione
¶ Quo ad primã nota q̃ttuor no-
bis cõmissa tanq̃ dei villicis seu re
ceptorib⁹ sup quib⁹ a nobis exiget
ratio districtissia. P̃mo enim nobis di
missa est aĩa cũ corpe. Scdo bona tē
poralia nobis dimissa cum tpe. Ter
tio grã nobis oblata est cũ. ss. mune-
re. Quarto īformatio data est cõpo-
tum visitãdi difficultate. De duobus
p̃is nũc videndũ. Pro p̃mo occurrit
illud de peni. di. 1. ca. nũquid. et sũt
verba cipriani. Qualē te iuenit dñs
cũ vocat. s. p mortē te iudicat vt sciãt
oēs ait ipe. Per pphethiã q̃ ego sum
scrutãs corda et renes. i. affectiões et
cogitatões qui do vnicuiq̃ iuxta opa
sua hui⁹mõi aũt exaiatioĩs pabola
euidenter notat Mathe. 25. vbi agi-
tur de dño q̃ dedit talēta seruis suis
Talentũ quod a dño accepim⁹ spe-
ctat ad bona nature q̃ sũt corpus et
aĩa. Quid aũt debeam⁹ facē de aĩa
nrã. Notat ecclesi. vbi dr. Custodi
aĩaz tuã et illi da honorē suũ. honor
autē aĩe ↄsistit cũ ipa occupatur cir
ca illud cui⁹ est ymago p meoriã in
telligentiã et volũtatē. Qualit aũt sit
occupãda meoria circa deũ. Dicitur
eccle. vltīo. Memēto creatoris tui
in diebus iuuētutis tue anteq̃ veniãt dies
afflictiõis tue et iterum de quibus di
cas mihi nõ placēt et ps. Bñdic aĩa
mea dño et noli obliuisci oēs retribu
tiões eius. Et treñ. 3. Recordare pau
ptatis tue de itelligētia autē ps. Ua
cate et videte qm ego sum dñs deus
quo nihil ait ancel. Melius vel ma
ius excogitari pt. Per itellectũ etiã
sunt mãdata dei et curiosa spernēda
Secũdũ illud eccle. 4. Altiora te ne
q̃sieris et fortiora te ne scrutatus fu-
eris. sed q̃ tibi p̃cepit dñs cogita sp
in plurib⁹ opibus eius ne fueris cu
rios⁹. De volũtate autē dr Deute. 6.
et Math. 22. et luc. 10. Diliges dñm
deũ tuũ ex toto corde. i. voluntate dr
de lyra. Cũ ergo dicetur hõi misero
Redde rationē de aĩa et potētiis eius
quid respõsur⁹ est q̃ dei ymaginē in
luto sepe sepiusq̃ piecit pctõr suorũ
Dicit ihere. treñ. 4. Denigrata est fa
cies tua sup carbões. Et ps. Homo
cũ in honore esset ↄpatus est iumētis
etc. non itellexit bñficia dei nec eorũ
nisi rarissie recordat⁹ est. sed bene in
iuriarũ quas sibi pxim⁹ faciet ad vl
scicēdũ: deũ aũt cognoscere minime vo
luit nec mãdata eius. sed totũ accu-
men itellectus posuit ad fraudes in
ueniēdas modosq̃ nouos peccãdi q̃
totũ affectũ suũ posuit in terrenis et
carnalib⁹ non curans de padiso de
deo vel altero sancto parat⁹ hic sem
per esse si posset. Certe tali tũc dici
poterit qd deute. 32. dr cõminatorie i
in abhõinationib⁹ suis et iracundiã
me cũcitauerũt. et ego puocabo eos i

eo qui nō eſt ppl's ⁊ in gente ſtulta irritabo illos. O pctōres cuſtodite aīas vr̄as. Hie.17.dr̄ ⁊ nolite ferre pōdera pctī.ſed in die ſabbati. Sed ⁊ de corpe duriſſima erit reddēda rō Quid eī debeat de eo fieri dr̄ ro.12. Exhibeatis deo corpa vr̄a hoſtiā viuētem ſanctā deo placentē.⁊ ante oīa mēbra corpis vr̄i vt ſūt oculi lígua aures manus q̄ ſunt deo exhibēda. Et ibidē.6. Sicut exhibuiſtis mēbra vr̄a ſeruire īmundítie ad īiq̄tatē ita ea exhibete nūc ſeruire iuſtitie in ſctificationē. Quid ꝗ rn̄debit miſer pctōr qn̄ ei dicetur Redde rōnem de corpore tuo ⁊ de mēbris tuis: q̄d de ipſo feciſti. Nōne tollēs corpus tuū (vt dr̄ coꝝ) feciſti mēbra meretricis Oculi quid aſpiciūt niſi vanitates ⁊ voluptates: aures q̄d niſi ad audiendū detractiones: Raro autem vel nūq̄ ad verba dīna. lingua aūt murmurationes ꝯ deū ⁊ miſtros erunt ita ve re vt verificet de abſtinatis pctōribus in malo illud yſa.53. Corpus meū dedi ꝑ ꝑcutiētibus. ita pctōres viceuerſa totū corpus ſuū exponūt offenſa eius. Sȝ certe corpa vr̄a tēplū ſunt. ſſ. Si q̄s templū dei violauerit diſꝑdet illū deus. Scd̄o commiſſa ſunt nobis bona tp̄alia cū tp̄e vt eius bonis cū tp̄e ad nr̄aȝ ſalutē vtamur ⁊ de eis rōnem reddamus Ad quid aūt bona tp̄alia dātur diuitibus declarat āb̄ro. ⁊ habet.47. di.ca.ſicut hi. An (inquit) iniuſtus ē deus vt nobis n̄ eque diſtribuat vite ſubſidia ⁊ tu quidē eſſes affluens ⁊ abundās: alii vero indigerēt ⁊ non potius q² volui tibi ſue benignitatis experimēta largiri te q̄ pietate ſaluari aliud ꝟo virtute paciētie coronari. Sequit argentiū panis ē quē tu detines nudoꝝ veſtimētum qꝺ recludis. Quid ꝗ dicent q̄ tot bona in

cōuiuiis in ludis in ornamētis ⁊ in aliis expēdunt. Recordātur tales diuitis epulonis q̄ dānatus fuit: nō q² rapuit aliena: ſed q² ꝓpria nō dedit. Et ſi dānat (inquit greg.) q̄ nō dedit ꝓpria: vbi parebit qui rapuit aliena: Talibus dr̄ Jaco.5. Agite nūc diuites pniam plorate vlulātes in miſeriis q̄ aduenient vobis: diuitie vr̄e putrefacte ſunt. ſȝ de tp̄e duriſſima fiet q̄rimonia ⁊ exiget ratio. Dr̄ ei iob.24. Dedit ei tp̄s ⁊ eo abutitur in ſuꝑbiā. Certe dt ber. in quodā ſermone. Sicut capillus nō peribit de capite qꝺ ſcȝ corpus reſtitutū nō habeat ſcȝ q̄ptū ad ea q̄ erunt ad decentiā in btīs. Sic nec momentū de q̄ nō exigat rō. O lignū aridum (inq̄t anſel. in meditatōib⁹) ⁊ īutile eternis ignib⁹ dignū quid facies cū exiget a te in illa die oē tp̄s vſq̄ ad ictū oculi q̄liter a te fuerit expēſum Certe q̄libet dȝ nūc dicē illud qꝺ dr̄ in euāgelio hodierno. q̄d faciā dum hoc tp̄s hēmus opemur bonū: q² velimus nolimus opȝ reddere rōnem villicatōis. Juxta thema ꝓpoſitū

¶ Quo ad ſcd̄m pricipale merito nunc ꝓuidendū eſt de ſalute aīe: q² veīet hora mortis qn̄ nō erit poſſible remediare. Propterea dr̄ in ſcd̄a pte Jā nō poteris vilicare: quare nunc hō in mortis hora nō poſſet penitere Pȝ prīo per ſacrā ſcripturā hie.13. dr̄ de habituato ī malū. Si ethiops mutare pōt pellē ſuā: ⁊ pard⁹ varietates ſuas: ſic vos poteritis bn̄facē cū didiſceritis malū: ꝓuer.1. Pctōr cū in ꝓfundū pctōꝝ venerit ꝯtēnit ꝑs. Sicut vulnerati dormiētes ⁊c. Certū eſt ei q̄ nullus digne penitē pōt nec pctm̄ deteſtari niſi a deo inſpiret. Jo.6. Nemo pōt venire ad me niſi pr̄ meus qui miſit me traxerit eum. Et bern̄. de libero arbitrio.

Conatus liberi arbi. nihil est nisi a deo adiuuet. Nulli aūt vz adiumtū nisi ab eod ꝑueniat. ꝓptea racha. i. Cōuerte nos dñe ꝛ cōuertemur. In morte aūt nō meret quis a deo con uerti: qꝛ de deo nō curauit. Dr ei. 2. q. 3. ca. ꝑuilegiū. Priuilegiū meret amittē qui ꝓmissa abutit ptāte. Cū ꝗ ꝑ totā vitā suā ꝯtēpserit salutē ꝛ illius imemoꝛ fuerit pctā pctis ad= dēdo: qd restat nisi ꝙ in pctis a deo reliquat. Ait enī hostieñ de snīa ex cōicationis: ꝙ ꝯtēnit cū culpa clꝑe addit. nec talis absolui meret. sic ē de peccatore ꝙdiu pctā continuēte. Cōtra talē vehemēter intonat apo. Ro. 2. An ignoꝛas qꝛ benignitas dei te ad pnīam adducet: an diuitias bo nitatis paciētie ꝛ lōganimitatꝭ eius ꝯtēptus. Nota autē ꝙ deus dr ad= ducere ad pnīam ondendo scz grāz ꝑstando īspiratōes ac media quib⁹ ꝑt penitere q̄ oia pctōꝛ ꝯtēnit pctīū nō dimittēdo. Sequit ibidē. Sm aūt duriciā ꝛ īpenitēs coꝛ tuum thesau risas tibi irā in die reuelatiōis iusti iudicii dei qui reddet vnicuiqꝫ iuxta opa sua. nō dicit iuxta opinionē. O mūdani hoc audite: venient dies qñ nō poteritis plus vilicare nec coꝛpe nec aīa nec bonis nec tpē ad pnīam vti. ¶ Fert ad hoc exēplum de qdaz adolescēte q̄ prius in mltis diuitiis ꝯtra deū steterat: īcidit in grauē īfir mitatē ꝛ dū iaceret ꝛ nullū signum ꝯdictionis appareret queđ cognata dr ei. cognate dilecte debil' es valde ꝓptea opꝫ te ꝑverā ꝯtritionē ꝛ purā ꝯfessionē ad deū recurrē vt tibi pctā dimittat Ad quā miser ille desꝑat⁹ dixit. qd m loq̄ris de ꝯfessione ꝛ sac mētoꝝ receptione: ego nunq̄ in vita mea deū vereciter q̄sui ꝛ semper ꝯ eū vixi. ꝓpter qđ sum ab eo iuste re lictus ꝛ in ptāte demonū traditus. Et addidit. dico tibi ꝙ non sunt tot claui ī tecto domus q̄t sunt demōes me circūdātes. quo dicto expirauit O miseri pctōres cōuertimi ad deū ꝛ in ꝯsciētia nunc reddite rōem vili cationis vre. Iuxta thema ꝛc.

¶ Sermo secundus. eiusdē dominice.

Redde rōnem villicationis tue ꝛc. Precurre prioꝛ ī domū tuā ꝛ ibi age cōce ptiones tuas. Eccl'a. 32. Spūs sancti ad singulos viatores saluari cupiētes verba sunt ista. Ubi duo notātur. Primū consciētie ac in ea latētium diligēs discutio Scđm boni in ea concepti festinēda adīpletio. Quo ad ꝑmū: qꝛ teste pho Uirtus vnita fortioꝛ ē seipsa dispsa Et plurib⁹ intētus minoꝛ est ad sin gula sensus. Merito monemur do= mū nostrā scꝫ ꝯsciē vt eā ꝛ in ea la tētia cognoscam⁹ ꝛ ex ea mala atqꝫ pctā valeamus amouere ꝛ ad bonū nos excitare: qđ nō possum⁹ nisi ad ꝯsciaꝫ redierim⁹ vt in mala ꝯmissa videam⁹ ꝛ bona omissa ꝯspiciam⁹. Ysa. 43. ca. Reddite ꝑuaricatores ad coꝛ. Uñ filius ꝓdigus ad se re= uersus dr. Q̄ti mercēnarii in domo pris mei abundāt panib⁹: ego autē hic fame pereo: surgā ꝛc. Luce. 15. Hec notitia hec scīa sup oēs alias ē cupiēda ꝑut inquit ber. in medita. Multi mlta sciūt: seipsos nesciunt Circūeuntes hec extioꝛa ꝛ relinquē tes īterioꝛa sua. Meli⁹ tibi est inq̄t idē ibidē: te cognoscere q̄ꝫ nosse cur= sus syderū ꝛ vires herbaꝝ. In aīa enī introcūdo ꝑ suiipsius recollecti onē ꝛ exterioꝛē ꝯtēptum perpēdi pōt oē malū cōmissum cū ꝯscīa sit ver⁹ q̄dā liber repñtans oīa ibidē posita.

Un̄ dr̄ apoc̄.20. Libri aperti sunt ꝛ iudicati sunt viui ꝛ mortui ſm ea q̄ scripta erāt in libris ꝛ in ꝯsciētiis. Et.3.regū.2.dictū est. Scit̄ tuum nosce eē malū cui⁹ ꝯsciā est cor tuū. Merito ḡ quilibet dꝫ ingredi hanc domū vt videat si ibi sit q̄d corripiē dum vel p̄parandum anteq̄ veniat dies dura ꝛ extrema: in qua rō de oībus exiget̄. de his aūt qui īgredi nolūt nec oculos ad propriā ꝯsciāꝫ nunc aspiciēdā aperire volūt. Scri bitur di.48.ca.qui ea q̄ dei sunt sa piunt a dn̄o sapiūtur. ꝛ qui ea q̄ dei nesciūt a dn̄o nesciunt̄. ꝛ qui negli gēs erit in culpa: sapiēs erit ī pena. Ingrediat̄ ḡ domū suā qui volunt qꝛ velit nolit semel illam ꝛ q̄ in illa sunt cōspiciet. Parum vero foret in gredi nisi executioni daretur qd̄ ibi ꝯceptum est. ꝓpterea subdit̄ ibi. age ꝯceptiones tuas. Dr̄ enī eccle. Quo pōt manus tua instāter opare: qꝛ nec sciā nec sapiētia nec opus nec rō sunt apud īferos quo tu ꝓperas. Bona ḡ cēceptuū velis ad opus de ducere ne ꝯtingat tibi qd̄ dr̄ ysa.37. Venerūt filii vsq₃ ad partum: ꝛ nō erat tp̄s pariēdi. Si aūt cupis nūc deo agere plācta: ad mariā recurrē debes. Un̄ ber. super missus est. O q̄squis ītelligis in hui⁹ seculi pro fluuio magis inter ꝓcellas ꝛ tempe states fluctuare q̄ ābulare. ne auer tas oculos tuos a fulgore huius sy deris si nōvis sumergi ꝓcellis. Hec enī nobilis hester q̄ snīam ꝯ iudeos datā ab assuero: in q̄ vniūsos hoīes adeo reuocat: sicut habet̄ hester.10. Timēs ergo de rōne reddēde vilica tionis dr̄ ei. Tu nos ab hoste ꝓtege ꝛ hora mortis suscipe.

¶ Pro fundamēto mouet̄ questio iuxta thema. An supposito q̄ deus per impossibile: qꝛ lege posita nō est possibile a nobis de male actis nr̄is nō exigere rōnem. sinderesis seu sin tilla ꝯsciē pōt stare que cōtra pctā murmuraret. R̄ndet bona.3.q.di.2. q̄ drīa est inter īpediri ꝛ extingui. Impedit̄ enim sinderesis aliqn̄ ne murmuret ꝯ mala triplici de causa vel propter lasciuā delectationē. vel ꝓpter mentalē excequationē. vel ꝓ pter cordis obdurationē. Extingui aūt nequaq̄ pōt: qꝛ cū sit naturale iudicatoriū in mēte regulatū a rati onib⁹ eternis sicut mēs diuina oēe malū detestat̄. Sic ꝛ sinderesis per eā regulata. Propt̄ea asa. vltīo dr̄ de dānatis. Vermis eoꝝ nō moriet̄. Pre nota si velis ſm scotū in eadē di. q̄ sinderesis collocat̄ in pte intel lectiua ꝛ ſm Thomā tn̄ valet sicut sintilla. Nemini dꝫ esse extraneū si plēs dānant̄. Dr̄ enī co. de apostatq̄ le. hi qui sanctā fidē perdiderunt ꝛ sanctū baptisma supstitione ꝓpha nauerūt a cōsortio omniū segregati sunt nulli in hereditate succedēt ne nunc heredes ascribētur. Qui autē sunt illi qui spūaliter sanctā fidem pdiderunt ꝛ sanctū baptisma ꝓpha nauerūt ondit aplus ad thimo. p̄mo ꝯfatētur se nosse deū: factis autē ne gant. Et.22.q.5.ca. cauete. Et sunt verba ābro. Cauete frēs mēdatiū. Audite hec vniuersi pctīs dediti: ꝛ viuite in luxuriis in odiis in simo niis: alias nequitias vsuras ꝛ frau des facite: qui sanctū vr̄m baptisma in q̄ spopōdistis dyabolo renunciare ꝛ oībus pōpis eius. i. pctō mortali ꝛ oībus circūstātiis eius mortalib⁹ trahētibus ad alterū genus pctī ſꝫ alex. in.4. pte ꝓphanatis: q̄re etna hereditate ꝛ a sctōꝝ segregati cōsor tio merito venitis priuādi. De hisq₃ oībus ratio exigetur Iuxta thema. Redde rōnem vilicationis tue.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima de eorum q̃ nobis ꝓmissa sunt formidãda rõne.
Scḋa de bñ operãdo in morte diffi⸗cili dispositione.

Quo ad primã: viso sermõe p̃cedẽti qualiter exiget a nobis rõ de bonis nature ac tp̃alibus nobis cõmissis. Ordine ꝯñti est videndũ quid exigat a nobis de gr̃a ac donis sp̃ualibus facr̃ateq; pctã euitãdi nobis collatis. De gr̃a ḡ ⁊ donis sp̃ualibus nobis datis dr̃.2.pe.1. Maxĩa preciosa ⁊ ꝓmissa donauit nobis deus vt p hoc simus diue ꝯsortes nature fugiẽtes eius q̃ in mũdo sunt ꝯcupiscẽtie cor⸗ruptiones. Per gr̃am enĩ vitat cor⸗ruptio viciorum: nec alit posset euitari nil quoq; gr̃a p̃ciosius: q̃ fecit nos dignos gloria ab hac formãtur oẽs ṽtutes. Cũ hac quoq; ƀm tho.ĩ.4. donãtur in baptismo nedũ virtutes theologice: sed etiã cardinales: nisi ponat obstaculũ. hec gr̃a in baptis⸗mo requirit gemitũ aut planctũ in puulo aut aliqḋ aliud opus. sed opa gratis ꝯdonat ḋt ãbro. Et ponit de ꝯse.di.4. Dedit insup nobis dñs sa⸗cramẽta q̃ sunt gr̃e contẽtiua saltẽ misterialit ƀm illud eccl. Altissim⁹ de terra creauit medicinã: ⁊ iterum in eodẽ vnguẽtarius conficiet vnguẽta sanitatis. Ad q̃ sacramẽta rite accipi⸗endo possum⁹ curari ab oĩ culpa ⁊ restaurari in gr̃a ⁊ maxĩe loquẽdo de sacramẽtis baptismi ⁊ pnĩe. De his donis nobis colatis q̃tũ debem⁹ eẽ soliciti ne depereãt monet apo .2. co.6. Hortamur vos ne in vacuum gr̃az dei recipiatis. Et.1.pe.4. Vñ quisq; sicẽ accepit gr̃az in alterutrũ illã admistrãtes sicut boni dispẽsa⸗tores mltiformis gr̃e dei. Cũ dicet ḡ pctõri: redde rõem q̃d dicẽ poterit ¶ O deus eterne rñdeant hic oẽs in mũdo educati q̃ a p̃meua pueritia q̃ primo vsum rõnis habuerũt fuerũt pctĩs deditivtpote ĩestimabilib⁹ tur⸗pibus luxurie actib⁹ p se ⁊ cũ aliis eiusdẽ spẽi vel alteri⁹ sexus necnon mẽdaciis blasphemiis hec ꝯtinuaue⸗runt. De talibus põt dici illud iude .1.cant. Subĩtroierũt quidã hoĩes ĩpii qui olĩ prescripti sunt ĩ iudiciũ dñi nostri gr̃am tãsferẽtes in luxu⸗riã ⁊ solũ dñatorẽ ⁊ dñm nostrũ ne⸗gãtes. Ceterum de sacramẽtis p̃cipue de pnĩa ⁊ eukaristia nescio qualiter reddẽt michi rõnem miseri q̃ vix ea volũt frequẽtare cũ tñ sine illis nõ sit salus si possint suscipi de pe.di. pr̃ia in maiori volumĩe. Taciturnitas Nõ est sperãda venia crimĩs vbi ta⸗citurnitas fuerit ꝯfessiõis. De euka⸗ristia vero dr̃ Jo.6. Nisi mãduca⸗ueritis carnẽ filii homĩs ⁊ biberitis eius sanguinẽ nõ habebitis vitã in vobis. Si aũt frequẽtat vt cõlus in digne sumit ⁊ sine debita p̃paratõe vt cũ quis ad eã accedit cũ ꝓposito peccãdi inepte sumit. Vñ de pe.di. pr̃ia ca. Sunt q̃ arbitrãtur dr̃. Et sunt ṽba ãbrosii. Plᵉs ĩueni q̃ inno⸗centiã seruauerũt q̃ quiverã pnĩaz egerũt. Et ibidẽ di.2. Qui scelerate viuũt. ⁊ sic cãm nõ desinũt nõ purã⸗tes se tali cõione mundari distãt: q; carnis sctẽ nõ aufferunt ab eis ma⸗culã. Et infra ꝯquerit dñs. Quid ẽ qḋ dilectus me⁹ opatus ẽ in domo mea scelera multa. Audite hoc vni⸗uersi x̃p̃icolle noĩe ⁊ ñ re: q; nũcius aget cũ infidelib⁹ in morte ceteris parib⁹ q̃ vobiscũ.2.pe.2. Melius erat eis viã iusticie nõ cognoscere q̃ post agnitionẽ retrorsum cõuerti ab eo qḋ eis traditũ est in sctõ mãdato Tertio ꝓut ad sermonẽ istũ spectat seu q̃ttuor principalit reddẽda est rõ de cogitatione ac non peccãdi facul⸗

tate: qz si peccauimus voluntate ac sciētes vel scire debētes secius. De eni.5.q.1.ca.merito & ca.ex volun tate &.7.q.1.ca. Sciendū q pctm̄ adeo ē voluntariū q si nō sit volun tariū nō erit pctm̄. Nec qs subter fugiat de pctō ex ignorātia: qm̄ con comitāter vel subsequēter. Cum g simus sufficiēter instructi vel possi mus instrui nulla erit excusatio.
Rōnem eni oportebit reddē de fctis de verbis ac volūtatib9 de cōmissis & omissis ac neglectis. Acta exigēda ondit sapiēs eccl. vltimo. Cuncta q fiūt sub sole adducet dns in iudicio & p oi errato siue bonū siue malum exiget ratio de vbis. Math.12. De oi vbo ocioso qd locuti fuerīt hoīes reddent rōnem in die iudicii supple pticularit & vliter. Et habet.22.q.5. ca.vltimo. Et si de verbo ocioso sit reddēda ratio: multo plus de verbo noxiuo/de cōtumeliis/detractōib9/ piuriis/blaphemiis &c. Math.15. De corde exeunt cogitatiōes male & hec sunt q coinquināt hoīes. Neqq eni īmūda cogitatio mentē maculat pulsat ait greg. sed cū per delecta tionē supat de pe.di.3. In cogitatio nibus aūt ipii introgatio erit. Tūc patebūt odia/iuidie/ire/machinati ones/infatuatiōes/ypocrisis/desi de ria vana &c. q nūc in mala volūtate latēt. O deus etne qd dicet tūc aīa neq in morte: Ac filii hoīm vsqquo graui corde &c. Tunc certe dolebit sed tarde. Exēplum in vita fratrū pdicatoꝝ: q cū quidā valde religio sus īfirmaret ad mortē leta facie & totus hilaris dt fratrib9 astātibus Ecce matrē dei salutemus eā: q cū oēs fecissent: & magnā consolatiōnē pcepissent lz nichil viderēt dixit in firmus. O q grate & iocūde mr dei vestram suscepit salutationē & ipsa quoq vos resalutauit. post paululū cepit expauescē & valde āciari adeo q soci9 eius vix sufficiebat ad exter gendū sudorē ex labore. Hoc facto in agonia qsi tunc redderet rōnem deo de vita sua aliqū dicebat qsi ad aliū loquēs hoc nō est verū. forte de aliq pctō qd dyabolus ei obiiciebat ad īducēdū eū ad desperationē Aliqū dicebat. o dn̄e cōdona m̄ & parce hoc modicū. Dixit ei socius. qd est hoc frat etiā ne parua pctā & an de his deus exigit rōnem: q ait. vtiq & ea q hoīes nulla putāt esse pctā. cōfor tauit eū socius efficacit ad pfidend de dei mīa. Deinde peracta pugna spūali letus qeuit in dn̄o. O si ratio exigit a iustis: qd exiget a pctōrib9 miseris: Eya g ad deū redeas & ī te ipso redde rōnem Juxta thema.
Redde rōnem vilicationis tue.
¶ Quo ad scd̄m pricipale sermonis merito monemur bn̄ vti bonis a deo nobis pmissis: ac de abusu cogitare qualit rōem reddem9: qz veniet tps quo bn̄ agere vel penitē aut rōnem fructuosā reddere neqbimus: Jā eī dr huic vilico non poteris vilicare. quare in mortis articulo hō non pt ad deū recurrere. Ultra pdicta po nit triplex defect9 nr̄e cōtritionis ī tali hora. Dicit eni sco. in.4.di.20 q aūt hō morit ita subito q nō ad uertit se moriz: sed p modicā morulā & qz hō in repētinis operat fm ha bitū ideo non videt q habituat9 in pctō tam repēte fiat bonus. aut in lā gore morit pcedēti. & sic q prius di stulit penitē vix pōt in extremo hr̄e verā pniam. qz ad hoc q sit vera pe nitētia requirit ordiata displicētia de pctīs. displicētia aūt talis dz eē circūstātionata & maxie circūstātia finis & pricipii actiui pricipalis: vt scz sit volūtaria.i. pter deū. sed vix

habet actus tūc sic circūstātionat⁹ q: talis vsq₃ tunc īpenitēs nō videt extorq̄re pniam ⁊ displicētiā nouā nisi timore pene īminētis. ⁊ sic non ꝓpter deū sed ꝓpter se ⁊ ꝓpter vitā dum malū proprie dānationis. Propterea augu. de pe. di. 7. ca. nullus dicit arbitrii libertatē querit deus: nō necessitatē charitatē nō timorem Qui ḡ querit miaȝ opȝ eum nō solū deū timere vt iudicē: sed diligere vt patrē. q: sine charitate nullus pōt saluus esse. Nullus ergo tm̄ timeat penā sed anciet pro gloria. hec ille. Quāto enī minus est dñs sui actus tāto ad contritionē requirit interior displicētia vt sit sufficiēs ad deletionē culpe. Sed iste in extremis positus nō est dñs suoꝝ actuū saltem exterioꝝ. Non enim ꝓpter mechari aut furari vel alia facere silia ꝓpter ea de p̄dictis ⁊ eodē ca. dicit augu. Si vis pniam primo agere qñ peccare nō potes nō tu pctā dimittis. sed pctā te dimiserūt. Audi hoc miserabilis pctōr. Venit enī hora qñ nō poteris vilicare. hora ergo est iā nos de sōno surgere. Ro. 13. vbi glo. Hora (inquit) alia ē fructuosa alia sera alia īfructuosa. Fructuosa ⁊ tempestiua est dum viuimus ⁊ peccare possum⁹. dum tp̄s habem⁹ operemur bonū. Hora sera est hora mortis. vt pȝ per aug. de pe. di. 7. Si quis in extrema necitate positus voluerit agere pniam ⁊ reconsiliat ⁊ hinc vadit nō ei negamus qȯ petit. sed non p̄sumim⁹ ꝙ vñ exit. Hora aūt infructuosa ē post mortē. Sap. 5. dicētes intra se pniam agētes ⁊ preāgustia spūs gementes. Qui sic ḡ expectāt penitere vsq₃ ad īfirmitatē extremā sunt in casu legis. ff. i ferno nouo arboꝝ furte cesaris. l. Si plēs iudiciū gat ꝙ arbor sit illius in cui⁹ fundo viuit ⁊ radices egit nō illius in cui⁹ fundo declinauit qñ recedit. Sic est de illo qui ꝗdiu vixit in solo dyaboli fuit ⁊ moriēs ad deum declinauit ꝑ serā pniam. ꝓpterea nō decipiamī De centū millibus (inquit hiero. in tractatu de obitu hiero.) quoꝝ semꝑ vita mala fuit: vix ad pniaȝ ꝑuenit vnus. Quō ait sap̄ eccl. 25. Que in iuuētute nō ꝯgregasti qūo inꝗ in senectute inuenies? O miser pctōr in his cogita ⁊ iter deū ⁊ te ꝯputa: q: venīet dies mortis quib⁹ exigēdo a te dicet. Redde rōnem ⁊c. Legi scripturā sacrā (īquit aug.) ⁊ nō īueni in quinq₃ millib⁹ annoꝝ saluatū in fine suo nisi solū latronē Et albert⁹ ꝙ aliqs ex amore ī fine vite sue peniteat ē difficile. Dicēt aliq. pr̄ opȝ ꝙ iuuētus trāseat. Audiāt tales qd dr̄ co. de Fuis fugitiuis. l. q̄cunq₃. Crescēte cōtumatia: crescere dȝ ⁊ pena. Jnē li. 6. de snīa excōi. ca. statuim⁹ Citatus corā iudice trib⁹ vicib⁹ vel vna ꝓ tribus nō ꝯparās venit excōicādus. Citati sum⁹ ad corrigendū vitā nr̄am si nō ꝯparem⁹ nōne merito venim⁹ excōicandi illa excōicatione de q̄ math. 25. Discedite a me maledicti ⁊c. Dicere ḡ celerius deo debem⁹. deus ꝓpicius esto m̄i pctōri Applica ꝑabolā de illo q̄ fuit citat⁹ corā papa ⁊ nō ꝯparuit allegās calores estiuos : ⁊ misit seruū suū ad excusandū: ⁊ cū faceret suā excusationē dū appellaret ait papa. ꝑ meā sctītatē excusatio nō est vallida. Et fecit eū iteꝝ citari ⁊ nō ꝯparās q̄rit ꝓmotor vt excōicet. sed official facit illū monere duab⁹ vicib⁹ q̄ nō ꝯparēte merito excōicat. Citatōes fecit deus mittēdo guerrā/pestem/famē/p̄dicatōes/tremotus ⁊c. Rogo ꝙ nō mittat excōicationē: sed suā gratiā: Quā nobis cōcedat. Amen.

¶ Dñica nona ſmo prius

V Idens Jesus ciuitatē fle
uit sup illam dicēs. si co⸗
gnouisses ꝛ tu Luc. 9. ꝛ in
euangelio vade ad natato
ria siloe qđ interp̄tatur missus ꝛ a
bii ꝛ laui ꝛ ecce video ioħ. 9. aduer
sos pctōres luce gr̄e priuatos spūa
liter vba hec sūpta dicūtur in qui⸗
bus duo notantur.
Primum est execatio detestanda
Secundum illuminatio appetenda.
¶ Primū supponitur qꝛ si is cui v⸗
bum dirigebat historialiter cecus e⸗
rat. Quēadmodū aūt cecus est ī via
ad om̄e malū ac lapsū qm̄ cecus in
foueā in ignē in aquā ac īter inimi⸗
cos est labilis. Sic p pctm̄ execat⁹
ꝓpterea ps. Nescierūt neqꝫ intelle⸗
xerūt in tenebris ābu. ephe. 4. ābu⸗
lant in vanitate sensus sui tenebris
obscuratū hn̄tes intellectuꝫ alienati
a via dei p ignorātiaꝫ ꝛc. ysido. dič
ignorātia talis tāto plus deplorāda
est q̄to dānosior atqꝫ piculosior est.
Qm̄ ceci si se cecos cognoscūt ceci⸗
tatē odiūt visū cupiūt ac illuminatō
nes diligūt. Ceci vero spūaliter nec
suā cecitatē cognoscūt nec odiūt. Sꝫ
potius nō diligūt illūinari ac istrui
refugiūt ꝛ instruētes ac docētes p̄se
qūtur ꝛ odiūt. Talibus dicebat sal
uator Joħ 9. vtinā ceci essetꝭ qm̄ pe
riculū nō hēris. i. si ꝓprietates hē⸗
retis cecorū corp̄aliuꝫ in pctī neq̄q̄
p̄maneretis in fixura eius in euāge
lio hodierno qꝛ saluator p̄dicabat ci
uitati ihrl'm dispendium imminere
causā asserens eo ꝙ nō cognouisses
inq̄d tp̄s visitationis ꝛ si eā cogno⸗
uisset fleuisset. Qđ ḡ remedium viro
sic excecato vt illuminet̄ vade inq̄d
ad natatoria siloe. Quis est missus
nisi ille de quo ps. Misit ſuū suuꝫ
ꝛ sanauit eos ire ḡ ad natatoria si⸗
loe est ꝯsiderare ꝛ cogitare actus ꝛ
merita labores ꝛ gesta dolores ac
cruciamēta saluatoris q̄ si q̄s atten
te recogitet dura mēs erit si malitia
ꝛ cecitatē deponē nolit: ꝓptea scūs
Boñ. in li. de arbore vite ea q̄ pro no
bis ip̄e saluator: fecit ad memoriaꝫ
reuocās dt pro sūme pietatis referē⸗
da dulcedine fons toti⁹ mīe boū⁹ ie⸗
sus nō mō ꝓ nobis miseris semel sꝫ
pluries fleuit. Nā sup lazarū p̄rio d
hinc sup ciuitatē: ꝛ tandeꝫ in cruce
ex illis piissimis oculis ad oēm ex⸗
piationē pcōrū lachrimarūqꝫ fluē⸗
ta ꝓduxit fleuitqꝫ saluator hūane in
firmitatis deplorādo miseriā nūc ce
ci cordis caliginē: nūc obdurate mē
tis prauitatē. O cor durū vesanū et
impiū: ꝛ tāq̄ vera p̄uatū vita plan
gēdū cur more frenetici flēte sup te
sapiētia p̄ris in tātis miseriis leta⸗
ris ꝛ rides cōserua lacrimātē medi
cum tuū ꝛ luctū vnigeniti fac tibi a
marū deduc q̄si torrētem lacrimas
p diē ꝛ noctē nō des reqem tibi: nec
taceat pupilla ocli tui hec ille lauet
ḡ se q̄libꝫ in hui⁹ mūdi flūina atten
te recogitet qꝛ si saluator piissim⁹ ꝓ
nobis lugeat multomagis cū illo d
bemus lugē qđ innuit̄ in thematē.
Uidēs ihs ꝛc. Cū tristicia sit de his
q̄ nolētibus nobis accidunt ꝛ nihil
potuerit accidē q̄ volūtatē saluatori
merito mouet̄ q̄stio iuxta theūa ꝛc.
¶ An in xp̄o potuit cadē tristitia rū
det doctor subtilis dist. 15. q. 3. ꝙ q̄ad
modū delectatio seu gaudiū causat̄
ex ꝯiūctiōe ꝯuenientis cū ꝯuenienti ac
p̄ceptiōe eiusmodi ꝯiunctionuꝫ. Sic
tristicia cātur ex ꝯiūctione discōue⸗
nientꝭ ꝯdiscōuenienti ꝛ p̄ceptibili cō
iunctione eorū discōuenientiū. Quod
aūt aliq̄d fuerit discōueniēs volūta
ti saluatoris seu repugnās p̄z intelli

gi dupliciter: ¶ Aut de volũtate ra
tionis ⁊ absoluta. Aut de voluntate
xp̄i ꝯditionata. ¶ De volũtate ratio
nis ⁊ absoluta ⁊ sic nec mor ipsius
saluatoris nec excidiũ ciuitatꝭ nec a
liq̄d aliud fuit ꝯ̄ ip̄ius volũtatē ieē
positũ. Cum talis volũtas vnita sit
ac ꝯformis ꝑ oīa dīne volũtati sicut
absolute nihil fit ꝯ̄ voluntatē dei bñ
placiti sic nec ꝯ̄ voluntatē xp̄i ⁊ ꝫm
hanc nec fleuit nec contristatus fuit
Aliomō possumꝰ loq̄ de volũtate xp̄i
ꝯditionata rōnis ac etatꝭ de volũtate
pietatis ⁊ ꝫm hāc vere tristatꝰ fuit
tristitia in quā assũpta nō suffocāte
vel ꝑturbāte iudiciũ rōnis. Sed ip̄a
rōe imꝑante. Et ponit exēplũ de pro
iciente merces in mare. Cũ saluato
re q̄libet merito dꝫ flere: q2 veniet tē
pus in q̄ erit fletus ⁊ stridor dētiuꝫ
nec tñ talis fletꝰ īpediet: q̄n aīa dāp
netur: ⁊ merito dr̄ eīn. C. de pactis
le. postq̄ li. 5. de ꝑdio note renũcias
cām finitā īstauri posse rō nō ꝑmit-
tit dr̄ q̄ꝫ. 93. di. c. dyaconi. Misatō
dei ⁊ pietas nr̄m solũ venditũ req̄-
rit. Si autē duri calli fuerimꝰ si re-
uerti voluerimꝰ assidue peccātiũ nō
miserebit. Audite hoc pctōres duri
rideatis tripodiate gaudeatis in hac
die ad pacē nũc aũt abscōdita sunt
ab oculis tuis. O mũde si scires fle
res q2 ꝓ te voluit dulcis ih̄s flet vi
dēdo ciuitatē dicēs. Si cognouisses
⁊ tu ⁊c. due erunt partes.

Prima ciuitatis spũalis deploratio
Scda hũane iniq̄tatꝭ īformāda actio
¶ Prenota si velis ꝫm litteralē vel
nũc vel in fine ꝑabole: ⁊ sic fac tu in
oībus aliis. Quo ad primā ꝑteꝫ: cur
xp̄s esset verus hō ⁊ verus deꝰ mul
tiplicē hũit voluntatē habuit volun
tateꝫ deitatis: volũtatē rōnis: volun
tatem sensualitatꝭ: volũtatē pietatis
hac autē voluntate pietatis defleuit
subuersionē ih̄rl'm: q2 cũ venisset ꝓ
iudeis q̄rendis: ꝫm illud Math. 15.
Non sum missus nisi ad oues q̄ pe-
rierũt domus israel: ⁊ ex eorum gñe
natus esset ex pietate eos deflebat: ⁊
eoꝝ ruinā spũalem ⁊ tꝑalēm q̄ quā
ta fuerit historia tradit cũ decies cē
tena milia gladio ⁊ fame ibi perierũt
Itaq̄ aliq̄ mulieres comederũt par
uulos ꝑ fame ⁊ inedia. Et decies
septē milia venditi fuerũt ꝓ vno de
nario q̄ oīa precindēs piissimꝰ dñs
oculis suis deflebat. Sed longe plꝰ
lamētabatur suꝑ obsidiōe aīarũ no-
strarũ futura de q̄ spũaliter ꝫm gre
hec historia ītelligit in q̄ notāt tria
Primũ est demonioꝝ infestatio ibi
circũāgustabũt te inimici tui vallo.
Secundum est propinquoꝝ molesta
tio ibi ⁊ coangustabunt te.
Tertium est sensuum fatigatio ibi:
et ad terram prosternent te.

¶ Pro p̄mo dicit beatus Greg.
in omelia. Tunc in fine astutissime
ac fortissime aggreditur hoīem dya
bolus sciens plus tꝑis nō sibi resta
re ad seducendũ in cuiꝰ figura dictũ
fuit serpēti: tu insidiaberis calcaneo
eius. i. fini tꝑis vite eius. Serpēs q̄
q̄ in cauda gerit venenuꝫ. Ita dya
bolus precipue in vite fine ingerit ve
nenũ sue malicie ꝑs. Inimici mei a
nimā meā circũdederunt adipeꝫ suũ
concluserunt os eorum locutum est
superbiam: inimici nostri maximi
sunt demones. qui tunc aīam vallo
circundant cum diuersa temptamē
ta ingerunt anime. ne ab aīa pecca
tum exeat ⁊ ne ad eam per conuersi
onem liberi arbitrii ad eā grā adue
niat. Sicut vallum est quedam clau
sura lignorum gallice pallis prohi
bens ne q̄s de ciuitate obcessa exeat
⁊ ne q̄s ad eā īgrediat. adipē aũt su
um ꝯcludũt q̄ñ ꝑ abundātē malitiā

aīam includere querunt ꝛ eorum lo quitur superbiam: dum vez de infi-delitate ꝛ desperationis crudelitate ꝛ confessionis taciturnitate temptāt qui omnia ad superbiam pertinent. Prima eñ ꝓm Greg. de fide tēptat dyabolus sciens qꝛ sine fide impossibile est deo placere. Et qꝛ dubius in fide infidelis ē extra de hereticis dubius sed vnicuiqꝫ dꝛ. Esto fidelis vſqꝫ ad mortē.i.inclusiue: ꝛ dabo tibi coronā vite consulendū est eñ oībus in hac parte siue litteratis siue illiteratis vt semꝑ stent in his terminis scꝫ. Credo qꝺ ecclesia credit. Et si q̄rit demon q̄d credit ecclesia respōdeant illud qꝺ credo. Et q̄d credis illꝺ quod credit ecclesia ne eis cōtingat sicut cuidā: qui confisus de suo ingenio cū voluisset quasi per rationem defendere articulos: in incredulitatē incidit ꝛ mortuus dāpnatus fuit: ponunt demones post hoc vallū scꝫ desperatōnis reducēdo qꝺ memoriā quecunqꝫ fecit dicit vel cogitauit occurrent vobis mala in extremo tēpe ꝺꝛ deut.31: ꝛ eccl.20. In fine hōis ꝺ nudatio operū eius hoc vallo captꝰ fuit: cayn ꝛ iudas: hoc vallo temptauit dyabolus beatū Martinum cui dicit q̄d hic stas cruenta bestia. Similiter beatū Bernardū cui in infirmitate posito suggessit per eū paradisum minime debere habere: pro tā exiguo bono ab eo cōmisso. Cui Bernardus diuino lumine illustratus: fateor me nihil fecisse dignū tanto ꝑmio. Sed xpūs ihesus illud promeruit duabus viis innocētia scꝫ ꝛ passione. Cuncꝫ passione prose nō ege-at merito illius passiōis quā pro me suscepit saluari cupio. O deꝰ verax ꝛ eterne: si dyabolus eos in desperationem ponere satagit: qui per totā vitam suam deo placuerūt: quid eis faciet qui nunq̄ bonū egrunt. Quid ꝯtingit Eusebio discipulo sancti Jeronimi cui apparuerūt demones eū inducētes ad fidem xp̄i negandum vel blandiendū quibus dicebat Eusebius alta voce: nō faciam ac vultū vertebat ꝛ deprimebat iuxta terraꝫ ne eos cerneret: tanto dolore ꝛ agone laborauit vt circōstantes mirati essent finaliter tñ subsidio beati Hieronimi fuit liberatus ꝛ habetur in tractatu de obitu beati Hiero. Audite hoc vniuersi peccatis dediti: quis vos iuuabit in illa angustia. Si eñ vt dicit Job celi nō sunt mundi in cōspectu eius.i. sancti quātominus homo qui quasi aquā bibit iniquitatem. Tertio demon nō potens inducere illam desperationem: ponit ꝓm Greg. vallū aliud vez presumptōis vt homo q̄si de meritis propriis presumat. Sed ve infelici vite hominū inquit Greg. si ad examen districti rigoris deducta fuerit qm̄ sepe ꝙ in iudicio hominuꝫ laudatur in oculis diuine maiestatis sordet preuidens ergo dñs hanc obsidioneꝫ ex pietate fleuit sed nunc abscondita sunt hec ab oculis miserabiliū mundanoruꝫ in vsurariis symoniis: luxuriis ludis ac aliis innumeris malis. Sed certe venient qm̄ vt dicit Greg. in omelia.20. Oculos quos clpa claudit pena aperit. ¶ Scdꝫ bellū ī morte hominis īminens ꝙ saluator deplorabat est proximorū ꝛ consanguineorum miserabilis affectio: ꝛ circa eos occupatio Math.10. dꝛ inimici hominis domesticiꝰ eius hoc maxīe verificatur ī morte: que multū infirmum coangulat vñ Aug. ꝛ habetur de pe.di.7.ca. Nullus ait. Quē morbꝰ vrget ꝛ pēa terret ad verā vix vēiet sangitatē maxime cū filii quos illicite dilexit sint pñtes ꝛ vxor ad se

vocet intellige autem presentes ait
scotus: vel in se vel in facultatibus:
⁊ frequēter ⁊ inordinato amore filio
rum potius vellent aīam perdere q̄
aliena restituere: ne ipi filii pauperes
remaneant sicut ⁊ de quodā contin
git sicut asseruit Anthonius de florē
tino in prima pte qui noluit cū esset
vsurarius restituere asserens oportē
tunc filios ire ad hospitale moritur
in tali statu primogenitus succedit
⁊ non vult restituere scđo natus ꝑ/
tem petit reddit debitoribus: tandē
frater primogenitus visio scđo addi
tur qui in religōne erat videt fratrē
patremq alterutrum maledicentes
asserētes occasione mutua se fore dā
natos: pater q2 amore filii non resti
tuerat filius q2 occasione bonorum
per patrē acquisitorū damnat9 fue/
rat: parum sunt hec amicis ꝓmmo
nō permittunt sepenumero ingredi
virum doctū timentes ne faciat con
scientiā de restitutione ⁊ elemosinis
pauperibus tribuendis sepenumero
videtur illud Mathei. Tradet frat
fratrem. Notabat bellum hoc salua
tor plorans: ⁊ dicens coangustabūt
te. ¶ Tertiū bellum additur proueni
ens ex sensuū fatigatione cū addit
ad terram prosternent te infirmātur
scilicet sensus morte fatigati qui tā
to dolore affligentur q aīam de sa/
lute nō sinerēt cogitare hii sunt qui
q fratres diuitis epulonis; quinq
videlicet sensus nostri: qui in morte
tanto dolore vexantur vt necessario
murus ciuitatis ad terram proster/
natur animaq visu rationis priuat
preuehementia doloris: vt clamat ꝓ
pheta. Non est in morte qui memor
sit tui. O q̄ graue o q̄ durum disci/
dium erit tunc in separatione corpo
ris ⁊ anime nunc autem abscondita
sunt hec ab oculis tuis; si velimus
nolimus habebimus hec omnia tol/
lerare vt ad illa preparemus ⁊ vt ad
compunctionem moueamur dñs vi
dens ciuitatem fleuit super illā ⁊c.
¶ Quo ad secundū viso q sic redem
ptor noster pro nobis fleuit miserri
mi sumus nisi fleamus hoc innu/
it cum dicit. Si cognouisses ⁊ tu.
Sermo truncatus est subintellexit
suple fleres. Nota q tertio debem9
habere fletum videlicet
De perpetrata iniquitate
De aliena calamitate
De dilatata felicitate
¶ De primo nunc dicamus hūc fle/
tum habebat qui dicebat. Laboraui
in gemitu meo lauabo ꝑ ⁊c. hūc sua
debat habere qui trenorū. 2. dicebat
deduc quasi torrentem lachrimas ꝑ
diem ⁊ noctem non quiescat pupil/
la oculi mei. Et Ambro. sup lucam
Memēto quia pctōr es et luge pec/
cata tua ablue te lacrimis laua te
fletibus: hunc fletum habuit Petr9
quando egressus foras fleuit amare
Math. 26. hunc habuit Magdale
na q̄ lacrimis pedes dñi Iesu lauit
lu. 7. ¶ Ad hūc tria nos dñt inducē
Dampnationis euasio
Saluatoris compassio
Anime nostre purgatio
¶ Per pctm̄ em̄ mortale quodcūq
sit illud obligatur homo ad penam
eternā. Aia em̄ que peccauerit ipa
morietur. Iere. 18. Et corda filiorū
hominū impleātur malitia ⁊ cōtēp
tu: ⁊ post hec ad inferos deducentur
⁊ in ps. Cōuertentur pctōres in in/
fernum oēs gentes q̄ obliuiscuntur
deum: propterea dr. 32. q. 5. c. ita ne
q potius debet quis velle mala pati
qlibet q̄ mortali pctō ꝯsentire decer
uat. Et dicit beatus Bon. di. 16. 4.
c. 1. 2. arti. q pctm̄ debet tm̄ displice
re rationi q pro nullo dāno vel cō/

modo velit in ip̄m consentire vel cō sensisse qm̄ voluntas: que ex aliqua causa consentit in ipsuȝ iusta nō est itaqȝ in casu potius debet mortē eligere ꝛ morti se exponere ꝙ pctm̄ cō mittere vel consentire aut ꝯsensisse. Et quis tam durus si sciret se morte tēporali ad iudicatum suspēsioni cremationi/submersioni/aut dānationi: ꝛ cognosceret per fletū ꝛ lacrimas tam durā sententiā euaderē: qs inq̄ꝑ tam durus qui nō fleret aut oculis mētis aut corporis. Cur ergo sic induramur malorum ꝛ iniquorum corda vt pctā nō defleant: cum per talem fletum si amore dei offensi doleant remissionē illius incēdii euadere valeant. vñ prosper ꝛ habetur de pe. di. 1. c. facilius. Ex vera cordis cōtritione fluētibus lacrimis restringuntur ignis eterni incēdia plorant plures de dānis tēporalibus sȝ vt ait Aug. ꝛ ponitur de pe. Sciat se culpabiliter pctōr reum si defleat damna rerum ꝛ nō deflet aīam deꝑditam ex pctīs subaudi saltem fletu spirituali. i. displicētia voluntatis. qꝛ fletus cordis nō est semꝑ in potestate nostra. Moueri. 2. debemus ex ꝯpassione saluatoris ad nostra deflēda pctā qui pro eis diluēdis in cruce fleuit hebre. 5. In diebus carnis sue supplicationes preces cū lachrimis ꝛ clamore valido cū lachrimis offerens exauditus est pro sua reuerentia. vñ Bern. in quodā sermone. O hō mentaliter aspice ꝙto remunerationis effectu astringaris dño patienti. Aspice alaparū ꝯtumeliā flagellorū duritiē/crucis angustiā/sputi/ludibria/patibuli supplicia/ ꝛ acetosa pocula. Moueri. 3. debemus ad hunc fletū pro aīe puritate recuperanda deturpatur em̄ aīa ex commissione pctōrū ſm illud Jere. Quā vilis facta est nimis iterās vias tuas lachrymę autē eā purgant de pe. di. 1. ꝛ sūt verba Ambro. lachrymę lauant delictū qđ voce pudor est cō fiteri. Lauami ꝫ ꝛ mūdi estote ysa. primo. c. qđ facere nos voluit dñs cū videns ciuitatem fleuit suꝑ eam ꝛc.

¶ Sermo secundus

Videns Jhs ciuitatē fleuit suꝑ eam huius sacris thematis verba habētur vbi supra. Memoria memor ero: ꝛ tabescet in me aīa mea trenoꝝ 1. c. Quia ſmōe precedēti declaratū fuit fleuisse saluatorē excidiū ciuitatis hierosolimitane qđ illi ciuitati ꝯtigit qꝛ bñficiū visitatōnis minime cognouit ne qđ tale nobis cōtingat q̄liter nr̄m dicere dȝ verbū. 2. assūptum vbi duo notantur.

Primo diuine dig̃tōis ꝓfūda recordatō 2. hūane cecitatꝭ dolenda admiratio ¶ Quo ad prīm ꝓfūditas recordatōnis notaꝛ in v̄bo gēinato cuȝ dꝛ memoria memor ero. Profūde aūt diuine bōitatis debem⁹ recordari qꝛ tot ꝛ tāta nobis ꝯtulit in meritꝭ ꝙ nec ꝓ vno solo bñficio sufficienꝛ possumus regr̄tiari dt bon. tractatu de ꝓfectu religiosoꝝ ꝓmerēti bonū īpēdere iustitie ē nō ꝓmerēti. Sȝ hūilr peccāti pietatꝭ ē nō ꝓmerenti. nec peccāti nec recognoscēti sȝ poti⁹ īpugnāti ac rebellāti nō nisi de mīa ibu ē ꝛ ī hoc g̃du fuerꝛ ing̃tissimi iudei sicꝫ xp̄iani pessimi. ¶ Prim⁹ em̄ ing̃titudis g̃dus ꝛ ē bñficiuȝ nō repēdē. 2. bñficiū vituperare ꝛ offendē. 3. bñficioꝝ obliuisci ꝛ malū ꝓ bono reddē seneca. 3. de bñficiis īgrat⁹ ē q̄ dissimulat magis īgrat⁹ q̄ nō reddit ing̃tissim⁹ ē q obl:t⁹ ē ꝑ talē īgratitudinē multa mala proueniūt quia per eam bona concessa aufferūtur dimissa peccata reuertūꝛ ꝓmissa bñficia subtrahūtō pº. ro. 1. Cū dū cognouisset n̄ sicꝫ dū glorificarꝛ sȝ euanuerꝛ ī cogitatōib⁹

suis: ꝛ tradidit eos deus in reprobū sensum vnde Hieronimus super li. iudiciū ꝛ ponitur.2.q.3.c. Audi deus qui videt in abscondito prospiciens mentem ꝛ animos: viciis ꝛ passionibus seruientes in corde alicui⁹ se non diligi. Sed auaritiā aut libidinem aut iactantiā discedit a mente eius scilicet subtrahendo gratiaꝫ ꝛ relinquit domū eius vacuā scꝫ virtutib⁹. De scđo scribitur Math.18. de seruo neq̄ qui ingratus iussus ē venundari quousq̄ redderet vniuersum debituꝫ quod sibi primo fuerat dimissum. Subaudi autē peccata dimissa redire per ingratitudineꝫ ꝫm Tho. ꝛ sco..in.4.di.22.nō eadē numero nec per equiualentiā.sed quantum ad quandā agrauationem vnđ de pe.di.4.§.verum ꝫ illa peccata dimissa redire dicuntur quia quisq̄ post acceptam remissionē ad vomitū redierit tanto grauius punietur quāto dei benignitate abusus singulorū ingratus extitit libertus quoq̄ igratus dño suo in pristinam seruitutem redigitur. C. de libertis ꝛ eorū liberis.l. Si manumissus de.3.sap.15. Ingrati spes tāq̄ ibernalis glacies tabescet.i.deficiet. Et Bernad⁹ sup cantica. Ingratitudo est vent⁹ vrēs ꝛ desiccans fontē pietatis ꝛ rorem mīe fluenta gratie hoc ergo vicio ne periclitemur quilibet nostrū dicere debet memoria ꝛc. ꝛ primo de beneficiis regratiari ne similes sum⁹ iudeis quibus dicit ps. Obliti sunt deum qui saluauit eos. Et licet debeamus omni tempore diuine visitationis recordari potissime tamē diebus dñicis ꝛ festis. propterea ꝫ exodi. 20. de obseruatione sabbati. ꝫ septimo autē die sabbatū dñi dei tui est. Et in decreto ꝫ die dñica nihil agēdum est nisi deo vacanduꝫ. Merito autem tabescere debet aīa super hoc quia cū bruta bona faciētes recognoscant quietē ꝛ ꝫm se tota appetant tempore debito solus homo miser deum obliuiscitur ꝛ in maximo die solempni ꝛ festo super hoc cōqueritur dñs ysa.1.bos cognouit possessorem suum ꝛc. Et Jere.8. miluus ꝛ turtur ꝛ irundo ꝛ ciconia cognouerunt in celo tēpus suū populus autē meus nō intellexit. De festis vero dicit amos.5.odiui ꝛ proieci festiuitates vestras: ꝛ merito q2 in nulla die ebdomade tot peccata cōmittunt q̄ in die dñica vel die festo. testimonium h⁹ ferāt lupanaria taberne ludi spectacula vanitates ornatus blasphemie ac alia innumera vere tabescendum et dolendum vñ in persona saluatoris bern. de tanta ingratitudine conquerendo ꝛ querimoniā faciēdo ait. vide homo que pro te patior ad te clamo qui pro te morior vide plagas quibus afficior. vide clauos quibus cōfodior. cū sit dolor tantus exterior intus tñ est planctus grauior cuꝫ te ingratum sic experior fleamus ergo ꝛ doleamus super nostra ingratitudine ꝛ miseria. Quia videns ihesus ciuitatem ꝛc.

¶ Pro fundamento mouetur questio cū xp̄us multotiens vt dictum fuit sermone precedēti pro nobis fleuerit ꝛ tristitiā assumpserit. Utruꝫ similiter omnes alios defectus hūane nature preter peccatū assumpserit. Rñdet alexander in.3.parte.q.5 in.2.ar.5. vbi agit de his que xp̄us assumpsit q̄ tales defectus dicūtur pena. Pena autē dicitur dupliciter Est autē quedam pena a peccato et ad peccatū cuiusmodi est error ex p̄te aīe ꝛ fomes ex p̄te corporis. Ali⁹ ē defect⁹ q̄ ē pēa a pcō. ꝫ nō ē pēa ad peccatum cuiusmodi est in nobis ne

ceſſitas ad moriẽdũ fames ſitis ⁊c.
Item iſte defect⁹ eſt duplex. quidã
ſunt defectus q̃ inſunt vl'r omni hoĩ
⁊ de neccĩtate vt neccĩtas ad moriẽd
fames ſitis. alii ſunt defect⁹ qui nõ
vl'iter inſunt oĩ hoĩ: ſed vnus vni ⁊
alius alti. vt ſunt gña egritudinũ ⁊
defect⁹ mẽbroꝝ. Dicẽdum ẽ ꝙ xp̃s
aſſũpſit defectus vl'es nõ ꝑticulares
⁊ defect⁹ q̃ ſunt a pctõ ⁊ ñ ad pctm̃
ſcʒ fomitã ⁊ errorẽ: q̃m ſunt initiũ
ſiue cã quoq̃ mõ pcti. hec alexãder.
Licet diceret̃ ſermone p̃cedẽti ꝙ vix
q̃ obliuiſcit penitẽ in vita p̃t ĩ morte
penitere. Diceret tñ aliquis ꝙ ĩmo:
⁊ ꝙ oẽs in articulo mortis penitere
habẽt: hñtq₃ ſacerdotẽ ergo ſaluant̃
Audiãt tales q̃d ſcribit̃ co. de tranſ
actionib⁹. l. ĩpoſſibilitas vbi dr̃. int̃
poſita metus cã tranſactionis ratũ
nõ habet̃ ſed edicto ꝑpetuo continet̃
Itẽ co. de his q̃ vi metu cã fiunt. l.
ſi donatõis vel trãſactionis vel ſtipu
latiõis vt cuiuſcũq₃ alteri⁹ ꝯtract⁹
obligatõis ꝯfectũ inſtrumẽtũ metu
mortis vel cruciatu corꝑis extortũ
vel capitales ruinas ꝑtumeſcẽdo ad
dito p̃ſide prouĩcie ꝓbare poteris h°
ratũ hr̃e ſm edicti formã nõ patiet̃
vt ſi quis dicat: facies hoc: vel faciã
tibi tale diſplicitũ. ⁊ alius dr̃ tu fa-
cies hoc vel ꝓiiciã te in mare. Dicit
ĩperator ꝙ neutrũ eſt iuſtũ. Itẽ de
rl'is iuris in antiq̃s dr̃. Qui timore
ꝯpulſus p̃ceptũ facit iã nõ vt debet
facit ⁊ ꝓinde ẽ ac ſi nõ faceret. Au
diãt hoc vniuerſi mortales pctis de
diti q̃ diuerſis contractibus ĩuoluti
pctis aſſueti nũq̃ pendẽte ſanitate
de ſalute cogitãt cũ mortẽ eminentẽ
dolẽt ⁊ remediũ q̃rũt ad eã ſe dicũt
velle redire. Nouit deus ſi hoc fiat
pĩcipalit̃ ꝓpter eius timorẽ vel pro
pter dãnationẽ. Nunc ẽ ſanitate co
mite redeãt ad deũ: q: veniẽt dies q̃ñ
circũdabunt̃. Sʒ nũc in hac die q̃ñ
ſuis deliciis fruũtur abſcõdita ſunt
hec ab ocul' coꝝ. Quare ſr̃ illos xp̃s
ſp̃ũaliter flebat vidẽs ciuitatẽ: meri
toq₃ ipſi flere deberẽt cum addit. Si
cognouiſſes ⁊ tu ⁊c.

¶ In iſto ſermone erũt due ꝑtes
Prima de his q̃ noſtram ĩpediunt
cognitionẽ. Scd̃a de his ꝓpter que
debem⁹ gerere fletũ ⁊ ꝯpunctionẽ.
¶ Quo ad primã nota ꝙ tria ſunt q̃
mẽtes pctõꝝ impediũt ne de ſua ſa
lute cogitẽt: ⁊ mala vẽtura ꝓuideãt.
Primũ eſt inordinata affectio.
Scd̃m in malis lõga ꝯtinuatio
Tertiũ iuſta dei promiſſio.
Pro primo p̃s. Suꝑ cecidit ignis ⁊
nõ viderunt ſolem ⁊c. Et. i. coꝛ. 2.
Aĩalis hõ non ſapit ea q̃ dei ſunt.
Seneca quoq₃ ait. Perit oẽ iudiciũ
cũ res trãſit in affectũ. volũtas enĩ
ꝑuerſa dr̃ Sco. 33. di. 3. Excecat ĩtel
lectũ ⁊ ꝓuatiue ⁊ poſitiẽ. Amor enĩ
diuitiaꝝ ĩpedit ne homo credat ꝙ in
mercãtiis vẽdere deceptorie ſit pctm̃
ĩmo plurimi nõ intelligũt ꝙ vſuraꝝ
prauitas ſit tam deteſtabile ſcelus.
Sic de his q̃ habẽt ſatiſfacere teſta-
mentis vel reſtituere vt heredes vſu
rarioꝝ vel raptoꝝ. lʒ tales nõ fuerĩt
in culpa. Amor etiã tollit cognitõeʒ
facit enĩ ꝙ mulieres vane nõ pñt
intelligere nec credere ꝙ vanitates
ſint tã graue pctm̃. ⁊ ꝙ inde tot cri
mina cauſent̃. nec credũt pctm̃ eſſe
abuſũ matrimonii ⁊ ill'ia. Similit̃
amor bonoꝝ nõ ꝑmittit mala ꝓueni
entia ex tali ãbicione ⁊ bñficioꝝ pl'a
litate. De his verificat̃ illud yſa. 30
Loq̃mĩ nobis placẽtia ⁊ audiem⁹ te
Et. 2. thĩo. 4. A veritate quidẽ au-
ditũ aduertẽt: ad fa. aũt conuer. ⁊c.
Et ꝓuer. 21. Lucerna ĩpioꝝ pctm̃ ẽ.
Idẽ faciũt alie paſſiones ĩordinate:
vt odiũ timor ⁊ hm̃õi. Vñ recte dr̃

Boecius. Tu quoq; si vis luce claro cernere verū: Tramite recto carpere callē gaudia pelle. Pelle timorem spēq; fugato nec dolor assit. Nubila mēs est vinctaq; frenis. Hec vtiq; regnāt & pene īfiniti hoīes in omni statu q̄si sic sūt execati. Et vñ pene infinita hoīm multitudo in oī statu sic execata ē: q̄ cū periti sint ac lr̄ati vt religiosi sac̄dotes clerici iuriscon sulti mulieres plūme sensu naturali p̄dite viri quoq; mltiplices ī varijs artibus mechanicis experti alioꝝ de- fectus & picula bñvidēt & discrimē Vñ inq̄ sic execati sūt vt in pprijs factis passim offendāt sine freno ac remedio: nisi q̄ his malis passiōib⁹ detinētur. In figurā huius propter dilectionē nimiā vxoris samson fuit execat⁹. Iudicū. 16. & 17. Et ipsis- simi iudei passionib⁹ ire & īuidie exe cati sunt ꝯ dñm: nec eius verba cre dere potuerūt. Sicut dr̄ math. 15. Ceci sunt & duces cecoꝝ: sō sinite illos. De scd̄o sap. 2. dr̄. Execauit eos malicia coꝝ. Malicia enī īpor- tat habitū vicii q̄ acquirit̄ ex frequē tia actuū. In figura huius q̄ñ sodo mite erāt mētaliter execati nō facie bant de tanta turpitudine ꝯscientiā & pene oēs illius ciuitatꝭ talia opa- bātur: percussit eos dñs cecitate corpo rali cū vellent irruere in loth. vt dr̄ geñ. 19. Sed talia flagitia & si oēs gētes facerent eodē criminis reatu diña lege tenerētur. 32. q. 7. flagitia Sic etiā multi xp̄iani sunt execati vt tanq̄ licita illa velint defendere. Vñ aug. in encheri. Pctā q̄uis ma gna q̄uis horrēda cū in cōsuetudie venerit aut pua aut nulla reputant̄ Sic saul pctīs dānatus ē. in tātam dementiā venit vt ad diñatores se cō uerteret: q̄s tñ a regno expulerat. vt hr̄. 1. regū. 28. Hec fuerūt q̄ iudeos prepediebant ne vētura mala cogno

scerent vcz affectio inordinata & mali tia ꝯtinuata. Cuz enī hērent in deu- & leuitico maledictiones quas incur rerent: si legē dñi preterirent: & pl⁹ solito īcūberent ypocrisi ac auaricie et vane glorie psequerentur quoq; il lum qui eos qui dei erant dicebat et qui honestati ac rationi ꝯgruebāt suadebat nisi fuissent execati merito cogitare poterant q̄ puniendi forent Nūc quoq; similis forme sūt xp̄iani Irritam eniz quis faciens legem moysi sine vlla miseratione duobus vel tribus testibus morte moriantur quantomagis. deteriora enim puta tis promereri supplicia qui sangui- nem testamēti cōculcauerit. i. spūssā cti gr̄e cōtumeliā fecerit. hebre. 10 Quid ḡ. fiet blasphemis quid adulte ris quid concubinarijs quid sortile- gis quid diuinatorib⁹ vsurarijs do losis fraudulentijs pene in oī arte. quid scādalisātib⁹ ornatu nutu aspe ctu freqūētatione risuq;: ac alijs in nuēris modis. Nūc aūt oīmode ab scōdita sunt hec ab oculis tuis: sed sicut diues epulo oculos clauauit dū esset in tormētis sic et miseri pctōres cū erunt in puncto mortis et coram deo in iudicio dicent. lassati sumus ī via perdiciōis vias difficiles ambu lauim⁹ et sol iusticie nō luxit nobis. ¶ De tertia cā hui⁹ execatiōis. ps. 6 Execa cor ppl̄i huius et aures eius aggraua vt vidētes nō videant neq̄ cōuertentur & sanem eos. Curauim⁹ babilonem dicūt angeli. iere 15. et cu rare voluim⁹ et non est curata dere- linquamus eam: iustum est enī vt q̄ deum derelinquit: ab eo derelinqua- tur et qui in sordibus est sordescat adhuc. Itez dormiētes ī sepulchris quoꝝ nō est memor āplius. et ipi de manu tua repulsi sūt hos ēte viuētes deplorat saluator misticie flendo su- per ciuitatem que si scirent sibi

mala vētura flerent. Juxta thema. Uidēs iesus ciuitatē rc.

¶ Quo ad scđm principale viso ser-mone precedēti: q2 flere debem9 de ppetrata iīqtate ordine ꝯñti dicēdū est q̄ño flere debem9 de dilata felici tate. Hoc fletu rigabat q̄ dicebat. Fuerūt mihi lachrīe mee panes rc. Merito aūt debet flere aīa nisi sit multū obdurata. r considerando ꝙ ignorat si ad illā vētura est. nullus enī certus ē de sua btitudine. Uidimus (inquit augu. in solilo.) ꝙ sine grādi timore dicere nō possum9 aliquos q̄ pene absq3 celi sydera niduz suū videbātur collocasse in inferni postea baratrū detrusos. Uidimus alios pene in sceno pctōꝝ lapsos: r postmodū dei facilitate dextera ad celi soliū eleuatos. Job quoq3.38. Indica m̄ si nosti q̄s sit locus lucis ac locus tenebraꝝ. qđ verbū tractās greg. in moralib9 ait. Quis est qui sciat si hi q̄ nunc boni sunt vsq3 in finē pseuerare habeāt. r si hi q̄ mali sunt vsq3 ī finē in malicia ꝯtinuare debeāt: nullus certe nisi deus solus Uidim9 latronē de supplicio trāsire ad gloriā. vidim9 r iudā de apostolo trāsire ad gehennā. rursus vidimus aliū latronē de supplicio tp̄ali transeuntē ad penaz eternā. Uidimus r alios aplos de apostolatu puenientes ad gloriā. Uñ aūt vel q̄re hec mirabilia fiāt: nostrū nō est diffinire nisi ꝙ hec imitatio dextere excelsi. plēs equidē (vt ait pr̄ frāciscus ī croni.) fuerunt mēbra dyaboli q̄ efficiūtur discipuli xp̄i. Uñ r aug.23.q.4.c. Nabugodonosor. Nec de iudicio dei conquerūtur qūo eos deserit r qūo nullas gr̄as agimus q̄ liberat nos Et.q.eadē.c. de tiriis dt idē augu. Nos r si ratione pfunditatē iudicii eius penetrare nō possum9 manife-stissime tñ scimus r verū esse qđ dt r iustū esse qđ fecit. Et greg. de pe. di.2.ca. multi. Aliq̄ nō pseuerātviā sctitatis arripiūt: qui tñ virtutibus ad finē nō pueturi sunt: q̄ꝝ eius vtilitate n̄ modice elemētoꝝ pfectibus seruit: q2 illoꝝ lapsuz dū prospiciūt de suo statu ꝯtremiscūt. Qui stat videat ne cadat. Quis in tā stupēdis dei iudiciis penit9 ignorās finē suū materiā nō habeat flendi: q̄s secur9 erit? Infelix hō ego sum q̄s me liberauit de corpe mortis huius? Ro.8. Mardoche9 lugebat īdutus sacco vsq3 ad fores palacii pp̄li sui inter-fectionē nō factā sed fiendā die fut̄a Quis dabit capiti meo aquā r ocl̄is meis fontē lachrimaꝝ rc. Reperiēt hec aque in solitudine querēdo deū r cessando a strepitu mundanoꝝ r occupatōe. In cui9 figura oīſe iue-nit aq̄s calidas. i. balneatas in solitudine. geñ.36. Impetrādeq3 sunt a deo p̄cibus deuoti. In cui9 figura Judicū.1. legit ꝙ axa filia caleph r spōsa othoniel amonita fuit a spōso suo othoniel: ꝙ postularet a p̄re suo terrā irriguā Cū igit āmbularet cum p̄re suo caleph sedēs sr̄ asinā suspi-rauit. r cū pr̄ interrogaret q̄re suspiraret rñdit. terram arentē dedisti m̄ iūge r irriguā. r dedit ei pr̄ irriguū supius r inferius. Axa est aīa filia dei p creationē r fidē. hec amonet a spōso suo xp̄o vt petat a deo irriguū .i. terrā cordis cū aqua ꝯpūctionis q̄ āmbulās p viā virtutū cū deo. i. de adiutorio sedēs sup asinā. Aīa passionib9 carnis suspiriis affectās sibi dari a deo cor ꝯpūctōis r lachrīaꝝ r deus exaudit nō solū ꝯpunctionē de pctīs cū timore supplicii dādo q̄ est irriguū inferi9: sed dilectationē patrie que est irriguuz superius. Ad habendū quoq3 has lachrimas

ut inducamur lachrimat⁹ est ⁊ ipse Jesus in cruce ut ipse nos introduceret in gl'a ⁊ exaudit⁹ est ꝓ sua reuerẽtia. hebre. 5. Flere quoq; debem⁹ sup calamitate ꝓximoꝝ. Dr̃ enĩ. 1. coꝝ. 12. Si qd patit̃ unũ mẽbrum cõpatiũtur ⁊ cetera mẽbra. Hoc fletu fleuit dñs vidẽs extminiũ qđ illi ciuitati iminebat. Hoc mõ debemus moueri vidẽtes aĩas xp̃i p̃cioso sanguine redẽptas. Sic in sterquiliniũ pctõꝝ ꝓstrari. Sic samuel lugebat longo tp̃e pro pctõ saul. 1. Reg. 16. Uñ aug. Sũt ne ĩ te xp̃iane viscera pietatꝫ q̃ plãgis corpus a q̃ recessit aĩa: ⁊ non plãgis aĩam a q̃ recessit deus. Et hiero. 86. di. Qui clemẽtiã non hꝫ nec est ĩdutus viscera mĩe ⁊ lachrĩaꝝ q̃uis sp̃ualis videat̃ nõdũ ĩpleuit legẽ xp̃i. Sed q̃s est nũc qui defleat dãnari ⁊ celũ ꝑdere: aut qui ꝯpatiat̃ s̃ƒ aĩaꝝ salute: Dicat sap. 1. Nõ ptrãseat flos iuuẽtutis nr̃e ⁊c. Nemo ẽ qui reuersus sit ab inferis Sꝫ certe ait salomõ eccl'. 2. Cũ gaudio dixi qđ frustra decipies. O mũdani videte saluatorẽ flentẽ: ⁊ cũ eo flete. Quia si cognouisses ⁊c.

¶ Dominica decima.

Descẽdit hic iustificat⁹ in domũ suã. Lu. 18. Quos p̃destinauit hos vocauit: ⁊ q̃s vocauit hos ⁊ iustificauit: q̃s aũt iustificauit hos ⁊ magnificauit. Ro. 8. Qr in euãgelio hodierno publicani iustificatio õñdit̃ a quo ⁊ q̃ ordine vniuersi pctõres iustificẽtur v̾bis subsũptꝫ declarat apl's vbi tres cause iustificatiõis ĩpii ostẽditur scꝫ Cã efficiens, disponens, ⁊ ꝑficiẽs. Prima cã iustificationis est p̃destinatio s̃m mgr̃ꝫ sniaꝝ. 41. di. primi, ⁊ est ꝓpositũ diuine volũtatis ꝯferẽdi gr̃am electis in p̃nti ⁊ in futuro gl'am. Hec aũt p̃destinatio nullis exigentibus meritis fit. sed sola dignatiõe volũtatis diuine s̃m qđ dr̃ exodi. 33. Miserebor cui voluero: ⁊ clemens ero in quẽ placuerit m̃. Et Ro. 9. Priusq̃ aliq̃d boni aut mali egisset: scriptũ ẽ Jacob dilexi: esau autẽ odio habui. Nec alia querẽda ẽ rõ quare hunc p̃destinet illũ nõ nisi sua volũtas q̃ est p̃ria cã infalibilis. Scđa cã iustificationẽ disponẽs est dei vocatio. paꝝ enĩ foret p̃destinari nisi q̃s ad bonũ ad qđ elect⁹ ẽ a deo vocaret̃. Jo. 6. dr̃. Nemo p̃t venire ad me nisi pr̃ meus ⁊c. Hec aũt vocatio refert̃ ad auxiliũ dei ĩtellectũ mouẽtis ad patrẽ desiderãdum: que quidem motio nõ est ipsius pcti remissio: sꝫ dispõ eius. Uocationẽ aũt hanc deus nemĩ denegat q̃diu ẽ in p̃nti seculo. Mat. 11. Uenite ad me oẽs qui laboratꝫ ⁊c. Et io. 5. In nouissimo die festiuitatꝫ stabat Jesus ⁊ clamabat dĩs. Si q̃s sitit veniat ad me ⁊ bibat. In signũ huius dr̃ luc 14. Exi cito in vicos ⁊ plateas ⁊c. ¶ Tertia cã iustificationẽ perficiẽs notat̃ cum dr̃. quos aũt iustificauit hos ⁊ magnificauit. Utile nõ foret p̃destiari nisi q̃s iustificaret̃: sꝫ iustificatiõe habita ꝑ gr̃am magnificat̃ aĩa ac intm̃ sublimat̃ ut dei patris filia xp̃i spõsa ac sp̃. s. templũ efficiat̃ De p̃io Jo. 1. Quotq̃t aũt receperũt eũ ⁊c. Et gal'. 4. Misit deus sp̃m filii sui in corda vr̃a clamantẽ abba pr̃. De scđo. 2. coꝝ. xi. Despondi enĩ vos vni virgo ⁊c. Et hie. 6. Desponsabo te m̃ in fide. De tertio. 1. coꝝ. 3 Tẽplum dei sanctũ est qđ estis vos hec autẽ iustificatio ⁊ magnificatio meritorie nobis ꝑ passionẽ ⁊ mortẽ dñi nostri Jesu xp̃i ⁊ nõ aliunde nobis inest. Jo. 1. De plenitudine eius

oēs accepimus grām. Pro grā conferꝭ quoqꝫ ꝓcatiue ꝑvirginē bn̄dictā xp̄iferā. De q̄ ber. supꝑ missus ē ait. Maria nobilis ē illa stella ex iacob orta: cuiꝰ radius vniuersū orbē illuminat: cuiꝰ splēdor in supꝑnis ꝑfulget ⁊ īferos penetrat: terrā etiā perlustrās ⁊ calefaciēs mentes magis q̄ꝫ corpora excoq̄t. Ad hos duos recurramꝰ vt magnifice de nobis singulis dicaꝭ iuxta thema. descēdit

¶ Pro fundamēto moueꝭ questio An ad iustificationē impii requiraꝭ grē infusio? Richar. di. 17. 4. dt ꝙ sicut qn̄ ex vno elemēto fit aliq̄d cōcurrūt q̄ttuor: scꝫ vnius forme corruptio. alterius gn̄atio. dispō ad corruptionē vnius. ⁊ dispō ad gn̄ationem alteriꝰ. Sic cū de īpio fit iustus req̄rūtur q̄ttuor scꝫ īpietatꝭ destructio que est culpe remissio ⁊ grē infusio: dispō ad destructionē īpietatis q̄ est culpe dei detestatio ⁊ dispō ad susceptionē grē que est liberi arbitrii ad deū cōuersio. Et ita pꝫ ꝙ īfusio grē requiriꝭ ad iustificationē īpii. Hoc aūt verū est ꝯm sco. di. 1. 4. de potētia dei ordinata: ꝙ decreuit nemini culpā remittere nisi ꝯferēdo grām vtpote reponendo in puris nālibus sine acceptatiōe ad gloriā cū etiā in humanis hō possit remittere offensā absqꝫ hoc ꝙ offendētem suscipiat in grām. Videto in eadē di. q. 1. Cū eī in oī opere dn̄i sit mīa ⁊ veritas: ⁊ hoc maxīe in nobili oꝑe hoc opꝫ esse in oꝑe iustificationis. Qm̄ ḡ hō peccauit ⁊ nichil an̄ grē īfusionē apud deū meruit merito cōdigni: deus iusto iudicio nō oīno effectū culpe tollit īmo penā reliquit. ⁊ iō in peiorē statū hoīem nō statī restituit. Et qm̄ misericors ē: ideo etiaꝫ āplius bonū reddit: qꝛ magis īdiget. ideo nō tm̄ restituiꝭ īnocētiā: verūetiā dat graꝫ Ideo q̄uis delere pōt deus sine medio: culpā decreuit tn̄ delere ꝑ graꝫ q̄ non tantū faceret hoīem īnocentē īmo etiā per pctm̄ debilitatū abilitaret ad bonū. ⁊ sic ibi reliq̄t ad iustificationē ꝓrequiri grē infusionē. Pro ꝑabola mirari nullꝰ dꝫ si plēs dānanꭍ. Dr̄ enī extra de Judic ca. Cū non ab hoīe exn̄s in crimine nolens se corrigē dꝫ degradari ab om̄i ꝓuilegio ⁊ dignitate clericali. Scribitur quoqꝫ co. de seruis fugitis. l. q̄cūqꝫ. Crescēte cōtumatia: crescē dꝫ ⁊ pena. Audite hoc vniuersi pctīs dediti ꝑ assumptionē baptismatis ⁊ xp̄ianitatis: vos estis genus electū (.1. pe. 1.) regale sacerdotiū gēs sctā ppl's acq̄sitionis assumēdi ad ordīes āgelorꝫ. Sed ꝓthdolor vt dr̄ Ro. 1. Cum deū cognouissent nō sicut deū glorificauerūt: sed seruierūt potius creature q̄ꝫ creatori qui est bn̄dictus in secula: ⁊ cōmutauerūt gloriā dei in silitudinē corruptibilis hoīs ⁊ volucrū ⁊ q̄drupedū atqꝫ serpētum.

Quid ḡ tales manēt: q̄d eis accidet Sic criminose in oī malicia īuidie ire blasphemie supꝑbie pōpe vsure negligētie luxurie viuētibꝰ. Certe illō qō leui. 26. dr̄ visitabo eos velociter in egestate ⁊ ardore q̄ ꝯficiat oculos vr̄os ⁊ ꝯsumat aīas vr̄as Et sequiꭍ Ponā faciē contra vos ⁊ corruetis corā hostibus vr̄is. De sic quoqꝫ criminose viuētibus ac deū offendētibꝰ qualiꭍ a sctōꝝ ꝯsortio ⁊ ordine separandi ⁊ vbi sint collocādi. Apoc. 3. Ego mitto eaꝫ .i. Jesabel sig̃ntem sensualitatē in lectū supple inferni. ⁊ q̄ inclinaꭍ cum ea in tribulatione maxīa erunt nisi pn̄iam egerint ab operibꝰ suis. O īdurati pctōres ecce qō vos expectat ḡ ne degradamī ne hita dignitate spoliemī: cū hoc publicano pn̄iaꝫ agite ceruicē durā cū

pharifeo nolite gerere. q̃re de vobis
dicat̃ τ singuloꝝ q̇libet. qđ notatur
Juxta thēa. descēdit hic iustificat?
¶ In isto sermone erūt due ptes
Pria q pctõrem dñt inducē vt pctm̃
abiiciat. Scđa q̃ pctõrez facere opʒ
vt iustificationē suscipiat ¶ Quo ad
primā nota q̃ttuoꝛ q̃ inducere debēt
quēlibet pctõrem exēplo publicani:
vt pctm̃ dimittat τ ad deum redeat
quoꝝ duo dicētur. Primũ est dilate
cōuersionis desperāda possibilitas.
Scđʒ est diue dignatõis exuberās
mltiplicitas. Pro prio huius pũcti
debachātur in pctĩs nec ea dimittē
curāt estimātes q̃cũqʒ hora voluerit
posse penitere maxīe vbi mortis imi
neret pꝛiculũ. Sed certe vix hoc po-
terũt qđ deducit̃ per legē euāgelicā
canonicā τ ciuilē. Pro prio mat. ii.
Qui hʒ dabit̃ ei: τ qui non hʒ id qđ
hʒ. i. videt̃ hr̃e afferet̃ ab eo. hʒ vtiqʒ
iustus tp̄s qđ bene expēdit huic tp̄s
habēti tp̄s in fine dabit̃. i. spaciũ re
cogitandi τ purgādi ꝯsciam suā: τ
abũdabit scʒ pnia vera venia āpla
gr̃a multa τ glia infinita. Is autē
q̃ nõ hʒ scʒ male viuēdo tp̄s p̄ciosuʒ
amisit qđ hʒ ꝺm suam p̄sumptionē
. i. qđ hr̃e se credit ĩ fine auferet̃ ab
eo ꝓpter demeritũ sue malicie conti
nuate. Apoc. 3. dr̃ Esto vigilās. seq̇t̃
Si nõ vigilaueris veniā ad te tanq̃
fur: q̇ scʒ venit latēter vt ex īprouiso
bona auferat τ possessorē occidat.
Vñ subdit. τ hora q̃ nescis veniā ad
te. Iustũ est ei (ait bonauētura sup
apoc.) vt q̇ seip̄m per negligentiā τ
torporē nescit: nesciat horā sui iudi-
cii τ extremi. τ qui ꝓpter suas tene
bras nõ videt lucē τ errorē credit τ
optat se diu in prosperitate victurũ
τ diu iudicium dei esse tardandum:
τ etiā spe presũptiuosa sperat se fina
liter saluandũ hora insperata ab eo

a deo puniat̃ ꝓpter qđ. i. thessal. 5.
dicit apl̃s. Dies dñi sicut fur ita
in nocte veniet. Cũ enĩ dixerit pax
τ securitas tunc eis repentin⁹ sup
ueniet īteritus. Audite hec īdurati
corde: audite hoc ecclesiastici luxu-
riis dediti audite ludis alearũ incũ
bentes Audite alienũ hn̄tes vsuras
exercentes apertas vel palliatas.
Audiāt quicũqʒ τ quibuscũqʒ pctĩs
vacātes vigilate emēdate: q: nescit
horā qua dñs vester vēturus sit. De
illis enĩ qui hora tēpestiua redeunt
ad deũ subdit aplus ca. p̄allegato.
Vos aũt fratres nõ estis ĩ tenebris
vt vos dies illa tanq̃ fur apphēdat
Oēs enĩ vos estis filii lucis τ diei:
ꝰ non dormiam⁹ sicut τ ceteri: sed
vigilem⁹ τ sobrii simus. qui enĩ dor
miũt nocte dormiũt. Scđo deducit̃
hec difficultas p legē canonicā. q. 3.
ca. dyaconi. Et sunt v̄ba hieronimi
Moderatio dei ac pietas solũ nr̃m
reditũ requirit: ac nos cupit larga
sua bonitate. Sequit̃ si non cõuer-
timur si duri colli fuerim⁹ si in pec
catis vsqʒ ad mortē illicite pducam⁹
assidue peccātib⁹ nõ miserebit̃ deus
Q duri pctõres q̇d clarius vidcāt q:
dr assidue. 7. iterato ꝺm glo. Nā vul
nus iteratũ difficili⁹ sanat̃. De pe.
di. 3. c. Inanis. Nec forte surrepat
illud quacũqʒ hora īgemuerit pctõr
τ conuersus fuerit vita viuet τ non
morietur. Audi aug. de pe. di. 7. ca. si
q̇s. Crede inq̇t illi qui dr quacunqʒ
hora īgemuerit pctõr τc. dr cõuersũ
τ nõ tm̃ versum. v̄sum quidē puto
illũ qui dolet de crimīe. cõuersũ v̄o
de oĩ cõuertit̃ qui iā penas nõ timet
sed ad bonũ dñm scʒ deũ festinat tē
dere. sequit̃ timendũ est de penitēte
Tertio quocũqʒ lege ciuili hoc dedu
cit̃. Surdus a natiuitate seruũ neq̇t
manutenē. vt hr̃. ff. de manumissis

lēge. i. Sic qui totam vitā suam in
dño rēnuit obedire: aurēq3 suam ma
numittere neq̄bat nec a diuina pote-
state eripere. puer. 28. Qui obdurat
aurē suā ne audiat legē orō eius erit
execrabilis. Talibus dicet dñs pro-
uer. i. vocaui ꝛc. Sequitur ego quo
q3 in interitu vr̄o ridebo. O mūdani
iniqui q̄d ē nūc vos detinet: q̄d socie
tates/ q̄d cōsuetudines/ q̄d lasciuias
vr̄as prosequimini: putatis iusticiā
dei euadere? An equū sit bene ꝛ ma
le viuentiū parari salario remunera
ri. Audiatis Albertū super alio ver
bo Joelis. 2. Quis scit si cōuertatur
ꝛ ignoscat deus. Cōuertatur inquit
ab ira ad miām: ꝛ ignoscat. i. quis
scit si ignoscere velit. Quāuis enim
certū sit ꝙ contrito ignoscit tñ īcer
tum est an sit vere contritus: de tali
dr̄ ecclesia. 7. Nemo potest corrigerē
ꝙ ipse despicit illum qui per totam
vitam suam eum contempsit peccā
do. Quot enim sunt exempla ad hoc
sunt innumera ꝛ in sacra scriptura
ꝛ in historiis. Primo esau ad hebre.
12. qui nō inuenit locu3 penitentie q̄
uis: cū lachrymis ea3 expostulasset.
2. hoc idē pat3 de anthioco. 2. macha
beo. 9. de quo dr̄ orabit scelest⁹ dñm
a quo non erat miām consecuturus
Tertio luce. 12. parabolice tamen de
illo qui dicit. Aīa mea habes mul
ta bona ꝛc. Quarto adest exemplu3
quod ponit beda in gestis angelorū
ꝙ cum quidam faber male vite diu
in malis perseuerauerit subita in-
firmitate detētus cū a suis ad peni
tentiam animaretur cepit clamare
se non posse penitere. quia inquit si-
cut beat⁹ stephan⁹ vidit celos aptos
ita video infernū aptū ꝛ locū m pa-
ratum cum his qui xp̄m occiderunt
ꝛ post hec dicit iudiciu3 instare: nec
spem salutis sue super esse propter
suam malam vitam tam diu conti-
nuatam. ꝛ hec dicens mortuus est:
ꝛ in terra prophana sepultus. Se-
cundum quod debet nos inducerē ad
peccatum abiciendum est diuine di
gnationis multiplicitas. Sed consi
deremus inestimabilem dilectionem
quam ad nos gerit: ꝛ gessit saluator
nos creando/ redimendo a peccatis
multiplicibus ac alii inconuenienti
bus preseruando. Cur potius debe-
ret nos punire q̄ tot milia tam dāp
natos qui forte incentesima parte nō
tam grauiter peccauerunt sicut nos
anunciate ergo virtutes eius vt dici
tur. i. Petri. i. Qui de tenebris vos
vocauit: vt videlicet cognosceudo tā-
tam dilectionem resipiscatis a pec-
catis ad hanc dignationem agnoscē
dam. Inducit Aug. libro contra he
reses in persona christi loquens. Co
gita o homo qualia ꝛ quanta pro te
feci: cum non esses te creaui ꝛc. O
miseri peccatores vt quid ergo ī pec
catis perduratis huius publicani ex
emplo ad deum redite vt de singulo
vestrum verificetur thema descendit
hic iustificatus ꝛc.

¶ Quo ad secundum principale vi-
so quid nos debet mouere ad pecca-
tum relinquendum restat videre q̄d
agere debemus ad iustificationem
obtinendā. Sciendum quia vt quis
iustificetur duo sunt necessaria pro
vt ex serie huius publicani iustifica
ti colligi potest.

Primum est plena contritio cum de
testatione

Secundum est integra confessio cu3
satisfactione.

¶ De primo nunc agendo nota ꝙ
contritio vt sit perfecta debet haberē
tria que hūit hic publicanus scilic3
Timorem
Pudorem

Et dolorem
¶ Timor notatur in hoc φ stabat a
longe.
Pudor in hoc φ nolebat oculos ad
celum leuare
Dolor in hoc φ pcutiebat pect⁹ suū
¶ Primo enim timor exigitur a
timore tuo inquit ysay. peperimus
et parturimus spiritum salutis. Et
ecclesi. 1. Initium sapiētie timor dñi
vnde et apoc. 14. dr. Uidi alterū an
gelum volantem per medium celū
sequitur dicentem voce magna. Ti-
mete deum: et date illi gloriam et ho
norem. Merito autem timere debet
peccator ignorans mortis horā mo
riendi formam mortis locum ac sta
tum. Merito timere debet qui pluri
ma argumenta damnationis φ sal-
uationis habet Si vero horrendū sit
incidere ī manu dei viuentis hebre.
10. et iterum ibidem. Et irritā quis
faciens legem moysi duobus aut tri
bus testib⁹ sine vlla miseratione mo
ritur: φ tomagis putatis eā deterio
ra promereri supplicia qui sanguinē
testamenti conculcauerit et spiritū
gratie contumeliam fecerit verebar
dicebat Job omnia opera mea sciēs
quia non parceres delinquenti. O
deus eterne si de eius operib⁹ vt ipse
in alio loco testatur non reprehende
bat eum cor suum in tota vita sua.
Sic verebatur seu timebat quid fa-
cere debet: qui nunφ in tota vita sua
qcφ boni fecit. Timeat ergo pctōr et vt
dr ecclesia. 32. Pro reuerentia et ti-
more accedet tibi bona gratia. ¶ Se
cundo pudere debz peccator propter
obprobrium ac vilitatē delicti sui sic
pudebat q̄ dicebat. Qm̄ iniqtatē meā
ego cognosco. hanc passionem q̄ ha-
bet si ī peccato sit de facili curatur:
et si in peccato non sit valde preser-
uatur. de hac eccle. 32. Ante grandi-
nem peribit coruscatio: et ante vere-
cundiam peribit gratia: Et valeri.
li. 4. Uerecundia parens est oīs
honesti concilii tutella omnium solē
pnium officiorum magistra innocen
tie arca proximis accepta alienis grata
non pudentibus autem dr. Jerem.
6. Confusione non sunt confusi eru
bescere nescierunt. Et quis queso tā
vecors qui coram deo erubescere nō
debeat. Si diligenter attendat qua-
liter sine rubore in eius presentia ac
facie peccare non erubuit. Que muli
er tam effrons: que non erubescat: si
a proprio sponso in adulterio sit de-
prehensa. Quis testis tā obstinatus
qui non verecundetur: si falso corā
seuero iudice conuīcatur deposuisse
Quis filius tam ingratus qui non
pudere debeat si patrem propriū per
didisse appareat. vbi ergo apparebunt
peccatores maledicti sponsum per-
uipendentes iudicem seuerum irri-
dentes et patrem eternū contempnē
tes. Sed procdolor eorū cuilibet po
test dici illud Jere. 3. frons meretri
cis facta est tibi: vt noluisti erubesce
re. Tertio dolere debet peccator pro
pter offensā et dāpnū sicut doluit da
uid qui dicit fuerūt mihi lacrīe mee
sic doluit petrus q̄ fleuit amare. sic
Magdalena etc. Sic dolens cupie-
bat ille q̄ dicebat Job. 14. dñe dimit
te me vt plangā dolorē meū. Nota
tñ φ duplex est dolor de pctō. Pri-
mus qui dr sensibilis in lachrymas
prorumpens: hic non requiritur. ait
Bonauen. 16. di. 4. q2 non est in po
testate nr̄a. Ali⁹ est mētalis q̄ dr no-
licio seu peccati odiens aut volunta
tis displicētia qua displicet commi⁹
sisse peccecatū hic dolor exigitur; et
secundum Thomam in. 4. distinctō
ne. 17. de maiori pctō dz esse maior
dolor. qm̄ ī maiori pctō pl⁹ deus of-

fenditur: et pene debent agrauari ꝺm quantitatem delicti.24.q.1.c. Non asserimus autem vt fratrū filii.§.1. colla.9. Sed nunc qui doleat/ q̄ pu deat/aut timeat: indurauerūt cor su um et noluerunt reuerti .puer.2. letā tur cū malefecerint: et exultent in re bus pessimis. Parum est eis peccare cupiunt et amplius inique agere pa rum est eis peccata peccatis addere gaudent peccata perpetrasse qd est mortale nouū ꝺm Thomā et Alexā. Quotiens videlicet post actum petī mortalis intra se gaudent scienter de tali actu vel se iactant. Talibus du rissime dicit ps. Quit gloriaris ī ma licia etc. et sequitur propterea de⁹ de struet te in finem. Parum est insup hec omnia facere. Sed quod deteri⁹ est peccata defendunt aut excusant dicendo: aut se a peccatis non posse abstinere aut peccando non displice re sic vsurarii/sic luxuriosi/sic ven dentes et emētes/cū periuriis ac mē daciis sic voluptuosi aduocati iniu sticias facientes asseuerant que oīa dei blasphemia fouent dicit em̄ Hie ronimus super simbolū. Anathema sit qui dicit xp̄um dn̄m precepisse im possibile dz quoq; sap.14. Odiosi sūt deo impius et impietas eius. O du ri filii adaz corda vestra emolite pec cata vestra recognoscite: et huius pu blicani exemplo cōteramini vt iuxta propositionem premissam de vobis dicatur descendit hic iustificat⁹ etc. hic licet quereretur: vtruz peccator statim post peccatum cōmissum tene atur conteri respondendū est ꝺm pe. in.4.di.16.vel.17. ꝙ non semp cō teri sit p̄ceptum affirmatiuum. Sz dumtaxat cū peccatum mortale cō missum menti occurrat practice vt delectationis vel detestationis tene tur homo tunc detestari secūduz vero Alexandrū in scd̄a parte in tracta tu de negligētia. Q̄ñ excitatur a gra tia dei quod est q̄ñ cogitat et aduer tit ꝙ graue sit peccatū suum tenet tunc conteri et si non conteritur vel saltez atteritur periculū est ꝙ talis negligentia sit mortalis precipue in duci debent peccatores vt die dn̄ica atterantur ꝺm vero doctorē seraphi cum di.16.q.2.3.articuli dicendum ꝙ cum deus absoluit hominē a cul pa ligat eum vinculo perpetue dete stationis tenetur em̄ semper maluz quod fecit detestari. Et quia tentio talis est precepti affirmatiui cū pre ceptum affirmatiuum obliget p sem per et non ad semper ideo peccator te netur semper conteri. Sed ad semp videlicet cum se offerunt tempus et locus cum scilicet recogitet mala sua in quibus deum offendit et dicit scotus di.4. Quod actu cogitans de peccato: non conterens peccat mor taliter et cetera.

¶ Dn̄ica vndecima

SUspiciens in celuz inge muit dicens epheta quod est adaperire Math.7. et in euangelio. Attendi te ad abraham patrem vestrū et ad sarram que peperit eos ysa.5. quia saluator noster in euangelio inducit gemens: atq; compatiens super sur dum et mutuum vt et illud faciam⁹ super animas nostras eius exemplo verbis.2. sumptis inducimur cū dz Attēdite in q̄bus v̄bis duo notātur

Primum conuersationis saluatoris virtuosa imitatio

Secundum animarum nostrarum benigna perseueratio

¶ Quo ad primuz quia boni filii est imitari patrē. filii⁹ em̄ dz a philoso ꝙ



est amor:quia in filio relucet patris amor. Et xp̄us Jesus per Abrahā figuratus est:qui est pater noster secundū illud deut.32. Nunq̄ non ip̄e est pater tuus qui possessit ⁊ fecit et creauit te ⁊ ad gal'.4. Misit deꝰ pater spiritum filii sui in corda vr̄a clamantē abba pater. Ipseq̄ quoq̄ est petra aqua sumus excisi per denoīationē petra eñi erat xp̄s.1. cori. 10. A xp̄o autē christiani dicuntur ſm illud aug. Ex sacramēto vnctionis xp̄ianorum vocabulum sumptū est vt a xp̄o xp̄iani dicantur. Et nota de consecra. di.4.c. Postq̄ merito ad deum ⁊ ad eius facta attendere debemus: ⁊ hoc vt ipsū imitemur licet autem ipse dulcis imitandus appareat in omni sua conuersatione precipue tñ in tribus imitandus est

Primo in mundi contemptu ⁊ despectione

Secundo in corporis cruciatu ⁊ afflictione

Tertio in pietatis affectu ⁊ compassione

¶ De primo Math.10. Sz vulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos filius autē hominis ⁊c. vñ Anselmꝰ in quadam epistola christus ita pauper fuit vt veniens in mundum non in sua:sz in aliena domo nasceretur natus propter inopiam loci in presepio brutorum animalium poneretur viuens in mundo nō haberet vbi caput suum reclinaret nec moriens vñ nuditatem suam tegeret nec mortuꝰ vbi inuolueretur nec locuz aut sepulchrum vbi collocaretur de secundo ad hebreos.12. Recogitate eum q̄ talem aduersus semetipsum sustinuit a peccatoribus contradictionez vnde Augustinus libro de pastoribus ab omnibus temptatōnibus te eruet dominus;si ab illo non recesserit cor tuum nam ad confirmandum cor tuū venit ille pati venit ille mori venit sputis illudi venit spinis coronari. venit obprobria sufferre venit postremo ligno configi omnia illa pro te ⁊ tu nihil pro illo sed pro te. de.3. mathei.9. Euntes dicite quid est misericordiam volo ⁊ non sacrificium. Non eñi veni vocare iustos: sed peccatores. Et Ambrosius libro de virginitate. Omnia christus est nobis si vulnus curare desideras medicus est. Si febribus estuas fons est. Si grauare īiquitate iusticia est. Si auxilio indiges. Si mortem times vita est. Si celum desideras via est. Si tenebras fugis lux est. Si cibū queris alimentum est. Gustate ⁊ videte q̄ suauis est dominus: vere misericordiam ac pietatem tunc ostendit:cum videns tantam miseriā surdi ⁊ muti pre compassione ingemuit sequimini ergo vestigia eius ⁊ attendite patrez. Attendere nihilominus debemus ad cauernam lacus inferni scilicet damnationem a qua per eius misericordiam ⁊ preseruationē precisi ⁊ liberati sumus. Non enim ex operibus iustitie que fecimꝰ nos sed secundum misericordiam suam saluos nos fecit non secundo elegit enim ante mundi constitutionem vt essemus sancti ⁊ immaculati ⁊ in cōspectu eius:hic est ille de quo ysaias secundo dicitur delectabitur infans ab vbere super foramina aspidis cū cauerna reguli qui ablactatus fuerit manum mittet. Aspis iste ⁊ regulus dyabolū significat qui est serpens antiquus cuius foramen ⁊ cauernam christus scrutatus est:ab infancia vsq̄ ad passionē quia ad hoc venit in mundum vt eius opera destruct ⁊ nos de manibus eius liberaret. In cuius signuz demonium ex

pulit ab isto effecto surdo ꝛ muto per
ipsum demoniuȝ. quid tunc ꝛ nobis
si pro quia sumus surdi ꝛ muti op
tare intense debemus iuxta quod no
tat theuma. Suspiciens in celuȝ in
gemuit ꝛc.

¶ Pro fundamēto mouetur que
stio quoniam allegorice mutus iste
ꝛ surdus genus humanum signifi
cāt moraliter vero quenlibet peccato
rem curatum per christi meritum ꝛ
gemitum iuste queritur vtrum chri
stus influat hominibus gratiam cu
ius virtute a demonio seu pacto li
berentur. Respondet Alexand. in. 3.
parte collatiōe de gratia. Quod chri
stus inquantum homo influit grati
am viatoribus tribus modis.

¶ Primo per moduȝ capitis sicē
enim capitis ad membrum vel mē
bra est quidam generalis amor vn
de ꝛ spiritus animalis hoc naturali
amore decurrunt de capite ad mem
bra sic christi ab esse anime eius est
amor ad nos ac desiderium vt eius
participemus spiritum sanctum sci
licet qui plenissime in ea requieuit.
Ipse autē spiritussanctꝰ in ea explet
desiderium quod habet ad nos pro
pter amorem quem habet erga nos
ꝛ hec est influentia gratie a christo
capite in corpus ecclesie vnde Lucē.
Sicut spiritus hominis mediante
capite ad membra descendit viuifi
canda sic spiritussanctꝰ per christuȝ
venit ad christianos cuius plenitu
do quedaȝ est in capite participatio
vero in membris

¶ Secundo christus inquantum
homo influit gratiam viatoribus per
modum meriti: quia ipse est qui no
bis meruit gratiam per quaȝ remit
terentur nobis peccata ꝛ gratiam p
quam cognosceremus ꝛ diligeremꝰ
deum ꝛc. hoc per vnius hominis o
bedientiā mosti constituuntur multi
Tertio mō p modū exēplare sicē enī
exempluȝ adducit de exemplari ita
ī xp̄o hoīe ē examplar propositū grē
cui debemꝰ nos coaptare et confor
mare. vnde ip̄e est liber vite iuxta
quē debent scribi libri nostri. i cōsci
entie nostre. p̄mo cho. .15. Sicut por
tamus ymaginē hoīs terreni ita por
temus ymaginē celestis hoc in ppo
sito. Sed ip̄e saluator gemuit super
surdum ꝛ mutū curandū multoma
gis nos gemere debemꝰ vt nos cura
re dignetur. ꝛ dicat nobis effeta ꝛc̄.
Propterea miretur nullus si plures
dampnentur. dr enī. ca. de causis ex
quibus īfamia alicui irrogatur .l.
fidem rumpens societatis cum infa
mie periculo suo noīe p socio. cōuen
tus ad faciendum satis viget. Scri
bitur quoqꝫ de regulis iuris .li. 6 dā
pnum quo quis culpa ꝛc̄. Notatur
ac hᵒ casus de prebendis .li. 6 .ca
Clericis. Et de homicidio in auctē.
c. hū qui. Audiant hoc vniuersi pec
catis dediti spoponderīt in baptismo
abrenūciare dyabolo et pompis eiꝰ
spoponderunt in cōfessione omino nō
redire ad iniquitates suas aliena re
stituere. societates malas vitare oc
casiones peccati fugere. quia q̄ vult
plene satisfacere necesse habet occasi
ones propinquas excidere vt est cena
splendida. quia tales sunt in nostra
potestate. Remote aūt non vt est mu
tatio ad bonam cenam: vt dicit btūs
bonauentura: li. 4. di. 4 i5. partis lu
xurias dimittere quia fidē frangūt
contigit eis illud prouerbiū. Canis
ad vomitum reuersus est. 2. pe. 2. vr
gebuntur certe penaȝ soluere eternā
scȝ cū īfamie periculo. qꝛ fidē nō ser
uauerīt socio. s. xp̄o. Qui dic̄ ecce ego

vobiſcum ſum vſqꝫ ad cõſummatio
nem ſeculi oĩbus diebus. Sed ꝑcoꝛ
cui imputari debꝫ certe ſibiiꝑis pec
catoꝛes imputent:non deo ꝙ ne eis
contingat animam ſuam ſurdam ⁊
mutam deo adducant:vt compatiat̃
eis. Sicut ⁊ fecit in euangelio hodi-
erno de quo hiere. dicit. Suſcipiẽs
in celum ingemuit.

In iſto ſermone erũt due partes
Prima eſt ꝺ anime peccatricis gra
ui infirmatione
Secunda de eiuſdem anime deſide
randa curatione.

¶ Quo ad primaꝫ notatur graui
tas huiꝰ ĩfirmitatis ĩ eo ꝙ ſaluator
ingemuit : graue vtiqꝫ debet iudica
ri quod gaudiũ angeloꝛuꝫ prouocat
ad gemitum ſpecialiter autem ꝙ ho
mo ipſe ſurdus erat ⁊ mutus. Sur-
ditas propꝛie ꝺꝛ ſpiritualis circa au
ditum verbi dei. mutitas vero eſt cir
ca confeſſionem propꝛii peccati. Pri
ma cauſa ſurditatꝭ coꝛpoꝛalis eſt ex
impꝛopoꝛtione ſoni ad oꝛganum au
ditus. Sicut contingit illis qui ex-
immoderato tonitruo abſurdeſcũt
Et ſicut contingit fabꝛis facientibꝰ
caldarias qui ex ſono maleoꝛũ mul
tum obſurdeſcunt. Sic ſurditas ſpi
ritualis cauſatur ſeve in pluribus
ex pꝛopoꝛtione verbi diuini ad intel-
lectum vñ Job. 6. Cum diceret de-
us niſi manducaueritis carneꝫ filii
hominis:⁊ biberitis eius ſanguinẽ
non habebitis vitaꝫ in vobis. Mul
ti non valentes intelligere abierunt
retroꝛſum dicentes durus eſt hic ſer
mo ⁊ qui poteſt eum audire ſic vſqꝫ
hodie plures errãt circa. multas ma
terias ⁊ de trinitate:⁊ de ſacramen
to altaris. Sed dicant tales ꝙ veſ
pertilio ⁊ noctua lumen ſolis videre
nequeant nihilominus ſol eſt maxĩe
viſibilitatis inter oĩa coꝛpoꝛa. Sic
vtiqꝫ ea que ſunt fidei ſunt veriſſima
licet mentes dure non capiant que
tamen capere poſſunt ſi veriſſima fi
de viuerent vnde. 24. q. 1. c. non tur-
batur dicitur Quid eñ tam altũ ꝙ
altitudinem diuitiarum videre. i. ſci
re dei filium ⁊ pꝛofeſſionẽ diuine ge
nerationis aſſumere quodlibet mẽs
nequeat humana plene rationis in-
ueſtigationis cõpꝛehendere fidei ta-
men plenitudo complectitur. Et ꝺt
beatus Bonauẽ. di. 10. 4. q. penl.
in ſolutioue beati aug. Quodlibꝫ de
ſacramento altariſ aut de articulis
fidei aliqñ diſputemꝰ non tamen eſt
ad grauandum fidem ſed ad nutriẽ
dam ne propter ignoꝛantiam ne ali
q̃s concedat aliq̃d repugnãs fidei vl̃
neget conſequens ad fidem ⁊ hoc ꝑ
utiliſſimum ⁊ neceſſarium eſt vnde
diſputamus nõ vt melius credamꝰ
ſed vt fidem illibatam ſeruemus:dũ
ipſa cognita erroꝛes caueamus ⁊ ca
uendo in veritate perſiſtamus. ¶ Se
cundo cauſatur ſurditas ex ventoſi
tate incluſa in timpano capitis vel
concauitate auris iuxta quaꝫ ſumit̃
Secunda ſurditas ſpiritualis. Cã
hec eſt curioſitas mẽtis que nihil a-
liud eſt niſi ventoſitas quedam eſt
pꝛopterea tales nõ poſſunt audire ni
ſi mirabilia ⁊ noua ſicut ariopagite
2. thimo. 4. Erit eñ tempus cum ſa
nam doctrinam non ſuſtinebunt ſꝫ
ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi
magiſtros ⁊c. ¶ Tertio cauſat̃ ſur-
ditas coꝛpoꝛalis ex obduratione au
ris per oppꝛeſſionem alicuius extrĩ
ceci ſicut in aſpide qui vnam aurem
cauda ⁊ alterã terra obturat: vt nõ
audiat incantatoꝛem ⁊ hoc fit ſpiri
tualiter per immiſſionem auaritie ĩ
coꝛ ꝑs. Sicut aſpidis ſurde ⁊ obtu-
ritatis aures ſuas que nõ exaudiet
vocem incantantiuꝫ ⁊ venefici ĩcan-

tantis sapiēter. Abundani enī cupiditatib⁹ inseruiētes spūalia audire nequeunt. 47. di. ca. bonoꝝ. Et est Grego. bonoꝝ auctori aliter inherē nō valemus nisi cupiditatē a nobis q̄ radix est oīm maloꝝ abscindam⁹

¶ Quarta causa surditatis corpalis est fluxus humoꝝ īpedientiū viam virtutis auditiue potētie. Juxta qd̄ nota ꝙ causa surditatis spūalis qū est fluxus scꝫ carnalis voluptatis. Eccl'. 22. Verbū sapiēs quicūqꝫ audierit sciens laudabit hoc. audiuit hoc ꝛ displicuit ꝛ proiecit illud post dorsum suū. Oibus his videlꝫ bestialibus curiosis auaris ꝛ luxuriosis dr̄ ysa. 42. Surdi audite: ꝛ ceci intuemini ad videndū. sequit. quis cec⁹ nisi seruus meus: ꝛ q̄s surdus nisi populus meus: ad quē misi seruos meos. Et Job. 29. dr̄. Seruū meuꝫ vocaui ꝛ non respondit michi. Et Hiere. 6. Ecce cōstitui sup vos speculatores ꝛ dixi. audite vocē tube ꝛ dixerūt non audiemus. Hi sunt qui (vt dr̄ hiere. 5.) indurauerūt facies suas supra petrā ꝛ noluerūt reuerti. Qd̄ vero periculū sit legē dei nō audire: monita dei spnere: dīnas inspirationes extīguere: ac de consciētia de dei offensa ꝛ salute ppria non cogitare notatur prouer. 28. vbi dicit. Qui obturat aurem suam ne audiat legē: oratio eius erit execrabilis. Et. 1. q. 1. Interrogo nō min⁹ reus erit qui verbum dei negligēter audierit q̄ ille qui corpus xp̄i sua negligētia cadere permiserit. Signū enī mortis est cibum nō capere: aut captū non retinere. Sic vtiqꝫ morti spūali vicini sunt qui de salute sua verbum audire nolunt: vel auditum facere renuūt. Unde gregorius in omel. 18. Eternū mortis iudicium estimate fratres si verbū vite audiētes in ventre memorie nō retinetis. Et. 43. di. dispēsatio dr̄. Sicut non leue crimen incūbit pontificibus siluisse qd̄ congruit: ita his (qd̄ absit) non mediocre periculū est: qui cum deberēt parere despiciunt. Eya filii hominū vsqꝫquo graui corde: vt qui diligitis vanitatem ꝛ queritis mendatium. Attendite saluatorē vestrū super vos corde profundo in gemitu ꝛ planctu stantē nunc. Audite hec excōicati siue sentētia excōicationis siue hoīs qui mrimonia in gradib⁹ prohibitis cōsanguinitatis ꝛ affinitatis cōtraxistis: qui excōicati estis per clemētinā. ca. eos de sanguīitate ꝛ affinitate. Qui officiū iudicis eccl' ordinarii vel delegati impediuistis: qui similit estis excōicati per decretalē de īmunitate ecclesie libro. 6. Item qui pingagia vel pedagia exigitis a psonis eccl'. quas pro sua necessitate nō causa negociationis deferri faciunt: q similiter excōicati estis libro. 6. de sensibus. ca. q̄quā. Audite oēs alii qui p furtis permittitis vos excōicari. Nichil ē (inquit aug. ꝛ ponit. 2. q. 43.) ꝙ tm̄ timere debeat xp̄ian⁹ separari a corpe xp̄i. Qui enī non est de corpore xp̄i non vegetat xp̄i spū. Aperite aures oēs vsurarii lubrici lusores inuidi ꝛc. Audite christum in gemitu dicentē epheta qd̄ ē adaprire. Juxta thema Suspiciens ꝛc.

¶ Quo ad scōm principale videndū est de curatione hui⁹ surdi. circa qd̄ notantur tria.

Primo locus.
Secundo ordo.
Tertio modus.

Circa locum ponūtur hec scꝫ tyrus sydon mare galilee ꝛ medii fines decapoleos. In quibus spūaliter notātur reqsita ad iustificationē impii

In tyro notat angustia seu dolor de petõ qui interpretatur ãgustia. In sydone cogitatio petõꝝ ⁊ circũstãtiaꝝ In mari galilee peti derelictio gali lea interptat transmigratio. Hec si assint petõri sanabit. de. I. baruth. 3. Aia in ãgustia est spũs anxius: clamat ad te. Audi dñe ⁊c. Et ysa. 2. Repleti sunt lũbi mei dolore ãgustia possedit me. sitiet dolor parturiens. De scðo ps. Qm̃ iniquitatẽ meã annũcibo ⁊ cogitabo pro petõ meo. De tertio Jo. 5. Uade ⁊ noli ãplius peccare ne deterius tibi cõtingat. Medii aũt fines decapolei obseruãtiam diuinoꝝ decẽ preceptoꝝ exprimunt ordo notat cum dr. adducunt ei surdũ intellectus scȝ ⁊ volũtas q̃ debẽt aĩam ad deũ adducere. hi sũt duo discipuli qui debẽt asinã adducere ad xp̃m. Hi sunt duo discipuli qui aĩal brutũ soluere hñt. Mat. 21. Modus vero curatõis infert cũ dr Apprehẽdit eũ seorsum ⁊ misit digitos⁹ in articulos eius. Separatio a turba sigãt separationẽ malaꝝ societatũ. Apoc. 18. Exite de domo babilonis ⁊ estote quasi hedi añ gregẽ quia cito capiẽda est ⁊ destruenda. Missio autẽ digitoꝝ infusio est donorum. sc. Spũs eni sanctus dicit digitus in hymno. Tu septiformis munere dextre tu dei digitus ⁊c. Sicut eni digitus ꝓcedit a brachio ⁊ manu: sic. sc. a pr̃e ⁊ filio. Prim⁹ digitus seu primũ donum requisitũ habet modũ pollicis. ⁊ dicit donuȝ timoris dñi. De quo eccl. 13. Principium sapiẽtie timor dñi. Et alibi. Qui timet deũ faciet bona. Hic digitus est de quo dixerunt magi pharaonis. Digitus dei est hic. Exo. 8. In veritate (ait bernardus sup cantica) nil ita efficax didisci ad grãm dei inueniendã q̃ si inuentaris oĩ tp̃e nõ altũ sapere sed timere. Et vnde quero sic aure surda pertrãseunt in petis viuentes xp̃iani. Ita vt idem ber. super can. dicit. Nunc ipsi xp̃iani persequũtur qui ab eo xp̃iani dicũtur. Amici tui deus ⁊ ꝓximi tui aduersum te appropiquauerũt ⁊ steterunt. Cõiurasse videtur contra vniuersitas populi a minimo vsq; ad maximũ. Uñ hec inquit nisi q: timorẽ dñi abiecerunt in oĩ etate in oĩ statu in oĩ actu in vtroq; sexu ita vt nunc verissimum sit nõ est timor dei ante oculos eoꝝ. Qui aũt timet deũ nihil negligit. Eccl. I. Secũdus digitus tenet locũ indicis: videlicet donum sciẽ vel prudẽtie que docet bene conuersari in medio nationis praue atq; peruerse. docet quoq; viã salutis ⁊ quid agendũ ⁊ quid declinãdum. Hoc digito scripte fuerũt tabule lapidee moysi. Exo. 31. Dedit dñs lapideas tabulas scriptas digito dei. De carẽtibus hac sciẽtia dr. Nescierunt neq; ĩtellexerũt in tenebris ambulãt. Tertius digitus seu donũ tenet locũ digiti medii q̃ est amor. ⁊ iste ẽ charitas. I. coꝝ. 13. Nunc aũt manẽt spes fides ⁊ charitas. maior aũt horum est charitas. De hoc digito luce. 2. Si in digito dei eiicio demonia ꝑfecto venit ĩ vos regnũ dei De carẽtia vero huius dr. I. coꝝ. 13. Si charitatẽ nõ habuero nihil sum Si nẽpe voluptatib⁹ dediti deũ sup oĩa ex charitate diligerent ineternũ corda obdurata nõ tenerẽt. Quart⁹ tenet locũ vel typũ quarti digiti qui dr medicus. Hoc digito curat manus vel digitus qui sanat vulnera ⁊ ĩfirmitates miseroꝝ. De ho digito põt dici illud Jo. 20. Infer digitũ tuum huc ⁊ vide manus meas. miseri sunt mẽbra saluatoris digitum in eos instruũt qui eis cõpatiũtur.

q̄ qui surdi ⁊ obdurati de pietate nō curāt. sʒ sciant q̄d dicat prouer.21. Qui obturat aures suas ad clamorē pauperis ipse nō exaudiet. Miseri cordes vero ⁊ pii miam ꝯsequētur. Quītus tenet locū extremi digiti q̄ est minimus dr auricularis.hoc do num est humilitas. hoc digito incli nans se Jesus scribebat in terram. Jo.8. Ubicunq̄ fuerit hic digitus itue hoc donum:certe ibi habitabit. ysa.11. Super quē requiescet spūs meus nisi super humilē ⁊ quietē ⁊ trementē sermones meos. Humilia mini q̄ indurati petōres ⁊ deū sup⸗ pliciter exorate:vt in auriculas cor⸗ dis vestri īmittat dn̄s hos digitos spūales:vt sic mētes vestre aperiāt ad audiendū ⁊ cū effectu faciēdum qđ iusserit dn̄s deus:vt de cetero di⸗ catis. Audiam quid loquat̄ in me dn̄s deus. qđ vt magis cupiamus: Suspiciēs in celū ingemuit ille ds Ephpeta qđ est adaperire.

¶ Sermo secūdus eiusdem dn̄ice.

Suspiciēs in celum vr̄ā. Uenite reuertamur ad dn̄m:q̄ ipse cepit ⁊ sal⸗ uabit nos:percutiet ⁊ cu rabit nos. Ozee.6. Cū petōres sint īdurati diuine volūtati nolētes obe dire:sicut supra dictum est:vt resipi scant per. ss. sanctoꝝ verborū exēplo subsūptis īducūtur. vbi duo notant̄ Primū est emēdatio gratiosa. Scđm est remuneratio fructuosa. Quo ad primū aug.li. de libero ar: Petm̄ est auersio a bono incōmuta bili ⁊ cōuersio ad bonū cōmutabile seu ē spreto incōmutabili bono reb⁹ cōmutabilib⁹ adherē. ꝭm qđ notat̄ Hiere.2. Duo mala fecit ppl's me⁹ Dereliquerūt me fontē aque viue ⁊ foderūt sibi cisternas dissipatas ⁊c Recte mouet̄ ad deum cōuerti. Pro magno diceret seru⁹ vel docta ācilla si spreto dn̄o de recōsiliatione remis sione ac vnione instātissime rogaret ac pulsaret. Reuertere igit̄ aia pec⸗ catrix. dn̄a enī tua cui obedire tene⸗ ris(scʒ dn̄a volūtas)te iugiter expe ctat ⁊ reuocat. Geñ.15. Reuertere agar ad dn̄am tuā:reuertere inquit aperi aurē tuā: q̄ pater tuus deus ac creator te inīpellat ac clemētissi⸗ me expectat. Dic q̄ cum filio ꝓdigo Surgā ⁊ ibo ad patrē meū. Reuer tere tertio:q̄ benignissim⁹ sponsus tuus vilissime a te derelictus clemē tissime rogat omnē offensā paratus remittere. Hiere.4. Tu autē forni⸗ cata es cū amatorib⁹ multis:tamē reuertere ⁊ ego suscipiā te. Dic ergo instāter illud ozee.2. Reuertar ad vi rum meū priorē:q̄ michi bene erit. Sed etiā in pn̄ti tp̄e dr. Ipse cepit ⁊ sanabit nos. ꝓpter enī nimiā cha ritatē qua dilexit nos misit deus pr̄ filiū suum natū ex muliere factum sub lege vt eos q̄ sub lege erant redi meret. Ad gal.4. ⁊ ad ephe.2. Cū viuificauit nos in dilecto filio suo. Et ad gal.4. Factus est ꝓ nobis maledictū:vt nos de maledicto libe raret. ꝓpterea enī factus est hō pas sibilis cū oībus penalib⁹ suis dēpto petō ⁊ īclinationib⁹ ad petm̄:vt nos a miseriis nr̄is liberaret. Sic ⁊ in euāgelio introducit̄ gemens sup sur dum ⁊ mutū:vt nobis gaudia etna cōferret. Unde Aug. de verbis dn̄i. Multos filios dei fecit vnic⁹ filius dei emit sibi fratres sanguīe suo ꝓ bauit reprobatus: redemit vēditus: honorificauit iniuriatus: viuificauit occisus. Dubitas q̄ ipse dabit tibi bona sua qui non refutauit nec ipse

dedignatus est suscipere mala tua. Et criso. in quadã omelia. Christus viator factus est vt te sine labore faceret ex muliere factus ẽ vt puaricatione eue deleret. hõ appellatus ẽ vt vocaret participatione supple filius hoĩs dictus vt te in filiũ dei adoptaret. Reuertamur igit ad deũ: qz ex quo cepit nos nobis cõpatiet. ꝛ sic qñ percutiet tp̃aliter miserebit. qđ patẽter ostẽdit in euãgelio hodierno qui dũ rogaretur vt manũ surdo ꝛ muto ĩponeret: nedum hec fecit: sed etiã pie ingemuit dicẽs. epheta ꝛc.

¶ Pro fundamẽto mouet questio qz hic mut⁹ ꝛ surdus pctõrem sigãt quiđdem surdus: sine sui dispõne a xp̃o sanat⁹ fuit: sz dũtaxat amicoꝝ rogatu merito ẽ querit. An ad iustificationẽ ip̃i requirat cõuersio volũtatis in deũ. maxime cũ dicat aug. in libro de eccl. dogmatib⁹: ꝙ iniciũ nostre salutis a deo miserante nos habere credimus. Respõdet richar. di. 17. 4. ꝙ de iustificatione pctõꝝ possumus loqui dupliciter.

De lege cõmuni.

Aut de puilegio speciali.

De puilegio speciali põt deus iustificare impiũ sine quacũꝙ cõuersiõe voluntatis eius ad deum procedẽte. sicut ꝛ potest omne peccatũ remittẽ absꝙ quacũꝙ satisfactiõe. loquẽdo aũt de iustificatione ẽm legẽ crem. dicendũ ꝙ sicut corpus perficit per aĩam in esse nature. ꝛ ad hoc reqrit ꝙ corpus prius ordĩe nature dispõnatur ꝙ̃ aĩa a creatore infundatur. Sic ad hoc: ꝙ aĩa iusti formet per iustificationẽ inesse gr̃e opz cõuersionem volũtatis ad deũ precedere tp̃e vel natura qua cõuersione disponat ad susceptionem gr̃e: que informata iustificat sicut nõ resplẽdet species solis in speculis nisi facies eius conuertatur ad solẽ. Sic nec gr̃a que ẽ quedã similitudo iustitie resplendet in aĩa nisi facies eius ad deũ ꝯuertat p voluntatẽ. nec militat dictũ aug. qz ibi capit initiũ salutis nõ ꝓ iustificatione: sed ꝓ aliq̃ inspiratõe dĩna q̃ aĩa excitat ad cõuertẽdum se apđ deũ per voluntatẽ. Propterea nulli mirũ esse debet si plẽs dãnent: viso abusu quẽ faciunt de corpore ꝓprio ꝛ aĩa. Dicitur enĩ co. de reꝝ permutatione ꝛ prescriptis verbis. acto eĩ iuris actũ demõstrat. Scribit quoꝙ exemplũ de comodato ca. vltimo in ãtiquis. ꝙ comodatus vtens re sibi comodata ad alios vsus contra voluntatem comodãtis contracta rem alienam inuito dño ꝛ ad restitutionẽ tenetur si dãnum inde comodanti secutum fuerit. Audite hoc vniuersi qui in pctĩs viuitis corpus ꝛ aĩam certa lege a deo accepistis q̃ nõ obseruata actio ẽ vos orit. Que sit aũt illa lex Jo. 15. dr cunctis xp̃icollis. Ecce elegi vos: vt sez eatis ꝛ fructũ afferatis ꝛ fructus vester maneat. Et qui sunt illi fructus: dr mathei tertio ca. Facite fructus dignos penitẽtie. Dicant nunc singuli pctĩs dediti quẽ fructum faciẽt qui de lingua: de oculis: ꝛ de corpore toto: de memoria: de intellectu: de voluntate ac tota aĩa faciant mẽtiuntur iurãt periurãt blaphemant detrahunt ludunt: odia retinent: dolos cupiunt. vindictas capiunt deũ obliuiscũtur ac eius legẽ transgrediuntur: ꝛ sibi obedire nolũt. Si offendãt amẽdare non curant. Sed potius ẽm dictum Job indurat cor eoꝝ quasi lapis ꝛ quasi maleatoris incus astrigatur. Sed audiãt tales ꝙ cor durũ male habebit in nouissimo. Eccli. tertio. Quia vt dr prouer. 18. Non recipit stult⁹ verba prudẽtie nisi ea dixerit

que versant in corde suo. Tales nõ sunt corrigibiles: de deo nõ curant: aĩam ac salutẽ propriã nõ ꝯsiderãt Ut verificetur illud hiere. 16. Ecce vnusquisq; abiit post prauitatẽ cordis sui vt me nõ audiant: Tales sunt ad modũ huius muti ⁊ surdi super quem dñs piissime ingemuit. Juxta verbũ preassumptũ. Suspiciẽs ⁊c.

¶ In isto sermone erũt due ꝑtes Pria de aĩe infirmitate miserabili. Scda de aĩe curatione desiderabili Quo ad primã viso qd ꝑ surditatẽ significet ⁊ vñ causet. Uidendũ est scdo quid significet per mutitatẽ: ⁊ vñ causet. Nota ꝙ hec mutitas est carẽtia cõfessionis. De qua dr̃ ꝓuer biorꝫ. 28. Qui abscondit scelera sua nõ diriget: qui aũt cõfessus fuerit ⁊ reliquerit ea miam cõsequetur. Et iob. 3. Si abscondi quasi hoc pctm̃ meũ: ⁊ celaui in sinu meo iniqtatẽ meã que maxia est iniqtas. Talis pudor ⁊ cõfusio prouentẽs ex pctõr faciens hoĩnem mutũ ne confiteat. Quare aũt homo effectus est mutus mirũ est ꝙ pctm̃ suũ noluit cõfiteri cum sine ꝯfessione si sit possibilis nõ sit salus. ẞm illud ãbro. de pe. di. 1. §. taciturnitas. Non est sperãda venia criminis vbi fuerit taciturnitas ꝯfessionis. Cum etiã per cõfessionẽ pctõꝝ homo obtineat remissionẽ. ẞꝫ illud. 1. thimo. 1. Si cõfessi fuerim⁹ pctã nostra fidelis ẽ dñs qui remittet nobis oĩa pctã nostra. Exigitur etiã primo anteꝙ̃ cõfessio sibi prosit ꝙ velit pctm̃ suũ totalr̃ derelinqre qd ne faciat duobus magnis vincul' ligat: scꝫ consuetudine mala ⁊ societate ꝑuersa pctõrem miserrimũ in pctĩs detinẽtibus ⁊ vix exire ꝑmittẽtib⁹. Exigit scdo ꝙ ꝯfessio sit sufficiẽs scꝫ ꝙ pctm̃ totalr̃ remittere dicat ⁊ pnĩa illoꝝ pctõꝝ, ⁊ ne hoc faciat pctõr duobus aliis vĩculis ligat scꝫ pudore ꝯfitendi ⁊ horrore satisfaciẽdi. Igit vt iste mutus curet dicẽdum ẽ de istis vĩculis vt illis solutis mutus de cetero loquat. Cõsuetudo mala ⁊ societas ꝑuersa due sunt cathene quib⁹ pctõr ligat ne pctm̃ relinquat. ⁊ ꝑ ꝯñs ne ꝯfiteat sed mut⁹ semper remaneat. Hec sunt due cathene quib⁹ spũaliter detinet petr⁹ in carcere. Actuum. 12. Cõsuetudo manus ligat: societas vero pedes. Nota ğ ꝙ sũme soluẽda est cathena seu vinculũ male cõsuetudinis: qr

Ad peccãdum incitat.
In pctõ obdurat.
Damnationẽ procurat

Pro prĩo ꝑs. Abyssus abissũ ĩuocat Et gre. in moralib⁹. Pctm̃ qd per pnĩam nõ delet mox suo põdere ad aliud trahit. habit⁹ inclinat ad consiles actus. 2. ethicoꝝ. Bern. de. xii. gradibus. Uoluptas habita libẽter repetit: repetita blandit. Cõsuetudo ligat mõ ꝯsopit. Et greg. in omelia Usitata culpa mentẽ obligat vt nequaꝙ̃ surgere possit: ad rectitudinẽ conat vel labitur: qr vt diu persistit vbi etiã noluerit coacta cadit. Unde ãbro. de officiis. Usus cito inflectit naturã. ꝓpterea in iur̃ scribit di. 8. ca. mala ꝯsuetudo nõ minus ꝙ̃ periculosa corruptela ẽ abiiciẽda q̃ nisi euellat ab impiis ꝓ lege assumit ⁊ incipiũt ꝑuaricatores ⁊ varie ꝑsumptiones. Proptea aug. super ꝑs dr Facilius ẽ retrahi ab ingressu ꝙ̃ ab corrupto itinere praue cõsuetudinis reuocari. ĩmo ꝯsuetudo mala nõ solũ ad peccãdum incitat: sed q̃si vinculat ⁊ ligat. Uñ ysidorus de sũmo bono: ⁊ Hugo de sctõ victore super regulã aug. Cogitatio praua parit delectationẽ: delectatio cõsensũ: consensus opationẽ: opatio ꝯsuetudinẽ

consuetudo necessitatē. practica hoꝝ oīm partes ꝑquiraꝶ ab oībus pctīs deditis cur sic viuāt: quid eis ꝓdest sic iurare/blaphemare/ludē/detrahere/adulari: de malo se iactare: vanitates diligere ꝯcupiscere ꝯcupisci velle verba amatoria dicere: scādalla facere: ac oīa talia mala pctā perpetrare: ex q̄ hec deo displicēt: animā grauāt: salutē tollunt: cur hec perpetrant: cur nō abstinēt: Responsio in prōptu ē: sic sunt assueti. Si ethiops pōt mutare pellē suā ⁊ pardus varietates suas (Hiere. 13.) ⁊ vos poteritis bñfacere cū didisceritis malū: Sic quoqꝫ ligati sunt pleriqꝫ mala ꝯsuetudine vt videaꝶ eis impossibile viuere sine pctō. Quot enī sunt qui fatētur nō posse ꝯtinere nec abstinē a voluptatibꝰ ⁊ fetiditatibꝰ luxurie ⁊ qđ horrendū est dicere si q̄ a mulieribus abstineāt ab aliis spurcitiis mīme possunt cessare alios mēsurantes ꝭm gustū propriū. Juxta qđ dꝭ q̄rto ethicoꝝ. Qualis ē vnusquisqꝫ apud se talia dt talia cogitat ⁊ opaꝶ ⁊ talis sibi videꝶ esse. Et eccl'.10. Stultus in via sua ābulans cū sit ipse stultus alios sibi siles estimat. Quot sunt mercatores quibus videꝶ ꝙ nichil vēderent si non iurarēt ac fraudes facerēt: quot insuper causidici dicūt nihil lucrari nisi cauillationibꝰ vterētur: causas fouerēt impias actaqꝫ ꝓlongarēt ⁊ scripturas Sed audiāt cuncti tales ⁊ siles eis Hiero. sup symbolū. Anathema sit q̄ dicit xp̄m dñm ꝑcepisse īpossibile Ambro. 15. q. 1. ca. non est. Nemo tenetur ad culpā nisi ꝓpria voluntate deflexerit. Cur ḡ eis sic videtur nisi rōne male cōsuetudinis q̄ est quasi altera natura. Ut dꝭ de memoria ⁊ reminiscētia. Unde ⁊ peccās ex habitu dicitur īpetuus. Pro secundo

videlicet ꝙ mala cōsuetudo induret notaꝶ Job. 41. Indurabo cor eius quasi lapis ⁊ quasi maleatoꝝ incus cōfringeꝶ. Sic enī aqua constricta gelu per longam consuetudinē constringitur ⁊ induraꝶ. Ecclesia. 43. Frigidus ventus aquilo flauit: id ē tēptatio īualuit ⁊ gelauit cristallꝰ ab aqua. i. mollia corda facta sunt dura per longā consuetudinē. Ber. quoqꝫ de con. libro primo ait. Quid nō mutat consuetudo: quid non assiduitate induraꝶ: quid nō vsui cedat q̄tum ꝙ pre amaritudine prius exhorrebat vsu ipso in dulce cōuersum est. Primū impossibile tibi videtur aliquid ꝓcessu tēporis. si assuescas iudicaris non durū paulopost ⁊ bene senties paulopost etiam delectabit. Ita paululū hō in cordis duriciē vertiꝶ: ⁊ ex illa in auersionē ⁊ hoc ē ꝓfundū pctōꝝ de q̄ ꝓuer. 18. Pctōr cū in ꝓfundū pctōꝝ venerit ꝯtēpnit. Tanto igiꝶ grauiora sunt crimina q̄to diutius infelicē aīam detinēt alligatā. Ut dꝭ extra de cōsuetudine ca. finali. Cū in tali corpore. Et ꝙ cōsuetudo aīe dānationē procuret notat p̄s dicens. Qui elongant se a te peribunt. Merito nāqꝫ perit qui se a vita elōgādo ꝑ malā ꝯsuetudinē recedit. ꝓpterea leuitici 18. diciꝶ. Juxta consuetudinē terre egypti ne faciatis. Et sequiꝶ. Qui fecerit de abhominationibꝰ eoꝝ q̄dpiā peribit. Nec mirū possidēs rem aliquā longo tp̄e per longā consuetudinē ab eo possessa fuit. In cuius mysteriū Pharao ex hoc ꝑ quē dyabolus designaꝶ filios isr̄. i. pctōrū aīas iure ꝓscriptōis possidē volebat dś. Nescio dñm ⁊ isr̄ non dimittā Legiꝶ in li. d. 7. donis quē ꝯpilauit mgr̄ Raimūdus: ꝙ quidā sctūs vir videbat quandā mulierē nigerrimā

stantem super furnum ardentem et hec tenebat vnum circulum igne-um infra quem erant multe persone non volentes exire. Cumque ille inter rogasset que esset: ipsa respondit quod erat portaria iferni. Et requisito nomen dicit quod vocabatur consuetudo peccandi. Et ille quid significat ille circulus: et ait illa iste circulus est amor peccandi quo teneo adherētes mihi. Et sicut homo existens in puteo profundo et clauso desuper nō potest exire: et ignis non potest nutriri in aqua. Et infirmitatem habens inter medulas ossium non potest curari hic assuetus in peccatis: vix pōt saluari. vnde si mortuus suscitatur solius diuine sit virtutis. multo tamen plura fuerunt facta in suscitatione lazari sepulti habentis lapidē supra se velati ac ligati ac iam sentientis per quem peccatis assuetus qui lapidem male consuetudinis super se tenet: qui ligatus est ne possit bene operari: qui etiam execatus fetet coram deo et angelis quam in suscitatione adolescentis et puelle per quos peccantes vel voluntate vel opere designant vt notatur de pe. di. 2. c. Sicut tribus gradibus vt verificet qd dr prouer. 22. Adolescens iuxta viaz suam graditur etiam cum senuerit non recedit ab ea habitus quoque est qualitas de difficili mobilis. durissimū ac difficilimū est hoc vinculū quod nisi soluatur anima quoque a demone liberabitur. vnde et Luce. 18. Nōne soluere oportebit filiam abrahe quā ligauit sathanas. 18. annis. Muta te inquit Augusti. super Jo. Noli amare veterem tunicam. Si vis imitari. Si non velis imitari habes in vetustate damnari. Seundum vinculuz quo ligatur mutus iste ne peccatum derelinquat est societas que hominez in peccato detinet et per cōsequens nequit consiliari ymo nec confiteri hec est cathena vincēs taliter quod qui vult solui debet fugere sicut genesis. 19. dicitur de loth vt de sodomis fugiat et in monte saluum se faciat ait sibi angel⁹. Sic Jere. 51. et 2. cori. 6. et apoc. 18. Exite de medio babilonis et in mundum ne tetigeritis et ne sitis participes delictorum eius. Sic. 24. q. 1. ca. Non turbatur. dicitur et est Ambro. Fugiamus iudam fugiamus proditorem ne forte cum eo submergamur: non turbatur nauis in qua erat Petrus turbatur autez nauis in qua erat iudas. Merito autē suadeo dissensus a mala societate: quia sicut bonorū societas perficit intellectum inflammat affectum et iuuat effectum Sic et malorum societas execat damnat et debilitat ad omne bonum vnde Gregori. super eze. Qui sancto viro adheret ex assiduitate visionis: visu locutionis et exemplo opis accipit vt accēdatur in amore veritatis peccatorum suorum tenebras fugiat in desiderio lucis exardescat. Et Bernar. de consideratione ne te dixeris sanum dolentem latera. hoc est ne te dixeris bonum malis imitentem propterea. 26. q. 1. dicitur. Sepe malorum consortia ad finem inducunt innocētes: qui autem tetigerit picem coinquinabitur ab ea eccle. 13. Et qui communicat superbo induet superbiam et iterum. Qui cum sapientibus graditur sapiens est. Amicus stultoruz simil efficietur vnde. 3. regum. 24. dicit ad Josaphat īperio prebes auxilium: et his qui oderunt dominuz amicitia iungebaris idcirco irā dei merebaris. Malorum enim societas ad malum inducit. Aliquando per consilium sicut Naamam qui ī

ducit assuerum vt condampnaret in nocentes ad mortem: vt patet in libro hester. Et thuri qui induxit Ab salon ad violandum concubinas patris sui. 3. regum. Aliquando per participium opus et consensum: sicut Salomon per societatem mulierum inductus fuit ad ydolatriam. 3. regum 11. et deos gẽtiliũ coluit et tẽpla ydolorum construxit. 3. q. 7. §. vltio. Et 32. q. 4. c. salomõ Aliquando talis societas inducit ad malum per exemplũ maxime prelati et litterati ac maiores male viuẽtes quorum exempla si mala sũt facile capiũtur iuxta illud: vulgus facile regis trahitur ad exemplum ob hoc precipue maledictiõnem predixit xpũs pharisteis qui suo exẽplo malo alios ad mala inducebant dicens Math. 23. ve vobis scribe et pharisei qui circuitis mare ad aridam vt faciatis vnũ proselitum postea facitis eum duplo gehenne filium. Quare super omnia qui vult abstinere a peccato vinculũ hoc male societatis est soluendum vt confiteatur et ne inficiatur. Sicut dicitur. 24. q. 4. c. Resecande reseranda est ouis morbida a caulis ne totum gregem inficiat resecande sunt omnes carnes putride ne totum corpus depereat. Societas autem malorum simul exemplis potest signari per vulpes ligatas per caudas inflãmantes segetes vt ponitur Judich. 15. quia finis talium non est nisi vastatio bonorum Tertio mutus iste ligatur vĩculo ne loquatur vel pudore aut verecũdia indebita tali ysa. 52. Solue vĩcla colli tui: et in prouer. Est verecũdia adducens gloriam. et est verecũdia adducens peccatũ ne confundaris pro aĩa tua dicere verũ verecundia adducẽs gloriã est pars satisfactionis de pe. di. 1. c. quem penituit et ca. quis verecũdia autem adducens ad peccatũ: est quando quis propter verecundiã tenet totum vel partem sui peccati de pe. di. 5. §. Inter hec. Caueat ait Aug. ne verecundia ductus diuidat confessionem. ¶ Quarto ligatur mutus iste vinculo ne confiteatur scilicet errore satisfactionis scilicet quod cogitat quod oportet eum restituere famã bona furto ablata et male acquisita ac de cetero bonum exemplum prebere tali dicitur ysa. 58. Solue fasciculos deprimẽtes te quia ei qui aliena habuit non põt esse saluatus si restituere possit et nõ restituat. 14. q. 6. c. Si res: et quis nõ ĩgemiscat quis hec vincula vult soluere adducatur talis ad deũ instanter oretur vt manũ imponat: qui certe nisi exposuerit. nõ est qui curare possit quare idem pius dñs Jhũs vt miseriã huius mũdi ostenderet suspiciens ĩ celũ ĩgemuit dicẽs epheta etc. ¶ Quo ad scdm prĩcipale huius sermonis. Nõ quod mutus iste curatus fuit: cũ dñs sputo seu saliua tetigit lĩguam eius saliua ĩquit a capite ĩ os descẽdit et congrue dñignat sapiẽtiã que aũt sit ista sapiẽtia ad sanatiõem muti requisita vt tpe debito plene et libẽ confiteatur pctm̃ suũ notatur Jaco. 3. vbi dicitur de sapiẽtia quadã repellẽda. hec inquit sapientia terrena est aĩalis et dyabolica de requisita vero ad sanitatẽ muti subdit Sapiẽtia aũt que de sursũ est prim quidẽ pudica ẽ. deĩde pacifica modesta suadibilis bõis consentiẽs plena mĩa et fructibus bõis indicãs sine simulatione vbi prĩo. Aduerte duplicẽ sapientiã. Prima est maloꝝ de qua ier. 4. Sapiẽtes sũt vt faciũt mala bñ aũt facẽ etc. ad ro. 3. Sapiẽtia huius mũdi ĩimica ẽ deo hec diuiditur secundum tria concupiscibilia oculoꝝ et secundum hec dicitur dyabolica ĩpropẽ aũt dicitur sapiẽtia sed solũ pro quãto sic sapiẽs dicitur: qui tẽdit ad bonũ finẽ

Si qui astute querit media ad finez
malum & prudes ac sapiens in ma
litia sua: de hac prudentia mala dici
tur Rom. 8. Prudentia carnis mors.
Et sicut aliquis homo & bonus la-
tro quando bñ scit vias ad latrocinã
dum: vtinaz eñi tanto affectu virtuo
si quererent ad salutem media: ⁊ de
fine suo: sic sepe cogitarent. Sicut ⁊
maligui operantur. pch dolor filii hu
ius seculi prudentiores sunt filiis lu
cis in generatõne sua Math. 6. Cõ
sideretur quanta sollicitudine com-
mittuntur fraudes ⁊ luxurie. Alia
est sapientia bonorum ad bonum in
ducens linguam cordis tangens per
actũ mutovt loquatur q̃ nihil aliud
est q̃ diuina inspiratio seu gr̃a cor
peccatoris tangens septem illi im
primendo per septem illas conditio
nes figuratas vcz remotionẽ ab om
ni malo quod notatur cũ & pacifica
dat ⁊ honestatem seu modestiam in
omnibus actibus atq; gestibus atq;
aliorum consiliis facit obtemperare
propterea & modestia bonis consen
tiens sine contemptiõe supple facit
quoq; compati necessitatibus infir-
morum ⁊ proximorum vt subueniãt
in effectu propter additur plena mĩa
⁊ fructibus bonis: ⁊ non solũ in mi
seriis corporalibus subleuandum.
Sed etiã in defectibus corrigenduz
propterea & iudicans sine simulatio
ne. Si hoc talis sapientia reddat ho
minem talem cum hic includantur
fere omnia ad salutem necessaria q̃a
per hanc homo bene ordinatur ad de
um. per duo prima ad seipsum. per
duo sequentia. Et ad proximum ad
duo vltima bene sequitur: q̃ si mut⁹
hic tangatur loqui certe debebit.
Emitte ergo illaz de magestate tua
⁊ de sede tua sancta vt mecum sit et
mecum laboret; dicebat Salomon
Et merito illam desiderabit quia di
cebat sap̃. 7. Venerunt mihi omnia
bona pariter cũ illa: hoc eñi donum
supremũ est. ff. ad quem ẽm Berñ.
de diligendo deũ peruenit primo ab
amore dei ad charitatem a carita-
te ad sapientiam. hec est de qua Job
Ecce timor dñi ipẽ est sapientia sine
hac non est salus sapieñ. 7. Nemi-
nem diligit deus nisi qui cum sapiẽ
tia graditur qui autem volunt illam
habere necesse est: q̃ deus linguam
eius tangat. 26. q. 2. c. Qui sine vera
sapientia estimat se prudentem fieri
posse: non prudens: sed stultus est.
O eterne deus: ⁊ quis est nunc qui
hanc sapientiam querat qui de hac
sollicitetur. An ignoratis mundani
quia sapientia huius mũdi stulticia
est apud deum. dicentes enim se esse
sapientes stulti facti sunt. Aperi er
go o mute os tuuz solue labia ora vt
lingua tua salua tangatur ⁊ demo-
num exultatur quod vt fiat suspici-
ens in celum ingemuit ⁊ dixit ephe
ta quod est adaperire.

¶ Dñica duodeci
ma ẽmo de mane.

Beati oculi qui vident que
vos videtis Luce. 10. et in
euangelio. Illumina ocu-
los meos ne vnq̃ obdormi
am in morte neq̃ñ dicat inimic⁹ me
us preualui aduersus eum ps. 12.
Inter omnes operationes sensuum
exteriorum maxime visus operatio
diligitur. ⁊ eius priuatio summe ca
uetur intantum q̃ si quis effect⁹ sit
secus gaudiuz huius seculi amisisse
putat ẽm illud Tho. 5. Quale gau-
dium mihi est q̃ in tenebris sedeo et
lumen celi non video. Nec immerito
est eñi sensus differentiarũ reruz co

cognoscitiuus. 1. metha. q si tãto pe visus corporalis diligit ac eius me tuitu priuatio inestimabiliori modo visus spiritualis debet custodiri ce- citasq mentis sũmopere euitari qm̃ execati mẽtaliter inepti sunt ad gra tiam suscipiendum ꝫm illud ysa. 6. Execa cor populi huius ꝛ aures eius aggraua ꝛ oculos eius claude ne for te videant oculis suis ꝛ auribus au diant ꝛ corde suo intelligant ꝛ con- uertentur ꝛ sanem eos. Omnis autẽ peccator siue mortaliter peccãs exe catus est. 3. ethicorũ omnis malus ignorans. ꝛ sap. 2. Execauit eos ma litia eorum. Ideo peccator quilibet merito dicere debet verbum subsũp tum. Illumina oculos meos ꝛc. Et cum illo ceco clamare Luce. 18. dñe vt videam. Quis autẽ lucem spiritu alez peccatori conferat attende quia deus fecit duo luminaria magna : ꝛ stellas ad mundum istum sensibilẽ illuminandũ. Sic ꝛ ad vniuersitatez saluandorum illuminandũ: deus de dit saluatorem xp̃m beatam virginẽ ꝛ sanctos. hec luminaria aspiciebãt de quibus dicit theuma. Eadẽ ꝛ nos aspiciamus aspectu practico p imi- tationẽ scz operis ꝛ saluabimur: nec aliunde patet salus. qm̃ fundamen tum aliud nemo põt ponere p̃ter id qd̃ positũ est. 1. corin. 3. Ibi nõ vide bimus scz blasphemias nõ iracũdi as nõ rixas/ nõ ludos dissolutos: nõ aliud qd̃ displiceat. sed potius viaz vite ꝛ veritatis. Et tunc nobis dici poterit. Beati oculi qui vident que vos videtis.

¶ Pro fundamẽto mouetur q̃stio ¶ An naturali dictamine homo in p̃ senti vita posset cõicere vel cognosce re ad salutem necessaria. Rñdet sco. 1. q. prologi scz q cũ cuilibet agenti preter finez cognitio tripertita sit ne cessaria vez finis ꝛc. Et posita tota cognotione sine operatiõe intellect9 agentis: ꝛ fantasmatũ multũ cõple ctiones quorum cognitio est necessa- ria ad salutem nobis remanẽt vtpo te de noticia trinitatis vnitate essen- tie de felicitate in corpe ꝛ anima ob tinenda ꝛ de mediis per que peruẽi tur ad hanc felicitatem. Cũ hec me dia pure dependeant a diuina accep tatione naturali dictamĩe hoc cogno scere nequimus. Sed requiritur su pernaturalis noticia adeo reuelante tradita que noticia informat vitam suam eidem noticie tanq̃ regule cõ- formando in eadem noticia iugiter meditãdo. Sed procdolor pauci sũt qui hoc faciant. Et ideo nulli mirũ esse debet si plures dampnẽtur dicit enim in auctentica. Cum de appella- tione cognoscitur. §. Aliud quoq ca pitulũ versiculo causas callatione 8. ꝛ habetur in glosa. c. quinta val lis de iure in anti. Quod si quis ma nus in parentes iniecerit vel enormẽ iniuriam eis irrogauerit hereditate parentũ venit priuandus ad vos sce lesti peccatores fert verbum meum quid de vobis ꝛ vbi locabimini quid ve in eternum possideris ne dũ semel ymo pluries verum continue deum patrem vestrum percutitis ymo rur sus crucifigitis supra dorsum meuz dicit ipse maleatis fabri peccatores ad hebreos quoq. 6. Rursus crucifi gentes sibimetipis filiũ dei. O filii neq̃ ꝛ degeneres quotidie blaphemã tes per carnem/ per sanguinem/ per corp9/ per caput/ per plagas/ p mor tem/ deum abnegantes ludis prohi- bitis insistentes inuicem frandante inique conuersantes luxurie ꝛ luxu riose omni tempore viuentes quid de speratis. An illum mentiri putatis qui dicit malach. 1. Si ego pater vr̃

vbi est amor meus. Si ego dñs vbi timor meus desistatis queso qr nūq̄ pater iniuriatus a filio tam egre filii tulit offensam q̄tum deus vester a vobis offensus moleste fert vestrā culpam: oculos ergo vestros aperite et que saluti vestre sunt acomoda respicite vt sic videndo verum sit qd̄ dr in verbis preassumptis. Beati oculi qui vident que vos videtis.

¶ In p̄nti s̄mone duo sūt vidēda
Primum que homini desideranti salutem sunt videnda
Scd̄m que visionem salutiferam impediunt sunt reprimenda

¶ Quo ad primū p̄s. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue ita ocli nr̄i. Et sicut oculi seruorū in manibus dñorum suorū ita oculi nostri ad dominū deū nr̄m donec misereat nr̄i. Quilibet ergo vt deo placeat debz q̄rere morem boni serui. q̄m vt ait de lyra. Totum bonum serui dependet a dño. Serui ergo vt grati sint dñis suis tria aspiciunt que et nos aspicere debemus vt deo grati simus.

¶ Primum quid a deo precipitur
Scd̄m illud quo deus offenditur
Tertium illud quo de⁹ offensus reconciliatur

¶ Sic eñ serui considerant que dñi precipiunt vt ea opere perficiant que dñis displicēt vt ea fugient: et p̄ que dños suos offensos placare valent vt ea assument. Ea vero q̄ nobis a dño deo precepta sūt: sūt legis mādata. Circa aūt hec mādata notare poteris qꝫ merito illa debemus aspicere vt faciamus si consideremus qualiter

Sunt descripta
Distincta
Et edita

¶ Scripta sunt digito dei viui scripta sunt in corde et opere de primo exodi.34. Precide tibi duas tabulas lapideas instar priorum: et scribam super eas verba que habuerūt tabule quas fregisti. Item notatur hoc. Et scripsi ea ī duabus tabulis lapideis quas tradidit mihi de.2.ierem.3. Dabo legem meam in visceribus eorum: et in corde eorum scribam eam. De tertio parum fuit: qꝫ scriberentur in corde nisi et perpetuo scribentur memorialiter in corpore scilicet in manibus in pedibus in sēsibus vt videlicet operationes que p̄ manus volitiones que per pedes cogitatōnes que per sensus representētur secundum decem precepta regularentur vnde hic est liber scriptus intus et foris Ezec.2. hic est liber mandatorū dei q̄ est ineternū. Qua arte autem hec mandata sic scripta debeamus videre dicitur deutro.6. Custodi precepta domini dei tui: et testimonia et cerimonias quas precepit tibi. et fac quod placitum est et bonum in conspectu domini vt bene sit tibi mandata que ego precipio tibi hodie: meditaberis in eis ambulans et sedens laborans et vacans ītus et foris ligabisqꝫ ea in māu tua et erunt quasi monumentum ante oculos tuos distinctio vero verum inducere debet ab obseruatione secundum enim Thomam in.3.dist.38. Distinguuntur precepta decalogi: vt populus bene ordinetur ad deum q̄ si ad principem et ad se inuicem: quasi ad communitatem et membra cōitatis vnde.5.di.c.ponderetur que īplicite contenta erant in lege nature preceptis explicantur in preceptis decalogi. Editio quoqꝫ eorum merito debet nos monere ad ea inspiciendi quoniam edita sunt sub pena

mortis anime ꝛ corporis Mat.10. Nolite timere eos qui occidunt corpus ꝛc. timete autem eum qui potest animam ꝛ corpus perdere in gehennam. Sed nunc quis est qui diuina mandata aspiciat. quis est qui secundum illa viuat. quis est q̄ illorum transgressionem non peruipendat. Audiant singuli quod ysa.5.dr. Abiecerūt legem dñi exercituum ꝛ eloquium et sanctum israel blasphemauerūt. Ideo iratus est furore dñs in populum suum et extendit manum super eum Abacuc.1. propter hoc lacerata est lex ꝛ non peruenit vsq3 ad finem iudicium. q2 impius preualuit aduersus iustum propterea egreditur iudiciū peruersum. O deus eterne deus omnipotens si hec vera sunt testimonium perhibeat omniū xp̄ianorum conuersatio. ꝛ ne quis putet statum ecclesiasticum eximi ab hac transgressione. Audiant quid dicatur eze.22. Sacerdotes eius contēpserunt legē meam. ꝛ polluerunt sanctuaria mea inter sanctum ꝛ prophanum. nō habuerunt distantiam inter mundum ꝛ immundū non intellexerunt ꝛ a sabbatis meis auerterunt oculos suos ꝛ coinquinabar in medio eorum. Si hec vera sint ponderetur conuersatō omniū in blasphemiis periuriis odiis rixis contumeliis ludis quocūq3 fuerit maxime dieb9 dñicis ꝛ festis Quilibet ergo qui voluerit beat9 esse leuet oculos suos ad videndum que sunt mandata dei vt illa pficiat ſm illud prouer.3. Custodi legem meam atq3 consilium meum. ꝛ erit vita aīe tue ꝛ gloria faucibus tuis. Et vos ꝛc. beati oculi ꝛc.

¶ Quo ad scōm principale cū visio spiritualis homini sit necessaria merito queritur que sunt illa q̄ hanc visionem spiritualem impediūt. Notat enī Bonauen. supra prologū primi sententiarum. ꝙ tria sunt genera non videntium.

Primi sunt qui habent organum male dispositum

Secundi qui ꝙ in tenebris ꝯsistūt.

Tertii, qui oculos claudunt

¶ In primis spiritualiter notatur q̄ per peccatū mortale cuicunq3 delectabili inordinate afficiuntur. In secundis notantur peccati assueti. In tertiis in peccatis obdurati. de p̄tis potest dici illud sophonie.1. Ambulabunt vt ceci quia dño peccauerunt voluntas enī mala excecat intellectū priuatiue ꝛ positiue dicit sco. di.33. 3. danielis quoq3 .9. dr ꝙ senes illi inueterati auerterunt oculos suos ne viderent celum. Videmus enī in naturalibus ꝙ quinq3 impediunt visū si aplicantur oculis.

Ventus
Fumus
Puluis
Ignis
Lutum

Sic spiritualiter

Ventus superbie
Fumus ire
Puluis auaritie
Ignis odii ꝛ iracundie
Lutum luxurie.

¶ Hominem detinent ne salutem suam valeat cogitare his peccatis excecati possunt figurari per illos viros syrie. qui venerunt ad comprehēdendum heliseum iussu regis syrie. Sz precib9 helisei excecati sunt.4. regis 6. Siria ītelligit aravel humecta ꝛ significat presens seculum rex syrie significat dyabolum. qui mittit seruos suos ad capienpum heliseum i. dei seruum quia procuratione dyaboli temptationes per nuncios malos supbie/auaritie/luxurie/ire/odii

ingerunt dei seruis. Sꝫ tñ heliseus
qui salutare interp̄tat orat ne preua
leat sup eū: sed potius sunt execati:
qm̄ omnes huius seculi dilectores
in terrenis rebus fortes in celestibꝰ
debiles. vt dr̄ ysa. 47. di. ca. om̄s.
Et sic ipsis pctōribus in pctīs suis
execatis remanētibus liberū rema⸗
neat Heliseus videlꝫ vir iustus: qui
omnē huius seculi abhorrēs contra
deū delectationē videre nititur spū⸗
aliter que ad visionē sunt necīa: vt
dr numero illoꝝ de quibus dicit in
verbis p̄assumptis. Beati oculi ꝛc.

¶ Sermo scd̄s
eiusdem dñice.

Beati oculi qui vident ꝛc.
vbi supra. In hoc feriam
pctm̄ vobiscū vt oīm vr̄m
eruā oculos vr̄os: ponāqꝫ
vos opprobrium cunctis gētibus. i.
regū. 11. Uerba sunt naab ad filios
iabes galaad. Dicebat sermone pre⸗
cedēti ꝙ sup oīa appetēdus ē visus
spūalis: videlicet vt cognoscamꝰ ea
que ad salutē sunt necīa. Nunc hic
per figurā dr̄ ꝙ naas. i. dyabolus.
Interp̄tat eni naas serpētinus gra
tū habet nobiscū adiurari dūmodo
tollat a nobis oculū dextrū. i. dum
modo nō cogitemus de salute nr̄a.
Fm augu. de trinitate dei. Due sunt
aīe portiones. quaꝝ vna scꝫ sup̄ma
intenta est contēplationi diuinoꝝ.
alia ↄtēplationi terrenoꝝ scꝫ infima
Prima oculus dexter. Scd̄a vero
sinister appellari pōt. Primū ergo
oculū vult dyabolus effodere. Non
eni ait grego. in omel' curat hostis
antiquus vt nr̄a tollat: sed vt chari
tatē nobis inferat. Hoc oculo dn̄s
pure a fideli aīa cognitꝰ d̄r. Uulne
rasti me amica mea in vno oculorū
tuoꝝ ⁊ in vno crine colli tui. cāti. 2.
Qm̄ aūt naas iste astutus ē. Nō eni
est potestas sup terrā q̄ cōparet ei.
Job. 1. Restat vt filii Jabes sentiē
tes se īpugnari tēptationibꝰ pctīs
puulis ac aliis incōmodis ad regē
israel ⁊ ad om̄s filios israel debent
mittere. hoc ē deuoti xp̄iani ad xp̄m
⁊ oēs sanctos. Jabes eni interp̄tat
dolor vel dolēs. ⁊ significat incolas
p̄ntis patrie de pctīs suis dolorem
hn̄tes qui verētur succūbere tētatio
nibus īimici. Sed ↄfortēt: q2 ex isr̄
saul q̄ interp̄tat expetitus ac deside
ratus a sctīs patribꝰ bone conciso
. i. hūanitate sua p passionē īmolata
spōdet auxiliū. Fidelis (ait ap̄ls. 1.
coꝝ. 10.) deus qui nō permittit vos
tētari vltra illud qd̄ potestis: sed fa
ciet etiā ↄtēptatiue puentū. Si vero
quis dubitet se indignū a rege xp̄o
subsidiū habere: ad eius matrem re
currat more romanoꝝ. de quibꝰ in
hystoriis fert: ꝙ cū quendā militem
q̄ eis grādia ferebat asse cōfusibilit
expulissent cū capello palleaꝝ mi⸗
lite prefato eos obsideret eundē pla
care nequiuerūt nisi medio matris
militis adhuc viuētis. sic ⁊ nos mi
seri qui totiens xp̄m a nobis expuli
mus matrē eius adeamus: q̄ d̄r eccl'
24. Trāsite a me oēs qui cōcupiscitiꝭ
me: ⁊ a gn̄ationibus meis adimple
mini. Et videamus q̄d aspicere de⸗
bemus: vt de nobis dicat Juxta sen
tentiā thematis. Beati oculi ꝛc.

¶ Pro fundamēto mouet questio
q2 in p̄nti sermōe dicebat necessariū
fore ad salutē aliquā doctrinā sup⸗
naturalit reuelari ad quā neq̄mus
ptīgere facultate naturali. Merito
nunc querit. An teneamur scire de
quolibet actu vtrū sit pctm̄ mortl'e
vel nō. Argumēta videtur ad vtrāqꝫ
partē. Certum est ꝙ oīs vtens rōne

omne mortale vitare tenet. sed non pōt vitare nisi precognitū ergo ₹c.
In oppositū q₂ peritissimi doctores in plerisq₃ dubitāt vtrū sit mortale vel nō. quare ignorātia videt totum excusare. Rñdet doctor solēnis Hen ricus de gādauo in quolibet. Et dt ꝙ quilibet vtens rōne tenet scire in gñali vel in pticulari īplicite vel explicite de q̄libet actu an sit mortale vel nō vel saltē dubitare: ₹ hoc suffi cit. qm̄ in actu dubitādo debet homo sententiam suspēdere ₹ consiliū querere ₹ ꝯsiliū querēdo diuinū implo rare auxiliū. ₹ tunc dñs qui nō defi cit in necessariis p se vel per angelū vel per hoīem si faciat quis qd in se debitū talē informabit ne pericliteṫ q₂ x p̄s nunꝙ dimisit suos cultores sine sufficiēti remedio ad salutē. ₹tūc soluit argumētum: quia sufficiēter pctm̄ euitabit si actum suspēdat qn̄ dubitabit licet nesciat certitudinaliṫ an sit pctm̄ vel nō. In pplexitatib⁹ aūt iuris vel in apicibus sequendo opinionē alicui⁹ famosi doctoris ex cusare videt ignorātia inuincibilis. Mireṫ nullus si plures dānanṫ ne vtiq₃ deo cōqueri valent. Dicitur eī de regulis iuris li. 6. Scienti ₹ con sentiēti nō fit iniuria neq₃ dolus. Notat casus ad hoc. 29. q. 2. Si qs de eo qui scienter cōtraxit cū serua cōqueri nō d₃ nec pōt postmodū de eius seruitute. Notaṫ casus. ff. de actione empti ₹ vendenti. l. 1. De eo q̄ emit sciēter possessionē qui sciebat seruitutē debere. Audiāt nunc filii iniqui vobis dr ꝙ stipēdia pcti mors est. ₹ ꝙ oīm que iniq̄ agitis furtoꝝ fraudū ₹c. finis mors ē. Aīa quoq₃ q̄ peccauerit ipsa morieṫ. Nec ē aliq̄ creatura q̄tumcūq₃ deo dilecta q̄ si pctm̄ mortale haberet a deo non odi retur. Quid ḡ de dānatis execratis hoībus qui iam fedus cum morte ₹ cū inferno pepigisse vidētur. Quid ergo de illis qui passim ₹ sine deletu vbiq₃ ₹ oībus diebus in omni statu in vtroq₃ sexu deū offenderūt. Ue vobis (ait eccl.) qui dereliq̄stis legē altissimi: qm̄ si nati fueritis in male dictiōe nascemini. ₹ si mortui fueritꝭ in maledictione erit pars vestra. Eya charissimi ne tales simus: que vere salutis sunt aspiciamus: vt de nobis dicaṫ verbum thematis pre assumpti. Beati oculi ₹c.

¶ In isto sermone erūt due ptes. Prima q₂ ad modū serui debet q̄d dñs precipit īspicere vt īpleat. Scda quid eidem domino displicet vt caueat.

Quo ad primā dicebaṫ in sermone precedēti: ꝙ sicut oculi ancille ₹ sic oculi seruoꝝ ₹c. Sic ḡ seruus vel ancilla aspicere debet quid dñs pre cepit vt īpleat. Sic vtiq₃ d₃ aspicē quid displicet vt caueat. Nichil aūt displicet deo ꝓprie nisi pctm̄. Scri ptū est enī Sapiētie. xi. Diligis oīa q̄ sunt ₹ nichil odisti eoꝝ que fecisti Un̄ augustinus in sermone. verus. Marci. 8. Oīa quecunq₃ fecit deus laudant deum. Et sequiṫ pluribus pctis enumeratis. quare ista nō lau dant deū q₂ n̄ sunt creata a deo pctā ḡ debemus vitare vt simus beati. Et hoc sub triplici cōsideratione
Primo q̄tum deo displicent
Scdo q̄tum hoī nocent.
Tertio q̄tum varie occidūt
Quo ad pm̄ū displicet pctōr deo: q₂ p̄cepta eius ꝯtēnit. maiestatē eius vi lipēdit. ac eius consortiū obfugit. Nō est tā benign⁹ cui nō displiceat si eius filius ei nō obedit. Nullus ē dñs qui non moleste ferat a subdito ꝓprio vilipēdi. nullus spōsus q̄ non p incōueniēti habeat a ꝓpria spōsa

dereliqui. Hec tria faciunt pctōres in conspectu dei. De primo osee.4. Non est scia dei nō est mia non est veritas in tra maledictū homicidiū mēdaciū ⁊ adulteriū furtū inunda-uerūt super terrā:⁊ sanguis sangui nem tetigit. De scdo hiere.2. Me de reliquerūt fontē aque viue ⁊ foderūt sibi cisternas ⁊c. De tertio hiere.3. Tu autē fornicata es cū amatorib⁹ mltis:tñ reuertere ⁊c. Scdo videre debemus ⁊ aspicere q̄tum pctm̄ no ceat. Nullus purus viator pōt enu-merare q̄ graue sit mortalr̄ peccare q̄taq̄ mala hoī prouenian̄t ex pctō mortali. Scio (ait anselm⁹ in libro psologion) q̄ hoīes pro omni eo qd deus nō est mortalit̄ peccare nō de-berēt. Extra de his q̄ vi metusve cā fiunt. ca. Sacris. Pro nullo metu licitū est peccare mortalr̄. Moyses p̄elegit affligi cum populo dei q̄ se asserere filiū filie pharaōis. Exo.2. Susanna p̄elegit ad mortē summe īfamie ↄdānari q̄ mortalit̄ peccare in ↄspectu dñi sui. Dañ.13. Abrahā paratus fuit īmolare filiū suum: ne p̄ceptū a deo sibi datū trāsgrederet̄ Deficeret tp̄s ad euāgelisandū. quot viri ⁊ mulieres passi sint tormēta in estīabilia ad pctm̄ mortale vitandū Testes sunt apl'i martyres īnumeri ac alii. Ipse etiā saluator occisus ē ad mortale deponēdū. Propt̄ scelus ppl'i mei pcussi eū ego dñs. ysa.53. Non q̄ pctm̄ mortale vulneret in na turalibus ⁊ spoliat ingratuitis. Sʒ q̄ras que sit hec vulneratio dt Sco. 36. di.2. q̄ queādmodū vulnus dat diuisionē continui:sic pctm̄ mortale ponit diuisionē in aīa:quia volūtas libera diuisa ⁊ discordans efficit̄ a sindereſi q̄ sp remurmurat ↄ malū. Spoliatio aūt gratuitoꝝ cōsistit in xii. fm bonauētura in colloquio.

In sustractiōe grē grātū faciēt. Mortificatione meriti p̄cipiētis Substractōe sanguis redimētis Inimicitia dñi presidētis Iniuria angeli promouētis Deformatio ymaginis. Honoratione demonis Seruitute peccati Reatu eterni supplicii. Debilitatione liberi arbitrii Elōgatione superni bñficii Prouocatione creature in vltionem inimicoꝝ creatorū.

Sed q̄ttuor istoꝝ potissime p pctm̄ mortale spoliātur: videlicet
Gratia gratum faciētis.
Priuatio sanguinis redimētis
Iniuria dei.
Et āgeli pmouētis ⁊ custodiētis

O deus verax quid ē de īfelici vita peccātiū qui passim ⁊ q̄tidie peccāt ⁊ ñ solū peccāt sʒ peccasse delectāt̄ īmo āplius peccare cupiūt: peccare q̄ nō posse ↄtristātur. Si tā graue sit vnū mortale:qd mille? O misera bilis hoīm vita. Et quidā in hac die ad pacē tibi:nūc autē abscōdita sūt ab oculis tuis. Lu.19. Uñ q̄ hoīm genus cecū est ⁊ sursū nunc nō vi-dens īmo nec videre volēs hanc suā cecitatē suspiciēs in celum saluator ingemuit. Mat.7. Pro.3. p̄ncipali vide vñ pctm̄ in nobis veniat. Nota q̄ sicut ciuitas pōt capi ab hostib⁹ tripliciter: sic in pctm̄ labimur.
Primo non resistendo
Scdo per ciues ciuitatē pdendo
Tertio non fugiendo.

Primū timebat q̄ dicebat. Resistite dyabolo ⁊ ipse fugiet a vob. 1.pe.5. Scdʒ declarabat q̄ dicebat. 1.coꝝ.6 Fugite fornicationē frēs. Tertiū di cebat saluator. Petite ⁊ accipietis: pulsate ⁊c. O miserabiles pctōres oculos aperite ab offēsis dei cauete.

Uobis enĩ dr̃ hiere.3. Leua oculos tuos in directũ ꝛ vide nunc vbi pro strata sis. Certũ est enim ꝙ si incõ moda sentirẽt pctĩ nõ tãdiu in pctõ starẽt. Sed ꝓthdolor vt ait sapiẽs. facti sunt q̃si dormientes in medio maris: ꝛ q̃si sopitus amisso clauo. Leuent ergo oculos ad indirectũ ꝛ ad oẽm positionẽ videlicet itus ꝛ extra añ ꝛ retro sursũ ꝛ deorsum videãt. Intꝰ sui pctĩ vilitatẽ. Extra mũdi defectibilitatẽ. Añ iudicii seueritatẽ Retro pctĩ trãsacti voluptatẽ. Sursum gaudii imensitatẽ. Deorsũ supplicii acerbitatẽ. Et ꝯtinuo resurgẽt ꝛ cõtinuo dicet̃ de ipsis Beati ocli.

¶ Quo ad scðm principale dictũ est in sermone precedẽti: ꝙ tria sunt gñã nõ vidẽtium. viso de p̃io videndũ est de scðo. Ex his enĩ in tenebris nichil videre põt. De his dt ps. Nescierũt neq̧ intellexerũt in tenebris ãbulãt. hi sunt sicut aues noctue lucẽ solis odiẽtes. hi sunt pctĩs dediti in iuramẽtis piuriis lasciuiis fraudibꝰ inuidiis rãcoribus ꝛc. hi sunt siles illis de quibꝰ dt cõmẽtator. 3. phisi: ꝙ quidã erant assueti comedere venenũ ꝛ ratione ꝯsuetudinis venenũ effectũ est cibus eoꝝ. Sic vtiq̧ accidit pctõribus moderni tp̃is: qui dãnãtur rõne sue malicie videt̃ eis q̃si ĩpossibile a pctõ abstinere: q2 sicut ethiops vix põt mutare pellẽ suã. ꝛ pardus varietates suas. ꝛ pctõres malis assueti pctm̃ vitare nequeant Sed q̃d queso hos pctõres in pctĩs detinet. vtiq̧ ꝛ si multa sunt: hoc tñ est viciũ precipuũ. Aĩe ꝓprie negligẽtia. Sap̃. 19. Qui negligit vitam suã mortificabit̃. Curãt oẽs de trãsitoriis ꝛ caducis: alii de vanitatibus alii de pecuniis: alii de diuitiis: alii de bñficiis. Aĩa sola ad dei ymaginẽ creata p̃cioso sãguĩe xp̃i redẽpta negligit̃ ꝛ ꝯtẽnit̃. Uñ lu. xi. Cuius vestrũ bos vel asinꝰ cadit in puteũ ꝛ nõ extrahet illum ꝯtinuo illa die. Sed ꝓthdolor vt ait ber. de ꝯsi. Cadit asinꝰ in puteo: releuat̃ cõtinuo. cadit aĩa in pctõ ꝛ ñ est q̃ recolligat

¶ Aliud qð aĩam in tenebris detĩet pctõꝝ ẽ maioꝝ exẽplaritas: p̃cipue magnoꝝ ꝛ lr̃atoꝝ. In figura huiꝰ filiis ꝛ filiabꝰ iob in domo fr̃is sui p̃mogeniti letãtibus cõuiuiũ facientibus irruit vẽtus vehemẽs qui ꝯcutiens q̃ttuor ãgulos domus opp̃ssit eos. Quid queso ꝑ hoc nisi ꝙ xp̃iani qui filii dei sunt regñatione gaudia p̃ñtis seculi capiẽtes ac in tenebris pctõꝝ ãbulãtes ꝛ viuẽtes in domo p̃mogeniti. i. in exẽplo maloꝝ vento tẽtationis ꝛ delectatõis pctĩ corruit domus grẽ ꝛ ibi ꝑ pctm̃ mortale opp̃mit̃. de voto ꝛ vo. redẽ. ca. magno vbi dr̃ ꝙ vita maioꝝ ad subditos facile trahit̃ in exemplũ. Sed certe vt dr̃. xi. q. 3. ca. precipue tot mortibus digni sunt q̃t exẽpla perditionis ad subditos trãsmittunt. Sed tales in tenebris alioꝝ manẽtes: audiant q̃d dicat̃ eis zacha. 3. O syon. i. aĩa xp̃iana fuge: q̃ habitas apud babilonẽ. Et. 2. coꝝ. 5. ꝓpter qð exite de medio babilonis ꝛ in mundũ ne tetigeritis. Aperiãt ergo singuli oculos: tenebras relinquãt pẽsantes q2 vnicã habent saluare. ꝛ pro cõclusione dicat̃. hoc fac ꝛ viues.

¶ Tertiũ qð attẽdunt serui boni a quo offẽsus dñs placat̃ Sic bonus ꝛc. q̃ duo includit; scz

Pctĩ contriti purã ꝯfessionẽ

Et offense aliene reparationẽ.

Hec duo videre merito debemus ꝓ his duobꝰ require in q̃dragesimali scale vel discipuli vel in sermonibꝰ Redde qð debes ꝛc.

¶ Dñica decimatertia.

Preceptor miserere nostri.
Luce. 17. ⁊ in euãgelio ho
dierno. Nichil ĩmundum
vel abhominabile siue ab
hominationē faciēs ĩtrabit in illud.
Apoca. 21. Ad miserabiles pctõres
aiam maculatã habētes verba sunt
ista. Ubi nota ſm augu. ꝙ quēad
modũ lumē istud corporale videri nõ
põt nisi ab oculis mũdis: sic lumen
spũale (qδ deus est) videri nõ potest
nisi sit mundũ id qδ videri debet.
Quare petebat sic dauid. Cor mũdũ
crea in me deus. Et merito: q2 beati
mũdo corde ⁊c. In figura hui⁹ scri
bitur leui. 21. ꝙ null⁹ de filiis aarõ
hñs maculã ministrabit m̃ in tẽplo
meo. Filii aarõ dño ministrãtes xpi
ani sunt q̃ iugi cordis sacrificio deo
debēt seruire. Et vos estis (inquit be
atus petr⁹. 1. pe. 2.) genus electũ re
gale sacerdotiũ: gens sctã: populus
acq̃sitionis: vt virtutes eius annun
cietis: q̃ de tenebris vos vocauit in
admirabile lumē suum. macula aũt
dei cultũ aĩe ĩpediēs est culpa mor-
tal. Hiere. 2. q̃ vilis facta es nimis
iterãs vias tuas. Ad hoc aũt ꝙ q̃s
idoneus sit mi̾ster ⁊ in celũ intrare
valeat ab oĩ pctĩ lepra q̃ culpa ma-
xima est dz purgari: qδ vt obtineat
ad fontē miẽ recurrere, dz saluatorē
dñm nostrũ iesuz xp̃m: eiusq3 matrē
sacratissimã cum leprosis istis decē
patus fuit: dñs succurrere merito q̃
ritur. An paratus sit dñs cuilibet
dolēti de pctõ culpã remittē? Rñdet
Bonauētura di. 14. quarti. ꝙ dolor
de pctõ potest esse duplr. Uno mõ
inq̃tum pctm̃ est dei offensiuũ ⁊ di-
uine maiestatis ĩiuriatiuũ. Alio mõ
inq̃tum est nature proprie lesiuũ ac
pene eterne pronũciatiuũ. Si prĩo mõ
quis peniteat de pctõ ⁊ pseueret pa
ratus ē dñs remittere. Eze. 18. Qua
cunq3 hora hõ ingemuerit ⁊c. Et de
pe. di. 1. cõuersio. Cõuersio ē cordis
vtriq3 versio. Qui g̃ ad deũ cõuersus
fuerit statim cõuersionis sue fructũ
pcipiet. Si autē quis de pctõ doleat
scδo modo nõ semp veniã pseq̃tur.
Hoc mõ dr hebre. 9. de esau nõ ĩue
nit locũ pniẽ q̃q̃ cum lachrimis po
stulasset eam. Sic ⁊ de ãthio. 2. ma-
cha. 9. Orabat scelestus dñz a q̃ nõ
erat miam cõsecuturus. Miret nul
lus si pl'es dãnant. Nullus est vir
tã insanus q̃ si videret vxorē ppriã
leprosis se pstituere quin eã ppetuo
abiiceret. Nullus adeo ē miserabil'
q̃ si affidasset puellã per verba de fu
turo quã postmodũ leprosaz repiret
qui spõsalia nõ solueret. Sic eī dr
ca. de repudiis. l. iubemus. ⁊ ppter
offensaz factã in virũ mulier perdit
dotē Sic quoq3 habet de iureiurãdo
ca. quēadmodũ. ꝙ lepra supuenīēs
spõsalibus soluit ea. O deus eterne
quid g̃ fiet de infidelib⁹ xp̃ianis q̃s
deus sibi desponsauit in baptismo.
Iuxta ozee. 3. Despõsabo te mihi in
fide. Et. 2. cor. 2. Despondi eñi vos
vni viro ⁊c. Qui tñ pth dolor passim
⁊ assidue cũ dyabolo per pctm̃ forni
cãtur. ſm illud hiere. 3. Tu aũt for
nicata es ⁊c. Et ſm illud. 28. q. 1.
ca. ydolatriã. Ydolatria ⁊ auaritia
⁊ oē pctm̃ fornicatio est. Quid inq̃
fiet talibus q̃ sacramēta dñi suscipi
entes cõiurasse q̃si vidētes in ptinuã
dei offensã. Tales eñi sunt blaphe-
matores / lusores / iuidi / detractores /
piuri ⁊c. Reuertãtur tales ad deum
culpã suã cognoscētes ac cũ istis le
prosis clamēt. Iesu p̃ceptor miserē
nr̃i. ¶ In isto ſmone erũt due ptes.
Pria de lepra mistica sigñatione
Scδa de lepre spũalis curatione
Quo ad primã euangeliũ describēs
decē leprosos a deo mũdatos spũa-

liter figurat transgressores decẽ pre
ceptoꝝ qui per pctm̄ mortale leprosi
sunt. Lepra enĩ sigñat pctm̄ mortale
ꝓpter tria; qꝛ est morbus
Incuratiuus.
Contagiosus.
Separatiuus.
Sic vtiq; pctm̄ mortale per nullam
purã creaturã põt remitti per ip̃m
ꝛ suã frequẽtiam, alii hñt infici. Et
finaliter in leprosaria inferni facit
recludi. De primo dr̃ Luce. 5. et. 7.
Quis enĩ põt pctã remittere nisi so-
lus deus. Caro enĩ sunt ait ps̃ de
pctõribus spũs vadens ꝛ nõ rediẽs
Cur aũt a pctõ mortali nequeat hõ
ꝑfecte surgere cũ in ip̃m ꝑ se possit
cadere. Ratio est. Pctm̄ enĩ mortale
destruit grãm q̃ lege posita neccio re
quirit̃ ad deletionẽ culpe: qꝛ nõ est
dare mediũ inter filiũ regni ꝛ perdi
tionis: Solus aũt deus est q̃ grãm
amissam vẽdere potest. Ceterũ pctm̄
mortale obligat ad penã eternã. Dr̃
enĩ mortale: qꝛ obligat ad mortem.
Illius aũt est hanc penã remittere:
qui ꝛ hanc hꝫ infligere. Vñ recte ꝑ
ysa. dr̃. Ego sum q̃ deleo iniq̃tates
tuas ꝓpter me. De scd̃o dr̃. Cũ sctõ
sanctus eris ꝛc. Et eccl'. 13. Qui cõi
cat supbo induet superbiã. ꝛ amicꝰ
stultoꝝ similis efficit̃. Testimoniũ
sup hoc ferant pctĩs dediti q̃ ratio
q̃ ve cã sacd̃otes socios suos trahẽt
ad lupanaria ad ludos fraudulẽtos
mercatores ac cauilosi causidici ad
pctã sit'ia alios inducere. vane muli
eres alias se frequẽtes ad sit'ia inci
tãt: ꝛ fere om̄e malũ a prauo exẽplo
sumit exordiũ. Vñ non imerito dr̃
24. q. 5. ca. resecãde. Resecãde sunt
carnes putride ne totũ corpus ꝑeat.
Arriꝰ in alexãdria vna sintilla fuit
putrida. sed qm̄ non stati oppressus
ẽ per totũ orbẽ eius flãma populata
est. Taceo de lenonibꝰ ꝛ macq̃rellis
aliisq; multis ad pctm̄ verbo nutu
p̃cepto cõsilio fauore auxilio exẽplo
inducẽtibus. De tertio ysa. 26. In
terra sanctoꝝ iniqua gessit. tollatur
ĩpius ne videat gloriã dei. Pro ꝯfir
matione hoꝝ dr̃ leuitici. 13. Omnis
qui inuẽtus fuerit maculatus lepra
ꝛ separatus sacerdotis arbitrio ha-
bebit vestimẽta dissuta: caput nudũ
ꝛ veste contectũ solus hitabit extra
castra: imundũq; se clamabit omni
tp̃e. Vbi põdera in q̃to die incõue-
nienti sunt qui in mortali existũt.
Primo habent vestimẽta dissuta .i.
opera meritoria seu virtutes mortifi
cata. nõ vnita cum xp̃o capite cum
mẽbris ecclesie: qd̃ est extra caritatẽ
que vinculũ est ꝑfectionis. hec sunt
illa vestimẽta de quibus apoc. 21. dr̃
Vltra nõ erit neq; luctus neq; cla-
mor erit vltra q̃ prima abierunt. C.
Infelix hoĩm genus calamitates
timetis huius mũdi. Eum timete q̃
põt corpus ꝛ aĩam perdere in gehẽ
nam. Si vero gehennã ꝛ oẽ malum
euadere cupitis deo inhereatis. De
scd̃o ps̃. Principes populoꝝ cõgre-
gati sunt cũ deo abrahã. Math. 8.
Venient multi ab oriente ꝛ occidẽte
ꝛ recũbent cum abrahã, ysaac, ꝛ ia
cob in regno celoꝝ. Et mathei. 22.
Erunt sicut angeli dei in celo. O lã
guidi o miseri o pctõres peccatũ de
serite currite ꝛ talẽ societatẽ deside-
rate. De tertio. Satiabor cum appa
ruerit gloria tua. Dicant nunc sin
guli silicas porcorum comedentes
hic ego fame pereo. Luce. 15. dicitur
Surgã ergo ꝛ ibo ad patrẽ meum.
Qui enim biberit ex hac aqua sitiet
iterum: scꝫ de voluptate vite p̃ntis.
Qui autem biberit ex aqua quam
dedero non sitiet ineternũ. Johãnis
quarto dicit̃. Si magna hec gloria

non fuiss; nūq̄ hāc nobis saluator
tanto precio cōparasset. Cū vna gut
ta sui sanguinis preponderabit toti
mūdo. O execati pctōres ꝓ breui vo
luptate tantū bonū perdētes. Tēpo
rale enī est qḋ delectat: sed eternū qḋ
cruciat: vt qd ergo diligitis vanitatē
et q̄ritis mēdaciū. Ad nuptias spōsa
les anhelate vt audiatis ꝓ cōclusiōe
Ascende superius amice.

¶ Sermo secūdus

Preceptor mi etc. vbi supra.
Quis gloriabit mūdū se
habere cor aut dic; purus
sū a pctō prouer. 20. Quia
sermone p̄cedenti declaratū fuit qḋ-
libet necessario debē mūdari nedum
a culpa pcti mortalis sed etiā a pena
sibi debita: necnō a pcti sequela et re
liqua visa pctōrū multitudīe et igra
titudīe ac turpitudine merito q̄reret
q̄libet. Quis gloriabit mūdū se habē
cor. vbi aduerte tria ad mūdandum
storiam et culpam necessaria
Primū ē dīna mīa clemēt relaxans
Scdm est saluatoris meritum pie in
teruenicns
Tertiū penitētis exercitiū congrue
dispositionis
De p'mo Job. 13. Quis pōt facē mū
dum de immūdo ɔceptū semie Nō-
ne tu etc. de. 2. apoc. 1. dilexit nos et
lauit nos a pctīs nr̄is in sanguine
suo de. 3. Emūdate manus pctōris;
et purificate corda duplices aīo Ja
cobi. 4. Et q: null' scit an dīna pie-
tas sibi ɔdescēdat. An xp̄i meritū eū
sufficiēter adiuuet. An sufficiēter se
disponat merito dr. Quis gliabitur
vnū et luc. 7. dr de centurione q̄ dixit
ad ihm meipsū nō sum dignū arbi-
tratus vt venirē ad te. Cū enī p oīa
bn̄feceritis adhuc dicite sui inutiles
sumus. Et si serui sint inutiles q̄ per
oīa bn̄fecerūt. Qui sunt q̄ nūq̄ bn̄
fecerūt. Licet aūt nullus sciat se ex
audiri: nihilomin' desperar̄ nō deb;
sed potius conatu magno pctm̄ dere
linquēdo ad deū recurrere exēplo fi
lius q̄ ait luc. 15. Surgā et ibo ad pa
trē meū: et dicā ei pater peccaui in ce
lum et corā te iam nō sū dignus vo
cari filius tuus. Sed fac me sicvnū
ex mercēnariis tuis. Quē pr̄ vidēs
mīa motus est. Sic vtiq; ɔpatietur
Si toto corde ad eū recurramus le-
prā aīe nr̄e recognoscētes iuxta for
mam verbi preassumpti. p̄ceptor etc.
¶ Pro fundamēdo mouet q̄stio quia
sermone p̄cedēti dictū fuit per leprā
mortale pctm̄ significari seu figura
ri potissime. Qm̄ sicut lepra morbus
est icurabilis de cōi cursu p naturā
Sic vtiq; pctm̄ mortale creatura ra
tōalis a se: sine auxilio di ī eo lapsa
nequit abiicere. Merito q̄ritur. An
aliqḋ pctm̄ sit simplr̄ irremissibile.
Rn̄det sctūs Bon. di. 43. scdi ar. 2.
et q. 2. q sicut mgr̄ in lr̄a innuit q:ū
dam opinio fuit q pctm̄ in spiritū-
sanctū dicitur irremissibile q: vix et
raro aut difficult dimittit. Alii vero
dixerūt q illud pctm̄ dr irremissibi-
le q: nullo mo remicti h; ꝓ eo q tali
pctō peccās digne penitere nō pōt.
vtiq; aūt istorū modorū dicēdi ɔueni
ens est et verus nec vn' repugnat al
teri si recte intelligātur. Sicut enim
remissible dr duplr. vnomō remissibi
le dr aptitudinē aliomō dr ɔsuetudi-
nem. Sic et remissibile duplr̄ pōt di
ci vnomō vt dicat irremissibile .i. in
eptum siue impossibile remitti. alio
vt dicat irremissibile qḋ est incōsue-
tum remicti vtroq; istorū modorum
pctm̄ pōt dici irremissibile nā omne
pctm̄ in spiritūsanctū de q̄ maxime
esset ad ꝓpositū vel est impnīa vel h;

impenitẽtiã ãnexam. Impenitentia
aũt sicut ⁊ pseuerãtia dr duob⁹ mo/
dis p̄iomodo em̄ dr pseuerãtia ꝓpo
sitũ pseuerandi. Aliomõ dr pseuerã
tia ꝯtinua pmanẽtia in bono vsq̧ ad
finẽ. Et p̄iomodo pseuerantia est in
qualibet ṽtute. Scdomõ pseuerãtia
includit grãm finalẽ. Sic ⁊ ĩpnĩa
dr duplr vnomõ dr ĩpnĩa ꝓpositum
nõ penitẽdi. Aliomõ dr impnĩa ꝯti
nua pmanẽtia in malo vsq̧ ad extre
mũ diẽ inclusiue. Et ẜm istũ modũ
pctm̄ qd claudit ĩ se impnĩaz dr du
pliciter vnomõ ꝓut claudit in se im/
penitẽtiam que q̃dem est finalis psi
stentia in malo: ⁊ sic dr irremissibile
qr nõ põt remitti sicut finalis grã n̄
põt perdi sed hoc nemini est attri/
buendũ vsq̧ ad illud instãs in q̃ pos
sit dici de isto ꝙ sit finaliter impeni
tens. Aliomõ dr pctm̄ tale ꝓut clau
dit in se impnĩaz. i. ꝓpositũ nõ peni
tẽdi hocmõ dr irremissibl'e. i. incõsue
tum remitti q̃uis nõ sit impossibile
ad remissionẽ qr tale ꝓpositũ mutari
põt. raro tñ ⁊ vix remittitur q̃a tale
ꝓpositũ claudit viã ad grãm ⁊ ĩpe
dit spũssancti ingressũ. Illud eiz qd
ad grãm dispõit ⁊ ipam introducit
de ꝯgruo est volũtas recedẽdi a pctõ
⁊ ideo cũ volũtas faciẽ suam obfir/
mat ad appositũ nisi fiat eis specia
lis vocationis donũ ⁊ adiutoriũ nõ
ꝓuenitur ad remissiõis bñficiũ. Mi
retur nullus si plures dãnentur. for
tassis videbitur alicui ꝙ si forsaz a
deo repelli debeat tanq̃ meretrix ꝓ/
stituta Bern̄. vt deductuz fuit in de/
ductione theumatis ad deũ recurrer̄
põt tanq̃ filius ad patrẽ: ⁊ sic quic
quid contingat sicut filius prodigus
miaz inueniet. Sed audiãt tales q̃d
in auctẽ. scribit vt cũ de appellatõe
cognoscitur. §. Aliud quoq̧ caplm
ṽsi causas collatõne. 8. Et habetur

transũptiue. In iure ca. quita valt
in glo. In qua ponitur q̃ttuordeciz
casus in q̃bus ⁊ propter quos mere
tur filius exheredari. ¶ Quorũ pri/
mus est si filius enormem iniuriam
patri irrogauerit. Aut si filius ma
leficus efficiat. Aut cũ maleficis cõ
uersetur. Et. l. si filiã. C. de inoffi. te
filia se prostituẽs ante. 24. annũ me
retur exheredari. Ad vos nũc ẽ ver/
bum meũ puersi hoĩes ad vos inq̃
sermones: Quã graniorẽ iniuriã pa
tri vr̃o celesti possetis inferre illa d
qua p̄s. Supra dorsũ meũ fabri ⁊c.
Quis queso grauior malefico illo: q̃
die noctuq̧ in offensis dei delectatur
furando rapinãdo blasphemãdo per
iurando detrahendo inuidẽdo luxu
riando. Si scriptũ sit exo. 21. Male
ficos nõ patieris viuere queso q̃ mor
te plectentur iniqui qui per totaz vi
tam suaz in dei iniuriis debaccãtur
Certe nisi tales resipuerint eis acci
det: qd in p̄s. dr dilexit maledictio/
nem ⁊ veniet ei noluit benedictionez
⁊ elongabitur ab eo. Quid ergo ta/
les malefici habẽt facere exẽplo ho
rum leprosorum: ad deum recurrere
misericordiam prestolando iuxta for
mam verbi preassumpti pceptor ⁊c.
¶ In isto sermone eruut due partes
Quo ad primã visa in generali qua
litate lepre ordine ꝯseq̃nti. videnduz
est ĩ speciali de differẽtia lepre. Sic
em̄ dicebatur in lege leui. 13. vel. 14.
ꝙ sacerdos debebat inter lepram et
lepram discernere ac differentias.
Nota vero quod Mathei octauo di
citur ꝙ saluatori descendenti de mõ/
te occurrit ei leprosus dicens domie
si vis potest me mundare. In figu/
ram ꝙ dominus descẽdit super ter/
ram ad saluandum genus huma/
nũ per fidẽ patrũ sibi occurrẽs ꝙ to
tũ leprosũ erat lepra pcti p̄mi pent̄

Jn scriptura autē repꝑiuntur septēz
gn̄a leprosoꝝ ꝗ̃z septē pctā mortalia
lepra em̄ suꝑbie figurata per lepraz
qui officiū sacerdotū īcensū ponēdo
vsurpare voluit: ꝓpter qđ leprosus
effectus est. 2. ꝑali. 26. hec lepra mor
talis est cū quis sciēter propter hono
rem ambit: ⁊ appetit beneficiū sibi
incōpetens: vel ꝑ media incōuenien⸗
tia. Et hec est superbia lucifera: vel
cū quis ceteris despectis cupit hono⸗
rari depressionē ceteroꝝ notabiliter
cupiēdo ⁊ hec est superbia pharisica
Lepra auaritie per lepraz giezi figu
ratur: qui propter auaritiā leprosus
est effectus. 4. regū. 5. ⁊. 1. q. 1. Cū
ordinaretur auaritia ponit̄ mortalis
ratione iniusti modi acquirēdi: q̄ est
multiplex ꝑ symoniā vsuraz fraudē
⁊c. etiā ratione detinēdi seu defectu
resistēdi qn̄ debet ⁊ pōt ⁊ alqn̄ ratio
ne distribuēdi licet nō sit ita planuz
lepra luxurie figuratur ꝑ leprā. Jo
ab de q̄. 2. regū. 3. non deficiebat de
domo ioab fluxū semini patiēs ⁊ fu
sum tenēs cadēs gladio ⁊ indigens
pane pondera hec. Lepra inuidie fi⸗
guratur per leprā marie sororē moy
si: quia ex inuidia murmurauit con
tra moysē facta est leprosa nūeri. 12.
Jnuidia ex gn̄e est mortalis rōne a⸗
ctus volūtarie adiūcti: qn̄ q̄s sciēter
⁊ deliberate tristatur de magno bo⸗
no alicuius vel gaudet ⁊ letatur de
liberate de malo proximi corꝑali spi
rituali vel temporali tali ꝺꝛ Math.
20. An oculus tu⁹ neq̄ est q̄ ego bo
nus sum nō ad placitū. lepra acci⸗
die figuratur in lepra moysi q̄ mit⸗
tens manū suā in sinu effecta est le⸗
prosa. Sic accidiosus omittit facere
ea q̄ debet q̄ si sint in p̄cepto: vt peni
tentiam agere iniūctam ꝯfiteri cōi⸗
care semel in āno. Sz inobediēs ꝑen
tibus ibat ꝑ villā qn̄ dz audire mis⸗
sam in dn̄ica cū posset tūc leprosus
efficitur lepra ire per lepram naamā
figuratur: qui abiit indignatus mū
datus non est nisi ira deposita. 4. re
gum. 5. vel cum ira ponitur morta⸗
lis: vel quando quis magnū dāpnū
illi qui nō meruit: vel propter vindi
ctam vel qn̄ ira est tanta ꝙ ꝓrūpit
sciēter in blasphemiā dei ⁊ sctōrum
q̄si vindicādo de eis vel qn̄ q̄s irasci
tur tm̄ q̄ ꝓponit: ꝙ nullo pacto suc
curret ei tm̄ irascit̄ etiā si videret eū
in extrema necessitate lepra ire figu
rat̄ ꝑ q̄ttuor leprosos q̄ manebant
iuxta portā samarie qui accesserunt
ad tētoria inimicorū ad comedēduz
⁊ bibendū. 4. regū. 7. q̄ttuor em̄ mo
di sūt gule ẜm iohānē ⁊ cassianum.
Estq̄ʒ gula qn̄ fit deliberate mortal'
ad ꝓuocandū se ad luxuriā vel ꝯtēp
nēdo p̄ceptū dei ⁊ eccl'ie sine q̄cunq̄ʒ
cecessitate. M de⁹ sūme q̄ horū lepro
sorū multitudinē dinūerare posset.
Mēs em̄ declinauerūt sil' inutiles fa
cti sūt nō est q̄ faciat bonū ⁊c. decez
ꝟ ponūtur leprosi numer⁹ eiz dena⸗
rius vniuersitatē figurare pōt qm̄
ad ip̄m numerū reducūtur. Sic vni
uersū genus humanū his lepris vi⸗
det̄ esse infectū. Serpēs em̄ antiqu⁹
q̄ vocatur dyabolus ⁊ sathanas sedu
cit vniuersū orbē vn̄ ⁊ leuitici. 3. po
nitur lepra in capillis in barba ī cu
te in veste ⁊ in domo vt notet̄ ꝙ mor
tale pctm̄ incurritur in mala cogita
tione dispositiue tn̄ in volūtate in cō
suetudīe ⁊ in oꝑe ⁊ ꝑuersa societate
M leprosi vniuersi pcōres singuli ad
deū recurrite cū his. x. leprosis mi⸗
sericordiā poscite iuxta formā xbi p̄
assūpti ihu p̄ceptor miserere nr̄i ⁊c.
¶ Quo ad scđm p̄ncipale viso ẜmōe
p̄cedēti ꝙ leprosi vt mūdent̄ dn̄t sta
re a pctō cessando leuare vocē intēse
dolēdo. Cōsequēter dicendū est quo

modo debẽt se ostẽdere sacerdotibus pure cõfitendo. Pro cuius euidẽtia nõ qd dr leui.14. leprosus q a lepra mũdari valebat ostẽdebat et debebat et vestimenta sua aqua lauare postq sacerdoti pñtatus fuerat barbã radere et ouem deo afferre hec locio vestimentorum purgatio est pctõrũ in ↄfessione. Per singulas noctes ait ps. lectuz meũ lauabo et stratũ rigabo lacrimis leproso qz cuidã dictũ fuit. 4 regũ. 5. vade et lauare septies de septem lepris supra dictis. In iordane i. in ↄfessione hic notare poteris: si necesse sit pluries ↄfiteri oĩmoda oportũitate oblata nõ videtur amator sue ↄsciẽtie: q tam lõgo tpe vulnus pcti mortalis pferre videtur in mẽte hec cõfessio licet debeat habẽ plura pcipue tñ debet habere tria.

Integritatem

Distinctionem

Examinatiationem

Presupposita tñ cessatõe ille integritatem notauit q dicit Jo. 7. Totum hoĩem sanũ feci in sabbato distinctõnem seruauit ille q ait: quot ãnos hz in ifirmitate sua. Examinatõnẽ aũt ille q dicit iniquitatẽ meã annũciabo et cogitabo etc. O infelix peccãtiũ vita: et qs est qui discernere hec oĩa poterit q in his puidit reddite g qso sacerdotibusq vos ostẽdite miam poscendo fm formã verbi preassumpti Preceptor miserere nostri.

¶ Dñica quartadecima

Querite regnũ dei et iusticiam eius Mathei. 16. et in euuangelio hodierno dñm deum tuuz adorabis et illi soli seruies deut. 6. Beatus aug. li. de cogna. vere vite declarãs finez aĩe rõalis qd vez debeat agere et qd desiderare ait. Cõstat profecto naturaz rõalem ad hoc esse factã vt factorez suũ verũ deũ intelligat: intelligẽdo diligat et diligedo in eo q est vita eternaliter et beate viuat. Si g si pro q aĩa facta est: vt eternalr viuat merito dz ei subseruire in pñti seculo ac totis conatibus regnũ illud supnuz querere et fideliter seruiẽdo firmiter mercedẽ eternã sperare. In figura huius gen. 29. dr. Qd labã dicit ad iacob: nõ q frat meus est frustra seruies michi Rñdit seruiã tibi p rachel: erat eniz pulchra et venusta aspectu et diligebat eã Jacob nimis. Ita q videbãt ei dies pauci p amoris magnitudine Jacob intelligit supplãtator et significat eos q supplãtant mũdũ carnẽ et dyabolũ: q gliam padisi diligunt: quã habere cupiũt. Ideo conãtur seruire deo et labores pñtis vite vident eis pauci pre amoris magnitudine. Tãto eñ est inquit aug. li. de ciui. dei. lucis etne iocũditas vtsi liceret p vnã solã diẽ ibi morari merito cuncti dies pñtis vite pleni deliciis ↄtẽnerẽtur. Sed certe pthdolor de multis põt dici illud qd Jere. 16. scribit Ecce vnusqsq ãbulat post prauitatẽ cordis sui: vt me nõ audiat. Sz talibus põt contingere illud q eiusdez. 5. dr. Sicut dereliqstis me et seruiuistis deo alieno in terra vra. Sic seruietis diis alienis in terra nõ vra qd ne vobis cõtingat. Audite qd famuel vobis pcipit. 1. reguz. 17: pparate corda vra dño et seruite illi soli et eru et vos de manu philistini dñm g tuũ adorabis qrẽdo scz regnũ dei et iusticiã eius. Pro fundamẽto mouetur qstio. An oẽs hoĩes regnum dei seu beatitudinẽ appetẽt. Pro rñsione pmitto q beatitudo dicitur tripliciter Primo modo pro dispositõne ad beatitudinẽ sicut. 1. ethico. dicit philoso-

phus q̄ pueros bōe ydol' btificam? Scd̄o modo d̄r beatitudo quedā meritorū excellētia ac eleuatio in v̄tute quā phūs vocat felicitatez.i. et.10. ethicorū quā dicit ꝯsistere in ꝯtēplatione substātiarū separatarū. Tertio mō d̄r beatitudo adeptio sūme boni quā boe. diffinit li. de ꝯsolatione dicēs. Q̄d beatitudo est status oīum bonorū aggregatione perfectus. Et i.ethico. Sub noīe felicitatis d̄r felicitas est opatio ſm optimā potētiaz in vita ꝯtinua et pfecta his suppositis rn̄det sco.49.di. q̄rti. q̄ duplex est appetitus videlicet.

Naturalis

Et deliberatus

Appetitus naturalis est inclinatio cuiuslibz rei q̄ naturalr̄ tēdit ad suum finē et pfectionē. Appetitus aūt rōalis d̄r voluntas libera libere actum suū eliciens. Appetitu ḡ naturali oēs appetunt beatitudīez vnde augu.13.de triniate. Ad appetendū beatitudinē natura ꝯpellit. cui sūme bonū creator indidit. Appetitu autē rōali nō sic. q2 volūtas cū sit libera mō vult vnū modo aliud ideo hoc appetitu nō oēs appetūt illā. Miretur nullus si plures dānentur oēs vellēt frui deliciis p̄ntis secl'i et postmodū gl'iam eternā habere sz hoc fieri non pōt d̄r enī.C. de caducis tollēdū.l. vnica q̄ referēdus. nō est q̄ lucrum amplectit̄ et onus subire recusat de rgulis quoq3 iuris d̄r li.6. ratiōi cōgruit vt substituatur in onere q̄ substitutus est in honore. Ad vos peccatores est verbū istud delicias haurite. voluptates capite honores ambite. ad magna āhelate temporalia q̄ procurate quoniaz post hoc lucrū onera subibit̄ onus hoc ponit̄ romanos.6. Stipendia pctī mors finis eīn illorū mors est. Ne ḡ tali honori subiciamini regnū dei querite.

¶ In isto sermone erūt due p̄tes

Prima qualiter dei regnum sit querendum

Secunda quid sit hoc impediens abiciendum

Quo ad primā partem modus querendi regnū dei ponitur canti.3. vbi d̄r. In lectulo meo quesiui p noctes quem diligit aīa mea quesiui et non inueni. sequitur. Inuenerūt me vigiles. Sequitur paululū cū per transissem eos inueni quē diligit anima mea. Quid queso per lectulos nisi d̄licie p̄ntis seculi Luce.14. precipit̄ seruo existenti ad cenam. Exi cito p vicos et plateas et quoscūq3 inueneris compelle itrare cecos et claudos Quid per custodes ciuitatis nisi abicientes seculi honores. Custodi me ait ps̄. a laqueo quem statuerunt mihi et a scandalis operamini iniquitatem. regnuz dei in omnibus. his nō inuenitur. Sed cū pertransissez eos ait anima deuota. Inueni quem diligit aīa mea. vult ergo dicer̄ hic textus q̄ non in diuitiis nō in deliciis non in honoribus regnum dei querendum est sed alibi et probatur.

Exemplo

Auctoritate

Et probatione

¶ Omnes siquidem dant testimonium veniat Johannes baptista et dicat. vt enim regnum dei acquirere posset. Teneris sub annis. desertum est ingressus. Paule quid dicis omnia ait arbitratus sum vt stercora vt christum lucrifacerem philip.1. Jacobe quid dicis omnis caro trāsit et concupiscentia eius. Petre q̄d dicis. Omnis caro fenum. et omnis gloria eius quasi flos agri. veniam? ad exempla. Quid omnes apostoli martires/cōfessores/ virgines aliud

fecerũt q̃ hec.3.voluptates delitias
ꝛ honores contempnere: durissimaqꝫ
tormẽta tollerare: vt ad regnũ celo-
rum possent ꝑuenire distẽti eñ sunt
nõ suscipientes redẽptionẽ vt melio-
rem inuenirent resurrectionez ratio
q̃re in his nõ ẽ felicitas ẽ triplex vcz

Communitatis
Miserabilitatis
Insensibilitatis

¶ Quo ad primũ videmus ꝙ hic oĩa
communia sunt iustis ꝛ iniustis bo
nis ꝛ malis ymo multoplus in his
abundãt mali q̃ boni. Ex hoc forma
tur rõ ꝺm thomã ꝯ gẽtiles.c.8. Qꝺ
beatitudo cũ sit bonũ summuz dari
nõ debet nisi iustis ꝛ bonis: non eñ
se cum habet aliquod malum ꝛ ergo
in his nõ beatitudo: cũ dãtur bonis
ꝛ malis vñ aug. de ciui.17. placuit
q̃dam diue ꝓuidẽtie ꝑparare in po-
sterũ bona iustis q̃bus nõ fruant̃ ma
li: ꝛ mala impiis q̃bus nõ cruciaren
tur boni. Et lactãtius dĩnarũ insti-
tutionũ li.3. Oportz sũmũ bonũ ho
minis sũme in eo cõstitui ꝙ cõe cũ
aliis aĩalibus esse nõ possit. Sz vt fe
ris dẽtes armãtis cornua volucrib⁹
pãne ꝓpria sũt. Sic hõi ad sũmũ dz
ascribi sine quo rõnem sui condito-
ris vel creatoris admittit nã ꝙ viuẽ
di aut generãdi datũ est oĩbus nãle
est. Sũmũ tñ nõ est nisi qꝺ est vni-
cuiqꝫ generi ꝓpriũ. Tertia rõ sic de
ducit̃ felicitas sũma nõ est vbi mag̃
miꝑia est felicitas eĩz sine beatitudo
aut regnũ dei est status in q̃ aut vbi
nulla est indigẽtia: nulla miseria sz
in oĩbus istis voluptatibus honori-
bus ac diuitiis magna miseria est.
Testes sũt labores in acq̃rẽdo tio-
res in habẽdo ꝛ dolores in ꝑdẽdo. vñ
Boeti. de ꝯso.5.2. ꝓsa.4. Quis taz
ꝯposite felicitatis: vt nõ aliqua eius
ꝑte cum sui status q̃litate rixet̃. Et
aug. de ciui. dei. Omẽs hoĩes q̃diu
in hoc mũdo sũt mortales ac miseri
sũt. Tertia vo rõ deducit̃ sic btĩtu
do est finis satiãs appetitũ. Sz hec
nõ satiãt ꝺt eñ aug. li.1. ꝯfessionum
Qꝛ fecisti nos ad te inq̃etũ ẽ cor nr̃z
donec q̃escat in te. Nõ solum autez
hoc aĩmus debet ꝑtrãsire q̃ vult re-
gnũ dei q̃rere qꝛ in se illud regnum
seu beatitudinẽ nõ ꝯtinẽt ymo qꝛ ad
illud ꝑuenire impediũt. vnde greg.
Et ponitur.47. di.c. bonorũ aucto-
ri aliter inherere nõ valemus nisi cu
piditate q̃ est radix oĩm malorum a
mentibus nostris resecemus. Cupi
ditas aũt hec est appetit⁹ inordinat⁹
oĩm q̃ sub deo sũt. Ad vos ꝫ o aua-
ri. Ad vos vsurarii. Ad vos fraudu
lenti Ad vos fallaces raptores: cãs
iniquas faciẽtes: est verbũ istud q̃ri
te regnũ dei ergo sibi displicet ꝙ bo
na tꝑalia hẽmus. Absit. Abrahã di
ues deo placuit: ꝛ alii multi: sed sibi
displicet ꝙ iniuste quia nõ subuenist̃
in necessitate qꝛ aliꝺ ꝓ mutuo exigist̃
tp̃s vendendo ponẽdo vos in tuto: ꝛ
illum contracturum in periculo: q̃a
falsificatis pondera / mensuras ꝛ
dicitis purũ ꝛ bonũ qꝺ est ĩutile: qꝛ
opp̃mitis iniuste qꝛ munera capitis
indebite. Ad vos ãbitiosi officiorũ: q̃
indigni estis vel propter defectũ lit
terarum. vel ratione male vite. que
rite regnũ dei qm̃ ꝺꝛ vobis.c. multi
di.40. ꝛ sũt verba criso. Qui prima
tum q̃rit in terra ꝯfusionez inueniet
in celo. Ad vos adulteri luxuriosi
fornicatores ꝛ ꝯcubinarii est verbuz
istud. Querite regnum ꝛc. qm̃ phil.
5.ꝺꝛ. Omĩs fornicator ꝛ ĩmũd⁹ non
habet ꝑtem in regno xp̃i ꝛ dei. Et
auari aut adulteri regnũ dei nõ pos
sidebunt hec oĩa ꝯtempnebat: ꝛ sup
omnia regnuz querebat qui dicebat
vnam petii a dño hanc reqram ꝛc.

Sed an populus xpianus nūc deū reqrat ac btitudinē velit? Hiere.2. Duo mala fecit popul9 meus: dere liquerūt fontē aque viue: et foderūt sibi cisternas q̄ ɔtinere n̄ valēt aq̄s Audiāt tales q̄d eis dicat aug.libro p̄io cōfessionū. Redite p̄uaricatores ad cor: et inherete illi soli qui fecit vos stare cum illo et stabitis: quiescite in illo et quieti eritis: quo itis in aspera: quo itis domū: q̄d queritis ab illo est. Ideo iuxta thema q̄rite regnū dei etc.

¶ Quo ad scd̄am partē: cū appetit9 regni dei sic iussit: sicut incertus sit hoi: mirandū est valde q̄d sic hoīes retardat et īpedit a bono et ab obtinēdo btitudinē. Rn̄sio est. Sicut eñ fides est principiū totius boni meritorii operis. q̄m sine fide īpossibile ē placere deo. sic vtiq̄ īfidelitas principium est ac radix oīm malorū. Et principiū totius mali probatur

Auctoritate.

Exemplo.

Et ratione.

Auctoritate nūeri.20.dr. Quia nō credidistis michi vt sanctificaretis me coram filiis israel non introducetis hos pplos in terrā quā dabo eis Et Jo.3. Qui credit in filiū dei hz vitā eternā. q̄ aūt incredulus ē filio nō videbit vitam eternā: sed ira dei manet sup eum. Rōne probatur sic q: tria q̄ speramus et timemus cadunt sub fide. non aūt sub naturali cognitione. Si g̃ quis nō cadat nec hec ɔseqret nec illa fugiet. Exēplo probat. trāsiturus ē aliquis per viā ignotā et monet ab aliquo amico ne ad sinistrā declinet sub periculo capitis: non vult credere: capit: capite truncatur. quare hoc? q: credere non voluit. Sic vtiq̄ o mundani pctōres iniqui ab amico vestro ab apostolis a sanctis monemini ne viā tenebrarū arripiatis ne pctā sectemini: alioq̄n dānabimini. quare hoc? q: credere n̄ vultis. Sed perq̄rere vellē que est ratio huius incredulitatis? Certe ē duplex ratio: sc3

Affectio iniqua.

Et punitio iusta.

Dicit enī Seneca. q̄d miseri volūt facile credunt. trāsierunt enī in affectionē cordis. Amor enī diuitiarū et affectio se execāt: q: non pūt credere q̄ malum sit ad vsurā tradere contractus iniquos facere. sic amor vanitatū facit q̄ mulieres non credūt q̄ ex vanitatibus sequātur tot mala Sic de similibus prouer.18. Non capit stultus verba prudētie nisi ea dixeris que versantur in corde suo. Scd̄a causa huius īcredulitatis est punitio diuina. Apoc. vltimo. Qui in sordibus est sordescit adhuc. Merito enī qui deū relinquit: a deo meretur relinqui. Dicit enī augu. Ab hac aīauersione percutit pctōr etc. Sic enī dr ysa.6. Execa cor populi huius et aures eius aggraua. O populi infidelis: dicet forte q̄libet vr̄m Credimus oīa q̄ ecclesia credit. Sz audiāt quid dicat in ps. Fatētur se nosse deū: factis aūt negāt. Querite ergo regnū dei etc.

¶ Sermo scd̄s eiusdem dn̄ice.

Querite regnū dei: vbi s̄. Beati viri tui: et bti serui tui qui stant corā te semp et audiūt sapiētiā tuā. 3. Regū.10. Ad eos q̄ toto corde deū querūt regnūq̄ exoptāt per reginā sabba sub typo de gl'ia veri salomonis ɔgaudētes v̄ba sunt ista. Quia multi carnales hoīes brutalr viuētes

regnũ dei nõ credũt nec exoptãt: sic
hec regina Sabba audiẽs famã sa
lomonis in tra sua vix potat credẽ
Sed postmodum venit in comitatu
magno a finib⁹ tre audire sapiẽtiã
salomonis: ⁊ locuta ẽ ei vniuersa q̃
hẽbat in corde. Uidẽs quoq; domũ
suã quã salomõ edificauerat ⁊ cibos
mense eius nõ hẽbat vltra spm: sed
dt salomoni. verus ẽ sermo quẽ au-
diui sup sapiẽtia tua ⁊ super sermo
nibus tuis in terra mea: ⁊ nõ crede
bam narrantibus donec ipsa veni ⁊
probaui oculis: q media pars mihi
nũciata nõ fuerat. Sic vtiq; aĩa de
uota ab oĩbus istis sensibus abstra
cta ⁊ ad celestes mãsiones p ardẽtẽ
charitatẽ eleuata clare cognoscit q
regnũ dei quẽadmodũ foret. Et ad
hoc tria nos monent.
Primũ est corporis statura recta
Scdm est aĩe simplicitas pura.
Tertiũ est iustoꝝ cõuersatio secura
De prĩo dicit ber. sup can. Staturã
hoĩ deus dedit rectã vt decor corpis
deformitatẽ lz aĩm argueret. Eru-
besce g (ait idẽ) o aĩa diuina simili
tudinẽ tuam in pecoruã cõmutasse
Et Ouidius. Pronaq; cõspectãt
animãtia ceta terrã. Os hoĩ sublĩe
dedit celũq; videre. Jussit ⁊ erectos
ad sydera tollere vultus. ¶ De scdo
ait idẽ ber. Cetera aĩam afficere cũ
possint: reficere tñ neq̃unt. ⁊ hoc qz
aĩe simplicitatẽ penetrare nequeũt
Sed solus deus mentibus illabit̃ q̃
fecit illas. Pone g me (ait ipe deus
cãti. 8.) vt signaculũ sup cor tuum
qz aliud scz ingredi nõ poterit. Uñ
nec in corporib⁹ obcessoꝝ demones
existẽtes aĩabus illabũtur. sed solum
applicãtur. Ut hz boñ. di. 8. 2. Nota
autẽ si velis q aliquid põt agere in
aliud dupr. Uno° p ↄtactuz. ⁊ sic
corpus agit in corp⁹. Scdo p appli
catione. ⁊ sic agit spũs in spiritũ
¶ De tertio pricipali dt apls phil. 4:
Saluatorẽ expectamus dñm iesum
xpm: q̃ reformabit corpus huĩlitat̃
nre ↄfiguratũ corpori claritatis sue
Et ad hebreos vltimo in psona oĩm
iustoꝝ dt. Non habem⁹ hic ciuitatẽ
manentẽ sed futurã inq̃rimus. Sed
certe nũc (ꝓh dolor) de xpianis pñs
seculũ habitãtibus pt dici illud ps
Oculos suos statuerũt declinare in
terrã. Et ro. 1. Qui cum deũ cogno
uissent nõ sicut deũ glorificauerunt
sed euanuerũt in cogitationib⁹ suis
⁊ seruierũt creat̃e potius q̃ creatori
O filii hoim vt q̃d diligit̃ vanitatẽ
ad deũ redite. solẽ iusticie xpm aspi
cite. stellã maris videte. virginẽ scz
mariã ↄtẽplamini. ⁊ ipm dei regnũ
querite. Juxta thema passumptũ
¶ Pro fundamẽto mouet̃ questio
ex quo hõ naturalit̃ beatitudinẽ ap
petit. Queritur an possit illud velle
absq; boni intẽtione: Rñdet boñ. di.
34. 2. q aliq̃d fieri preter intentionẽ
boni põt intelligi tripliciter.
Uno° q volũtas velit aliq̃d qd ma
lũ esse bñ apprehẽdit alteri sed non
sibi. ⁊ sic volũtas maxie deprauata
põt velle malum. Scdo q volũtas
velit aliq̃d qđ ei in se est malũ. hz
tñ spẽm boni. ⁊ sic voluntas bñ põt
malũ velle. Tertio mõ põt intelligi
q volũtas velit malũ nulla appre-
hẽtia addita nec sibi nec alteri. ⁊ sic
volũtas velle malũ non pt fm posi
tionẽ theologoꝝ. Et fundat̃ in dicto
bti dyonisii dicẽtis. q nullũ operat̃
ad malũ aspiciẽs. licet Sco. di. 43.
scdi videat̃ remanere dubius. Quia
videlz voluntas cũ sit libera põt (vt
videtur) malũ velle nulla rõne boni
sibi pñtata sicut dici pt de odio dei.
Miret̃ nullus si plures dãnentur.
Dr̃ eni de seruis nõ ordi. q seruus

ordinari nō debet. Et ideo precaueri
debet qđ vituperari pōt ca. quoqꝫ de
preci. impera. non offe. l. si ꝫm dicit
ꝙ seruus iperatori preces porrigere
nō debet. Ad vos o scelesti pctōres
est verbū istud. quid hic seruus qui
dignus nō est ad ordines promereri
nec corā deo supplicare nisi ille de q̄
dicit Jo. 6. Qui facit pctm̄: seruus
est pcti. Quero quot hodie pctā committūtur? quis blasphemias numerare sufficiat? q̄s piuria/odia/luxurias/verba ipudica? quis volūtates
corruptas? O mortales miseri si nō
cū angelis ordinem? vbi locati eritis?
Eya queso: ad deū redite ⁊ regnum
eius querite. Juxta thema

¶ Jn isto sermone erūt due ptes
Quo ad primā: q: pleriqꝫ vellēt regnum dei possidere: nō tamē faciēdo
opera regno dei digna. Notandū ꝙ
in themate dr̄ non solū q̄rite regnū
dei: sed addit ⁊ iusticiā eius. Justicia hec (iquit glosa in hoc passu) est
facere oīa q̄ xp̄s mādauit. Frustra
enim quis regnū dei sperat si opera
nō faciat. Regnū enī dei dabit gēti
facienti fructus eius. Mathei. 21.
Nec oīs qui dicit michi dn̄e domīe
intrabit in regnū celoꝝ. Mathe. 7.
Que enī ratio vt q̄ nunq̄ benefecit
premiū habeat tale: ac si per totam
vitā bene vixisset. Vn̄ eccl̄. 25. Que
in iuuētute tua nō ꝯgregasti quō in
senectute tua iuenies. Et augu. de
fide ad pe. Firmissime tene ⁊ nullatenus dubites non oēs qui intrant
ecclesiā catholicā sunt recepti ad eē
vēturos sed eos dūtaxat qui ꝑcepto
baptismate fidē cū opibus tenuerūt
Nota tn̄ ꝙ sperare ad dei gloriā pt
intelligi dupliciter. vt ait bonauētura
26. di. 3. ca. secure. Primo cū fructu
⁊ proposito. vt qui bene vixit ⁊ proponit in posterum deo placere talis
sperat. Alio modo proposito tantū
vt qui nichil boni fecit: sed tn̄ nunc
paratus est desistere a pctīs. ⁊ licet
talis possit sperare nō tamē ita securus est. Tertio mō large quis pōt
dici sperare qn̄ videlicet a pctīs nō
desistit: nichilominus estimat deum
pctm̄ suum nō punire. ⁊ talis non
dꝫ dici sperans sed presumptuosus.
De tali dr̄ eccl̄. 37. Presumptio nequissima vn̄ creata est. De tali etiā
pōt verificari qđ scribit di. 93. ca.
Dyaconi sūt. vbi dr̄. Miseratio dei
ac pietas nostrū solum reditū reqrit
Si aūt duri colli fuerim⁹: si reuerti
assidue noluerimus: peccātium non
miserebit deus. Querent ergo qui
salutē cupiunt iusticiā regni. Dicit
enī. 12. q. 2. ca. deuotissimū. Summū
in rebus bonū est iusticiā colere: ac
sua cuiqꝫ iura seruare. Et puer. 16.
Iniciū bone vite est facere iusticiā.
Hec iusticia regni dei: licet oīa precepta ad salutē necessaria precipue
tn̄ tria que ponūtur iusti. de iusticia
⁊ iure continet que sunt
Honeste viuere
Nemini ledere.
Vnicuiqꝫ ius suū tribuere.
De primo dr̄. 1. thessalo. 4. Hec est
enī voluntas dei sanctificatio vestra
vt sciat vnusquisqꝫ vestrū vas suū
possidere in sanctificatiōe ⁊ honore.
Et alibi. Oia honeste ⁊ ꝫm ordinē
fiant in vobis. Hec honestas potest
attēdi q̄tum ad totū hoīem vt nullū
pctm̄ mortale regnet in homine ꝫm
illud. Abiicietes omē immūdiciā ⁊
abundātiam malicie. Ja. 1. Pōt intelligi scđo q̄tum ad pctā carnalia
vt oīmode abiiciētur q̄ efficiūt hoīem
brutalē ac honore idignū. ꝫm illud
ps. Hō cū in honore eēt nō itellexit
⁊c. De scđo. 1. thessal. 4. Neqꝫ q̄s 1ꝛ
grediat aut circūueniat frēm suū in

negocio:q̄m vindex est dñs de oībus his. De. 3. math. 5. Si offers mun⁹ tuū añ altare ꝛ recordatus fueris ꝙ fr̄ tuus hꝫ aliq̄d aduersū te prius re cōsiliari fr̄i tuo. Redde ḡ qđ debes. Math. 18. Sed nūc querit in hac mala xp̄ianitate q̄s honeste viuat q̄s proximū non ledat: quis alteri ius suū tribuat; vt de manifestis ꝛ patē tibus taceā. Dicitur ad ephe. Que ab ipsis fiunt in occulto turpe est dicere. Dedit enī eos deus in re probū sensum ꝛ tradidit eos in pas siones ignominie. Ro. p̄mo. Taceo de adulteriis stupris ꝛ incestibus ꝛ pctīs contra naturā fornicationib⁹ ꝛ ꝯcubīariis nec loquor de matrīmo niis q̄ ibi cōmittunt: nouit ille qui nichil ignorat cū lingua cū oculis. cum digitis nouit ipse ꝙ inicio con tracta sunt si intuenerit affinitas si durātib⁹ fuit aliquid seuū ꝑpetratū .1.q.1.vl. 7.ca. P̄ricipatus scribit difficile est vt bono peragant exitu que malo sunt inchoata principio. Quis insuꝑ quis proximū nō ledat Dicitur hiere. 9. Unusquisq̄ a pro ximo suo se custodiat ꝛ in oī fratre suo nō habeat fiduciā. q: oīs frater supplātans: omnis amicus fraudū lenter incedit. Testimoniū prebeāt omnes mechanici si ledāt proximū suum in quacunq̄ arte vel artificio si non sit aliqua fraus de vsuris ꝛ furtis manifestis taceo. Sed mer catores in pannis: tinctores in colo ribus: apothecarii in specieb⁹: mer cionarii in mercibus: sutores/cali garii: ac alii singuli sciunt. Uere vi detur illud impletum Hieremie. 6. Cuncti faciunt dolū: si ledāt quoq̄ ꝓximos suos in fama in aīa in ma lū inducēdo: cuius tñ iactura nō pō derat nouit. O bone iesu (inquit ber nardus in quodam sermone) totus mūdus videtur ꝯtra te cōiurasse: q̄ quasi in quolibet statu sunt aliqui alios inducētes ad dei offensam: cū tñ hec lesio ꝑmaxima sit. 6. q. pria. Ex merito deteriores sunt q̄ bonos mores corrūpunt q̄ꝫ qui p̄dia ꝛ pos sessiones diripiūt. Sed q̄s est q̄ pro ximo suo ius suū tribuat. Oēs (ait ap̄lus) q̄ sua sunt q̄runt non q̄ Jesu xp̄i inter oīa aūt ad salutem necīa: hoc ē potissimū ꝙ proximo fiat resti tutio: q: alienū iniuste detinēs īuito dño ꝛ s̄m rectā rōem nolēs restituē est in pctō mortali. Nichil aūt pro dest hoī ieiunare/orare/ ꝛ alia bona religionis facere nisi mēs ab īiqui tate cohibeat. Ut dr̄ de ꝯse. di. 5. c. Nichil. Quilibet ḡ reddat vnicuiq̄ qđ suū est. Regnū dei querat ac iu sticiā: ꝛ saluus erit. Juxta thema. Primū querite regnū dei.

¶ Quo ad scđm p̄ricipale viso ꝙ sic monemur regnū dei q̄rere ꝛ iusticiā eius mirū satis ē quid nos detineat cur ea ad q̄ obligamur nō facimus Sed r̄ndeo in prōptu. Dictum enim fuit in sermone precedēti: ꝙ fidei de fectus nos īpedit. Nunc restat scđꝫ videlicet aīe ꝛ salutis ꝯtēptus. No uerat hoc q̄ dicebat ꝓuer. 19. īpius cū in ꝓfundū pctōꝝ venerit ꝯtēpnit Et sequit cum ignominia. ꝯtēptus iste ex duobus causat. Primū est q: sp̄ualia ꝛ celestia non meditatur. Scđm q: ēca tp̄alia ꝛ mundana se īplicat. De primo inquit Grego. in omel. Distare inter delicias corpo rales ꝛ sp̄uales solet: q: sp̄uales nō habite fastidiūtur atq̄ minime desi derātur. habite aūt āplus cupiūtur s̄m illud eccl̄. 24. Qui me edunt ad huc esuriēt. Corporales vero habite fastidiūt; vñ ꝛ idē in alia omel̄. nos inducens ad ei regnū querēdum q̄si ꝑ defectū ꝯsideratiōis nō ꝯtēnam⁹

tm̄ bonū ait. Si ɔsiderem⁹ frēs q̄ ⁊ q̄ta sunt q̄ nobis ꝓmittunt in celis vilescūt ⁊c. Sic filii isr̄ fastidiētes māna nec diuinū bn̄ficiū cogitātes qđ tm̄ erat ꝙ ille cib⁹ deuote sumē tibus oēꝫ saporē suauitatꝭ ministraret mortē sibi optabāt dicētes. vtinam mortui essem⁹ in egypto cū sedebamus sup ollas carniū. vt dr̄ nūeri De scđo. Aialis enim hō (ait apo. i. cor. i.) nō sapit ea q̄ dei sunt. Stul titia eni ē illi. Hi sunt qui oculos suos statuerūt declinare in terrā quo ꝫ vt hō mentē eleuaret ad celestia ⁊ de aīa cogitaret ī ligno alto suspēdi voluit. Sic eni scribit numeri ꝙ erat serpēs in heremo q̄ vocabat spas: flatu vrens q̄ filios isr̄ occide bat. sup q̄ moyses ad deū recurrens audiuit vt serpētem eneū suspēderet in ligno: quē aspicerēt filii isr̄ ⁊ sa narētur. Spūaliter xp̄iani in deserto p̄ntis seculi exn̄tes serpēte īfernali ꝑcutiūtur qui dr̄ dipsas. i. situla: q2 siti gn̄at. ⁊ notat in hoc pctm̄ auaritie. flatu vrēs. ⁊ in hoc notat pctm̄ supbie. Dr̄ eni a scorpio: q̄ quasi in facie ridet: sꝫ in fine pūgit. Ad oīa incōmoda hui⁹ serpētis iubemur re spicē serpentē eneū formā hn̄tē sine veneno. i. saluatorē in cruce hn̄tem spēm hoīs sine pctō. Ad hui⁹ ɔside rationē nos monet ber. dŝ. Attēde o aīa q̄ grauia fuerūt vulnera tua ꝓ quib⁹ fuit necē dn̄m xp̄m vulnerari Noli ḡ vilipēdere aīe tue dignitatē ꝓ qua a tāta maiestate tantā vides exhiberi ɔpassionē. Et ber. Sublime est aīe principiū que nō nisi xp̄i san guine redimi potuit. Quā ḡ cōmutationē ꝓ aīa tua das ꝓ nichilo. O mortales miseri. o infelices pctōres ad deū redite ⁊ regnū dei querite

¶ Dn̄ica quītadecima.

Adolescens tibi dico surge. Luce. 7. Surge ⁊ inuoca deū tuum. Jone. i. Spūs sancti ad pctōres in mortali pctō existentes verba sunt ista. Ubi duo notantur.

Primū est peccati derelictio.
Scđm auxilii īploratio.

Quo ad primū tria nos inducūt de aliquo surgere seu recedere

Uilitas.
Sterilitas.
Periculositas.

Que tria sūt in pctō mortali. quare merito debet hō surgere seu recedē. Uilitatē nouerat Hiere. trenor. 4. qui dr. Denigrata ē facies eius sup carbones: ⁊ nō sunt cogniti in plateis. Sterilitas exprimit Luce. 15. a filio ꝓdigo qui dixit. Ego aūt hic fame pereo. Periculositas vero no tatur eccl. 21. Quasi a facie colubri fuge pctm̄. si accesseris ad illa susci pient te dentes leonis. O pctōr ergo surge. q2 vo pctm̄ onus grauissimū est a quo nemo surgere valet ꝓpria virtute: subdit Jnuoca deū tuum. Sic fecerunt filii Jabes galaad obsessi anaas: qui miserūt nuncios in gabaath sauli quib⁹ ait. Cras erit vobis salus cum incaluerit sol. i. re gum. 11. Jabes interpretat dolens. vel execata vel excitata: per qđ obsessi aīa peccatrix gr̄a priuata sigt que dolens de pctō: recurrere dꝫ ad deum diuinū auxiliū per saul. i. per xp̄m īpendēdum. Jntelligit enim saul expeditus. Hic fuit xp̄s a san ctis patrib⁹ desideratus. aliūde eni nō appt salus. 28. q. 2. ca. Qui sine saluatore querit salutē: ⁊ sine vera sapiētia vult saluus non sanus sed eger est. Cras aūt ꝓmittit auxiliū a dn̄o dum videlicet homo proponit in futurū peccatū derelinquere ⁊ fa

cere del beneplacitũ de cetero. Uñ math.14. Ego sum nolite timere. Ubi dicit glosa. Ego sum qui in oĩ tribulatiõe paratus assisto. tunc ait maxime ĩdiget deũ cum per mediũ virgĩs inuocat. ẜm illud ber. in ser mone. Sileat miãm tuã virgo bene dicta quicunq; te inuocauerit & sen serit repulsam. Adolescẽs ergo tibi dico surge &c.

¶ Pro fundamẽto mouet questio q: hic peccator sub typo adolescẽtis mortui induã ad relinquẽdum pctm̃ Merito querit An liberũ arbitriũ malũ possit habere pro obiecto. Argumẽta sunt ad vtranq; partẽ: quia potentie rõnales sunt ad opposita & liberum arbitriũ aliqñ eligit malũ Sed in oppositũ est: q: si malum sit obiectũ liberi arbitrii vnicuiq; erit liberũ arbitriũ malum vel saltẽ põt esse. 25. di. 2. parte. 2. q. 3. ꝙ possum⁹ loqui de libero arbitrio inq̃tum est cõe deo & creature. & sic obiectũ eius est bonũ & equum. Malũ vero non est obiectũ nisi quis dicat illud obiectum: q: volũtas respicit & delectat Si aũt loquamur de libero arbitrio vt est in creatura sic ẽ loqui dupl'r.
Aut inq̃tum liberum.
Aut inq̃tum deficiens.
Inq̃tum liberũ natum est exire in actum equitatĩ susceptũ: & equitate informatũ. Si aũt loquamur de eo inq̃tum deficiens: sic exit in actum deformatum sic ꝙ actus peccati in stractus libere elicitus exit a libero arbitrio inquãtum deficiens. Et qđ dicebat de potentiis rationabilibus quot sunt ad opposita cum methaphisica intelligit de potẽtiis creaturarũ inq̃tum deficibiles. Dicit idẽ bonauẽtura. vel si attribuatur deo: tunc opposita capiẽtur positiua non illa q̃ dicunt priuationẽ aut maliciã

Miretur nullus si plures dãnent. Dr enim ca. de actio. empti & vẽditi lege. 1. Omnem possessionẽ seruituti subiectã seruitutẽ soluere tenetur. Scribit quoq; 29. q. 2. Si quis ingenuus. ꝙ scienter contrahẽs cum serua matrimoniũ dissoluere nequit Ad vos indurati est verbum istud. nunc pctã sciẽter facitis prauissima seruituti subiiciendo. Jo. Qui facit pctm̃: seruus est pctĩ. obnoxia sunt seruituti sũme: quã vt euadere possitis: verbũ saluatoris audite dicentis. Adolescẽs tibi dico surge.
¶ Nota etiã questionẽ. Utrũ pctõr qui significat per adolescẽtem mortuũ possit resurgẽ a culpa sine grã: Bonauẽtura. 28. di. 2.

¶ In isto sermone erũt due ptes
Pria de pctĩ morte detestãda.
Secũda de spirituali resurrectione amplectenda.
¶ Quo ad primã nota ꝙ pctm̃ mortale cõgruẽter significat per mortẽ: & pctõr bene repñtatur per mortuũ Dicit enĩ augu. super Jo. qđ facit aĩa in corpore hoc facit deus in aĩa Tolle aiam a corpore: membra illa quãtumcũq; pulchra sint deformia manent. Tolle deũ ab anima nihil formositatis remanet: supple inesse gratuito. Ratio aũt quare mortuus sigãt pctõrem est ꝓpter siĩitudinẽ.
Quia mortuus
Nichil operatur.
Sensu non vtitur.
Terre deputatur.
Sic vtiq; pctõr q̃diu est in peccato mortali nichil facit condignũ vita eterna. diuinam inspirationem non sentit. & terre tenebrarũ siue inferni locum expetit. De primo psalmista. Os habent & non loquẽtur: oculos habent & non videbunt. & cetera. Multa enĩ bona ex genere faciunt

plures: qui in peccato mortali existunt sed quia gratia priuantur talia opera non viua sed mortua reputantur Respexit enim dominus ad Abel et ad munera eius. Non enim sufficit quod opera sint bona bonitate ex circunstantia nisi sint bona bonitate meritoria de qua triplici bonitate. 7. di. 2. habet Sco. et. 18. q. quolibeti. O quot bona perduntur et tamen non sunt obmittenda. quia saltem de congruo disponunt de. 2. prouerbiorum vulnerauerunt me et non sensi. percusserunt me et non dolui. Multipliciter enim nos dominus nititur retrahere a peccato. Indurati tamen peccatores non sentiunt. Unde Jerem. 3. Apprehendi manum eorum vt educerent eos de terra egipti. et eiusdem. 8. dicitur. Apprehenderunt mendatium et noluerunt reuerti hoc attendant audientes predicationes/ habentes inspirationes / videntes bonorum exemplaritates/ qui nolunt odia relinquere blasphemias auferre concubinas repellere: ab vsuriis cessare: hominis de. 3. ysa In terra sanctorum iniqua gessit tollatur impius ne videat gloriam dei. Ceterum mortuus
Priuatur vita
Dignitate
Nomine
Possessionibus
Et amicis
¶ Ita anima per peccatum. Primo amittit deum qui est vita eius deut. 30. Ipse vita tua et longitudo dierum tuorum. Secundo amittit dignitatem ps. Homo cum in honore esset etc. 4. di. similitudinem diuinam commutauit in bestialem ecclesi. Quis honorificabit exhonorantem animam suam. Tertio amittit nomen exodi. 32. Qui peccauerit delebo illum de libro vite. In figura huius nomen diuitis non exprimitur Luce. 18. Memoria enim iusti cum laudibus nomen autem impiorum putrescit eccle. 10. Quarto amittit merita et virtutes meritorias: que sunt hominis optime diuitie trenorum. primo. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius Jere. 2. Quasi virtus voluptatis coram eo: et post eum solitudo deserti. Quinto amittit amicos i. angelorum custodiam: et si non in toto quia nunquam hominem ex toto relinquit quamdiu est viator relinquit tamen sepe quantum ad multos effectus Jere. 51. Curamus babilonem et non est curata dereliquimus eam ysa. 5. Auferem sepem eius et erit in direptionem Attendite peccatores hic miseri infernum prestolantes: mortuosque se peccato videant. Quoniam vero a domino. 3. mortui leguntur suscitati. Nota tria genera peccatorum. vnde de pe. di. 2. Sicut tribus gradibus dicit Aug. Sic tribus gradibus peruenitur ad peccatum
Suggestione
Delectatione
Et consensu
¶ Ita tres sunt differentie peccatorum
Cordis
Oris
Et consuetudinis
¶ In cuius tres mortuos dominus suscitasse videtur
Primum peccatum notatur in puella mortua. Mathei. 9.
Secundum in isto adolescente
Tertium in lazaro mortuo
¶ Joh. 11. de peccato male voluntatis dicitur sap. peruerse cogitationes separant hominem a deo quod non est intelligendum de cogitatione pura: quia talis non est peccatum. Sed de cogitatione voluntatis consentientis de qua Jere. dixerunt iniquitate

nite cogitemus que iustum cogitatõ
nes. Pondera hic de voluntatibus
iracundie furti/fraudis/ luxurie/ et
contumeliarum que omnes delibera
te/sunt peccata mortalia ꝛ totiens
quotiens. Nota primo de voluntati
bus sine opere in litigiis in mercatõ
nibus quo ad fraudes ꝛ cauillatio/
nes. Non etiam de voluntatibus p̃
cedentibus aliquando per mensem
per tres menses aut semiannũ seu
annum ꝛ huius de peccato operis.
Jaco. i. Peccatũ cum consũmatuꝫ
fuerit generat mortem numerantur
periuria vnius mensis ꝛ blasphemie
O deus verax de peccato consuetu/
dinis potest dici illud. i. thimo.
vidua viuens in deliciis scꝫ male cõ
suetudinis mortua est. Quartum est
peccatum obstinationis quod nõ re
mittitur in cuius signum no legitur
quartum mortuum suscitasse. Sed
dicit sine mortuos sepelire mortuos
suos. Mathei. Et de hiis quat
tuor dicitur amos. i. Et habetur de
pe. di. i. c. Super tribus sceleribus
damasci me conuertam super quar
tum non conuertam vbi glo. nume/
rat hec quattuor peccata. O adoles/
scens audi me vocem domini dei tui
ꝛ a peccato surge ne forte obstina/
tus penitentiam agere queas.

¶ Quo ad scdm principale q̃tum de
testanda est mors peccatoris tantuꝫ
est desideranda vita penitentialis.
Suscitatus fuit hic adolescens vti/
nam ꝛ nos suscitare possemus. Que
auteꝫ historialiter in suscitatione hu
ius fuerũt facta in anime spiritualí
suscitatione exiguntur

Primo plorat mater vidua
Secundo accessit Jhesus
Tertio tetigit loculum

¶ Et portatores steterũt dixitq; mor
tuo. Adolescẽs tibi dico surge. Pri/
mo plorare dz conscientia licet aliqo/
rice sit natura humana in patriar/
chis ꝛ prophetis accessus xp̃i sit in
carnatio. i. tactus loculi sit afflictio
in carne hoc est in cruce vnde dicit
Ambro. Spes resurgendi datur: q̃a
ferebatur in ligno. Sed moraliter lo
quendo vidua hec conscientia est si
ne aĩa que videliceꝫ filiũ. s. liberi ar.
merito flere debet dicẽdo illud. 2. re
gum. i. heu me mulier vidua dolẽs
ego sũ nimis. Quãtus aũt debeat eẽ
hic dolor dicit Aug. necesse est vt tã
tum vrgeatur dolor q̃tũ inheserat a
mor pctõr q̃ inqt ideꝫ de pe. di. 5. c.
Consideret pctõr de pctõ doleat: ꝛ d̃
dolore gaudeat. Scdo accessit iesus
per misericordie oblationẽ vidẽs eñi
filiuꝫ prodigũ a longe mĩa mot⁹ est
ꝛ precurrens cecidit sup colluꝫ eius
Couerte nos ait iere. ꝛ cõuertemur
Tertio tãgit loculũ. i. ↄscientiã pec
catoris ꝛ eã alloq̃tur qz si illud ysa.
52. Excutere de puluẽ pctõruꝫ ↄsur
ge ad opa virtutũ se de proprio pctõ
discutiẽdo. Tãgit aũt loculũ inspi/
ciendo vel flagellãdo: aut bñficia col
lata ad memoriaꝫ dulciter reuocãdo
Tactus iste est dñi exercituũ de quo
amos. 9. dñs deus exercituũ qui tã
git terram ꝛ tabescet ꝛ lugebunt oẽs
habitantes in ea. Tangẽs quoq; le/
prosum math. i. ꝛ math. 8. mũdauit
eũ. Sic nos dignet mũdare ꝛ tãge/
re: vt a pctõ mortali valeam⁹ surgẽ
ꝛ pro ↄclusione deuꝫ magnificare q̃
visitauit plebẽ suã ꝛc.

¶ Sermo secũdus

Adolescens tibi dico surge
vbi supra. Surge fac: ꝛ do
minus erit tecum. i. parali
po. 22. Regis dauid ad salo
monẽ filiũ suũ: vt templũ edificaret
historialiť verba sũt ista. Spũaliter

autez. ss. ad peccatores vt a peccatis surgant: et bona faciãt sunt nũc scri pta vbi tria notantur
Primũ est peccati derelictio
Secũdum boni operis prosecutio
Tertiũ dei pia approbatio
¶ Pro primo sicut dictum est ſmo- ne precedenti: tria sunt genera pecca torum scilicet
Voluntatis
Operis
Et consuetudinis
Que a deo remittũtur. Si peccator velit resurgere ac resipiscit: et cuilibz istorum dr. Surge. Tribus enĩ gene ribus personarum dr surge vez.
Jacenti
Sedenti
Dormienti
Sedet quis in peccato per consensũ iacet per operatõnẽ. dormit p consue tudinem de prio Jere. 22. Erubesces ab omni malitia tua qui sedes in li- bano: et nidificas in cedris liban us interpretatur candor: Cedrus dolor qui ergo sedet in peccati delectatiõe qui dolorem postmodum infert eru- bescat a malitia sua nisi surgat: er- go surgite a malitia postq̃ sederitis qui manducatis panem doloris: qui scz cõsentitis peccato De. 2. trenor. 2. Jacuerunt in terra foris senex et puer Josue. 7. Surge cur iaces pro nus in terra. peccans enĩ incõmu tabiliter auertitur et Jllaqueatur ple nus indignatione dñi. Est autem orix animal siluestre simile capre immũ dum diuino sacrificio non aptum o- rix: ergo illaqueatus est animus in mundus funibus peccatorum iacenti cus tali dr ephese. 5. Surge qui dor mis et exurge a mortuis: et illumina bit te xpũs. Parum autem est velle malum deserere nisi quis velit bene agere. Jdeo subditur et fac ps. Spe ra in deo et fac bonitatem ecclesi. 3. Sic facite vt salui sitis. puer. 3. ysa. 5. facite iustitiam et iusta est salus mea vt veniat et iustitia mea vt reueletur Beatus vir qui facit hoc et filius ho minis: qui apprehendit istud custodi ens manus suas ne faciat malũ. O miseri peccatores a peccatis ḡ. Sur gite quia vobis dr adolescens tibi di co surge.
¶ Pro fundamento mouetur que stio. An liberũ arbitriũ ab aliquo a gente creato possit cogi respondet be atus Bonauẽ. in. 2. 2. q. 4. dist. 15. q possumus loqui de liberoarbitrio. Quantum ad actum exteriorem et q̃ tum ad actum proprium et actũ alie nuz. Si loquamur de liberoarbitrio q̃tum ad actum exteriorem. Sic re spectu talium actuum potest interue nire coactio põt enĩ quis compelli vt coraz ydola genua flectat: vt sic ma nibus propriis thura altaribus im- ponat vel incendat. Si autem q̃tũ ad actum interiorez qui est velle vel eligere seu consentire. Sic respectu talis actus potest induci liberũ arbi trium potest etiã impediri. Sed nul lomodo potest compelli. Jnduci q̃- dez potest quando amat aliquid ali ud a se et q infra se est vnde per a- blationem vel per oblationem alicu ius rei amate potest induci ad cõsen tiendum in aliquid efficaci persuasi one per quem modum ydolatre tẽp- tabunt vel inducebant fideles vt y- dola adorarent modo promittẽdo de delectabilia modo infligendo tristiti am. Sed hec inducti olonge distat a tractione. Scdo modo potest impedi ri propter inclinationez et coniunctõ nem sui ad naturam corporalez que subest virtuti creature vnde bene nul latenus potest a creatura: qm in q̃tũ liberũ arbitrium soli deo subiectum

est vnde Ferñ. de libero arbitrio vo-
lūtas pro īgenita sui nobilitate: nul
la cogi potest necessitate. ymo nec a
deo cogi potest. licet possit immuta
ri de vna volitione in aliam vt habe
tur idem bonauentura eadem di. q.
4. Miretur nullus si plures dam-
nentur licet enim scient ꝙ peccādo
dure seruituti obligentur peccatores
nihilominus existimant ꝙ deus eos
misereatur: et ꝙ deus nihil lucraret
in eorumdem damnatione. Et quia
promisit eis deus saluationem ideo
passim eum offendunt. Sed audiant
tales quid dicatur. C. de cōditio. ob
cau. datorum. l. 1. et. 2. vbi per euidē-
tiam casuum ibi contentorum. habe
tur euidēter ꝙ promissio facta ob cer
tam causam vel conditionem. nulla
est si causa sistat vel conditio. Casus
illius prime legis est. Quidam pro-
misit centum coronas alteri: si duce
ret filiam suā in vxorem: non ducit
ille filiam per matrimoniū. An pa
ter promittens teneatur: certum est
ꝙ non. Casus secunde legis est: qui
dam legauit hereditatem filie sue: ta
li forma vt eius solueret debita non
soluit: an legatuꝫ teneat minime sic
in proposito. Spondet deus eternꝰ
gloriam paradisi: dummodo anima
sit sine peccato et sit in gratia: et per
gratiam sponsa filii dei: dummodo
anima satisfaciat pro peccatis suis
et nihil facit ergo habebitis absit. p
pterea Jero. et habetur. 11. q. 3. c. Ex
istimant. Arbitrandum nō est in die
iudicii illos tantuꝫ a dei filio esse ne
gandos: qui in matrimonio christuꝫ
negauerunt. Sed etiaꝫ omnes illos
quorum opere vel sermone vel cogi
tatione christus denegatur. Ad vos
ergo impii ac scelerati peccatores est
verbum hoc dummodo christum fa-
ctis nō negetis. dummodo faciatis
ea propter que regnum celorum pro
mittitur: dummodo de preteritis pe
niteamini et in posterum diuina pre
cepta seruetis quod vt faciatis in p̄
assumpto theumate dicitur. Adoles-
cens tibi dico surge.

In isto sermone erunt due partes
Prima de peccati morte detestanda
Secunda de spirituali resurrectione
amplectanda.

¶ Quo ad primam viso in prece
denti sermone: quid per mortuum si
gnificatur consequenter videndū est
Qui sūt portatores huius mortui. i.
peccatoris. Et nota ꝙ quemadmo-
dum quattuor viri ad sepulchruꝫ cor
pus mortuum deferunt. Sic quattu
or animam peccatricē ad infernum
deducunt videlicet

Spes longioris vite
Propositum future emende
Dilatio diuine vindicte
Presumptio diuine misericordie

¶ Quo ad primuꝫ loquitur Jeremi.
trenoꝝ. 5. Sordes eius in pedibus
eius. O quot homines viuere sperā-
tes subito mortui sunt et quis nūa-
ret. Sic Luce. 12. narratur parabo-
la de illo qui dicebat: anima mea ha
bes multa bona reposita in annos
plurimos: epulare ergo et letare etc.
Cui dictum est hac nocte stulte ani-
mam tuam repetem a te vnde seneca
Multos suā vitam prolongantes:
mors incerta preuenit. vnd Hieronī.
vel solum alios Aug. de vita mise-
ra. O vita presens quantos decepi-
sti quantos seduxisti: quātos execa-
sti: et dum fugis nihil est/ dum vide
ris vmbra est. dum exaltaris fu-
mus es/ dulcis stultis amara sapiē
tibus: qui te amant nō te cognoscūt
qui te cognoscunt te negligunt. Sꝫ
prohdolor miseri peccatores in vi-
ta presenti ac si morituri non essent

confidentes viuūt: et in bonis ducūt dies suos. et in puncto ad inferna d scendunt Job.27. Testes sunt lusores ludorum prohibitorū. testes sūt symoniaci/lubrici/vsurarii/ac aliis peccatis dediti. Et si dn̄s tang t loculum corporis per infirmitatez stabit iste portitor. Quis est enim homo qui viuet et non videbit mortez. Sz certe miseri peccatores qui nolunt nunc de sua morte salubriter cogitare velint nolint aliquando duruz sustinebunt. De secundo portitore dicitur ysaias.28. Expecta re expecta manda remanda: modicuz ibi modicum ibi donec retrorsum cadant et conterantur. Mora enim regulariter est damnosa de regulis iuris li. 6. Et vbicunq mora affert periculū nullatenus est differenduz de electio et electi: li.6. Cū inter vniuersas Qui enim non est hodie cras minus aptus erit. hic cadit questio an stati post peccatum necesse sit penitere et de peccato conteri. Sanctus Tho. in.4.di.17. videtur declarādo q cōfessio potest differri sed contritio debet esse statim quando homo recolit de peccato. Sco. vero in.3.di.17. dicit q preceptum de dilectione dei est non tantum negatiuum. Sed vt eū non odiamus. se etiam affirmatiuū vt ipsum aliquando actu elicito diligamus quod etiam videtur maxie specificasse in precepto de sanctificatione sabbati qua die homo debet se recolligere: et si non sit in peccato debet laudare. Si vero sit i peccato cōteratur. Sed proh dolor vt dicit. Jere. non est qui penitentiam agat sup peccato suo dicens quid feci hic cadit exemplum arcenio demonstratū de ethiope ligna scindēte et facículū faciente. qui quanto plura ligna ponebat facicul9 maior erat De tertio portitore di eccle.8. Quia cito cōtra multos nō profertur sententia. filii hominū absq timore vllo perpetrāt mala. qui sic peccant. similes sunt furi qui quia propter primū furtuz nō suspendūtur libentius et audacius ad similia regreditur. Talibus dicit apostol9 Ro.1. An diuitias bonitatis eius contēptus. Scdm autē duriciā tuam et impenitēs cor tuum thesaurizas tibi irā i die indignationis et reuelationis iusti iudicii dei. Sed audiant hii duo portitores et stēt xp̄o proponēs penitēt in futuro q̄d scribitur eccle.5. Ne tardes conuerti ad dn̄m et ne differas de die in dié. Sed age bonū subito eni venit ira illius. Audiat et terti9 q̄d dicit beatus petr9.2.pe. deus āgelis pec cantibus nō pepcit. sed ruentib9 in fernū detraxit. q̄d g faciet hōi vilissimo petōri. Quos eni diutius tollerat ait grg: nō querfos acrius dāpnat et valeri9. Lēto eni gradu ad vindictaz dīna procedit ira. tarditatēq supplicii grauitate cōpēsat. De quarto portitore eccl.19. dicit: repromissio nequissima mltos pdidit neq̄ssima eni repromissio est cōfidere q homo qui nunq̄ bona egit. debeat dei mīaz obtinere ac si bñ vixisset vñ de pe. dist. 7.c. Nullus dicit aug. Jlli aūt qui cū potuerūt nunq̄ conuerti voluerūt tunc fidentes cū iam peccare neque unt nec sit facile acquirunt quod volunt. Certe te tali potest verificari. Quod eccle.29 dr peccator trāsgrediens mandatū icidet in tēptationē neq̄. Expedit ergo q dn̄s tāgat loculum. i. conscientiā vt iste portitor sistat et eccle.5. Ne dicas i corde tuo miseratō dn̄i magna est multitudini petōrūz meorū miserebitur et subdit causā mīa eni et ira ab illo cito pcedūt. et in petōres respicit ira illius.

Sistāt ergo hii portitores relinquāt singuli peccata sua ꝛ audiant dñm dicentē. Adolescens ꝛc. ¶ Quo ad secundum principale suscitatus spiritualiter debet facere ad modum huius adolescentis qꝛ enim de eo recedit ꝛ cepit loqui ꝛ tunc datus fuit matri sue hec sunt que ad vitam spiritualem spectant.

Prīo eñi residet in peccato cessando
Secundo loquitur confitendo
Tertio datur matri sue ecclesie communionem faciendo

¶ Quod cessatio a peccato sit necessaria patet Job. 5. ꝛ. 8. vade ꝛ amplius noli peccar. de pe. di. c. inanis ꝛ aliis capitul multis eiusdē. inanis ē pñitentia quam sequens inquinat culpa ad cessandum autē a peccato oportet cessare a tribus. Primo ab actu alioquin qui plāgit preterita vt greg. vult di. prefata: ꝛ peccare non desinit penitentiam aut agere dissimulat aut ignorat. Scđo oportet cessare a specie mali siue scandalo ꝑm illud. 1. thessa. Ab omni specie mala abstinete vos. Nunc clama contra illos qui peccata ꝯtinuauerūt a. 10. annis vel. 20. ꝛ sic de aliis nec cessauerunt ab vsuriis contractibus illicitis ponendo se in tuto: ꝛ illos cū quibꝰ contrahebant in periculo de tenentibus ꝛ exercētibus ludos prohibitos de tenentibus concubinas. Clama scđo contra non fugientes occasionē qui dicunt se non posse caste viuere quia nec occasiones fugiunt aspectuum tactuum frequentationem etiā ciborum. Clama etiam contra scandala publice perpetrantes: qui licet dicant se malum non cogitare: sunt occasiones per suas lasciuias frequētias verba gestus malorum peccatorū vere resuscitatus super omnibꝰ hiis residet ꝛ finem imponit. Qm̄ q̄ baptisatur a mortuo: ꝛ iterum tāgit mortuū: quid prodest lotio eius. Et habetur de pe. di. 3. c. Postq̄ aūt resedit debet loqui ꝛ confiteri pro loco tamen ꝛ tempore frequētia enim confessionis est vltima dilatio autē periculosissima. qm̄ vt ait aug. in sermone de innocētibus ab hac anima uersione ꝛc. Miser ergo adolescens a peccato surge ꝛ pro conditione deum magnifica qui visitauit plebem suam ꝛc.

¶ Dñica decimasexta

Cum inuitatus fueris ad nuptias recumbe ī nouissimo loco Luce. 14. Amice quomodo huc intrasti ñ habens vestm nuptialem Mat. 22. Ad xp̄ianos solo nomine re ꝛ opere vacuos verba sunt ista. vbi aduerte sponsū nuptiali triplici veste fuisse indutum in die despōsationis sui cū ecclesia ad quem contemplandū imitamur per sapientē cap. 3. Egredimini filie ihr̄lm ꝛ videte regem salomonem in dyademate quo coronat eum mater sua in desponsatiōis sue ꝛ in die leti cordis eius

Primo fuit indutus veste alba cum illusus ab herode remissus fuit ad pylatum Luce. 23.
Scđo veste rubea mat. 27. Clamidē coccineum circundederunt ei
Tertio veste purpurea a rubedine tēdit in nigredinem quasi coloris lini di. Jo. 5. vestem purpuream circundederunt ei. volens ergo esse de nuptiis merito ꝛ numero his tribus debent indui.

Prima puritatem indicat
Scđa charitatem insinuat
Tertia penitentiam magnificat

Primā suadebat q̄ dicebat eccl'.9. Omni tpe vestimēta tua sint cādida. Secundā monebat beat⁹ petrus .1. pe.4. Ante oīa aūt caritatē ꝯtinuā hn̄tes: qm̄ charitas operit multitudinē pctōꝝ. Tertiā vero sui exēplo ꝯmēdat Jo. bap. De quo Jo.3. Ipe aūt iohānes hēbat vestimētū de pil' cameloꝝ ꝛ zonā pelliceā circa lumbos suos. Sed nunc pthdolor sizare tradūt in predā Judicum.5. Sizara intelligit exclusio gaudii. peccās eñ excludit a se omne gaudiū aut saltē materiā gaudii. Uestes ergo diuersorum coloꝝ traduntur in predā: qꝛ scz aīa peccatrix spoliatur caritate puritate ꝛ penitētia siue austeritate Ab illis vestibus alba ablata est. de quibus dicitur. 1. pe. Canis reuersus ad vomitū suum: ꝛ sus lota in volutabro luti. vestis rubea charitatis illis deficit: qui leprosi exn̄tes dum separātur iubētur habere vestimenta dissuta. Leuitici.13. Caritas enī vinculū est perfectionis. ꝛ carēs caritate si quid boni agit dissutū est qꝛ non est vnitum christo capiti nec mēbris vestem penitētie perdiderūt De q̄bus dr̄ Mathei. Qui enī mollib⁹ vestiūt in domib⁹ regū sunt Dicat nūc cuilibz xp̄iano: interroget si habeat hanc vestē nuptialē: qꝛ si hac careat in morte dicet ei. Amice qūo huc intrasti ꝛc. Quod ne nobis contingat Recūbamus in nouissimo loco saltē nos humiliando: illāqꝫ dominā adeam⁹ q̄ inter oēs creaturas mortales summe se huīliauit. cui⁹ vestimēta sunt byssus ꝛ purpura castitas ꝛ caritas. vt ad nuptias eternas cū sponso sublimari possimus: dicemus Aue maria.

¶ Pro fundamēto mouet questio Utrū aliq̄s possit certitudinalr̄ scire se hr̄e caritatē vel grām p quā quis efficit dignus nuptiis eīnis. Rn̄det alexāder in tertia pte: ꝙ q̄s p̄t bene scire se nō habere grām vel caritatē vtpote qꝛ peccat vel peccauit mortaliter nec penitet nec penituit. Pōt aliq̄s scōo se dubitare eē in caritate vel grā. vt de nullo pctō recordatur sup quo penituit: nec tn̄ promptū se inuenit ad opa bona. Pōt tertio quis cōiecturalit se hr̄e caritatē scire aut certitudinalit per viā naturalē non est possibile. Triplex est ratio apud bonauenturā in di.7.

Prima īplicatio diue acceptatōis. Scōa cōformitas habitualis. Tertia lipitudo oculi nr̄i mētalis Esse gratū deo ꝛ esse in grā īplicat diuinā acceptationē: quā consistere circa nr̄z actū ignoram⁹. Amicitia quoqꝫ dei acq̄sita hz naturalē operationē q̄ ꝯformis est actui elicito charitatis. Manifestissima quoqꝫ in nr̄o oculo mētali sunt patiūtur manifesta. Grā aūt vel charitas sunt pfectissima ētia: saltē ꝙ ad hoc qd̄ ē vnire sūmo bono. dispēsatio quoqꝫ diuina congruit ea. nobis celari per q̄ possumus erigi in altū vanc super nos. Miretur nullus si plures dānētur. Preceptis medici nō obtemperās morti pximus est. nec ex hoc dz īputari medico q̄ diligēs fuit .ff. de officio psīdis. l. illicita. Medico īputari nō debet: per cuius operā nō stetit si lāguidus non cōualuerit. de regulis iuris li.6. dr̄. Non dz imputari ei p quē nō stetit si nō fecerit p qd̄ ipsum erat faciendū. Ad vos indurati pctōres sit verbū istud. Prohibet medicus patiēti ne bibat vinū ventū capiat: comedat carnes: fructus gustet: pisces manducet: quos languidus si sanari cupiat ꝯtrariū faciet. O filii dyaboli vos hoc verbū penetret. prohibet vobis ille celestis

medicus: qui ait Mathei. 9. Non est opus valētibus medico: sed male habētibus. Prohibet (inquit) vobis ne vinū voluptatis sumatis: obtemperare nō vultis: quid vobis manet nisi vt moriamini ꝛ dānemini. q: ad nuptias grē penitētialis Eccle. Uocati estis vt superi⁹ ad nuptias glorie ascendere possitis. Attēdite quod dr̄ in verbo p̄assumpto. Cum inuitatus fueris ꝛc. Jn quo verbo duo notantur.

Primū est nuptiaꝝ varia acceptio.
Scḋz ē loci nouissimi debita electio
Quo ad p̄mū sunt duplices nuptie.
Dyaboli scz
Et dei.

Et quis horū habet sua nouissima vbi īuitat: debēt residere. Prime ḡ nuptie sunt dyaboli. De quibus. 2. regū. 14. dr̄ per figurā. Nichanor rogauit iudam ducere vxorē: filiosq́ pcreare. nuptias fecit: quiete egit: cōiterq́ viuebat in hac auctoritate dyabolus tripliciṫ describiṫ quo ad dignitatē naturaliū. intelligiṫ enim nichanor status lucida ꝛ sigāt dyabolū qui p̄ ceteris āgelis in lucidis naturalib⁹ est creatus. Uñ dictus ē lucifer. Sed q: de bonis acceptis supbiuit contra dñm: de celo cecidit ysaye. 14. Quō cecidisti lucifer qui mane oriebaris. Luce. 14. Uidebāt sathanā sicut fulgur de celo cadentē Ubi aūt ceciderit dicūt doctores di stinctione. 6. 2. q̄ āgelus vel pōt cōsiderari q̄tum ad naturā. ꝛ sic debebatur ei locus nobilissimus scz celū Uel q̄tum ad culpā: ꝛ sic debeṫ ei locus vilissim⁹ scz infernus. vel q̄tū ad exercitiū: ꝛ sic debebaṫ ei locus medius scz aer caliginosus Cecidit aūt motu cōtinuo ex pte spacii licet nō ex pte mobilis. vt vult sco. i eadē di. Multi hodie sunt siles dyabolo q̄ de bonis q̄bus deo seruire deberēt ipm īpugnāt supbiendo detrahēdo ꝛc. Job. 20. Audact puocāt eū: cū ipse dederit oīa in manib⁹ eoꝝ. Sz certe f̄m leges vassalus insurgēs ꝯ principē feudū mereṫ amittere īmo crimen lese maiestatꝫ incidit. Notaṫ ext. 22. q. 5. ca. de forma. Quid teneṫ vassalus obſuare iurās dño suo fidelitatē Jn textu ꝛ glosa. Quid ḡ fiet illis qui ꝯ deū insurgunt sibi repugnāt. De quib⁹ Job. 15. Tetēdit aduersus deū manū suā ꝛ ꝯ oīpotentē roboratus est. cucurrit aduersus eū collo erecto ꝛ pingui ceruice armatus est. Certe rñdet ps. Jnueniaṫ manus tua oībus īimicis tuis. dextera tua īueniat oēs qui te oderunt: pones eū vt clibanū ignis. ¶ Scḋo describiṫ quo ad viriū debilitatē cū dr̄ Nichanor rogauit iudā. dt rogauit nō coegit. Non enī demones vt dt bonauē. di. 82. Jlli vi pñt mētib⁹ hūanis vitaliṫ influere seu auctoritate principari: q: si sic tunc ad peccandū cogere possent ꝛ iā pctm̄ non esset voltariū: nec p ꝯñs pctm̄ hoc patenter oñditur. Math. 4. vbi dt demon saluatori. mitte te deorsum. Piscator eī alicit piscē sed nō cogit puer. 1. Fili mi si te lactauerit pctōres nō acq̄escas eis. Tertio describiṫ q̄ ad opationū iniq̄tatē q̄ ꝯsistit in trib⁹. Prīo vult q̄ hō pctō firmiṫ ihereat sicut vir vxori cū dicit ducē vxorē. hec vxor est iniq̄tas: luxurie p̄cipue ꝛ auaritie q̄ sunt ī aīa posite firmiṫ inherē ydropisis. siue sit a cā calida siue frigida nō facili curaṫ. Cupiditas inest a cā frigida per defectū caritatꝫ. ꝛ luxuria a cā calida p defectū castitatis. Et hec due sp inficiūt. puer. 9. Sanguisuge due sunt filie dicētes. affer affer. Scḋo q̄ pctōres suo malo exēplo alios iñ

ciāt eum Ut filios pcreare. i. primo sibi siles facere ī pctis. geñ. 2. Adā .i. trenus genuit filios ad silitudinē suā. Tertio vult ꝙ hō petm̄ nō vere liquat. ideo Ut nuptias fecit ꝛ qete egit cōiterqꝫ viuebant. Michanor ꝛ iudas sigñt dyabolū ꝛ aīaꝫ xpianā Interpretat enī iudas ꝯfitens ꝑpoīt dyabolus aīe delectationē q̄ videtur esse in petō: vt sic infelicē ꝯscientiā ligatū sp detineat. Sic sichen dinā corrūpit ꝛ tristi blādius deliniuit. Sic infatuati petōres nichil deo sapiētes de solis diuitiis curant: cogitādo, tangēdo, loquēdo: de solis diuitiis cogitāt ꝑ fas ꝛ nefas falaciā ꝛ fraudē vsurā pluriā alieqꝫ īnumera nō verēt cōmittere. ꝛ qs hoꝝ multitudinē numeraret? Certe nō īmerito ꝙ de nuptiis xpi. Mat. hel. 22. dr de his verificat ꝙ implete sunt nuptie discūben. Ad has nuptias īuitātur petōres ꝑ demōes ꝑ apparētes cogitationes delectationes ꝛ societates. puer. i Si te lactauerit petōres ꝛc O petōr si ad has nuptias aliqñ inuitatus sis. i. tētatus vt petō ꝯsentias: aduerte q: finis illoꝝ mors est ꝛ illas declina. ¶ Quātum ad scdꝫ principale: lꝫ facile sit dicere ꝙ hee nuptie euitātur: pauci tñ sunt q̄ hoc faciunt. ꝓpterea suadet saluator ad illas euitandū Recūbere in nouissio loco. i. attēdere diē vltimū in q̄ iudicari opꝫ ꝛ reddere rōem de oibus q̄ vnq̄ cōmisimus. Et si in hoc loco recūbas. i. attēte cogitas: nūq̄ ꝯsenties. Vñ puer. 23. Ne comedas cū hoīe īuido. i. dyabolo bibe ꝛ comede dicet tibi ꝛ mēs eius nō tecū cibos q̄s comederas euomes īuidus tabernarius ꝛ ꝓditor qui īuitat potatores vt eis carnes falsas nō vt velit eoꝝ delectationē sed vt magis bibāt sol uāt, dico in hoc mūdo ꝛ magis sol uātur in die nouissimo. Recūbe g̃ in die iudicii. ꝛ de eo tria mentetenus digna resolue.

Discutionem.
Publicationem.
Exprobrationem.

¶ De prīo hiere. 7. Ego dñs scrutās corda ꝛc. Et ad ephe. 4. Viuus sermo dei ꝛ efficax penetrabilior omni gladio ac ancipiti ꝑtegēs vsqꝫ ad defensionē aīe. De scdo Nañ. 3. Reuelabo pudenda tua ꝛ oñdam gētibus nuditatē tuā. O si mala nūc secrete cōmittētes vt falsarii quittātiaꝝ instrumētoꝝ lraꝝ falsa pōderaꝛ fl'as mēsuras hñtes. Si adultere filios aliūde suscipiētes spurcitias mltas cōmittētes ꝛ siles attenderūt: q: videlꝫ hec oīa publicātur vt desisterēt a petō cū nec nunc ꝑ toto mūdo vellent ꝙ eoꝝ neqtie ab aliis scirētur. De ttio ps. Existimasti o petōr iniq̄ ꝙ ero tui silis petm̄ tuū approbādo arguā te ꝛ statuā contra faciē tuā. Tunc dici poterit oibus petōribus illud deuto. 32. Ubi sunt dii tui in quib⁹ hēbas fiduciā. i. delectationē assumptā in petō: surgāt ꝛ opitulāt vobis ꝛ in necitate vos ꝑtegāt. tūc certe amici nō ꝯueniāt non iā socii petōꝝ ad deffendēdū vel succurrēdū Erg vt a petō caueas recūbe in nouissimo loco iudicii scꝫ mortis. Quī vt ait hiero. facile ꝯtēnit oīa qui sp cogitat esse moriturū. Et ꝑ ꝯclusiōe audias. Amice ascēde supius. Qd nobis donet dulcis Jesus. Amen

¶ Sermo scds eiusdem dñice.

Cum inuitatus fueris ꝛc. vbi supra. Beatus qui custodit vestimenta sua: ne nudus ābulet. Apoc. 16.

Qr sermone p̄cedēti dictū fuit nemī ad dei nuptias ptingere:nisi vestem hēat nuptialē. Merito subiicit̃ illō correlariū. Beatus q̄ rc. vbi adūte q̄ quēadmodū vestes tegit corporis turpitudinem. repellit frigoris cala mitatē. ornādo tribuit honestatē. sic caritas vel virtus formata caritate tegit turpitudinē viciorum. protegit a frigore tēptationib: r ornat munere donorum. De prima exo.24. Hitauit gloria dñi sup synai.tegit illū nube synai:qd interpretat̃ mandatū meū aīam significat volentē deo obedire de cetero hic tñ gloriā dei suscipit r nube eius grē tegitur. Qui autē sic tegūtur beatos dt ppheta inquiens Beati quorum remisse sunt iniqtates: r quorum tecta sūt petā. De.2.sap.5. Dextera tua teget eos. Habens enī charitatē resistere pōt pctīs r ipsa vincere: qd nō posset sine grā nō est volētis velle nec currētis currere s; miserētis dei. De tertio.2.paralip.3. Domū q̄q maiorē texit tabul̄ abiegn dom⁹ maior superior portio ē rōnis q̄ in grā r charitate pseuerās tabul̄ abietis tegit̃. Abies enī arbor ē alte ascēdens. Et vt ait papias sigāt eos qui p ptēplationē ad alta subleuāt̃. Beat⁹ q̄ talia hz vestimēta r dign⁹ sit nuptiis interesse xpi:vt sit d nūero illorum de quib⁹ dr apc̄.3. Hi sunt q̄ nō inqnauerūt vestimēta sua:ābula bunt mecū in albis. Qui enī malorum psortiū exēplum r derisū spreuerūt Merito singuli xpi consortio digni sunt. deponētes g̃ vos veterē hoīem xpi exēplorum eius charissime matris p humilitatē recībatis in nouissimo loco vt digni sitis nuptiarum eius pti cipes effici rc.

¶ Pro fundamēto mouet̃ questio qr sermone precedēti dicebamus q̄ cognoscē possum⁹ per aliq̄ signa q̄ sum⁹ in grā. Merito querit̃ q̄ sunt illa signa. Rñdet alexāder.3.parte sūme q̄ tria sunt signa ex illo ps. Cū inuocarē rc. vbi dr. Multi di cunt quis ońdit nobis bona. Multi dicūt.i.multi hoīes q̄runt in q̄ ppē ditis vos hr̄e grām. Et rñdet pphā Signatū est sr̄ nos lumē vult⁹ tui dñe dedisti letitiā in corde meo. In pace idipm rc. Unde qñ est lumē in rōnali letitia in cōcupiscibili r pax in irascibili. Hec tria sūt multiplr̄ euidētia q̄ aīa hz grām. Et si dicat̃ q̄ hec in infideli pñt reperiri seu in pctōre. Rñdet q̄ nō differt iocūditas fantasii vel somniātis a iocūditate vigilātis. sic differt letitia pax r lu- men fidelis r iusti a letitia lumīe r pace īfidelis r īiusti. Mirū nulli sit si plēs dānent̃. licet enī plures ad ecclesiā vadant horas r septē psal- mos dicāt:missam audiant: nemīnē occidāt:r multa alia bona facere vi deātur ac p pñs sup̄mo medico obtē perare nichilomin⁹ dānant̃. Ratio in prōptu est. Dr̄ enī de regul̄ iuris li.6. Accessoriū sequitur suū princi pale. r.ff. de pignorati. actio.l.ele ganter.§.qui reprobos dr̄ qui pecu nia reprobata nō liberat soluentem quī adhuc teneat̃ soluē. Malignis ergo peccatorib⁹ p dies ānos r tpā in pctīs morīetibus verbū hoc diri- gatur. Ad hoc enī q̄ pecunia bona sit op; q̄ sit

Justa materia

Justa forma

Justum pondus.

Sic in actionibus: vt deo placeant op; q̄ sint bōe ex gñe ex circūstātia r grā. nichil qd fit p preceptū deca logi est bonum ex gñe. Quot g̃ pare bunt blaphemie/piuria/votorum tās- gressiones/ false credulitates/ ebrie tates/ludi/r lenocinia die dñica per

petrata. Quo ibūt inuidi rācorosi ꝛ alienū iniuste detinētes. Nonne hec passim perpetrātur. Mirū nō est si a deo resecātur. cū etiā bona ex gñe nisi debite fiant grata nō sint. bonū enī consistit ex ītegra cā. malū aūt ex singulis defectib⁹. vt dt dyonisi⁹ de diuinis noībus. Redire ḡ opꝫ ad nuptias agni eterni: qꝛ vocati estis vosqꝫ humiliate. Juxta qđ notatur in verbo premisso. Cū inuitatus ꝛc.

¶ Jn isto sermone erūt due ptes Quo ad primā viso de nuptiis dyaboli: quas debem⁹ euitare habemus locū de nuptiis xp̄i quas hēmus affectare De q̄libet apo.19. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ ꝛ demus gloriā deo: qꝛ venerit nuptie agni ꝛ vxor eius p̄parabit se. Nuptie iste sunt ad modū

Primo inicianṫur.
Secundo ratificantur
Tertio consummātur.

Primo inciātur p fidē in baptismo vbi rñdet abrenūciare dyabolo ꝛ pōpis eius. Scđo ratificaṫ per verba de pn̄ti in pn̄ia. De his duabus dr̄ ozee.2. Despōsabo te michi in fide q̄ ad baptismū in iusticia ꝛ iudicio in mīa ꝛ miserationib⁹ ꝯ esse hec spōsio in pn̄ti contra ꝓcrastinātes. pro uerbiorꝫ.3. Ne dicas amico tuo vade .i. xp̄o ꝛ reuertere cras dabo tibi cū stati possis dare. Un̄ ambro. Si aurum tibi aufferā nō dicis cras veniā sed iā exigis. Nemo differt nemo se excusat: redēptio promittiṫ ꝛ nemo festinat. Tertio ꝯsummātur p grāꝫ ꝓfectā ꝓm illud cāti. Dilectus meus m̄ ꝛ ego illi. Figurātur hee nuptie Hester scđo vbi rex assuerus iussit cōuiuiū preparari. Rex assuer⁹ interp̄taṫ btitudo. ꝛ ꝓm xp̄m hester abscōsa sigāt aīam humilē q̄ oīa vicia relinquēs ꝛ de offensis cōmissis deo satisfaciēs; ac de ceto in ogibus virtuosis se exercēs xp̄o vniṫ sup q̄ vnione oīs aīe gratulātur. Sed tn̄ attēde q̄ varia sunt īpedimēta mrimonii q̄ matrimoniū īpediūt n̄ solū ꝯhendū sed etiā ꝯtractū impedit

Primo matrimoniū seruitus.
Scđo adulteriū cū fidei datione
Tertio machinatio ꝯiugis ī mortē.

De primo notaṫ.29.q.2. Si q̄s ingenuus. De.2.dr̄ extra de eo q̄ ducit p matrimoniū q̄ poluit p adulteriū ca. vlti. De tertio.31.q.1.ca. Si q̄s viuēte. Et de cōuer. infi. c. laudabile Attēdant hoc vniūsi pctōres ꝛ prīo videāt si sūt serui. De q̄ Jo.8. Qui facit pctm̄ seru⁹ est pcti. hec ꝓuitus pessima est: qđ pꝫ tripl'r.

Ex origine.
Ex actu.
Ex stipendio.

Originaṫ aūt a volūtatis defectu ꝛ p hostis calliditatē. Un̄ p̄s. Fiat via illorꝫ tenebre ꝛ lubricū ꝛ āgelus dn̄i ꝓsequēs eos. A quo ei quis supat⁹ est eius seruus c.1.pe: Actus aūt hui⁹ seruitutis est turpissim⁹. Mittit enī dn̄s talis ꝓm seruū ipm̄ in villā suā pascere porcos. Luc.15. Tertio stipēdium est pessimū. Ro.1. Stipēdia pcti mors. nā finis eorꝫ mors ē. ibidē. Qui ḡ nuptus xp̄i vult interesse ꝛ cū xp̄o despōsari seruitutē hāc a capite suo ꝛ cōsciētia dꝫ excutere: vt xp̄o dn̄o valeat cōiungi. Scđo impedit adulteriū cum fidei datione. Adulteriū cōmittit qui sponso vero relicto dyabolo p blāditias ac pctā ꝛ delectationes adherēt: qui spreto deo sibi obtēperare nolūt q̄ eius mā data passim frāgunt: qui supernam patriā pui pēdunt. Sicut fecit regīa vasti nolēs venire ad cōuiuiū assueri ꝛ ideo repudiata fuit. Tali aīe dr̄ hiere.3. Tu aūt fornicata es cum amatoribus multis ꝛc. Tertio im

pedit machinatio cũ effectu ĩ mortẽ
coniugii hoc vicio primum in se est.
Laborãt qui pctã peccatis accumu
lantes rursus xp̃m crucifigunt. ſm
illud hebre. 6. Rursum xp̃m crucifi
gẽtes sibimetipsis ⁊ ostẽtim hñtes.
Caue ĝ quicunq̃ cupis his nuptiis
interesse sponsoq̃ xp̃o vniri ne pctõ
maculatus sis. Dicit̃ de pe. di. pr̃ia
ca. ecclesia. Ecclesia est spõsa xp̃i ñ
hñs maculã neq̃ rugã. Qui ĝ aliq̃
sorde pcti (glosa) mortalis pollutus
fuerit ñ est de ecclia merito l3 nũero
esse videat̃. Hic exclamat. q̃s erit de
numero haꝝ nuptiaꝝ. dr̃ enĩ in p̃s.
Oẽs declinauerũt simul inutiles ⁊c.
Et ysa. 1. Uulnus putredinis videl3
luxurie: ⁊ liuor inuidie ⁊ iracundie
⁊ oĩs plaga tumens superbie ⁊ aua
ritie non est circũligata. A planta
pedis vsq̃ ad verticẽ capitis nõ est
in eo sanitas. Certe remediũ est vt
ſm eundẽ ysa. ibidẽ. Unusq̃sq̃ per
pñiã emũdetur de cetero a pctõ ca
uẽdo. Ait eni. lauami ⁊ mũdi estote
q̃escite agere ꝑuerse: discite bñfacẽ:
vt ad nuptias possitis ꝑuenire.

¶ Quo ad scdm̃ pricipale vt ani
mus pctõꝝ has nuptias exoptet: ⁊
ad illas ꝑtingat: recũbere op3 in no
uissimo loco. i. cõsideret q̃d ꝓmittat
in fine harũ nuptiaꝝ: videl3 premiũ
celestis gl'ie. Gr̃a eius ꝓmiaq̃ diña
a nobis tripl'r cognoscũtur. Primo
per viã cãlitatis: ⁊ sic deo attribuũt̃
noĩa phica vt pr̃ia cã primũ mouẽs
primũ principiũ. Scd̃o ꝑeminẽtie:
⁊ sic deo attribuũtur noĩa analoga
vt dr̃ q̃ nõ solũ est ens spũs intelli-
gẽs: sed est suꝑ ens spm̃ in suꝑintel
ligẽs ⁊c. Tertio ꝑ viã negationis ⁊
hunc modũ docet ꝑcipue btũs dyo-
nisius vtpote q̃ deus nõ est corpus
nõ est materialis visibilis audibilis
odorabilis gustabilis tãgibilis. sed
totus desiderabilis excedẽs hec oĩa
⁊ hoc mõ loquit̃ scriptura de beati
tudine ysa. 64. Oculus nõ vidit nec
auris audiuit ⁊c. qm̃ tanta est q̃ l3
desiderari possit ⁊ obtineri enarrari
tñ nequaq̃. Sic h3 augu. ad cirilliũ
dum de btĩtudine scribere vellet ap
paruit ei aĩa beati hieronimi in suo
obitu dicẽs. Augustine putas breui
vasculo imittẽ mare totũ a pugillo
cõcludere terraꝝ orbem. sequitur po
tius hec faceres q̃ gaudiorũ eterne
patrie quib⁹ beatoꝝ aĩe sine fine po
tiunt̃ minorẽ intelligeres particulã
hec ibi verũ: licet hec vera sint ⁊ a
nobis nullo modo possint explicari:
nichilomin⁹ explicare possumus q̃
fideles sponse xp̃i prout docet sctũs
bonauentura in tractatu de triplici
exercitio finalit̃ prestolãtur. Unde
sicut dt idẽ bonauẽtura ↄsiderandũ
est q̃ deus q̃ nõ mẽtitur sperãtibus
⁊ diligẽtibus eum ꝓmittit tria.
Amotio omniũ maloꝝ.
Associatio omniũ sanctoꝝ.
Adĩpletio oĩm desirioꝝ.
De prĩo apoc. Absterget deus
omnẽ lachrimã ab oculis eoꝝ ⁊c.
O infelix hoĩm genus calamitates
huius mũdi timetis. eum timete qui
põt corpus ⁊ aĩam perdere in gehẽ
nam: tu vero gehennã ⁊ omne malũ
euadere cupies deo inherẽte. De se-
cundo p̃s. Pricipes populoꝝ ↄgre
gati sunt cũ deo abrahã. Math. 8.
Ueniẽt multi ab oriente ⁊ recũbent
cum abrahã/ ysaac/ ⁊ iacob in regno
celoꝝ. Et math. 22. Erunt sicut an
geli dei in celo. O languidi, o miseri
o pauꝑes pctm̃ deserite: ⁊ desiderate
talẽ societatẽ. De t̃tio p̃s. Satiabor
cũ apparuerit gloria tua. Et lu. 15.
Surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ. Qui eĩ
biberit ex hac aqua: scil3 voluptate
vite p̃ntis sitiet iterũ. qui sũt biberit

ex aqua quã ego dedero nõ sitiet in eternũ. Jo. 4. Si magna hec glia nõ fuisset nunq̃ hãc nobis saluator tanto precio ↄspirasset: cũ vna gutta sui sanguĩs prepõderabit toti mũdo O execati pctõres p breui voluptate tantũ bonũ perdẽtes. Tẽporale enĩ est qd delectat: sꝫ eternũ qd cruciat Ut quid igitur diligitis vanitatẽ ⁊ queritis mendaciũ. Ad nuptias spirituales anhelate vt audiatis p conclusione. Amice ascende superius.

Quod nobis donet audire dulcis Jesus qui sine fine viuit ⁊ regnat.

Amen.

¶ Dñica decimaseptima. post penthecosten.

Diliges dñm deum tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa tua. Mathei. 22. Suadeo tibi emere aurũ ignitum probatũ vt locuplex fias ⁊ vestimẽtis albis induaris ⁊ non appareat confusio nuditatis tue. Apoc. 3. Quãte estimatiõis ⁊ desiderii aĩe debeat inesse suphabenda caritate verbis sub sumptis ondit ur. vbi tria notãtur.

Primũ est caritatis excellẽtia
Scdm est eiusdẽ obtinẽtia.
Tertiũ est ipsius efficiẽtia.

¶ Quo ad primum excellẽtia charitatis noĩe auri prefigurat. Aurum cũ omnia metalla superat in valore ⁊ in preciositate. Sic charitas oĩs virtutes. 1. cor. 13. Maior autẽ hor est charitas. precellit enim charitas omnes virtutes.

In formatione.
In acceptatione
In assimulatione.

Uirtutes enĩ cetere possunt esse informes. sola charitas informis esse nequit. Ipsa est enĩ forma finis ⁊ perfectio virtutum. 1. thimo. 1. Charitas est finis precepti. i. adĩpletio Jo. 13. Plenitudo legis est dilectio ipsa sola charitas per se sola a deo acceptat ⁊ opera aliarũ per eam. 1. cor. 13. Si habuero p̃ceptũ pphetie ⁊ si dedero omnia ⁊ charitatem nõ habuero nichil michi prodest. Apocalipsi. 8. Ego diligẽtes me diligo. Propterea sola assimulat deo. prime Johannis. 4. Deus charitas est ⁊ qui manet in charitate ⁊c. Propterea Augustinus de modo ecclesie. Cum cetere virtutes bonis ⁊ malis sint cõmunes videlicet fortitudo pulchritudo sanitas agilitas scientia ⁊c. sola charitas excepta ẽ: qr terminꝰ bonor est. Ex quo aũt tanta est merito debet perquiri ⁊ obtineri. Sed de modo dicit apo. 3. Suadeo tibi emere. sꝫ qua pecunia ⁊ in qua apotheca. Constat enĩ q emptor pecuniam debet dare propriã venditori: quoniã si de rebus venditoris vellet mercãtiam soluere nõ esset emptio. Querat ergo in se emptor denarios pprios ⁊ monetã: ⁊ nil a se propriũ inueniet nisi peccata. Apotheca vbi venditur hoc aurũ sancta crux est.

¶ Ueniat ergo quilibet peccator ad pedẽ crucis: ⁊ ibi deponat pecuniã proprie iniquitatis ⁊ aurum charitatis recipiet. Suadebat hꝰ ysa. 55. qui dicebat. Omnes sitientes venite ad aquas: charitatis supple Et qui non habetis argentũ bonor operuꝫ properate ⁊ comedite. qd si querat quis: quid faciet de hac moneta: respondet propheta Abacuh: deponet omnes iniq̃tates vestras ⁊ proiiciet in profundũ maris omnia peccata vestra. Profunditas huius maris est abyssus aĩe christi in passionibus ⁊ doloribꝰ maxis amaricate. Sed

queres si libēter pecuniā peccatorū nostroꝝ acceptabit. Rñdet ysa.53. ꝙ dñs super eū posuit iniqtates oīꝫ nostrū quo ad sufficiētiā. Quid aūt sequat̄ ex hac charitate sic habita: notat̄ cum dr̄ vt locuplex fias ꝛ ve stimētis albis indueris. Sapiē.7. Uenerūt aūt michi oīa bona parit cum illa. Charitas enī in aīa exñs oēs operationes actualit vel virtua liter propter deum facit meritorias ꝟm illud ps. Oculi dñi supple ap probatiōis sup iustos: ꝛ aures eius ꝛc. Hee oꝑationes sunt vestimēta illa alba quibus aīa indui dꝫ. De quibus eccl.9. Omni tp̄e vestimēta tua sint cādida. Et prothdolor filii adā execati hoc aurū charitatis ꝑui pendentes stercora pñtis seculi am plectūtur. quibus clamat ps. Filii hominum vsqȝquo graui corde. An ignoratis illud.1. Jo.2. Qm̄ qui di ligit mundū nō est charitas patris cū illo. Et Jacobi.1. Qui voluerit amicus esse hui⁹ seculi: iimicus dei efficiet̄. Charitatē ergo cupite q̄ pro pri̲e diuinoꝝ bonorū est. .q.9. ca. multe. ꝛ sitis participes oīm bo norū eccl. de cōsecra. di.4. Ecclesie charitas. Et hoc donū desiderandū est super oīa ꝙ saluator indicare vo luit dicēs. Diliges dñm deum tuū.

¶ Pro fundamēto mouet̄ questio An possibile sit ꝓ statu pñti deū di ligere ex toto corde ꝛ ex tota aīa ꝛ ex tota mente. Uidet̄ ꝙ nō: qꝛ status vie nō permittit semper de deo cogi tare: cū requirat distractionē circa ea que corporis sunt. Cōtra hoc est primū man datū in euāgelio. Dicit̄ ergo non est iposs bile: qꝛ nullū man datū precipue in noua lege est iposs bile. Rñdet bonauētura di.27. tertii ꝙ hoc preceptū impleri potest intel ligi dupliciter.

Primo negatiue.
Secundo affirmatiue.

Negatiue nichil cogitet velit vel fa ciat contra dei dilectionē. ꝛ istud est possibile viatori mediāte diuina grā qꝛ omne pctm̄ pōt euitari. Alio mō affirmatiue videlꝫ ꝙ semp actu toto corde tota aīa ꝛ tota mēte feratur in deū. ꝛ sic nō est possibile ꝓ statu isto ꝙ hō diu sit quī aliquid aliud a deo cogitet. ꝛ hoc de lege cōi: qꝛ de priui legio speciali potuit dari aliquibus vtpote virgini gloriose ac aliis for tasse qui per aliqđ spaciū ferebant̄ totaliter in deū. ¶ Nota aūt ꝙ ꝟm Alexādrū in tertia ꝑte ex toto corde ex tota aīa ꝛ ex tota mente triplex inducit̄ amor quē ad deū debemus habere: scꝫ

Intellectualis ex toto corde. i. intel lectu sine errore.
Affectualis ex tota aīa. i. voluntate sine contradictione.
Et memorialis ex tota mente. i. ex memoria respectu sapiētie bonitatis ꝛ potentie sine obliuione.

Mirer̄ nullus si plures dānantur. Dr̄ enī. C. de libertis ꝛ eoꝝ liberis l.2. Libertus ingratus suo patrono in seruitutē pristinā redigit̄. de cle. quoqȝ non ordinandū ca. nullus dr̄. Si quis de seruis suis quēq̄ liber tati donauerit ꝛ ipsum in prebiterū ordinari fecerit. Jlle autē postea in superbiā elatus dño suo horas cano nicas psallere noluerit: accusatus apud epm̄ degradet̄. hec ibi supple in pristinā seruitutē redigat̄ tanq̄ ingratus. Ad hoc sit verbū hoc in grati sceleratiqȝ pctōres petit a vob̄ patron⁹ vr̄ qui vos a seruitute pctī liberauit: vosqȝ ad ordines angeloꝝ ꝓmouit vt sibi seruiat̄ ꝛ grati sitis Nō vultis eū audire: sed potius die noctuqȝ in luxuriis spurcitiis ludis

ꝛ blaphemiis occupamini quasi si tis de nr̄o illorū de q̄bus ysa.28.p̄cussimus fedus cū morte ꝛ cū infer no fecimus per actū prodtholor cō tendunt nūc pctōres quis plus deū offendat:q̄s plus terrena ambiat q̄s plus in ista vita viuat ac de deo non curant:mirū non erit si a deo relinq̄ mini quo contra ne vobis cōtingat ad deū redite iuxta r̄n̄sū factū legis perito diliges dn̄m deū tuum ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ptes Pr̄ia q̄liter sic elicitur dilectio dei Sc̄da q̄d est impediēs amorem dei ¶ Quo ad primā nota q̄ diuina dile ctio vt ex sacra sunt plura ꝛ dictis sanctorū elicitur qnattuor modis.

Primo complacenter
Secundo ordinabiliter
Tertio obedienter
Quarto appreciabiliter

¶ Primo ergo debet diligi deus cō placenter diligē eñ aliquē ſm ph̄m. 8.ethi. estvelle eius bonū gr̄a sui: et d̄r amor amicitie. Et si per nr̄m vel le bonū dilectio possit ē esse vtpote q̄ nr̄m velle auxilio vel subsidio nō in diget saltem bonū dilecti nobis pla cere d3. Sic dicit prosper ꝛ ponitur de pe.di.2.§.Caritas. Quid erit de um diligē nisi illi copulari aīo cōci pere fruende visionis eius affectum pctī odisse:ꝛ mundi fastidiū diliget dyonisius quoq̄ de diuinis nōibus dicit dilectō est animi mot⁹ intimus in deū tendēs nō ꝑmittens dilectorē sulipius ꝑ mētis sobrietatē sed eius qui diligit per mētis excessū:hec mē tis dilectio seu eleuatio :ꝛ si sepe de bēt elici saltē diebus dn̄icis ꝛ festis Sic eñ dicit sco.di.27.tertii. Quod preceptū de diuina dilectione nō tm̄ est negatiuū sed affirmatiuū vt sc3 ꝑpe debito diligamus q̄ ecclesia vi detur specificasse in ꝑcepto de satis factiōe sabbati. Quod si aīales ꝛ ru des asserāt se nō posse cogitare de d̄o nitantur de sacra redēptoris huma nitate meditari ꝛ de passione ei⁹ me dulitus cogitando eidē intime aff ic vt de tali verificet illud.1.regū.18. doleo super te frater mi Jonata de core nimis ꝛ amabilis sup amorem mulierū:sicut mater vnicū amat fi lium ita te diligebam. Sic quoq̄ d̄r de consecra.di.5.c.ieiunia. In hac die nihil agatur s3 dūtaxat hymnis ꝛ laudibus diuinis intēdatur. Sed quis est nunc qui mentetenus de d̄o cogitet:qui mentē suam ad dei boni tatem sapientiā miam clementiam iusticiā pulchritudinē ꝛ deliciositatē eleuet. Sed de huius eñ seculi deli ciis dicit ps. Oculi stultorū in fini bus terre:de virtuosis vero d̄r. Ocu li sapiētis in capite eius. Caput au tem viri xp̄s.1.corin.11. O q̄ parū homines p̄nti seculi de deo cogitant testimoniū ferant rancorosi/inuidi/ fraudulēti/vsurarii/luxuriosi ꝛ non solum seculares ꝛ ignorantes verū etiā ecclesiastici ꝛ religiosi. Ita vt d̄ oībus talibus vere possit dici illud Math.9. vt q̄d cogitatis mala in cordibus v̄ris ꝛ ysai.pr̄io. Auferte malū cogitationū vestrarū ab ocul meis d̄t dn̄s hic libet querē. ¶ Utꝛ in sola cogitatione sit pctm̄. R̄ndet Alexāder in sc̄da pte q̄ pctm̄ nō est in cogitatiōne pure speculatiua p̄rio pctm̄ eñ formaliter est in voluntate licet actus / intellectus naturaliter possit deformari vt dicit sanctus Bo naueñ.di.40.sc̄di. Cogitatio autē habens delectionē adiunctā scienter ꝛ deliberate respectu eiusde3 obiecti prohibiti vtiq̄ periculosa est ſm eun dem Bonaueñ.di.24.sc̄di Thom.ꝛ Richar. Tales qui in talibus spur citiis delectātur similes sunt filiis

Israel:q in deserto existētes recorda-
bāt ciboꝝ q̄s habuerāt in egipto vt
pote alia sepe ꝛ carnes. O deꝰ si so
la delectatio tales a deo periculosa
est: quid esse poterit de voluntatibus
quid de actibus dicant nūc pctōres
dāpnati: quid diebus dñicis cogitāt
q̄d dicāt: aut q̄d faciāt: pleres eccl'ia
rum: si oculos si aures si deniq; os
haberēt vtiq; quid sit in ecclesiis no
stris diebus dñicis ꝛ festis de leno
ciniis aut spurcitiis verba cogitatō
nes passim geruntur durātibus mis
sis ꝛ vesperis ludis quoq; ebrietati
bus dies festi exponūtur vt vere ꝛ
non immerito clamet ysa. 1. de tali-
bus sabbata vr̄a abhorruit aīa mea
Pōderaq; ꝙ ꝯmittentes pctm̄ mor
tale de genere ſm delyra duo frāgit
precepta qn̄ fit die dñica. O indura
ti deum diligite qm̄ ip̄e prior dilexit
nos Scdo debet diligi ordinabiliter
collo. 4. Omīa quecunq; facitis in
verbo aut in opeꝛ in gloriā dei vestri
facite hoc signū potissimū est ꝙ dile
ctus ametur in oībus ipse ꝛ honor
eius queritur. ꝛ merito debent om̄ia
referri in ipsum qm̄ sicut ipse est p̄
muꝫ principiū. Sic est finis vltimꝰ
omni. apoc. 1. Ego sum alpha ꝛ o p̄n
cipium ꝛ finis primus ꝛ nouissimꝰ
quare recte huic legisperito: ꝛ cuilibꝫ
saluari cupienti dr̄ diliges dñm ꝛc.
¶ Quo ad scdm̄ principale viso qua
liter deus sit diligendus. videndum
quid hanc dilectionē impedit. Et li-
cet plura possint notari impedimen
ta tamen duo notabimus
Primum est mentis excecatio ꝛ icon
sideratio
Secundum est affectus deprauatio
ꝛ induratio
¶ De primo nūc videndū est. Certū
ē em̄ ꝙ ſm Aug. in. 7. de trini. Nō
inuisa possumus diligere. Sed inco-
gnita nequaq̄. Sic incensati hoīes
per defectum considerationis recōci
liationis ꝛ recollectionis in deū ip̄m
non diligunt. vnde merito dicit ysa.
Redite preuaricatores ad cor. Mo-
dus aūt recognoscēdi deū est p creā
tionem ꝛ per fidem. Et quomōcūq;
cogitetur de deo: Si bene consideret
inueniꝛ in eo ratio oīs diligibilitatis
de modo aūt cognoscēdi deū p crea
turas dr̄ rom̄. pr̄io inuisibilia dei di
uineq; pfectiones per ea q̄ facta sūt
a creatura mundi. i. ab hoīe intelle-
cta ꝯspiciuntur ꝛ sap. 13. A magnitu
dine spei rerū poterit earum creator
cognosci. Quid magnitudo: plenitu
do, pulchritudo, operatio ꝛ ordo reꝝ
ſm rationem durationis situatōnis
ꝛ influentie aliud pretendūt quā po
tentiam summā sapientiā bonitateꝫ
pulchritudinē speciositatem ac ꝯuin
cabilem cū eo a quo oīa hec proces-
serunt. Quod si q̄s brutalis asserat
se nihil videre de deo. Audiat greg.
in dyalogo dicēs. Si puulo in carce
re nato mater recitat de altitudīe ce
li ꝛ latitudīe terre nunq̄d quia puer
non vidit matri credere debet. Per
fidem deū possumus cognoscere que
nobis asserit eccle. 18. vt dicit ansel-
mus quo meliꝰ cogitari nequit. Que
etiam fides nobis inestimabilia bn̄fi
cia collata predicant creationis īcar
nationis passionis cōseruationis iu-
stificatōnis gr̄eq; singularis. Si q̄d
ergo diligitur q2 bonū q̄a pulchruꝫ
quia beneficū diligitur ille qui in se
est optimus pulcherrimus potētissi-
mus ac summe nobis beneficus dic̄
Bern. libro de diligendo deū. Si pi
geat amare reamare nō pigeat. Sꝫ
proh dolor cōqueritur deus de ingra
tis pctōribꝰ ysa. pr̄io. bos cognouit
possessorem suū ꝛ asinus presepe dn̄i
sui populus aūt meꝰ nō me cogno-

fcit obliti sunt deū ait ps. qui salua uit eos qui fecit magnalia in egipto O duri et indurati filii Adam ait. Bern. in eodem sermone. Quos non emolit tanta caritas? tanta ardoris flāma tam ingens ignis amoris que pro tā vilibus sarcinulis tam pcio sas merces effudit: hec profunde co gitate capitaqꝫ erigite et iuxta theu ma assumptū diliges dn̄m deum tu um. Et pro ꝯclusione sicut filii dei.

¶ Sermo secūdus

Diliges dn̄m deuꝫ tuū vbi supra videte qūo caute ā buletis nō quasi insipien tes sed quasi sapientes re dimentes tēpus qm̄ dies mali sunt ephe. 5. et epistola hodierna. Ad por tum salutis volentes attingerē verba sunt ista vbi tria notantur:

Primū operatio que supponitur

Secūm caucio que inducitur.

Tertiū negligētia q̄ reprehēditur

¶ Pro primo operatio hic suppo sita et ambulatio in via scꝫ salutis oēs tendimus ad mortē ymo quoti die bibendo et comedendo operamur 1. regū. 14. Omnes morimur et qua si aque que nō reuertuntur super ter ram dilabimur operari. Operari au tem salutem nostram deambulare d bemus per opera virtuosa si saluari volumus. Sic dicebat saluator apo stolis. Jo. 15: Ego vos elegi de mun do vt vos eatis et fructū afferatis: et fructus vester maneat. Nō em̄ habe mus hic ciuitatē manenteꝫ sed futu ram inquirimus hebreos. 13. Ibunt ait ps. de virtute in virtutem donec videatur deus deorū in syon. In fi gura huius filii israel per. 40. an nos et. 40. mānsiones in deserto ad ter ram promissionis preuenerūt et sal uator noster per tres q̄rdenas des cendit in virginem vt vcꝫ detur Isrel ligi ꝙ decem precepta decalogi sūt et quattuor euangeliste in fide trini tates prout declarat Jheronimus ī omelia natiuitatis virginis venerūt ad iordanem gratie cōfirmate et ter ram promissionis intrant. Sic par est ambulare nisi quis debite ambu let. Omnes quidam currunt insta dio: sed vnus accipit brauium. 1. co rint. 9. Propterea dicit caute ambu letis vel ambulemus: quia malū ha bet rationeꝫ infiniti propter hoc ma litiā abundantem et defectum faci le est contingere. Et dyonisius de di uinis nominibus bonum existit ex causa integra malum autem ex sin gulis defectibus. Ideo merito caute ambulandum ne vcꝫ quid cōmittatē aut omittatur siue in actu siue in cir cōstantia necessaria ad saluteꝫ quod vt fiat habeatur caritas et q̄diu in actu seruabitur nihil mali potest ac cidere vnde habe caritatem et fac q̄ quid vis. Si non vales omnes pa ginas scrutari omniū sermonum vo lumina euoluere oīa secreta penetra re tene caritatem vbi pendent omīa hec ille in libro de laudibus caritatis vt estimo petentibus iter sepe dicitē aspicite vel ite ad crucem et iter cru cis capite. Sic et cunctis christicolis dicitur. Ite ad crucem et ibi fornacē caritatis accensam in filio et matre inspicite. filius enim pro patris sui honore et matris amore in cruce mo ritur. Mater vero ex filii compassio ne intime laceratur mater tamen dilectione ac dei caritate victa fili um mori non indignatur. Iter hoc capite nec deficies. Merito ergo de cetero debemus ambulare redimen tes tempus tam multipliciter et taꝫ vane perditū dies mei dicebat Job

velociter transierunt q̄ tela a texente succidatur. Sed prodtholor filii adam vt dr ephe.4. Ambulabunt in vanitate sensus sui obscuratum habentes intellectum propter ignorantiam que est in illis ꝛ phil.4. Multi ambulant quos sepe dicebam vobis nunc autem ꝛ flens dico inimicos crucis xp̄i quorum finis interitus ꝛ gloria in confusione est ꝙ ne vobis contingat qualem faciat iuxta responsum legisperito diliges dominum ꝛc.

¶ Pro fundamento mouetur questio. An eadem icaritate diligatur deus ꝛ proximus maxime cum latria qua deus colitur: ꝛ dulia qua honoratur proximus siue creatura sint disticte species. Rn̄det magister sententiarū ꝛ doctor subtilis di.28.tertii. Eadem caritate ꝛ dilectione quo ad habitum quod dr pro tanto quia lz caritas ꝛ dilectio possint sumi pro eodem sepius tamē dilectio nominat actum quo diligitur deus ꝛ proximus. Ratio communis scolle est hec proximus nō est diligibilis amore caritatiuo nisi ꝓpter deum vbi vnum propter alterum. Ibi vnum tantum. Ratio vero scoti prefata est hec vnus est habitus ꝛ idez actus recti ꝛ actus reflexi. Sed caritas diligit deum vel facit diligi ab actu recto: proximū aūt actu reflexo Amor eīn caritatiuus non est amor zelotipus: diligēs ergo obiectū caritatis actu recto vult si perferte diligat ꝙ illud qḋ ip̄e diligit diligatur ab oībus quorum amor non sibi displicet: volendo ergo ꝙ ꝓximus diligat deū maxime diligit proximū qr nullū eius bonum maius potest velle proximo quā ꝙ diligat deum. Et sic cum caritas actu recto tendat in deum ꝛ actu reflexo ī proximū oportet ꝙ respectu dei ꝛ proximi sit vnꝰ ꝛ idem habitus. Mirerẽ nullꝰ si plures damnētur licet eīn videatur obstinatis pctōribus se ingratos minime fore vt pote cū sint xp̄iani cuz ad ecclesiam vadant cū missam audiāt ac elemosinas aliquas faciant ac ꝑ consequens in pristinā seruitutez vt dicebatur in precedenti sermone non sint redigēdi. Audiant tn̄ quid dicatur extra de donationibus.c. ꝓpter ingratitudinē illius persone in quaz libertas collata est persona datoris donationē reuocare pōtvt si forte impias manus iniecerit in eū vel atroces iniurias ei intulerit vł graue rerum suarū damnū fecerit. Qualiter quoqꝫ idē habetur. C. de reuocādis donationibus.l.vltima. Attendāt h̄ damnati xp̄icole prīo se ꝛ alios ad peccatū verbo signo ꝛ exemplo prouocantes si graue reruz stipendium deo faciāt animas perdētes tanto p̄cio redēptas. Cōsiderēt scđo blaphemi: si blaphemādo deo atroces iniurias irrogāt perpendāt tertio pauperum oppressores si impias manꝰ in saluatorem suū iniciāt: preciū mouebat attendi qui dicebat.1.pe.1. Scientes ꝙ redēpti estis de vana vestra ↄuersatione paterne traditionis nō auro vel argento corruptibilibꝰ, sed xp̄i sanguine p̄cioso q̄si agni incōtaminati. de scđo ait ysa.52. Iugit nomen meū blasphemaẽ de tertio. Supra dorsuz meū ꝛc. O duri filii adā attendite saluatorē ꝑ Ber. dicentem Nunq̄d satis afflictus sū, nunq̄d ꝓ me nō certe q̄ pctm̄ nō feci: sz ꝓpter scelus popłi mei ꝛc. vt q̄d ḡ afflictodas afflictionē plus me grauāt vulnera pctī tui: q̄ vulnera corpis mei Eya pctōres redite ꝛ iuxta verbū p̄missum. diliges dn̄m ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ꝑtes

Prima q̃liter dei dilectio sit eliciēda
Scḋa p q̇d eadeȝ dilectio sit īpedita
Quantum ad primam dr ꝙ hec dile
ctio debet elici obedienter deus sic d
bet diligi vt sibi obediatur Jo.14.
Si quis diligit me sermonem meū
seruabit. vbi ait Greg. Probatio di
lectionis exhibitio est operis hic pri
mo licet querere an dei mandata si⸗
ne gratia vel caritate valeant imple
ri maxime ꝯmendatoꝝ obseruantur
perducat ad vitam sempiternā ma⸗
thei.19. Si vis advitam ingredi ser
ua mandata. Quot contra tamē pos⸗
set argui: quia qui non seruat man⸗
data mortaliter peccat: ⁊ sic cum
nullus sciat se habere gratiam: ⁊ ob
seruatio exigat caritatē nullus erit
certus si mortale peccatum euitet.
Ad hoc respondet seraphicus doctor
sanctus Bonauentura ⁊ etiā richar
dus di.28.2. Quot obseruatio man⸗
datorum potest considerari duplicit
Unomō q̃tū ab substantiā, alio° me
ritorie mādati ⁊ ad euitandū nonū
peccatum mortale ⁊ sic liberum ar⸗
bitrium ratione vtens gratia gratis
data sibi assistente mandata potest ī
plere. Aliomodo meritorie ⁊ pro ob⸗
tinenda salute ⁊ sic liberum arbitri
um nequit mandata īplere sine gra
tia ⁊ caritate: q̇a nulla operatio pōt
placere deo nec esse retributione dig̃
nisi primo operans deo sit acceptus
debet ergo deus obedienter diligi vt
veȝ si homo sit sine peccato propter
dei amorem peccatum nitatur dese⸗
rere ⁊ mandata obseruare: vt de con
gruo gratiam mereatur. Si vero sit
iam in gratia nō sufficit ꝙ quis di
cat se habere bonamvoluntatem si o
perandi assit facultas de dilectione
ergo cōditoris interrogetur mens li
gua ⁊ conditio operis. Sed si corde
diligat ⁊ opere propter deum profi⸗
ciat ⁊ in gratia sit mereť de cōgruo
⁊ de condigno deutro.15. Cum obe⸗
dieris eius imperiis sicut precipio ti
bi in toto corde tuo ⁊ in tota anima
tua: deducet te dn̄s deus tuus de ca
ptiuitate tua ⁊ miserebitur tui. Au⸗
di ergo dr prouer.pri̇o. filii mi disci
plinam patris tui: ⁊ ne obliuiscaris
legem matris tue. vt addatur gratia
capiti tuo si torques colo tuo h amor
obedientie debet esse tantus: ꝙ nec a
more nec timor retrahatur homo ab
obseruantia mandatorū dei. Qui eīȝ
amat patrem aut matreȝ plusq̃ me
non est me dignus math.10. Et Lu
ce.14. Si quis venit ad me ⁊ nō odit
patrem suum ⁊ matrem ymo etiam
⁊ animam suam.i.vitam animaleȝ
nō potest meus esse dissipulus. Pro
nullo em̄ damno seu timore debet fie
ri peccatum mortale. de his habetur
extra de his q̇ vi metusue causa fue
rit.c.sacris. Sed nunc quis est qui
sic deuȝ diligat. Sic ait greg. inter
rogatur aliquis an deū diligat. Rn̄
det protinus diligo. Sed ait idem ve
re diligimus si mandata eius custo
dimus. Qui em̄ dicit quia diligo de
um: ⁊ mandata eiusnon custodit mē
dax est.1.Jo.2. Queratur nunc in q̇
libet statu etate conditione ⁊ sexu.
Quis est qui diuina mandata custo
diat. Respondet ysa.1.c. ve genti pec⸗
catrici semini neq̃ filiis sceleratis d
reliquerunt dn̄m ⁊ alienati sunt re⸗
trorsum. Testes sunt omnium qua⸗
litatum homines in criminationibꝰ
sortilegiis ac inspectiōibus manuuȝ
⁊ somniorum necnon documentis
artiū magicarū dediti si deo obediāt
an passim ac continue concurrentes
hac de re illicita iurantes ⁊ humāi⸗
tatem saluatoris nostri peruipenden
tes ⁊ si deo obtemperant in.30.odia
mortalia seruantes in matrimonio

abutentes vel matrimonium indebite contrahentes votaq; castitatis et ordinum sacrorum frangentes deuz diligant. Certe tales deum si fateā tur ore: factis tamē negant propterea dr psal. 30. ve vobis filii desertores supple legis dr ne dicit dñs ne faceretis consilium ⁊ non ex me ⁊ ordiremini telam scilicet vite vestre ⁊ nō per spiritum meum vt addente peccatum super peccatum qui ambulatis vt descendatis scilicet in infernū prouer. 2. Relinquunt iter rectum ⁊ ābulant per vias tenebrosas. O peccatores deo obedite qm̄ exilis esset amor subditi ad prelatum si in nullo suum seruarent preceptum. ¶ Quarto debet diligi appreciabiliter ponit hic modus diligendi deuz a sco. di. 27. 3. Et hᵒ tā itēsiue q̄ extēsiue hoc est ꝙ animus diligentis debet potiꝰ omnia velle non esse q̄ deum ⁊ omnia perdere q̄ ipsuz ⁊ vt firmius feruentius ⁊ tentius actu elicito volūtatis deo inhereat q̄ cuicunq; rei. Sic inherebat qui dicebat. Inueni quem diligit anima mea: tenui eum nec dimittam canti. primo. Sic apostolus ad phili. 4. Omnia detrimēta feci ⁊ arbitratus sum vt stercora vt xp̄m lucrifaciam. Sic beatꝰ frāciscus de quo legitur ꝙ in orōe per noctem dicebat continue deus meus ⁊ omnia hic exclama contra auaros ydolorum seruitores quibus per fas ⁊ nefas sufficit bona temporalia cōgregare. Contra ambitiosos per symoniam ⁊ pacta illicita cupientes beneficia possidere contra luxuriosos ⁊ gullosos quorum deus venter est quibus xp̄us omnibus in medio exprobrabit vt dicit crisost super Mattheum. Ego propter vos delusus sū flagellatus sum crucifixus sū. Ego vos super omnem creaturam ⁊ vos plus omnia alia: q̄ me dilexistis. O peccatores damnati hoc est damnatione digni ad deum redite. O homo deum dilige quia hoc est maximum mandatum ⁊c. ¶ Quō ad secundam partem videndum est de secundo impedimento diuine dilectionis quod ponitur scilicet affectus induratio. Et sequitur ad primuz quod est mētis execatio. Quemadmodum enim ignis a carbonibus assatis humorez extrahit ⁊ carnē duram inficit. Sic inuolutō temporalium ⁊ mundialiū mentem execat ac deuotionem: ⁊ cōpunctionem tollit ac demuz mentez duram efficit. Nouerat autem hoc qui dicebat. Percussus sum vt fenū et aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum: qui scilicet de celo descendit. Animalis enī homo non sapit ea que dei sunt. 1. corinthio. 1. ⁊ Jaco. 3. Non est ista sapientia desursum descendens sed terrena animalis et dyabolica qua cū quis fuerit animus imbutus eius īduratur de deo non curat de anima non cogitat ⁊ finem vltimum non perpendit nec ponderat. i. iudiciū eternium non formidat vt verificetur illud quod prouer. 9. scribitur impius cum in profundum venerit contēpnit ⁊ sequitur eum ignorantia. Talis certe potest dicere illud ps. Infixus sum in limo profundi ⁊ non est substantia qm̄ videlicet de peccato in peccatum ruit. nota autem secūdum Bonauen̄. 40. di. primi. Quod cor induratum methaphorica est locutio dicitur enim durum in materialibus quod
Difficile suscipit
Alteri resistit
Et quod in se compactum consistit
Scio vtriq; peccato induratus q̄ gratiam. s. non recipit que diuine mise

rationi resistit ac proprie complacē tie ꝛ voluntati intendit cor tale durū male habebit in nouissimo eccle.3. Cor autem durum inquit Bernar. de consideratione ad eugenium ē vt in breui tibi comprehendam ꝛ complectar ꝙ nec deum amat nec homi nem reueretur. O pauperculi mundani. O miseri peccatores. O infelices huius seculi cultores ad deū re dite dudum promisit per ezechi.36. ꝙ daret aquam mundam compunctionis sc; ꝛ gratie ꝛ ꝙ auferret a vobis cor lapideū ꝛ durum ꝛ daret cor mole ꝛ carneum vtinaꝫ sanguis ille passionis xp̄i qui petras scindi fecit nostra corda scindi faciat vt deum diligamus iuxta responsum legispito diliges dn̄m deum tuum ex toto corde tuo ꝛc. Greg. ꝛ habetur de pe.di.2.§.Or radix omniū malorum est cupiditas: ꝛ radix omnium bonorum est caritas: ꝛ simul ambe esse non possunt nisi vna penitus euulsa fuerit alia plantari nō potest Sine causa conatur aliquis incīdē ramos si radicē nō ꝓtēdit euellē.

¶ Dn̄ica decimaoctaua

Surge ꝛ ambula. Mat. 9. ꝛ in euangelio hodierno. Audite vocem meam ꝛ facite oīa que ego precipio vobis: ꝛ eritis mihi in populū ꝛ ego ero vobis in deum Jerem̄.7. Spiritussancti ad omnes de salute sua solicitos verba sunt ista in quibus duo notantur

Primum est meritoria actio
Secundum est gloriosa premiatio

¶ Pro primo meritum secunduꝫ Sco.dist.18.3.est actus elicitus ab aliquo adeo acceptus ꝑ quo ab acceptante debetur aliquid operanti vel illi pro quo operatur. Nihil autē pōt a deo acceptari nisi fiat ꝸm eius voluntatem faciendo auteꝫ illud qd̄ dn̄s precipit homo non potest deficē ysa.6. Ego dn̄s deus tuus docens te vtilia vtinam attendisses mandata mea audiendo scilicet ꝛ faciendo vnum em̄ sine altero non sufficeret quia non auditores legis iustificabūtur sed factores rom̄.2. Audiendo vero ꝛ faciendo que dn̄s precipit homo est ei acceptus ysa.prio. Si me audieritis ꝛ precepta mea seruaueritis bona terre comedetis. hodie ergo si vocem dn̄i audieritis nolite obdurare corda vestra: Et hoc notat primū verbum subsumptum. Audite vocē ꝛc. Pro secundo ne miseri homines vanum putent dei precepta seruare additur de seruantibus eritis michi in populum ꝛc. hoc em̄ magnuꝫ esse testatur moyses deut.34. Beat⁹ es tu israel quis similis tui in populis quia elegit te dn̄s deus tuus: vt sis ei dn̄s peculiaris ꝙ si tantam dignitatem reputabat illi populo a gentilitate separato legislator octato mānna enutrito terram materialem pro missionis habenti in promisso que q̄ so dignitas est xp̄ianis esse populuꝫ xp̄ianum ab omni alia natione separatum. Sacri euangelii ore benedicto filii dei prolati inferno ne erudituꝫ. Preciosissimo corpore ꝛ sacratissimo sanguine ih̄su xp̄i educatuꝫ Regnum celorum ac societatem angelorum habens in promissum hāc dignitatem beatus petrus ingerēs xp̄ianis dicebat.1.pe.10. vos estis genus electum regale sacerdotium gens sancta populus acquisitionis vt virtutes annuncietis ei qui vos vocauit de tenebris in admirabile lumen suum. Sed prodtholor conquerens dn̄s de pluribus qui vocē eius

audire nolunt ysa; 61. aut pro eo qd vocaui et non respondistis bono sci licet consentiēdo locutus sum: et nō me audistis obediendo et faciebatis malum in oculis meis: et que nolui elegistis et propter hec dicit domin⁹ Ecce serui mei comedent et vos esu rietis letabuntur et vos confundemi ni. Eya miser peccator ne tibi sic cō tingat. Surge et ambula. Si igno ras q viaz debeas sequi iter crucis apprehendas et non differas.

¶ Pro fundamento mouetur q stio. An in omni actu nostro debea mus semper ambulare hoc est quer vtrum omnis actus deliberatus ab homine elicitus debeat semper in de um referri alioquin fiet ei demerito rius. Respondet sanctus Bonauen. similiter sco. 4. di. 2. Quod non om nis actus deliberate sanctus est bo nus vel malus moraliter. Sed ē da re actum medium que nec est bonus nec est malus moraliter licet nullū sit medium inter bonum et malū en tis. i. nature. Ad cuius euidentiam dicit sco. et bon. q actum in deū re ferri potest tripliciter intelligi. Pri mo actualiter quando quis actu de deo cogitat et vult et hoc non oportz essemus enī obligati ad impossibile. Scdo virtualiter cum quis propter finem pre cogitatum vult aliquid lz actu de deo nō cogitet seu ne vult bo nauen. quando in principio alicui⁹ operis proponit totum facere pro pter deum habitualiter: quia videlz fit ab habitu caritatis licet de deo non cogitet actu vel virtutet ad hoc obligamur ne scilicet habeamus ha bitum caritatis quo refferri possu mus ad deuz actus nostros. Et per oppositū aliquid potest dici non re ferri in deum tribus modis videlicz Contrarie

Priuatiue

Et negatiue

¶ Duo primmodi referendi in finem sunt boni moraliter et in habente ca ritatem sunt meritorii: duo quoqz p mi modi referendi sunt mali sicut ē peccatuz mortale vel veniale. Terti⁹ aūt mod⁹ referēdi et nō referēdi sūt in differentes quia nec tentione cui⁹ de fectus cause peccatum mortale nec tentione cuius carentia committitur solum peccatum veniale in omnib⁹ actibus sunt obligati referri in deuz huius conditionis sunt. actus neces sarii pre fragilitate humana vtpote deliberate velle comedere vel dormi re vel spaciari debite pro sanitate cor poris: ibi non est meritum vel deme ritum nisi aliud quod absit interue niat. Et quia dicit Bern. in via dei non progredi regredi est dicit Bōa uentura q habet intelligi: quādo ho mo tenetur progredi si non progredi tur regredere. Surge ergo et ambu la quoniaz est locus et tempus. Mi retur nullus si plures dampnentur Alegabunt forte aliqui q iuuentus est difficilis ad regendum nec deus est ita rigorosus: et maxime quia sen sualites retardat a bono et inclinat ad malum et sic deus miserebitur sz audiant sic loquētes quid scribitur de dolo. et contu. c. Cum dilecti vbi notatur casus de citato coram iudi ce siue pontifice rationabiliter nō cō parante nec procuratorem sufficien tem mittente: alegante pro sua excu satione calores estiuos q tanq contu max condempnatur. Scribitur quo qz. ff. ad legem aquileiam. l. si fere nus. §. si focarius. Si ille qui forna cem calefacit obdormiendo villaz in cendit ego de iniuria teneor si fui ne gligens in eligendo ministros. Mo raliter est sensualitas que fornacem

calefaciēdo videlz carnē aliqñ totā villā scz aīe et consciētie incēdit. qre ratio q̄ debuit cohibere et nō cohibuit tenet. Non igit ratio sup iuuētutem qratur sup mūdanitatē aut similia: qz hec oīa non sunt nisi excusatio in petis. A quas ps querebat liberari dicēs. Non declinet cor meū in vba malicie ad excusationes in petis. Dr eni gen.4. Subter te erit appetitus tuus et dñaberis eius. Omni g excusatione obmissa cuilibet p aliā .i. petōri tremorē consciētie imobilitatē in bono: et in sensibilitatē male se habenti dicitur surge et ābula. Ubi duo notātur.

Primū est peti derelictio.

Secdm ē actuū virtuosox psecutio. De prio ad ephe.5. Surge q̄ dormis exurge a mortuis et illuiabit te xps surge inq̄ veracit sine fictione viuaciter sine trepidatione velociter sine retardatione. Ro.13. Circa qd notādum q surgere debemus ad tria

Ad examinādum ppriā psciam

Ad agendū perfectā pniam

Ad iplorandū diuinā miam.

De prio nunc agēdo cañ.3. Surgā hora eni est iā nos de somno surgē. et circuibo ciuitatē. De qua ciuitate dr in ps. Uidi iiquitatē et pdictionē in ciuitate. Cum tñ deberet esse scificata vt xps habitaret in ea. Juxta illud eccl.24. Jn ciuitate scificata simil' requieui. Et apoca.21. Ondit m̄ āgelus dñi ciuitatē sanctā ihrlm descendentē de celo hñtem claritatē dei. Surgat g quilibet et ppriā vitā discutiat. Surge dr Jone.7. Cur iaces pronus in terra. Jacet eni qui solū de terrenis cōsiderat. Modus aūt discutiēdi psciam notat cāti.7. vbi dr. Mane surgam⁹ ad vineas .i. pscias discutiēdas. videamus si vinea nra floruit et si flores fructus pturierint. Noīe eni vinee pscientia interptatur: que si bona fuerit facit fructū optimū. Si male ad nichilū valet nisi vt pburat sicut lignū vitis Eze.15. Filii hoīs quid fiet de ligno vite etc. Mane g debemus surgere ad discutiendā propriam psciam si facit fructū bonum. qm̄ arbor bona bonos fructus facit: mala vero fructus malos. Mathei.7. Uidere g debemus si vinea floruit. flores aūt sunt sacri et boni cōceptus corā deo redolētes ac sancta pposita. Uñ saluator cōceptus est in nazareth que interptat floridus. qz iniciū salutis aīe consistit in bono pposito. Parū est aūt q arbor pscie floreat. Adest q bonū facere pponeret nisi effectui mausipet. pptera videndū si flores fructus pturierint. i. de sctis ppositis venerīt bone opationes. Ad inueniendū aūt quales opationes q̄s fecerit primo attēdere et discutere opz etates suas. scdo loca et loca in q̄bus cōuersatus fuit. Tertio occupatiōes quib⁹ vacauit. Quarto petā quibus dedit⁹ fuit: quib⁹ diligēter discusset materiā plorandi inueniet. De scelecratis eni petōribus applicatis et deditis ludis luxuriis blaphemiis vsuris fraudibus ac piuriis merito pōt dici illud luce.13. Ecce tres āni sūt ex quo venio querēs fructū et nō inuenio. Tres āni sunt tres etates. s. adolescētia/iuuentus/et senectus: in quibus vniuersi petōres nec florent nec fructificāt. Jdeo sequit. scidite illā vt quid terrā occupat. O indurati filii adā hic clamate q̄d in articulo mortis dicē poteritis: Uerebar (ait Job) oīa opera sciēs q nō parceres delinquēti. Et si ille cui⁹ conscietia nō reprehēdebat cor suum in tota vita sua. verebat super oibus opibus suis: quid facere debet qui

nūq̄ aut vix aliq̇d boni fecit. Morti
beatissimi martini dyabolus q̄rens
rapere aīaȝ eius itavt clamaret san
ctus. q̇d hic stas cruēta bestia? Etiā
morti btī berñ. nitēs eum ducere in
desperationē interrogādo si pro tam
puis bonis per eū factis tam arduū
bonū sicut est glīa paradisi speret.
Quid ḡ miseris faciet? dānati nēpe
hoīes nunc passim tp̄s male iplent
Sonāt (ait Job) tympanū ꝛ lyrā ꝛ
gaudēt ad sonitū organi. ducunt in
boīs dies suos ꝛ in pūcto ad īferna
descēdunt. Taceo de cōuiuiis ꝛ bā
quetis. Sed qr̄ꝯ venīet dies qn̄ hec
ad memoriā reuocabūtur: sed tarde
Sic enim dyabolus (vt ait btūs an
dreas) egre deludit tādiu mentes ꝛ
aīos hoim quousq̄ nudi ꝛ rei a cor
poribus exeāt aīe nichil secū preter
pctā portātes. Surge ḡ (vt dr̄ ione
p̄io) vt quid tu sopore deprimeris.
Hec discussio die dñica maxīe fieri
dȝ ꝛ festis in quibꝰ homo dȝ redire
ad ꝯsciam ꝓpriā attēdens quid erit
de se post hanc vitā. In figurā huiꝰ
dr̄ Hiere. 17. Custodite aīas vr̄as ꝛ
nolite portare pōdera in die sabbati
Sȝ potius deponēda sunt illa q̇bus
se oneratū sentiebat p̄s qn̄ dicebat.
Qm̄ iniq̇tates mee supgresse sunt
caput meū ꝛc. Surge ḡ ꝛ ābula
¶ Quo ad scd̄m p̄ncipale parū foret
vitā preteritā discutere nisi ī futuro
ꝛ de cetero quilibet vellet virtuose vi
uere ꝛ in melius proficere. ꝓpterea
addit ābula. Uolens aūt aliqd̄ iter
pagere tria dȝ facere.
Primo rectā viam inquirere.
Scd̄o sumptus cōgruos portare
Tertio iter ceptū continuare
Sic vtiq̄ carissimi qr ad patriā per
gimus hec tria facere debemꝰ perq̇
rendo aūt de via recta. ꝛ quis illam
nobis docebat dr̄ de iob. ꝙ iustū de
ducit dñs per vias rectas: ꝛ ostēdit
illi regnū dei. Legitur aūt Jacob
misisse vel ascendisse seu deductum
fuisse. in libro geñ. 15. vias seu loca
vsq̄quo fuit positus in sepulchro pa
trū suoꝝ. Prima via fuit s̄m qd̄ dr̄
geñ. 26. de bersabee in aarā: quā vo
cauit luzā. qn̄ enī pater suus ysaac
mittebat eū in mesopotaniā in hac
via dormiuit sup lapidē: ꝛ ibi vidit
scallā erectā ꝛ angelos ascēdentes
ꝛ descēdentes. Deinde venit (vt dr̄
geñ. 29.) per viā orientalē ꝛ amouit
lapidē ꝛ adaq̄uit greges rachael.
Sp̄ualiter aūt iacob q̇ supplātator
dr̄ est quilibet saluari cupiēs: quem
dñs deducit p vias rectas. quarum
Prima est aarā seu luzā Interp̄tat̄
enī aīa executiēs gentē. Luzā autē
interp̄tatur nux vel agmidalus. hic
est timor excutiēs conscientiā ab oī
pctō amarus in p̄ncipio sicut cortex
nudus ducēs postmodū ad dulcedi-
nem nuclei. Pro primo dicit eccl.
Qui timet deū nec negligit. Pro. 2.
eiusdē. Timor dñi delectat cor ꝛ da
bit leticiā. In hac via cōquiescet p
spem sup lapidē. i. xp̄ȝ qr timoratꝰ
iustus de meritis ꝓpriis deficit vide
licet ibi scalā. i. diuinā iusticiā cuiꝰ
imū tangit terrā dum attēdit repro
boꝝ dānationē quā timet incurrere.
Supremū vero tangit celū: gaudia
scȝ beatoꝝ q̄ timet mittere videt an
gelos quosdā ascendentes ꝛ quosdā
descēdētes. qr per suā iusticiā quos
dam humiliat ad penā ꝛ quosdā ex
altat ad gloriā Hinc iacob euigilās
dt. ꝙ terribilis ē locus iste. In hac
consistētia sibi promisit dñs ꝙ eius
custos esset: qr timorē dū in corde hȝ
securus ad alia bona pōt progredi.
Eccl. 33. Qui timet deū nō occurrēt
ei mala. ꝛ. 34. Qui timet deū nihil
trepidabit. Deinde iacob venit p viā

orientalē in feruorē videlz caritatis qñ precedit timor: subsequit amor. pfecta ei caritas foras mittit timorē Ibi amouetur lapis duritie: τ ada-quātur greges aq gre. τ iacob oscu latur rachel. qr videlz aīa miseri in dulcedine diuine sapiētie delectatur Surgat ergo quilibet τ ābulet vias istas pctm̄ relinquat propriā ɔsciam discutiēdo. De cetero quoqꝫ bn̄ ope-retur: vt ꝑ cōclusione videndo deū glorificet qui dedit talem potestatē hoībus quam nobis īpartiri dignet pius iesus q̄ sine fine viuit τ regnat Amen.

¶ Sermo scd̄s eiusdem dn̄ice.

Surge τ ābula vbi supra Attēdite ad petrā vñ ex cisi estis τ ad cauernam laci de qua precisi estis. Attēdite ad abrahā patrē vestrū: τ ad sarrā que peperit vos. ysaye. 51. Ad pctōres miseros vt a pctis re-surgāt τ in virtutes ābulent verba sunt ista. vbi tria notātur.

Primū xp̄iane ɔditōis sublimatio. Scd̄m eterne dānationis ꝓseruatio Tertiū exēplaritatē demōstratio. Pro p̄mo dr. Attēdite ad petrā τc. Petra aūt erat christus hoc est dn̄i xp̄iani o vos attēdite: qr a xp̄o dici-mini xp̄iani quare vitam conformē noī vr̄o debetis ducere. Dr enim de sacra vnctione ca. vnico. a xp̄o xp̄i-ani nomē est puritatis caritatē τ to-tius bonitatis. Qua fronte ḡ ait idē hoc nomen tibi arrogas q̄ nec horū aliquid in te sentis. Attēdite ergo dānati xp̄iani: qr per vos xp̄i nomē blasphemat inter gentes. Pro scd̄o dr ad cauernā laci. Coll.

Qui eruit nos de potestate tenebrarū τ nos trāstulit in regnū dilectionis sue. i. filii sui dilecti. O scelerati ho-mines attēdite ad hanc cauernā ex ercitus sennacherib. 85. millia ꝑpt suā blasphemiā in hanc cauernā de-scenderūt. Ut habet. 4. regū ca. Et. 23. millia perierūt vna die ab ex terminatore vt asserit aplus. 1. cor. x. ꝑpter suā murmurationē vel forni-cationē. Quis ḡ vos ꝓhibet ne illuc descēdatis: certe nō alius q̄ ille de quo ad hebreos. 9. Introiuit in ip̄z celū vt appareat vultui dei ad inter pellādum ꝓ nobis. Pro tertio dicit Attēdite ad habrahā τc. Quis q̄so est abrahā qui pater multarū gentiū dr τ que hec sarra q̄ princeps inter p̄tat nisi ipse xp̄s τ virgo maria eius mater purissima. Hos debem9 attēdere spem nostrā in eis ponendo exēplūqꝫ ab ipsis sumēdo: fm illud . 1. pe. 2. Christo passo ī cruce τ vos eadē cogitatione armemini. Et Jo. 19. Stabat iuxta crucē iesu mater eius. Si enī xp̄i mortē attēdamus: τ quanta passus fuit pro pctis nr̄is necnō vitam virtuosam matris sue piissime pctā relinquam9 τ viā vir tutis aggrediamur. quod vt fiat cui libet pctōri sub typo paralitici dr. Surge τ ābula τc.

¶ Pro fundamēto mouet questio qr sermone precedēti dictū fuit fore aliquos actus indifferētes: qui nec boni sunt nec mali. merito ḡ questio mouet quō implet illud dictū apl̄i collo. 3. Omne quodcūqꝫ facitis in verbo aut in opere oīa in nomie dn̄i nostri facite. Respōdet sanct9 bona uētura di. 41. secundi: ꝙ illud dictū apostoli potest tripliciter intelligi. Primo distributiue. τ sic est consi-lium optimū: qm̄ omne opus qd̄ nō

est de se malũ deliberate factum ab
hñte caritatẽ ꝛ actualit in deũ rela
tũ vel virtualit est meritoriũ. Alio°
ly omne põt sumi collectiue. ꝛ sic ẽ
finis p̃cepti: qꝛ omne qđ hĩc agimus
hoc fine facere debem⁹: vt ad illum
statũ veniamus. in hoc actualit oĩa
referũtur in deũ. Tertio põt exponi
negatiue vt sit sensus. Oĩa quecũqꝫ
facitis in gloriã dei. ꝛ sic est p̃ceptũ
licet enim oẽ opus deliberate elicitũ
sit cõforme iudicio rõis vel difforme
hoc tñ nõ sufficit ad faciẽdum opus
bonũ vel malũ moraliter. Et dicit
Sco. q. 18. Dictat enĩ ratio ꝙ hõ dꝫ
comedere ad vite sustentationẽ ꝛ ad
sustẽtandũ vitã suã. ꝛ vlterius non
ꝓcedit nec bene nec male agit mora
liter referẽdo in deũ posset mereri si
esset in statu grẽ. Nullus mireł si
pl̃es dãnenł. quis miraret si male-
factor aliq̃s funẽ hñs in collo liga
retur in patibulo ꝛ malefactor gla
diũ in manu ꝓpria haberet q̃ libere
funẽ prescĩdere posset: nichilomin⁹
adeo piger foret ꝙ sibi manus ꝑmit
teret ligari ꝛ gladiũ auferri. Quis
inquit miraret si talis suspẽderet ꝛ
strãgularetur: certe nullus. nec ipse
malefactor deberet conqueri: nisi de
sua negligẽtia ꝛ malicia. Dr̃ enĩ de
regulis iuris li. 6. damnũ qđ quis
sua culpa sentit sibiipsi ꝛ nõ alteri
dꝫ ĩputari. Dr̃ etiã. ff. de constitutio
nibus ĩstitutionũ. l. seruus: ꝙ seru⁹
põt effici heres si libertatẽ habeat. q̃
casu sũmopere dꝫ curareꝙ libertatẽ
habeat: qm̃ si moriał añ adeptionẽ
libertatis hereditate carebit. Eodẽ
titulo. l. si in testamẽto. Ad vos pec
catores ĩdurati ferł hoc verbũ. Jã
enĩ in collo funẽ habetis q̃ suspẽde-
mini in patibulo ĩferni. Dr̃ puer. 5.
Jniquitates sue capiẽt impiũ ꝛ fu
nibus pctõꝝ suoꝝ quisqꝫ cõstringit
gladiũ habetis in manu. i. in liber-
tate vr̃a quo funẽ possetis p̃scindere
Gladius iste est verbũ saluatoris.
Ephe. vltimo. Galleã salutis assu-
mite ꝛ gladiũ spũs qđ est verbũ dei
Jn manu aũt vestra est libertas.
Sed dies veniet qñ ligatis manib⁹
ꝛ pedibus proiiciemĩ in tenebras ex
teriores: tũcqꝫ libertate carebitis. ꝛ
hereditate priuabimini. quis in hoc
culpãdus. quis deniqꝫ sup hoc venit
arguẽdus malicia vr̃a ꝛ negligẽtia
vr̃a. damnũ enĩ quo quis ꝛc. Ergo
ne in tale incõueniẽs cadamus cui-
libet nostrũ dr̃ surge.

¶ Jn isto sermone erũt due ꝑtes
Prima de pctĩ derelictione
Scđa de actuũ virtuosoꝝ ꝓsecutõe.
Quo ad primũ viso q̃ñ debem⁹ sur
gere ad discutiẽdam ꝯsciam: Restat
videre q̃ño surgere debem⁹ ad faci
ciendũ perfectã pnĩam ꝛ ad implo-
randũ diuinã mĩam. De primo dr̃
Jone. 3. Surgens rex descẽdit de so
lio abiecit vestimẽtum suũ a se ꝛ in
dutus est sacco ꝛ sedit in cinere. Jn
his verbis notãtur ad pnĩam verã
requisita.
Primũ ẽ cordis volũtaria huĩliatio
Scđm est pctĩ cessatio.
Tertiũ est offense satisfactio.
Quartũ est mortis meditatio.
Primũ est ꝛc. ꝓpterea dr̃. descẽdit
quo ꝯ Nabugodonosor ille supbus
stabat in palatio suo dicens. Nonne
hec ẽ babillon quã edificaui in forti
tudine mea: Dañ. 4. ca. Qui ergo vult
surgere ad penitẽdum p̃rĩo corã deo
se humiliet cor suũ rebelle ꝛ durũ
offerẽs diuine seruituti. Mẽ eĩ pctm̃
mortale a deo auertit ꝛ deũ spernit:
ĩmo formale cuiuslibet pctĩ mortał
est auersio a deo seu carẽtia rectitu-
dinis vel conformitatis voluntatis
create ad diuinã. vere cor penitẽs se

dirigit sub obediētia et reuerētia ad deum. Sic monebat fieri q̄ dicebat ysa.47.ca. Descēde sede in puluere filia syon. Scdm in vera penitētia requisitū est pctī cessatio. Ideo additur abiecit vestimētum. vestimētū .i. omne pctm̄. De isto dr ysa.10.ca Uestimētum mixtum sanguine erit in cōbustionē et cibus ignis. Ab hoc sanguīe purgari cupiebat q̄ dicebat Libera me de sanguinib9 deus et c. Hic nota q̄ nullus est capax pnīe: nisi xp̄o corde fixo velit abstinere a pctō et pctī propinqua occasione. Uenia enī non dat nisi correcto. De regulis iuris libro.6. Uade et noli āplius peccare. Jo.5.et.8. Hoc attē dant alienū hn̄tes ab annis decē ponendo se in tuto et partē suā in periculo: nō concedēdo pecuniā sed mercantiā venalem pro maiori precio in duplo q̄ valeat hn̄do insuper alienū per fraudes et fallacias: et iniquos alios cōtractus. Hoc attēdant luxuriis dediti qui per mēses et ānos suas ineptias exercēt hi et si in paschate cōfiteātur: non tn̄ suum abiiciūt vestimētum. qr nec propositū cauēdi hn̄t nec occasionē fugiūt. De talibus dr hiere.5. Indurauerūt facies suas supra petrā et noluerūt reuerti. Hoc vestimēto dānato īduti sunt lusores lenones maq̄relle symoniaci et alii pctōres indurati quibus dicit aug. in quodā sermone. Noli amare veterem tunicā: muta te si vis mutari. si nō vis mutari habes in vetustate dānari. Tertiū ad penitētiam requisitū est offense satisfactio. Necesse ē enī vt pctōr qui per inordinatā delectationē a deo discessit per emēdam et satisfactionē ad deum redeat. Propterea dr qr rex niniue indutus est sacco in signum amaritudinis et doloris. Petrus quoq̄ egressus foras amare fleuit. Luce.22. Et dauid pronus iacebat in terrā dicēs. Ego sū q̄ peccaui. Nulli aūt durū videtur factū hoc accipere: qr in pn̄ti seculo vel futuro opz penā soluere vsq̄ ad vltimū quadrātē. ppterea ad ro.6. Sicut exhibuistis mēbra vr̄a seruire iniq̄tati ad iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vr̄a seruire iusticie in sanctificationē. Hic aūt nota q̄ nulla penitētia valeret satisfacere pro pctīs nr̄is imo nec p minimo mortali. si tn̄ minimū dici debeat: nec possemus p quecūq̄ ieiunia p q̄dringētos ānos continuata: nisi esset aliud q̄ meritū nr̄m. Dr enī ysa.53. de xp̄o: q̄ dn̄s posuit in eo iniq̄tates oīm nostrum. Et.1.pe.2. Pctā nr̄a ipse ptulit in corpore suo sr̄ lignū.i. penā dt mgr̄ di.20. tertii nr̄is pctīs debitā. quare dt sanctus bon̄. di.19. tertii: q̄ meritū xp̄i totaliter delet in nobis originale per baptismū. pctā aūt nostra post baptismū cōmissa delentur per pnīam nr̄am p̄supposito merito xp̄i tanq̄ pricipale. virtute cuius principaliter a deo nobis remittet culpa. Non est enī aliud nomē datum sub celo hoībus ī q̄ oporteat vos saluos fieri. Actuū.4. Quartū ad pnīam requisitū est mortis meditatio. et notatur cū dr et sedit in puluere. hanc meditabat et p hoc se ad pnīam aīabat qui dicebat. Quis est hō q̄ viuet et nō videbit mortē. q.d. nullus. Eruet talis hec frequēter cogitans aīam suā de manu īferni. pnīam videlicet agendo. Helyas quoq̄ panē subcinericiū comedēdo fugiēdo. iezabel puenit ad montē dei. Surge ergo miserabil' palitice ad agendū pnīam Surgē quoq̄ debem9 ad īplorādum dei miām. Luce.15. dt filius pdigus Surgā et ibo ad patrē meū et dicā ei pr̄ peccaui in celū et corā te: hoc est

cõtra induratos ꝛ desperatos: q̄ nec infernū timent nec celū desiderant. Hi sunt de quib⁹ amos. i. Et ponit de pe. di. i. ca. Sup tribus scelerib⁹ damasci me cõuertā ꝛ sup quartū nõ me cõuertā. vbi ſm glo.
Primū scelus est in volūtate.
Secundum in opere.
Tertiū in cõsuetudine
Quartū super quo nõ conuertit̄ est pctm̄ in obstinatõe. Tali dr̄ ione. i. Surge ꝛ īuoca deū tuū. Quilibet ḡ attēdat q: ei dr̄ Surge ꝛc.
¶ Quo ad scḋz pricipale parū foret surgere vtpote de pctīs p̄teritis pe-nitere ac diuinū auxilium iplorare: nisi hõ vellet virtuose ābulare. ꝓpter ea addit̄ ābula. Dicebā mane q̄ ad bene ābulandū ſm iter p̄ceptoꝝ exi-gitur viā rectā inquirere ac sūptus cõgruos portare. i. opa meritoria fa cere. Uiso ḡ q̄ volēs saluari dz per dei timorē ꝛ amorē incedere. Conse quēter videndū est qualit debeam⁹ meritorie operari ꝓ quo occurrit di ctū ezechiel. 4. Regū. 20. vbi sic dr̄: Memento queso qũo ābulauerim coram te in veritate ꝛ qḋ placitū est fecerī. Ubi nota q̄ ezechias interp̄ tatur ꝯfortauit me dñs ꝛ sigāt bonū xp̄ianū diuina gr̄a adiutū sine qua nullus bene põt operari. Roma. 6. Gr̄a aūt dei vita eterna. qui dz ābu lare sicut ezechias. Primo hn̄do in tellectu puram intentionē. memēto inquit qũo ambulauerī corā te. non ḋt corā hoībus. Math. 5. Attēdite ne iusticiā ꝛc. Et hᵒ est ꝯ ypocritas Scḋo in ore verā locutionē: q: in ve ritate qḋ est ꝯ illos qui dicūt mēda cium. Tertio in oꝑe iustā executionē qḋ plm̄ est corā te fecerī solū sibi in tendēs placere: q: si adhuc hoībus placerē xp̄i seruus n̄ essē. Ad gal. i. Figurat̄ quoqꝫ talis p noe. De q̄ dr̄ gen. 6. Noe vir iustus atqꝫ pfectus cū deo ābulauit ꝛ fecit q̄cūqꝫ p̄cepit ei dñs. Noe q̄ interp̄tat̄ requies fecit quecūqꝫ p̄cepit ei deus signās quē libet xp̄ianū: qui dz querere requiē ꝯsciē ꝛ quietē qui dz eē vir virtuose viuēdo. Justus respectu xp̄i. pfect⁹ respectu sui qui dz cū deo ābulare ꝛ facere quecūqꝫ p̄cepit ei deus. Sed ve mūdo a scādallis ꝓpter eni scan dalla ꝓh dolor nõ sic iā totus mun dus ambulat. Sed vt dr̄ ad phil. 3. Multi ābulāt q̄s sepe dicebā vobis nūc aūt ꝛ flens dico inimicos crucis xp̄i. Alii post dyabolū per altū: vani tatis ꝛ supbie vt ābicioli põpoli vane gloriosi cõtra q̄s michee. 2. Non ābu letis supbe qm̄ tp̄s. Alii post carnē p sterq̄liniū voluptatis ꝛ lasciuie. i. coꝛ. 3. Nonne carnales estis vos ꝛ ſm carnē ābulatis. Alii post mūdū p diuerticula cupiditatis ꝛ auaritie vt auari iudi. Inde ca. timeo ve ill' q̄ in viā cayn abierūt. qui vcz alioꝝ ꝓfectibus inuidēt vt cayn abel. non sic carissimi ābulandū est: sed sicut abrahā. ḋ quo gen̄. 17. Ambula corā me ꝛ esto perfectus. Sed parū foret incipere seu ꝓponere virtuose agere nisi iter acceptū ꝯtinuaret̄. ysa. 4. Qui sperāt in dño mutabūt fortitu dinē current ꝛ nõ deficiēt. Et de pe. di. 3. §. i. ḋt grego. In casum bonū agit̄ si ante vite terminū deserat̄: q: frustra velocit currit q̄ añqꝫ veniat ad metā deficit hinc p moysen cau dā bestie offerre iubet̄ vt oē bonū qḋ incipim⁹ pseuerātes ad finē comple amus. O pctõr. o mūde imunde ad deū recurre. pctõꝝ feces desere. am bula ꝯtinuādo in bono: vt pro cõclu sione vidētes deū glorificēt qui tātā potestatē dedit hoībus. Quod nobis prestet pius Jesus. Amen.

¶ Dñica decimanona.

Multi sunt vocati: pauci vero electi. Mathei.22.et ī euāgelio. Misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. et ceperūt omnes simul excusare. Luce.14. Diuine clemētie ac hūane militie ostēsiua sunt verba ista. vbi duo notantur.
Primū pietatis diuine miseratio.
Scdm maligne prauitatis ostēsio
Pro primo nota q dñs nr Jesus xps in fine hui9 vite cenā fecit vtrīq magnā et gloriā eternā preparauit que merito dr cena: qr in fine hui9 mūdi sicut cena in fine diei est pparata. in cuius figurā migraturus ad patrē fecit cenā discipul: lauit pedes apostolor dedit corpus propriū promulgauit dilectionis mandatū. qr tunc purgabit natura hūana ab oī vicio plena fruemur xpo ad proximū etiā erit cōsummata dilectio. Unde hec cena dicitur magna
Primo pter inuitātis curialitatē.
Scdo pter iuitator gnalitatē
Tertio pter cene diuturnitatē
De primo iudith.6. Suscepit ozias achior in domū suam et fecit ei cenā magnā. Magna curialitas est facē cenā adūsario suo. Ozias fortitudo dñi interptat et sigāt xpm. Achior q erat abiectus qui et interptat iracūdia fratris sigāt petōrem fratrē suū ad iracundiā prouocantē. De.2. apoc.3. Si quis michi apparuerit intrabo ad eū et cenabo cū eo. Nota gnaliter si quis De tertio. 2.esdre.3. Rex darius fecit cenā oībus ppositis qui erāt sub eo. et cum māducassent satiati reuertebātur. Darius interptatur fertilis. De quarto apoca.19. Beati qui ad cenā nuptiar agni vocati sunt. Beatitudo autem includit ppetuitatē. Ad hanc aūt cenā talem et tantā vocat dñs multos. qr oībus gloria paradisi offertur. Actuū.10. Jn veritate cōperi quia nō est acceptor personar deus: sed in oī gente qui timet deū et operatur iusticiam acceptus est illi. Prime pe.5. Deus oīs gratie qui vocauit vos in eternā gloriā in xpo iesu modicū passos ipe pficiet cōfirmabitq. Omnis gratie dr: qr ad oēs eius gratia extēditur. Sed pthdolor licet talis et tanta sit dei pietas erga nostrā miseriā hūanam: tū iniqtas suā nō deponit īmo auget maliciā. Sequit eni. ceperūt oēs simul excusare. lz nullus dicat vbo nolle saluari: ope tū perhibet q ad beatitudinē nō vult ptingere: qm illa optat q a gra dei et gloria abducūt. Sap.5. Exiguū et cū tedio ē tps vite nre venite et coronem9 nos rosis. fruamur bonis q sunt. Jobq loquēs de talibus ait. dicūt deo recede a nobis scientiā viarum tuarū nolumus. Non eni volunt pudicitiā neq religionis deuotionē: nō actiui iustā opationē: non petōres pniam. Sz vt dr thio.1. si ore fateātur deū factis tū negāt. xi.q.3.c. Existimāt Quotiēs male agimus: totiens deū factis negamus. Ex quo sententia verificat verbi pāssumpti maiorem partē hoim debere dānari.

¶ Pro fundamēto mouet questio An dñs velit oēs hoies saluos fieri qm si hoc velit cū eius volūtati nullus posset resistere oēs saluabūtur. Respōdet magister sentētiar et post eum oēs doctores et maxie sanctus Bonauētura di.40. primi. q sicut dr.1.thimo.2. Uult dñs oms hoies saluos fieri: et ad agnitionē veritatis venire. Hec aūt auctoritas pōt tripliciter exponi. Primo dicēdo vult oēs hoies etc. sit distributio pro gnībus

Angelo⁊ ⁊ nõ pro singulis generũ. q: de quolibet statu saluabũtur aliq̃ videlicet de statu prelato⁊: de statu ↄtinentiũ: coniugato⁊: ⁊ religioso⁊ ⁊ hmõi. Scd̃o modo põt exponi vt sit distributio accõmoda. Uult deus oẽs hoĩes saluos fieri q̃ saluabũtur sicut celum tegit oĩa q̃ sc3 tegũtur. Et mgr̃ scholariũ docet oẽs pueros qui sc3 docẽtur. Tertio mõ exponit a damasceno. ⁊ hanc cõiter sequunt theologi. deus vult ⁊c. volũtate ãte cedẽte nõ voluntate ↄñte. non tamẽ sic capiẽdo ꝙ non sit multiplex. voluntas sic dr̃ multipliciter rõne cognotati. volũtas enĩ añs dei tm̃ v3 ac si diceret: dedit deus aut obtulit at paratus est dare vl' offerre quiete quicq̃d est necessariũ ad salutẽ obtinendã. voluntas vero consequẽs dei notat hoc deus retribuit: sc3 q: hõ meretur vel demeret. ⁊ sic volũtate consequẽte nõ vult oẽs hoĩes saluos fieri. ¶ Nota s̃m Petrũ aureoli. Et hec dr̃ voluntas bñplaciti nõ voluntas signi. Sentẽtia huius thematis est nempe si vnus ãgelus clamaret vnus vestrũ hu⁹ societatis vel ciuitatis hic exñs dãnabitur. vnus inq̃t nõ dico plures. quis est in tota ciuitate existens si essent. 400. millia q̃ timere nõ deberet: Quis (vt dr̃ prouerbio⁊. 22.) dicere poterit mũdum est cor meũ: purus sum a pctõ. Q̃to magis timere debem⁹ vbi iesus xp̃s clamat. Multi sunt vocati: pauci vero electi. ¶ Sed dicet quis. frater eque bene intẽdo saluari sicut vos. nescitis enĩ quis dãnabit vel saluabitur. Optime dicis: sed audi quid scriptũ est. ff. de questionib⁹ vbi veritas haberi nõ potest recurrẽdum ẽ ad viam presumptionis. Sic quoq̧ notat de p̃scriptionib⁹ ca. Afferte m̃ gladiũ. vbi Salomon prohibet sententiam dedisse ex vehemẽti presumptione. Formet ergo sic p̃sumptio. legãtur oẽs cronice hystorie ⁊ gesta sancto⁊. Et prĩo perquirat si quis ecclesiastic⁹ habuit gloriã stando in continua fornicatione vel symonia. Si quis religiosus notabilit statũ suum transgrediẽdo. Si nobilis vel villicus blaphemãdo. Si q̃s iuuenis ludos alearũ ⁊ meretrices frequentando. Si quis burgẽsis vel diues ad vsurã prebendo. Si mercator vel mecanicus fraudãdo periurãdo vel fallaciis vẽdẽdo. S3 q̃ mulier iocãdo prouocãdo gestis ⁊ nutibus ad peccandũ gloriã obtinuit. ꝙ si de nullo reperiat qui sit saluatus talẽ vitam ducẽdo ⁊ scelerati pctõres moderni hu⁹ tp̃is passim sine deletu ac emẽdatione talem vitã ducunt vehemẽs est suspicio ⁊ p̃sumptio ꝙ infallibiliter ad eternã dãnationẽ currunt Sicq̧ verificat sententia thematis Multi sunt vocati ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due partes

Prĩa diuine clemẽtie demõstratiua
Scd̃a humane neq̃tie ostẽsiua

¶ Quo ad primã magna clementia saluatoris oñditur ꝙ iudeis vocationem diuinã spernentibus ad fidẽ catholicã ad credulitatẽ quoq̧ incarnationis dñice ⁊ sacramenti in p̃nti euãgelio sub parabola nuptiarũ venire renuẽtib⁹ misit discipulos suos ad exitus viarũ. i. ad oẽs gentes: vt ad fidẽ christianã euocaret. Figura huius renuentie pro iudeis facte ac requisitionis gentiũ ponit hester. i. vbi dicitur: ꝙ assuerus fecit ↄuiuiũ optimatib⁹ suis. 30. ãno regni ipsi⁹ misit quoq̧ prouasti regina cũ ipse rex incaluisset merovt veniret ad cõuiuiũ: que venire renuit ex quo repudiata extitit: missũq̧ fuit per regnũ

vniuersum vt aliquam aliam sibi as sumeretur in sponsam. Rex iste xp̄s est: interpretatur eīm beatitudo fecit conuiuiuz.30.anno regni sui scilicz in statu gratie post statum legis na ture ꝛ legis mosayce q̄ incaluit me ro amore ſm illud cantic.5. Amore eius langueo in cruce. Misit pro va sti.i.synagoga vt quererentur puel le ꝛ vnaz sponsam sibi assumeret scz ecclesiam que est vna vnitate fidei ꝛ dilectionis vocat autem ꝛ queri fecī puellam istam scz animaz vt ad hoc coniugium veniat quattuor modis ſm quod consueuit alium vocare scz

Primo per internam inspirationem
Scd̄o per externam predicationem
Tertio per beneficiorum largitionē
Quarto p tribulationū immissionez

Per pulsum
Per verbum
Per signum
Per nuncium

¶ De primo nunc est dicendum vēit eīm deus ꝛ vocare nō desinit per in ternam inspirationem Joh.3. Spi ritus vbi vult spirat ꝛ vocem eius audis ꝛ nescis vnde veniat aut quo vadat ad roma.8. Ipse eīm spiritus postulat pro nobis gemitibꝰ inenar rabilibus.i. postulantes nos facit. apoc.3. Ego sto ad ostiuz foris ꝛ pul so figura huius vocationis ponitur ezechie.37. vbi ezechiel vidit campū ossibus plenum aridis: ꝛ dicit ei do minus. Putas ne hec ossa viuent. Respondit ezechie. dn̄e tu nosti ꝛ di ctum fuit ei insuffla in ossa hec a q̄t tuor ventis veniet spiritus super os sa hec ꝛ viuent: quid queso per cam pum nisi mundus iste significatur. Quid vero per ossa arida pelle car ne ꝛ humoribus priuata nisi pecca tores in hoc mundo viuentes hone sta exempla vita virtuosa operatio nec gratie humore priuati significa tur. Sed quod remediū certe insuf flandū est ossa hec hoc īterpellandū est diuinam auxilium vt inspiret ꝛ hoc a quattuor ventis.

Primo ab oriente inspiciendo quali ter tota per peccatum est perdita vt inde doleat

Secundo ab occidente considerando mortem imminentem vt tn̄ timeat

Tertio a meridie.i.a prosperitate cō siderando ꝙ in presenti vita nihil po test esse stabile vt sic immundo con fidere desistat

Quarto a septentrione considerando diuinam iusticiam que nil inultum dimittit vt inde expauescat. Et tūc nisi homo sit durus compungitur re uiuiscit ꝛ ad deum reddit. Qui eniz spiritu dei aguntur hii sunt filii dei. roma.8. Sed prothdolor potest nūc dicere saluator quod dicit Job.19. vocaui seruum meum ꝛ non respon dit mihi. Nouit deus sic nunc viden do mortales pestes sensualitates plu rimum hominum mortes et casus multi ac multi multas habuerunt ī spirationes ꝛ tamen vix aut rare ex ecutioni demandantur quare iuxta sententiam verbi preassumpti merito dicitur. Multi sunt vocati: pauci ve ro electi.

¶ Quo ad secunduz principale vi sa diuina clementia in multorum vo catione: consequenter ponitur huma na nequitia humanam dico nequiti am: quoniam nullus damnatur nisi propter sua demerita ozee.13. Perdi tio tua ex te israel ex me autem auxi lium tuum. Et.22.q.4. vasis ire nū ꝙ deus parat interitum nisi sponta neum homo haberet delictum ꝛ to tus mūdus inmaligno positꝰ. Ido plures damnantur ꝛ pauci saluātur quod ostendo pluribus viis scilicet.

Auctoritate
Ratione
Exemplo
Figura

¶ De primo Mathei. 7. Intrate per angustam portam quia lata ē ꝛ spaciosa est via que ducit ad perditionem: ꝛ sic multi intrant per eā arta autem est via que ducit ad vitā ꝛ pauci ingrediuntur per eam ysa. primo. Multiplicasti gentem: sed non magnificasti leticiam eccles. 2. Stultorum infinitus est numerus. Luce. 13. Contendite intrare per angustam portaʒ quia in veritate multi querent intrare ꝛ non poterunt augu. 20. de trinitate dei. Plures homines currunt in penam ꝙ in gloriam. Et idem libro de vero cultu. Arbitror tres partes mundi fore dānandas eo ꝙ in omnes regnet infidelitas. De quarta autem parte qd dicam nisi ꝙ. 1. Joh. 5. ait. Totus mundus in maligno positus est. Et Grego. in omelia super Math. Ad fidem plures veniunt sed ad regnuʒ celeste pauci perducuntur. Si hee auctoritates sufficiant credatur eis. Ratione probatur. Certum est tamē ꝙ nullus saluatur nisi baptizatur si sit possibile baptizari dicitur eīn Johan. 3. c. Nisi quis regeneratus fuerit ex aqua ꝛ spiritusancto non potest intrare in regnum celorum. Certuʒ est scḋo ꝙ nullus baptizatus saluari potest nisi velit seruarē precepta decalogi Math. 7. nō omnis qui dicit mihi dñe domīe ītrabit in regnū celorum. Quis auteʒ est qui nūc seruet precepta decalogi dicitur eīn genesis. 8. ꝛ habetur sentētialiter. 12. q. 1. c. Omnis etas sensus ꝛ cogitatio hominis prona sunt ad malū et prefato ca. Omnis etas proua est ad malum. Quo ergo vadunt omnes iudei ad inferuum. Quo vadunt omēs infideles ad infernum. Quo vadūt pueri sine baptismo decedentes ad īfernum. Quo vadunt omnes heretici quibus pene plenus est mundus ad infernuʒ. Quot sunt qui non credunt infernum paradisum anime īmortalitatem. Alii qui non estimant luxuriam esse peccatum quo vadunt hii omnes ad infernum. Quid dicaʒ de ignorantibus articulos fidei saltem que per communem ecclesie traditionem possunt haberi ignorantibus quoq; precepta decalogi necnō ꝛ de confessoribus ꝛ prelatis totaliter ignorantibus que spectant ad suum statum quo vadunt isti ad infernum vnde probatur ex iure canonico. ꝛ dictis theologorum dicit eīn beatus Thomas in. 3. pte. q. 176. Quo ignorantia iuris diuini non excusat in his que sunt doli capaces. Extra de vita ꝛ honestate clericorum cap. vt quisq;. Et 23. di. Jōo perhibētur. Quo pretendūt predones/fures/vsurarii/ꝛ propter damnificatores ad infernum. Cum omnes hii teneant restituere nec restituunt probatur hō exemplum de furtis capitulo porro ꝛ de vsuris capitulo Cantu. Et de peni. di. 6. capitulo nemini. Quo vadunt omnes mali religiosi non obseruantes regulam suam ad infernum dicitur eccles. 39. displicet deo stulta ꝛ infidelis promissio: quo tendunt omnes meretrices ꝛ fornicarii ꝛ concubinarii ꝛ hii similes ad infernum dicitur eīn ad ephe. 5. hoc auteʒ estote intelligentes quoniam omnis fornicator aut immundus: non habet partem in regno xp̄i ꝛ dei. figuram de paucitate saluandoruʒ habes genesis. 8. ꝙ quot anime euaserunt diluuium octo non plus genesis. 9. de illis cunctis ciuitatibus euasit loth:

cum duabus filiis suis ꝛ vxore:que tamen postmodum conuersa fuit in statuam salis. Sed de illa numerosa multitudine filiorum israel nume ratorum a viginti annis ꝛ supra ingressi sunt terram promissionis scȝ calef ꝛ Josue:legitur quoqȝ in vita beati Bernardi ꝙ apparuit vni religioso. 13. diebus post mortem suam: qui cuȝ interrogaret si foret adeo difficile saluari sicut scripture dicebāt Respondit ꝙ sic ꝛ ꝙ eadem die qua mortuꝰ fuit. 43. milia mortui sunt q̄ omnes damnati fuerūt dempto vno seculari qui tunc ingressus est purgatorium ꝛ vno heremita cum ipso intrauit paradisum. O xp̄iani rene gati. O indurati populi ad deum redite: queso penitentiam agite quia Multi sunt vocati pauci vero electi Et pro ɔclusione renouamini in spiritu mentis vestre. Quod vobis concedat dulcis Jhesus Amen.

¶ Sermo post prandium

Multi sunt vocati pauci vero electi. Nemo virorū istoruȝ qui vocati sunt gustabit cenam meam Lu. 14. diuine seueritatis contra sceleratos peccatores dei vocationem spernentes verba sunt ista: vbi principaliter libet inquirere si cadens a gratia valeat resurgere ꝛ quibus modis misericordiam poterit obtinere. Pro q̄ videtur ꝙ nō per textuȝ apostoli ad hebreos. 6. Nam dicit impossibile ē eos qui semel sunt illuminati ꝛ gustauerunt etiam bonum dei verbum scilicet celeste ꝛ virtutes seculi venturi ꝛ pro lapsi sunt rursus renouari ad penitentiam. Et rursus de pe. di. 3. c. reperiuntur; dicit Ambrosiꝰ Sicut vnum baptisma est sic vna penitentia est. Sed ſm Bonauen. ꝛ alios doctores. 14. di. 4. penitentia ē iterabilis ꝛ q̄diu durat vita habēs vitaȝ semper potest penitere quoniā morbus contra quem est penitentia qui est peccatum mortale est iterabilis ratione vertibilitatꝭ nature liberi arbi ſm quā p̄t auerti a deo vl̄ ɔuerti ad ip̄m. Ad hoc est textꝰ de pe. di. 3. ca. adhuc instant. Om̄i quotidiana ē offensio oportet ꝙ quotidiana sit remissio. Cur docuisset dn̄s orantes dominus dicere: dimitte nobis debita nostra nisi ipse misericors perseuerare qui nos ab hac petitione non deficere docuit dictuȝ autem beati ambrosii intelligitur de penitentia solēpni dicit Bonauentura que de more quarundam ecclesiarum imponitur q: semel dūtaxat:non autem de penitentia cordis qua homo ad deū cōuertitur dictum quoqȝ apostoli prealegatum cum dicitur; impossibile intelligitur. i. difficile multuȝ. Ingratitudo em̄ dicit beatus Bernardus est ventus vrens ꝛ desiccans diuine misericordie fontem. Refutantes ergo cenaȝ illam non gustabunt quia durante spacio vite quo nunc debēt ad deum recurrere ipsum audire nolunt. Sed veniet dies in qua clamabunt. nec exaudientur Mathei. 25. dixerunt fatue virgines dn̄e domine aperi nobis. quibus responsū est nescio vos. O peccatores execati nūc redite nunc clamate ad eternas nuptias cuȝ debito vase venite ꝙ si vos indignos diuina misericordia arbitramini. Mementote ꝙ Absalon reconciliatus fuit patri suo Dauid per medium illius sunamitis mulieris que plorans dicebat heu me mulier vidua ego sū. Et per documētuȝ principis militie noīe Joab absalon

qui patrẽ fugauit a regno misit peccator est qui deum effugauit a propria conscientia. Mulier illa vidua virginem Mariam representat Joab autem princeps militie Jhesum xp̃m harum duarum personarũ medio peccator potest reuocari ad penitentiam. dicitur em̃ roma. 5. de xp̃o Sicut per hominis vnius delictum peccatum intrauit in omnes: et per peccatum mors ita per vnius meritum gloria intrauit in omnes de virgine autem gloriosa dicitur per figuram Judich quia per te hodie liberauit dñs populum suuz. Ad has ergo personas peccatores paupercu li redite dicitur em̃ de regulis iuris Omnis res per easdem causas soluitur per quas et nascitur mors venit per vnum hominem et vnam mulierẽ ita et vita et sic de numero paucorum eritis de quo sententia est verbi preassumpti. Multi sunt vocati pauci vero electi.

¶ Pro fundamento mouetur questio: vtruz predestinationis vel reprobationis a parte nostra sit aliqua cã Respondet scõ. 41. di. primi. quando queritur vtrum sit aliqua ratio predestinationis vel reprobationis non queritur de ipso actu que est idez cũ voluntate diuina sed de transitu super obiectũ vel illud dixit ergo ꝙ in predestinatione vel reprobatione possunt notari quattuor signa.

Jn primo deus intelligit se et omẽs creaturas

Jn scdo aliquos eligit ad curiaz suam et circa aliquos nihil ponit

Jn tertio videt oẽs casuros in adam

Jn quarto signo nõ surgentes a peccato ordinat ad penam

¶ His quattuor suppositꝭ dicitur ꝙ predestinatõnis a parte nostri nulla est ratio, Sed deus quos vult mere eligit nec aliquos põt dicere sibi cur hoc facis vel quare hos eligis. Jllos non de eadem em̃ massa figulꝰ vnum vas facit ad contumeliam aliud autem ad honorem. Reprobationis vero est ratio a parte nostra vez malum premissum quia nunꝙ aliquis ordinatur ad damnationem nisi ratione male preuisi. Nota ẽm doctorem subtilẽ. 40. di. p̃ma. Quod predestinatio est ordinatio electõnis a diuina voluntate alicuius nature intellectualis ad gratiam et gloriaz Jsta diffinitio tertia tangit ẽm tria que aspicit predestinatio.

Primo impredestinatione est propositum dei eternum

Scdo est illud quod predestinatur

Tertio ad quod tendit predestinator

¶ Quo ad propositum eternuz dicit doctor in diffinitione ꝙ est ordinatio electionis a diuina voluntate. Et p̃mo apparet ꝙ predestinatio verius est actus voluntatis ꝙ̃ intellectus; licet superaret intellectum. Sicut electio consiliũ ex tertio ethico. vñ tangit intellectum et voluntatẽ dũ dicit a diuina voluntate differt autem predestinatio ab electõne dĩna; q: loquẽdo ꝓprie: electio est euntiũ ad finem ex. 3. ethico. Sed predestinatio est ipsius finis. Jdeo dr̃ p̃paratio ad gloriam vnde ista differant etc.

Electio

Uocatio

Et predestinatio

¶ Quia et a parte rei et ĩ intẽtione ẽ intellecta predestinatio ipsi electioni et vocationi sicut appetitur prius finis his que sunt ad finẽ. licet in executione prius sit vocatio ꝙ̃ predestinatio electio. Multi sũt vocati etc.

¶ Rursus prior est executione electio ꝙ̃ predestinatio. Sicut per media ad finem vocatur ad finem.

¶ Secūdm quod tāgitur a doctore est illud quod predestīatur dum dī φ predestinatio est alicuius nature intellectualis ex quo apparet φ est q̄si species prescientie: prescīetia enī omniū est. Sed predestinatio est tm̄ nature intellectualis dicitur autem nature intellectualis ꝛ non rationalis nature quia angeli sunt predestinati ꝛ nos tamen proprie non dicuntur rationales quia nón discurrunt in cognitione sicut ꝛ nos quod est opus rationis. Sed sunt intellectuales. ¶ Tertiū quod tangit doctor est illud quod predestīatur sc3 ad quod tendit ad gratiam ꝛ gloriam inquit gratia est medium tenendi. S3 glīa est in quod tendimus ꝛ dr̄ predestinatio a pre quod est ante ꝛ destinatio ꝛ ratione destinationis dicit quendā absolutum actū sc3 voluntatis rōne autem huius prepositionis pre conotat antecessionem ad predestinatum nota vlterius quid sit reprobatio vñ fm Aug. ꝛ est in littera. Reprobatio est prescientia inquitatis quorundā ꝛ preparatio eorum ad dāpnationē.

Odium dei eternum
Damnatio eterna
Pena eterna

¶ Unde rebrabatio tria dicit scilicet odium dei eternum obduratione reprobati vnde ista obduratio fm augustinum libro de predestinatione sāctorum nihil est q̄ dei obuiatio mādati. ¶ Secundu3 damnatio eterna seu pena. Primum est ex parte dei Alia duo ex parte reprobati: Sed secundum sc3 obduratio ex sue voluntatis malitia. ¶ Tertiu3 vero scilicet pena eterna ex dei iusticia que vnicuiq3 reddet iuxta opera sua. Mire tur nullus si plures damnentur dicet forte quis sermone precedēti nos remisistis ad presumptionem cum dominꝰ noster nos plus diligat q̄ mater propria fm illud ysa. 49. Nunquid potest obliuisci mater infantem vteri sui ꝛ si oblita fuerit ego tamē tui nō obliuiscar plus insuper amat q̄ quicunq3 pater. Nonne ideo est vehemens presumptio de diuina misericordia dr̄ em̄ Luce. 11. Si ḡ vos cū sitis mali nostis bona dare filiis vestris quantomagis pater vester celestis dabit spiritum bonum petentibus se. vehemens ergo est presumptio φ deus qui nos tantum diligit nobis itaq3 compatietur. Sed attendant precor ita loquētes quid scribitur aucten. Cū de appellatione cogitur. §. causas collatione. 8. In q̄bus ponuntur. 13. casus in quibus ꝛ proter quos filiꝰ meretur exheredari

Primus est si filius manus iniecerit in parentes
Secundus si iniuriam inhonestam eis contulerit
Tertius si filius malefi:us efficit
Quartus si cū maleficis ꝯuersetur

¶ Talis vel similis sententia habet in glosa. c. quinta vallis de iureiuran. in antiquis. Quod si quis in parentes manus iniecerit vel enormem iniuriam eis irrogauerit. hereditate parentum venit priuandus. Ad vos dānati peccatores: ad vos inq̄ sunt verba ista. An non quotiēscunq3 peccatis mortaliter manus in xp̄m mittitis. dicat apostolus ad habreos. 6. Rursus sibimetipsis crucifigentes filium dei ꝛ ostentui habentes. Et ps. Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores. Rursus lusores passim nomen dei blaphemantes nō iniuriam sibi inhonestam faciunt dicat Beda. Qui tunc est cesus colaphis iudeoru3 nunc ceditur blasphemus christianorum. Insuper quotiens inuidi iniqui rācorosi odiis suis

perfunduntur. Nõne cum dyabolis maleficiis ꝯuersantur vlterius spurcissimi luxuriosi vacantes luxuriis deniqꝫ sibi ꝺ proprio corpore fabricãtes nonne malefici efficiuntur quare iustissime merentur exheredari hereditate eterna. O miseri semper potestis videre: ꝙ multi sunt vocati pauci vero electi.

¶ In isto sermone erunt due partes

Prima pars erit diuine clementie demonstratiua.
Scđa humane nequitie ostensiua

¶ Quo ad primũ viso sermone precedenti qualiter vocat nos deus per internam inspirationem videndum est consequenter qualiter vocat nos per externam predicationem ⁊ beneficiorum largitionem ac per flagellorum duriciẽ seu per verbum viuum ⁊ signum mirificum ⁊ nuncium certuꝫ de prĩo p̃s. deus deorum dñs locutꝰ est ⁊ vocauit terram ⁊ luce. 14. Misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Seruus iste certus est omnium predicatorum qui ĩ lege noua ⁊ veteri missi sunt cum verbo dei viuo ad vocandum omnes homines ad gloriaꝫ hebre. 4. viuus est sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti pertingẽs vsqꝫ ad diuisionẽ anime ⁊ spiritus. Tria autem sunt genera audientum verbum dei.

Primi sunt in peccatis indurati hi frangi ⁊ conteri indigent
Secundi sunt in se aridi ⁊ licet non sint indurati vt primi vix tñ aliquid boni libet eis facere hi indigent irrigari ⁊ irrorari
Tertii sunt tepidi quia liceꝫ a peccatꝭ caueant ac multa bona facere velint gustum tamen in bonis vix capiunt ⁊ hi acui ⁊ inflammari indigẽt. Primis debet esse verbum diuinum tãꝗ maleus per duras comminationes ⁊ graues sententias peccatorum duritiem conterens de hoc Jerem̃ . 23. Nunquid non ꝟba mea quasi ignis ⁊ sicut maleus conterens petras secundis debꝫ esse tanꝗ aqua irrigãs ⁊ vos infundens ⁊ de hoc scribitur ysa. 45. Sicut imber ⁊ nix descẽdit de celo ⁊ vltra non reuertitur sed inebriat terram ⁊ facit eam germinare. Sic erat verbum meũ quod egredietur de ore meo non reuertetur ad me vacuum sed prosperabitur. Tertiis verbum diuinum est exasperãs ⁊ aridos inflammans. Et de hoc luce vltimo. Nonne cor nostruꝫ ardẽs erat dum loqueretur nobis in via. vnde em̃ conuersio tot ⁊ tantorũ peccatorum qui non solum diebus ebdomadis ⁊ mensibus sed etiam annis multis in peccatis steterunt aliquã do. 20. 30. 40. vtpote in blaphemiis sortilegiis/furtis/luxurii/⁊ lenocinĳs nisi per verbum dei efficaciter predicatum: vnde demuꝫ fletus passionis dominice suspiria magna ac desideria celestis patrie nisi per verbum diuinum. O felix vocatio vtinam diebus propter nostra demerita non huius verbi carentia ⁊ vocationis tam efficax sicut ꝯminatur dñs per amos. Mittam fameꝫ in terra non famem panis ⁊ aque naturalis sed fam ẽaudiendi verbuꝫ dei. Recte em̃ propter tantam vtilitatem verbi dei. Dicit extra de officio vel prãte iudicis ca. primo: Inter om̃ia que spe

erant ad salutem populi xp̄iani pa-
bulu3 verbi diuini maxime noscitur
esse necessarium. Quoniam non ī so-
lo pane viuit homo sed in omni ver-
bo quod procedit ex ore dei. Sed
ve infelici christianitati. Quoniam
si in tyro et syndone. i. si in similibus
predicata essēt que nunc dicuntur et
principaliter christianis forte egis-
sent penitenciam. Quis est nunc qui
velit predicatione3 audire aut si vtrū
q3 audiat quis est qui perfecte atten
dat et non potius mente vagetur ver
bum spernat aut irrideat aut .30. si
attendat quem reperies qui opere p
ficiat iam enim impletum videtur
quod apostolus. 2. Thimot. 4. pre-
dicabat futurum. Erit eni3 tempus
cum sanam doctrinam non sustine-
bunt vsq3 auribus: sed q̄ grande
malum sit dicitur prouerbiorū3. 28.
Qui declinat aures suas ne audiat
legem oratio eius erit inexcrabilis.
Et. 43. dist. c. dispensatio dicitur si-
cut non leue crimen incumbit ponti-
ficibus siluisse quod cōgruit ita his
quod absit non mediocre periculum
qui cum debeāt parere despiciunt.
Et. i. q. i. capitulo Interrogo dicit
Augustinus. Cum quanta sollicitu-
dine obseruamus quādo corpus xp̄i
ministramus vt nil ex ipso de mani
bus nostris in terram cadat tanta
sollicitudine obseruemus ne verbum
dei quod nobis erogatur dum ali-
quod aut cogitamus aut loquimur
de puro corde depereat. De vocatio-
ne per signum dicitur ysaias. 11. le-
uabit dominus signum in nationes
et congregabit dispersos iuda et col
liget profugos israel. Istud est signū
crucis quod est signum amoris ysa

iee. 5. Quid vltra debui facere vinee
et non feci de signo timoris psalmi-
sta dedisti metuentibus te sermone3
vt fugiant a facie arcus. De vocatio
ne per nuncium siue per tribulatio-
nes dicitur hester. vocauit assuerus
Hester cum virga quam tenebat in
manu sua dicit enim Gregorius
q̄ mala que nos hic premunt ire ad
deum nos compellūt. Suntq3 pena
litates nuncii diuine voluntatis vt
reuertamur. Nullus ergo de deo cō
queratur sufficiēter vocatus sit qua
re infertur sententia. verbi preassum
pti. Multi sunt vocati pauci vero
electi

¶ Quo ad secundum principale
viso q̄ plures reprobantur qui dam
nantur q̄ saluentur videnda est ra-
tio perditionis tot animarum. Et
primo declarandum occurrit: quia
ex parte dei hic non est ratio y magi-
nantur enim aliqui q̄ ideo pauci sūt
electi quia diuina prescientia ordina
uit sic q̄ pauci saluabuntur. Sed at
tendant tales quid dicatur. 5. de ci
uitate dei capitulo. 10. Nullo cogi-
mur ait retentio prescientie dei tolle-
re voluntatis arbitrium aut retento
voluntatis arbitrio deum quod fas
est negare prescium futuru3: sed vnū
quodq3 cōplectimur quodlibetq3 con
fitemur fideliter illud vt bene creda
mus hic vt bene viuamus sicut em̄
dicit Scotus distinctione. 40. primi
Memoria mea non cogit preterita
fuisse. Sic nec diuina prescientia fu
tura fore. Ad hoc est exemplum q̄d
fertur ipsi scoto. accidisse prout re-
fert magister Guillermus de valle
rauilonis: dum em̄ sco. semel deam-
bularet per anglia3 occidit laborāti

in agro cui dum saluti monita sug- gereret. Respōdit agricola. quid naȝ est pro salute laborare scit eñ deus quid mihi cōtingere debeat ꝛ an sal uabor vel damnabor. Cui respondit scotus deus vtiq; scit si in terra hac quam colis debeat crescere triticuȝ peruenturum veniet etiam si non la boraueris. Si vero sciat non peruen turum perdis penam tuam quia nō crescet. Si ita sit ꝙ vt asseris per so lam prescientiam diuinam omnia in fallibiliter accidant. Ad hec verba agricola obmutuit ductus eniȝ fuit ad metam non loqui. Audiant hec singuli quoniaȝ si non laborant ter ram conscientie sue nihil in ea cres- cet. Si eñ laborare velint nō perdēt penam suam damnationis ergo plu rimorum querenda non est alia ra- tio que vtiq; in euāgelio notatur cū is qui veste nuptiali carebat in tene bras exteriores proici iubetur. Que autem sit hec vestis declaratur priē Petri. 4. Super oīa aūt caritatem continuam habentes quia caritas o perit multitudinem peccatorum hec caritas elicitiue vel imperatiue om- nia includit ad salutem necessaria.

Continet enim
Credenda
Agenda
Speranda
Et suscipienda

¶ In his eñ quattuor consistit sal⁹ hominum vt credant quod credendū est: agant quod agendum est. Et ea atq; teneantur sperent ꝛ optent que super omnia sunt desideranda. Ea vero que remedium contra lapsum afferunt digne suscipiant. Ad priaȝ spectant articuli fidei. Ad secundā precepta decalogi. Ad tertiaȝ dotes celestes premii pro quibus poscendū ꝛ aliis necessariis ad salutem ordi- nate sunt petitiones orationes dñice Ad quartam sacramenta ecclesie q̄ digne suscepta gratiam siue charita tem conferunt quequidē gratia vel caritas ꝼm Au. est vestis nuptialis diuidens inter filios regni: ꝛ inter filios perditionis. Aliomodo dici po test vestis nuptialis est cōformitas ad vestes xp̄i passi legitur autē xp̄s indutus triplici veste in sua passione videlicet

Alba
Coccinea
Et purpurea

¶ De prima Luce. 23. indutum veste alba remisit ad pilatum. De secun- Joh. 19. Clamidem coccineum cir- cundederunt ei. De tertia Mathei. 27. Vestem purpuraum induerūt ei Ad sponsum contemplandum ī his vestibus inducit nos sap. canti. prio Egredimini filie hierusalem ꝛ vide te regem Salomonem in diademate quo coronauit eum mater sua in die desponsationis eius. Alba represen tat castitatem. Coccinea caritatem Purpurea austeritatem. Sed pau- cissimi his induuntur. Ideo mirum non est si multi damnantur apoca. eñ. 17. dicitur. Beatus qui custodit vestimēta sua videat quiȝ qua veste induatur. Si sordida contra albam Si fracta vel dissuta contra rubeaȝ Si laua limaq; cōtexta contra pur- puram. i. simulatam qm̄ vt dicitur sopho. 1. visitabit dominus super om nes qui induuntur veste peregrina defectu vestis nuptialis ignibus tra ditur quilibet qui moritur quod a nobis auertat dulcis Jhesus Amen

¶ Dñica vicesima

Domine descende priusq̄
moriatur filius meus. Jo
hannis quarto et in euan
gelio hodierno Ne tardes
conuerti ad dominū: et ne differas
de die in diem. Subito enī venit ira
illius. Eccl.5. Ad peccatores in sce
leribus viuētes verba sunt ista. Ubi
duo notantur.
Primū est saluatoris monitio.
Scdm eius dura cōminatio
Cum pctm mortale sit irremissibile
post hanc vitā. Eccl.16. Ubicunq̄
cecidit lignum siue ad austrum siue
ad aquilonem ibi stabit siue in statu
gratie siue in statu peccati ibi perpe
tuo manebit aīa. Et cū nullus sciat
horam que a presenti seculo excidit
merito spūssanctus vnūquemq̄ mo
net ne conuersationē suam differat.
vel dic sic circa hanc conuersionem
tria sunt videnda.
Principiū gratiosum.
Motiuum virtuosum.
Complemētum fructuosum.
Principiū nostre cōuersionis est di
uina gr̄a. Trenoꝝ.4. Cōuerte nos
dn̄e et cōuertemur. Nullo enī pacto
ad deū conuerti valemus: nisi ipse
nos cōuertat. Crisostomꝰ omel.30.
super math. Anteq̄ peccemus libe-
rum arbitriū habemus sequēdi vo-
luntatē diuinā aut non. Sed postq̄
peccando ei nos semel obligauimꝰ
ex tunc virtute propria euadere non
poterimus. Sed sicut nauis guber-
naclo fracto huc vel illuc vadit quo
cunq̄ tēpestas eā ducit. Sic homo
auxilio diuine gratie perdito nō hic
facit qđ vult q̄ꝫ dyabolus. Et nisi
dn̄s eum manu valida sue miseri-
cordie saluat vsq̄ ad finem vite in
peccati vinculis permanebit. Pro
hac gratia liberatiā sepe oportet in-
currere ad meritum passionis: et ad
preces sacre et intemerate virginis.
De saluatore dicitur hebreorum.
Introiuit in ipsum celū vt appareat
vultui dei ad interpellādū ꝓ nobis.
De virgine vero Maria dicitur per
figurā regis dauid: q̄ꝫ Abigay pla-
cauit regem Dauid iratū contra na
bal qui iuxta nomē suum stultus di
cebat. Et hic est peccator sic stultus
reliquerit. Pro secundo motiuū con
uersionis est attendenda confidātia
cōmissorum flagitioꝝ collatorum be
neficiorū supplicatoꝝ criminatorū et
gaudiorum promissoꝝ. Hoc motiuo
ductus fuerat qui dicebat. Cogi-
taui vias meas: et conuerti pedes
meos in testimoniū tuum. Uie iste
sunt lapidose per malicias: spinose
per auaritiā: et lutose per luxuriam
Hee sunt vie tenebre eorū qui dere-
liquerunt iter rectū. qui letantur cū
malefecerit: quoꝝ vie peruerse sunt
et infames gressus eorum. Prouer-
biorū secundo. Quibus cōsideratis
attente merito sunt relinquēde vide
licet ꝓh dolor de multis possit veri
ficari qđ dicitur de illis duobus dā
natis. Auerterūt oculos suos ne vi
derent celū et recordarētur iustorū
iudiciorum. Pro tertio autē quod est
complemētum conuersionis: volens
percipere peccatoꝝ remissionem ne-
cesse habet reliquere actiones pecca
torum et fugere atq̄ deo solicite in-
herere. Nemo enī potest duobus do
minis seruire. Tertii regū.18. dicit
helyas. Usq̄ quo claudicatis in duas
partes si dominus est deus vester.
(si pro quia) sequimini eum: et hoc
merito. ¶ Pro secundo principali
thematis: quia alioquin ventret su
bito ira illius vbi et rectitudo diuine
vltionis asseritur. quia veniet et pro
uisio remedii denegatur: quia subito
Dicat ergo quilibet aīam sauciatā

habẽs dicat domino. Dñe descende
priusq̄ moriatur filius meus ⁊c.
¶ Pro fundamẽto mouet̃ questio
An primo penitẽtẽ in articulo mor-
tis possibile sit digne penitere. Sco.
distinctione.20. quarti tractãs hanc
materiã ponit duas conclusiones
Quarũ prima est affirmatiua talis
Possibile est primo penitere in arti-
culo mortis digne. Probatur sic: qr
digne penitere est donũ dei. hoc aũt
potest deus cõferre in articulo mortis
sicut in sanitate. patet hoc exemplo
latronis. Articulus mortis dicitur
vbi s̃m iudicium humanũ mors est
iminens: vel per infirmitatẽ vel per
inflationẽ. Secunda cõclusio quasi
negatiua. difficile est ⁊ quasi ĩpossi-
bile primo in articulo mortis digne
penitere. Probatur hec cõclusio ra
tione male habituationis defectu cir
cunstantie finis propter carentiam
rationis ⁊ ꝓpter defectũ libertatis.
Hec deducentur in prima parte ser
monis. Quare merito debet dicere
peccator. Dñe descende ⁊c.
¶ Mirari enĩ nullus debet si plẽs
dãnentur. Habens enĩ ignem accẽ
sum in domo sua ⁊ extinguere nolẽs
miraretur nullus si domus eius cõ
bureretur; nec valet si diceret quis
quia voluntatẽ habebat extinguẽdi
Dicitur enim de regulis iuris libro
sexto. Mora regulariter est dãnosa
Et de electione ⁊ electi potestate li-
bro sexto ca. Cum inter vniuersas.
Ubicunq̄ mora affert paruulũ nul
latenus est differẽdum. Et. ff. ex qui
bus caussis maiores lege Non enim
negligẽtibus subuenitur: sed necessi
tate rerũ ĩpedimẽtis. Sicut nullus
miraretur si habens funem in collo
nolens saluare vel prescindere si su
spenderetur vel strangularet̃: quod
peius est ⁊ valde absurdum.

¶ Ad vos obstinatos peccatores ⁊
ꝑuersos christianos ignẽ infernalẽ
nedum per mensem: sed per annũ ⁊
per annos plures in conscientia vr̃a
portãtes funẽ quo suspẽdemini ab
annis multis differẽtes sunt verba
ista. Quot enĩ petã mortalia ignis
vomet testat̃. 13. de peccatis loquẽs
Ignis est vsq̄ ad consumptionẽ de
uorans. Quot vero eadem peccata
funibus cõparẽtur: testatur sapiẽs
prouerbiorum quĩto. Iniquitates sue
capient impiũ ⁊ funibus peccatorum
suorũ vnusquisq̄ constringetur.
O quot sunt dãnati nunc qui hunc
ignem poterãt extinguere: qui funẽ
poterant soluere vel prescindere qui
tamẽ ineternũ cõburẽtur. Mitatur
ergo quilibet propriã conscẽtiam
respicere ⁊ anteq̄ comburat̃ ⁊ strã-
guletur peccati ignẽ oret extinguere
⁊ cum regulo dicat. Dñe descende.

¶ In isto sermone
erunt due partes

Prima de penitentie in extremis
militate.
Secunda de diuine condescẽtionis
promptitudine.
Quo ad primũ existens in peccato
mortali merito debet orare deum vt
per gratiã suam descendat in aiam
eius ante mortẽ. quia vix digne peni
tebit in mortis articulo qui diu fuit
in peccatis assuetus propter tria. ⁊
nunc de duobus dicetur. Certũ est
enĩ q̄ q̄diu sumus in p̃senti seculo
pune ⁊ tẽtationibus expositi sumus
Ita vt dicat Job septimo. Militia
est vita hominis super terram. Alia
littera habet Ephe. 15. Tẽtatio non
ẽ nobis colluctatio aduersus carnẽ
⁊ sanguinẽ: sed aduersus potestates
mundi ⁊ principatus ⁊ rectores te-

nebrarū harūm. Et si tāta pugna sit invita non est dubiū quin fortissima sit in morte: in qua si victus fuerit hostis ineternū non superabit. Et si vincat ineternū non erit remedium De hac pugna finali dicitur gen̄.3. Tu insidiaberis calcaneo eius. Et psalmista. Insidiat̄ vt rapiat pauperē insidiatur quasi leo in spelūca sua. Quis tam incēsatus qui se estimet superare aduersariū in infirmitate quam superare non potuit in sanitate. Quis enī tam ebes vt onera grauia imponat iumento laboribus omnimode confracto. Reliqua vero fortiora et expedita exonerata relinquant. Hi sunt miseri peccatores q per totum tēpus vite sue ducunt in gaudio et letitia dies suos. in fine vero vite sue totum onus sue miserabilis cōuersationis imponūt super diem extremū. Huius pugne figura expresse Luce.19. habetur vbi saluator flendo dixit. Uenient dies in te et circūdabunt te inimici tui vallo: et coangustabunt te et ad terrā prosternent te. O durissimū bellum nunc qui audiūt predicationes et legūt scripturas: sani sunt corpore prepediti non sunt intellectu: vident bonorum exempla. et tamē a peccatis nō cauēt hosti resistere nequeūt. Quot eis in illa pugna cōtinget: quādo soli dere licti infirmitate detenti omnique miseria circūdati erunt. O verax deus forte dicet quis. tunc nō tētabuntur de luxuria, auaricia, et superbia: fateor equidem. Sed certe tunc diuersissimis tētationibus aggredientur. Protestat̄ gregorius declarans predictum euangeliū. Dyabolus enim sciens tunc q2 modicū tēporis habebit totam astutiā suā ponet ad subuertēdum hominē. Unde psalmista Inimici mei animā meam circunderunt vallū faciunt reducendo ad memoriā peccata. Uallū enim proprie est de pallis prohibens exitum et aditum ciuitatis. Demones ergo animā vallo circūdant quādo impediunt ne peccata ab aīa exeant: et ne gratia dei intret. Adipē suum cōclu serunt quādo abundātem maliciam suam in aīam concludere volunt et querunt. Os eorum locutū est superbiam: dū videlicet de infidelitate in desperatione morientem tēptant del serui ab hac pugna nō sunt exēpti. Quid ergo inimicis dei accidere poterit. Beatus martinus vidit dyabolum sibi assistentē in mortis articulo cui dixit. Quid hic stas cruēta bestia. Beatus quoque bernardus vexatus fuit in infirmitate de despera tione. Sāctus quoque cirilus in libro de obitu hieronimi refert de eusebio hieronimi discipulo: quod cū triduo perdidisset loquelā sacramētis prius rite susceptis duobus diebus ante eius exitū cepit ita terribiles actus peragere per circunstantias monachi timore preterriti in terra iacebant. Nam quāque oculis trāsuersis tūctis simul manib9 dura facie terribilique voce clamabat. non faciā non faciā mentiris mētiris. Post hec faciem suam in terra firmabat et quod non poterat dicebat. Adiuuate me fratres ne pereā. quod vidētes fratres monachi oculis lachrimātibus interrogauerunt eū quid hoc esset. Ac ille dr. Non vidistis demonū agmina: qui me debellare cupiebāt Et illi. Quid tibi facere volebāt cū dicebas nō faciam mētiris. Conabātur (ait ille) vt nomen dei blasphemarē. tunc hoc facere negabā. At illi dixerunt ei. Quare pater abscondebas faciē tuā in terra. Respōdit. ne aspectū inimicorum viderē qui tam terribilis est

ꝙ omnes terrores q̄ sunt in mundo respectu eius nichil sunt. Tandem apparēte gloriosissimo hieronimo feliciter migrauit. Si ḡ dei seruo tāta fuerit pena quid fiet de inimicis peccatoribꝰ. O miserabilis mūdanoꝝ vita. Audi illud ecclīa. vltimo. Memento creatoris tui in diebus iuuentutis tue anteq̄ veniat tempus afflictionis tue. Scḋm quod īpedit ne tunc peniteamꝰ est caritatis ꝓuatio Certū est enim ꝙ actus displicētie peccati nō est deo placens nisi ipsa displicentia sit circūstantia a parte principii ⁊ finis. ita ꝙ sit volūtaria ⁊ propter deum. De penitētia di. 7. ca. nullus dt augustinus. Scriptū nemini sine charitate posse saluari. Nō itaqꝫ in solo timore viuit homo quē ergo opꝫ solum deū timere iudicem: sed etiam diligere vt patrē. Audiant hoc peccatis dediti qui si quā intentionē in tali articulo habent nō est propter deū sed propter timorem pene parate. Grāt mercis cordeau. O peruersa febricitas. Febris enim tollit saporē nunc frigus nunc calorem generās. peccatum representat aufferens saporē spiritualiū etiam timore vel amore inordinato. Tamē ante mortē ad deum redi: ⁊ deuote dic ei qđ premittitur in themate preassumpto. Domine ⁊c.

¶ Quo ad secundū principale vꝫ domimus descēdat in animā per grāz oportet ꝙ regulus veniat ad saluatorē ⁊ exeat a capharnaū. ⁊ hoc dū saluator transit a iudea in galileā. illa hora relinquet eū febris. hec oīa mistice intelligēda sunt. Regulus regimē habens dr̄ liberum arbitriū ꝙ a nullo cogi pōt. Eccl. 55. Deus ab inicio creauit hominē ⁊ reliquit eum in manus cōsilii sui: scilicet in liberū arbitriū. Unde hieronimus contra Iouinianū. Et ponit̄ de consecra. di. 2. ca. Si inquit. Si inquit liberi arbi. nos cōdidit deus vt nec ad virtutes nec ad vicia necesse trahamur: trahimur alioquī vbi necessitas ibi nec corona. Nota tamē ꝙ liberū arbitriū dicitur regulus diminutiue nō rex absolute: qꝛ licet cogi nō possit: nequit tñ meritorie primo operari sine auxilio dei. Propterea dicit magister sentētiaꝝ. 25. di. 2. ꝙ liberū arbitriū est facultas volūtatꝭ ⁊ rōnis qua bonū assistente elicitur ⁊ malū gratia desistēte. i. deficiente Hic regulus debet exire a capharnaum vt veniat ad iesum. i. dimittē consolationes mundanas ⁊ tp̄ales. Capharnaū enim interp̄tatur ager pinguedinis vel vallis cōsolationis Sic fecit qui dixit. Renuit cōsolari aīa mea memor fui dei. Sic math. 10. dr̄. Qui non tollit crucē suam ⁊ nō sequitur me: non est me dignus. Sic apl's phil. 1. Omnia detrimēta feci ⁊ arbitratꝰ sum oīa vt stercora vt xp̄m lucrifacerē. Sic fecit hieronimus. Uñ in aureola dt. Impossibile est vt hic ventrē ⁊ illic mentem reficiat: vt de delicīis ad delicias transeat: ⁊ in presenti ⁊ in futuro gaudeat seculo. hec ille. Sed necesse est (vt inquit Augustinus in soliloquiis) vt alterā perdat cōsolationē. supple qui reliquā voluerit possidere Sed ad vos īdurati peccatores qui ebrietatibus luxuriis blaphemiis ⁊ vindicationibus rancoribus ludis ⁊ periuriis fraudibus ceterisqꝫ pctīs vacatis verba sunt ista. Sed certe (prothdolor) multi sunt similes balaam qui (vt dicit̄ numeri. 23.) volebat mori morte iustorū: quorum tñ vitā grauissime persecutus fuerat ⁊ quibus in bono semper ꝯtradixerat Sic ⁊ pessimi pctōres pleriqꝫ vellēt

premiari premio iustorū & sanctorū haberet finē eorum & in fine habere gratiā dei: nolunt tamen facere opa eorum. Certe talibus dici potest qd scribitur.40.di.ca. Non est. Non sunt filii sanctorum qui loca tenent sanctorū: sed q imitātur opera eorū. Quilibet ergo saluari cupiēs veniat ad dominū. omne qd est in mundo contra deū luxuriā superbiā cupiditatem fraudē & rancorem relinquāt tanq capharnaū vt sic illi dicatur. Sicut credidisti fiat tibi &c. Quod nobis donet dulcis Jesus Amen.

¶ Sermo scds eiusdem dñice.

Domine descēde vt supra. Estote parati qr qua hora nō putatis filius hominis veniet. Luce.13. Ad miserabiles peccatores verba sunt ista. Ubi duo notantur.
Primū est saluatoris monitio
Scdm est dura cōminatio.
Quo ad primū salubriter mouemur nos preparare ante mortem (dicit eī cyprianus de re.di.1.ca. Nūquid) qualē te inueniet dñs: talem te iudicabit. Modus aūt se preparandi expositus fuit in ps dicente. Cogitaui dies antiquos: & annos eternos in mente habui meditatus nocte cum corde meo & exercitabar & scopebā spiritū meum. pondera singula cogitaui ait. Certū est enim duas ciuitates: vnā bonorū: alterā malorum: finalē & vltimā ad quā quis peruenturus sit penitus ignorat. Nescit enī homo an odio vel amore dignus sit: sed omnia in futurū reseruātur incerta. Si quis ergo hic efficaciter cogitet nō dubiū meditabitur in vita sua qualē duxerit: qualē ve ducere intendit. Excitabitq se in omnibus virtuosis operibus ac scopet. i. purgabit consciētiam suā a peccatis. Sic enī dicitur apoca.3. In mentē habe qualiter audierunt & fecerunt & penitētiam age. Sed quādo hoc fieri debet: Ecclesiastici nono dicit. Quodcūq potest manus tua instāter operare: quia nec opus nec ratio nec scientia nec sapiētia sunt apud inferos quo tu properas. Et hic notat secūda pars in qua dicit. quia qua hora nō putatis &c. Uoluit autem dominus horā mortis esse incertam triplici ratione.
Primo vt hō viuat purius.
Scdo vt hō operet cōmunius.
Tertio vt hō cōuerset hūanius.
Primo &c. Ignorās qua hora egredietur. Uñ gregorius tractās illud Uigilate & orate dicit. Si scirent hoīes qua hora ab hoc seculo migrare deberēt partē vite sue voluptatibus aliā vero laudibus forte exponerēt. Nunc aūt qui nos īcertos reddidit suo seruitio semp deditos esse voluit. Secūdo vt homo operet cōmunius & diligētius & per cōsequēs vtilius. Si enī sciret homo mortis horam forte desisteret ab operationibus vtilibus aliis mltis vt sibiipsi vacaret. Unde refert gregorius libro dyabolorū dictū fuisse cuidā: cui reuelata fuerat hora mortis. age qd agis operare qd operaris. Tertio vt homo cōuersetur humanius. Si enī sciret homo horā mortis sue nimis melencolice viueret. Certū tamē est q tēpus breue est. 1.cor.7. Dum ergo tēpus habemus operemur bonū. dicamusq cordialiter dño vt descēdat.
¶ Pro fundamēto mouet questio. quia dicitur domine descēde &c. An christi vicarius vel sacerdos dei minister possit peccata dimittere?

Respondet Scotus distinctione.14. quarti.& plenius distinctione.18. q quis videatur dicere magister disti ctione.14.vel.18.q sol9 deus habet remittere culpā & obligationē ad pe nam eternā. Minister tamē ostēdit penitētem esse absolutū ac absoluit: vel ligat ad penā tēporalē. Verius tamē videtur: q cum sacramētum penitētie sit sacramētum noue legis habens efficatiam ex opere operato: quodquidē sacramentum habet pro formali absolutionē factam a sacer dote iuriditionē habēte: q per ipam absolutionē seu sacramentū vere re mittitur culpa seu obligatio ad pe- nam: & cōfirmatur gratia ministerī aliter. Et si dicat. qui remittit pec cata nisi solus deus? est verū aucto ritate: sed ministerialiter illud est datum sacerdotib9 & dictū a salua- tore. Quorū remiseritis peccata &c. Non est autē sic intelligendū: q sa- cerdos si remittat ministerialiter q attingat gratiam vel causam de se aliquā dispositionē in aīa preuiam gratie. Sed est intelligēdum q sa cerdos aliquid facit: videlicet mini- strat sacramētum quo mīstrato etiā pacto diuino remittitur culpa: scilz obligatio ad penā eternā & cōfertur gratia. Dicat ergo quilibet in petō mortali existens. Domine descende videlicet per gratiā descēdat & tuus minister vt qui per contritionē non sum sufficiēs obtinere gratiā illam valeā adipisci per operationē sacra mentalē &c. Miretur aūt nullus si plures damnentur. Nempe nullus miraretur si corpora paganor here- ticorum aut excōmunicatorū extra ciuitatē proicerētur: imo qui vide- rēt ea inhumari a tota specie mirari deberēt. Non enī ibi debent sepeliri & si a casu vel alias ibi sepulta fue- rint sunt extrahenda. Ut plane ha betur de statu monachor capitulo super quodā cantico regulari. & de sepulchris capitulo Sacramētis. Ad peccatores damnatione dignos verba sunt ista. Omnis enī in pec- cato mortali existēs excōmunicat9 est. q2 extra cōmunionē iustorum & sanctor est. Tollat (inquit ysayas) īpius ne videat gloriā dei. In terra enī sanctor inique gessit. Vigilet g ratio super totū hominē si sit ibi ali quid propter qd a sanctor consortio eiici debeat & igni ppetuo deputari. Sicut vigilare debet prefectus ciuī tatis super totā ciuitatē & illam cir cuire die noctuqz: vt quilibet habeat in domo sua vnde ignem nociuū ex tinguere possit. Sicut notatur. ff. de officio prefecti vigilātis. Nam salu taris hec vigilātia debet esse pcipue tēpore sanitatis: ne forte tēpore arti culi mortis speret homo vigilare & remediū adhibere & nō possit. quare merito sub typo reguli clamare dz. Domine descende priusq moriatur filius meus &c.

¶ In isto sermone erunt due partes. vt in prio sermone.

Quo ad primā partem merito quis ante mortis articulū debet deuz ro gare vt in sua consciētia descendat: q̄ in mortis articulo digne penitē quis vix potest. Et hoc pter duas rationes pretereas: que posite sunt prius. quarum

Prima est passionū alteratio.

Scda est malor habituatio

Certū est eī q passiones vehemētes appetitus sensitiui sepe impediunt rationē. Sciebat hoc qui dicebat ad romanos septimo. Non quod volo

facio sed quod inhabitat in me peccatum. Infelix ego quis me liberabit de corpore mortis huius & q̃uis omnes passiones nate sint impedire usum rationis precipue tamen scd̃m Aug. 83 9. q. 33. Passiones causate atristabilibus plus mouent q̃ causate a delectabilibus. Sic eñ aliqñ mouent ꝙ sic impediunt vel ꝙ totaliter vsum rationis tollũt. Actus autem displicētie de peccato vt deo placeat & si sufficiens ad veram penitētiam exigit ꝙ vtatur ab vtente rato͂ne cuius vsus multotiens impeditur propter passiones dolorum aut timorum aut vtriusqꝫ simul. Mouerat hᵒ qui dicebat. Torrentes iniquitatis conturbauerunt me. Efficiuntur ꝙ ppe multi heretici in articulo mortis nec dei nec sui valent recordari. Alii versantur. Ita circa exteriora ꝙ salutis proprie nullo pacto recordãtur his contigit illud Augu. in sermone de innocentibus. Ab hac animaduersione percutitur peccator vt moriens &c. O quis enarret quot homines in rabien conuersi sunt hora mortis. Alii in desperationem. Alii in ydolatriam. Alii sibi mortem propriis manibus intulerunt. Alii demones inuocabant. Aliii fidem negabant nunc igitur homo in sanitate d̃ peccato cogitet si peniteat quoniam vt dicitur ecclesi. 3. Nescit homo finem suum sed sicut pisces capiũtur hamo & aues laqueo sic peccatores tempore malo. Secunda rato͂ quare homo in fine vix potest penitere est maloꝝ habituatio. Habitus est qualitas de difficili mobilis a subiecto quare peccatores peccatis dediti qui nunq̃ sciuerunt quid sit penitere nisi forte dormiendo qui etiam in sanitate constituti intellectu & sensu nõ impediti, Si de peccatis suis cogitarevellẽt ratione ꝯtrarie habituato͂nis vix possent. Q̃uo ꝫ hᵒ poterũt in fine dieꝝ qñ ab hᵒ retardabunt & impedientur & ratione dolorum corporis vl' corporalis & ratione cõtinuate & frequentate operationis propterea Jeremie. 13. dicitur. Si ethiops potest mutare pellem suam & pardus varietates suas ita & vos poteritis bene facere cum didiceritis malũ isrl' de manu pharaonis non potuit auelli nisi in manu forti in signum ꝙ habituatus in peccato vix potest liberari vnde Jeroni. peccatum vix auellitur ꝙ longa expectatione & consuetudine retinet & multa placuit voluptate. Cum itaqꝫ alias longo tempore in amore mũdi perseuerauerit difficile est ipsum retrahere vt mundũ non diligat: & de perdito mundo nõ doleat. dicit enim Gregorius in morali ꝙ nunquã sine dolore perditur quod cum amore possidetur: de hoc leguntur multa exempla dic de illo diuite qui dicebat. O iactantia mea, pecunie mee, quis vos possidebit: quere in Roberto. O miseri. O indurati filii Adam. O vani seculi amatores hec audite de vestra salute cogitate & ad deum redeundo ei more huius reguli dicite. Domine descēde priusq̃ moriatur filius meus.

¶ Quo ad secundum principale viso sermone precedenti qualiter peccator more reguli exire debet a capharnaum id est relinquere delectamenta presentis seculi consequenter restat videre quomodo debeat venire ad Jesum transeuntē a iudea in galileam. Pro quo nota ꝙ Jesus vno modo interpretatur salus. Judea cõfessio, gallilea transmigratio venire ergo ad Jesum transeuntē a iudea in gallileam nihil aliud est q̃ querere salutem in pura confessione peccato

rum transmigrando ab operib⁹ malis ad operationes bonas virtuosas ꝛ meritorias. Nullus enim saluari potest nisi confiteatur peccata sua si assit possibilitas de mortalib⁹: dico post baptismum nec sufficit ꝙ quis cõfiteatur nisi vitam pristinam dimittere velit de confessione autem h̃ notandum primo ꝙ summe optare debemus bene confiteri quia hic pẽdet nostra salus: dicitur enim Johãnis vigesimo. Quorum remiseritis peccata remittuntur eis: ꝛ hoc fit in confessione ꝛ. i. Johan. primo. Si cõfiteamur peccata nostra fidelis est deus vt remittat nobis peccata nostra. Nec mirari oportet si debeam⁹ confiteri: omnis enim res per easdeꝫ causas soluitur per quas nascitur. vt habetur de regulis iuris capitulo per acta. Sed diceret quis frater in quadragesima confitebor non est nunc tempus audiendi predicationẽ de confessione. Cui respondendum est quis est certus se quadragesimã videre

¶ Secundo dato ꝙ videas quomodo voluntatuꝫ malarum iniquorum ꝛ prauorum operum que perpetras poteris recordari.

Tertio dato ꝙ omnium ꝙ tamẽ est impossibile quomodo vulnus peccati sic longo tempore vis ferre in mẽte. Audi saluatorem dicentem Luce quartodecimo capitulo. Cuius vestrum bos aut asinus cadet in puteo ꝛ non extrahet illum continuo. Sed prothdolor casui bouis ꝛ asini subuenitur corpus infirmum curatur.

Sola anima dei ymagine insignita ꝛ redempta christi sanguine negligitur; vadat ergo quilibet ad salutem obtinendam; dum saluator transit a iudea in galileam ꝛ confiteatur ꝙ primum poterit dicendo cũ Ezechia Uiuens viuens ipse confitebitur tibi. Tanto enim sunt grauiora crimina ꝙto infelicem animam. Diutius detinent alligatam capitulo finali de consuetudine. Exigitur secundo ꝙ fiat transmigratio. Et debet esse triplex videlicet

Migrando a malo in bonum
Ab occasione mali
Et a specie boni

¶ Primam suadebat qui dicebat vade ꝛ amplius noli peccare Jo. 8. Secunduꝫ qui monebat exite de medio eorum. Tertium qui persuadebat. i. thessaloni. tertio capitulo Sed propter defectum harum trãsmigrationum plerique in peccatis permanserunt ꝛ ꝙuis confessi fuerint tamen abstinendi propositum nõ habebant. Testimonium ferant super hoc qui suas luxurias per decenniũ continuauerunt suas iracũdias cautellas/fraudes/ꝛ inuidias non sic faciant salutem cupientes. Sed a iudea in galileam veniant audiantque preceptum domini Abrahe datuꝫ dicentis. Egredere de terra tua ꝛ de cognatione tua ꝛ de domo patris tui ꝛ veni in terram quam monstrauero tibi. Et tunc hora septima reliquet eum febris quia infusioneꝫ septem donorum spiritussancti remissionemque percipiet. Sicque non frustra orabit dicens. Domine descende priusꝙ moriatur filius meus. Et pro conclusione ipse credidit ꝛ cetera. qđ nobis donare dignetur qui sine fine viuit et regnat in secula seculorum.

Amen

¶ Dñica vigesimaprima

REdde q̄d debes Mathei 18.⁊ in euangelio. Ante iudicium para iusticiam ⁊ ante iudicium interro-
ga temetipsum ⁊ in conspectu dei in
uenies propiciationem eccle.18.Ad
peccatores mltipliciter obnoxios.ss.
verba sunt ista in q̄bus duo notātur.
Primū est salutaris monitio
Scōm felix ⁊ bona repromissio

¶ Pro primo cum iustitia sit con
stans ⁊ perpetua voluntas vnicuiq̄
ius suum tribuens vt dicitur .ff. de
iusticia ⁊ iure.l.i.Et in iudicio ex-
tremo fiet exactissima requisitio om
nium bonorū. Sicut notatur in pa
rabola euangelii: puta de rege qui
rationem voluit ponere cū seruis su
is salubrem vnicuiq̄ consulitur pa-
rare iusticiam.i.reddere quod debet
ante iudiciū:non vero quod dicitur
romā.8.ꝙ debitores sumus spiritui
nostro ⁊ seruituti nostre. Et pos-
sunt hec debita significari s̄m debi-
tum vite.3.in nobis videlicet
Diuine
Rationalis
Et sensualis
Scōm enī ꝙ homo contemplatur ce
lestia viuit vita diuina ⁊ angelica.
In carne enī esse ⁊ preter carnem vi
uere non terrena vita est:sed celestis
ait Jeroni.ad Pau.⁊ Eusto.Et au
gust.4.de trinitate dicit.Omnium
sanctorum spiritus ad hec in carne
uiuentium inq̄tum diuina sapiunt
non sunt in hoc mundo hac vita viuē
tes ⁊ hoc bono ꝑpediti debitores sūt
si.vt eum laudent eius bonitatē am
plectande ⁊ adhereant ⁊ eo fruantur
⁊ in ipso delectātur. Gustate ait ps.
Qm̄ suauis est dn̄s hac vita viuebat
apostolus ⁊ hoc debitū persoluebat
qui dicebat phil.3.Nostra conuersa
tio est in celis.Similiter beata ma-
gdalēna que sedens ad pedes domi
ni audiebat verbum illius Luce.10.
Scd̄o debitores sumus spiritui nr̄o
vt virtutibus proficiamus homo enī
maxime est intellect⁹.10.ethico.cu-
ius ratio adoptīa semper dep̄catur
1.ethico.Obligationem huius sua-
debat qui dicebat. Satagite bonis
operibus certam facere vocationem
vestram ⁊ electionem fratres.1.pe.
1.Qui enī virtutes in anima acqui-
rit:qui non accepit in vano aīam su
am.Que autem sunt hee virtutes.1.
petri.1.dicitur ministrate in fide ve
stra virtutem in virtute autem scien
tiam in scientia autem abstinentia ī
abstinentiam autem pacientiam in
pacientia autem pietatem in pietate
aut fraternitatis amorem in amore
autem fraternitatis caritatem: hec
omnia vobiscum si assint ⁊ superent
non vacuos non sine fructu vos con
stituent in dn̄i nostri Jesu xp̄i cogni
tione.Tertio debitores sumus carni
dando ei mortificationem atq̄ repri-
mendo eius desideria hoc debitū sol
uebat qui.2.corin.9.di.Castigo cor
pus meum ⁊ in seruitutem redigo.
Et notantur.32.q.5.c.Si Paulus
hec debita si soluerim⁹ ī ꝯspectu dei
vt dicit scd̄a pars pro theumatis in
ueniemus propiciationem ezechi.18.
Impius si fecerit iusticiam vita vi
uet ⁊ non morietur.12.q.2.c.Cū de
uotissimam.Summū bonum in re
bus iusticiam collere. Anima ergo
peccatrix.Redde quod debes

¶ Pro fundamento mouetur que
stio:quia ī theumate dicitur.Redde
quod debes.Merito quis dubitare
posset.An in omni actu nostro tenea
mur voluntatem nostram diuine vo
luntati ꝯformare.Notat beat⁹ Bo-
nauentura di.17.3.Quod create vo
luntatis ad diuinam voluntatem po

test esse triplex conformitates videlz
In volito tantum
In modo volendi tantum
Et in vtroqꝫ simul
Dñs Petrus areoli addit conformi tatem intentionis vclz referendo in deū actu vel habitu de referibilibus loquendo di. vltima primi. Quod tenemur nos conformare diuine volūtati in omnibus in modo volendi: qꝛ scilicet illud quod volumus debem⁹ velle eomodo ꝙ deus vult nos velle In volito autem vbi absolute nobis nō innotescit diuina volitio possum⁹ discernere saltez voluntate pietatis vt pius filius optat vitā patris quē tamen deus vult mori: dicatur ergo cuilibet. Redde quod debes. Conformate diuine volitioni. qm̄ ad hoc obligatus es ꝫm illud Joh.15. vos amici mei estis si feceritis quod ego precip̄io vobis. Et.14. Si quis diligit me sermonem meuz seruabit ꝛc. Miretur nullus si plures damnentur. Quis miraretur si quis faceret suum funem quo suspendi posset et eundem proprio collo impositum traderet littori summopere cum suspendere scilicet cupientem quis inꝙ miraretur: si talis suspenderetur ꝛ strāgularetur certe nullus mirari deberet. Ad vos indurati peccatores sūt verba ista qui peccata mortalia cōmittendo: deum contempnendo sibi quod debetur non reddendo cordam facitis funem componitis compositumqꝫ in collo ponitis quo suspendi debeatis: dicitur eīn prouer.5. Iniquitates sue capient impium ꝛ funibus peccatorum suorum vnusquisqꝫ constringetur. Et cui queso hoc debet imptari. Respondet regula iuris libro.6. damnuz quod quis sua culpa sentit sibi non alteri imputari debet. Et habetur .ff. de regulis iuris le. quis. Nec imputetur diuine seueritati. Sed nostre negligentie .11.q.3. Audi ꝛ de pe. di.1. §. conuertimini nec quoqꝫ imputandum est dyabolo temptanti vel homini incitanti. Sz proprie voluntati.15.q.1.c. Non est ꝛ capitulo. Illa videat Igitur. quilibet qualiter preterito tempore vixerit videat ad deuz redeat suam ignauiam recognoscat ꝛ decetero quod tenetur agere faciat iuxta thema rationem reddat

¶ In isto sermone erunt due partes
Prima de creatoris debito sibi persoluendo
Secunda de impedimento non reddendi amonendo

¶ Quo ad primam cum a domino deo nostro habeamus quicquid iuris creationis redemptionis ꝛ cōseruationis adminus debem⁹ sibi tria que a quolibet seruo debentur domino suo. Et hec necessario habemus reddere
Primo in preceptis obedientiam
Secūdo de perpetratis peccatis penitentiam
Tertio pro beneficiis collatis gratitudinem

¶ Quo ad primum de quo videndum est in sermone presenti scilicet circa obedientiam ꝛ preceptorum obseruationem tria sunt videnda
Primo ad huiusmodi obseruantiam inducentia
Secundo horum preceptorum obseruantiam inter
Tertio obseruationis ipsorum multiplex differentia

¶ Quo ad primum multa nos inducunt ad obseruanda diuina precepta videlicet
Ipsorum rationabilitas
Multiplex vtilitas
Ac varia periculositas

Pro primo rationalia eñi sunt diui na precepta quia nihl continent im- possibile nihil onerosum nihilq̧ ini- quum de primo deut. Quod ego precipio tibi hodie non est sup te nec procul positum neq̧ in celo situatuʒ Sed iuxta te est sermo meus vt fa- cias de.2.p. Joh.5. Mandata ei⁹ grauia non sunt de.3.ro.7.lex q̄daʒ sancta ⁊ mandatū iustum ⁊ bonuʒ. de vtilitate vero ipsorum mandatoꝝ q̄uis sit multiplex omnia tamen in cludendo dicitur prouer.7.c. Ser- ua mādata mea ⁊ viues. Obseruās eñi diuina mandata dignus est gra tia ⁊ gloria sanctorum consortio de periculositate vero trāsgressionis df leuiti.26. Quod si non audieritis vo cem meam ⁊ non feceritis oīa man data mea visitabo vos in egestate ⁊ calore qui afficiet oculos vestros et consumet animas vestras. Modus autem obseruandi mandata dʒ esse triplex vt scilicet obseruentur

Integraliter
Intentionaliter
Et constantionaliter

De primo Jaco.2. Et habetur de re gulis iuris. Jn auten.c. defleat pec cator ⁊ de pe.di.5.c. Cōseruet. Qui totam legem obseruauerit offenderit autem in vno factus est omniū reus de.2. Johan.14. Sicut mandatū de dit mihi pater sic facio. Certū ē eñi ꝙ is qui in legem offenderit qui ver ba legis amplectans contra legis nt titur voluntatem de regulis iuris. li.6. Sed faciunt fraudē legi. Jdeo ostenderetur hic pro obseruatione fe sti pro auditione misse pro non rapiē do alienum per fraudes pro non cō trahendo matrimonium intentione indebita pro nō vtendo matrimonio in honeste pro restituendo alienuʒ eo modo quodebʒ. De tertio Mathei 24. Qui perseuerauerit vsq̧ in fineʒ hic saluus erit. Et ad gal'.6. bonuʒ autem facientes non deficiamus.

¶ Tertium autem principale huius partis est obseruationis deficientia seu defectus pro quo nūc sceleratis xp̄ianis potest dici qd̄ dudum depra uatis filiis israel dicit dñs ezec.20. Jn preceptis meis non ambulauert ⁊ iuditia mea proiecierunt qui faciēs homo viuet in eis ⁊ sabbata mea vio lauerunt vehementer. Si hec vera sint de xp̄ianitate nostra. Prothdo- lor potest perpendi si diuine legis at tendantur verba mea ⁊ intentio atq̧ ip̄is p̄ceptis 3ria ꝯsiderent cogite- mus singuli de quolibet p̄cepto qd̄ melius obseruatur an ipsum precep tum vel ipsum contrarium de non iurando in vanum de sanctificando sabbatum de non luxuriando furan do ⁊ hmōi vel ipsorum contraria. Certe christianitati potest dici quod dicitur synagoge eze.4. oblita es le gi diuine tui obliuiscar filiorum tuo rum ⁊ ego fm multitudinem eoruʒ sic peccauerunt gloriam eorum igno miniam. certe deprauata audi querimoniam dei tui super tua offensione audi ⁊ comminationem ⁊ ne forte damneris quod debes redde

¶ Quo ad secundum principale huius sermonis cognito ꝙ sumus deo sic obligati reddere mandatorū obseruantiam: et tantopere a nobis redditio requiratur mirum valde est Cur homines infelices sic detinētur sic occupentur. sic deniq̧ abutantur ꝙ deo hec non soluant ymo potius contrarium faciunt. Sed certe Ra- tio in promptu est dicit apostolus ro manos.10. Corde creditur ad instā tiam ore aūt ꝯ̄c.ma.ver.9.⁊ lu.6.

dicitur filia fides tua saluam te fe-
cit. Et Mathei. 9. Omnia possibi-
lia sunt credenti. Sed iuxta philoso-
phum. 2. phisi. Idem possit esse cau
sa contrariorum vt nauta per pre-
sentiam sui est causa conseruationis
nauis ꝛ per absentiam suam est cau
sa periclitationis eius. Sic vtiqꝫ fi
dem habentes deo obediūt: ꝛ fide ca
rentes ipsi obediunt. dicitur em̄. 24.
q. i. c. quia ex sola. Quia sicut existē
tes extra archam Noe perierunt sic
existentes extra fidem ꝛ hoc merito
quoniam fides est inicium substan-
tia vel fundamentum omnium bono
rum que speramus hebre. ii. propter
defectum fidei dictum fuit Moysi
nume. 20. Quia nō credidistis mihi
vt sanctificaretis me coram filiis is
rael non introduceris hos populos
in terram quam dabo eis. Sed di-
cet nunc quidam infidelis non solū
omnia credo que credit ecclesia ꝛ p
ro ex defectu fidei si non reddam qđ
debeo. Cui inquit. Si fidem operi-
bus demonstres peto opera alioquī
fides sine operibus mortua ē. Quis
eniꝫ fateretur regem suum fore qui
tamen die noctuqꝫ inimicō suo faue
ret seruiret sibiqꝫ seruientes amaret
ꝛ sociaret quis assentiret dicenti se
credere omnia que alius asserit nec
tamen eius dn̄s etiaꝫ in minimo ob
temperaret. Certe hoc modo sūt pec
catores puta seculi fatentur se nosse
deum factis auteꝫ negant. Sed hec
non sufficiunt ad salutem dicit Ma
thei. 7 non omnis qui dicit mihi do
mine dn̄e intrabit in regnum celoruꝫ
Si nempe mortales credant vitam
presentem aliquando dimittere quo
modo hic taliter mente detinētur ac
si hic nunq̄ exire deberent. Si luxu
riosi credant pro suis voluptatibꝰ pe
nam demereri eternam quomodo ta
libus se exponunt periculis: cū etiā
pro modica pena euitanda tam sepe
delicias contennant. Si credant fu
res/falsarii/falaces/adulteri/ꝛ in-
cestuosi aut quiuis alii peccatores de
um peccata sua noscere: cur corā dō
faciunt que coram hominibus face-
re formidarent. Sed certe si fidē vo
cibus profitentur operibus tamē de
testantur propterea distinguit optie
magister sententiarum. 23. di. 3.
ꝙ aliud est credere deo
Aliud credere deum
Aliud credere in deum
Credere deo deum aspicit rationē ve
ritatis quia scꝫ credit que vera sunt
hec que deus dicit. Credere deū ipm
deum aspicit quasi sub ratione vir-
tuositatis seu potentie credendo scilꝫ
ipsum esse omnipotentem creatorem
ꝛ huiusmodi. Credere autem in deū
aspicit ipsum sub ratione bonitatis
tendendo in eius bonitatem ꝛ ipsiꝰ
degustando amorem: propterea scri-
bitur de pe. di. 2. §. cum ergo in xp̄m
credit qui caritatem habꝫ in christū
quippe credere est in xp̄um tendere
hec est fides que per dilectioneꝫ ope
ratur hec est victoria que vincit mū
duꝫ fides nostra. i. vincere facit oīa
que sunt in mundo scilicet concupi
scentiam carnis. i. delicias: concupi
scentiam oculorum. i. diuitias ꝛ su-
perbiam vite: dum em̄ videt dn̄m su
um crucifixum pauperem humilem
subiectum materiam magnaꝫ habꝫ
omnia contennendi: dicit em̄ Aug.
Omīa terrena contēpsit homo xp̄s
vt contempnenda esse mōstraret ma
gna em̄ gloria est sequi regem facto
rem suū. Constituat ergo homo pec
cator sub oculis suis deum creatorē
suum omnia videntem saluatorem ꝛ
omnia contempnentem mortem cuꝫ
iudicio durissimo sibi de propinquo

fminētem ꝛ facile oīa spernet ꝛ que deo debet continuo reddet dicendo. Dn̄e paciētiam habe in me. Quod nobis donet facere piissimus dulcis matris virginis filius. Amen

¶ Sermo scd's eiusdem dn̄ice.

Redde quod debes. vbi supra. Existimo ꝙ nō sunt cōdigne passiones huius seculi ad futurā gloriam que reuelabit in nobis. Roma. 8. Quia plerigꝫ huius seculi mūdanis dediti audiētes oportere deo reddere obseruantiā preceptoꝝ hanc obligatione durā nimis arbitrātes quasi vellent nō fuisse. Sed vnus ponderans que ꝛ quāta sunt que nobis ꝓmittuntur: que ꝛ quanta mala laboribus modicis euitamur quot insup ꝯsolationes deo seruiētibus largit̄ Hec cogitemus si possumus excoriari sicut beatus Bartholomeus. vel assari sicut laurētius. sagitari sicut sebastian⁹. decapitari sicut paulus ꝛ crucifigi capite deorsū sicut petr⁹ Parū quid hec omnia forent dicēte apostolo. Existimo ꝙ non sunt ꝛc. Quare merito debemus reddere ea deo que seruus quilibet dn̄o suo quātumcūqꝫ paruo dare debet. Quare aūt passiones presentis tēporis non sunt sufficiētes ad futurā gloriam. Ratio est quadruplex.
Prima est propter paucitatē
Secunda propter breuitatē
Tertia propter necessitatē
Quarta propter impuritatē.
Prima ergo est propter paucitatē. Passiones enim quas homo patitur comparate ad gloriā quātumcunqꝫ magne sint nullā quasi habent proportionē sicut nec punctus ad lineā. ¶ Gloria enim illa tanta est: ꝙ nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit. ysaye. 44. In paucis vexari: in multis bene disponētur. Propterea prime petri primo Iustus dicitur nunc modicū si oportet contristari in variis tēptationibus in modicū inquit ꝛ nunc. Secunda ratio est propter breuitatē quoniā tribulationes ꝛ persecutōes quas homo hic patitur ꝛ sustinet sunt breuis durationis. gloria vero eterna. secūdi corynthioꝝ quarto. Quod in presenti est momētaneum ꝛ breue tribulationis nostre supra modum in sublimitate eterne glorie pondus cōparatur. Tertio propter necessitatē: quia omnia que patimur vel pati possum⁹ peccata nostra meruerūt. Et si que bona facimus nō sumus digni propter hoc liberari a malis ꝛ tribulationib⁹, dicente dn̄o Luce decimoseptimo. Cum bene oīa feceritis que precepta sunt vobis dicite serui inutiles sumus. Quarta est propter impuritatē. Nunꝙ enim in presenti seculo datur afflictio: vel promittit̄ quin deus aliquod refrigerium prestet vt leuius fieri possit si homo ad deum velit recurrere. Fidelis enim est deus (primi corynthioꝝ decimo) qui non patitur vos tēptari vltra id quod potestis. Sed facit etiā cum tēptatione prouentū. Et. 2. corynthioꝝ quarto. Licet is qui foris est nō homo corrumpatur tamē qui intus est renouatur de die in diem. Quilibet ergo merito debet animari ad reddendū deo quod sibi debet ac si ipse deus a nobis grauia exigeret. Sicut quarti regū quinto dixerunt serui naaman. Si rem enī grandē dixisset tibi propheta vtiqꝫ

facere debueras. quãto magis quia
dixit tibi: vade ⁊ lauare septies in
Jordane ⁊ mundaberis. Sic vtiq͏ȝ
o pauperes peccatores si deus nobis
diceret moriamini pro me: in exiliũ
mei amore ite: omnia alia dura ⁊
aspera facite: deberemus obedire.
Quãtomagis si a nobis petat prece
ptorum suoꝝ obedientiã ⁊ peccatoꝝ
per nos cõmissorum emendationem
Redde ergo ⁊c.

¶ Pro fundamẽto mouet questio
Cum deus tanta austeritate exigat
illud quod debet ⁊ voluntas eius sit
omnipotẽs tantũq͏ȝ malũ sit ⁊ tam
graue non reddere merito queritur.
An deus velit mala fieri. Respõdet
magister sententiarum distinctione
46. primi: ꝙ nullo modo vult mala
fieri voluntate antecedẽte. Probat
quia omnis voluntas denominatur
a volito: vel denominat volitum:
Si ergo deus vellet mala fieri mala
dicerentur bona a diuina voluntate
que est optima. aut ipsa voluntas di
ceretur mala propter ipsa mala vo-
lita quod est impiũ. Et si arguatur:
quia .24. questione tertia capitulo
Quidam heretici. dicitur ꝙ est error
collicianoꝝ dicere ꝙ a deo mala nõ
sunt causata. Respondet eadẽ distin
ctione: ꝙ malũ potest esse triplex.
Primũ malum damni. ⁊ istud non
habet causam efficientẽ sed solũ de-
ficientẽ. Aliud est malũ pene ⁊ illud
bene est a deo. ⁊ de hoc intelligitur
ille error eorum qui dicebant mala
pene non esse a deo. De hoc enĩ dicit
amos tertio. Non est malũ in ciui-
tate quod non fecerit dominus.
¶ Tertium est malũ culpe: ⁊ istud
nullo modo est a deo: nisi q̃tum ad
actum substractũ. ¶ Et si instatur.
Voluntas eius est omnipotẽtissima
conceditur de voluntate eius conse-
quenti ⁊ efficaci in his que vult pro
sequi ⁊ impedire. Sed dicet ꝙ per
mittat vnãquãq͏ȝ rem duci secundũ
cursum debitum. Et sic habentes
liberum arbitrium vtantur eo ⁊ per
mittantur agere que eis grata sunt
Miretur ergo nullus si plures dã
nentur. Dicitur enim. ff. Si quis
ius dicenti non obtemperauerit lege
vnica. ꝙ non obediẽs principis mã
dato morte moriatur. Et in iure ca
nonico dicitur. Canonicus regula
rum obedire nolens a consortio fra-
trum eiicit. Quid ergo fiet vniuersis
peccatoribus in superbia furto bla-
phemia/luxuria/inuidia/ rancore/⁊
malicia viuentibus. qui nec deo obe
diunt nec mandatis eius: ĩmo tanto
tempore vite sue deo suo regi sũmo
contradicunt morte certe eterna ve
nient tales plectandi. Religiosus nõ
obediẽs suo prelato per dictã decre
talem a consortio fratrum excludat
Quid fiet illi qui dietim quasi in oĩ
bus suis operibus deo rebellis effi
citur. Talis certe ineternũ excõmu
nicatus a consortio sanctoꝝ exclu-
ditur. Scribitur enim primi regum
decimoquito. ⁊ habetur. 6. q. primi
Sciendũ ꝙ peccatum ariolandi est
nõ obedire ⁊ quasi scelus ydolatrie
nolle acq̃escere. Infelix ergo pctõr
Redde quod debes ⁊c.

¶ In isto sermone
erunt due partes.

Prima de creatoris debito
persoluendo.
Secunda de impedimento non red
dendi amonẽdo.
Quo ad primã viso de primo debito
quod debemus videlicet preceptorũ
obseruãtia: videndũ est de secundo:

videlicet de penitētia. Ratio enim naturalis dictat vt offendēs aliquē debeat ipsum placare de hac penitentia tria sunt videnda pro nunc.
Primo que ad eam inducunt.
Scdo que eam perficiunt.
Tertio quo tempore cupientes saluari eam faciunt.
Pro primo nota tria que nos inducunt ad penitētiam.
Primū est ipsius necessitas.
Scdm est eius vtilitas.
Tertium est precedentium exemplaritas.
Primū ergo est necessitas: quoniā sine ea de potentia dei ordinata nullus qui peccauit mortalit post baptismū potest saluari: Dicitur enim Luce decimotertio. Nisi penitentiā egeritis omnes simul peribitis.
Et de consecratione distinctione.4. capitulo Omnis dicit. Omnis qui iam sue voluntatis arbiter est constitutus cum accedit ad sacramētum fideliū nisi eum peniteat veteris vite nouā inchoare nō potest. Ratio ad hoc fm thomā tertia parte distinctione.86. articuli secundi. Offensa peccati mortalis procedit ex hoc ꝙ voluntas est auersa a deo per cōuersionem ad aliquod bonū cōmutabile per quam conuersionē deus dupliciter offenditur.
Primo contra equalitatē amicitie inꝗtum affectum debitum non impendit ei.
Secundo offendit deus contra equalitatem iustitie inꝗtum debitum honorē ei subtrahit. Per primā offensam incurrit sustractionē gratie.
Per aliam incurrit reatum pene. Unde reqritur quo ad satisfactionē diuine offense: ꝙ voluntas hominis sic īmutetur ꝙ conuertatur ad deū a quo erat auersa cum detestatiōe auersionis predicte ꝛ cū proposito emendandi quod pertinet ad rōnem penitentie inde est quod scribitur Jere.6.Si penitentiam egerit gens illa pessima a malo quod fecit agam ꝛ ego penitentiam a me habebo ad modū penitentis super malo quod cogitaueram vt facerem ei.1.di. Si non agat penitentiam: meam non mutabo sententiam. ¶ Scdm quod nos inducere debet ad penitentiam est ei⁹ vtilitas que talis est ꝛ tanta vt bona omissa recuperet ad dignitatē pristinam eze.18. Si conuersus fuerit impius ab impietate sua ꝛ fecerit iudicium ꝛ iusticiam omnes iniquitates eius quas fecit non recordabūtur. Scribitur quoqꝫ.50.di.capitulo quia tua. Quod petrus post penitentiam ad gradum apostolatus reuocatus est: beatus quoqꝫ Bernardus in sermone de misericordia dei. ait. Scio ꝙ p⁹ pēitentiā nō āpli⁹ vlciscetur nec vltra improperabit nec minus diliget ꝓpterea loquens crisostomus de penitētia dicit. O penitentia quid de te non referā: tu animam ligatam solius ꝛ solutam cōseruas per te enī paradisū latro meruit: filius prodigus stolam ciuitas niniue indulgentiam ꝛ petrus de negatione veniam. Tertium nos inducens ad penitentiā est precedentiū exemplaritas. Quis numerare possit quot ꝛ quāti post offensas commissas penitentiam egerunt vt taceam de Adam qui in sudore vultus sui ob suum delictum habuit comedere panem suum. Quotiens filii israel peccauerunt ꝛ per penitentiam deū placauerunt testes sunt libri Exodi numeri deutro. ac iudicū. In libris quoqꝫ regum. de Dauid ezechia manasse ꝛ aliis multis plenissime. Legitur Achab quoqꝫ qui corā nostro

dño malus erat: humiliatus tamen pro tunc nõ fuit spretus. Animetur ergo quilibet tot ꝛ tantoꝝ exemplis deo reddere qđ debet

¶ Quo ad scđm videlicet que ꝛ quot requirūt ad penitentiā notat de pe. di. 3. ca. pfecta. Ad peragendū verā penitentiā tria exigunt: videlicet

Cordis contritio.
Oris confessio.
Operis satisfactio.

Quia enī deum tribus modis offendimus scz delectatione cogitationis
Imprudentia locutionis.
Et superbia operis.
Ideo vt cõtraria cõtrariis curētur.
Delectationi opponit cõtritio.
Imprudētie locutionis cõfessio.
Et supbie operis satisfactio.

Lege nichil tam naturale. ff. de rl'is iuris. ꝛ eodē titulo in antiquis ca. oīs res per easdē causas soluit per quas nascitur. hic cõseruandū ꝛ põderandū puto potissime de satisfactione: qm̄ parū quidē est confiteri nisi prio velit alienas offensas reparare Dicitur enī de regulis iuris li. 6. Peccatū non dimittit nisi restituat ablatū si sit possibile repare. Extra de vsu. ꝛ contin. Non solū autem opz satisfacere proximo: sed etiā deo qr vel in futuro vsqꝫ ad minimū quadrantē de oībus culpis penitētiam opz facere ꝛ exsoluere. Quia deus sine vltione peccatū abire non patit De pe. di. 1. ca. Si qr. Cū per ipm subtrahatur obsequiū deo debitum per superbiā non remittit nisi quis humilietur in obsequiū dei. De penitentia distictione prima ca. Nemini Tertiū hoc declarandū videlicet qn̄ hoc debitum sit faciendū ꝛ soluēda penitētia notatur ecclesiastes nono. Quodcūqꝫ potest manus tua instanter operare. non dicitur vt differas in crastinū: Ideo dum tempus habemus operemur bonū. Ad gal'. 6. De tempore enim nõ habemus nisi nunc. quarto phisicoꝝ. Uiuēs ergo ꝛ sanus ꝯfiteberis dño sibi reddēdo quod debes ꝛc.

¶ Quo ad secundū pricipale viso ꝙ tantopere a nobis exigitur vt soluamus quod deo debemus videlicet offensaꝝ emendationē. Mirū valde est quid hoīes detinet ne dibitū soluant. Respondēdum est ꝙ prouenit ex cordis obduratione seu mētis obstinatione. Et huius ratione vidēda sunt tria.

Primū quid cordis obduratio
Secundū vnde causetur.
Tertium q̄ꝙ periculosa sit.

¶ Pro primo dicit sanctus bonauētura. 4o. di. 1. ꝙ cor durū metaphorica ē locutio. Durum enī in corporalibus habet tria.

Est difficile ad recipiendū.
Stabile ad permanēdum.
Forte ad resistendū.

Sic vtiqꝫ cor durū dicitur quod nõ facile gratiā spūs sancti recipit. ꝙ sic in pctõ stabit. ꝛ ꝙ. si. mõlitioni siue īspirationi resistit De tali corde dicit hieremie quīto. Indurauerūt facies suas ꝛ noluerūt reuerti. Hoc corde duro quasi oēs moderni temporis peccatores laborāt. Audiunt enī pleriqꝫ predicationes: vident pestes ꝛ flagella diuina audiunt punitiones quas deus fecit preteritis tēporibus de pctõribus: nullo tamen pacto peccata volunt deserere: nec aliena reddere: nec a periuriis abstinere. Non dicitur beneficia recognoscere nec a luxuriis cessare: vt vere cõueniat eis qđ dicit beatus stephanus iudeis Actuum septimo. Dura ceruice ꝛ incircūcisis cordibus semper spiritui sancto resistitis.

¶ Sed merito queritur vnde proueniat ꝛ a quo causetur mentis obduratio. Ad euidentiā eius nota: ꝙ in obduratione duo sunt. Unum habet rationē culpe ꝛ ē adhesio volūtatis ꝛ permanētia in peccata voluntaria: hoc nō est a deo: sed a volūtate mala. Aliud habet rationē pene: videlicet substractio grē ex merito precedētis culpe. ꝛ hoc est a deo iuste puniente ꝛ permittēte peccatorē ruere de pctō in peccatū. Hoc dicit ysaye sexto. Execa cor populi hui⁹ ꝛ aures eius aggraua. Et in quinto. Indurabo cor pharaonis ꝛc. Pro tertio enim scribit ecclesiastici tertio. Cor durū male habebit in nouissimo die. Et bernardus de cōseruatione: Nemo vnꝙ cordis duri bū habuit nisi forte cum miserās deus abstulit cor lapideum ꝛ cōtulit cor carneū. Audite hec verba duri corde qui longe estis a iusticia emolliatis vos ꝛ si forte respondeatis vos nō posse: cōsideretis si corda sint duriora ferro: qd tamē emollitur si in ignem mittatur ꝙ flabellū de pelle ouis super duo ligna confixa facto igne incendatur: atꝗ aqua super infundatur. Si vtiꝗ si ignis diuini amoris inflāmetur in corde gelido flabello domīce crucis vbi pellis saluatoris clauis sup duo ligna sunt confixa: ꝛ aqua lachrymarum super infundatur: nō est cor durū quod nō deberet emolliri. Merito enī homo duri cordis debet dānari. Quoniā (vt ait beatus bernardus vbi supra) cor durum nec compunctione scinditur nec pietate emollitur nec mouet precibus nec minis cedit. Ingratum est ad beneficia: ꝛ induratur ad flagella: ad consilium est infidum. ad iudicia seuerum est atꝗ crudelissimū. ad turpia ꝛ inhonesta impauidū. ad pericula preteritorū obliuiscens. presentia negligēs ꝛ futura non preuidens. vt in breui omnia omnibus complectar: ipsum est quod nec deum timet nec hoīem reueretur. O munde: o peccator hic attende: caue ne indurescas. sed qd debes redde. Pro cōclusione dicēdo paciētiā habe in me. Quam nobis concedere dignetur dulcis Jesus Qui est bñdictus in secula seculorū Amen.

¶ Dominica vigesima secunda post penthe. Sermo primus.

Obtulerunt ei denarium: ꝛ ait illis. Cuius ē ymago hec ꝛ supscriptio Mathei vigesimosecundo. ꝛ in euangelio hodierno. Renouamini spiritu mētis vestre: ꝛ induite nouū hominē: quia ſm deum creatus est in iusticia ꝛ sanctitate veri. Ephe. quarto. Cum habeamus presentari domino examen: ꝛ celum non valeamus ingredi obnoxii culpe ve pene. ſm illud apoca. duodecimo. Nihil imundū vel abhominationē faciens intrabit in illud: ꝛ animā nostram (prothdolor) deformamur multis culpis. ſm illud Hieremie. ad animā peccatricē. Quā vilis facta es nimis iterans vias tuas ꝛc. Merito monemur ab apostolo spū mentis renouari. i. mente qua spūs est anteꝙ coram iudice ꝑsentemur.

¶ Ubi aduerte tria concurrere in renouationē ymaginis corporalis que spiritualiter dicitur effici in renouatione mentis.

Primũ est vetustorũ depositio.
Secundũ est interioꝝ apertio.
Tertiũ est colorũ supinductio.
¶ Sic homo in anima primo debet peccati vetustatẽ deponere: ac totã conuersationẽ malam. Collo. tertio Deponentes veterẽ hominẽ: ⁊ induentes nouũ qui ſm deũ creatus est. Et vbi supra ephe. 4. Apostolus premisit deponere ſm pristinã conuersationẽ veterem hominẽ qui corrumpitur ſm desideria erroris in cuius figura deuteronomii. 21. scribitur.
Mulier alienigena capta a filiis israel in vxorem: dũmodo diuitiaꝝ circũcideret vngues vicioꝝ ⁊ deponeret vestẽ in qua capta est. i. omniũ malorum consuetudinẽ atqꝫ defleret patrẽ ⁊ matrẽ. i. dei patris offensam: ⁊ matris ecclesie separationem. Secũdo debet interiora aperire per confessionẽ. Sapiẽtie primo Dic precor iniquitates tuas vt iustificeris. Et hoc notatur cum pictor trahit ĩteriora exigitur flatus ad excutiendũ puluerem vt notetur spũs sancti gratia esse necessaria ad tollendum peccatoꝝ multitudinẽ. Tertio debet ornari coloribus. i. virtutibus ne nuda ⁊ deformis corã deo appareat. Ezechielis. 16. dicitur anime in statu gratie institute. Vestiui te discoloribus ⁊ calciaui te iacincto ⁊ cinxi te bysso ⁊ indui te subtilibus. Anima sic reuocata secure deo presentari poterit: cũ ipse interrogabit cuius est ymago hec ⁊c. Dicemus

Aue maria.

¶ Pro fundamẽto mouet questio An homo in se habeat ymaginẽ beatissime trinitatis. Pro captu huius materie notanda sunt tria.
Primũ quid sit ymago.
Secũdo que differẽtia est inter esse ymaginẽ ⁊ esse ad ymaginem.
Tertio in quo consistit dei ymago in homine.
¶ Quo ad primũ ſm scotũ in tertio distinctione primi questione vltima tria pertinẽt ad rationẽ ymaginis.
Primũ est ꝙ representet ſm totum ⁊ in hoc differt a vestigio.
Secundũ ꝙ illud qđ est ymago producatur per modũ nature. licet enĩ spũs sanctus sit eiusdẽ nature cum patre: nõ tamen dicit ymago. quia nõ producitur per modũ nature: sed per modũ volũtatis.
Tertiũ est ꝙ vnũ sit ad imitationẽ alterius: quia nõ est ibi ordo imitationis ad alterũ.
¶ Pro secũdo enĩ nota ꝙ homo est ymago dei ⁊ ad ymaginẽ filius aũt dei est ymago nõ autẽ per ymaginẽ Hec enĩ propõ annotat transitionẽ ſm substantiã que non reperitur in diuinis. vt dicit augustinus. 83. q. Bñ aũt reperitur in homine. ymago autẽ est conueniẽtia ſm totum. ⁊ vt reperitur in hoĩe potest diffiniri sic. Ymago est maxima conueniẽtia rei ad rem ĩmediate expressaꝫ de altero Pro tertio dicit subtilis doctor questione vltima. 3. distinctione prima. ꝙ ymago beatissime trinitatis in aĩa consistit ratione vniuersalis essentie trinitatis personaꝝ cõsubstãtialitatis earũ ⁊ elitionis actus ipsaꝝ. qꝛ videlicet actus intelligẽdi sicut spiritus sancti a patre ⁊ filio. His suppositis patet ad questionẽ ex sacro textu vbi dicitur. Faciamus hoĩem ad ymaginẽ ⁊ similitudinẽ nostrã. qꝛ vere homo habet in se trinitatis btissime ymaginẽ. dicit Augustinꝰ libro de trinitate ca. 13. ꝙ aĩa est ymago dei eo ꝙ capax ⁊ particeps esse potest. Capax aũt est dei per intellectum.

Particeps vero per voluntatē. Cū igitur quelicet aīa rationalis intel/lectū ꝛ voluntatē habeat ymago dei esse censetur: mireť nullus si plures damnētur. Scribitur enī. C de his qui ad ecclesiā confugi. l. precin. §. Primo violāter extrahens hominē de ecclesia crimē lese maiestatis in/currit. Unde in forma textus sic ha betur. Decreuimus nullos penitus cuiuscūqȝ ɔditionis de sacre sanctis ecclesiis ortodoxe fidei expelli eos q̄ emoliri aut facere ausi fuerīt capi/tali ꝛ vltima supplicii aīaduersione plectēdos. ¶ De crimine quoqȝ lese maiestatis. l. 2. eodē titulo pena po/nitur. Et dicitur. 7. q. 4. ca. deniqȝ. Epm extrahēs de propria sede excō municatᵘest ꝛ oībus bonis priuari debet. Quid queso fiet vniuersis pec catoribus dyabolo quotidie seruien/tibus: qui deū suum a propriis con sciētiis per mala opera expellūt di centes opere iob. Recede a nobis scientiā viarum tuaꝝ nolumus ꝛc. Nullū enī est templū materiale vel ecclesia in qua delectabilius sedeat prelatus vel ad quā confugiat liben tius homo reus q̄ɜ consciētie domus quā inhabitare desiderat homo xp̄s deūs. cū talis consciētia sit ymago sua atqȝ similitudo si gr̄a sit ornata Peccādo tamen mortaliter introdu citur dyabolus. fm illud apoca. 17. vel. 16. Cecidit babillon magna ꝛ facta est inhabitatio omīs spiritus īmundi. ꝛ expellitur deus. qꝛ diciť ysaye. Coangustatū est stratum vt alť decidat ꝛ palliū breue vtrūqȝ cooperire nō potest. Redeat ergo qui libet peccator ad deum attendens q̄ɜ eius gerit ymaginē: quam finaliter corā deo oportet presentari vt videat ſ sit pure cōseruata. Juxta thema.

Obtulerunt ei ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima de aīa rōnalis sublimitate.
Scda de ipsius corā deo p̄ntatione.

Pro prima notandū puto q̄ɜ anima significať per nūmisma quod est ro tūde seu circularis figure circūscri ptum varia inscriptione. Sic vtiqȝ aīa rationalis a deo creata ad deū est reducēda. Gerit enim in se yma ginē beatissime trinitatis: ac pingiť vel inscribitur varietate op̄ationis. Ulterius notandū quod dicit augu stinus libro de trinitate. Constat q̄ɜ inuisa diligere possumus: incognita nequaq̄ɜ. Inde est q̄ɜ propter defectū cognitionis aīe rationalis homines indifferēter se exponūt pctīs: nichil de aīa sua curantes: quam si cogno scerent nequaq̄ɜ sic paruipēderent. Unde hugo de ara sponse dicit. O anima si teipsam videres: si pul chritudinē tuam attenderes: nunq̄ɜ aliquā creaturam magis q̄ɜ teip̄am amares. Dignitas autem anime declarauit ex tribus.

Primo ex sublimitate creationis
Scdo ex solicitudine inq̄sitionis
Tertio ex preciositate redēptionis.

Dignitas creationis patet in hoc qd̄ dicitur genesis. 1. Faciamus hoīem ad ymaginē ꝛ similitudinē nostrā. De oībus enī creaturis corporalibꝰ dixit deus fiat: ꝛ factū est. Sed de aīa rationali dr̄. Faciamus. Unde Augustinꝰ libro de trinitate. Licet aīa nō sit eius nature cuius ē deus ibi tn̄ ymago eius querēda ē:q̄ nihil in ea melius ē. Et ābrosius tractās illud Deus quis similis tibi: dicit nō vtiqȝ nullus: quia ymago patris est filius. De penitentia distinctione prima capitulo. Deus quis similis

tibi. Quare aĩa est ymago non idẽtitatis: sed representationis.
Propter tria aĩa dr ymago dei.
Est aũt aĩa increate deitatis q̃tum ad naturalia.
Est ymago veritatis q̃tum ad virtualia.
Est ymago glorificate ĩtellectualis q̃tum ad supernaturalia.
Primo q̃tũ ad naturalia: qm̃ sicut est vnus solus deus in essentia et trinus in personis vbiq̃ existens: sic aĩa vna existens in essentia trina in potentiis est tota in toto et tota in toto corpore et tota in qualibet corporis parte: cum quãlibet partẽ corporis informet et sit indiuisibilis. vt dicit augustinus. Non enĩ viuit corpus nisi aĩa presente. Idem augustinus de pe. di. i. ca. Facilius. Scdõ deus est ĩmortalis: sic aĩa est perpetua et ĩmortalis et ĩcorruptibilis. Sap. 3. Spes illorũ ĩmortalitate plena est. Tertio deus spũalis est et ĩuisibilis oculis corporeis. Deum enĩ nemo vidit vnq̃: sic aĩa spiritualis oculis carnis ĩuisibilis, a nullo q̃ visibilis ẽ creata vel cõdita: sed ab illo sũmo deo. Teste ps dicente. Qui finxit sigillatĩ corda eorũ .i. fecit sigillatim nõ simul corda eorũ .i. aĩas. ¶ Scdõ modo aĩa est creata vt sit ymago increate veritatis p virtutes. Ro. 8. Quos presciuit et predestinauit conformes fieri ymaginis filii sui. pri. cor. 15. Portemus ymaginẽ hoĩs celestis. Consistit aũt hec ymago in conseruatione virtutum: que dantur aĩe in baptismo. Et figurãtur ezechielis. 16. vbi dicit dñs. Laui te aq̃ scz baptismatis et mũdaui sanguinẽ tuũ scz peccati. vnxi te olei crismatĩ et tunc aĩa ornatur auro grẽ. Indui te subtilibus. i. camisia fidei, q: ea que sunt fidei sunt subtilia et supra rationẽ. Secundo indui eam vestitu deaurato caritatis. Tertio clamide discoloribus. i. diuersorũ colorum: scz iusticia que dicitur omnis virtus et sic varia. Et calcaui te iacyntho. i. spe eternorũ. et tinxi te bysso: scilicet castitatis. et dedi aruulas in manibus tuis: scz fortitudinis et exercitio bonorũ operum. et torques circa collum suum: scz prudentie. et dedi in aurẽ super os tuũ: scz distractionis in vbo. et circulos aureos in capite tuo: scz perseuerãtie. His omnibus ornamẽtis virtutũ q̃tum ad id qd dicunt perfectionis fuit christus ornatus. Estote ergo imitatores dei sicut filii carissimi etc. ¶ Tertio aĩa est creata: vt sit ymago glorificate intellectualitatis. Erunt enĩ hoĩes similes angelis dei. Mathei. 22. et Ro. 8. Creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatẽ glorie filiorũ dei. Sed (prhdolor) licet deus tantam sublimitatẽ anime dedit in sua creatione: bestialis tamẽ homo effectus cum in honore esset nõ intellexit: comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis: Mutauit enim gloriam dei incorruptibilis dei in ymaginem corruptibilis hoĩs quadrupedũ serpentum et volucrũ. Unde hodie euenit vt quem diuersis viciis transformatũ videas hominẽ existimare nõ possis. Tantum enim execata est humana miseria vt dubitent pleriq̃ de ĩmortalitate anime: quã tamen euidẽter probat fuga non essendi desiderium cõseruationis perpetue: q in natura potest esse frustra et etiã sine causa. ¶ Insuper prouisio de futuro quod nulli cõuenit animali nec inest: nisi homini solũ. Cum enim desideriũ

sequatur cognitionem et sensus non cognoscat nisi hoc et nunc intellect⁹ autem comprehendit fm oē tempus et absolute volūtas pt absolute velle fm omne tempus: hoc autem desiderium non potest esse inane. Alii sūt qꝫ ad tantam miseriã deueniunt vt vellent non fuisse aut bestias conditas fuisse suis enī meritis exigentibus tradidit eos deus in reprobum sensum. Quo tamen ps. miratur super honore homini impenso et dicit. Quis est qꝫ memor es eius aut filius hominis quoniam reputas euꝫ minuisti eum paulominus ab angelis quia gloria et honore coronasti eū et constituisti eum super opera manuum tuarum: hi talia arbitrantes sunt: de quibus apostolus dicit philipp. 3. Multi ambulant quos sepe dicebam vobis: nunc autem et flens dico inimicos crucis xp̄i quorum finis interitus et gloria in confusionē O peccatores miseri ad deum redite cuius ymagineꝫ geritis memores sitis: et iuxta illud Jerem. 7. Custodite animas vestras quia ventura ē hora cum presentabimini coram diuino iudicio et petetur a vobis cuius est ymago hec et superscriptio. Quo ad secundum principale dicitur obtulerunt ei denarium. Certum enim est vt dicit apostolus Collocēses.] Quod velimus nolimus oportꝫ nos omnes astare ante tribunal xp̄i vt recipiat vnusquisqꝫ propria corporis ꝓ ut gessit in corpore siue bonum siue malum. Ad hoc autem qꝫ nūmisma sit receptibile tria requiruntur vcꝫ.

Debita materia
Debitum pondus
Debita scriptura

Dicunt enī legiste. ff. de pigno. actio, l. eleganter. §. qui reprobas qꝫ pecunia reprobata nō liberat. Nūmus enī cesaris erat aureus et eze. 28. dicitur. Auruꝫ opus decoris tui Aurum qꝫ precellit omnia metalla animam representat que facere debꝫ plurima bona ex generē quoruꝫ operum materia est debita: quia videlicet nullum bonum opus quacunqꝫ bona intentione factum coram deo acceptatur nisi sit bonum ex se et ex natura sua. Suadeo tibi dicitur apocalip. 3. emere a me aurum ignitum vt locuplex fias videat ergo peccatrix anima mendaciis obruta periuriis superbiis luxuriis fraudib⁹ maliciis nequitiis indignatiōibus adulationibus aliisqꝫ nephariis actib⁹ onerata: quoniam et si talis presentãda sit corã deo hoc tamen non est vt in celesti erario collocetur: sed poti⁹ vt in fornace infernali q̄ vili conflet

¶ Secundo exigitur vt pecunia seu nummus receptibilis debito pondere fulciatur pondus istud in operibus attenditur ex adiunctione debitaruꝫ circonstantiarum maxime finis. Pondus meuꝫ: amor meus. dicit augustinus: Illo feror quocunqꝫ feror. Quecunqꝫ enim bona fecit anima siue pondere siue ieiunando siue predicando siue horas dicendo siue eundo ad ecclesiam vel peregrinationem vł elemosinas conferendo aut quodcū qꝫ aliud quantuncūqꝫ bonū ex genere nulla sunt coram deo. Carentib⁹ enim hoc pondere dicitur Mathei vigesimoquinto. Non noui vos discedite a me operarii iniquitatis. Et. 1. q. 1. prophetauit. Et iterum. Amen dico vobis receperunt mercedem suam nec mirum si hoc requiratur dicit enim scotus. 18. q. quolibeti. Quod vltra bonitatem entitatiuam triplex est bonitas scꝫ ex genere et hoc dicit.

Materia nummi
Ex circonstantia ⁊ hoc
Dicit pondus
Meritoria ⁊ hoc dicit inscriptionē
⁊ regis ymaginem. Bonitas autem
prima presupponit secundam sicut
secunda presupponit primaʒ. Si q̄s
autem ponderaret quid fecit in tota
vita sua luculenter cerneret ꝙ qua
si nulla bona fecit nec opera virtutū
nec caritatis nec pietatis nec man
suetudinis non castitatis non sobrie
tatis nec pacientie nec cōstantie nec
liberalitatis nec veritatis. Sed poti
us his contraria. Si quis etiam eo
rum fecit non propter deum sed poti
us ad vanitatem ostentationem lau
dem fauorem vel timorem punitiōis
vel despectionis hoc fecit ꝙ puta ꝑ
pter deum dei amorem aut honorem
Ita viuere quilibet poterit dicerē qđ
lamentabiliter dicebat Bernardus
in suis meditationibus. Terret me
tota vita mea quoniam diligenter ex
cussa apparet mihi aut sterilitas aut
vanitas: sterilis potest dici vita homi
nis qui bona non fecit ex genere va
na vero illius qui ⁊ si bona fecit ex
genere non tamen propter dei hono/
rem. Certe tali anime quando coraʒ
deo presentabitur accidet quod dicit
Job vigesimo. Non sit in recordatō
ne: sed conteratur quasi lignum in/
fructuosum pauit enim sterilem ho/
mo supple ille id est carnem: ⁊ que
nō parturiit. vidue autem id est ani/
me non bene fecit dedit ei locum do/
minus penitētie⁊ illud abutitur eo ī
superbia. O miseri hec cogitate de il
la hora punitōnis presentationis ad
uertite⁊ ad deum cuius geritis yma
ginem reddite: pro conclusione reddē
do q̄ sunt cesaris cesari ⁊ q̄ sunt dei
deo. Nota ꝙ falsificans monetā pri
cipis dignus est adustione. C. de fal
sa moneta lege prima. Non ꝙ anīa
maculatur quando corpori infun/
ditur. Exemplum in sensibus
quando ponitur liquor purus in va/
se immundo in legibus. ff. de sena se
mine si filia principis vel cenatoris
nuberet blebeio sit vilis conclusiōis
sicut ipse. Et. 32. distinctione seria/
tiʒ. Si quis contrahit cuʒ corrupta
sit irregularis nec potest promoueri
ad sacros ordines.

¶ Sermo post pran
dium eiusdem dñice

Obtulerunt ei ⁊ c vt supra
Si ignoras te o pulchra ī
ter oēs mulieres egrederē
⁊ abi post vestigia gregū
pasce edos tuos iuxta tabernacula
pastorum canticoꝝ primo. Ad aīam
peccatricem nobilitatē ⁊ dignitateʒ
suam ignoranteʒ verba sunt ista vbi
tria notantur
Primum est defectio cognitōnis ibi
Si ignoras te
Secundum est perfectio conditiōis
ibi. O pulcra inter omnes mulieres
egredere
Tecrtium est agrauatio punitionis
¶ Pro pͥmo dicitur. Si ignoras
te. Anima enim facta erat vt se ⁊ ce
tera cognosceret. Sed prothdolor
naturam sumpsit oculi corporalis
qui cum cetera videat seipsum vide
re non potest: ignorat autem damp/
nabiliter animam suam iniquitateʒ
⁊ suam infirmitatem seu iniquita/
tem ⁊ suam infirmitatem. Tria enī
quantumcunqꝫ alienata a fide potest

cognoscere per rationem naturalem
Primuꝫ est ꝙ ē vnꝰ princeps a quo cuncta procedunt ⁊ conseruantur in esse ⁊ hoc probant philosophi.
Secundum ꝙ suo benefactori quilibet ſm proporcionem beneficiorum datorum factorum est obligatus et hoc docent multa tam fera ꝙ domestica ⁊ ex his duobus sequitur ꝙ homo deo summe obligatur a quo summo recipitur.
Tertiū est ꝙ ingratitudo est magnū vicium grauius tamen secundum ꝗlitatem dantis ⁊ dati vel recipientis hoc declarat Seneca libro de beneficiis hinc apud omnes gentiles mos fuit in qualibet terra vnum saltem templum habere cum sacerdote qui propiciaret deum offensum ⁊ laudaret beneficium ⁊ his suppositis etiam si nil aliud mali gesserit homo secundum illud psalmista. Semper laus eius patri meo: ⁊ pro deo paratus sit se totum exponere secundum illud. Quid retribuam domino pro oībus qui ret ⁊c. Cum tamen paucissimi reperiantur ⁊ forte nulli qui hec duo faciant. Leua o anima oculos tuos si omissio gratitudinis est tam grauis quid commissio ingratitudinis? Ignorat secundo suam īfirmitatem/instabilitatem/imbecilitatem/atqꝫ labilitatem quoniam si diligenter velit inuestigare quid sit de se ⁊ ex se. Respondent propheta potens est in iniqtate. O anima ergo iuxta dictum Iuuenalis. Secundū notatur cum dicitur. O pulchra vbi ex tribus ibi positis notatur anime excellentia
Primo ex articulo vocationis cum dicitur. O
Secundo ex substantiuo intellecto admirationis cum dicitur: pulchra
Tertio ex termīo comparationis cū additur. inter omēs mulieres:

¶ Pro primo nota ꝙ ista interiectio. o. est nota admirationis/compassionis/affectionis ⁊ vocationis. vnde dicit Mathei quintodecimo. O mulier magna est fides tua quasi admirando trenorum vero primo dicitur. O vos omnes qui transitis per viam ⁊c.
Ad compassionē incidando per psalmistā autem dicitur. O domine saluum me fac. desiderium exprimendo. vocando vero aliquem secunda vice dicitur. O cito veni vt per hec verba attendamus quoniam deus mirabiliter fecit animam super eam cōpatitur eā super omnia affectat multipliciterqꝫ vocat. venite ergo ⁊ audite ⁊ narrabo vobis quanta fecit anime mee. Pulchra enim est ⁊ inter mulieres id est inter omnes creaturas vt melius dicatur inter omnes mulierum pulchritudinēs in sunt pluris notate anime pulchritudinem figurarum licet ad eam non attingāt Sic Sarra mirabilis/rebeca spectabilis/Rachel concupiscibilis/ac aliarum mulierum distribuuntur conditiones vt in his intelligantur anime sublimitates. Pro tertio anime seipsam ignoranti ⁊ ad sue cognitionem redire nolenti dicitur egredere ⁊ abi quasi iam non sit digna stare in cōditōne anime: pecora enim se non cognoscunt homo autem se ignorans iumētis īsipiētibꝰ ꝯparatur. 2. Petri secundo. Hi vero velut irrationabilia naturaliter in captionem et in pernitiem in his qui ignorant blasphemantes corruptione sua ꝓhibere ꝑcipit inqꝫ tali aīe vt abeat nō ī greges sꝫ pꝰ vestigia gregū ꝗ iuxta dictū crisosto. de similitudīe peius sit ꝯpari iumētis ꝙ eē nec iā agnos sꝫ edos pascat non in tabernaculis

sed iuxta tabernacla id est passiones cognoscat suas : iuxta tabernacula pastorum id est illorum qui vitaʒ suam cognouerūt geñ.4. dicitur ꝙ Jael pater fuit habitantium in tentoriis.i.in tabernaculis Jael autem interpretat scientia pascere ergo edos iuxta tabernacula pastorum.i.ꝙ homo ignorans se reputet indignuʒ cōsortio iustorū:pascatꝛ corrigat passiones suas iuxta scientiam ꝛ moderamē sanctorum ꝛ tunc anima in his se occupans poterit aduertere si sit digna presentari diuino aspectui ac digne insignita ymagine dei iuxta theuma. Obtulerunt ei ꝛc.

¶ Pro fundamēto mouetur questio. vtrum anima ₰m textum geñ. dicatur facta nedum ad dei ymaginem:sed etiam ad similitudinem: ꝛ que differētia est interesse ad ymaginem ꝛ esse ad similitudinem. Respondet sanctus Bonauentura dist. 16.2.qꝺ triplex solet differētia assignari inter ymaginem ꝛ similitudineʒ. Primo quia similitudo respicit naturam ymago vero figuram quo modo distinguit hug. ꝙ similitudo dicit conuenientiam in qualitate naturali:ymago conuenientiam in distinctione significati ad modum trianguli in q̄ tres termini ꝛ linee sūt tres potentie quarū quelibʒ hʒ habitudinē ad quālibʒ:ꝛ.3. ꝑsone ꝛ potētiaꝛ persona tenet rationem trinum habitudo vel emanatio tenet ratiōnē linee. Secundo quia ymago est ī nālibus similitudo in gratuitis vt dicitur in glo. super geñ. ymago enim est respectu potentiarum que naturaliter insunt vt memoria intelligētia ꝛ voluntas. Ideo dicitur naturalium. Similitudo auteʒ est a gratia que est qualitas. Ideo dicitur respectu gratuitorum. Tertio quia secundum Augustinum libro de spiritu ꝛ anima ymago est in potentia cognoscendi. Similitudo vero in potentia diligēdi: quia caritas in qua maxime assimilatur deo est in volūtate. Miretur nullus si plures dānentur dicet forte aliquis dixisti nobis mane ꝙ nullus ꝑ peccatuʒ mortale debet expellere christum de conscientia sua quia veniret excommunicandus sicut expellens episcopuʒ de sede sua est excommunicatus. sed quis posset a peccato omnino abstinere nonne iuuētus nos molestat ꝛ inquietat videlicet ꝙ iuuentus vt cunꝗ transeat quaſ nos speramus non sic excommunicari nec a consortio sanctorum eici. Sed audiant tales quid habetur de dolo ꝛ contumatia capitulo condilecti. Excusans se propter calores estiuos ꝛ non comparens citatus nec mittens procuratorem sufficientem veluti contumax venit condampnandus. ff. quoꝗ ad legem aequileiaʒ.l. si. seruus. §. Si foccarius dicitur ꝙ foccariꝰ qui fornacem habet si obdormierit in ignis erumpens villam incendat:qui seruum tenuit de dampno tenetur. Ad vos damnati peccatores sit verbum hoc. Juuentutem allegatis cum difficilis sit ad regendum ꝛ oportet ꝙ transeat verum vtiꝗ est. Sed tamē in libertate vestra est consentire. vnde genesis tertio. Subter te erit appetitus tuus ꝛ dominaberis illius. Certe si in hoc appetitu calor vigeat ꝛ ratio impediat ne compareat obediendo in conspectu dei nihilominꝰ damnaberis. Si appetitus iste qui debet seruire ꝛ obedire ac obsequi ignem accendat. Ignem inꝗ auaricie luxurie vel iracundie que ciuitatem aīe ꝯburat. Ratō rñdere habebit Attendat ergo quilibet q̄ vita vixit

⁊ ad deum redeat q̄m velit nolit sibi semel presentandus est iuxta verbū preassumptum Obtulerunt ei denarium

¶ In isto sermone erunt due partes Quo ad primam visa sublimitate anime quo ad dignitatem creationis q̄m dei ymago censetur ordine cōsequēter videndum est: in quo vcz ad similitudinem inquisitionis ⁊ preciositatem redemptōnis. Pro quo notādum est omnibus ꝙ sapiens vili super re perdite non ponderat iacturaz nec magnam sollicitudinem sup ea inuenienda vel reparanda apponit. Rei autem preciose non peruipendit perditio. Sed omni studio diligētia ⁊ sollicitudine operam dat super ei⁹ recuperatione. Attende ergo homo ⁊ aduerte anime tue dignitatem ex sūma solicitudine ⁊ solicita inquisitione que quidem inquirendo sollicitudo. Nota primo parabolice Luc.15. vbi dicitur quis ex vobis homo qui habet centuz oues in deserto ⁊ si perdiderit vnam ex illis. nonne dimittit 99: ⁊ vadit ad illaz que perierat donec inueniat eaz ⁊ cum inuenerit eā imponit in humeros suos gaudens ⁊ conuocat amicos suos ⁊ vicinos dicens. Congratulamini mihi quia inueni ouem quam perdiderā. Quis itaqꝫ homo est nisi dn̄s noster Jesus xp̄us qui ouem centesimam naturā videlicet humanam reseruatis nouē ordinibus angeloruz perdidit qui tamen in hunc mundum veniens. ire nō cessauit donec ouem inuenit. Primo em̄ iuit in vterum virginis intemerate. Secundo ex vtero descendit in presepiuz. Ex presepio in synagogam vt reciperet circuncisionez. Ex synagoga venit ad diuersoriuz. A diuersorio iuit ad templum .40. die a templo iuit in egyptum. Ab egipto redijt in nazareth. A nazareth ascēdit hierosolimam cum esset annoruz 12. A Hierosolima cum parentibus descēdit ⁊ erat subditus illis: demū iuit ad iordanem ad querendum animam peccatricem ⁊ non inueniens intrauit desertuz ⁊ ibi non inueniēs post.40. dies circuibat per villas ⁊ castra ⁊ demuz lapsis annis aliquibus vt animam perditam inueniret ingressus est ciuitatem therusalem flens super illam. Sed adhuc nō inueniens venit ad domum Anne cayphe pylati ⁊ herodis demum baiulans sibi crucem exiuit in eum locū qui dicitur golgota ⁊ inuenit quod querebat q̄a ibi inuenit mortez cor. .29. ibi inuenit vt vitam anime nobis inueniret huius sollicitudinis figura gene.37. scribitur vbi dicitur de sancto Joseph ꝙ missus de valle hebron venit in sichen ⁊ inuenit euz vir qui interrogauit eum quid quereret. Et ille ait fratres meos q̄ro ⁊ inuenit eos in dotayn. Interroget anima mentetenus saluatorem quid faciebat in omībus locis supradictis Respondere certe poterit fratres meos quero. O homo inquit Bern̄. in quodam sermone noli vilipendere anime tue dignitatem cui a tanta maiestate vides exhiberi compassionem Triplex apparet anime dignitas ac preciositas ex sui redemptione atqꝫ precii inestimabili comparatione. Quantum fuit hoc magnum preciū nouit apostolus.1.cori.3. dicēs. Empti enim estis precio magno. Sz q̄d sit illud magnum precium declarat beatus Petrus.1.petri.1. Scientes ꝙ redempti estis de vestra vana conuersatōne paterne traditionis nō corruptibilib⁹ auro vel argēto sed preciosissimo sanguine Jhesu xp̄i q̄si agni incontaminanti incoinq̄nati. Si q̄s

vnam guttam precioſi ſanguinis ip ſius domini noſtri Jeſu xp̄i haberet magnam vtiq; reliquiam haberet: nec illam in terram proiiceret. Qua fronte ob obduratorꝝ corda animas ſuas in ſceuum peccatū cum nō mo do vna gutta: ſed totus ſanguis xp̄i pro eis effuſus eſt. Audiant peccato res lamētabiliter dñm Jeſum xp̄m voce magna eis dicentez: ne aperias ſanguinem meum que queſo terra niſi peccatorum corda quibus dicit Jere. capitulo. Terra terra terra audi vocem dñi. hec terra me operit ſanguinem quando tanti precii ime mor pro breui voluptate dyabolo ſe vendit. Sicut dicit helyas achab. 3. regum. 2. huic terre ſic ſanguinem o perienti ⁊ ſuam dignitatem contēp nenti dicit Bern. in meditationibus O anima inſignita dei ymagine de corata ſimilitudine redempta xp̄i ſā guine/ deſponſata fide/ decorata ſpi ritu/ deputata cum angelis / capax beatitudinis/ heres bonitatis/ parti ceps rationis/ quid tibi cum carne? quaſi dicat. quomodo ſolum vocas corpori ꝓuidens ſibi non tibi ſubiici ens te ſibi cum; ita ſis nobilis ⁊ ma gnifica ⁊ ipſum ita vilie ⁊ fetidum Anime bone pulchritudinem ⁊ exul tationē ſignificat heſter que pulcher rima naturaliter ornata per tempo ra multa tandem peruenit ad ꝯſum mationem matrimonii facile cū aſ ſuero cuz ipſo ſummo monarcha cū regina vaſti pulcherrima regno pri uata eſſet quia eius mandatis obedi re contempſit vt patz heſter. 2. heſter que humilis interpretatur vel electa in tempore animam ſignificat que a deo eligitur hec pulchra eſt in ſui eē ſed pulchrior redditur ⁊ amabilior ex ornatu virtutum peruenit autem ad conſummatuz matrimonium cuz aſſuero qui interpretatur beatitudo ſignificans dñm noſtrū Jeſum chri ſtum cum perfecte ei viuit in gloria ſempiterna regnans cum eo ineter num. vaſti autem ſignificat gene ralem animam que ⁊ ſi pulchra ſit a natura tamen quia dei manda tis obedire contempſit reprobatur ⁊ regno infeliciſſima priuatur. Ad hoc autem obprobrium venit: quia vt in grata ⁊ ſuperba dignitatem ſuam a quo habuit; non intellexit. O execa ti peccatores hic oculos cordis ape rite ⁊ ad deum redite quia ſemel vi debitur quam ymaginez geritis iux ta theuma preaſſunptum. Obtulerūt ei denarium ⁊c.

¶ Quo ad ſecūdū principale viſo quemadmodum in celeſti erario col locandum exigitur debita materia ⁊ debituz pondus. ordine conſequenti videre oportet de ſcriptura qualiter enim pecunia ſeu nummus inſcrip tus eſt: ſcriptura vel figura ſui prin cipis de iſta ſcriptura loquebatur io han. apoc. 20. Aperti ſunt libri ⁊ iu dicati ſunt viuentes ⁊ mortui ſm ea que ſcripta erant in libris. Cum ergo noſtre ſaluationis ⁊ damnatio nis iudiciū ex hac pēdeat: ſcriptura merito certe eſt examinanda. Scrip tura hec moraliter poteſt ſignificari per librum illum qui oſtenſus fuit. eze. 2. vbi vidit librū ſcriptū intus ⁊ foris ⁊ in illo continebantur carmē ⁊ ve liber hic eſt conſcientia que da ſcribi intus ⁊ foris quia qd̄ habet in voluntate oſtendit in opere. Jn hac ſcz conſcientia mala ſcribuntur tria illa ſcilicet

Lamentationes
Carmen
Et ve

¶ Primo lamentationes horrēda vi delicet pctā q̄ per totaz vitam ſuam

ɔmisit qui si cerneret materiā flendi q̄diu viueret haberet. Scd̄o scribit carmen in mensa vcꝫ dei dilectio qꝛ misere aīe sic afficitur cū sit eius ymago ꝛ suo sāguine redempta quia adhuc si necesse foret pro ipsa mori paratus esset. Tertio ꝛ ve dampnationis inscribitur cū sit ingrata nullo tpe voluit a peccatis desistere de scriptura tā infelicis aīe dicit Jere. 17.ca. Pctm̄ iuda ꝛ ihr̄lm scriptuꝫ est stillo ferreo ꝛ in vngue adamātīo O deꝰ. O mirabilis quid faciet aīa secum portans litteras testimoniales sue mortis. Gloriātur nūc alii i pompis alii in honoribus alii in diuitiis reliqui in pluribus gratiis. Sed attēdant quid dicatur .i.q.i. prophetauit nō se iactant q̄ forte sine caritate habēt scīm̄ dī munus.i.aliquam grām gratis datā. Sed videant qualem rationem cum deo sint habituri cū sanctis nō rcīe vtantur dꝛ aūt apoc.20. Qui nō est inuentus scriptꝰ in libro vite missus est in stagnum ignis. O durū verbuꝫ ꝛ omni formidine dignū ꝛ q̄s scire poterit si in eo ɔscriptꝰ sit dꝛ.2.q.i.c. Sacerdotibus multa sunt q̄ de dei iudicio hoīes ignorāt qꝛ fortasse q̄s laudatis ille reprehendet ꝛ q̄s reprehēditis ille laudabit ꝛ sunt verba Gregorii mauritio imperatori. Ad hoc est exēplum in vitis patrū de abbate agathone qui cū esset in extremis ostendebat se multū timere ꝙ cū frēs interrogarent q̄re timeret cū.60.annos deo seruiuisset cū magna abstinētia dicit ille laboraui iuxta fragilitatem meā in seruitio dei. Sed q̄a alia sunt iudicia eius ꝙ nr̄a ideo timeo. O aīa si tm̄ timebat iustus vbi parebit peccator ꝛ impius tū velimꝰ nolumus habebimus illuc ɔparere. Quid erit de nobis qꝛ penitus ignoramus. Interim purgemus deuota penitentia aīas nostras sepe confiteamur desistamus a pctīs illius presentationis durissime horum presto lantes vt pro ɔclusione possimꝰ audire. Reddite que sunt cesaris cesari ꝛ que sunt dei deo.

¶ Dn̄ica vigesimatertia

Filia mea modo defuncta ē sed veni ꝛ impone manū super eā ꝛ viuet Math.9.ꝛ in euāgelio. Stipēdia pctī mors. grā autē dei vita eterna p Jesum xp̄m dn̄m nr̄m rom̄.6. miserabilis vita hoīm in pctīs viuentiū et diuine mīe subsidiuntur negligentiū In istis verbis scd̄o assumptis duo notātur

Primū est petōrum iusta punitio
Scd̄m ē pēitentiū gratuita mirātio.

¶ Pro prīo pctōruꝫ mors iuste dꝛ stipendium. Stipendiū em̄ dꝛ quasi a stipe petēda. peccātes em̄ peccādo iuste mortē petunt: qm̄ dolendo dolorē sustinuerunt peccatum rememorando erubescentiam percipiunt: ac moriendo penas recipiunt. de prīo dicitur sap.5. lassati sumus in via perditionis ambulamus vias difficiles. ambro. Quot labores q̄t solicitudiēs ꝛ angustie habētur pro auaritia luxuria ꝛ ambitione de remorsu vero conscientie quid dicit August. libro confessionum. Jussisti domine ꝛ ita est vt omnis inordinatus animus sibiipsi pena sit. Quod si quis asserat se hunc remorsum non sentire licet em̄ non minus fetor habeatur. Sic vtiq̄ signum mortue anime ꝛ in peccatis indurate est non sentire neq̄ murmurare contra peccatum: quod tamen dānati faciunt. Pro secundo vcꝫ erubescētia: dicit hic apostolus.

Quem fructum habuistis tunc in il lis in quibus nunc erubescitis. Pro tertio Job.21. ducunt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferna descen dūt ve͂ durū stipēdiū: hic ē finis lu xuriarum blaphemarum ludorum ꝓ hibitorum fraudum periuriorum op pressionum aliorumque viciorum. Pro scda huius protheumatis dr gr̄a au tem dei ⁊c. vnde nullus q̄tuncunque iustus ex operibus propriis potest ꝑ tingere ad beatitudinem nisi mediā te gratia dei ephe.2. ḡtia dei saluate estis ⁊ non hoc ex vobis donum dei est: dicit em̄ Aug. ad sixtum presbi terū. Cum deus coronat merita no stra nihil aliud remunerat q̄ merita sua: quia his meritis que deus sua gratia contulit redditur vita eterna Nullus ergo glorietur in semetipso nullus infletur qm̄ ex nobis non ha bemus nisi mortuam filiam ⁊ ꝓ oī solatio mors nobis debetur. Si vero vt cunque ad deum redeamus eius do num est ⁊ hoc per Jesum xp̄m quo niam de plenitudine eius accepimus vniuersi per suam influentiam. Si ergo sentiamus filiam nostram esse mortuam more huius principis ad saluatorem vadamus dicentes cum ipso: filia mea modo defuncta est.

¶ Pro fundamento mouetur que stio qm̄ hic sub typo filie mortue fi guratur conscientia ad quam filiam suscitandam pater petit misericordi am diuinam ⁊ manum. Ideo merito queritur. An liberum arbitriū a cul pa mortali valeat resurgere sine mu nere gratie diuine. Respondet sanct⁹ Bonauen. di.16.2. Quod in huius d terminatione questionis aliter sense rūt philosophi ⁊ heretici ⁊ aliter tra ctatores catholici. vide in bonauen. Miretur nullus si plures damnēt Quis em̄ tam proteruus qui ecclesi am deo dedicatam stabulum porco rum vellet efficere aut vasa vel ve stimenta diuino cultui dedicata ad vsus prophanos applicare. Talis em̄ tanq̄ sacrilegus venit excommu nicandus. Omnis em̄ sacrilegus ē excommunicandus si monitus se n̄ correxerit.17.q.14. Si quis donū papa tam iure ciuili q̄ canonico ꝓ hibuit ne talia vsui diuino mancipa ta aliis vsibus applicentur dicitur em̄ in institutionibus. De rerum di uisione. §. locus autem in quo edes sacre edificate sunt etiā disrupto e dificio totus sacer manet. Ad hoc ē capitulum Adhec de religiosis do mibus ⁊ sic vestimenta de cōsecra. di.1. Quid igitur fiet peccatoribus insensatis sacrilegis animam suam per caracterem baptismalem deo cō secratam prophanantibus porcis ⁊ bestiis infernalibus prostituentibus ac demonum cloacam dictam aīam facientibus. Omnis qui in peccato mortali existens cloaca est demonis infernalis apoc.18. Cecidit cecidit babilon magna ⁊ facta est habitatō omnis spiritus immundi nec tamē deo displicet loci materialis ꝓpha natio sicut templi spiritualis. Cum non gentem propter locum; sed locū propter gentem elegit. 8. di. ca. non sunt vnde priē corin.6. An nescitis qm̄ membra vestra templū sunt spi ritus sancti qui habitat in vobis. Et per vnum peccatum mortale viola uit sic animam ⁊ templum spiritua le ac sacrileg⁹ efficitur quid de.10. quid de.100. quid d.1000. Quis vo luntates malas ire, inuidie, ranco ris, tristitie in prosperis exultatiōes in aduersis ac alias malas volūta tes enumeraret. Quis diceret quot peccata blaphemie in verbis periurii contumelie detractionis ⁊ iactantie

Quis denique exprimeret multitudinē malorum operum luxurie fraudum et aliorum multorū viciorum. Certe hi tales vasa aurea templi spiritualis auffe runt potētias videlicet aie et in his cum balthasar. Deinde hoc bibunt vinū iniquitatis et voluptatis cum magistratibus et alii regni sui. cur tamen appareāt manus scribentis videlicet eterna sentētia iudicās ta les ad dānationem et penā eternam. Scriptura eni erat. Mane thechel phares. qd interpretatur numeratū pōderatū et diuisum. quoniā omnia mala acta ponderata coram deo in diuisione anime a corpore nūerata puniētur. O anima sacrilega: sacri legium depone: ad deū recurre cum patre huius filie dicente. Filia mea modo defuncta est etc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima de aie peccatricis morte detestanda.

Scda de aie penitētis suscitatione amplectanda.

¶ Quo ad primā puella hic mortua aiam in peccato existentē repñsentat Mortuus eni peccatorē significat. et sm differentiā mortuorum nota dif ferentiam peccatorum: que omnia vide superius dnica. 15. sermone primo. Adolescens tibi dico surge etc.

¶ Quo ad secundā partē petit pater huius puelle pro suscitatione ipsius iponere manū saluatoris. Et tunc venit saluator vocatis patre et mre petro iacobo et iohāne turbis eiectis suscitauit illam. Hec eni in suscita tione aie a peccato spūaliter exigūt

Primo notat diuine gre infusio

Scdo liberi arbitrii assentio.

Tertio sensualitatis subiectio.

Quarto peccati cognitio.

Quinto peccati cessatio.

Sexto boni operis exercitatio.

¶ De tribus primis nunc est dicen dum. Ad suscitationem ergo puelle merito exigitur descensus christi tā effectiue ꝙ meritorie. Dicitur enim ad ephesios secundo. Gratia estis saluati per fidē: et hoc nō ex vobis. Dei enim donū est nō ex operibus. Ad romanos tertio. Arbitramur hoiem saluari per fidem sine legis operibus. Et gal. 3. Scientes qr nō iustificabit homo ex operibus legis nisi per fidē Jesu christi. Et merito quoniam peccatū mortale in anima tria facit: scz

Maculam generat.

Naturam debilitat.

Ad penam obligat.

Hec aūt tria tolli nequeunt nisi per gratiā dei. Roma. 7. Infelix ego hō quis me liberabit de corpore mortis huius? Et respondet. gratia dei per Jesum christū. Hanc aūt gratiam aiam reparantē solus deus donare potest. sm illud ps. Gratiā et gloriā dabit dominus. Et sic effectiue aia a solo deo suscitat. meritorie quoque a solo hoie christo peccata remittūt Non eni est aliud nomen datum ho minib9 sub celo in quo oporteat vos saluos fieri. Actuū quarto capitulo In figura huius. 4. regum quarto Giezi missus cum baculo helisei ad filiū sunamitis mortuū eum nō susci tauit. Non eni ei erat vox neque sensus Sed propheta ille magnus de mōte descēdens ac faciem suā os et oculos super mortuū imponens huc et illuc deambulās eum suscitauit: et illum viuque matri sue dedit. Giezi eni ille cum baculo moyses est cum lege ti moris. et hic mortuū non suscitauit.

Ad galathas tertio. Cõa sub pctõ cõclusit scriptura vt ꝓmissio ex fide Jesu christi daretur credẽtibus.
Sed tunc suscitatur puer cum propheta ille magnus videlicet dominꝰ deus noster Jesus christus de celo descẽdit os suũ ꝫ oculos super ocu- los mortui applicãs: quando scꝫ in similitudinẽ hominũ factus habitu inuẽtus vt homo. Phil. 3. Ipse enĩ est qui langores nostros tulit ꝫ la- bores nostros ipse portauit. ysa. 53.
Attẽde ergo infelix peccator qꝛ per quecũqꝫ opera tua ꝯtumeliqꝫ labo- riosa nullũ peccatũ remitteretur: nisi interueniret meritũ christi. liuore eĩ eius sanati sumus. Perpẽde graui tatem peccati mortalis. ꝫ ẽm Ber. in quodã sermone. Cõsidera etiã ꝙ grauia fuerũt vulnera tua ꝓ quibꝰ necesse fuit dñm iesum vulnerari.
Si eĩ hec nõ essent ad mortẽ ꝫ mor tem vtrũqꝫ sempiternã nõ oporteret a tanta maiestate tantã exhiberi ꝓpa rationẽ. Et si ita graue sit vnũ pec catũ mortale ꝙ nulla pena propria sine xp̃i merito sufficere posset: quid de centũ aut quid de mille. ¶ Viso primo requisito ad suscitationẽ pu- elle gratia videlicet diuina. secundo exigitur patris assistẽtia ꝫ matris cõsensus videlicet voluntatis ꝫ sub iectio sensualitatis: vt scꝫ ratio velit se a pctõ auertẽ. Sẽsualitas parata sit debitam subiectionẽ perferre.
Quid autem figuratur per patrẽ ꝫ matrẽ itaqꝫ dicitur ezech. 16. Pater tuus amorreus. mater tua ethea.
Amorreus interpretatur amarus ꝫ illuminatus. Hec est ratio q̃ illumi nata detestari pctm̃ debet: ꝫ dolere amare ac etiã amaricari de offensis perpetratis. Dolorẽ suadebat qui di cebat hieremie tertio. Luctum vni- geniti fac tibi planctũ amarum?
Patrẽ hunc habuerat peccatrix q̃ vt cognouit deum quem offenderat lachrymis cepit rigare pedes eius saluatoris scꝫ sine hac amaritudine ꝫ pcti detestatione nõ pꝫ salus neqꝫ puelle. i. aĩe suscitatio. Dicitur enĩ de peni. di. 1. ca. tres sunt actiones.
Nemo postꝙ fuerit sue volũtatis ar biter ꝯstitutus nõ potest vitã nouam inchoare nisi peniteat eũ veteris vite
Exigit tertio mater videlicet vt sen sualitas parata sit penã temporalẽ peccato debitã perferre. Hec aũt est mater ethea. Interp̃tatur enĩ ethea stupens seu formidãs. hec est sensu alitas formidãs penã. Spũs quidẽ prõptus est: caro aũt infirma. ꝙ aũt subiectio sensualitatis sit necessaria ad hoc ꝙ homo velit pure deo satis- facere de peccatis suis patet tertio regũ per figurã: ꝙ non fuit auditus sonus mallei in templo: qꝛ videlicet nullus accedit nisi prius purgatus fuerit ab oĩ culpa ꝫ pena. i. cor. 3.
Uniuscuiusqꝫ opus manifestũ erit dies dñi declarabat: qꝛ in igne reue labitur. Et mathei. Non exibis hinc donec reddas nouissimum qua drantẽ. Faciat ergo talis pro recu perãda aĩe vita. vt dicit augustinus de pe. di. 5. ca. primo: ꝙ faceret pro corporis morte vitanda. ꝫ hoc cum gaudio: qꝛ recuperat vitã infinitam.
O peccatores duri hec aduertite ad deũ cum desiderio redite petendo vt filiã vestram. i. aiam suscitet vt pro cõclusione posset de vobis verificari quod dicitur de illa puella. Dedit illam matri sue. Amen.

¶ Sermo scdꝰ eiusdem dñice.

Filia mea mō defuncta est vbi supra. Scindet dñs regnum de manu tua ⁊ dabit illud ꝓximo tuo: quia nō obedisti voci mee .i.regū.28.
Spūssancti ad peccatores mortuos sub typo saulis verba sunt ista. vbi duo notantur.
Primū est pctī grauissima punitio.
Scōm est punitionis iustissima rō.
Pro primo dr̄ Luce.17. Regnū dei intra nos est:qđquidē a nobis auffe retur dū meritis nostris exigētibus gratia ꝑuamur gehēneqꝫ eterne obligamur. Apoca.3. Regnum dei auffe retur a vobis:⁊ dabit genti facienti fruct⁹ eius. In cuius figura regnū iudeoꝝ datum fuit in manibus exterioꝝ. vt patet in fine quarti regum. ⁊ secundi parali. Regnū enī transfertur a gente in gentē propter iniusticias. Eccl. Ratio huius trāslationis dr̄ ad Saul. qꝛ nō obedisti voci dñi. Saul interꝑtatur abutens hic est pctōꝛ gratiis ⁊ beneficiis abutens:quia qui nō obedit nec obedire vult diuinis ꝑceptis puniri meret: priuariqꝫ datis debet ac indignus ⁊ ineptus reddit dantis. Unde tho.3. Quoniā nō obedim⁹ preceptis tuis traditi sumus in direptionē captiuitatem ⁊ mortē ⁊ in fabulā ⁊ in proverbiū in oībus nationibus in quib⁹ dispersisti nos: Et danī tertio dicit. Propter iīquitates nr̄as ⁊ peccata patrum nostroꝝ nos ⁊ hierusalē populus tuus sumus in opprobriū omnibus q̄ sunt per circuitū nostrum. Non enī nisi propter pctā sua synagoga fuit captiuata tēpore nabugodonosor ⁊ ihr̄lm euersa p romanos Sic vtiqꝫ multis xp̄ianis cōtinget qui sua duricia ⁊ rebellione magna a deo merent ludi ⁊ peccato exponi Deuteronomii.28. dicitur. Si nolueris audire vocem domini dei tui vt custodias ⁊ facias omnia mandata eius venient super te oēs maledictiones iste ⁊ apprehēdent te. Dicit hieronimus. Et ponitur .i. questione.i. Quod precipitur īperatur. qđ autē imperat necesse est fieri.3.regū.13. Quidā propheta dñi: quia cōtra preceptū domini mādacauit ī samaria propter suā inobediētiam suffocat⁹ est a leone in via. Videat ꝫ quilibet pctōꝛ si mortuus sit in consciētia ꝓpria ⁊ redeat ⁊ vitam petat pro filia dicens verba presentis thematis. Filia mea modo defuncta est.

¶ Pro fundamēto mouet questio qꝛ sermone precedēti dictū fuit liberum arbitriū pctō mortali non posse perfecte resistere ⁊ īpossibiliū nulla sit obligatio. vt dicitur de regulis iuris libro. Nullusqꝫ peccat in eo qđ vitare nō potest. vt dicit augu. Merito ergo querit. Quare vel qualiter imputandū est hoī si a peccato nō resurgat. Respōdet beatus bonauentura distinctione.28.⁊ in dubiis litteralibus. Queritur vtrū omnes sumus filii adoptiui dei. Uide scotū in primo distinctione prima tertiiqꝫ tres conditiones requirūtur ad hoc ꝙ aliquis sit filius adoptiuus
Primo extraneitas ex generatione naturali.
Secundo gratia que est grātuita iussus adoptantis.
Tertio requiritur bonum ad quod preordinatur.
Ex ista gratia scilicet ius hereditatis ad quam habet ius succedēdi ex adoptione. Unde istud nomen vel iste terminus adoptio est translatum siue impositum a iuristis: vt

dicatur filius adoptiuus: vt qui nõ
eſt naturaliter genitus ab aliquo:
aut ex generatiõe naturali nõ habet
ius ſuccedendi in hereditate: ſed ex
gratia preordinaꝭ vt habeat ius ſuc
cedendi. ita ꝙ illa tria concurrunt
ſcꝫ extraneitas ꝛc. vbi ſupra.
Admiretur ergo nullus ſi plures dã
nentur. quãdo enim dicit predicãdo
monendo docẽdo ꝛ exortãdo pluribꝰ
illud qđ ſermone precedẽti dictum
fuit: videlicet ꝙ aĩam ſuam diuine
maieſtati dedicatã prophanãt dya⸗
bolo exponũt ac viliter deturpent.
qua ex re veniunt multipliciter pu⸗
niendi. Reſpõdent ſic conſueuimus
viuere: ad hoc nati ſumus. Reſpõdeo
Dicitur enĩ codice de ſeruo pignori
dato manumiſſo lege ſi credibilibus
allegans propriã turpitudinẽ nõ eſt
audiẽdus. Et extra de cõſuetudine
capitulo finali dicitur. Tanto ſunt
grauiora crimina: quãto diutius in
felicẽ animã detinent alligatã. Au⸗
diant hec cuncti infelices pctõres
peccatis dediti quaſi a cunabulis.
alii periuriis. alii ludis ꝛ fraudibꝰ
alii luxuriis ꝛ lenocinTiis. alii pom
pis ꝛ ambicionibus. ꝛ hi omnes in
peccatis ſic viuẽtes ſimiles ſunt illi
ethyopi beato arſenio demõſtrato fa
ciculũ facienti qui a principio pon⸗
deroſus erat ꝙ ſubleuari nõ poterat
ꝛ nihilominus ipſi faciculo ſemper
aliquid addebat. Sic vtiqꝫ eſt mali⸗
gnis peccatoribus. Primo enĩ pec
cato mortali ſic ponderoſo ꝙ nõ po
teſt permittere eos ad celũ aſcẽdere
tot addideꝛt ꝛ paſſim in dies addũt
ꝙ numerari nõ poſſent. Tales aũt
attendant filiã ſuam: id eſt animã
nedũ in cella mortuã: ſꝫ iam in pec
cato fetentẽ. ꝛ ad deum redeant di⸗
centes. Filia mea modo ꝛc.

¶ In iſto ſermone
erunt due partes.

Quo ad primã nota vltra predictaꝭ
ꝙ aĩa exiſtens in peccato mortali
mortuo cõparatur propter tria
Primo ꝓpter conſimilẽ defectũ:
Scđo ꝓpter conſimilẽ effectũ:
Tertio ꝓpter ꝯſimilẽ reſpectũ
¶ Pro primo moriẽte primo corpus
diſtẽperatur ꝛ diſtrahitur. Secũdo
infirmatur. Tertio moritur. Quarto
extra domũ portatur. Quinto ſepe⸗
litur. Sexto a vermibus cõſumitur
Iſto modo aĩa diſtẽperaꝭ ꝛ diſcra⸗
tiatur per tẽptationẽ ꝛ cogitationẽ
de peccato. Secũdo infirmatur per
concomitãtem delectationẽ. Tertio
moritur per cõſenſum. Quarto por⸗
tatur ꝛ elongaꝭ ab oĩbus per culpe
ſue diffamationẽ. Quinto ſepelitur
per conſuetudinẽ. Sexto cõſumitur
per finalẽ obſtinationẽ. Pro q̃tuor
primis Iacobi. 4. Unuſquiſqꝫ ten
tatur a cõcupiſcentia ſua aſtractus
ꝛ illectꝰ. Deinde ꝯcupiſcẽtia parit
peccatũ per cõſenſum culpe. Pctm̃
vero cũ conſummatũ fuerit generat
mortẽ. De ꝯſuetudine vero ſepeliẽtẽ
dicit Auguſtinus libro confeſſionũ.
Lex pctĩ eſt vicioſa conſuetudo tra
hitur ꝛ tenetur etiã inuitus animꝰ
eo merito q̃ in eam nolens illabitur
Et in eodem libro ait. Ex volũtate
peruerſa facta eſt libido ꝛ dum ſer⸗
uatur facta eſt cõſuetudo: ꝛ dũ con
ſuetudini nõ reſiſtitur facta ẽ neceſ⸗
ſitas. Hec cõſuetudo peccãdi ſepul
ture lazari ꝯparatur que nõ niſi cũ
difficultate ſuſcitatus fuit. Sexto
corpus mortuũ a vermibus cõſumiꝭ
ꝛ mens priuata vita gratie a verme
conſciẽtie deſperatiõis ꝛ finalis ĩpe
nitẽtie corroditur ꝛ mordetur. vt dꝭ

ysaye vltimo. Uermis eorū nō morietur. Secundo peccatū morti assimilatur propter similē effectū. Mors enī facit corpus rigidū/frigidum et fetidū/et putridū/turbidū/terrenū/atqꝫ ponderosum. Isto modo pctm̄ mortale facit animā rigidā superbā et inobediētem ad deū. Prouerbiorū .18. Cum obsecrationibus loquitur pauper et diues.i. superbꝰ efficitur rigide. frigidam per inuidiā:quam propheta vocat maliciā. Hiere.6. Sicut frigidā cisterna facit aquam suā:sic frigidā facit animā malicia sua. Fetidā per luxuriā. ysaye.34. De cadaueribus eorū ascēdet fetor Putridā per gulam vel gule imoderantiā per quam sensus et ratio sopiuntur et homo quasi in asinū conuertitur. Hieremie.22. Sepulture asini sepelietur putrefactꝰ et piectus Terrenam per auaritiā quia nichil sapit nisi terrena:vt dicatur tali aīe sicut talpe dicit natura et serpenti. Terrā comedes cunctis diebus vite tue. Genesis tertio. Ponderosam per accidiā: que nichil boni operatur. Prouerbiorū.13. Uult et non vult piger. Anima aūt operantiū impinguabitur. ¶ Tertio peccatū morti cōparatur per consimilē aspectum. Quātumcūqꝫ enī homo fuerit pulcher amabilis et delicatus stati post mortē erit horribilis turpis et abhominabilis. Ezechielis.16. Ad oīe caput vie edificasti signum prostitutionis tue: et abhominabilem fecisti decorē tuum. O pauperes pctōres indurati hec aduertite:oculos apite et vestrā vitam attendite. parum est enim sic per peccatū deturpari:quā tamen turpitudinem aduertunt qui graues remorsus consciētie sentiūt quos etiam si in peccato viuētes nō sentiunt signū est euidens mortis et obdurationis finalisqꝫ īpenitentie. Sequitur vltra hec oīa sicut mors facit corpus mortuū separari a societate viuentiū : sic vtiqꝫ a societate dei et sanctorū et omniū iustorum. In huius figura leprosus debebat hītare solus extra castra. Leui.13. Ubi aūt collocabūtur dicit ps. Sicut oues positi sunt in inferno: mors depascet eos. Quod enī aīal est stolidissimū et inter alias conditiones hoc habet ꝙ si sit in domo accensa nullo modo exit ab igne: Sed magis igni se ingerit. Sic pctōres miseri ignem inferni peccatū videlꝫ mortale habētes ipsum non derelinquunt: sed potius peccata peccatis accumulāt quousqꝫ in profundū inferni descēdunt. Qđ ne miseris peccatoribus contingat quilibet ad deū cum patre huiꝰ puelle redeat dicēs Filia mea modo defuncta est.

¶ Quo ad secundū principale visis tribus requisitis ad puelle suscitationem videnda sunt alia tria. Exiguntur enim tres apostoli: ac ante omnia turbe expulsio. Spiritualit vt aīa a peccato mūdetur : exigitur primo petrus qui interp̄tatur agnoscens.i.peccati cognitio. Hanc pctī cognitionē petebat qui sic dicebat. Illumina oculos meos neūꝙ obdormiā in morte rc. Et in figura huius cecus quidā a christo petens illuminari cum interrogaret quid peteret ait. Dñe vt videā lumen. Luce.18. Et merito: qm̄ vt ait seneca. Non intellecti nulla est curatio morbi. Se enī extendit hec cognitio ad bonum qđ pdidit ad damnū quod incurrit. et ad bonū quod obmisit. Cupiebat hunc petrū vel hanc cognitionē habere qui dicebat Hieremie tertio.

Leua oculos tuos in directū ⁊ vide vbi prestrata sis. ¶ Exigit secundo vt veniat Jacobus in resistētia seu cessatio a pctō. Interpretatur enī luctator ⁊ supplātator. Cessationem hanc suadebat qui dicebat ysaye. i. Quiescite peruerse agere: discite bñ facē. Jo. quoqȝ. 5. Sanato languido dictū est ⁊ mulieri in adulterio depꝛehensa. Sic de pe. di. 3. dicit. Qui sic preterita pctā deplorat vt iterum deplangēda cōmittat: aut penitētiam agere ignorat aut dissimulat. Ratio est congrua. peccatū enim auertit a deo ⁊ a bono cōmutabili. quare aūt volens ad deū redire ⁊ peccati purgationē suscipere a bono cōmutabili debet auerti pondera hec de cōtinuātibus peccata sua furta fornicatōes odia periuria alieni detentionē ⁊ sic de similib⁹. hi a pctō nunꝗ̄ suscitabuntur. ¶ Exigit tertio boni operis exercitatio saltē in proposito significatur hoc per Johannē qui interpretatur in quo est gratia. Amor enī vt ait gregorius nunꝗ̄ est ociosus. operatur enī magna si est. Hanc exercitationē suadebat qui Ro. sexto dicebat Sicut exhibuistis corpora vestra seruire iniquitati ad iniquitatē: ita nūc exhibete seruire iusticie in sanctificationem. Hic quidā necessario exigit vt ait bernardus. In via dei nō progredi regredi est. Sed notandū est propterea ꝙ licet hi oēs euocati fuerit non tamē fuit suscitata puella: nisi prius eiecta turba. Hec est enī turba malaꝝ cogitationū: prauorū desideriorū: iniquarū suggestionū: ⁊ inordinatarū curaꝝ tēporaliū. hec egre fert sanitatē languidi. Jo. quinto. Increpat cecū vt taceat ne illumínetur. Luce. 18. zacheo obstat ne ipꝫ videat. Luce decimonono. Et hic suscitationem puelle differt. Sed ne differat penitus est abiiciēda ⁊ etiā tibicines. i. carnales voluptates. Hec enī omnia per purā cōfessionē sunt abiiciēda in re vel in ꝓposito. Jacobi quarto. Abiiciētes omnem imunditiā ⁊ abundantiā malicie in māsuetudine pacis suscipite insitū verbū. Hoc enī faciēdo assistētibus predictis illico puella suscitatur ⁊ incipit viam: q2 corpori xp̄i mistico incorporatur ⁊ gratia diuina reficitur Felix talis resuscitatio qui eam desiderat more patris huius puelle ad dominū clamet. Filia mea modo defuncta est ⁊c. Rogabimus deum ꝙ ipse det nobis suam gratiā. Quā nobis concedat. Amen

¶ Dñica. xxiiii.
post pēthecostē.

Cum videritis desolationē abhominatiōis que dicta est a daniele ꝓpheta stāte in loco sancto. Qui legit intelligat. Mathei. 24. ⁊ in euangelio hodierno. Christ⁹ dilexit ecclesiam ⁊ seipsum tradidit pro ea vt eā sctificaret. mūdans lauachro aque in verbo vite vt exhiberet sibi gloriosam ecclesiā nō habentem maculā aut rugā aut hmōi. Ephe. 5. Dīne dignationis āplitudinē ⁊ xp̄iane religionis sanctitatē verba ista manifestant. vbi duo notātur.

Primum est dilectio: quam nobis christus ostendit.

Secundū est sanctitas: quā in sua sponsa pretendit.

De primo apoca. i. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is in sanguine suo. trāscendit aūt dilectio q̄ xp̄us nos dilexit oēm amorē honestū quo

quis ab alio diligi pt. Superat enī christi dilectio amorē socialē/ maternalem/ac quodāmodo naturalē. De primo Jo. 15. Maiorē hanc dilectionē nemo habet &c. Sed maior fuit (inquit bern̄) dilectio tua xpe quia nō pro amicis sed pro inimicis aīam tuā exposuisti. Pro scdo hiere.

Nunquid potest mulier obliuisci infantē vteri sui: & si oblita fuerit: ego tamē nō obliuiscar tui. In manib9 enī meis. De tertio hieremie. 3. dicit vulgo. Si vxor virū suū & recedēs ab eo duxerit virum alterū nūquid reuertet ad eum vltro: Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis: tū reuertere & ego suscipiā te. De q̄rto hieremie. Dedi aīam meam in manibus inimicorū meorū: quoniā potius saluator elegit corpus suum ab aīa separari que amore naturali iungūtur q̄ nos ab ipso. Propterea dicit augustinus libro ad virginem. Ad hanc dilectionē recognoscēdam ait. Inspice aīa vulnera pendentis sanguinē redimentis & precium morientis. Hec quāta sint cogitate. hec in statera cordis ponite vobis totus figatur in corde qui pro vobis totus fuit fixus in cruce. ¶ Pro secundo tangitur per apostolū rō huius dilectionis vt eā sanctificaret in quo scz ecclesiā & exhiberet sibi. Pro quo ē notandū tripliciter ecclesiā capi in scriptura.

Prīo pro edificio materialis ecclie. Scdo pro collatione fideliū in gnāli Tertio p aggregatōe iustoȝ spūali: De prīa. 1. thimo. 4. Volo in ecclia orationes fieri. Et de cōsecra. distinctione prima. Nemo ecclesiā edificet antequā ciuitatis episcopus veniat. Et de imunitate ecclesie libro sexto capitlo decet. Sit ergo ad ecclesias humilis accessus. Secundo capitur pro collatione fideliū in generali De qua. 1. thio. quarto. Scias quomodo in domo dei oportet te conuersari. Et de hac Gregorius. 23. q. 4. dicit. Hec vita que inter celū & infernum sita est. Sicut in medio subsistit ita vtrarūq; partiū ciues communiter recipit: quos tamen sancta ecclesia indiscrete suscipit & postea in egressione discernet. Pro tertio sumitur pro aggregatione iustorum spirituali qui sunt per caritatē xpo incorporati. De qua potest intelligi illud ps. Confitebor tibi in ecclesia tua scilz virtute & in populo graui: scilicet morib9 virtuosis laudabo te Et de hac hieronimus de penitētia distinctione prīa dicit. Que dignior domus apostolica predicationis q̄ sancta ecclesia. hec est que iniuste q̄ a spiritu sancto regitur. De qua hieronimis. 24. questione prima inquit Omnibus cōsideratis puto me non dicere temere dicere aliquos ita esse in domo dei & vt ipsi ea domus dei scz ecclesia vt dicit glosa que vnica columba appellatur: que est sponsa pulchra sine macula & ruga vt hāc ecclesiā immaculatā sibi christus exhiberet efficacem se tradidit. Pro ecclesia vero secūdo modo dicta se tradidit sufficiēter. Sed quoniam (prothdolor) multi in dicta ecclesia existentes effectū huius oblationis per christū facte ex sua idispositione imo q plus est mali christiani dicti agunt. Sicut in figura dicitur Ezechielis. 16. Samaria dimidiū peccatorum nostrorū non peccauit. sed vicisti ea sceleribus tuis: qd maxie contingit his diebus malis atq; nouissimis temporibus quibus seueritatis & idignatōis diuine acerbitas

a domino cōparata est. Juxta illud quod dicitur in themate. Et cum vi deris abhominationē rc.

¶ Pro fundamēto mouet questio quoniam abhominatio desolationis grauissimū malū representat. Merito queritur. An possibile sit dare summū malū sequestratū ab omni bono. Respōdet sanctus bonauētura distinctione. 34. secundi: q dare sū mum malū sequestratū ab oī bono non solū est hereticū sed stultissimū Quia oē quod est inq̄tum est habet rationē alicuius boni. Si vero que ratur verū sit dabile maximū malū dicitur dupliciter. Uno modo quo nichil potest esse maius. r sic nō est dabile. Nihil enī est adeo malū quī possit esse peius p eo q habet aliq̄d de bono quo possit priuari r p tanto dicit dyonisius q malū est infinitū Alio modo dicit summū quo nichil est maius fm actum: sed ipsum ex cedit inter alia. r sic contingit repe rire summū in malis. Nam lucifer qui est rex superbie est pessimus. Miretur nullus si plures dānent. Dictū enim fuit statim: q ecclesia sponsa christi debet esse sine macula Constat autem fm iura: q sponsa male se regēs r alieno viro coherēs grauissime punit. Separatur enī a viro r perdit dotē. Codice de repu diis. l. iubemus. vbi dicit: q mulier ppter offensam factā in virum mor talem meretur perdere dotē. Idem notatur. 27. q. 2. ca. agatosa rc. Extra de diuor. ca. Ad aīas igitur sanguine redemptas que sponse dei nuncupātur fm apo. 1. cor. 4. De spondi enim vos vni viro virginē ca stam exhibere christo. verbū sit istud que tamē proh dolor sponso suo cor tempto dyabolo corruptori adherēt conseruiūt r insistunt. Dicitur enī ezechielis. 16. in persona dei pecca trici anime. Facta est quasi mulier adultera que super virū suū inducit alienos. Quid ergo fiet tali anime si punitur mulier virū offendens nō punietur aīa deum spernēs. Qui nō est mecum contra me est. Dicit dñs Luce vndecimo. Sic etiā vt dicitur 27. questione. 2. capitulo nuptiarū. q nullo modo dubitādū est ad offen sionem: cum eius membrorū fidem non seruat marito: q̄to magis offen ditur deus ipse cū illi non seruatur fides in eo q exigit oblitū. O filii iniquitatis quid vobis cū animarū vestrarū corruptore: q si ita sit q p vnum solū mortale peccatū anima a deo separatur r velut fornicatrix iudicatur: quid de īnumerabilibus peccatis? Certū est enī q tunc gra uissima punitio īminebit. Quod no tatur in verbis preassumptis. Cum videritis abhominationē rc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

¶ Prima erit de signis diuine indi gnationis.

Secūda erit de occasionibus hūane considerationis.

¶ Quo ad primā partem licet īscru tabilia sint iudicia dei r nostrū non sit cognoscere tēpora nec momenta que pater posuit in sua potestate ac tēpora iudicior suorum: verūtamen ex variis locis scripture elicere pos sumus nonnulla quibus concurren tibus signū est euidētissimū diuine indignationis r punitionis domini Et notat hic cū dicitur in themate. Cum videritis abhominationē rc.

Etiam quod communiter exponitur
de antixpo et tunc dicitur qui legit
prophetiam Danielis.9.et.11.capi-
talis intelligat sermonaliter magis
exponendo. Cum videritis abho.pec
catorum sciatis puuitionem futuram
de propinquo

Primo ex magnitudine
Secundo ex multitudine
Tertio ex promptitudine
Quarto ex assuetudine

Hec abhominatio perpenditur per
quattuor. Pro primo quādo nephā-
da et horrenda peccata sunt. vt simo
nie/blaphemiis/locorū sacrorū irre
uerentia et diuini cultus omicidia/sa
crilegia/adulteria/incestus/ blaphe
mie/periuria/credulitates/ false vio
lentie/rapina/fraudes/et deceptiōes
et similia signa sunt diuine vltionis
Eze.9.iniquitates iude et ihrlm ma
gna est valde non parcet oculus me
us nec miserebor. Nec causetur ali
quis more stoicorum peccata esse pa
ria vt Tho.22.q.7.arti.2. Quinym
mo sm diuersitatem actuum et cir-
cunstantiarum vnum alio grauius
iudicatur. ff. de penis.l:ante facta.
Pro scdo quando pctā grauia a pau
cis committūtur adhuc suffert deus
Sed si a multis et pene oībus perpe
trant nō diu continebit dn̄s manū su
am geñ.18.vel.19.paratus fui dimit
tere propter decē quinqȝ ciuitatibus
Sed vbi tota multitudo confluxerūt
Jam non pepercit ve ergo et ve iterū
nobis quia sumus inquos fines se
culorum deuenerunt in quibus comple
uit dictum ps. Omnes declinauerūt
simul inutiles facti sunt etc. et ysai.
primo A planta pedis vsqȝ ad verti-
cem capitis: non est in eo sanitas.
Ouidius libro.2.de ponto nec facile
multis iuuenes milibus vnum vir-
tutem precii qui putet esse sui. O quam
exiguus est numerus seruientium
deo in veritate considerantur deffe-
ctus ecclesiasticorū/religiosorum/no
bilium inferiorum laicorum descen-
dentibus ab vniuersalibus ad parti
cularia iubet populo quiescere. Con
siderantur multiplices peccatorum
in genere in specie. Aliquando enim
regnauit superbia ī angelis. Aliqū
auaritia vt tempore symonis magi
qui donum dei cupiuit pecunia possi
dere vt postmodum illud venderet
Aliquando heresis vt tempore arrii
Aliquādo ypocrisis vt tempore pha
riseorum. Sed nunc hec oīa regnāt
Et quod deterius est sanguis san-
guinem tetigit ose.4. Pro tertio et
si multi etiam peccata horrenda cō-
mitterent dum tamen nō semper vel
sepe forte deus parceret: sed quādo
longa consuetudine et inueterato tpe
talia perpetrant signum est euiden-
tissimum diuine vltionis propinque
notauit hoc ysa. qui dicit c. Ta-
cui semper silui patiens fui quasi p
turiens loquor rom.2.sm.duriciem
tuam et impenitens cor tuum thesau
rizas tibi iram indignationis et re-
uelationis iusti iudicii dei. Et quis
enumerare sufficeret quod debaccata et
effrenata consuetudine ymo vt veri⁹
loquar peccata hodie perpetrātur quasi
si licita videantur. Testimonium p
hibeant lusores blaphemii periurii
lenones fornicarii ac omnes singu-
lis peccatis dediti. Et quod deteri⁹
est pro sui excusatione consuetudinē
sic faciendi alegant non perpenden
tes quod dicitur.8.di.capitulo con
suetudo. Consuetudo sine veritate ve
tustas erroris propter quod relicto
quocunqȝ errore sequamur veritatem
Pro quarto et si longo tempore pec
cata perpetrata sint si tamen fierent
secrete et cum verecundia forte igno

sceret deus. Sed vbi passim sine delectu ⁊ publice fiunt signum est euidentissimum damnationis atq; punirionis propinque psa. .peccatū suū sicut sodomo predicauerunt. Idcirco ve illis clamor eorum venit ad me ait dominus gēn. 19. Et Jeremi. tertio. Confusione non sunt confusi erubescere nescierunt pudet dicere ꝗ fuerit his diebus inuerecunde ⁊ impudenter elata facie ⁊ cum derisiōe ⁊ dei contemptu. O xp̄iana religio que omnis munditie et sanctimonie speculum esse deberes. Sed quia omnis verecundia spetialis gloria cōscientie est fame custos vite sedes virtutum primitiue laus nature insigne totius honesti videat ergo quilibet si hec quattuor ad plenum sint completa ⁊ cognoscat abhominationem desolationis

¶ Q̄ro ad secundam partem satis mirum est quomodo miseri homines tot ⁊ tanta peccata videntes nō intelligunt iram dei presentem propterea additur qui legit itelligat quasi dicat: quilibet debet apprehendere Nota tamen ꝙ quadruplici ratione homines peccatis dediti peccatorum ⁊ diuinorum iudiciorum iacturam non apprehendunt.

Primo ratione longanimitatis
Scđo ratione apparentis bonitatis
Tertio ratione incredulitatis
Quarto ratōne mūdane prosperitatis

¶ Pro primo videtur aliquibus ꝙ iam diu seculum sic fuit; nec tamē a deo punitum extitit, quare nec ipi punientur; Sed audiant Augustinū libro quarto de doctrina christiana longa peccare facit vita intrepidos quia deum non arbitrantur peccatorum suorum vltorem. Sed vt ait valerius lento quidam grade diuina p̄cedit ira ad sui vindictam, Sed tarditatem supplicii grauitate compensat. Et enim quia cito contra malos non profertur sententiam filii hominū absq; timore vllo perpetrant mala. Pro secundo videtur multis ꝙ multi faciunt bona vtpote licet sint vsurarii ⁊ fornicarii lusores ⁊c. vadant tamen ad missas ieiunāt in sabbato dicūt horas in ecclīa aliq̄. Sed audiant tales quid dicit Jacobi primo; Qui totam legem obseruauerit offendat autem in vno factus est omnium reus. Et de regulis iuris libro sexto. venia non datur nisi correcto christus enim totum hominem sanū fecit in sabbato. Pro tertio quis nō libenter quod non vult dimittit Seneca, tragedia prima. ꝙ nimis miseri nolunt facile credunt. nolent miseri peccatores peccata sua adeo puniri ac per hoc nec credunt; indurauerunt enim facies suas ⁊ noluerūt reuerti Jeremi. .capitulo. Quibus dicitur gallatas vltimo. Nolite errare deus non irridetur quecunq; enim seminauerit homo hec ⁊ mettet sine dubio. Pro quarto vnde quibusdam iam ex sua prosperitate ebrii ꝙ deiici non possunt putantq; se esse deos ratione roborum diuitiarum honorum ac glorie in quibus vt dicit Seneca in tragediis prosperum ac felix scelus virtus vocatur contra quos tamen idem ibidem nemo confidat nimium rebus secundis. Contra tales Jeremias. 42. Audi hec delicata et habitans confidēter qui dicis in corde tuo non sedebo vidua ego sum et ignorabo sterilitatem. veniant hec tibi. hec duo subito in die vna. O vtinam atq; vtinam sic non fiat huic christianitati pessime quos vidimus hos annis regenerantes ac prosperantes qui cito deiecti morteq; turpissima finierunt ⁊ hoc non nisi pro

pter sua peccata. Qui ergo legit in-
telligat et pro conclusione scitote q̃a
prope est regnum dei. Ad quod nos
perducat Qui est benedictus in secu
la seculorum. Amen

¶ Sermo secũdus
post prandium

Querite dñm dum inueniri
potest ysa.55. Qui me in-
uenerit inueniet vitã et hau
riet salutem a domino pro
uerbio.8. dulcissimi Jħu. ad vniuer
sos peccatores ac eius matris puris
sime verba sunt ista. vbi duo notant
Primum inuentio salutaris
Scdm beatificatio finalis

¶ Quo ad primum cũ optimum
viuentibus sit esse vt dicitur secundo
de anima vita summe a viuentibus
appetitur. Est autem triplex vita. s.
Nature
Gratie
Glorie

Et harum quelibet datur a christo
vita nature datur abeo. inquantum
deus cum sit ars omnipotentis dei
prima rationibus omnium viuentiũ
vt habet Augu. in libro de trinitate
quemadmodum enim artifex p artẽ
operatur sic pater eternus omnia o-
peratur per berbuz. vnde merito Jo
han. primo. dicitur. Omnia per ipm
facta sunt et sine ipso factum est ni-
hil. Jnquantunquoq; homo meruit
ne vita naturali priuetur. Cum eniz
quotiens peccamus totiẽs meremur
vita priuari et mori. Jpe introiuit in
ipsum celum vt appareat vultui dei
ad interpellandum pro nobis ne sci
licet iusticia diuina puniamur. vitã
quoq; gratie dat effectiue nobis in-
quantum deus meritorie vero inq̃tũ
tuz homo. vnde psalmista : gratiam
et gloriaz dabit dominus. A solo em̃
deo gratia creaturalis est nec ex me
rit's nostris haberi potest. Ratio si
gratia esset ex meritis:iaz gratia nõ
esset gratia. de secundo datus est ei
spiritus non ad mensurã supple no
stri est : quia gratia xp̃i absolute est
finita licet sit summa creabilis s̃m
sco. dist. 13. tertii. Sequitur de pleni
tudine eius. Omẽs accepimus gra
tiam pro gratia:est autem in xp̃o vl
tra gratiam vnionis et singularis p
sone gratia capitis per quaz influit
meritorie sensum fidei et motum ca-
ritatis sicut enim per inobedientiam
vnius peccatoris cõstituti sunt mul
ti. Jta per obedientiam vnius iusti
facti sunt multi. Uitam vero glorie
confert obiectiue inq̃tum deus et ho
mo qm̃ gloria beatorum consistit in
visione et fruitione deitatis et huma
nitatis et Joh.11. hec est vita eterna
vt cognoscam te solum deum veruz
in quem misisti Jesum xp̃m. vnde
et Petrus qui vnam solam guttam
huius contemplationis beatifice vi
dit omnis oblitus est nec vitam aliã
estimauit aut concupiuit sed soluz te
nere q; vidit dicens:bonum est nos
hic esse hanc quoq; vitam glorie dat
effectiue inq̃tuz deus etiam executi
ue inq̃tum homo Joh.6. Qui man
ducat meam carnem et bibit meum
sanguinem habet vitam eternam et
ego resuscitabo euz in nouissimo die
vnde et Johan. .congrue dicebat.
Egovenivt vitaz habeant triplicem
predictum quere a cunctis iustis de
siderabatur dicente ysa.33. dñe mise
rere nostri te em̃ expectamus vt sup
ple vitã habeamus et illud alibi me
moriale tuuz in desiderio aĩe anima
mea desiderauit te:certificat? quoq;

de eius aduētu dicebat Isa. 9. Ambulantibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. O q̃ felices qui tale bonum inuenerunt profecto salutem hauriunt: quid enim salus nisi sanitas integra seu inuiolabilis qui autem Jhesum christum inuenerit per gratiam salutem itaq̧ hauriet. dicente eo Johan. q̃rto. Qui bibit ex aqua quã ego dabo non sitiet iteruz Sed fiet in eo fons aque saliētis in vitam eternã. Queramus ergo o iusti mũdani q̃ramus inq̃ hoc bonum qm̃ si ip̄m inuenerim⁹ habebim⁹ q̃d dudũ promissum fuit abrahe geñ. ca. Ostendã tibi inquit deus om̄e bonum licet aũt tale ac tm̃ bonũ prouenire pōt ex inuentione saluatoris lamentabiliter tñ ꝯquerebat in passione sz nũc ꝓh dolor ꝯqueritur nullum esse qui querat eũ dicens. Cōsiderabam ad dexterã ⁊ videbã ⁊ non erat qui cognosceret me. ⁊ alibi. Periit fuga a me ⁊ nō est qui req̃rat aĩmam meã. verba quoq̧ ista possunt dici de virgine gloriosa qm̃ qui ĩueniret eam mediatricē ⁊ aduocatã inueniret gr̃am. vñ ipsa est illa Bersabee spũaliter sedens iuxta Salomonem pacificũ cui dicit: rex pete a me quid vis nec em̃ fas est vt auertã faciem tuã. 3. regũ Bersabee interpretatur puteus septem fontiũ ipsa em̃ v̾go plenissima fuit donis ⁊ gratiis habēs septem dona. ss. Sileat inquit Berñ. in sermone. O maria misericordiã tuã: q̄cũq̧ te inuocat ⁊ senserit repulsam: q̃ramus ergo deũ ⁊ per mediũ saluatoris ac eius matris purissime ip̄m inueniemus si tñ non tardi queramus dũ inueniri pōt ⁊c.

¶ Pro fundamēto mouetur questio. An in solo sũmo bono possit affect⁹ nō quietari. Rñdet sco. 7. di. prima. q̄ duplex est fruitio scz ordinata ⁊ inordinata. frui em̃ est alicui amore inherere ꝓpter se. vñ fruitio ĩportat motionē amoris delectationē ⁊ quietationē fruitione ergo ordinata solo sũmo bono est fouendũ ⁊ per consequens in ipso solo affectus nr̄ quietari potest. Ratio apud Bonauēturã di. eadem est triplex. ¶ Primo propter intellectualitatē aĩe que est capax om̄is veri quare nunq̃ quietari poterit nisi videat illud quod est omne verũ. i. quod continet omne bonum. ¶ Scd̄o volũtas est nata diligere omne bonũ ergo nunq̃ quietabitur nisi contineat illud. ¶ Tertio anima quietari nō potest nisi habeat apud se ⁊ intra se illud quod summe cupit. Sed cum anima sit simplex nihil sibi illabi ac ei intime insistere potest nisi summa magestas qui creauit eaz ergo in nullo alio bono quietari potest. vnde recte dicit Augusti⁹nus libro confessionum. quia fecisti nos a te domine inquietuz est cor nostrum donec requiescat in te cupiēs autem quietari in creatura inordinate dilecta dicit sco. prefata di. c. simil is existenti in naui qui quandocunq̧ naui inhereat respectu vniuersi instabilis est. vnde ergo vt quietemur monemur per prophetam dicentem Querite dominuz dũ inueniri potest ⁊c. Nullus de deo cōqueratur si dãnetur: dicitur enim de regulis iuris libro sexto dampnuz quod quis culpa sua sentit sibi non aliis imputari debet. Et ex lege. ff. eo titulo pro socio le. cum duobus vbi socius omnium bonorum dampnatus ex contractu ob cōtumaciaz suam nihil ex malefacto puta furto vel simili non recuperat a socio. Notatur quoq̧ alius casus. 33. q. 4. displicet vbi scilicet quis ductus ad iudicem se de eq̃ proiciat ⁊ ledatur soli sibi ĩputetur.

Ad vos o peccatores indurati sit verbum meū. Si rex regum thesaurū aperuerit oībus volentibus accipere et seipsos pauperes ditari hortatus fuerit stat quidē ceruice durus macie confectus pauper attenuatus ire refugit euntes trudit et spernit de sūma paupertate nuditate ac miseria letatur et exultat. Tandē necessitate subactus stridet fremit ac horrēdissima morte moritur pre famis/inedia victus/penuria/ac vestitu carentia: quis sibi cōpati debebit? cui damnū suū cui necessitas sua imputabitur sibi non alteri. Certe o maledicti filii Ade et quis est ille qui extēsis manibus in cruce clamat: venite ad me oēs qui laboratis et onerati estis etc. vbi rex summus cōpassionis sue ad vos ditādos et miserias vestras sublevandū aperiens et tū ire renuistis fm illud. Qui videbant me foras fugerunt a me obliuioni datus sum tā q̄ mortuus a corde. O peccatores dies venient certe qn̄ dn̄m queretis et non inuenietis. vocaui inqt et renuisti extendi manū meam et non fuit qui aspiceret prouer. i. Seqtur. Ego quoq̄ in interitu vr̄o ridebo. O dee eterne: quid erit illis qui nō te inueniēnt? O paupeculi ergo nō sitis tardi. Sed querite dn̄m etc.

¶ Jn isto sermone erunt due partes
Prima de saluatoris inuentione et inquisitione
Secunda de ipsius inquisitōnis impeditione et retardatione
¶ Quo ad primā notandū q̄ querēs aliquid vt ipm̄ inueniat dz attēdere
Quando
Ubi
Quomodo
Et quare
Jllud quod querit querendum sit.
Quantū ad quando dr̄ istud verbū principaliter. Querite dn̄m dū inueniri pōt. Tēpus eni querendi deū est tp̄s sanitatis gratie et cognitionis quo tpe. Si quis omittat deum querere in p̄nti vita nō inueniet eū nisi vltorem. vn̄ si in morte velit primo ds penitere vix vnq̄ poterit et rite hoc facere ppterea Job. 8. nolētibus saluatorem inter eos existentem cognoscē dr. Queretis me et nō inuenietis: et in pctīs vestris moriemini. quia scz peccatores: tunc nō inuenient deū propiciū et clementem bene tamen eū inuenient vltorē. Cognoscetur tūc ait Bern̄. in sermone. dn̄s iudicia faciens qui nō fuit recognitus miam querēs. Primū ergo scz in iuuentute. querite regnū dei Mat. 6. Qui eni ambulat ī nocte offendit qz lucē huius mūdi nō videt. ¶ Scdo videndū est vbi possit saluator inueniri. Nota ergo q̄ non inuenitur inter cognitos et notos. Jnimici hoīs domestici eius Math. 10. Sunt eni vt ait Criso. in sermōe parentes corporum nō aiarum: pcurant eni alii filiis honorem diuitias et delicias. Nemo eni pcurat deū dānationē eorū magno precio comparant salutē autem eorū nec gratis suscipere volūt hec ille. Et Bern̄. in epistola ad parentes ait. Quid me vobiscū vna ad damnatōes trahere vultis q̄ me mortalem filiū mortis genuistis. Pondera hic quot pctā ɔmittunt puelle in ornamentis documēto matrū et filii in mendaciis et periuriis scādala parentū. Nō inuenitur scdo in lecto delectationis carnalis canti. 3. Jn lectulo per noctes quesiui queȝ diligit aīa mea q̄siui eū: et nō inueni. hic nota de choreis/de ludis et banquetis et osculis et tactibus manuū et visitatione lecti defferēdo maxima tēpe madii de habendo odores aquibuscū-

ꝙ qualitatibus de ↄcupiscendo ꝛ vo lendo cōcupiscitqui oīa possunt esse mortalia ratione male intentionis ꝛ plura eorū ratione scandali ꝛ in his oībus nullatenus est dñs. Qui enī xp̄i sunt.carnē suā crucifixerunt cū vicijs ꝛ ↄcupiscentijs. Nō inuenitꝰ tertio per vicos ꝛ plateas mūdane ciuitatis seu nō inuenitur in concu piscentia terrenorū ꝛ ambitione ho norum.vñ pro his oībus dr̄ Job Non inuenitur in terra suauiter vi uentiū. Quo ad luxuriosos abissus dicit non est in me quo ad auaros et mare nō nouit eum quo ad ambicio sos. Auaritia ↄparatur abisso qm̄ a bissus nō habet fundū saltem nō in uenitur. Sic auarus nō implebitur pecunia acquirāt ergo bona per fas ꝛ nephas/per vsuras fraudes ꝛ cō temptiones ꝛ falsa testimonia q: in his nō est dñs. Ambitio quoq̄ signi ficatur per mare qm̄ ambitiosus vt obtineat quod optat multas sustinet amaritudines iniurias tristitias. ꝛ alias miserias: Recte enī dicit greg. 47. di. c. bonorum. Auctori aliter in herere nō valemus nisi cupiditatem que radix est malorū a nr̄is mētibꝰ resecemus. Nota autē ꝙ tripliciter inuenitur in studio sacre scripture.s.
Jnquiete vite contemplatiue
Jn humili obediētia ecclesie seu fre quenti oratione
Et in exercitio vite virtuose
Jn figuram primi pastores. Jnue nerūt eū in presepio Luce.2. Sacra enī scriptura est pascua virtuosorū Jn signū.2.magi inuenerūt eū ī do mo Math.2.sap.7. Jntrans in do mum meā ↄquiescā cū illo. Jn figu ra tertij inuenerūt eū parentes in tē plo Luc.2. Erunt enī oculi tui ꝛ au res apte dt̄ Salo. de tēplo.3.regū. Jn signū quarti maria inuenit eum in orto canti. .c. descēdit dilectus meus ī ortū meū ad areolā aroma tum vt ibi pascatur in ortis. Jn his locis eū q̄rite q: ibi habitat. ¶ Cir ca modū autē nota ꝙ querēdus est. Primo cū ↄpunctionis amaritudie Scd̄o cum intentionis simplicitate Tertio cū orationis sanctificatione ¶ De p̄rio Luce.1. pater tuus ꝛ ego dolentes q̄rebamus te: de .2. sap.1. vel.7. Jn simplicitate cordis q̄rite illū.i.immunditia cordis.i. simplex cor:q̄d est mundū.cor ait aug. de.3. mulieres q̄ cū aromatibus venerunt ipm̄ inuenerūt Math. vltio. Aroma ta aūt bona opa sunt istud est tridu ūm qūo querēdus est dñs vez ↄpun ctio purificatio ꝛ operatio vel sub a lijs verbis ↄfessio/ↄtritio/ꝛ satisfa ctio exodi.3.dñs deus hebreorū nos viam triū dierū ibimus. vel istud tri duum est mūdi despectio sensualita tis ꝓprie afflictio
Est mundi despectio
Sensualitatis proprie afflictio
Ac passionis xp̄i compassio
Hoc enī hec tria dat deus septē pa nes.i.septē dona.s̄s. vt figurat Ma thei.8. misereor sup turbā q: iā tri duo sustinent me:ꝛ sic de sequētibus dicit Jere. . Queretis me ꝛ non inuenietis cum q̄sieritis me in toto corde vr̄o de.4°. q̄re q̄rendꝰ sit deꝰ q: ip̄e ē finis nr̄ q: sicut alpha est p creationē oīū rerū sic ip̄e ē o p redu ctionē ac p ↄplementū vniūsorꝝ actu ū. Jn ip̄o viuimꝰ mouemꝰ ꝛ sumꝰ ro. 2. Ex ip̄o cū ip̄o ī ip̄o ꝛ p ip̄m facta sūt oīa. Et q̄rendꝰ vt meliꝰ diligat amor vez aīcitie etiā si per īpossibile nullū bonū comodū nobis deberet ꝓuenire cuilz sic q̄renti. dr̄ q: abra he dudū ꝓmisit. Ego ero merces tua magna nimis geñ. . Querite ergo deū aūt p̄s. ꝛ viuet aīa vr̄a. Sed nūc

est qui querat deum: certe nō devni uersis pctōribus: tūc luces pñtis se culi querētibus ps. Oc'los suos sta tuerunt declinare in terrā: mentales supple. Cū natura dedit hōi staturā rectā corporalē vt ex aspectu corpali diceret quid querere deberet iuxta il lud Ouidii. Os hoim sublime dedit celūq videre. Jussit et erectos ad si dera tollere vultus de talibus dicit Job. . dicūt deo recede a nobis vi am scientiarū tuarū nolumus et ad hec thema. 2. Oēs que sua sunt que rūt et nō qui Jesu xpi. Sed qd ac cidet talibus deū nō querētibus. di sap. 2. disperdā eos qui auertūtur de post tergū dñi et q nō quesierūt dñm nec inuestigauerūt eū. O populle er go deū adeatis. O mūdani videatū vias vestras et iuxta theuma. nō sitis tardi: sed dñm q̄rite dū inueniri pt.

¶ Quo ad scōm principale viso modo querendi deū et q tot bona ex eius inuētione possunt nobis perue nire et tot incōmoda si ipm nō inue niamus. videndū tertio quis det'net ne eū toto nisu q̄ramus et dicendū q et si multa sūt precipue tamē tria inueniuntur

Primū est aīe proprie neglectio
Scōm est presumptiōnis preemptus
Tertiū est habitus continuatus

¶ De pmo prouer. 1. per agrū ho minis transiui et ecce totū repleue rant vrtice et spine. Et scdo propter frigus pparare noluit mēdicabit er go in estate Jtē Mat. 23. Jnuitati ad nuptias neglexerūt venire. vñ ne gligentia pit vel offensam vt dt Je ro. de pe. di. prima ca. pdixerat q̄ta Quāta autē in hōibus sit negligen tia: dicit Bern. in quodā sermone. Abstergitur caliga et ptēpnitur aīa de. 2. eccl. 1. O presūptio nequissima vñ orta es grego. sup illud vigilate nescitis eni qn tpus sit. Qui penitē ti spopōdit veniā differenti nō pmit tit diē crastinā presumptio eni ma xime est sperasse penitere in fine vi te: et nūq bene agere. de. 3. Jere. 13. Si ethiops pt mutare pellē suā et pd' varietates suas: ita et vos poteritis cū didisceritis malū facere. Et Augu. sup illud Job. 2. lapis suppositus dif ficile surgit q moles male cōsuetu dinis pmit. Sed de illis tribus si ve lis dicē q̄re i sermonibus dñicalib' dē. 1. et pte. 2. sermonū. dñe descende p'usq moriatur filius me'. dñica. 10. de. 3. 1. pte sermōis scdi. Suspiciēs ibus in celū dñica scda. O pctōres pauprimi de aīabus sitis solliciti et penitē in fine non psumatis malas psuetudines fugiatis: et dū pōt inue niri deū ipm q̄rite vt cū eo regnetis Amen

¶ Nota q si iste sermo placeat po terit pdicari qsi omni tpe et capi p themate illud Job. 8. Queretis me et nō inuenietis me vel illud cant. 3. Jnuenit quē diligit aīa capiendo p quolibz scō. declarādo qūo sup oīa deū q̄rebat. Jtem capiēdo illud Lu ce. 2. Querite et inuenietis. Jtē poterit pdicari dñica infra octabas epipha nie capiendo pro theumate. Ego et pater tuus dolētes querebamus te et cetera.

¶ Expliciunt sermones dñicales fratris Oliueri maillard impressi parisius per Anthoniū caillaut in vico sancti Jacobi ad intersignium de la couppe dor prope Jacobitas Anno dñi millesimo. cccc. xcviii. die vltima aprilis. Laus deo.



tempore patientia pati sciebat . Et ut ista loquar [illegible] describere
mortalis, modo [illegible] sectatus amicitiam divinam [illegible]
[illegible] [illegible] inflammatus [illegible] etiam [illegible]
[illegible] causa [illegible] [illegible]
amicitiam [illegible] lacrimas [illegible] . [illegible] omnium [illegible]
[illegible] tamquam [illegible] ad [illegible] .
[illegible] Et quid [illegible] qui [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] humana [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] humana [illegible]
[illegible] [illegible] admirabile . O [illegible]
[illegible] gloriam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . cuius
[illegible] [illegible] [illegible] nulla [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] memoria
monumentum . quod [illegible] continuerit . [illegible] quibus
[illegible] [illegible] [illegible] ista . [illegible]
[illegible] studio et vigilia [illegible] labore [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quia
[illegible] [illegible] patavii qui [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ad deridendum multa veniunt ut cum nullus sit qui quo se levare possit, porrigat [illegible]
sit qui brachium singulorum in [illegible] maris [illegible] quae cum sint [illegible]
infantium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
pro [illegible] quae cum [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible]
[illegible] sibi [illegible] sententia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ante [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] qui [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
amicorum [illegible] morte [illegible] [illegible] cum gallinis [illegible]
[illegible] animantibus quod gallina [illegible] pullum
[illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] amplius
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] illos cum
[illegible] [illegible] [illegible] angelorum [illegible]. Quid denique [illegible]
[illegible] [illegible] amisso [illegible] [illegible] [illegible]
ut unum [illegible] patria quae communis [illegible] parentes [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] o [illegible] mea, o [illegible]
quid cum [illegible] quae tibi [illegible] an [illegible] tibi [illegible]
[illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] [illegible] factus est
[illegible] qui [illegible] multa [illegible] beneficia [illegible]
[illegible] tibi [illegible] qui [illegible] [illegible] crebros [illegible]
[illegible] [illegible] an factus [illegible] [illegible] [illegible]
an [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] factus [illegible]
[illegible] primum [illegible] [illegible] [illegible] humanae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] veluti [illegible] armatus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] potentia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
quis liberalior [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] qui cum quondam bonorum penuria [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quasi divina [illegible] [illegible]
[illegible] quae [illegible] [illegible] orationis [illegible] quae [illegible]
[illegible] quae [illegible] eloquentia, quid [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] anima [illegible] [illegible]
[illegible]

Si ab animantibus [illegible] in [illegible] primatis congratulari solent ii, qui aliquando [illegible] illius [illegible] cum tamen [illegible]
[illegible] duplici [illegible], quanto magis homines rationis participes
in illos qui quidem sibi [illegible] immortalem gratiam [illegible] [illegible] non [illegible]
agros [illegible] fructus [illegible] cultoribus suis [illegible]
solent [illegible]. Quemadmodum olim [illegible] Cicero qui cum ingenii sui [illegible]
[illegible]
[illegible] referenda gratia erga illos qui [illegible] quibus [illegible]
beneficiis agglutinarunt, [illegible]
libenter [illegible] immortalibus beneficiis [illegible] si possem, referrem. [illegible]
cum ego [illegible] doctrina et ingenio longe sim inferior [illegible]
facundia, sermonisque eligantia illius referendae gratiae modum [illegible]
[illegible] ingenii [illegible]
[illegible] ignorantia,
quo cum quaeso, [illegible], [illegible], quam ingenii industria
tibi [illegible]. Licet [illegible]
[illegible]
[illegible] insultarem [illegible]
[illegible]
[illegible] pelago [illegible]
[illegible]

Glosa. [illegible] [illegible] [illegible] biblia [illegible] fratre [illegible] [illegible] [illegible]
diligentia doctrina

